جلد اول

از

مآثر الامرا

تالیف

نواب صمصام الدوله شاه نواز خان

بتصحیح

در درج دانشوري - دري برج هنرپروري - سخن سنج معني شناس
نکته رس والا قیاس - دوربین عالي خیال - بلند بینش بے مثال - خلاق
بدائع معاني - سباق فرسان سخن راني - زیب افزای دبستان دانش آموزي
چمن پیرای بوستان فضائل اندوزي - مورد رحمت خدای کریم

مولوي عبد الرحیم

مدرس مدرسهٔ عالیهٔ کلکته

از طرف ایشیاٹک سوسایٹی بنگاله

در مطبع اردو گائید

واقع

کلکته

در سنه ۱۸۸۸ع از طبع بجامهٔ نو برآمد

فهرست مضامین کتاب مآثر الامرا جلد اول

اذکار — صفحات

اذکار　　صفحات

* باب الالف *

اذکار				صفحات

اذکار	صفحات

* باب الباء *

اذکار — صفحات

* باب التاء *

اذکار   صفحات

* باب الثاء *

* باب الجيم *

* باب الحاء *

بسم الله الرحمن الرحيم

ستایش بیکران و نیایش بے اندازہ مالک الملکی را سزد که آثار پادشاهان نامدار و مآثر اُمرای کامگار نمونه ایست از قدرت شامله و ارادت کاملهٔ او - فرمان فرمائی که احکام بالغه اش دل و دست جهانیان را فرا گرفته - هیچ ذرهٔ را بے اقدار جلیل المقدار او حرکتے میسور نیست - و بے حکم محکم او هیچ متحرکے را سکونے مقدور نه - انتظام بخشے که بساط بسیط را بوجود سلاطین عالی‌تبار زیب و زینت داده مهد امن و امان ساخت - و نوئینان بلند مقدار را با تخت نشینان نسبت جوارح با دل بخشیده واسطهٔ انجاح امور عامهٔ برایا گردانیده - نافذ الحکمے که بیک لفظ کن عالم عالم مصنوعات را از مکمن عدم بعرصهٔ وجود آورد - بالغ الحکمتے که در خلقت اشیا جهان جهان لطائف (که صاحب طبعان از دریافت آن بعجز

گرایند) ودیعت نهاد * لراقمه *   * نظم *

خدایا بحکم تو اندر جهان * زمین ساکن است و روان آسمان
بزرگی ده جنّ و آدم توئی * همه شه شهنشاه عالم توئی

و درود نامحدود بر قافله سالارے که پس از بعثت اتباع احکام الهی نموده قلت متابعان و کثرت مخالفان را بنظر در نیاورده و بر گمراهان ضلالت منش غوایت بنیان تاخت و تاراج برده شکستهای متواتره داده جزای اعمال در کنار آنها نهاد - تا آنکه دین متینش روی عالم را فرا گرفت - و باطراف و اکناف رسیده رواج و روائی یافت * لراقمه *   * نظم *

محمد شه ملک دنیا و دین * که تیغش برانداخت بنیاد کین
بخیل رسل جمله تاج سر اوست * که ختم سری چون نبوّت بر وست

و بر آل خیر مآل و اصحاب نیک نصاب او باد - که رکن رکین ایوان حکم رائی و درے از معمورهٔ همه دانئی او یند *

اما بعد بر تماشائیان این بازیچهٔ عبرت و ناظران این تماشا گاه اعتبار مخفی نماند - که والد مغفور راقم این سطور میر عبد الرزاق (که مخاطب به صمصام الدوله گردیده) در ایامے (که بقطب پورهٔ اورنگ آباد حالت انزوا داشت) چون در فن سیر خیلے آگاهي بهم رسانیده (حتّی که احوال سلاطین تیموریهٔ هندوستان و اُمرای عهد آنها سر زبانش بود) و در نسب دانی قسمے مهارتش رسیده (که اکثرے نام و احوال نیاگان خود ازو

تحقیق میکردند) برای صرف وقت مشغلهٔ اندیشیده بتالیف
ین نسخه (که مشتمل است بر احوال أمرای عهد پادشاهان
مزبور) توجه مي‌گماشت - چنانچه احوال بسیارے ازانها مسوده
موده و جمعے از تسوید به تبییض برده بود - پس ازان (که
نواب آصف جاه بر سر عنایت آمده بحضور طلبداشته بکار
سرکار خود مامور گردانید - و پستر نواب نظام‌الدوله شهید دیوانی
سرکار خود سپرده صاحب اختیار ساخت) اتمام آن نسخه در
پردهٔ التوا ماند - روزے محرر این کلمات ظاهر نمود که نسخهٔ
خوبے تمهید یافته - اگر اتمام مي پذیرفت - آن بزرگ بر زبان
آورد که تو تمام خواهي کرد - پستر آن مبرور بوکالت نواب
صلابت جنگ امتیاز اندوخته آخر سر در سر آن کار کرد - و خانه
تاراج آمد - آن اجزا بغارت مردم رفت - بعد از چند سال
قدرے اجزا بدست آمد - میر غلام علي آزاد سلمه الله (که با
آن مغفور دوستي بسیار داشت) آن اجزا را فراهم آورده خطبه
تمهید نوشته احوال آن مرحوم ضمیمه ساخت - و پس ازان
جزوے چند دیگر هم بهم رسید - چون راقم را فرمودهٔ آن بزرگ
بخاطر مي خلید همواره بخیال آن سرگرمي داشت - تا آنکه
در سال (١١٨٢) هزار و یکصد و هشتاد و دو هجري شروع نموده
احوال تتمهٔ مردم از کتب تاریخ فراهم آورده انضمام داد
تمهیدے (که والد مرحوم در ابتدا خود نوشته - و محرر بر بیاضے

نقل گرفته بود) و خطبه و تمهیدے (که میر آزاد نوشته) با چهار ترجمه (که آن هم مرقوم قلم میر آزاد است) نیز ثبت نمود *

کتبے (که در وقت تالیف بنظر محرر این سطور بود) بدین تفصیل است - اکبرنامهٔ شیخ ابوالفضل مبارک - طبقات اکبري تالیف خواجه نظام الدین احمد - منتخب التواریخ تالیف شیخ عبد القادر بداوني - گلشن ابراهیمي مشهور بتاریخ فرشته تالیف محمد قاسم - عالم آرا تالیف سکندر بیگ منشیء شاه عباس دارای ایران - هفت اقلیم تالیف امین احمد رازي - زبدة التواریخ تالیف نور الحق - اقبال نامه تالیف معتمد خان بخشي - جهانگیر نامه که جنت مکاني احوال دوازده سالهٔ خود نوشته - ذخیرة الخوانین تالیف شیخ فرید بهکري - مجمع الافغاني که کسے برای خانجهان لودي نوشته - پادشاه نامه تالیف ملا عبد الحمید لاهوري و محمد وارث - عمل صالح تالیف محمد صالح کنبو - وقائع قندهار - عالمگیر نامه تالیف محمد کاظم منشي - مرآت العالم تالیف بختاور خان خواجه سرا - تاریخ آشام - خلاصة التواریخ که در عهد عالمگیر پادشاه هندوئے نوشته تاریخ دلکشا مشتمل بر بعضے سوانح عهد عالمگیري که هندوئے نوشته مآثر عالمگیري تالیف مستعد خان محمد شافي - بهادر شاه نامه تالیف نعمت خان عالي - لبّ لباب تالیف خوافیخان تاریخ محمد شاهي - فتحیه تالیف یوسف محمد خان - تذکرهٔ

مجمع النفائس تاليف سراج الدين علي خان آرزو - مرآت واردات تاليف محمد شفيع وارد تخلص - جهان کشا تاريخ نادر شاه تذکرهٔ سرو آزاد و خزانهٔ عامره هر دو مولف مير غلام‌علي آزاد مرآت الصفا تاليف مير محمد علي برهانپوري - تاريخ بنگاله *

امید از مطالعه کنندگان این کتاب آنست که اگر سهوے یا خطائے بنظر آید در اصلاح کوشند - و بنظر عیب پوش پوشند *

مخفي نماند که مغفور مبرور جامع این نگارین نامه بنای تقدیم و تاخیر احوال اشخاص که مذکور اند بر سال فوت قرار داده چون سال فوت بعضے معلوم نشده بنابران تا سالے که احوال آنها نگارش یافته همان سال را بجای سال فوت اعتبار نموده شد *

لله‌الحمد این نامهٔ طرب افزا در سال (۱۱۹۴) یکهزار و یکصد و نود و چهار هجري باتمام رسید - و تاریخ اتمام او چنین صورت گرفت * * نظم *

قلم حدیقهٔ آراست از بهار سخن * بمسند اهل خرد عیشگاه هر دانا
سواد کلک بهار آفرین راقم آن * شکست ناز ارم رشک جنة‌الماوی
۱۱۹۴
دبیر عقل رقم کرد سال اتمامش * زهے ادیب مصاحب مآثرالامرا

تمهیدے که مولف مغفور این نسخه هنگام شروع بقید قلم آورده

از مبادئ سن رشد و تمیز با وصف صرف اوقات بمتداولات

درسیه شوقے بتصفح سیر و تاریخ بود - هرگاه فرصتے دست میداد
برخے بسرگذشت سلاطین سابقه عبرتے فرا میگرفت - و لختے از احوال
نوئینان بلند مرتبه تنبه (٢) میشد - گاهے کلام حکما و اصحاب تقی (٣)
بصیرتے می افزود - و وقتے موزون سخنان شعرا اهتزازے می آورد
تا آنکه در عشرهٔ ثالثهٔ سنین ندامت قرین (که ازان بعمر تعبیر رود)
زمانه بکشاکش ملازم پیشگی افگند - و اوقات به تحصیل معاش
صرف گردید - پس ازان ترفه و تنعم باشغال دیگر انداخت
مساس صفحهٔ نماند - و آشنائی کتاب از میان رفت - مگر گاه گاهے
اندیشهٔ تسوید اندوختها پیرامون خاطر میگردید - تا ارمغانیئے
بنورسان عالم شهود سرانجام یابد - اما زمانه بزبان حال می سرائید *

* نظم *

* دماغ برفلک و دل بپای مهر بتان *

* چگونه حرف زنم دل کجا دماغ کجا *

ناگاه از نیرنگی تقدیر و بوالعجبی روزگار در سنه (١١٥٥) یکهزار
و یکصد و پنجاه و پنج عزلتے و انزوائے روی داد - که بظاهر آبستن
هزاران تشویش و خلش توهم میشد - لیکن دل رهین فراوان
آسودگی و آسایش بوده این فرصت غیر متصور و فراغ
نامترقب را مغتنم پنداشت - و همان دیرین آرزو سراپای دل گرفت

---

(٢) در [بعض نسخه] تنبیهے (٣) نسخهٔ [١] نقی - یا اصحاب
نهی باشد •

و کهنه تمنّا بتازگي گل کرد - اما ملاحظهٔ تجدید ترتیب مانع تحریر گردید - چه هر آئینے و روشے (که بخیال میگذشت) پیشینیان بدان اسلوب دفترها پرداخته اند - و سایر فرق را از صاحب کمالان معنوي و والا دستگاهان صوري رأساً و ضمناً و اصالةً و تبعاً هم بعنوان بسط و اطناب وهم برسم ایجاز و اختصار استیعاب و استیفا نموده - و دل بدان نسق نمي گرائید - و از قبیل اعلام معلوم مي شمرد - که بغتةً بخاطر فرو ریختند که اگر از آغاز نخستین سال جلوس عرش آشیاني (که نصرت اکبر ازان مُنبي ست) ۹۶۳ تا زمان حال اُمرای والا شان و نوئینان بلند مکان (که در نوبت دولت خود برخی به نیروی اقبال و حسن نیت خیر مآل مصدر اُمور فخیمه و مظهر کارهای عظیمه گشته گوی نیکنامي بستوده انجامي برده اند - و جوقے بباد بروت شوکت و دستگاه و نخوت مال و جاه بخود سري و گردن کشي وبال و نکال اندوخته) به تنسیق حروف تهجي نگارش پذیرند و در ضمن احوال مقالات غریبه و حکایات عجیبه و تدابیر صایبه و کاردانیهای شگرف و فوج کشیهای سترگ و بهادری نمایان و مردانگی شایسته گذارش یابد و تقریباً کلیات سوانح دو صد سالهٔ سلاطین ستوده شیم تیموریهٔ هندوستان شکر الله سعیهم با بسیارے کهنه خانوادها ذکر پذیرد هرآئینه بتازه نگارین صفحهٔ تالیف نقشے نو مي بندد - و این نامه را از مولّفات دیگران امتیازے

بوم میرسد - لهذا دل نوی گزین را بدین ترتیب غریب آئین داعیهٔ تصمیم یافت - و چهرهٔ مقصود بشگرف وجه روی نمود *

(۲)
اگرچه درین وقت کتابے موسوم بذخیرة الخوانین تصنیف شیخ معروف بهکری متضمن احوال اُمرا بنظر رسید و اکثر مطالب آن ضمیمهٔ این نسخه گردید لیکن چون بنای آن بر اخبار سماعي مخالف تحقیق اهل این فن بود و ماخذ این نسخه کتب معتبرهٔ ثقات ست رجحانے بدیهي و مزیتے ظاهر بران متحقق و ثابت گشت - و چون در عهد عرش آشیاني (که منتهای مناصب امارت پنجهزاري گری بود - مگر در آخر دولت آن پادشاه والا جاه دو سه کس بمنصب هفت هزاري پایهٔ عزت برافراختند) نوکری پادشاهي قدرے عظیم و منصبها اعتبارے سترگ داشته بسیارے در قلیل منصبے صاحب جمعیت و دستگاه بوده اند بنابرین تا پانصدي آنوقت مذکور ساخت - و تا عهد فردوس آشیاني و اواسط زمان خلدمکان (که کثرت مناصب و مراتب بمیان آمد) تا سه هزاري و صاحب طبل و علم بقید تحریر آورد
(۳)
و بعد ازان بنابر یساق پر مشاق دکن و افزایش نوکران و کم حاصلی ملک آن حلاوتها نماند - و رفته رفته این دایره وسیعتر گردید چنانچه درین زمانهٔ بے خیر و برکت (که بسا هفت هزاري بهفت

---

(۲) نسخهٔ [ج] الخوانین (۳) در [بعضی نسخه] پر مساق *

و هشمت روزکار خسارت زدهٔ ننگ و نام اند - و در هر ناحیه و جانب بسیارے شش هزاري و پنج هزاري سپاي خور شش و پنج چرخ بد سرانجام) بهفت و پنج اکتفا نمود - و بیشترے اسلاف (که بزاویه نشیني خمول فرسوده اند) (۲) به طفیلي داستان اخلاف گرامي رتبه بنام‌آوري جاوید زندگي اندوختند - و بسیارے ابنا و احفاد (که از بے رشدي بمناصب عالیه ترقي‌نکرده) در ذیل نیاکان بلند مرتبه بفروغ بیان چهرهٔ احوال افروخته - و جوقے بنا بر کمالے از کمالات صوریهٔ حسبیه بلا تقید منصب معتبر بنگارش آمد و این نسخهٔ جامعهٔ کثیر الآثار **بمآثر الأمرا** مسمى گردید *

چون درین دودمان سلاطین تیموریه برای هر یکے از آبای سامیه و امهات سافیه لقبے تعین مي یابد (چنانچه صاحبقران مراد از امیر تیمور است - و فردوس‌مکاني اشاره بظهیر الدین محمد بابر پادشاه - و جنت آشیاني عبارت از نصیرالدین محمد همایون و عرش آشیاني لقب عظیم جلال‌الدین محمد اکبر است و جنت مکاني ایما به نورالدین محمد جهانگیر - و فردوس آشیاني و اعلی حضرت هردو خطاب شهاب الدین محمد صاحبقران ثاني شاه جهان‌است - و خلدمکان مراد از نفس‌نامی محي‌الدین محمد اورنگ‌زیب عالمگیر غازي ست - و خلد منزل قطب‌الدین

---

(۲) در [بعضے نسخه] فرموده اند ٭

محمد معظم شاه عالم مخاطب بهادر شاه است - و والدهٔ ماجدهٔ عرش آشیانی حمیده بانو بیگم ملقبه بمریم مکانی - و ام محترمهٔ خلد مکان ارجمند بانو بیگم مخاطب به ممتاز محل - و همشیرهٔ کلان ایشان جهان آرا بیگم مدعو به بیگم صاحبه اند) بنابرین درین کتاب هرجا ضرورت داعی بود بنابر اختصار بالقاب اکتفا رفت - و بنام دیگر پادشاهان تصریح بکار آمد - مگر بعضی جا محمد شاه پادشاه را بلقب فردوس آرامگاه یاد نموده شد *

خطبه و تمهیدے که میر غلام علی آزاد ادامه الله بر سر اجزای فراهم آمده ابتداءً نوشتند

چون نسخهٔ مزبور رواج نیافته فی الجمله نام شهرتے تحصیل نموده و نیز خطبهٔ مذکوره مشتمل بر احوال مولف مرحوم بود راقم سطور آنرا ضمیمهٔ کتاب گردانید *

حمد شاهنشاهے که اورنگ نشینان سلطنت را رتبهٔ والای جهانبانی کرامت نمود - و مسند طرازان امارت را منصب پیش دستی این گروه والاشکوه مرحمت فرمود - و صلوة و سلام بر جهان پناهے که نظم و نسق کار امت بچه رونق پرداخت - و عالم جن و بشر را بمهر خدا داد نبوت مسخر ساخت - و آل فرخنده خصال که شاهزادهای والاتبار اند - و اصحاب تقدس انتساب که وزرای عالی مقدار اند *

اما بعد این کتاب سمت ممتاز و کارنامهٔ ایست بے انباز تصنیف مورد تائیدات یزدانی جامع کمالات انسانی امیر بے نظیر نواب صمصام الدوله شاه نواز خان علیه‌الرحمة و الرضوان که بخامهٔ سحرطراز بتحریر این‌نسخه پرداخت - و مدت پنج سال باحیای جمیع ابنای جنس خود صرف ساخت - ماهران فن اخبار و محققان وقائع روزگار می‌شناسند که مصنف علیه الرحمة چه قدر خون از رگ اندیشه چکانیده - و مراتب تحقیق مطالب و تصحیح مقاصد بکجا رسانیده - اما اوراقے که بتسوید درآمد قریب دوازده سال در طاق نسیان ماند - و این طاؤس رعنا در کنج قفس بال و پرے (۲) نیفشاند - فرصت دست نداد که مسوده از سواد به بیاض بر آید و شب یلدا بصبح عالم‌افروز گراید - تا آنکه مصنف علیه‌الرحمة را جرعهٔ شهادت چشانیدند - و نتائج طبع والا را بگرد یتیمی نشاندند - خانهٔ مصنف بتاراج درآمد - و کتب‌خانه یکقلم شیرازهٔ جمعیت گسیخت - فقیر غلام علی متخلص بآزاد حسینی واسطی بلگرامی (که با مصنف علیه الرحمة دوستی لانهایت داشت) بر فقدان این کارنامهٔ بے نظیر دستهای افسوس برهم مالید - و مدتے ریشهٔ سراغ در شش جهت دوانید - هیچ گل نکرد که این نسخه کجا رفت - و بدست که افتاد - بعد یک سال کامل از شهادت

---

(۲) در [چند نسخه] نیفشاند ٭

مصنف علیه الرحمة سررشتهٔ تفحص بجائی رسید - و یوسف گم‌گشته چهرهٔ پیدائی وا نمود - طرفه شگفتگی بهم رسید - و عجب انشراحے دست داد - فی‌الفور آستین بترتیب و تبییض این مسوده برشکست و اوراق پریشان را شیرازهٔ جمعیت بر بست - و هرگاه این نسخهٔ مجزّا از کتب خانهٔ مصنف علیه الرحمة هجرت نموده جای دیگر افتاد از بے احتیاطی اجزاء نسخه یکجا نماند - و حکم اوراق خزان بهم رساند - بعد محنت تمام اوراق پراگنده فراهم رسید - لیکن ترجمهٔ قطب الملک عبدالله خان وزیر اعظم محمد فرخ سیر پادشاه (که مصنف علیه الرحمة بقلم داده بود) بمعرض تلف درآمد و ترجمهٔ امیر الأمرا سید حسین علی خان برادر قطب الملک از اول ناقص بدست افتاد - و ترجمهٔ نواب آصف جاه و خلف او نواب نظام الدوله شهید مصنف علیه الرحمة خود بتحریر در نیاورد - و تنگ چشمی روزگار فرصت نداد - جلالت شان این هر چهار امیر آفتاب‌نظیر ظاهر - و اثبات تراجم اینها درین نامهٔ والا قدر از جملهٔ ضروریات - اتفاقا فقیر تراجم اربعه را در تالیف خود سرو آزاد لباس رقم پوشانیده - ترجمهٔ قطب الملک و نواب (۲) آصف جاه و نواب نظام الدوله شهید از سرو آزاد درینجا نقل افتاد - و ترجمهٔ امیر الأمرا سید حسین علی خان هر قدر که

---

(۲) نسخهٔ [۱] بعینها از سروآزاد •

بدست آمد بحال داشته آغاز آن از سروآزاد انضمام پذیرفت
و بعضی تراجم دیگر ضروري درین‌اجزا نیست - مثل ترجمهٔ شیخ
ابو الفضل صاحب اکبر نامه که عمدگی او حاجت شرح ندارد
و مصنف علیه الرحمة در انشا تتبع شان او میکند - و ترجمهٔ
سعدالله خان وزیر اعظم فردوس آشیاني - و مصنف علیه الرحمة
در بعضی مواضع حوالهٔ مطالبي بزبان قلم میدهد - و محل حواله
ناپیداست - ازینجا مستفاد میشود که نامه طراز علیه الرحمة
(۲)
تراجم عمدگان را در سلک تحریر کشیده - لیکن تندباد حادثه
بغارت برد - و نیز قلم مصنف علیه الرحمة بعضی تراجم را
ناتمام گذاشت - هرچه شد شد - و هرچه ماند ماند - اکنون
کرا دماغ که این تراجم را فراهم آرد - و بالحاق پردازد - و دیباچهٔ
کتاب مصنف علیه الرحمة خود املا نمود - مگر تحریر حمد
(۳)
و صلوة باقي مانده بود - فقیر فقرات حمد و صلوة نوشته مصدّر
ساخت - و درین مقام اول ترجمهٔ مصنف علیه الرحمة ثبت
میشود - بعد ازان شروع در تحریر اصل کتاب میرود - بعونه
سبحانه تعالی *

---

(۲) نسخهٔ [اب] عمده را (۳) نسخهٔ [ب] فقیر در مکان حمد و
صلوات آیهٔ قرآني را تبرکا تاج عنوان ساخت *

نواب صمصام الدوله شاه نواز خان شهید خوافي اورنگ آبادي رحمه الله تعالی

نام اصلی او میر عبد الرزاق است - و اصلش از اعیان سادات خواف - جدّ اعلای او میر کمال الدین در عهد اکبر بادشاه از خواف سرے بهند کشید - و در سلک عمدهٔ نوکران پادشاهي درآمد - پسرش میرک حسین در زمان جهانگیري نوکری درگاه سلطاني بامتیاز داشت - پسرش میرک معین الدین مخاطب به امانت خان در عهد شاه جهاني بمنصب عمده فرق امتیاز (٢) برافراخت - و در عهد عالمگیري بدیواني لاهور و ملتان و کابل و کشمیر بنوبت سرفرازي یافت - و هنگامی (که صوبه داری ملتان بشاهزاده شاه عالم نامزد شد) بنیابت صوبه داري بامانت خان ضمیمهٔ دیواني قرار یافت - و او باقتضای خطاب خود در کمال امانت و دیانت بسر مي‌برد *

وقتی در ایام دیواني حکم سلطاني بنام او صدور یافت - که فلان شخص را روانهٔ درگاه باید ساخت - امانت خان آن شخص را طلبیده تکلیف رفتن درگاه سلطاني کرد - آن شخص گفت اگر شما کفیل آبروی من میشوید میروم - امانت خان جواب داد که من بر شخصے که با پدر و برادران سلوک چنین و چنان

---

(٢) نسخهٔ [ج] اعتبار *

کرده باشد (یعني عالمگیر پادشاه) اعتماد ندارم - چگونه کفیل میتوانم شد - منهیان این خبر را به پادشاه رسانیدند - پادشاه در غضب آمد - و از منصب و جایگیر و دیوانی خالصه (۲) عزل کرد - امانت خان ایامے معدود بیکار ماند - آخر پادشاه را نقش خاطر شد که این شخص از خدا ترسید - و ملاحظهٔ من نکرد - همین وصف والا مربي شد - پادشاه او را باز نواخت و بمنصب و جایگیر و دیوانی خالصه پیرایهٔ امتیاز بخشید و نوعے شخصیت او ذهن نشین شد - که در جمیع مهمات قول و فعل او را اعتماد کلي بهم رسید - ایامے (که پادشاه در دکن بود - و صوبه‌داری دکن بخانجهان بهادر کوکلتاش عنایت فرمود) دیوانی دکن و بخشي گري و وقائع نگاري به امانت خان مرحمت شد - او دیواني را باستقلال تمام کرد - خان جهان بهادر اکثر بخانهٔ او مي‌آمد - و او را نظامت اورنگ آباد هم شده بود *

از جملهٔ پسران او چهار کس اعتبار بهم رسانیدند - اول میر عبد القادر دیانت خان - دوم میر حسین امانت خان که یکے بدیوانی تن و دیگرے بدیوانی خالصه سرفرازي یافت و نیز امانت خان را حکومت بندر سورت مقرر شد - و بعد

---

(۲) نسخهٔ [اب‌ج] جایگیر و خدمت عزل کرد *

فوت از حکومت آنجا بدیانت خان عنایت شد - و این دیانت
خان پیش از حکومت سورت بدیوانی دکن مامور شده بود
و بعد حکومت سورت در بارهٔ بدیوانی دکن سر عزت برافراخت
سیوم میر عبدالرحمن وزارت خان - متخلص بگرامي - او بدیوانی
مالوه و دیوانی بیجاپور سربلندي یافت - شعر برجسته میگفت
و دیوانے فراهم آورده - از وست * نظم *

* تا قافله سالار جنون فال سفر زد *
* دیوانهٔ ما دامن صحرا بکمر زد *

* دیگر *

* فصل گل آمد و من توبهٔ بیجا کردم *
* چه ستم برقدح و جور بمینا کردم *
* با رفیقان زخودرفته سفر دست نداد *
* سیر صحرای جنون حیف که تنها کردم *

چهارم کاظم خان که بدیوانی ملتان سرفرازي یافت - میر
حسن علي (۲) پسر کاظم خان مذکور پدر نواب صمصام الدوله
شاه نواز خان است - و نسب نواب صمصام الدوله از جانب مادر
بمیر حسین امانت خان که بالا مذکور شد میرسد - میر
حسن علي والد نواب صمصام الدوله در عمر بیست سالگي فوت کرد
و فرصت نشو و نما نیافت *

---

(۲) نسخهٔ [ب] حسین علي *

مخفي نماند كه اولاد ميرك معين الدين امانت خان مذكور بحد كثرت رسيد - و سلسلهٔ عظيمے ازين قبيله در بلدهٔ اورنگ آباد آبادي پذيرفت - و ديواني دكن و اكثر خدمات عمدهٔ اين ممالك باين دودمان تعلق گرفت - و عالمے از فيض اين خاندان بهره اندوخت - ديواني دكن بعد مير عبدالقادر ديانت خان به خلف او علي نقي خان مقرر شد - و بخطاب پدر يعني ديانت خان مخاطب گرديد - و بعد وفات او اين منصب والا بميرك محمد تقي پسر او تفويض شد - و خطاب وزارت خان يافت - و بعد از انتقال او ببرادرش مير محمد حسين خان تقرر گرفت - مير محمد حسين خان در عهد نواب آصف جاه و بعد آن در كمال اعتبار بسر مي‌برد - و آخرها بخطاب يمين الدوله منصور جنگ سرفرازي يافت - و او و نواب صمصام الدوله در يكروز بمرتبهٔ شهادت فايز شدند *

اكنون باحوال نواب صمصام الدوله زبان قلم را رطب مي‌سازم مناقب اين امير بے نظير زياده ازانست كه زبان قلم تقرير تواند كرد - يا وسعت قرطاس احاطه تواند نمود - حقا كه چشم روزگار اميرے باين جامعيت كمالات نديده - و سپهر كهن سال صاحب دولتے باين حيثيت در ميزان نظر نسنجيده - از عنفوان نشوونما آثار رشد از ناصيهٔ او پيدا بود - و انوار استقبال از جبين حال جلوه مينمود - ولادت او بيست و نهم رمضان سنه (۱۱۱۱)

احدى عشر و مائة و الف در دار السلطنت لاهور واقع شد
چون اقرباء او اكثر در اورنگ آباد بودند باين علاقه در ريعان شباب
از لاهور باورنگ آباد آمد - در آوائل بمنصبي از پيشگاه نواب
آصف جاه (طاب ثراه) سرفرازي يافت - و بعد چندے بديواني
بادشاهي صوبهٔ برار مامور شد - و مدتے برين عهده قيام نمود
و بر وجه احسن سرانجام داد - نوعيكه نواب آصف‌جاه نوبتے
فرمود - كار مير عبد الرزاق خان نمكي دارد - چون محمد شاه والي
دهلي در سنه (۱۱۵۰) خمسين و مائة و الف نواب آصف جاه را
بحضور خود طلبيد و نواب آصف جاه خلف الصدق خود نواب
نظام الدوله ناصر جنگ را به نيابت خود در دكن گذاشته عازم
دارالخلافه شد صحبت نواب صمصام الدوله با نواب نظام الدوله
گيرا افتاد - نواب نظام الدوله او را بديواني سركار خود و ديواني
پادشاهي هردو سرافراز فرمود - و او هردو خدمت عمده را
باستقلال تمام سرانجام داد - و ديانت و امانت را بسرحد
كمال رسانيد *

چون نواب آصف جاه از هند بدكن لواى معاودت برافراخت
مغويان نواب نظام الدوله را بر سر مخالفت والد بزرگوار آوردند
راى نواب صمصام الدوله برين نبود - بلكه تحريض بر موافقت
مينمود - چون جمّ غفير از مغويان هر طرف بودند گفتهٔ نواب
صمصام الدوله پيش نرفت - روزے كه با پدر و پسر جنگ واقع

شد نواب صمصام الدوله بر فیل ردیف نواب نظام الدوله بود
چون فوج نواب نظام‌الدوله شکست خورد و مردم آصف جاهي (۲)
فیل او را حلقه کردند حرز الله خان نبیرهٔ سعد الله خان وزیر
(که با نواب صمصام الدوله آشنائي داشت) با او گفت - که
نظام الدوله بخانهٔ بدر میرود - شما کجا میروید - شرط رفاقت (۳)
تا وقتیکه باید بجا آوردید - اکنون ازین مهلکه کناره باید کرد
مشار الیه از فیل فرود آمده یکسو شد - و مدتے معاتب نواب
آصف جاه ماند - و انزوائے اختیار نمود - درین ایام بتحریر و تسوید (۴)
مآثرالامرا اشتغال ورزید - و مدت پنج سال اوقات برین منوال
گذرانید - آخر نواب آصف جاه در پایان عهد خود مطابق سنه
(۱۱۶۰) ستین و مائه و الف او را از عتاب بر آورد - و بدستور
سابق بدیوانی برار مامور ساخت - و عنقریب نواب آصف جاه
در گذشت - و نواب نظام‌الدوله بر مسند پدر به نشست - و نواب
صمصام الدوله را از برار طلبیده بدیوانی سرکار خود بدستور
سابق سرفراز ساخت - و او باستقلال تمام عهدهٔ دیواني را
(که کار وزارت شش صوبهٔ دکن است) سرانجام داد - و چون نواب
نظام الدوله حسب الطلب احمد شاه فرمانروای هندوستان قصد

---

(۲) نسخهٔ [ا] مردم آصفجاه (۳) نسخهٔ [ج] نواب نظام الدوله (۴)
در [بعضی نسخه] انزوا اختیار نمود ●

شاه جهان آباد کرد نواب صمصام الدوله را بدکن گذاشت - و وقت وداع انگشتری خود را باو عنایت کرد - و فرمود این مهر سلیمانی ست - لیکن نواب نظام الدوله تا دریای نربده (۲) رفته بر طبق حکم سلطانی بدکن عطف عنان نمود - و چون رایات نواب نظام الدوله در ملک ارکات خرامید و بر مظفر جنگ ظفر یافت نواب صمصام الدوله هر چند بنواب نظام الدوله عرض کرد که اقامت این آکا (۳) مصلحت نیست محمد علی خان پسر انور الدین خان شهامت جنگ گوپاموئی را باتفاق فرنگیان انگریز درین ملک باید گذاشت که اینها برای تنبیه نصارای فراسیس (۴) پهولچهري (۵) کفایت میکنند نواب نظام الدوله گوش نکرد - و بعضی کوتاه اندیشان (که بنابر اغراض نفسانی خود اقامت آن ملک میخواستند - و برای منفعت جزوي چشم از انتظام کلي پوشیدند) مزاج نواب نظام الدوله را بر سر اقامت آن ملک آوردند - تا آنکه گذشت آنچه گذشت *

بعد شهادت نواب نظام الدوله ریاست بمظفر جنگ رسید

---

(۲) نسخهٔ [ا ب ج] نربدا - بالف (۳) در [نسخها] الکه بها مي نویسند اما در کتب لغت آکا بالف آمده (۴) نسخهٔ [ج] نصارای فراسیس کفایت میکنند (۵) در [بعضی نسخه] پهلچهري - و در [بعضی] پهلچوري - و در [بعضی] پهلچري - و در [بعضی جا] پهلچیري *

و ازان ملک عطف عنان فرمود - و قریب شهر کرپه (۲) رسیده بقتل رسید - و مسند ریاست بتمکن نواب صلابت جنگ امیر الممالک خلف الصدق نواب آصف جاه زینت پذیرفت - و الویهٔ فیروزي از نواحئ کرپه بر سر شهر کرنول رسید - نواب صمصام الدوله تا اینجا همراه لشکر بود - در کرنول از لشکر جدا شده بر جناح استعجال خود را باورنگ آباد رسانید - فقیر محرر ترجمه نیز باتفاق وقت با نواب صمصام الدوله (۳) از لشکر باورنگ آباد آمد نواب صمصام الدوله بشهر رسیده چندے خانه نشیني اختیار کرد و نهم رجب سنه (۱۱۶۵) خمس و ستین و مائة و الف قصد حضور نواب امیر الممالک بحیدرآباد کرد - و بعد وصول حضور بصوبه داریٔ حیدرآباد امتیاز یافت - و بعد چندے از صوبه داري معزول شده باورنگ آباد آمد - و گوشهٔ انزوا بر گزید - تا آنکه نواب امیر الممالک باورنگ آباد تشریف آورد و چهاردهم صفر سنه (۱۱۶۷) سبع و ستین و مائة و الف نواب صمصام الدوله را بعطای خلعت وکالت مطلق خود و از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار و خطاب صمصام الدوله بر نواخت - و او مدت چهار سال بمنصب وکالت مطلق پرداخت و بحسن رای و تدبیر مهمات جزوي و کلي را طرفه رونق داد

---

(۲) یا کرپه باشد (۳) در [چند نسخه] باتفاق نواب ٭

باوصف بے اسبابي طاسے بربست - که عقل عقلا را حیران ساخت - چه وقتی (که وکالت باو مقرر شد) سرکار نواب امیرالممالک عجب حالتی داشت - که از بے زري نوبت بفروخت اثاث البیت رسیده بود - نواب صمصام الدوله نوعے حسن تردد نمود که آب رفته بجوی آمد - و نسق برهم خورده باز انتظام پذیرفت - سرکشان حلقهٔ اطاعت در گوش و کج مزاجان غاشیهٔ راستي بر دوش کشیدند و امن عجیے در ممالک بهم رسید - و رعایا و برایا در ظلال عدالت و انصاف طرفه آسودگي یافتند - و در عرصهٔ چهار سال مدت وکالت خود جمع و خرج ملک را برابر کرد - مي گفت سال آینده انشاءالله تعالی جمع بر خرج مي افزاید *

بالجمله بعد تقرر وکالت عنقریب رایات نواب امیرالممالک را در اهتزاز آورد - و بارادهٔ تنبیه رگهو بهوسله جانب برار متوجه شد و رگهو را مالش داده پنج لک روپیه پیشکش بر گرفت - و از برار رو بطرف نرمل کرد - سربا راو (۲) زمیندار نرمل از عهد نواب آصف جاه پای تمرد افشرده مکرر فوج سرکار را غارت کرده بود نواب صمصام الدوله بحکمت عملي اورا مقید ساخت - و ملک او را بضبط سرکار عالي درآورد - و در سال اول از وکالت این در کار عمده بر کرسي نشاند - و ایام برشگال در حیدرآباد

---

(۲) در [بعضے نسخه] سربا راوه

گذرانید - و در سال دوم از وکالت سنه (۱۱۶۸) ثمان و ستین و مائة و الف نواب امیرالممالک را بملک میسور برد - و از راجهٔ میسور پنجاه لک روپیه پیشکش بر گرفت - و اوائل موسم برشکال بحیدرآباد معاودت نمود - درین ایام سلطان دهلي عالمگیر ثاني برای نواب صمصام الدوله ماهي و مراتب فرستاد - شخصي این مصرعه تاریخ یافت * ح *

۱۱۶۸

* از شاه هند آمد ماهي و هم مراتب *

در سال سیوم از وکالت سنه (۱۱۶۹) تسع و ستین و مائة و الف کمک راو بالاجي کرد - بیانش اینکه راو بالاجي شهر سانور (۲) را محاصره کرد - افاغنهٔ سانور حصار شهر را مستحکم نموده پای جلادت افشردند - و بارها از حصار برآمده مردم مورچال را زدند - راو بالاجي عاجز آمد - و استمداد از نواب صمصام الدوله کرد - سبحان الله مثل راو بالاجي (که ممالک دکن و هند را بتصرف در آورده - و پادشاه دهلي و ارکان سلطنت (۳) را متزلزل ساخته) رجوع بنواب صمصام الدوله آورد - و دست بدامن استعانت زد - نواب صمصام الدوله نواب امیرالممالک را بکمک راو بالاجي برد - و لشکر را بسانور رسانید - و مورچال قایم کرد و آتش کاری توپخانه بجائی رسانید که افاغنه رنگ باختند

---

(۲) نسخهٔ [ب] شانور (۳) نسخهٔ [ب] و سلطنت اورا

و در مصالحه زدند - بعد ازین نواب صمصام الدوله در فکر بر انداختن نصاری افتاد *

مخفي نماند که چون نواب نظام الدوله ناصر جنگ برای دفع مظفر جنگ بملک ارکات رفت مظفر جنگ باعانت نصارای فراسیس ساکن پهولچهري مصاف داده شکست یافت - نصاری به پهولچهري خزیدند - و مظفر جنگ دستگیر شد - باز نصاری باتفاق افاغنه راه غدر پیمودند - و نواب نظام الدوله را شهید ساختند و مظفر جنگ را بسرداري برداشتند - نوی (که راقم ترجمه در سرو آزاد مفصل بقلم آورده) اینکه پیش ازین نصاری در بنادر مخصوص بودند و پا از حد خود بیرون نمیگذاشتند - بعد شهادت نواب نظام الدوله چیره شدند (۲) - و لذت ملک گیري دریافتند - بعضے ملک ارکات را فراسیس بتصرف درآورد - و بعضے آن الکا را نصارای انگریز فراگرفت و نیز انگریز بر بنگاله مسلط شد - و قلعهٔ بندر سورت را گرفت و هلم جرا ابتدای بنای تسلط نصاری اینست (۳) *

القصه بعد شهادت نواب نظام الدوله مظفر جنگ نصارای فراسیس را نوکر گرفت - و رفیق خود ساخت - و بعد قتل او نصاری بصیغهٔ نوکري در رکاب نواب امیر الممالک شدند و سیکاکل و راج بندري و دیگر مواضع را در جاگیر خود گرفتند

---

(۲) در [اکثر نسخه] خیره (۳) نسخهٔ [ج] ابتدای تسلط نصاری *

و طوره اقتدارے بہم رسانیدند - که حکم حکم ایشان شده
موسي بوسي سردار نصاری بخطاب سیف الدوله عمدة الملک
ناموري اندوخت - و حیدر جنگ صاحب اختیار سرکار عمدة الملک
گردید - جنس و فصل حیدر جنگ اینکه نام اصلی او
عبدالرحمن است - پدرش خواجه قادر بلخي در عہد نواب
آصف جاه از بلخ آمده اعتبارے پیدا کرد - و فوجدار مچھلي بندر
شد - و محاسبۀ سرکار بر ذمۀ او برآمد - و او در مچھلي بندر
با بعضي نصاری آشنا شده بود - باین علاقه به بندر پھولچھري رفت
و در پناه نصاری نشست - حیدر جنگ دران وقت خرد سال بوده
و کورندور نام کپتان یعني حاکم پھولچھري او را بسیار دوست
میداشت - و چون مظفر جنگ رئیس شد کورندور جمعے نصاری را
بسرداري موسي بوسي همراه مظفر جنگ کرد - و عبدالرحمن را
(بنابر اینکه جہت جامع بین المسلمین و النصاری است) همراه
موسي بوسي داد - و چون عبدالرحمن جوهر قابل بود ترقي عظیمے
کرد - و حل و عقد سرکار فرنگي بدست آورد - و باسد الله
حیدر جنگ مخاطب شد *

الحاصل نواب صمصام الدوله بعد انفصال معاملۀ افاغنۀ سانور
خواست که نصاری را از میان بردارد - نواب امیرالممالک باشارۀ
نواب صمصام الدوله نصاری را از نوکري برطرف کرد - نصاری
از لشکر جدا شده راه حیدرآباد گرفتند - و شهر حیدرآباد را

در اختیار خود کرده متحصّن شدند - نواب امیر الممالک متعاقب (۲) رسیده شهر را محاصره کرد - قریب دو ماه محاصره ماند - و جنگها باهم واقع شد - آخر بنا بر اتفاق اعیان بصلح انجامید - و عمدة الملک و حیدر جنگ آمده ملاقات نمودند - و چون در ایام محاصره انتظام جایگیرات نصاری برهم خورده بود عمدة الملک و حیدر جنگ رخصت گرفته بطرف راج بندري و سیکاکول (۳) محالات جایگیر خود رخت بربستند - نواب صمصام الدوله برشگال در حیدر آباد بسر برد

و در سال چهارم از وکالت سنه (۱۱۷۰) سبعین و مائة و الف از حیدر آباد برآمد - رام چندر مرهٹه از عهد نواب آصف جاه بهالکي و غیره محالات توابع صوبهٔ بیدر جایگیرات الوک در تصرف داشت - و از بے سلیقگي و بے حیثیتي بتقدیم لوازم نوکري نمي رسید - نواب صمصام الدوله خواست که جایگیرات را ازو انتزاع نماید - رامچندر باستعداد اسباب جنگ پرداخت - و حرکت مذبوحي کرده حلقهٔ اطاعت در گوش کشید - و جایگیرات او سواي بهالکي بضبط سرکار عالي درآمد - نواب صمصام الدوله اوائل برشگال با نواب امیر الممالک باورنگ آباد آمد - و درین ایام فوجے را فرستاده قلعهٔ دولت آباد را محاصره کرد - و از سادات بخاري (که از عهد عالمگیر بادشاه قلعه داري را متوارث بودند) قلعه را گرفت

---

(۲) در [اکثر نسخه] بتعاقب رسیده (۳) در [بعض جا] میکاکل *

بعد ازین فلک شعبده‌باز ورق گردانی آغاز کرد - و در شکست نواب صمصام الدوله کمر کین بر بست - و آن همه عقل و هوشی که داشت ازو باز گرفت *

مجملا شرح واقعه اینکه - زر مشاهرهٔ سپاه بسیار بر ذمهٔ سرکار بود - مُغویان سپاه را برغلانیدند - سپاه هنگامهٔ تقاضا برپا نمودند نواب صمصام الدوله اگر قصد میکرد بسرانجام دو لک روپیه این فتنه فرو می نشست - چون وقت زوال دولت رسیده بود اعتنا نکرد - بتاریخ ششم ذي القعده سنه (۱۱۷۰) سبعین و مائة و الف مردم سپاه نواب شجاع الملک بسالت‌جنگ خلف نواب آصف جاه را از خانه برآورده پیش نواب امیر الممالک بردند - و خلعت وکالت مطلق از عزل نواب صمصام الدوله دهانیدند - طرفه بلوای عام شد - و اوباش و بازاریان شهر غلو کرده خواستند که بر خانهٔ نواب صمصام الدوله ریزند اما اسبابی بظهور آمد که تا شام بلوی در توقف افتاد - شب اهل بلوی متفرق شدند - نواب صمصام الدوله اندیشید که فردا اگر یورش نمایند با آقا مقابل شده نمی توان جنگید - بهتر آنکه کناره باید کرد - نیم شب احمال و اثقال ضروري بر افیال بار نمود و خانه را با امتعهٔ لکوک و اقسام نفائس و تنسوقات واگذاشت و با جمیع اهل بیت ذکور و اناث قصد قلعهٔ دولتاباد کرد - از رفقاء او قریب پانصد کس سوار و پیاده حق رفاقت بجا آوردند - مشعلها

روشن کرده مسلح از خانه برآمد - و رو بظفر دروازهٔ حصار شهر پناه آورد - محافظان ظفر دروازه تاب اقامت نیاورده رو بفرار نهادند قفل دروازه شکسته از دروازهٔ شهر پناه برآمد - و قریب بصبح هشتم ذی القعده سنه (۱۱۷۰) سبعین و مائة و الف بدولتاباد رسید بعد رفتن او بقلعه اثاث البیت او قدرے بتاراج غارتگران رفت و اکثر بضبط سرکار عالي درآمد - بعد چندے فوجے از سرکار تعین شد و قلعهٔ دولتاباد را محاصره کرد - و جنگها درمیان آمد *

نواب صمصام الدوله بشمائل رضیه و خصائل مرضیه متحلي بود اما گاه باشد که حقتعالی نظرکردهای خود را از نظر خلق مي‌اندازد و برای رفع مراتب آخروي در دارالامتحان دنیا ببلائی مبتلا مي‌سازد مصداق این معني در نواب مذکور مشاهده افتاد - که با آن فضائل و شمائل جمیع خلائق امیر و فقیر و درباري و بازاري ازو برگشتند و جز بکبر و بخش حرفے بر زبان (۲) نمي آوردند - اگر کسے بر جادهٔ وفا قایم بوده دوستي او را بحال داشت کجا یارا که دم زند یا سلسلهٔ تلاشي جنباند - فقیر تنها خود را بر آشوب قیامت زدم و نظر از مخالفت تمام عالم برداشتم - و با نواب شجاع الملک ملاقاتها نموده بنای مصالحت گذاشتم - و برای تمهید قواعد اصلاح و تشئید مبانی آشتي مکرر بقلعه رفتم - و بچه سحر پردازي

---

(۲) نسخهٔ [ب] زبانها ٭

و افسون کاري محاصرهٔ قلعه را بر خیزانیدم - و هنوز شروط مصالحه باتمام نرسیده بود که نواب نظام الدوله ثاني ناظم صوبهٔ برار از ایلچپور باورنگ‌آباد تشریف آورد - و نواب امیرالممالک او را بمنصب والای ولي عهدئ خود مخصوص ساخت - و بنظام الملک آصف جاه مخاطب گردانید - نواب آصف جاه ثاني راقم ترجمه را طلبیده باستمالت نواب صمصام الدوله مامور ساخت - و طومار مطالب او را موافق استدعا دستخط فرموده حوالهٔ فقیر نمود طومار را گرفته بقلعه رفتم - و اورا سرگرم ارادهٔ حضور ساختم - نواب آصف جاه سرداران عمده را باستقبال فرستاد - نواب صمصام الدوله غرهٔ ربیع الاول سنه (۱۱۷۱) احدی و سبعین و مائة و الف از قلعه برآمده در ظاهر قلعه با سرداران استقبال ملاقات نمود - و همان روز ملازمت نواب آصف جاه ثاني و نواب امیرالممالک حاصل کرد و مورد انواع مراحم گردید *

درین ایام بالاجي راو بارادهٔ مخالفت قریب اورنگ آباد رسید و بسواس راو پسر خود را مقدمة الجیش کرد - و راجه رام چندر (که از موطن خود بعزم حضور نواب امیر الممالک بسندکهیر سي کروهئ اورنگ آباد رسیده بود) مرهته او را درانجا محاصره نمود - و قافیهٔ او را تنگ ساخت - نواب آصف جاه از اورنگ آباد بسندکهیر (۲) نهضت فرمود - و رام چندر را از ورطهٔ

(۲) نسخهٔ [ب] بسند کهیرا *

هلاکت را رهانید - و در عرض راه محاربات عظیمه بوقوع آمد
نواب آصف جاه داد شجاعت و جگرداري داد - و جمعی کثیر (۲)
اعادي را بشمشیر آتشبار سپند مجمر ساخت - نواب صمصام الدوله
درین نهضت ملتزم رکاب بود - درین اثنا خبر آمد که عمدة الملک
موسي بوسي و حیدر جنگ از کار جایگیرات خود فراغ حاصل
کرده قصد حضور نواب امیر الممالک دارند - و بحیدرآباد
رسیدند - و حیدر جنگ نواب صمصام الدوله را متواتر خطوط (۳)
نوشت - و آنقدر مراتب اخلاص بمعرض اظهار درآورد که
مشار الیه را بر اخلاص او اعتماد کلي بهم رسید - و از مکر و بیم
غفلت تام روی داد - و لشکر فیروزي از سندکهیر معاودت نموده
در حوالی شاه گدهه رسیده بود که حیدر جنگ بحضور رسید
و لشکر بهیئت مجموعي باورنگ آباد آمد - و سواد شمالی
شهر مخیم شد *

نواب صمصام الدوله زمام اختیار خود را بکلي بدست
حیدر جنگ سپرد - و او براه چاپلوسیها در آمد - و دامے از مکر
و فریب بر چید - هرچند آشنایاني که بر خداع او آگاه شدند
بصراحت و کنایت بنواب صمصام الدوله خبر کردند باور ننمود
و تکیه بر اخلاص دشمن نموده خیر خواهی آشنایان را در میزان

---

(۲) نسخهٔ [ج] جمعی اعادي را (۳) نسخهٔ [ج] خط نوشت *

اعتبار نسنجید - تا آنکه بتاریخ بیست و ششم رجب سنه (۱۱۷۱) احدی و سبعین و مائة و الف نواب امیر الممالک بسیر باغ بیگم واقع اورنگ آباد تشریف برد - و حیدر جنگ مادهٔ خداع آنجا مهیا ساخت - نواب صمصام الدوله و نواب یمین الدوله که بالا مذکور شد حسب الطلب در باغ بیگم رفتند - هر دو را نظر بند کردند - و باشکر برده هر کدام را در خیمهٔ علیحده جای دادند - و میر عبدالحي خان و میر عبدالسلام خان و میر عبد النبي خان پسران نواب صمصام الدوله را نیز طلبیده با پدر در یک خیمه مقید ساختند - و دور خیمه (۲) محافظان نصاری نشستند - و خانهٔ نواب صمصام الدوله را دو باره آنچه جمع شده بود بغارت بردند - و مستورات سادات را از خانه اخراج نمودند و اقربای نواب صمصام الدوله را و متوسلانے که فی الجمله استطاعتے داشتند آنها را در قید شدید کشیدند - و زرها گرفتند - و ستمے بر سادات گذشت که واقعهٔ کربلا بتازگي صورت گرفت *

الحاصل این حرکات بر حیدر جنگ مبارک نیامد - نواب آصفجاه ثاني درین فکر افتاد که نقش هستیِ اورا از صفحهٔ روزگار بشوید - وجهش اینکه حیدر جنگ با نواب صمصام الدوله نقض عهد کرد - و اطمینان ازو برخاست - وجه دیگر اینکه حیدر جنگ

---

(۲) نسخهٔ [ج] و در خیمه •

اول نواب آصف‌جاه را بے پر و بال ساخت - بعد ازان بقید نواب صمصام‌الدوله پرداخت - بدانش اینکه نواب آصف جاه فوج سنگینی از برار در رکاب آورد - و رتق و فتق مهمات ملکي و مالي در قبضهٔ اقتدار خود کرد - حیدر جنگ دید که با وصف نواب آصف جاه نقش تسلط من درست نمي‌تواند نشست - در شکست نواب آصف جاه افتاد - و بانواع حیله سازي فوج را از نواب جدا ساخت و زر سپاه هشت لک روپیه از نزد خود تسلیم نمود - و نواب را تنها ساخت - بعد ازان نواب صمصام الدوله را مقید کرد - و خاطر خود را از هر دو طرف جمع نمود - و خواست که نواب آصف جاه را ببهانهٔ صوبه داري حیدر آباد بحیدر آباد فرستد - و در قلعهٔ گلکنده نگاه دارد - و میدان را براي جولان خود خالي سازد و ندانست که تقدیر بر تدبیر مي خندد *

سیوم رمضان قریب باستوا سنه (۱۱۷۱) احدی و سبعین

و مائة و الف حیدر جنگ در خیمهٔ نواب آصف جاه آمد نواب آصف جاه پیشتر با مشیران خود مخفي قتل حیدر جنگ قرار داده بود - حضار محفل خاص حیدر جنگ را گرفته ذبح کردند و نواب آصف‌جاه بر اسپے سوار شده از لشکر تنها بر آمد - و این همه توپخانهٔ فرنگ در مقام حیرت معطل ماند - و جرأتے نمود که کارنامهٔ رستم و افراسیاب را منسوخ ساخت - از مذبوح شدن حیدر جنگ عمدة الملک موسي بوسي و دیگر اعیان لشکر

جوش باختند - و درین رستخیز واقعه طلبان نواب صمصام الدوله و یمین الدوله و میر عبدالغني خان پسر خرد نواب صمصام الدوله را شربت شهادت چشانیدند - طرفه اینکه حیدر جنگ (که در حقیقت قاتل این سادات است) چهار گهري پیشتر از سادات بقتل رسید - و قتل او را نواب صمصام الدوله بگوش خود شنید و گفت که حالا سلامتي ما هم بنظر نمي آید (۲) - و باستقلال تمام مستقبل قبله نشست - تا آنکه لچهمنان (۳) نام هندوئے از رفقاء نصاری آمد - و شهید ساخت - پدر و پسر را در مقابر آباء (که جانب جنوبی شهر قریب بدرگاه شاه نور قدس سره است) زیر خاک سپردند - و یمین الدوله را در قبرستان آبای او (که پائین گنبد شاه نور قدس سره است) دفن ساختند - راقم ترجمه تاریخ شهادت هر سه سید آیهٔ کریمهٔ (وجوهٌ یومئذٍ مسفرة) یافت - و نیز تاریخ شهادت نواب صمصام الدوله درین قطعه نظم کرد * نظم *

رفت صمصام الدوله زجهان * سیوم ماه شریف رمضان

سال این واقعه آن سید خود * گفت ما کشتهٔ عبدالرحمن

۱۱۷۱

و نیز این رباعي مستزاد در تاریخ نظم ساخت * رباعي *

* صمصام الدوله آن امیــــر والا - دانش آگاه *

* ناحق شده کشته درکمین گاه دغا (۴) - وا مظلوماه *

---

(۲) نسخهٔ [ب] سلامتیٔ ما (۳) نسخهٔ [ج] لچهونان (۴) نسخهٔ [ب] این غم جانکاه *

* آزاد بعرض میرساند تاریخ - یاران‌شنوید *
۱۱۷۱

* کردند شهید ناکسان سید را - انّا للّـه *

مخفي نماند که میر عبدالحي خان و میر عبدالسلام خان روز شهادت والد خود محفوظ ماندند - سببش اینکه میر عبدالحي خان را بتقریبی یک روز پیشتر از پدر جدا ساختند - و میر عبدالسلام خان را بعارضهٔ بیماري از خیمه در عمارت فرستادند - ازانجا که حیات هردو برادر مقدر بود حافظ مطلق (تعالی شانه) در دل اعدا انداخت که هردو پسر را از پدر جدا نمودند - در سلامت میر عبدالحي خان و میر عبد السلام خان نکتهٔ بخاطر راقم ترجمه القا شد که الاسماء تتنزّل من السماء - اسم حي و سلام کار خود کرد - و هر کدام مسمّای خود را محفوظ داشت *

القصه بعد کشته شدن حیدر جنگ نواب امیرالممالک و نواب شجاع الملک و عمدة الملک موسي بوسي و ذوالفقار جنگ برادر حیدر جنگ (که بعد قتل او قایم مقام شد) قصد حیدرآباد کردند - و بعد وصول حیدر آباد ذوالفقار جنگ بطرف راج بندري و سیکاکل محالات جایگیر خود رفت - و عمدةالملک راه پهولچهري گرفت - با ذوالفقار جنگ و زمیندار سیکاکل جنگ درمیان آمد ذوالفقار جنگ شکست فاحش خورد - و سپاه تمام بغارت در آمد و کارخانجات جواهر خانه و توشه خانه و افیال و توپخانه بدست زمیندار افتاد - و با معدودے جان بسلامت برد - و اچهمنان

قاتل نواب صمصام الدوله بقتل رسید - و همچنین محمد حسین جماعه دار (۲) فرقهٔ کاردیان (که با جماعهٔ خود بر نواب صمصام الدوله و اقربا و رفقاء او متعین بود - و انواع بدسلوکیها بعمل آورد) خود با جماعه کشته شد - و عمدة الملک موسی بوسي (که بطرف پهولچهري رفت) چینا پتن (۳) بندر انگریز را محاصره کرد و مکرر آتش کارزار اشتعال گرفت - آخر انگریز غالب آمد و عمدة الملک با کمال خستگي به پهولچهري گریخت - و در چند ماه انتقام خون سادات گل کرد - بلکه انتقامی (که از ذات حیدر جنگ شد) نواب صمصام الدوله بگوش خود شنیده رفت *

نواب صمصام الدوله جامع الکمالات بود - و با جمیع علوم آشنا مسائل هر فن در خزانهٔ حافظه حاضر داشت - و در شعرفهمي دم یکتائي میزد - و مصطلحات زبان فارسي خوب مي‌دانست میرزایان ولایت (که با او بر میخوردند) در مصطلحات داني تعجب میکردند - میگفت من در دو چیز دعوي دارم - یکی عدالت که بدقائق معاملت چنانکه باید وا میرسم - و حق را از باطل جدا مي‌سازم - دوم شعرفهمي - روزے با راقم ترجمه گفت که این مطلع فیضي مشهور است * * بیت *

---

(۲) نسخهٔ [ب] جمعدار (۳) در [بعضی نسخه] چینا پتن *

* مرا براه محبت دو مشکل افتاد است *
* که خون گرفته ام و یار قاتل افتاد است *

مطابق معنی ظاهر یک مشکل خون گرفته شدن عاشق است و مشکل دوم قاتل افتادن یار - پس نجات متعذّر - و بخاطر من معنی دیگر رسیده - یک مشکل اینکه عاشق خون گرفته است مبادا سوای معشوق دیگرے اورا کشد - مشکل دوم اینکه یار قاتل افتاده است - مبادا سوای عاشق دیگرے را کشد - هردو امر بر عاشق ناگوار است - منشي بے بدل بود - و انشاء او در خطوط نویسي طور خاصے دارد - حیف که منشآت او جمع نشد - اگر تدوین مي یافت چشم ناظران را کحل الجواهر میکشید - در تاریخ دانی یکتای عصر مي زیست - خصوص احوال امرا و سلاطین تیموریهٔ هند که نسّابهٔ این گروه بود - برهانش همین کتاب مآثر الامراست که ودر آنرا صاحب این فن مي شناسد - کتب خانهٔ عظیمے از کتب عربي و فارسي فراهم آورد - و اکثر این کتب را بدست خود مقابله و تصحیح نمود - درین هنگامه کتب خانه برهم خورد اوصاف حمیدهٔ او زیاده ازان است که زبان تقریر ادا نماید - مثل علو مزاج و متانت رای که ارسطو را شاگرد او توان گفت - و وقار و تمکین و کوچک دلي و غمخواری خلائق و عدالت و حیای چشم و وفا و صفا و صدق و راستي - با صفت دروغ سخت ناخوشي داشت - و دروغ گو را اصلا در نظر اعتبار نمي آورد و زرے

که او را حاصل می‌شد همان وقت ده یکی برای مستحقان بر می آورد - و خزانهٔ ده یکی علیحده میشد - و بر ارباب استحقاق صرف می یافت - امیرے امارت زیب بود - وقتے که بر مسند می‌نشست بے تکلف شان امارت را زیب میداد و شکوه ریاست در جبین او بچه رونق جلوه مینمود - در هفته دو روز برای عدالت مقرر داشت - جمعه و سه‌شنبه - و مدّعی و مدّعی‌علیه را در حضور خود طلبیده بنفس نفیس متوجه تنقیح میشد - مراتب نظم و نسق ملک همه سر دست داشت در روز و شب اصلا خلوتے برای مشورت ملکی نبود - و هیچ مشیرے نداشت - دانایان عصر بر علوّ نظر و وفور عقل او آئینهٔ حیرت بودند - نماز صبح خوانده متوجه مهمات میشد وقت استوا قیلوله میکرد - و نماز ظهر خوانده باز رو بمهمات می آورد - و تا نیم شب بلکه بیشتر بکارهای مالی و ملکی می پرداخت - و اصناف مردم ارباب مطالب سوال و جواب خود را خود بالمواجهه می کردند - و واسطهٔ دخل نداشت در دیوان بجبروت می‌نشست - و در خلوت بکوچک دلی و انبساط تمام اختلاط میکرد *

نواب سالار جنگ بهادر نقل کرد که نواب صمصام الدوله بعد آمدن از قلعهٔ دولت آباد با من گفت که چنین معلوم شده بود که این اسباب ظاهری (که نزد من جمع شده) هیچ

باقي نماند - گفتم چه طور معلوم شد - گفت چنين بمن
آگاهي دادند - و نيز نواب مذكور نقل كرد كه روزے (كه
وكالت را ازو گرفتند - و هنگامهٔ عجيبے برپا شد) من و جمعے
كثير در خانهٔ نواب صمصام الدوله شب بيتوتت كرديم (۲) - مردم را
از فكر خواب نبرد - پگاه تر (كه با نواب صمصام الدوله بر خوردم)
گفت امشب بحضور خواب رفتم - و نيز نقل كرد كه نواب
صمصام الدوله با من گفت كه پيش از رفتن قلعه موجودات فراشخانه
گرفته شد - دو صد و كسرے زياده قالين و شطرنجي برآمد
و روزے (كه بقلعه رفتم) هيچ فرش نبود - دران حالت اصلا تغيرے
بخاطر راه نيافت - راقم ترجمه گويد وقتے (كه نواب نظام الدوله
بملك اركات تشريف برد - و بر مظفر جنگ ظفر يافت) عمال
آن ملك حضور طلب شدند - و بعلاقهٔ ديواني بر در نواب
صمصام الدوله خيمه نصب كرده آنها را جاي دادند - روزے از خيمهٔ
نواب صمصام الدوله بر آمدم - شخصے دويده آمد - و گفت كه
حاجي عبدالشكور عامل معزول ميگويد - كه من در اختيار
سزاولانم - از جا جنبيدن نميتوانم - شما تا اينجا تصديع
كشيد - فقير با عامل مذكور آشنا نبودم - ليكن نرفتن دور
از شيوهٔ مروت ديدم - رفتم - او از محاسبه و تقيد سزاولان

---

(۲) نسخهٔ [ب] شب خواب بدولت كرديم •

شکایت کرد - همان ساعت نزد نواب صمصام الدوله برگشتم (۲) و گفتم حاجي عبدالشکور نام عاملی در زمرهٔ عمال بر در حاضر است او را روبرو باید طلبید - نواب گفت ضابطه نیست که عامل محاسبه‌دار روبرو بیاید - گفتم نمیگویم که محاسبهٔ او معاف شود همین قدر میخواهم که یک مرتبه روبرو شود - نواب در مقام انکار بود - و من در مقام اصرار - آخر نواب او را روبرو طلبید و حالت او را مشاهده کرد - و شفقت بسیار نمود - گفت فردا بر در خانهٔ نواب نظام‌الدوله حاضر باید شد - و چوبدارے را تاکید کرد که هر وقتی که فلاني حاضر شود مرا خبر باید کرد - فردا حاجي عبدالشکور بر درخانه حاضر شد - و چوبدار خبر رساند نواب صمصام الدوله بنواب نظام الدوله عرض کرد - که حاجي عبدالشکور نام عاملی در زمرهٔ عمال محاسبه دار طالب حضور شده میر غلام علي بمن گفت که او را یک مرتبه رو برو باید طلبید گفتم عامل محاسبه دار روبرو نمي آید - هرچند انکار بمبالغه کردم میر مرا نگذاشت - ناچار رو برو طلبیدم - حالا من هم بحضرت همین عرض دارم که یک مرتبه آن شخص رو بروی حضرت بیاید - نواب نظام‌الدوله حکم فرمود که حاضر شود همین که از در در آمد و نظر نواب نظام الدوله بر هیئت او

---

(۲) در [بعضی نسخه] رفتم •

افتاد چه می‌بیند - پیر نود سالهٔ منحنی - پیراهنے در بر و دستار سبزے بر سر - و عصا و تسبیحے (۲) در دست - صورت ولایت و محل ترحم - نواب نظام الدوله او را نزدیک (۳) خود طلبید و نشاند - و حرفها پرسید - و بر فرد محاسبهٔ او دستخط معاف کرد - و یومیهٔ معین نمود - و سواری از سرکار خود عنایت نموده رخصت فرمود - مناقبی (که از نواب صمصام الدوله رنگ بست بیان شده) نمے از سحاب و پرتوے از آفتاب است حق تعالی آن مرحوم را برحمت خاص نوازد - و صدر بهشت برین را بجلوس او مزین سازد *

پوشیده نماند که بعد از شهادت (۴) نواب صمصام الدوله چون لشکر بحیدر آباد رفت میر عبدالحی خان را همراه برده در قلعهٔ گلکنده نگاه داشتند - و میر عبدالسلام خان بنابر بیماری در اورنگ‌آباد ماند - او را بقلعهٔ دولت آباد فرستادند - و نواب آصف‌جاه ثانی بعد قتل حیدر جنگ شبدیز عزم جانب برار جولان داد - و فوج و سامان حرب فراهم آورده کمر به تنبیه جانوجی پسر رگهو بهونسله بر بست - و با وصف قلت جمعیت این طرف و کثرت غنیم لوای فیروزی برافراخت - و بعد ازان

---

(۲) نسخهٔ [ج] تسبیح (۳) نسخهٔ [ب] نزدیک طلبید (۴) نسخهٔ [ج] بعد شهادت نواب *

روی توجه بحیدر آباد آورد - نواب امیر الممالک (که برای نظم و نسق ملکي جانب مچهلي بندر خرامیده بود) عطف عنان نمود - و در سواد حیدر آباد ملاقات هر دو برادر واقع شد نواب آصف جاه بدستور سابق بر مسند (۲) ولایت عهد نشست و زمام مهمات (۳) مالي و ملکي بقبضهٔ اقتدار خود در آورد

در پانزدهم ذیقعده سنه (۱۱۷۲) اثنین و سبعین و مائة و الف میر عبدالحي خان را از قلعه برآورده از سر نو احیا فرمود سابق خطاب میر عبدالحي خان (۴) شمس الدوله دلاور جنگ بود بعد برآمدن از قلعه بخطاب پدر (یعني صمصام الدوله صمصام جنگ) و منصب ششهزاري پنج هزار سوار مورد عنایات گردید - و میر عبدالسلام خان هم حسب الحکم از قلعهٔ دولت آباد برآمد - و با اهل بیت خود برخورد - سلمهما الله تعالی *

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله و سلام علی عباده الذین اصطفی - اما بعد عرض میدارد فقیر عبد الرزاق الحسیني الخوارزمي الاورنگ آبادي که از مبادی سن رشد و تمیز (۵) الخ - انتهی کلامه *

---

(۲) نسخهٔ [ب] بر مسند والای ولي عهدي نشست (۳) نسخهٔ [ج] مهام (۴) نسخهٔ [ب] خان بهادر (۵) یعني تا آخر آنکه پیشتر در صفحهٔ [۵] گذشت *

مقدمه در فهرست کتاب

باید دانست که برخی ترجمهای رقمزدهٔ کلک بانی این نسخه بنابر راه یافتن افراط و تفریط بمسودها ناقص بود - حتی المقدور باتمام و اصلاح آن کوشیده بعد اختتام آن فهرس اسامی مردم مذکور الاحوال را جزو کتاب ساخته بعد اسماء ملحقه قاف الحاق بشنگرف رسم نمود - که فارق باشد میان گفتگوی آن بزرگ و من هیچمدان - و این مجموعهٔ جلیل القدر بنقوش هفت صد و سي ترجمه زیب و زینت گرفت - چنانچه تفصیل ذیل آئینه‌دار این مدعا ست *

۸۵

حرف الألف - هشتاد و پنج ترجمه

اسمٰعیل بیگ دولدي (ق) - اعتبار خان خواجه عنبر (ق) افضل خان خواجه سلطان - ادهم خان کوکه - اشرف خان میر منشي - ابراهیم خان اوزبک (ق) - آصف خان عبدالمجید اسکندر خان اوزبک - الغ خان حبشي (ق) - اعتماد خان خواجه سرا - آصف خان خواجه غیاث الدین علي - اعتماد خان گجراتي - امیر فتح الله شیرازي - و کیفیت وضع تاریخ الٰهي اسمٰعیل قلي خان ذوالقدر - آصف خان میرزا قوام الدین جعفر بیگ افضل خان شیخ عبد الرحمن - اسلام خان چشتي فاروقي ابوالفتح خان دکني - و بیان مذهب مهدویّه - احمد بیگ خان کابلي - اعتماد الدوله میرزا غیاث بیگ طهراني - و احوال نورجهان

بیگم - اعتبار خان خواجه سرا (ق) - ابراهیم خان فتح جنگ
اسد خان معموري - اودا جي رام - افضل خان شکر الله
اخلاص خان حسین بیگ (ق) - آصف خان ابو الحسن مشهور
بآصف جاهي - و احوال ممتاز محل - اهتمام خان (ق) - اسلام
خان مشهدي - اصالت خان عبد الهادي - امیر خان ابو البقا
اعظم خان میر محمد باقر - اعتقاد خان شاه پور - الله یار خان
پسر افتخار خان - احمد خان نیازي - آتش خان حبشي (ق)
الله قلي خان اوزبک - الف خان امان بیگ - احمد بیگ خان
برادر زادهٔ ابراهیم خان - اوزبک خان نذر بهادر - اخلاص خان
شیخ الهدیه (ق) - افتخار خان خواجه ابو البقا - ارادت خان
میر اسحٰق - اشرف خان خواجه برخوردار (ق) - الله (۲) وردي
خان - اکرام خان سید حسن (ق) - الله یار خان میر
توزک (ق) - اسلام خان میر ضیاء الدین حسین - احتشام خان
اخلاص خان (ق) - اصالت خان میرزا محمد - اعتماد خان شیخ
عبد القوي - الله وردي خان پسر الله وردي خان - اعتقاد خان
میرزا بهمن یار - اقضی القُضات قاضي عبد الوهاب - و احوال
قاضي شیخ الاسلام - اسلام خان رومي - اعظم خان کوکه - افتخار
خان سلطان حسین - آتش خان جان بیگ (ق) - امانت خان
میرک معین الدین احمد - ایرج خان ولد قزلباش خان - اشرف

---

(۲) نسخهٔ [ا] الله وردي خان غرق - یا عرق - والله اعلم •

(۲)
خان میرزا محمد اشرف - آغر خان پیر محمد (ق) - ارسلان
خان ارسلان قلي (ق) - امیر خان میر میران - و احوال
صاحب جي صبیهٔ علي مردان خان - امانت خان میر حسین - ارشد
خان میر ابو العلا (ق) - اسمٰعیل خان مکها (ق) - ابو نصر خان
پسر شایسته خان (ق) - امان الله خان نبیرهٔ الله وردي خان
ابراهیم خان پسر علي مردان خان - احسن خان سلطان حسن (ق)
امیر خان عبد الکریم - آصف الدوله جملة الملک اسد خان
امیر الامرا حسین علي خان - اعتقاد خان محمد مراد فرخ شاهي
و کیفیت گرفتاري محمد فرخ سیر پادشاه - اعتماد الدوله محمد
(۳)
امین خان بهادر (ق) - اخلاص خان اخلاص کیش (ق) - امین
(۴)
خان دکني - امین الدوله امین الدین خان بهادر سنبهلي (ق)
اعتماد الدوله قمر الدین خان بهادر (ق) - امیر الامرا شرف الدین
خان بهادر فیروز جنگ (ق) - ابو الخیر خان بهادر امام جنگ (ق)
ابو المنصور خان بهادر صفدر جنگ (ق) - آصف الدوله
(۵)
امیر الممالک (ق) - اسمٰعیل خان بهادر پني (ق) *
۲۹

حرف الباء - بیست و نه ترجمه

بیرام خان خانخانان - و احوال سلیمه سلطان بیگم - بهادر
خان شیباني - باز بهادر بایزید - بابا خان قاقشال - بهادر

---

(۲) در [بعضي نسخه] میر محمد اشرف (۳) در [بعضي نسخه] امین خان
چیني بهادر (۴) در [بعضي نسخه] سنبلي (۵) با پنّي باشد •

پسر سعید بدخشي (ق) - باقي محمد خان کوکه (ق)
پاینده خان مغل (ق) - پیشرو خان مهتر سعادت (ق)
بهادر الملک (ق) - بیرم بیگ ترکمان - بهادر خان اوزبک (ق)
بیکار خان - بالچو قلیچ (۲) (ق) - بے بدل خان سعیدای گیلاني
و کیفیت تخت طاؤسي - باقر خان نجم ثاني - بهرجي زمیندار
بگلانه - و احوال آن الکا - بهادر خان روهله - بردل خان بیرام خان
باقي خان چیله قلماق - برتهي راج راتهور (ق) - بهرام سلطان ولد
نذر محمد خان - و احوال خانان توران - و کیفیت استرداد بلخ
بهادر خان باقي بیگ - پادشاه قلي خان تهور خان - و کیفیت
ابتدای بغي سلطان محمد اکبر - بزرگ امید خان (ق) - بهره مند
خان میر بخشي - باقي خان حیات بیگ - و کیفیت نظر بند
نمودن سلطان محمد معظم (۳) - بسالت خان میرزا سلطان نظر (ق)
بیان خان شیخ فاروقي (ق) - برهان الملک سعادت خان (ق) *

۱۶

حرف التاء - شانزده ترجمه

تردي بیگ خان ترکستاني - تاتار خان خراساني (ق)
ترسون محمد خان - تولک خان قوچین (ق) - تردي خان (ق)
ترخان مولانا نورالدین - تخته بیگ سردار خان (ق) - تاش بیگ
تاج خان (ق) - تربیت خان عبدالرحیم (ق) - تهور خان میرزا
محمود - تربیت خان فخر الدین احمد - تقرب خان حکیم داؤد

(۲) در [بعضی نسخه] بالچوقلیچ (۳) در [بعضی نسخه] اعظم *

تربیت خان شفیع الله - تربیت خان میر آتش - و کیفیت تسخیر قلعهٔ ستاره - ترکتاز خان (ق) - تیغ بیگ خان میرزا کل (ق) *

۲

حرف الثاء - دو ترجمه

ثاني خان هروي - ثناء الله خان امان الله خان (ق) *

۱۷

حرف الجیم - هفده ترجمه

جعفر خان تکلو - جلال خان قورچي (ق) - جگ مال برادر خرد راجه بهارهمل (ق) - جانش بهادر (ق) - جهانگیر قلي خان لاله بیگ - جگناتهه پسر راجه بهارهمل (ق) - جان سپار خان ترکمان - جادو رای کایتهه - جهانگیر قلي خان شمس الدین جگراج عرف بکرماجیت (ق) - جان نثار خان قدیمي - جان سپار خان خواجه بابا (ق) - جلال کاکر (ق) - جعفر خان عمدة الملک جان سپار خان پسر مختار خان - جان نثار خان خواجه ابوالمکارم (ق) - چورا من جات (۲) *

۲۲

حرف الحاء - بیست و دو ترجمه

حاجي محمد خان سیستاني - حسن خان کهتریه (۳) - حیدر محمد خان آخته بیگي (ق) - حاجي یوسف خان (ق) حکیم مسیح الدین ابوالفتح - حکیم عین الملک شیرازي (ق) حکیم همام - حسن بیگ خان بدخشي شیخ عمري - و کیفیت

---

(۲) یا جورا من جات باشد (۳) در [بعض نسخه] تکریه •

بغي خسرو - حکیم علي گیلاني - و حقیقت جنگ فیلان در حضور عرش آشیاني - و کیفیت حوضے که حکیم مزبور ساخته حاکم بیگ داماد اعتماد الدوله - و احوال اچهد روپ سنّاسي حکیم صدرا مسیح الزمان - حبش خان سیدي مفتاح - و احوال بعضے عادل‌شاهیه - حیات خان داروغهٔ آبدار خانه (ق) - حسام‌الدین خان - حکیم حاذق گیلاني - حقیقت خان اسحٰق بیگ (ق) - حسین بیگ خان اوزبک - حسن علي خان بهادر عالمگیرشاهي - و احوال رضي الدین خان - حکیم الملک میر مهدي - و بیان عروض استسقای محمد اعظم شاه (ق) - حسین خان خویشگي - و احوال شاه بیگ - حمید الدین خان بهادر عالمگیرشاهي (ق) *

۴۴

حرف الخاء - چهل و چهار ترجمه

خضر خواجه خان - و احوال سکندر سور - خواجه جلال الدین محمود - خواجه معظم برادر مریم‌مکاني - خان زمان علي قلي خواجه جهان هروي - خان عالم چلمه بیگ - خانخانان منعم بیگ خان جهان حسین قلي بیگ - خواجه شاه منصور شیرازي خداوند خان دکني - خواجه نظام الدین احمد - خواجه شمس‌الدین خوافي - و تحقیق خواف - خواجگي فتح الله (ق) خواجگي محمد حسین (ق) - خواجه جهان کابلي جهانگیري خسرو بے اوزبک - خان اعظم کوکه - و کیفیت فوت سلطان مظفر گجراتي - و ارتداد اکبر بادشاه - خانخانان عبد الرحیم - و احوال

میان فهیم - خدمت پرست خان رضا بهادر - خان جهان لودي خان‌عالم برخوردار - خواجه ابوالحسن تربتي - خان زمان امان الله خواجه جهان خوافي (ق) - خان دوران نصرت جنگ - خان جهان بارهه (ق) - خسرو سلطان ولد نذر محمد خان - خواجه عبد الهادي (ق) - خوشحال بیگ کاشغري (ق) - خواص خان بختیار خان (ق) - خلیل الله خان برادر خرد اصالت خان - خان دوران سید محمود - خانزمان میر خلیل - و کیفیت عشق سلطان اورنگ زیب با زین‌آبادي - خواجه عبد الرحیم خان (ق) - خانزمان شیخ نظام - خانجهان بهادر کوکلتاش میر ملک حسین - خدا بنده خان پسر هایسته خان - خان‌عالم اخلاص خان (ق) خانجهان بهادر کوکلتاش خان علي مراد (ق) - خاندوران امیر الامرا خواجه عاصم - و احوال نادر شاه (ق) - خدا یار خان لهي (ق) خان زمان میواتي - خواجه عبدالله خان (ق) - خواجم قلي خان بهادر (ق) *

۲۱

حرف الدال - بیست و یک ترجمه

دریا خان عنایت - دستم خان (ق) - دولت خان لودي دیانت خان قاسم بیگ (ق) - دلاور خان کاکر - داراب خان میرزا داراب - دربار خان روهله - دیانت خان دست بیاضي دیندار خان بخاري (ق) - دولت خان خواص خان - دانشمند خان - داؤد خان قریشي - دیانت خان حکیم جمالا (ق) - داراب

خان بن مختار خان - دلیر خان داوزي (۳) - دلیر خان عبد الرؤف (۲) میانه (ق) - دیانت خان میر عبدالقادر - داوٗد خان و بهادر خان و سلیمان خان (ق) - دلاور خان بهادر (ق) - دیانت خان میر علي نقي - دهیراج راجه جی سنگهه سوائي (ق) *

۶

حرف الذال - شش ترجمه

ذوالقدر خان ترکمان (ق) - ذوالفقار خان قراماندلو - ذوالفقار خان محمد بیگ - ذوالفقار خان نصرت جنگ - ذکریا (۴) خان بهادر هزبر جنگ (ق) - ذوالفقار الدوله میرزا نجف خان بهادر *

۸۰

حرف الراء - هشتاد ترجمه

روپسي (۵) برادر زادهٔ راجه بهارمل (ق) - راجه بهار همل - رای سرجن هادا (ق) - رای لونکرن کچهواهه (ق) - راجه بیربر راجه تودرمل کهتري لاهوري - و ضوابط مستحدثهٔ او - راجه بهگونت داس - راجه مدهکر بندیاله (ق) - راجه رام چند بگهیله (ق) - رامچند چوهان (ق) - راجه بکرماجیت پتر داس (ق) رای بهوج پسر رای سرجن هادا (ق) - رای درگا سیسودیه (۶) (ق) رای رای سنگهه بهورتهیه - و کیفیت قلعهٔ دیوگدهه (۷) (ق) - راجه

---

(۲) در [اکثر نسخه] بني مختار (۳) در [بعضی نسخه] داورئي - اما گمان برم که داوٗد زئي باشد (۴) املای صحیح زکریا ست بزای معجمه عجب که مولف این نام را در ذال آورده (۵) نسخهٔ [۱] بهارمل (۶) در [بعضی نسخه] سیسودیه (۷) نسخهٔ [۱] آیوگدهه

رامداس کچهواهه ـ راجه باسو (ق) - راجه مان سنگهه پسر راجه بهگونت داس کچهواهه - و کیفیت اُلکای اُدیسه - راجه راج سنگهه کچهواهه (ق) - راجه رایسال درباري - رانا سکرا پسر رانا اودي سنگهه (ق) - راجه مها سنگهه و جگت سنگهه (ق) راجه سورجمل پسر راجه باسو - راجه سورج سنگهه راتهور (ق) راجه بکرماجیت رای رایان - و کیفیت قلعهٔ کانگره - رای گوردهن سورج دهج - راجه بر سنگهه دیو بندیاله (ق) - رستم خان شغالي (٢) - رانا کرن پسر رانا امرا (ق) - راو رتن هادا پسر راو بهوج (ق) - راو سور بهورتهیه (٣) (ق) - راجه بهارتهه بندیله (ق) راجه ججهار سنگهه بندیاله (ق) - راجه روز افزون (ق) رحمت خان میر فیض الله (ق) - راجه انوپ سنگهه بدگوجر - راجه گج سنگهه پسر راجه سورج سنگهه (ق) - راجه رامداس نروري (ق) - راجه کشن سنگهه بهدوریه (ق) - راو امر سنگهه (٤) پسر کلان راجه گج سنگهه (ق) - رای مکند کایتهه راجه جگت سنگهه پسر راجه باسو (ق) - راجه جیرام بدگوجر (ق) رشید خان انصاري - و کیفیت جلاله و نیاکانش - راجه بیتهل داس کور (ق) - راجه بهار سنگهه بندیله (ق) - راو ستر سال هادا نبیرهٔ راو رتن (ق) - راجه سیورام کور (ق) - راجه

---

(٢) در [بعضی نسخه] شمالي (٣) در [بعضی نسخه] بوندیله (٤) در [بعضی نسخه] کایت ـ یا کاتب باشد *

اندرمن دهندهیره (ق) - رام سنگهه ولد کرمسي راتهور (ق)
روپ سنگهه راتهور (ق) - رستم خان مقرب خان (ق) - راجه
انروده کور (ق) - راجه راجروپ (ق) - راجه رگهوناتهه (ق)
رحمت خان حکیم ضیاء الدین - و احوال فوت دارا شکوه
و مراد بخش (ق) - راجه تودرمل شاهجهاني (ق) - راو کرن
بهورتهیه (ق) - راجه سجان (۲) سنگهه بندیله (ق) - راجه دیبي سنگهه
بندیله (ق) - راجه رای سنگهه سیودیه (ق) - راجه رام سنگهه
کچهواهه (ق) - رشید خان الهام الله (ق) - راو بهاو سنگهه
هادا (ق) - رضوي خان سید علي (ق) - رندولة خان غازي (ق)
روح الله خان اول پسر دوم خلیل الله خان - روح الله خان
خانه زاد خان (ق) - راو داپت (۳) بندیله - و کیفیت کلاه پوشان
فرنگ (ق) - رامسنگهه هادا (ق) - رستم دل خان - راجه جهیله رام
ناگر (ق) - راجه مکم سنگهه کهتري (ق) - رعایت خان ظهیر
الدوله (ق) - روشن الدوله رستم جنگ (ق) - راجه چندر سین
(ق) - راجه سلطانجي بنالکر (۴) - راجه گوپال سنگهه کور (ق)
راجه ساهوجي بهونسله (۵) (ق) - رکن الدوله سید لشکر خان بهادر
نصیر جنگ - راجه بیر بهادر (ق) *

---

(۲) یا سبحان سنگهه باشد (۳) در (بعضی نسخه) راو دلیپ (۴) یا
نبالکر باشد (۵) در [چند جا] بهوسله نوشته *

۴

حرف الزاء - چهار ترجمه

زين خان کوکه - زاهد خان پسر صادق خان (ق) - زاهد خان کوکه (ق) - زبردست خان (ق) *

۵۵

حرف السين - پنجاه و پنج ترجمه

سيف خان کوکه - سيد محمود خان بارهه (ق) - سيد احمد خان بارهه (ق) - سلطان خواجه نقشبندي - و کيفيت مشيري عرش آشياني - سيد حامد خان بخاري (ق) - سيد عبد الله خان پسر مير خوانده (ق) - سمانجي خان قرغوچي (ق) سيد راجو بارهه (ق) - سعيد خان چغتا - سيد قاسم و سيد هاشم بارهه (ق) - سيف خان سيد علي اصغر (ق) - سردار خان خواجه يادگار (ق) - سيد دلير خان بارهه - و کيفيت فيل سفيد (ق) سيد هزبر خان بارهه (ق) - سيف خان ميرزا صفي - سرافراز خان چغتا (ق) - سيد شجاعت خان بارهه - سپهدار خان محمد صالح (ق) - سعيد خان بهادر ظفر جنگ (۲) - سردار خان شاه جهاني سرافراز خان پسر لشکر خان (ق) - علامي سعد الله خان - و کيفيت دولتخانهٔ خاص - و حقيقت قرار داد داشتن تابينان (ق) - سيد منصور خان بارهه - سجان سنگهه و پرمديو پسران سورجمل سيوديه (ق) - سيد عالم بارهه (ق) - سيد هدايت الله صدر (ق) سيد اختصاص خان بارهه عرف سيد صلابت خان (ق) - سيد

(۲) نسخهٔ [۱] ظفر جنگ چغتا *

شجاعت خان بهادر بهکري (ق) - سعادت‌خان پور ظفر خان (ق)
سیادت خان میرزین‌الدین علي (ق) - سید مظفرخان بارهه و سید
(۲) (۳)
لشکرخان بارهه - سبل سنگهه سیودیه (ق) - سرافراز خان پلولي
(۴)
سید اختصاص خان سید فیروز خان (ق) - سید عزت خان
عبدالرزاق گیلاني (ق) - سید امیرخان خوافي (ق) - سربلند خان
خواجه رحمت‌الله (ق) - سیف خان فقیر الله - سیف الله خان
میر بحر - سید عبدالله خان بارهه (ق) - سردار خان چیله
و کیفیت نظر بند شدن سلطان محمد معظم - سیادت خان سید
اوغلان (ق) - سیدي یاقوت خان حبشي (ق) - سرافراز خان سید
لطیف (ق) - سید حسین خان بارهه (ق) - سید رستم خان
دکني (ق) - سعد الله خان هدایت الله (ق) - سید نجم الدین
علي خان بارهه (ق) - ستر سال بندیله (ق) - سعادت الله خان (ق)
سیف الدوله عبد الصمد خان بهادر دلیر جنگ (ق) - سیف الدوله
سید شریف خان بهادر (ق) - سعد الله خان بهادر مظفر جنگ (ق)
سادات خان ذوالفقار جنگ (ق) - سراج الدوله انور الدین خان
بهادر ظفر جنگ (ق) *

٥٤

حرف الشین - پنجاه و چهار ترجمه

شمس الدین محمد خان - شاه قلي خان نارنجي (ق) - شاه

---

(۲) در [بعضی نسخه] سنبل سنگهه (۳) در [اکثر نسخه] ملولي

(۴) یا عرب خان باشد *

بداغ خان (ق) - شیخ گدائی کنبو - شیخ محمد بخاري (ق)
شاه محمد خان قلاتي - شیخ احمد فتحپوري - شاه فخرالدین (ق)
شجاعت خان عرف مقیم خان عرب - شیخ عبدالنبي صدر
شیخ عبد الرحیم لکهنوي - شیخ جمال بختیار (ق) - شهاب الدین
احمد خان - شیخ ابراهیم پور شیخ موسی (ق) - شیرویه
خان (ق) - شیخ عبدالله خان - و مجملی از احوال شیخ محمد
غوث و شیخ بهلول - شیخ ابو الفیض فیضي - شهباز خان کنبو
شریف خان اتکه (ق) - شاهم خان جلایر - شاه قلي خان محرم
شیخ ابوالفضل مبارک - شیر افگن خان علي قلي بیگ - شریف
خان امیرالامرا - شجاعت خان شیخ کبیر - شمشیر خان ارسلان بے
اوزبک (ق) - شیخ فرید مرتضی خان بخاري - شجاعت خان
سلام‌الله عرب (ق) - شاه بیگ خان ارغون - شاه نواز خان بهادر میرزا
ایرج - شیر خواجه (ق) - شهباز خان معروف بشیرو روهله (ق)
شیر خان تونور - شیر خان تربتي[2] - شاه قلي خان وقاص حاجي (ق)
شادي خان اوزبک (ق) - شجاعت خان شادي بیگ (ق)
شاه بیگ خان اوزبک (ق) - شیر خان سید شهاب بارهه (ق)
شیخ میر خوافي (ق) - شاه نواز خان صفوي - شمس الدین خان
پسر کلان نظر بهادر (ق) - شمشیر خان حیات تربتي (ق) - شجاعت
خان رعد انداز بیگ خان (ق) - شهامت خان سید قاسم بارهه

---

(۲) در [نسخها] تربتي نوشته •

شمشیر خان ترمذي - شیخ عبد العزیز خان (ق) - شریف الملک حیدرآبادي - شایسته خان امیرالامرا - شجاعت خان محمد بیگ ترکمان (ق) - شجاعت خان بهادر محمد شاه نام (ق) - شهداد خان خویشگي - شجاع الدوله - و احوال احمد شاه دراني (ق) شجاع الملک امیر الامرا (ق) *

٩
حرف الصاد - نه ترجمه

صادق محمد خان هروي - صادق خان میربخشي - صلابت خان روشن ضمیر (ق) - صفدر خان خواجه قاسم (ق) - صف شکن خان میرزا لشکري (ق) - صف شکن خان محمد طاهر (ق) صفي خان پسر دوم اسلام خان مشهدي - صلابت خان خواجه میر خوافي - صف شکن خان میر صدرالدین (ق) *

١
حرف الضاد - یک ترجمه

ضیاء الدوله پسر خواجه سعد الدین خان (ق) *

٢
حرف الطاء - دو ترجمه

طیب خواجه جویباري - طاهر خان طاهر شیخ (ق) *

٢
حرف الظاء - دو ترجمه

ظفر خان پسر زین خان کوکه (ق) - ظفر خان خواجه احسن الله (ق) *

٣٠

حرف العين ـ سي ترجمه

علي قلي خان اندرابي (ق) - عبدالله خان اوزبک - عبدالمطلب خان (ق) - عرب بهادر - علي مردان بهادر (ق) - عزت خان خواجه بابا (ق) - عوض خان قاقشال (ق) - عبد الله خان فيروز جنگ - عزيزالله خان پسر يوسف خان (ق) - عاقل خان عنايت الله - و احوال ستي خانم (ق) - عبدالرحيم بيگ اوزبک (ق) عرب خان نور محمد (ق) - علي مردان خان امير الامرا و كيفيت هنگامهٔ اوزبكان در بلخ - عبدالله خان سعيد خان (ق) عسكرخان نجم ثاني (ق) - عبدالرحمن سلطان (ق) - عبدالرحيم خان پنجمين پور اسلام خان مشهدي (ق) - عنايت خان خوافي عبد الرزاق خان لاري (ق) - عاقل مير عسكري (ق) - عزيزالله خان پسر سيوم خليل الله خان (ق) - علي مردان خان حيدر آبادي (ق) - عيسى خان مبين (٢) - عنايت الله خان (ق) عضد الدوله عوض خان بهادر قسور جنگ (ق) - عبد العزيز خان بهادر شيخ مقبول عالم (ق) - عمدة الملک امير خان مير اسحق (ق) - علي محمد خان روهله (ق) - علي وردي خان ميرزا بندي (ق) - عماد الملک غازي الدين خان پسر امير الامرا فيروز جنگ (ق) *

---

(٢) در [بعضی نسخه] متين - و در (بعضی جا) مثين *

۷

حرف الغين - هفت ترجمه

غازي خان بدخشي - و کيفيت اختراع سجده پيش عرش آشياني
غيرت خان خواجه کامگار - غالب خان بيجاپوري (ق) - غضنفر
خان پسر الله وردي خان - غيرت خان محمد ابراهيم (ق)
غازي الدين خان بهادر فيروز جنگ - غازي الدين خان بهادر
غالب جنگ (ق) *

۱۵

حرف الفاء - پانزده ترجمه

فرحت خان مهتر سکائي (ق) - فتح خان حبشي - و احوال
ملک عنبر - فدائي خان ميرظريف - فدائي خان ميرزا هدايت الله
فاضل خان آقا افضل (۲) اصفهاني - فيروز خان خواجه سرا (ق)
فتح جنگ خان روهله - فاخرخان نجم ثاني (ق) - فيض الله خان
پسر زاهد خان کوکه - فتح جنگ خان ميانه - فاضل خان شيخ
مخدوم صدر (ق) - فدوي خان محمد صالح و صفدر خان محمد
جمال الدين (ق) - فاضل خان برهان الدين - فضائل خان مير
هادي - فتح الله خان بهادر عالمگيرشاهي *

۲۹

حرف القاف - بيست و نه ترجمه

قرا بهادر خان (ق) - قاسم محمد خان نيشاپوري (ق) - قتلق قدم
خان (ق) - قمر خان (ق) - قيا خان کذک - قطب الدين خان اتگه

---

(۲) در [چند نسخه] فاضل •

قاسم علي خان (ق) - قريش سلطان كاشغري - قاسم خان مير بحر (٢) قطب‌الدين خان شيخ خوبن - قليج خان اندجاني - قاسم خان تمكين قاسم خان جويني - و كيفيت هوگاي بندر - قبچاق خان امان بيگ قزلباش خان افشار (ق) - قزاق خان باقي بيگ ازبك - قاضي محمد اسلم - قليج خان توراني - قاسم خان مير آتش - قباد خان مير آخور - قطب الدين خان خويشگي پسر دوم نظر بهادر قوام الدين خان اصفهاني - قلعه دار خان ميرزا علي - قليج خان خواجه عابد پور عالم شيخ (ق) - قاسم خان كرماني - قطب الدين خان خويشگي عرف بايزيد - قطب الملك سيد عبد الله خان قادر داد خان بهادر انصاري (ق) - قطب الدولة محمد انور خان بهادر *

حرف الكاف - ٩ ترجمه

كمال خان گكهر - كاكر علي خان (ق) - كنور جگت سنگهه كشن سنگهه راتهور - كاكر خان عرف جهان خان (ق) - كار طلب خان (ق) - گنج علي خان عبد الله بيگ (ق) - گيري سنگهه كامگار خان پسر دوم جعفر خان (ق) *

حرف اللام - ٥ پنج ترجمه

لشكر خان اكبري - لشكر خان مشهدي - لشكر خان جان نثار خان - لطف الله خان - لطف الله خان صادق (ق) *

---

(٢) در [بعضي نسخه] تمكين *

١٥٢

حرف الميم - يكصد و پنجاه و دو ترجمه

مصاحب بيگ - ملا مير محمد خان شيرواني - مير شاه ابو المعالي - محمد سلطان ميرزا - مهدي قاسم خان - محمد قاسم خان بدخشي - محمد قلي توقبائي (ق) - محمد قلي خان برلاس - مجنون خان قاقشال - مير محمد خان مشهور به خان كلان - معين الدين خان فرنخودي (ق) - مهر علي خان سلدوز (ق) - ميرزا ميرک رضوي خان (ق) - محمد مراد خان پسر امير بيگ (ق) - مظفر خان تربتي - مير معز الملک اكبري - مير علي اكبري موسوي - ميرزا شرف الدين حسين محب علي خان پسر مير نظام الدين علي (۲) - معصوم خان فرنخودي مير گيسوى خراساني - مخدوم الملک عبد الله - و احوال شيخ حسن علائي - مير زاده علي خان (ق) - ميرزا فولاد بيگ پسر خدا داد برلاس - و مجملے از احوال ملا محمد تتوي - ميرزا سليمان - محب علي خان رهتاسي - مير ابو تراب گجراتي - مير شريف آملي - و تحقيق مردم نقطويه - مير مرتضى سبزواري معصوم خان كابلي - ميرزا مظفر حسين صفوي - ميرزا جاني بيگ ارغون - و احوال صوبهٔ تتهه - ميرزا يوسف خان رضوي مانسنگهه كچهواهه (ق) - مير حسام الدين - مخصوص خان برادر خرد سعيد خان چغتا (ق) - مير معصوم خان

(۲) در [چند نسخه] لفظ علي نيست ٭

بهکري - ميرزا شاهرخ - مير خليل الله يزدي - و احوال شاه
نعمت الله ولي - محمد قلي ترکمان (ق) - مهتر خان انيس (ق)
ميرزا غازي بيگ - ميران صدر جهان - ميرزا چين قليچ
ميرزا فريدون خان برلاس (ق) - محتشم خان شيخ قاسم (ق)
ميرزا علي بيگ اکبر شاهي - مير جمال الدين انجو - ميرزا
راجه بهار سنگهه (ق) - مير فضل الله بخاري - معظم خان
شيخ بايزيد (ق) - محمد تقي سيم ساز - ملا محمد ٹتهه
محمد خان نيازي - مظفر خان مير عبد الرزاق - مقرب خان
شيخ حسو - مرتضی خان انجو - مصطفی بيگ ترکمان (ق)
مهابت خان خانخانان - مختار خان سبزواري - مير محمد
امين مير جمله - و کيفيت اصفهان - محلدار خان - مرشد قلي
خان ترکمان - و احوال مرشد قلي خان لله استجلو - مخلص خان
برادر کلان الله وردي خان - معتمد خان محمد شريف - ميرزا
رستم صفوي - موسوي خان صدر (ق) - مبارز خان روهله - مهيس
داس راٹهور (ق) - مير سيد جلال صدر - و احوال ملا محمد
صوفي مازندراني - محمد زمان طهراني (ق) - مادهو سنگهه
هادا (ق) - ميرزا والي - مکرمت خان ملا مرشد - و کيفيت بلدة
شاه جهان آباد - ميرزا حسن صفوي - مرتضی خان سيد نظام
معتقد خان ميرزا بيگي - ميرزا عيسی ترخان - محمد علي
خان محمد علي بيگ - مغل خان پسر زين خان کوکه - مير

شمس (ق) - مرشد قلي خان خراساني - و کیفیت دهار و دکن
ملتفت خان - معمور خان میر ابوالفضل - مکند سنگهه هادا (ق)
معتمد خان محمد صالح خوافي (ق) - مبارک خان نیازي
میرزا ابو سعید - مصطفی خان خوافي - میرک شیخ هروي
(۲)
مانو جي و پرسو جي - ملا علاء الملک - میر جمله معظم خان
و احوال سلطان شجاع - و کیفیت جنگ بهادر و آسام - میرزا نودر
میرزا ابو المعالي - محمد صالح خان ترخان - ملا احمد نایته
و تحقیق نوایت - مخلص خان قاضي نظاما (ق) - میرزا راجه
جي سنگهه کچهواهه (ق) - محمد قلي خان بهوسله - میرزا سلطان
صفوي - میرزا مکرم خان صفوي - میرزا خان منوچهر - مهابت
خان لهراسپ - مبارز خان میر کل - مرتضی خان سید شاه
محمد (ق) - مهاراجه جسونت سنگهه راتهور - میر سید محمد
قنوجي - و حکایت شیخ محمدي - ملتفت خان میر ابراهیم حسین
محمد امین خان میر محمد امین - مختار خان شمس الدین
مغل خان بلخي - محمد علي خان خانسامان - مهابت خان
(۳)
حیدرآبادي - موسوي خان میر معز - محمد بدیع سلطان (ق)
مصطفی خان کاشي - و حکایت آمدن محمد اعظم شاه نزد
خلد مکان (ق) - مخلص خان عالمگیري - مرتضی خان سید

---

(۲) در [بعضی نسخه] میر محمد سعید میر جمله معظم خان (۳) در
[بعضی نسخه] میرزا معز ٭

مبارک خان (ق) - محتشم خان میر ابراهیم - مطلب خان سبزواري میرزا صفوي خان (ق) - منور خان شیخ میران (ق) - مختار خان قمرالدین - میرزا یار علي بیگ (ق) - میر احمد خان اول - محمد اسلم خان (ق) - منعم خان خانخانان بهادر شاهي - میرزا محمد هاشم خلیفه سلطان - محمد مراد خان پسر مرشد قلي خان محمد حسین (ق) - میرزا شاه نواز خان صدر الدین - مکرم خان میر اسحق - میر ویس غلزي (ق) - محمد یار خان پسر میرزا بهمن یار - میر جمله خانخانان عباد الله نام (ق) مرحمت خان بهادر غضنفر جنگ (ق) - محمد کاظم خان - و احوال مولف تا رویداد انزوا - مبارز خان عماد الملک - معز الدوله حیدر قلي خان اصفهاني (ق) - موتمن الملک جعفر خان (ق) مها راجه اجیت سنگهه راتهور - و کیفیت فوت سلطان محمد اکبر (ق) - میر احمد خان ثاني - و کیفیت هنگامهٔ محبوب خان در کشمیر - معزالدوله حامد خان بهادر صلابت جنگ (ق) - محمد غیاث خان بهادر غیاث بیگ (ق) - محمد خان بنگش (ق) موتمن الدوله اسحق خان (ق) - مشهور خان خویشگي - محتشم خان میرخان - مقرب خان پسر امین خان (ق) - مبارز الملک سر بلند خان - مها راجه جانو جي جسونت بنالکر (ق) مجدالدوله عبدالاحد خان (٢) (ق) *

---

(٢) در [بعضي نسخه] عبد الصمد خان •

١٥

حرف النون - پانزده ترجمه

نیابت خان عرب (ق) - نور قلیچ (ق) - نقیب خان میر غیاث الدین - نورالدین قلي (ق) - نظر بهادر (٢) خویشگي - نجابت خان میرزا شجاع - نوازش خان عبدالکافي - نامدار خان (ق) ناصر خان محمد امان (ق) - نصیرالدوله صلابت جنگ (ق) نظام الملک آصف جاه - نظام‌الدوله ناصر جنگ - نجیب‌الدوله شیخ علي خان بهادر (ق) - نجیب الدوله نجیب خان (ق) نظام الملک نظام‌الدوله آصف جاه *

٥

حرف الواو - پنج ترجمه

وزیر جمیل (ق) - وزیر خان هروي - وزیر خان مقیم نام (ق) وزیر خان حکیم علیم الدین - وزیر خان محمد طاهر *

حرف الهاء - شش ترجمه

هاشم خان پسر قاسم خان (ق) - هادي داد خان (ق) هوشدار خان - هزبر خان خلف آله وردي خان (ق) - همت خان میر عیسی - همت خان سپهدار خان *

٨

حرف الیاء - هشت ترجمه

یوسف محمد خان کوکلتاش (ق) - یوسف خان کشمیري (ق) یوسف خان ولد حسین‌خان تکریه (ق) - یعقوب خان بدخشي (ق)

---

(٢) در [چند جا] نذر بهادر بذال معجمه نوشته ●

یاقوت خان حبشي - یوسف محمد خان تاشکندي - یکه‌تاز خان عبدالله بیگ - یلنگتوش خان بهادر (ق) *

حرف الالف - اسمٰعیل بیگ دولدی

از آمرای فردوس مکاني ست - در دلاوري و کنگاش مسلم وقت بود - چون همایون پادشاه از ملک عراق مراجعت نمود و بمحاصرهٔ قلعهٔ قندهار پرداخت و کار بر محصوران دشوار گردید و اُمرا از میرزا عسکري جدائي گزیده هریک از قلعه پایان آمده خود را نزد پادشاه مزبور رسانیدند مشار الیه نیز شرف زمین بوسي دریافت - و پس از فتح قندهار حکومت زمین داور بمشار الیه مقرر شد - و در ایام محاصرهٔ کابل او بهمراهي خضر خواجه خان بر سر شیرعلي نوکر میرزا کامران [که بر طبق گفتهٔ میرزا از کابل بنابر غارت قافلهٔ ولایت (که بچاریکاران رسیده بود) رفته بعد غارت بنابر انسداد طرق (که مردم پادشاهي نموده بودند) نتوانست بکابل رسید - لهذا بجانب غزنین شتافت] تعین گردید - و در کتل سجاوند بشیرعلي مذکور رسیده بجنگ در پیوست - و مردم پادشاهي ظفرمند گردیده با فراوان غنائم بحضور جنت آشیاني رسیده مشمول عنایت گردیدند - و چون قراچه خان (که تقدیم خدمات شایان نموده مطرح عنایت بیغایت شده بود) بدر تنگ حوصلگي زده جمعے کثیر را از راه برده بجانب بدخشان نزد میرزا کامران روان شد موسی الیه هم از فریب خوردهای او بود

ازین جهت در حضور پادشاه باسمعیل خرس ملقب گشته - و پس
ازانکه پادشاه خود متوجه ملک بدخشان گردید روز جنگ
با میرزا کامران مشار الیه دستگیر شد - و بشفاعت منعم خان
جان‌بخشي یافته سپرد او شد - و در یورش هندوستان همراه رکاب
خسرواني بود - و پس از فتح دهلي بهمراهئ شاه ابوالمعالي
بجانب لاهور نامزد شد - تتمهٔ احوالش بملاحظه نیامده *

* اعتبار خان ناظر *

خواجه عنبر نام خواجه سرای مقرب فردوس‌مکاني بود - در سالے
(که همایون پادشاه عزیمت عراق مصمم نموده از متصل قندهار
روانه شد) او را با جمعے دیگر بنابر آوردن هودج مریم مکاني
رخصت فرمود - او رفته خدمت پسندیده بجای آورد - و در سنه
(۹۵۲) نهصد و پنجاه و دو هجري او در کابل بحضور رسیده ادراک
سعادت ملازمت نمود - پادشاه اورا در خدمت شاه زاده محمد
اکبر تعین فرمود - و پس از انتقال جنت آشیاني اکبر پادشاه
او را روانهٔ کابل فرمود - که محمل مریم مکاني والدهٔ پادشاه را
بحضور آورد - چنانچه در سال دوم جلوس او در رکاب مریم مکاني
بشرف ملازمت امتیاز اندوخت - و بعد چندے بحکومت دهلي
علم افتخار افراخته درانجا درگذشت *

* افضل خان *

خواجه سلطان علي نام - ابتدا در سرکار جنت آشیاني باشراف

خزانه اختصاص داشت - از رشادت و کاردانی مشمول الطاف همایونی گشته در سنه (۹۵۶) نهصد و پنجاه و ششم (۲) صاحب دیوان خرج گردید - یعنی بمساعدت طالع ارجمند بمشرفی بیوتات امتیاز یافت - و چون در سنه (۹۵۷) نهصد و پنجاه و هفت هجری میرزا کامران برادر خرد جنت آشیانی در مخالفت برادر بزرگوار (که زیاده بر پدر اشفاق و الطاف مرعی میداشت) بر دارالملک کابل استیلا یافت با متصدیان و ملازمان پادشاهی درمقام گرفت و گیر درآمده خواجه را نیز مقید ساخت - و بزجر و تعدی نقد و جنس بر گرفت - و چون نهضت هندوستان پیش‌نهاد عزم پادشاهانه گردید خواجه بوالا منصب میر بخشیگری علم ترفّع می افراشت چون واقعهٔ ناگزیر جنت آشیانی بمیان آمد تردی بیگ خان (که ادعاء امیر الأمرائی داشت) باتفاق خواجه بانتظام مهمّات دهای پرداخت - ازانکه در جنگ هیموی مشهور خواجه بهمراهی سردار انتظام بخش فوج قول بود درهنگامے (که آن بقال فتنه ساز خود بر قول تاخت آورد) خواجه را پای ثبات از جا رفته باتفاق اشرف خان میر منشی و مولانا پیر محمد شروانی (که برای شکست هنگامهٔ سپه سالاری تردی بیگ خان نابوئے می جست) مسلک فرار اختیار نمود - چون اُمرا انهزام خورده با هزاران خجالت و شرمساری بموکب اکبری (که از صوبهٔ پنجاب

(۲) در [اکثر نسخه] در سال نهصد ۰

بقصد محاربهٔ هیمو بسهرند (۲) رسیده بود) پیوستند بیرام خان تردي بیگ خان را فرصت نداده از هم گذرانید - و خواجه را با میر منشي (که گمان نفاق و زرداري میداشت) نظربند نمود - و پس ازان خواجه با میرمنشي فرار نموده سفر حجاز اختیار کرد - و در سال پنجم اکبري بشرف آستان بوس استسعاد یافتند - و مورد افضال عرش آشیاني شده بپایهٔ والای امارت و منصب سه هزاري مرتقي گردید - مآل کار او و تاریخ فوتش بنظر شیرازه بند این پریشان اوراق نرسیده *

* ادهم خان کوکه *

پسر خرد ماهم انگه است - که بفزوني عقل و درستي اخلاص نسبت قوي بعرش آشیاني داشت - از زمان آسایش گهواره تا آرایش تخت بدوام ملازمت و وفور اعتبار و کثرت محرمیّت و اعتماد ممتاز بود - در برهم‌زدگي دولت بیرام خان شریک غالب گشته تمشیت مهام ملکي و مالي از پیش خود گرفت - و با آنکه منعم خان وکیل السّلطنت هم شد باستقلال تمام بکارها مي پرداخت - ادهم خان از اُمرای پنج هزاري ست ابتدا بمحاصرهٔ مانکوت در رکاب پادشاهي به بهادري و رادمردي (۳) بلندنامي اندوخته - آن قلعه ایست در کوهستان

---

(۲) نام سابقش مرهند است - در زمان اکبر شاه بسهرند زبان‌زد روزگار گشت (۳) نسخهٔ [ب] دلاوري - و رادمردي بمعنیٔ دلاوري ست *

حوالی بر قلّهٔ کوه فلک فرسا متضمن بر چهار قلعه - بر فراز
کوهچها بطرز غریب ساخته اند - که تمامی آن یک حصن
بنظر می آید - سلیم شاه وقتی (که از مهم گکهران برگشت)
اساس آن گذاشت - تا برای لشکر پنجاب مامنی باشد - می خواست
لاهور را ویران کرده آنجا آباد سازد - چه آن شهریست
بزرگ - مسکن اقسام تجّار و اصناف مردم - باندک توجّه
لشکر عظیم و یراق فوجها مهیّا توان کرد - چون سر راه فوج مغل
واقع شده بود مبادا درانجا رسیده استعداد فراوان بهم رساند
و کار از علاج بگذرد - درین اندیشه اجلش در رسید - در سال
دوم سکندر سور درانجا متحصّن گشته آخر بزینهار گرائید - و قلعه
تسلیم نمود - سال سیوم بیرام خان (که همیشه از ادهم خان
(۲)
متوهّم می بود) محال هتکانتهه نزدیکی آگره مسکن طایفهٔ
بهدوریه (که تمرّد و سرکشی آنها با سلاطین روزگار شهرهٔ
(۳)
آفاق بود) بجاگیرش مقرر کرد - تا بدین وسیله هم متمرّدان
آن نواحی سزا یابند - و هم او در حضور نباشد - و بیک
خیال دو کار شگرف صورت گیرد - با چندی از امرا رخصت داد
ادهم خان بکوشش نمایان آن ضلع را عملی ساخته ارباب عصیان را
بر انداخت - و بعد از آوارگی بیرام خان و اختتام کارش
عرش آشیانی آخر سال پنجم مبادی سنه (۹۶۸) نهصد و شصت

---

(۲) نسخهٔ [ج] هتهکانتهه (۳) نسخهٔ [ا ب] آفاق است *

و هشت هجري اورا با پير محمد خان شرواني و امراء ديگر بتسخير ولايت مالوه (كه بيداد گري و مدهوشي باز بهادر مكرر بعرض رسيده بود) تعين نمودند - چون بنواحي سارنگپور (كه مستقر او بود) پيوست باز بهادر از مستي و بيهوشي (كه شب و روز درين كار بود) اندك بخود آمده در مقام پيكار نشست - پيوسته از طرفين دلاوران رزم آزموده بر آمده لوازم نبرد بجا مي‌آوردند - تا روزے چپقلشے عظيم بميان آمد - باز بهادر شكست خورده بجانب خانديس فرار نمود ادهم خان بسرعت شتابان خود را بسارنگپور رسانيده تمام اموال و اسباب او را با پاتران و كنيزان (كه نغمهٔ حسن و حسن نغمهٔ ايشان در آفاق امتياز و اشتهار (۲) داشت) متصرف شد - و ازين كامبابي و حصول خزائن و دفائن و امتعهٔ نفيسه (كه اندوختهٔ سالها بود) كلاه نخوت او كج شد - و نشهٔ (۳) غرورش افزود هر چند پير محمد خان نصيحت كرد سودمند نيفتاد - مملكت مالوه بامرا تقسيم كرده چند زنجير فيل از جملهٔ غنائم همراه صادق خان ارسال حضور نمود - و خود بعيش و عشرت مشغول گشت - بخاطر عرش آشياني گران رسيد - اصلاح او اهم دانسته در شازده روز از آگره ايلغار فرمود - و بيست و هفتم شعبان

(۲) نسخهٔ [ج] انتشار و اشتهار داشت (۳) درفارسي نشه مي‌نويسند - اما اين لفظ كه عربي ست در اصل نشوة است •

سال ششم وقتی (که ادهم خان بعزیمت تسخیر قلعهٔ گاگرون دو کروهی سارنگپور بر آمده میرفت) ناگاه موکب اقبال پیدا شد - بدریافت شرف زمین‌بوس مباهي گشت - عرش آشیاني یکسر بخانه اش رفته فرود آمدند - گویند ادهم خان خیال فاسد در سر داشت - و بهانه مي جست - روز (۲) دوم ماهم انگه با مردم محل رسید - و پسر را از گران خواب غفلت هوشیار ساخته آداب پیشکش و ضیافت بتقدیم رسانید - و آنچه از باز بهادر بدست آورده بود از صامت و ناطق با همه پاتّران بنظر اشرف گذرانید - عرش آشیاني برخے را باو مرحمت نموده بعد وقفهٔ چهار روز علم معاودت بآگره افراشتند *

گویند چون عرش آشیاني لوای معاودت بر افراختند در منزل اول ادهم خان از سفاهت و بیخردي ماهم انگه مادر خود را (که صاحب اختیار محل بود) بران داشت که دو مغنّیهٔ حسینه از پاتّران باز بهادر مخفي بدو حواله نماید - که بنابر رواروي کسے بحال آنها نخواهد پرداخت - اتفاقا همان ساعت بپادشاه خبر رسید - حکم مقام فرموده مردم را بتفحّص برگماشت - ادهم خان مضطر گشته هر دو را بصحرا سر داد چون متفحّصان گرفته آوردند ماهم انگه آن بیگناهان را بقتل رسانید - و عرش آشیاني اغماض فرمودند - لیکن همین سال باقتضای

---

(۲) نسخهٔ [ب] دهم - اما صحیح دوم است *

مصاحبت ملکي حکومت مالوه به پیر محمد خان باستقلال مقرر شد
و ادهم خان حسب الطلب بحضور رسید *

چون شمس الدین محمد خان اتگه بقرب و اعتبار لوای تفوّق
و برتري افراخته در جمیع امور خلافت دخل تمام داشت این مدهوش
جواني و سیه مست دولت همواره برو حسد بردے - منعم خان
خانخانان (که گرفتار همین بیماري بود) همواره بکهنه عیاري
آن مغرور تهور و مغلوب خشم را بفتنه و غدر تحریک مینمود
تا آنکه دوازدهم رمضان سال هفتم در دولتخانهٔ پادشاهي
اتگه خان و منعم خان با اُمرای دیگر مشغول مهمات سلطنت
بودند - ادهم خان بے اعتدالانه با جمعے از خود بے اعتدال تر
رسید - همه بتعظیم برخاستند - اتگه خان نیم قیامے نمود - آن
بے محابا دست بخنجر کرده متوجه اتگه خان شد - و اشاره
بهمراهان کرد - بزخمهای جانگزا کار آن آفتاب دولت تمام کردند
و پس ازان ادهم خان بے باکانه شمشیر در دست گرفته
متوجه محل سرا شده بر ایوان مرتفع (که بر دور محل خاصه
بود) برآمد - غوغا بلند گشت - عرش آشیاني از خواب بیدار
شده از دیوار قصر سر بر آورده استکشاف احوال نمودند
و بخشم و غضب شمشیر گرفته برآمدند - همین که ادهم خان
بنظر آمد فرمودند که اي بچهٔ لاده اتگهٔ مرا چرا کشتي
آن گستاخ پیش دویده دستهای عرش آشیاني گرفت - و گفت

پادشاه غور فرمایند - اندکے تلاش واقع شده - پادشاه دست
از چنگ او کشیده مشتے بقوت بر روی او زدند - که معلق (۲)
بزمین افتاد - بفرحت خان خاصه خیل و بسنکرام هوسناک
(که ایستاده بودند) فرمودند - که چه تماشا میکنید - این
دیوانه را بربندید - آنها فرمان پذیر گشته بر بستند - حکم شد که (۳)
از بالای صفّه سر نگون اندازند - دو مرتبه انداختند - تا گردن
آن خود سر شکست - و باین طرز آن سفّاک هتّاک (۴) مطابق
سنه (۹۶۹) نهصد و شصت نه هجري بقصاص مکافات رسید
۹۷۰
حسب الارشاد هردو نعش را روانهٔ دهلي ساختند - (دو خون شد)
تاریخ است (۵) - گویند ماهم انگه (که درین وقت بر بستر بیماري
افتاده بود) شنید که ادهم خان چنین بے اعتدالي نموده
پادشاه مقید کردند - مهر مادري برداشته اورا بملازمت آورد
شاید پسر را وا رهاند - پادشاه ماهم انگه را دیده فرمودند
که ادهم انگهٔ ما را کشت - ما هم اورا کشتیم - آن عاقلهٔ روزگار
گفت خوب کردند - اما نمي دانست که بسیاست رسیده - چون
بیقین پیوست حفظ آداب حضور نموده بظاهر جزع و فزع

---

(۲) نسخهٔ [ب] معلق زنان افتاد (۳) در [بعضے نسخه] دیوانه سر را

(۴) نسخهٔ [ج] هتاک بقصاص مکافات رسید (۵) چون این واقعه

در سنه (۹۶۹) بوده تاریخ [دو خون شد] که عددش ۹۷۰ است غلط

نخواهد بود زیراکه تاریخ گویان فرق یک یا دو عدد جایز داشته اند ●

نگرد - لیکن رنگ از رو رفت - و دل بهزاران زخم مجروح
گشت - پادشاه نظر بر قدم خدمت او بتسلی خاطرش پرداخته
رخصت خانه فرمودند - آمده بسوگواري نشست - و مرضے که
داشت رو بتزاید آورد - و بعد ازین واقعه بچهل روز بدار بقا
شتافت - عرش آشیاني مشایعت نعش او نموده رقتها کردند
و باعزاز و احترام روانهٔ دهلي ساخته عمارت عالي حسب الحکم
بر مزار ماهم انگه و ادهم خان اساس یافت *

* اشرف خان میر منشي *

محمد اصغر نام - از سادات حسیني مشهد مقدس است
و صاحب طبقات اکبري او را از سادات عرب شاهي شمرده
یحتمل که بنابر عموم و خصوص تباینے درین کلام نباشد - اما آنچه
علامي شیخ ابو الفضل اورا سبزواري نوشته لامحاله از تحریفات
نسخه نویسان است - در فن انشا و دقائق سخن ید طولی داشت
و سرموئے از دقت یابي و موشگافي فرو نمي‌گذاشت - و در
خطاطي و خوش نویسي بهفت قلم آستاد - خصوص در تعلیق
و نسخ تعلیق سرآمد روزگار و یگانهٔ دهر بود - علم جفر را با عمل
ورزیده - در ملازمان جنت آشیاني انسلاک یافته بمزید قرب و عزت
درجهٔ اعتبار پیموده بخطاب میر منشي امتیاز یافت - و پس
از فتح هندوستان بخدمت میر عرضي و میر مالي اختصاص
گرفت - و در قضیهٔ تردي بیگ خان (که با هیمو بقال درسواد

دهلي اتفاق افتاد و اکثرے دل بای داده راه گریز سپردند) او (که در امر جنگ مشیر و همداستان بود) نیز درفرار زده[۲] متهم بنفاق و بد دلي گردید - روزے (که بیرام خان تردي بیگ خان را بقتل آورد) اشرف خان را با سلطان علي افضل خان بعلت گریز پائي مقید ساخت - و پس ازان سفر حجاز اختیار نموده سال پنجم اکبري سنه (۹۶۸) نهصد و شصت و هشت هجري هنگامے (که عرش آشیاني از ماچهیواره باختتام مهم بیرام خان متوجه کوه سوالک بود) شرف آستانبوس دریافت ازان بعد همواره مشمول عواطف پادشاهي بوده بافزایش منصب سر برافراخت - سال ششم هنگام معاودت رایات پادشاهي از مالوه بخطاب اشرف خاني مشرف گردید - و در یساق بنگاله بهمراهئ خانخانان منعم خان دستوري یافت - در سنه (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سیوم در بلدۀ گور (که بنابر سمّیت هوا وبای عام شیوع یافته اکثر نوئینان عمده رهگرای فنا گشتند) رخت هستي بر بست - بدو هزاري منصب رسیده - و با کمالات دیگر موزون طبع بود - گاه گاهے اشعار صاف متین انشا میکرد ازو ست *

* نظم *

* یا رب تو مرا بآتش قهـــر مسوز *

* در خانۀ دل چراغ ایمـــان افروز *

---

(۲) در [اکثر نسخه] نیز بدر زده •

* این خلعت بندگی که شد پاره ز جرم *
* از راه کرم برشتهٔ عفـو بدوز *

و در تاریخ آبشخورے (که مولانا میر در دار الخلافهٔ آگره بنا کرده) گفته * * نظم *

* در راه خدا کرده بنا ملا میر *
* چاهے ز برای نفع مسکین و فقیر *
* گر تشنه ابے بپرسد از سال بنا *
(۲)
* گوئي آبے ز بقعهٔ خیر بگیر *

پسرش میر مظفر نیز در عهد اکبري بمنصب مناسب پایه افزای روزگار خود گشته در سال سي و هشتم بحکومت ولایت اودهه مي پرداخت - حسیني و برهاني نبائر اشرف خان در دور اعلی حضرت بمنصب قلیل سرافرازي داشتند *

* ابراهیم خان ازبک *

از امرای جنت آشیاني ست - در سال فتح هندوستان اورا همراه شاه ابو المعالي بلاهور تعین کردند - که اگر سکندر سور از کوهستان برآمده دست اندازي در ممالک پادشاهي نماید تدارک آن باحسن وجوه بظهور رسد - پس ازان خان مزبور (۳)
سرهرپور مضاف جونپور بجاگیر یافته همواره با علي قلي خان

---

(۲) نسخهٔ [چ] گوید (۳) در [بعضے نسخه] ذرهرپور - و در [بعضے] به سرهرپور مضاف جونپور جاگیر یافته

خان زمان بحفظ آنحدود مي‌پرداخت - تا آنکه بعهد عرش آشیاني آثار بغي خانزمان و سکندر خان اوزبک بر روی روز افتاد - و اشرف خان میر منشي فرمانے مشتمل بر موعظت پیش سکندر خان برد - سکندر خان بگرمي بر خورده گفت که ابراهیم خان آق‌سقال یعني ریش‌سفید و قرب جوار است - او را رفته مي‌بینم - و باتفاق وی متوجه بارگاه خسرواني میشوم - بدین اراده بسرهرپور رفت ر ازان جا هر دو باتفاق نزد خان زمان رفتند - و قرار دادند که خان مذکور همراه سکندر خان بسمت اکهنو رفته آتش خلاف افروزد - چنانچه خان مذکور بدان سمت شتافته مصدر هنگامه آرائي شد *

چون منعم خان خانخانان با علي‌قلي خان‌زمان ملاقات کرده قرار بندگي ازو به تجدید گرفت و از حضور خواجه جهان (که مدار علیه مهمات سلطنت بود) رسید خانخانان خواست که باتفاق او بخیمهٔ خان‌زمان رود - و خان مزبور را بگرو در لشکر خود طلبید - و قرار برین یافت که خان زمان والدهٔ خود و خان مزبور را با پیشکش لایق روانهٔ حضور نماید - لهذا خانخانان و خواجه جهان رو ببارگاه سلطاني نهادند - و خان مزبور را تیغ و کفن در گردن انداخته بنظر والا رسانیدند - و پس از قبول این معني و عفو جرائم خان زمان تیغ و کفن را از گردن او فرود آوردند - و چون بار دیگر خان زمان و سکندر خان سال دوازدهم

اکبري سلسله جنبان بغي و عدوان گشتند خان مذکور باتفاق سکندر خان بجانب اردهه شتافت - و چون سکندر خان راه بنگاله گرفت خان مزبور بوساطت خانخانان بعفو (۲) جرائم مشمول عواطف گشته داخل متعینان خانخانان گردید - تاریخ فوتش بنظر نیامده - پسرش اسمعیل خان است که علي قلي خان زمان قصبهٔ سندیله در جایگیر او داده بود - چون سال سیوم اکبري قصبهٔ مزبور بجایگیر سلطان حسین خان جلایر از حضور مقرر شد او در عمل دادن ایستادگي بمیان آورد - پس ازانکه بزور گرفت فوجے از خان زمان آورد - و جنگ کرده شکست یافت *

* آصف خان خواجه عبدالمجید هروي *

از فرزندان شیخ ابوبکر تایبادي (۳) ست - که از صاحب کمالان وقت بود - امیر تیمور چون در سنه (۷۸۲) هفت صد و هشتاد و دو بتسخیر هرات (که در تصرف ملک غیاث الدین بود) رو آورد بتایباد رسیده کس نزد شیخ فرستاد - که چرا به تیمور ملاقات نمي کني - گفت مرا با او چه کار - امیر خود رفت و بشیخ گفت - چرا ملک را نصیحت نکردي - جواب داد نصیحت کردم نشنید - خدای تعالی شما را برو گماشت - اکنون شما را نصیحت میکنم بعدل - اگر نشنوید دیگرے را بر شما

---

(۲) نسخهٔ [ا] بعفو تقصیرات مشمول (۳) نسخهٔ [ب] ابیادي - و در [بعضي نسخه] تایبادي *

گمارد - امیر میگفت مرا در سلطنت بهرکس از درویشان صحبت شد هرکدام را از خود در دل وهمے دیدم - مگر شیخ که من ...ون را در حجاب مي يافتم *

خواجه عبد المجید در سلک ... جنت آشیاني انتظام گرفته بحسن رشادت و کار داني در وقت نهضت هندوستان بدیواني سرکار همایوني سر بر افراخت - و چون کهن روزگار بجلوس عرش آشیاني رونق جواني از سر گرفت خواجه بوفور کار طلبي از دیواني بسرداري رسیده جامع سیف و قلم گردید و دران هنگام (که عرش آشیاني بتقریب هنگامهٔ بیرام خان لوای عزیمت پنجاب بر افراشت) خواجه بخطاب آصف خان سر افراز گشته بحکومت دهلي مباهات اندوخت - و بتدریج صاحب طبل و علم شده بمنصب سه هزاري امتیاز یافت - و چون فتو نام غلام عدلي (که قلعهٔ چنار را متصرف بود) اظهار تسلیم آن نمود حسب الامر پادشاهي آصف خان باتفاق شیخ محمد غوث رفته آن قلعه را بصلح بر گرفت - تیولداری سرکار کره ... بخار ... تفویض یافت - دران ایام غازي خان تنوري (۲) (که از امرای عمدهٔ افغان بود) مدتے در خدمت عرش آشیاني گذرانیده بدر فرار زده با برخے بولایت پنه (۳) (که ملکے ست

---

(۲) در [بعضی نسخه] تندور - و در [بعضی] سور (۳) در [بعضی نسخه] بهته - و در [بعضی نسخهای اکبرنامه] پته آمده *

بسر خود) پناه برده در مقام فتنه انگیزي در آمد - آصف خان
در سال هفتم براجه رام چندر والی آنجا پیغام برگذارد - که
در سلک خراج گذاران ممالک محروسه درشده مخالفان را بسپارد
راجه از سرمایگی نخوت (۲) و غرور باتفاق آن مخاذیل آمادهٔ
پیکار گردید - آصف خان چیره دستیها نموده پناه بردها را
بقتل رساند - و راجه هزیمت یافته بقلعهٔ باندهو (که
مستحکم ترین قلاع آن ولایت است) متحصن گشت - آخر بوسیلهٔ
قبول بندگی درگاه و باستشفاع راجهائی (که مقرب بساط سلطنت
بودند) حکم عدم مزاحمت باحوال راجه بآصف خان رسید
خان مذکور دست ازان باز داشت - لیکن ازین فتح قوت
و مکنتی تمام بهم رسانیده داعیهٔ تسخیر گدهه پیش گرفت
چه جنوبی ولایت پنه ملکی ست وسیع مشهور بگوندوانه - صد
و پنجاه کروه طول - و هشتاد کروه عرض - گویند در باستانی
زمان هشتاد هزار قریهٔ آبادان داشته - سکنهٔ آن گوند - که
قومی ست فروتر - و اهل هند زبونش شمرند - بیشتر چندین راجها
بسر مي بردند - دریذوقت ریاست آنجا براني درگاوتي نام رانی
رسیده - که بوفور شجاعت و حسن تدبیر و بسیاری داد و دهش
تمام ملک را یک قلمه ساخته - و گدهه بلدهٔ عظیم آن ملک است
و کتنکه نام موضعی که بانضمام آن شهرت دارد *

---

(۲) نسخهٔ [ب] سرکشي

آصف خان از جواسیس استکشاف مداخل و مخارج
آن ملک کرده در سال نهم با ده هزار سوار عزیمت آن دیار نمود
راني (که درانوقت جمعیت فراهم نداشت) با معدودے
آمادهٔ جنگ شد - و گفت منکه سالها ریاست آن ملک کرده باشم
در حوصلهٔ فطرت من گریختن کي گنجد - مردن بناموس خوشتر
از زیستن بعار است - اعیان آنولایت سماجت از کار بردند
که قرار داد جنگ مستحسن - اما سررشتهٔ تدبیر از دست دادن
نه آئین شجاعت است - چندے بجاهای محکم بسر باید برد (۲)
تا تفرقهٔ لشکر بجمعیت گراید - بنابرین چندے باین وضع
گذرانید - چون آصف خان گدهه را متصرف شده دنبال
نمي گذاشت راني سران لشکر را طلبیده گفت که خاطر من
خواهان جنگ است - هر که خواسته باشد برود - جنگ من
شق ثالث ندارد - یا مردن است یا فتح - بمحاربه رو آورد
چون بیرساه پسرش زخمها برداشت گفت از معرکه او را
برآورده بمامني رسانند - و چون خود زخمي گشت بمعتبرے
گفت که مغلوب جنگ شده ام - مبادا مغلوب نام و ننگ شوم
حق نمک بجا آر - و بخنجر کار مرا اتمام کن - او جرأت نکرد
ناچار جمدهر برآورده کار خود ساخت - آصف خان بتسخیر
چورا گدهه (که قلعه ایست دارالملک آنجا - و بکثرت خزائن

---

(۲) نسخهٔ [ب] فراست ٭

رفعتش بر اکثر ممالک مزیت داشت - و بیرساه مستحکم ساخته بود) روی توجه آورد - و پس از آویزش چون بیرساه مردانه فرو رفت قلعه مفتوح گردید - و بعد ازین فتح (که سرآمد فتوحات آصف خان بود) صاحب جواهر و خزائن بیقیاس شده نخوت و غرور را بخود راه داد - و بیراه روي پیش گرفت - از هزار فیل غنیمت دو صد فیل بحضور فرستاد - اما سال دهم (که خان زمان شیباني باتفاق امرای اوزبکیهٔ شرقي علم بغي برافراشته مجنون خان قاقشال را در قلعهٔ مانکپور محصور ساخت) آصف خان با پنج هزار سوار بکمک رسید - و چون عرش آشیاني باطفای نایرهٔ آن فساد بدان ناحیه پیوست او شرف ملازمت دریافته نفائس غنائم گدهه پیشکش نموده مجلای سپاه بنظر درآورد - و بتازگي مشمول عواطف گشته بتعاقب فیهٔ باغیه نامزد شد - لیکن متصدیان سلطنت (که چاشنه خور رشوتهای او شده بودند) دریذوقت از راه طمع و حسد ذخیره اندوزي و خیانت ورزی او برمز و ایما میگفتند سخن سازان دو روپه یکی را هزار ساخته بآصف خان میرسانیدند و او دل بای میداد - تا بیستم صفر (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سه حفظ مرتبهٔ خود نکرده بتوهم واهي گریخت - و در سال یازده (که مهدي قاسم خان بحکومت گدهه تعین شد) آصف خان بهزاران حسرت دل ازان ملک برداشته با وزیرخان برادر خود حسب الطلب

---

(۲) در [اکثر نسخه] ملازمت دریافته (۳) نسخهٔ [ب] خرابي *

خانزمان در جونپور بدو ملحق گشت - در صحبت اول نخو
و نخوت او دیده از آمدن پشیمان گردید - و چون معلوم کرد ک
خانزمان چشم بمال او دوخته بجدائي فرصت جو گردید - دربن اثن
خان زمان او را همراه برادر خود بهادر خان بر سر افغانان فرستاد
وزیر خان را نزد خود نگاهداشت - بنابرین هر دو برادر موعد فرا
قرار داده براه مانکپور هر یکے گریخت - بهادر خان بتعاقب شتافت
در آویخت - مردم آصف خان بهزیمت پراگنده شده خود دستگیر
گشت - که ناگاه وزیر خان بسر وقت بهادر خان رسیده از سرگذشت
آگاهي یافت - چون مردم بهادر خان بتاراج اشتغال داشتند وزیر خان
خود را راست کرد - ناچار بهادر خان فرار گزید - و اشاره کرد
که آصف خان را (که بالای فیل مقید بود) از هم بگذرانند
یک دو شمشیر حواله کردند - سرانگشت دست جدا شده بر
بینی زخمے رسید - که وزیر خان آمده خلاص ساخت - و هر دو
برادر در سنه (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سه بکره آمدند - آصف
خان وزیر خان را نزد مظفر خان تربتي بآگره فرستاد - تا بوسیلهٔ
او عفو جرائم شود - مظفر خان (که بموجب طلب در سنه
(۹۷۴) نهصد و هفتاد و چهار روانهٔ پنجاب بود) وزیر خان را
همراه برده در شکارگاه بملازمت عرش آشیاني رسانیده
استشفاع تقصیرات نمود - حکم شد که آصف خان باتفاق مجنون خان
در کره مانکپور بمحافظت سرحد قیام نماید - و در همین سال

(که عرش آشیاني بر سر خانزمان و بهادر خان ایلغار فرموده آنها را علف تیغ بیدریغ ساخت) درین جنگ آصف خان مراتب جانفشاني بکمال فدویت بتقدیم رسانید - و در سنه (۹۷۵) نهصد و هفتاد و پنج پرگنهٔ بیاک از تغیر حاجي محمد خان سیستاني بجاگیرش مقرر شد - که سرانجام خود نموده در مهم رانا اودیسنگهه منقلای اشکر فیروزي باشد - چون در اواسط ربیع الاول سنه مذکور عرش آشیاني از آگره بمالش رانا نهضت نمود رانا قلعهٔ چیتور را بجیمل نامی (که سابق در قلعهٔ میرتهه بود) سپرده خود بزوایای کوهستان متواري گشت - آصف خان در محاصرهٔ آن قلعهٔ استوار (که بر فراز کوهے ست - و ارتفاعش قریب بیک کروه - و آن کوه میان دشت مسطحے ست که بلندي و پستي (۲) مطلقا ندارد - و از پایان دورش شش کروه - و جائیکه دیوار است سه کروه - و سوای حوضهای بزرگ و سنگین که از آب باران پر میشود چشمهٔ آبے بالا نیز هست) مصدر خدمات شایسته و مورد کارهای دست بسته گردید - پس ازان (که بعد از چهار ماه و هفت روز محاصره بیست و پنجم شعبان سنه مزبور سال دوازدهم اکبري قلعه مفتوح شد) تمام سرکار چیتور بجاگیر آصف خان مقرر گشت *

---

(۲) نسخهٔ [ا ب] بلند و پستی

* اسکندر خان اوزبک *

از سلاطین زادهای آن قوم است - در خدمت جنت آشیانی مصدر کارهای شایسته گشته ابتدای عزیمت هندوستان بخطاب خانی امتیاز یافت - و پس از فتح بحکومت آگره اختصاص گرفت و در هنگامهٔ هیمو آنرا گذاشته در دهلی بتردی بیگ خان پیوست و بهمراهی او بسرداری جرانغار رو به پیکار آورد - چون دلیران هر دو سو دل از جان برداشته باهم آویختند هراول و جرانغار پادشاهی شرائط مردانگی بتقدیم رسانیده هراول و برانغار غنیم را از پیش برداشته بتعاقب شتافت - و غنائم فراوان بدست افتاده سه هزار کس از مخالف بخاک نیستی فرو رفت - درین هنگام (که فتح چنین کرده در پی گریختها شتاب داشتند) هیمو بر تردی بیگ خان تاخته بفرار آورد - بهادران (که از تعاقب برمیگشتند) حیرت زده براه تردی بیگ خان میشتافتند - بالجمله اسکندر خان ناچار از معرکه عنانتاب گشته در سهرند بملازمت عرش آشیانی رسید - و در فوج منقلا با علی قلی خانزمان بجنگ هیمو تعین (۲) گشت - و پس از فیروزی بتعاقب هزیمت یافتگان و حراست دارالملک دهلی از دست برد اوباشان دستوری یافت - او مسارعت نموده خیلے از نفوس شریره و اشخاص معطله را از زندان زندگانی خلاص ساخت - و غنائم موفوره اندوخت - و در جلدوی

---

(۲) نسخهٔ [ا] هیمون *

آوردات پسندیده بخطاب خان‌عالم علم افتخار افراشت *

چون خضر خواجه خان حاکم پنجاب از پیش روي سکندر خان سور (که مدعي ملک بود) برگشته در لاهور باستحکام برج و باره همت گماشت و او تحصیل آذوقات را صفت وقت دانسته سرگرم اجتماع مردم گردید عرش آشیاني عجالة الوقت سکندر خان را سیالکوت و آنحدود در جاگیر داده بر جناح استعجال روانه فرمود که اعتضاد خضر خواجه خان باشد - و پس ازان بتیولداري اوده کامیاب گردید - چون آرام و آسایش شوره مزاجان واقعه طلب در فساد انگیزي و فتنه پژوهي میباشد دهم سال اسباب طغیان سرانجام داده راه سداد وا گذاشت - اشرف خان میرمنشي از بارگاه سلطنت تعین شد که مستمال تفقدات ساخته بحضور بیارد - او چندے بلیت و لعل گذرانیده نزد خان زمان شتافت - و باتفاق یکدیگر رایت بغي بر افراخته هر یک بناحیهٔ دستمایهٔ آشوب گشتند - چنانچه اسکندر خان با بهادر خان شیباني یکتائي گزیده در نواحي خیرآباد با میر معزالملک مشهدي (که از جانب پادشاه بمالش آن طایفهٔ ناسپاس تعین شده بود) عرصهٔ کارزار بر آراست هر چند آخرها بهادر خان چیره دستي یافت اما اسکندر خان اول جنگ شکست خورده آوارهٔ دشت هزیمت گردید - و در سال دوازدهم (که خانزمان و بهادر خان بار دیگر محرک سلسلهٔ بغي و فساد گشتند) اسکندر خان را (که نیز در اوده دم نخوت میزد)

محمد قلي خان برلاس با فوج گران بر سرش تعین گشته در اوديسه محصور نمود - مدتے از طرفین جنگ قایم بود - چون خبر کشته شدن خانزمان و بهادر خان رسید اسکندر خان شکیب بای داده از در مکر و تزویر در آمد - و آشتي پیش گرفت - و چندے بدین حیل بسر برده با اهل و عیال بکشتیء چند (که براي همین روز آماده مي داشت) نشسته از دریا گذشت - و پیغام نمود که من بر همان عهدم - عنقریب میرسم - چون زبانش با دل موافق نبود أمرا از دریا عبور کرده سر در دنبالش گذاشتند - او خود را بقصبهٔ گورکهپور (که درانوقت در تصرف افغانان بود) رسانیده نزد سلیمان کرراني حاکم بنگاله شتافت - و همراه بسرش بتسخیر أڈیسه رفت - چون برگردید افغانان بودنش در میان خویش مناسب ندیده با وی در کمین غدر شدند - خان مذکور آگهي یافته بخانخانان (که در جونپور بود) ملتجي شد - سپه‌سالار استمزاج پادشاهي نموده بهزاران امید طلب داشت - اسکندر خان ایلغار کرده بخانخانان پیوست - خان سپه‌سالار سال هفتدهم سنه (۹۷۹) نهصد و هفتاد و نه هجري همراه خود بملازمت پادشاهي آورده بذریعهٔ شفاعت آن عمدة الملک صفح جرائم او شده به تیولداری سرکار لکهنو مورد التفات گردید - و وقت رخصت بعنایت چارقب کمر و شمشیر مرصع و اسپ با زین طلا سرافرازي یافته با خانخانان عدیل گشت - و چون بلکهنو رسید بعد چندے مزاج عنصري او

از اعتدال طبعي بيرون رفته بر بستر بيماري افتاد - تا دهم جمادي الاول سنه (۹۸۰) نه صد و هشتاد تار و پود هستئ او گسيخت از اُمرای سه هزاري بود *

* الغ خان حبشي *

از غلامان سلطان محمود گجراتي ست - در سلطنت او اعتبار يافته بمرتبهٔ سرداري رسيد - عرش آشياني در سال هفدهم جلوس (که متوجه احمد آباد بود) خان مذکور با جمعيت خود باتفاق سيد حامد بخاري پيش از امرای ديگر آمده استلام سدهٔ سلطنت نمود - و سال هيزدهم به تيول مناسب سرافراز گرديد و سال بيست و دوم بهمراهئ صادق خان به تنبيه راجه مدهکر بنديله زميندار اوندچه تعين گشته در روز نبرد آثار جلادت بظهور آورده چپقلشهای مردانه کرد - و سال بيست و چهارم [چون راجه تودرمل و غيره برای دفع فتنهٔ عرب (که آخرها به نيابت خان مخاطب گشته - و دران سال در مضافات صوبهٔ بهار گرد فساد انگيخته بود) مرخص شده] او نيز باتفاق صادق خان بکمک راجهٔ مذکور مقرر شد - و در گوناگون ترددات شريک خان مزبور بود - در جنگي (که چيتهٔ (۲) باغي کشته شد) سرداری جرانغار تعلق باو داشت - و مدتها تعينات صوبهٔ بنگاله بود تا آنکه درگذشت پسرانش بجاگيرات سرافراز گرديده درانجا بسر مي برند *

---

(۲) در [بعضي نسخه] چيته - و در [بعضي نسخهای اکبرنامه] خبيطه *

* اعتماد خان خواجه سرا *

پهول ملک نام - در ایام حکومت سلیم شاه بجوهر رشدے که داشت بخطاب محمد خان ممتاز گشت - چون دولت افغانان بر افتاد او در سلک ملازمان اکبري منسلک گردیده خدمات شایسته بتقدیم رسانید - و بنابر آنکه متصدیان اشغال سلطنت از خیانت ورزي و بد نیتي یا از بیوقوفي و ناپروائي در معموري خانهٔ خود کوشش نموده گنجها برای خود سامان مي دادند و در تحصیل خزانهٔ پادشاهي تا بتکثیر و افزایش آن چه رسد اهمال مي‌ورزیدند عرش آشیاني در سال هفتم بعد سنوح قتل شمس الدین خان اتگه خود بدین کار توجه گماشت - محمد خان بمقتضای کارداني مکنون ضمیر پادشاهي دریافته در باب تحصیل خزانه و تعمیر آن مقدمات معقوله ذهن نشین ساخت - و از پیشگاه خلافت بخطاب اعتماد خان و منصب هزاري اختصاص یافته جمیع خالصات بدو مفوض گردید - در اندک فرصتی بحسن تردد و لطف کفایت او قسمے که مرکوز خاطر عرش آشیاني بود کارخانهٔ عظیم البنیان خزانه بوجه شایسته انتظام گرفت و در سال نهم هنگامے (که ماندو بپرتو نزول رایات پادشاهي فروغ آگین شد) میران مبارک شاه والیٔ خاندیس بارسال پیشکش مصحوب ایلچیان کاردان اظهار بندگي و عبودیت نموده درخواست که صبیهٔ رضیهٔ خود را بحرمسرای سلطاني در آورد

بپذیرائی ملتمس او اعتماد خان (که معتمد نیک اندیش بود) مامور گردید - چون نزدیک بقلعهٔ آسیر رسید میران مبارک شاه باکرام و احترام بدرون قلعه برده آن عفیفه را با جمعی از اعیان ولایت خود و سرانجام گزیده روانه ساخت - اعتماد خان وقتی (که عرش آشیانی از ماندو مراجعت باگره فرموده) در نخستین منزل شرف آستانبوس دریافت - پس ازان مدتے بهمراهی خانخانان منعم و خانجهان ترکمان تعین بنگاله بوده بصدور مردانگي و شگرف پرستاري نفس (۲) نیکو خدمتي مي افزود چون بحضور رسید ازانجا (که بعدالت پژوهي و کار شناسي اتصاف داشت) در سال بیست و یکم سنه (۹۸۴) نهصد و هشتاد و چهار از انتقال سید محمد میر عدل بحکومت بهکر از حدود دیبالپور مالوه دستوري یافت - و از کار طلبي لشکر بصوب سیهوان برده چیره دستي نمود - و بمصالحت باز گشت *

چون کامیابي و مقصود آرائي بیشترے را سر رشتهٔ خرد از دست برد [خاصه این طایفه را (که در حقیقت ببدهنجاري و هرزه درائي مفطور اند) چه آزمون کاران دانشور چنان برگذارند که جز آدمي هر جاندارے را که خصي کنند ازان سرکشي فرو نشینند و مردم زاد را بر افزاید] اورا غرور افزوده از زیردستان اعتبارے نگرفته پیوند دلها در نظر نیاورد - و با سکنه و مخادیم آنجا

(۲) در [بعضی نسخه] نفش

بد سلوکي پيش گرفت - و با اين خوی نکوهيده با نوکر در داد و ستد گفتگوی بے آزرمي کردے - و حيله افروزي را تدبير اندوزي نام نهاده حق نگذاردے - در سال بيست و سيوم سنه (۹۸۶) نهصد و هشتاد و شش (که عرش آشياني بمملکت پنجاب انتهاض فرمود) او خواست سپاه خود را بجهت داغ اسپان روانهٔ حضور نمايد - از خرد غنودگي پيشين وامها (که بروزگاران داده بود) سرانجام انديشيد - هرچند تهيدستي خود وا نمودند دل نهاد حق گذاري نشد - صبحے مقصود علي نام نوکرے (که يک چشم بود) با برخے بد گوهران فرومايه آن خواب آلود غفلت را از هم گذرانيد - برخے برانده او عرض احوال خود مي نمود برهم شده گفت که بر چشم کور تو بايد شاشيد - او بے توقف جمدهر بشکمش زد - که نفس نکشيد - اعتماد پور[۲] شش کروهی آگره آباد کردهٔ اوست - تالاب کلانے و عمارتے ساخته مقبرهٔ هم براي خود اساس گذاشته بود - همانجا مدفون گرديد *

* آصف خان خواجه غياث الدين علي قزويني *

پسر آقا ملاي دوات دار - مشهور است که در عهد شاه طهماسپ صفوي از بارِيابان مجلس شاهي بود[۳] - و ديگر پسرانش ميرزا بديع الزمان و ميرزا احمد بيگ بوزارت بلاد عظيمهٔ ايران اختصاص داشتند - گويند از اولاد شيخ الشيوخ شيخ شهاب الدين

(۲) نسخهٔ [ب] اعتماد خان پور (۳) نسخهٔ [ب] و پسرانش *

سهروردي ست - كه از كمال اشتهار و نهايت كمال محتاج بيان و توصيف نيست - او در نسب به محمد بن ابي بكر الصديق ميرسد - و در تصوف انتساب بعم خويش شيخ نجيب الدين سهروردي دارد - جامع علوم ظاهر و باطن و شيخ الشيوخ بغداد بود - و صاحب تصانيف رايقه (۲) - مثل عوارف المعارف در سنه (۶۳۲) ششصد و سي و سه يا دو برحمت حق پيوست

خواجه غياث الدين علي بطلاقت لسان و كسب كمال اتصاف داشت - و خالي از جلادت و بردلي نبود - چون بهندوستان وارد گرديد برهنموني بخت سعيد مشمول عنايت عرش آشياني گشته به بخشيگري امتياز يافت - و چون در سنه (۹۸۱) نهصد و هشتاد و يک در ايلغار نه روزة گجرات و محاربه با شورش افزايان آنجا (كه ميرزا كوكه را در احمد آباد محاصره داشتند) خدمات مستحسنه بتقديم رسانيده بود بخطاب آصف خان سر افتخار بر افراخت - و هنگام معاودت الوية ظفر طراز پادشاهي بدار الخلافه او را بجهت تمشيت مهمات بخشيگري آن صوبه (كه باستصواب ميرزا كوكه در رفاه و اصلاح سپاه كوشد) مامور ساخت - و در سال بيست و يکم بصوب ايدر (كه مضاف صوبة احمد آباد گجرات است) با جمعي از امرا تعين شد - كه آن سرزمين را از خس و خاشاک

---

(۲) در [بعضي نسخه] لايقه ٭

سرکشان گردن فراز پاک سازد - زمیندار آنجا نراین داس راتهور
از غرور افزائي و تباه اندیشي با برخے از تهور گزینان از تنگنای
کوهستان برآمده عرصهٔ مبارزت آراست - چپقلشهای سخت
از طرفین جوهر زدای همت و مردانگي گردید - فوج هراول
پادشاهي را پای ثبات از جا رفت - میرزا مقیم نقشبندي (که
مقدمة الجیش بود) دران گرمیِ آویزش شربت گوارای واپسین
در کشید - نزدیک شد که چشم زخمے عظیم رسد - آصف خان
با سرداران برانغار و جرانغار پای جلادت افشرده بکارزار
در آمد - مخالف باندازهٔ توانائي گرد پیکار انگیخته غبار آلود
هزیمت گشت - و در آخر سال بیست و سوم عرش آشیاني
اورا از مزیت اعتبار و وفور اعتمادش بجانب مالوه و گجرات
رخصت فرمود - که سپاه مالوه را باستصواب شهاب الدین احمد
خان ناظم آنجا بداغ رسانیده بگجرات شتابد - و بصوابدید
قلیج (۲) خان حاکم آن دیار رونق افزای جنود پادشاهي گشته
از چگونگیِ سپاه چراغ شناسائي افروزد - آصف خان کاربند
حکم پادشاهي شده بلوازم امر مرجوعه و مراسم خدمت ماموره
از روی راستي و درستي مي پرداخت - تا در سنه (۹۸۹)
نهصد و هشتاد و نه در گجرات ابلق ایام خود را بداغ اجل
رسانید - از پسرانش یکے میرزا نورالدین است - که چون

(۲) نسخهٔ [۱] و بصوب دیگر قلیچ خان ●

سلطان خسرو گرفتار گردید و جنت مکاني روزے چند حوالهٔ آصف خان میرزا جعفر فرمود نور الدین (که پسر عم آصف خان میشد) تنها پیش خسرو رفته صحبت میداشت - و قرار داده بود که هرگاه قابو بدست افتد از قید برآورده کامروا گرداند پس ازان (که خسرو حوالهٔ اعتبار خان خواجه سرا شد) نور الدین هندوئے را (که نزد خسرو میرفت) همراز گردانیده هر کرا از فدائیان خسرو در مي آورد بآن هندو نوشته میداد تا در پنج شش ماه قریب چهار صد کس هم عهد و پیمان گشته خواستند که در اثنای راه قصد جنت مکاني نمایند - اتفاقا یکے از رفقا بتقریبے کبیده (۲) خواجه ویسي دیوان شاه زاده سلطان خرم را ازین ماجرا آگاهي داد - او فورا بشاهزاده اظهار نموده بجنت مکاني رسانید - همان زمان باحضار آن خون گرفتها حکم شد نور الدین و محمد شریف پسر اعتماد الدوله را با چندے دیگر بر دار کشیدند - و طومار اسم نویسی آنها را (که از پیش هندوی اعتبار خان بر آمده) بالتماس خان جهان لودي ناخوانده در آتش انداختند - و الّا کس بسیارے بپاسا میرسیدند *

* اعتماد خان گجراتي *

از غلامان هندوی سلطان محمود والی گجرات بود - چون

---

(۲) نسخهٔ [اب] کبیده - و هر دو صحیح است *

سلطان را اعتماد تمام بدو بهم رسید در حرم خود محرم ساخته آرایش زنان بار حواله نمود - اعتماد خان بجهت ملاحظه و احتیاط کافور خورده اسقاط رجولیت از خود کرد - ازانجا (که بعقل معاش و متانت وضع و صلاح ظاهري اتصاف داشت) بتدریج بپایهٔ امارت برآمد - چون در سنه (٩٦١) نهصد و شصت و یک سلطان بعد انقضای هیزده ساله سلطنت بغدر برهان نام خادمے کشته شد و آن بد گوهر ببهانهٔ طلب سلطاني دوازده امیر را نامهٔ زندگي در پیچید اعتماد خان از پیش بیغي نرفته بامدادان یکجهتان را فراهم آورده به پیکار برآمد - و آن شایان نیستي را از هم گذرانید - چون سلطان فرزند نداشت اعتماد خان برای تسکین نایرهٔ فتنه و فساد رضی الملک نام خورد سالے را از اولاد سلطان احمد باني احمد آباد بر سریر خلافت اجلاس داده بسلطان احمد شاه مخاطب گردانیده و زمام مهمات دارائي بقبضهٔ اقتدار خود در آورده جز نام پادشاهي برو نگذاشت - سلطان پس از پنج سال از احمد آباد برآمده بسید مبارک بخاري (که از اعاظم اُمرا بود) پیوست و بعد از جنگ از اعتماد خان شکست خورده آوارهٔ دشت سرگرداني گشت - و باز چون نزد اعتماد خان آمد او همان سلوک پیش گرفت - سلطان از نابخردي همواره با همدمان (٢) خود

---

(٢) نسخهٔ [ب] با همدمان خود •

مشورت قتل او میکرد - اعتماد خان آگهي یافته پیش دستي نموده از میان برداشت - و در سنه (۹۶۹) نهصد و شصت و نه طفلے نتهو نام را (۲) (که ازان طبقه نبود) بحضور اُمرا آورده قرآن برداشت - که این پسر صلبی سلطان محمود است - مادرش آبستن بود - سلطان بمن سپرد - که اسقاط حمل نمایم - لیکن پنج ماه سپري گشته بود - بدان قیام ننمودم - ناچار اُمرا تصدیق نموده بسلطان مظفر ملقب ساخته بسلطنت برداشتند - و وزارت بر نهج سابق باعتماد خان باز گردید - اما مملکت را اُمرا میان خودها تقسیم کرده هر یکے مستقل گشت - و با هم در افتاده غالب و مغلوب یکدیگر بودند *

چون اعتماد خان سلطان را باختیار خود نگاه میداشت چنگیز خان پسر اعتماد الملک غلام ترک دم استقلال زده با اعتماد خان بر سر این (که اگر سلطان مظفر فی الواقع پسر سلطان محمود است چرا اورا مطلق العنان نمي‌سازي) بتنازع برخاست - و آخر باعانت مرزایان باغیه (که از عرش آشیاني گریخته باو پیوسته بودند) بر سر اعتماد خان لشکر کشید - او بے استعمال سیف و سنان سلطان را گذاشته بدونگرپور شتافت - پس از چندے الف خان و جهجهار خان (که از اُمرای حبشیه بودند) سلطان را آورده باعتماد خان سپردند - و خود جدا شده باحمد آباد بچنگیز

(۲) در [بعضی نسخه] نتهو

خان پیوستند - و ازو بےجہت متوہم گشته بقتلش پرداختند
اعتماد خان ازین ماجرا آگہي یافته سلطان را همراه گرفته
باحمد آباد آمد - چون امرا با یکدیگر کمر منازعت چست
بستند میرزایان باغیه بشنیدن اختلال آندیار از مالوه برگشته
بهرونج و سورت را متصرف شدند - سلطان هم (که انتهاز فرصت
(۲)
میجست) روزے از احمد آباد برآمده نزد شیر خان فولادي
(که طرف راجع داشت) شتافت - اعتماد خان بشیر خان
نوشت - که نتهو پسر سلطان محمود نیست - من میرزایان را
طلبیده بپادشاهي بر میدارم - اُمرائے (که با شیر خان متفق
بودند) گفتند - که حضور ما اعتماد خان مصحف برداشته
الحال این سخن از روی عداوت میگوید - شیر خان بر سر
احمد آباد فوج کشید - اعتماد خان متحصن گشته بمیرزایان
التجا آورد - و هنگامهٔ شورش گرم شد - چون نزاع و جدال بطول
انجامید اعتماد خان دید که کارے پیش رفت نمي‌شود - و اصلاح
آن ولایت برهم خورده از اندازهٔ طاقت او بیرون است - بعرش‌آشیاني
ملتجي گشته ترغیب تسخیر گجرات نمود - پادشاه در سال
هفدهم سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد چون به پتّن گجرات رسید
سنگ تفرقه در جمعیت شیر خان افتاده - و میرزایان نیز
به بهرونج شتافتند - و سلطان مظفر (که از شیر خان جدا شده

---

(۲) در [نسخهای صحیحهٔ اکبرنامه] بروج آمده •

دران نواحي سراسيمه ميگشت) دستگير مردم پادشاهي گرديد اعتماد خان با ديگر امراى گجرات دل در دولتخواهي بسته وجوه دراهم و رؤس منابر را بنام اكبري مزين ساخته با اميران و سرداران آنديار باستقبال برآمده ملازمت حاصل نمود چون چهاردهم رجب اين سال بلدهٔ احمد آباد بقدوم پادشاهي رونق گرفت برودة و چانپانير و سورت به تيول اعتماد خان و ديگر امرا قرار يافت - آنها استيصال ميرزايان بر ذمهٔ كاردانئ خود گرفتند - چون پادشاه بسير درياى شور متوجه گرديد آمراى گجرات (كه بعذر سرانجام اسباب در شهر توقف نمودند) چون مدتي خليع العذار بسر برده بودند دانستند كه ديگر محال است كه بدستور سابق تسلط بهم رسد - در فكر گريز افتادند - اختيار الملك گجراتي از همه سبقت جسته فرار گزيد - ناگزير دولتخواهان پادشاهي اعتماد خان را با ديگران بحضور آوردند - اورا از نظر انداخته چندے حوالهٔ شهباز خان شد - و در سال بيستم (۲) بنازگي مشمول عواطف فرموده رياست دربار معلى مفوض بدو گشت - كه آنچه از نقير و قطمير فيصل يابد (خصوص معاملهٔ جواهر و مرصع آلات) بديده ورئ او قرار گيرد - و در سال بيست و دوم چون بقافله سالارئ مير ابوتراب گجراتي مردم روانهٔ حجاز شدند اعتماد خان (كه از ديرباز آرزوى طواف اماكن شريفه داشت) نيز رخصت

(۲) در [بعضي نسخه] دوم

رفت - و پس از مراجعت پتّن گجرات باقطاع یافت - و در سال بیست و هشتم از تغیر شهاب الدین احمد خان بایالت گجرات سربلند گشته با جمعی از منصبداران روشناس عمده دستوری یافت - هرچند بعضی مقربان دولتخواه عرض کردند [آنروز (که او نیرو بکمال داشت - و دوستداران یکرو فراوان) چارهٔ خود سران گجرات نیارست نمود - امروز (که عنصری پیکر در کاهش و همراهان یکدل ناپدید) فرستادن او بدین خدمت چگونه سزاوار باشد] در نگرفت *

چون اعتماد خان باحمد آباد درآمد شهاب الدین احمد خان عزیمت حضور نمود - ملازمان حق ناشناس او (که سابق هم بزیر پرستاری در کمین جانگزائی بوده بمدارای ناهنجار خس پوش میشد) ازو جدا گشته بسیچ آنکه جاگیر از دست رفت - تا بدار الخلافه رسیده نشود و خرجها بمیان نیاید و داغ صورت نگیرد بلب نانے رسیدن دشوار - همان بهتر که سلطان مظفر را (که در پناه لونهه (۲) کاتي روزگار میگذرانید) بسوي برگرفته هر بشورش برداریم - هرچند کارآگهان باعتماد خان برگذاردند که شهاب الدین احمد خان دست از دلاسا برگرفته بدرگاه میرود و اُمراي کمکي هنوز نرسیده - آن سزاوار که او را ازین سفر بازداشته

---

(۲) نسخهٔ [ب] لونهه کاتي - و در [بعضی نسخهٔ اکبرنامه] لونبه کاتهي ودر [بعضی] لونبه کاتهي *

اقطاع را روزے چند باز باید وا گذاشت - یا لختي خزینه برکشاده چارۀ شورش آنها نمود - یا هنوز که هنگامۀ ناسپاسان فراهم نیامده بچستي و چالاکي کار آنها بانجام باید رسانید هیچ کدام نپذیرفته گفت - فتنه را نوکران او بنیاد کرده اند - او خواهد نشاند - یا جواب خواهد گفت - چون سلطان مظفر بآشوب گرایان پیوست و آتش فتنه شعله‌ور گشت ناگزیر اعتماد خان ببرگردانیدن شهاب الدین احمد خان (که تا قصبۀ گدهي بیست کروهی احمد آباد راه سپرده بود) شتافت - اگرچه خیر اندیشان گفتند (که درین شورش که غنیم بدروازه کروه رسیده شهر را پرداختن کار آسان را بر خود دشوار کردن است) سودمند نیامد *

سلطان مظفر شهر را خالي پنداشته جلو ریز آمده متصرف گشت - و جمعیتے فراهم آورده آمادۀ پیکار گردید و بمجرد تقارب هنوز کارزار دست نداده بود که بیشترے از همراهان شهاب الدین احمد خان جوش بےحقیقتي زده راه بیوفائي سپردند - و سخت سراسیمگي رو آورد - اعتماد خان و شهاب الدین احمد خان به پتن شتافته متحصن گشتند و خواستند که ازین ملک برکناره شوند - ناگاه پارۀ کمکي سپاه و برخے مردم از غنیم جدا شده در رسیدند - اعتماد خان از پیشین حال پندے گرفته زرها داده سرگرم خدمت گردانید

و خود با شهاب الدین احمد خان به بنگاهداري ايستاده مردم را بسركردگیِ شیر خان پسر خود بكارزار شیر خان فولادي فرستاده چیره دست آمد - درین اثنا میرزا خان عبد الرحیم (كه با فوج شایسته بمالش سلطان مظفر و سرتابان گجرات تعین شده بود) در پیوست - و اعتماد خان را در پتن گذاشته با شهاب الدین احمد خان روانهٔ مقصود گردید - اعتماد خان مدتی در حكومت آنجا گذرانیده در سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج در گذشت در هزاري و پانصدي منصب داشت - اگرچه صاحب طبقات اكبري او را چهار هزاري نوشته - شیخ ابوالفضل گوید هراس و فریب و نادرستي با تدرج آراستگي و سادگي و فروتني معجون ساخته گجراتي نام كرده اند - و ازان میان اعتماد خان را سرآمد آن گروه گردانیده اند *

* امیر فتح الله شیرازي *

در حكمت نظري و عملي یكتای روزگار بود - اگرچه در دانشگاه خواجه جمال الدین محمود و مولانا جمال الدین شرواني و مولانا كرد و میر غیاث الدین منصور شیرازی فراوان شناسائي اندوخت لیكن پایهٔ دانش ازانها بلند تر گشت - (۲) علامي ابو الفضل چنان سراید كه اگر كهن نامهای دانش مفقود شوند او اساس نو بر نهد و بران رفتها آرزو نبرد * * نظم *

(۲) نسخهٔ [ج] گذاشت *

* هم علم را بقوت عقلش سر قدر *

* هم عقل را بشوکت علمش علوّ شان *

عادل شاه بیجاپوري بهزاران خواهش از شیراز بدکن طلبید و وکیل مطلق خود ساخت - پس ازانکه روزگارش سپري شد سال بیست و هشتم سنه (۹۹۱) نهصد و نود و یک بفرمان طلب عرش آشیاني بفتح‌پور رسید - خانخانان و حکیم ابو الفتح پذیرا شده بملازمت آوردند - و باصناف نوازش پادشاهي اختصاص یافته در کمتر زمانے بدولت مصاحبت و پایهٔ قرب و منزلت برآمد - و بخدمت صدارت امتیاز گرفت - دختر مظفر خان تربتي بازدواجش در آوردند - گویند بسه هزاري منصب رسید و در جشن سر آغاز سال سیم بامین الملکي بلند رتبه گردید - حکم شد که راجه تودرمل مهمات ملکي و مالي بصوابدید میر رو براه کند - و کهن معاملها (که از زمان مظفر خان تشخیص نیافته) بانجام رساند - میر فصلے چند (که متضمن کفایت سرکار و رفاه رعایا بود) بر گذارد - پذیرفته شد - و در همین سال بخطاب عضد الدوله ناموري اندوخته برهنموني (۲) راجي علي خان مرزبان خاندیس دستوري یافت - ازانجا بناکامي برگردیده بخان اعظم (که بتاخت ولایت دکن و مالش سران آنديار تعین شده بود) پیوست - چون او با شهاب الدین احمد خان و دیگر کمکیان

(۲) در [بعضی نسخه] راجه علي خان

بد سلوکي پیش گرفت آن مهم نسقي درست نیافت - میر فراوان آزار یافته سال سي و یکم اندوهناک نزد خانخانان بگجرات شتافت *

گویند میر بسرانجام مهام دکن رخصت یافته بود - چون میان اعظم خان کوکه و شهاب الدین احمد خان نقش صحبت درست ننشست راجي علي خان از مشاهدهٔ نفاق اُمرا لشکر دکن را بخود متفق ساخته بمقابله بر خاست - هرچند میر خواست اورا براه آرد صورت نبست - ناچار بگجرات نزد خانخانان آمد که او را بکمک برد - بنابر رنجه آن هم دست نداد - ازانجا ناصیه‌سای آستان خلافت گشت - سال سي و چهارم سنه (۹۹۷) نهصد و نود و هفت هجري وقت معاودت پادشاه از کشمیر بعارضه در شهر ماند - حکیم علي را در تشخیص و تجویز لغزشي رفت صاحب بداوني گوید چون خود حکیم بود بمنع حکیم مصري ممتنع نشده چارهٔ تپ محرق بهریسه نمود - و زندگي بسپرد در خانقاه میرسید علي همداني گذاشته بودند - بحکم پادشاهي برداشته بر فراز کوه سلیمان که دلکشا جائیست نگاه داشتند فرشته بود ۹۹۷ تاریخ یافته اند - عرش آشیاني بفوت میر بسیار متاسف و اندوه گین شده بر زبان مبارک گذرانیدند (۲) - که میر وکیل و حکیم و طبیب و منجم ما بود - اندازهٔ سوگواري ما

(۲) نسخهٔ [ب] بر زبان گذرانید *

که نتواند شناخت - اگر بدست فرنگ افتادے و همگي خزائن در برابر خواستے بآرزوی این سودا فراوان سود کردے - و آن گرامي گوهر را بس ارزان اندوختنے (۲) * نظم *

* شهنشاه جهان را در وفاتش دیده پر نم شد *
* سکندر اشک حسرت ریخت کافلاطون ز عالم شد *

شیخ فیضي در مرثیهٔ او قصیدهٔ غرّا گفته - این چند بیت ازانجا ست * * نظم *

* هرگز نمرده اند و نمیرند اهل دل *
* حرفے ست نام مرگ برین قوم ترجمان *
* بر قد روح پیرهنے بیش نیست تن *
* گیرد چو کهنه گشت سپهر کهن ستان *
* بارے ست برحیات و غبارے ست بر نشاط *
* پوشیدن لباس کهن بر توانگران *
* لیکن کریم کیست درین قحط سال جود *
* کو جامه کهنه ناشده بخشد بناتوان *

در طبقات آورده که امیر فتح‌الله (را [illegible] در جمیع علوم عقلي و نقلي در ایران و هند بل در ربع مسکون قرین خود نداشت) از نیرنجات و طلسمات ماهر بود - آسیائے ساخته که خود حرکت میکرد - و آرد میشد - و آئینهٔ درست کرد که از دور

---

(۲) نسخهٔ [ج] گوهر گرامي را

و نزدیک اشکال غریبه مرئي میگشت - و آنکه بیک چرخ
دوازده بندوق پر میشد (۲) نیز از اختراع او ست - صاحب بداوني
نوشته که میر دنیا دوستي بمرتبهٔ داشت که با این بزرگ‌رتبگي
دست از معلمي صبیان نمیکشید - بخانهٔ أمرا رفته بپسران
ایشان رسمي علوم مي‌آموخت - و حرمت علم نگاه نمیداشت
در جلو پادشاه تفنگ بر دوش و کیسه بر کمر پیاده میدوید
و در فنون پهلواني رستمي میکرد - و مشهور است که میر
با این علم و فضل در حق پادشاه میگفت - که اگر در خدمت
این کثرت‌آرای وحدت‌گزین نمي‌رسیدم راهے بایزد شناسي نمي‌بردم

میر در سنه (۹۹۲) نهصد و نود و دو هلالي هجري تاریخ الٰهي
وضع کرد - از دیرباز عرش‌آشیاني را اندیشه آن بود که در آباد بوم
هندوستان تازه سال و مه، بکار آید - که تاریخ هجري با کهنگي
از ناکامي آگهي مي‌بخشد - و آغاز آن روز شماتت اعدا و کاهت
احبا ست - لیکن از انبوهي دانش‌وران رسمي که روائي تاریخ را
ناگزیري دین پندارند پیدائي نمي گرفت - میر و امثال او
(که بآئین الٰهي گرویدند) این تاریخ را اساس بر نهاده فرامین
بممالک محروسه جهت اجرای آن قلمي گشت - بنای آن بر
زیج جدید گرگاني گذاشته جلوس اکبر را سر آغاز بر گرفتند

---

(۲) نسخهٔ [ج] بر میشدند ٭

و سال و ماه شمسی حقیقي شد - و کبیسه از میان برافتاد و نام ماه و روز فارسي بحال خود ماند *

* اسمٰعیل قلی خان ذو القدر *

برادر خرد حسین قلي خان خانجهان از اُمرای اکبري ست در جنگ جالندهر چون بیرام خان شکست خورده برگشت مردم پادشاهي بتعاقب پرداخته اسمٰعیل قلي خان را زنده بدست آوردند - و پس از انکه برادرش نوازش یافت او نیز بعاطفت پادشاهي اختصاص گرفته بهمراهی برادر مصدر کارها میشد و چون خانجهان در صوبه‌داری بنگاله رخت هستي بربست او با اموال و اسباب برادر بحضور رسیده مورد الطاف گردید - و در سال سیم بمالش الوس بلوچ (که راه سرتابي سپرده مراسم اطاعت و پرستاري بجا نمي‌آوردند) مامور شد - چون ببلوچستان در آمد لختي بوه‌یان تمرد پیش گرفته زود زینهاري گشتند - و سران آن طایفه غازي خان و وجیه (۲) و ابراهیم خان دولت ملازمت دریافتند - از پیشگاه خلافت آن آباد ملک بآنها باز گردید و در سال سي و یکم (که راجه بهگونت داس را بعلت جنون از حکومت زابلستان برگردانیدند) اسمٰعیل قلي خان بجایش قرار یافت - اما او از گرم بازاري خام آرزوها بمیان آورده از نظر افتاد - حکم شد که برکشتي نشانده از راه بهکر روانهٔ حجاز

(۲) نسخهٔ [ا] و جهیه - و نسخهٔ [ج] وجهتیه *

نمایند - ناچار بتضرع و لابه‌گذاري رو آورد - اگرچه پذیرفته شد لیکن ازانجا باز داشته بمالش یوسف زئي تعین گشت - ناگاه از نیرنگي فلکي اقسام بیماریها بعلت فساد هوا در کوهستان سواد و بجور پدید آمد - سرداران آن الوس خود بخود پیش خان آمده بعجز گرائیدند - چون زین خان حاکم زابلستان کار بر جلالهٔ روشاني (۲) بمرتبهٔ تنگ گرفت که او از تیراه بدین کوهستان درآمد زین خان بتلافي پیشین خجالت (که در هنگامهٔ بیربر تهاون نموده بود) بکوهستان در شد - و صادق خان از حضور دستوري یافت که در دشت سواد جا گیرد - تا جلاله بهر طرف که رو گذارد گرفتار گردد - و اسمعیل قلي خان که تهانه‌دار آن دشت بود از آمدن صادق خان تباه سگالي پیش گرفت و گذرگاه را خالي گذاشته روانهٔ درگاه شد - ناگاه جلاله راه یافته بدر زد - ازین جهت اسمعیل قلي خان چندے معاتب گردید و در سال سي و سیوم بایالت گجرات سرفرازي یافت - و چون شاهزاده سلطان مراد در سال سي و ششم بدارائي مالوه دستوري گرفت اسمعیل قلي خان بپایهٔ وکالت شاهزاده بلند نامي اندوخت - اما بامور اتالیقي نپارست نیک پرداخت - سال سي و هشتم صادق خان بجایش رفته او طلب حضور شد - و سال

---

(۲) در [نسخها اکثر جا] روشاني آمده - و نسخهٔ [ا] رروشاني - و اغلبکه روشنائي باشد ٭

سي و نهم بكالپي كه در تيولش بود دستوري يافت - تا بآبادي جاگير در كوشد - و درسال چهل و دوم سنه (۱۰۰۵) هزار و پنج هجري بمنصب چهار هزاري بلند رتبه گرديد - گويند بسيار عيش دوست بود - و در مآكل و ملبوس و فرش و ظروف تكلف تمام بكار مي‌برد - هزار و دويست زن داشت - چون بدربار ميرفت مهر بر ازار بند آنها ميكرد - آخر همه ستوه آمدند و اتفاق كرده مسموم نمودند - پسرانش ابراهيم‌قلي و سليم قلي و خليل‌قلي در عهد اكبري مناصب مناسب داشتند *

* آصف خان ميرزا قوام الدين جعفر بيگ *

پسر ميرزا بديع الزمان ولد آقا ملاى دوات دار قزويني مشهور است - ميرزا بديع الزمان هم در زمان داراى ايران شاه طهماسپ صفوي وزير كاشان بوده - و ميرزا جعفر بيگ نيز همراه جد و پدر بارياب مجلس شاه ميشد - درسال بيست و دوم اكبري سنه (۹۸۵) نهصد و هشتاد و پنج در ريعان شباب تازه از عراق وارد هند گشته همراه عم خود ميرزا غياث الدين علي آصف خان بخشي (كه از مهم ايدر وا پرداخته بحضور آمده) ملازمت پادشاهي دريافت - عرش آشياني بمنصب دويستي داخلى آصف خان سرافراز فرمود - او بكم منصبي راضي نشده ترك مُجرى و آمد و رفت دربار نمود - اين استغنا بر خاطر پادشاه گران آمده بحال تباه به بنگاله (كه در آنوقت آب و هواى

معصوم داشت - و گناهگارے را که میفرستادند اغلب زنده بر نمیگشت) تعین کرد *

گویند مولانا قاسم کاهي ماوراءالنهري (که از کهنه شاعران بود و بکمال آزادي میزیست) در آگره برخورده مستفسر احوال گشت چون معلوم کرد گفت تو نغزک جواني - به بنگاله مرو - میرزا گفت چه کنم - توکل بر خدا کرده میروم - خوش طبعانه گفت زینهار توکل برو مکن - که همان خداست که مثل امام حسین را در کربلا برده شهید ساخت - اتفاقا میرزا چون به بنگاله پیوست خانجهان ترکمان صوبهدار آنجا بیمار بود - در گذشت - و مظفر خان تربتي بجایش منصوب گردید - چندے نگذشته که بغي قاقشالان و شورش معصوم خان کابلي گرد نایرهٔ دران ناحیه برانگیخت - و بجائے کشید که مظفر خان در قلعهٔ تانده در آمده محصور گشت - میرزا همراه بود - چون اورا گرفته کشتند اکثرے رفقا بطلب زر گرفتار شدند - میرزا ببذله گوئي و نکته سرائي ازان باز خواست رهائي یافته در فتحپور سیکري بسجود قدسي آستان سلطنت جبین سعادت افروخت - ازانجا (که بخواري و ناکامي برآورده بودند - و او برهنموني اقبال باز خود را بفتراک دولت بست) بر خاطر پادشاهي پسندیده آمد در اندک زمانے بمنصب دوهزاري و خطاب آصف خان بر نواخته از تغیر قاضي علي بخشي بیگي بمیربخشي گري علم اعتبار

افراخت - و بمالش رانا زمیندار اودیپور تعین شد - از مراتب تاخت و (۲) تاراج و قتل و اسر دقیقهٔ فرو نگذاشت - و در سال سي و دوم (که اسمعیل قلي خان ترکمان بتنابر خالي گذاشتن درهٔ که جلال الدین روشاني ازان بدر رفت معاتب گردید) آصف خان بجای او بتهانه داری دشت سواد تعین گشت - و در سال سي و هفتم سنه (۱۰۰۰) هزار هجري (چون جلالهٔ روشاني که نزد عبد الله خان اوزبک والی توران رفته بود ناکام برگشته در تنگناهای تیراه آغاز فساد نمود - وافغانان افریدي و اورک زئي پیمان را گسسته بدو گرویدند) آصف خان از پیش گاه خلافت باستیصال او نامزد گشته در سنه (۱۰۰۱) هزار و یکم باتفاق زین خان کوکه تنبیه واقعي بجلاله نموده اهل و عیال اورا با وحدت علي (که برادرش مي گفتند) و دیگر خویشان و یکجهتان او قریب چهار صد کس دستگیر ساخته بحضور آورد - و در سال سي و نهم (چون کشمیر از میرزا یوسف خان تغیر کرده باحمد بیگ خان و محمد قلي افشار و حسن عرب و غیره اویماق بدخشي تنخواه شد) آصف خان دستوري یافت - که آنولایت را بتازه جاگیر داران درخور بخش نموده زعفران و شکاری جانور بخالصه بازدارد او جمع را بدستور قاضي علي سي و یک لک خروار و هر یک بیست و چهار دام قرار داده بشایستگي تقسیم اقطاع نموده

---

(۲) در [اکثر نسخه] تالان

معصوم داشت - و گناهگارے را که میفرستادند اغلب زنده بر نمیگشت) تعین کرد *

گویند مولانا قاسم کاهي ماوراءالنهري (که از کهنه شاعران بود و بکمال آزادي میزیست) در آگره برخورده مستفسر احوال گشت چون معلوم کرد گفت تو نغزک جواني - به بنگاله مرو - میرزا گفت چه کنم - توکل بر خدا کرده میروم - خوش طبعانه گفت زینهار توکل برو مکن - که همان خدا ست که مثل امام حسین را در کربلا برده شهید ساخت - اتفاقا میرزا چون به بنگاله پیوست خان‌جهان ترکمان صوبه‌دار آنجا بیمار بود - در گذشت - و مظفر خان تربتي بجایش منصوب گردید - چندے نگذشته که بغي قاقشالان و شورش معصوم خان کابلي گرد ناایمني دران ناحیه برانگیخت - و بجائے کشید که مظفر خان در قلعهٔ تانده در آمده محصور گشت - میرزا همراه بود - چون اورا گرفته کشتند اکثرے رفقا بطلب زر گرفتار شدند - میرزا ببذله گوئي و نکته سرائي ازان باز خواست رهائي یافته در فتح پور سیکري بسجود قدسي آستان سلطنت جبین سعادت افروخت - ازانجا (که بخواري و ناکامي بر آورده بودند - و او برهنموني اقبال باز خود را بفتراک دولت بست) بر خاطر پادشاهي پسندیده آمد در اندک زمانے بمنصب دوهزاري و خطاب آصف خان بر نواخته از تغیر قاضي علي بخشي بیگي بمیر بخشي گري علم اعتبار

افراخت - و بمالش رانا زمیندار اودیپور تعین شد - از مراتب
(۲)
تاخت و تاراج و قتل و اسر دقیقهٔ فرو نگذاشت - و در سال سي و دوم
(که اسمعیل قلي خان ترکمان بنابر خالي گذاشتن درهٔ که جلال الدین
روشاني ازان بدر رفت معاتب گردید) آصف خان بجای او
بتهانه داری دشت سواد تعین گشت - و در سال سي و هفتم
سنه (۱۰۰۰) هزار هجري (چون جلالهٔ روشاني که نزد عبد الله
خان اوزبک والی توران رفته بود ناکام بر گشته در تنگناهای تیراه
آغاز فساد نمود - وافغانان افریدي و اورک زئي پیمان را
گسسته بدو گرویدند) آصف خان از پیش گاه خلافت باستیصال او
نامزد گشته در سنه (۱۰۰۱) هزار و یکم باتفاق زین خان کوکه
تنبیه واقعي بجلاله نموده اهل و عیال اورا با وحدت علي (که
برادرش مي گفتند) و دیگر خویشان و یکجهتان او قریب چهار صد
کس دستگیر ساخته بحضور آورد - و در سال سي و نهم (چون
کشمیر از میرزا یوسف خان تغیر کرده باحمد بیگ خان و محمد
قلي افشار و حسن عرب و غیره اویماق بدخشي تنخواه شد)
آصف خان دستوري یافت - که آنولایت را بتازه جاگیر داران
در خور بخش نموده زعفران و شکاری جانور بخالصه بازدارد
او جمع را بدستور قاضي علي سي و یک لک خروار و هر یک
بیست و چهار دام قرار داده بشایستگي تقسیم اقطاع نموده

(۲) در [اکثر نسخه] تالان

در سه روز از کشمیر بلاهور رسید - و در سال چهل و دوم
چون مملکت کشمیر بسبب جاگیرداران متفرقه رو بویراني آورد
آصف خان [illegible] آنديار اختصاص گرفت - و در سال چهل
(٢)
و [illegible] ([illegible]) هزار و هشت هجري از تغیر رای پتر داس
بفتوري [illegible] سر برافراخته دو سال باستقلال تمام سرانجام داد
و چون در سنه (١٠١٣) هزار و سیزده شاه زاده سلطان سلیم خیال
بغی از سر وا کرده بتقریب تعزیت مریم مکاني بملازمت پدر
بزرگوار رسید و دوازده روز در غسل خانه نظر بند مانده مشمول
عواطف و اشفاق گشت قرار یافت که صوبهٔ گجرات در تیول
خود گرفته صوبهٔ اله آباد و بهار را (که بے حکم متصرف است)
را گذارد - چنانچه صوبه داری بهار بنام آصف خان مقرر شد
و بمنصب سه هزاري امتیاز یافته بتعلقه مرخص گردید - و چون
سریر خلافت بجلوس جهانگیري رونق گرفت طلب حضور گشته
باتالیقي شاهزاده سلطان پرویز تحصیل افتخار نموده به تنبیه
رانا (که مهم سر دست آنوقت بود) تعین شد - اما بنابر شورش
سلطان خسرو از راه برگردانیده در سال دوم (١٠١٥) هزار و پانزده
هجري هنگام انتهاض الویهٔ جهانگیري بکابل از تغیر شرف خان
امیر الامرا (که به بیماری صعب در لاهور ماند) بخدمت والای
وکالت و منصب پنج هزاري و عنایت قلمدان مرصع بلند مرتبه

---

(٢) در [بعضی نسخه] متر داس •

گشت - و (چون دنیاداران دکن خصوص ملک عنبر حبشي بعد فوت عرش آشیاني از کم فرصتي و قابو جوئي قدم جسارت و جرأت پیش گذاشته بسیارے از محالات بالا گهات را از تصرف اولیای دولت بر آورده - و خانخانان از هنگامه‌سازي و شورش‌طلبي در آغاز کار باطفای نایره نپرداخته وا گذاشت - تا آتش فتنه بالا گرفت - و پس ازانکه خود متعهد تمشیت مهم دکن گردید استدعای کمک نمود) جنت مکاني سلطان پرویز را باتالیقی آصف خان میرزا جعفر تعین فرموده اعاظم أمرا مثل راجه مانسنگهه و خانجهان لودي و امیرالامرا و خان اعظم و عبد الله خان (که هر یکے بافراد تسخیر ملکے را بسند بود) از پی یکدیگر رخصت دکن یافتند - اما از بے رشدی شاهزاده و افراط شراب و ارتکاب مغیرات کارے صورت نبست - بلکه بعلت نفاق أمرا هر مرتبه که لشکر ببالا گهات بردند بزبوني و رسوائي بر گشت - و با آن همه سر و سرداري بسبب اختلاف آرا از آصف خان تدبیرے پیش رفت نشد - تا در سال هفتم (۱۰۲۱) هزار و بیست و یک هجري در همان جا باجل طبعي در گذشت - صد حیف ز آصف‌خان تاریخ است - از یکتایان روزگار بود - در همه فن صاحب یک فن - و در هر هنر تمام - فهم تند و فطرت بلند او شهرهٔ آفاق - خود میگفت هرچه من بدیهه نفهمم بیمعني خواهد بود گویند بیک نگاه تمام سطر را میخواند - در فراست و کارداني

و اجرای مهام ملکي و مالي ید بیضا داشت - و بظاهر و باطن آراسته - شعر و انشای او کمال متانت دارد - باعتقاد جمعے بعد از شیخ نظامی گنجه مثنوی خسرو و شیرین به ازو کسے نگفته در عشرت آرائی خسرو و شیرین گوید *   * نظم *

* هوس مطلق عنان شد شوق خود کام *
* سر دست صنم بگرفت با جام *
* چنین بے نقل دادن باده تا کی *
* بده بوسه که هم نقل است و هم می *
* فتادش تن ز تاب شرم در تب *
* ز نام بوسه زد تبخاله اش لب *
* ملک بگرفت و شوقش کرده سرمست *
* ز دستش جام و بوسیدش لب و دست *
* صنم هر دم ز آب دیده آن شب *
* ز نقش بوسه شستے دامن لب *

این چند بیت نیز ازوست *   * نظم *

هرکس که شبے نشست با تو * بسیار بزور[۲] ما نشیند
تا با چو توئے توان نشستن * دل پهلوی ما چرا نشیند
از حق مگذر نمي توان دید * با دلبر اگر خدا نشیند
جعفر ره کوی یار دانست * مشکل که دگر ز پا نشیند

(۲) نسخهٔ [ج] بروز ما *

* دیگر *

* شد حال غیر ظاهر بروی ز یک تغافل *
* در بوالهوس شناسي باشد محک تغافل *

گویند شوقے به گل و گلزار و باغ و چمن بسیار داشت نخل و نهال بدست خود مي نشاند - اکثر روز بیل در دست کار میکرد - و زنان هم بسیار جمع کرده بود - در بیماری واپسین بقصد سهیاي را از محل برآورد - از اناث و ذکور اولاد بسیار گذاشت - اما هیچ کس از پسرانش پیش آمدے نکرد - میرزا زین‌العابدین بمنصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار رسیده در سال دوم شاه جهاني از سرمایهٔ زندگي تهي دست شد - پسرش میرزا جعفر که همنام و هم تخلص جد خود بود شعر را خوب میگفت - در هر موسم بفراهم آوردن جانوران شغفے داشت - میان او و زاهد خان کوکه و میرزا ساقي (۲) پسر سیف خان اختلاط تمام بود اعلی حضرت اینها را سه یار مي نامید - آخر ترک منصب نموده باکبرآباد سکونت گرفت - فردوس آشیاني بسالیانه موظف فرمود - و در عهد عالمگیری باضافه سرافرازي یافت - در سنه (۱۰۹۴) هزار و نود و چهار پیمانهٔ حیاتش لبریز گردید

از وست * * نظم *

* نمي دهند بهر بوالهوس رباست عشق *

---

(۲) در [نسخهای اکبرنامه] شافي نوشته ·

* کسے که باب سر دار گشت سردار است *

* دیگر *

* درین که کوهکن از ذوق داد جان چه سخن *
* همین که تیشه بسر دیر زد سخن باقي ست *
* هزار بلبل شوریده خاک شد جعفر *
* هنوز رسم خود آرائی چمن باقي ست *

دیگر از پسران آصف خان سهراب خان نیز در عهد اعلی حضرت بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار فایز گشته بمنزل خاموشان جا گزید - و دیگرست میرزا علي اصغر است - که در همه برادران عیاش و نا مقید بود - زبان باختیار نداشت - حرف بے صرفه و بے محل بسیار میزد - در یساق پرینده میان پادشاهزاده شاه شجاع و مهابت خان سپه سالار سنگ اندازیها نمود - پس ازان در مهم ججهار بندیله تعیین گشت - چون قلعه دار دهاموني در تاریکي شب بدر رفت مردم لشکر بقلعه در شده دست تطاول بغارت اموال کشادند - ناچار خاندوران به ممانعت تاراجیان بقلعه درآمد - شخصے از سمت جنوبي فریاد زد که در یکے از برجها جمعے از مقهوران ظاهر میشوند - علي اصغر گفت که من رفته دستگیر میکنم - هر چند خاندوران منع نمود که شب است - درین قسم هجوم عام (که دوست و دشمن تمیز نمیشود) رفتن خوب نیست ممنوع نگشته بدانجانب شتافت - چون بالای دیوار قلعه بر آمد

ناگاه گل مشعلے (که غارتگران روشن کرده بپژوهش مال میگشتند)[۲] بانبار باروت (که در ته برج بود) افتاده آتش گرفت - تمام آن برج با هشتاد گز دیوار دو جانب آن که ده گز عرض داشت پرید - علي اصغر با برخے از همراهان و جمعے از غارتگران که بالای دیوار بودند بهوا رفته متلاشي شد - صبیهٔ معتمد خان بخشي در خانه داشت - چون دست تصرف بآن عفیفه نرسانیده بود بعد ازین واقعه بحکم پادشاهي خاندوران بعقد خود در آورد *

* افضل خان شیخ عبدالرحمٰن *

پسر علامی فهّامي شیخ ابوالفضل است - در خدمت پدر تربیت یافته - در سال سي و پنجم عرش آشیاني برادر زادهٔ سعادت یار کوکه را بدو پیوند بیوگاني دادند - چون پسرے ازو متولد شد پادشاه به بشوتن مسمی فرمود - که نام برادر اسفندیار بود از پهلوانان عجم - در هنگامے (که شیخ ابوالفضل بسپه سالاری دکن مامور گردید) تیر روی ترکش شیخ او بود - هرگاه کارے رو میداد و هرجا ضرور میشد شیخ عبد الرحمٰن را میدوانید - و او به نیروی پر دلي و آگهي سرانجام گزیده میداد - در سال چهل و ششم (که ملک عنبر حبشي علي مردان بهادر حاکم تلنگانه را در آویزه دستگیر ساخته آن ولایت را متصرف شد) شیخ او را با فوجے جرار از ساحل گنگ بدان سو روانه نمود - و شیر خواجه را

---

(۲) نسخهٔ [ب] بفروغش مال مي کشیدند

که در پٹهري بود برفاقتش سرگرم ساخت - شیخ عبدالرحمن باتفاق
(۲)
شیرخواجه از نزدیکی باندیر عبور گنگ نموده قریب بآب مانجرا
با مالک عنبر در آویخته لوای فتح و نصرت برافراخت - الحق
شیخ عبدالرحمن با شجاعت و کاردانی درست اندیش روزگار شیخ
بود - با آن همه ذخیرهٔ خاطر (که جنت مکانی را از جانب پدرش
بود) در ایام فرمان روائی ایشان بزور خدمت و حسن پرستاري
بل بمحض یاوری طالع و بلندی خود ز مورد التفات پادشاهي
گردیده بخطاب افضل خان و منصب دو هزاري سرداري یافت
و در سال سیوم باضافهٔ منصب و صاحب صوبگی بهار و پتنه از تغیر
اسلام خان بلند رتبه گشت - چون گورکهپور که شصت کروهی
پتنه است بجاگیر او مقرر بود از پیش گاه خلافت و جهانبانی بجاگیر او
مرحمت شد افضل خان شیخ حسام بنارسي و غیاث بیگ را (که
بخشي و دیوان آن صوبه بودند) با جمعي از منصب داران
دران بلده گذاشته خود بگورکهپور نهضت نمود - اتفاقا قطب
(۴) (۳)
نام مجهولی از مردم اوچهه در زي درویشي بولایت اجینه که
در نواحي پتنه واقع است رسیده خود را سلطان خسرو وا نموده
بانواع مواعید مفسدان واقعه طلب آنجا را بفریفت - و با خود
متفق ساخت - و در کمتر فرصتی جمعی فراهم آورده بجناح استعجال

(۲) در [بعضی نسخه] ماچرا (۳) در [اکثر نسخه] اوچه (۴) در
[بعضی نسخه] اجنیه - یا اجینه باشد ٭

(۴)
به پنّه شتافته یکسر بقلعه درآمد - شیخ بنارسي از آسیمه سري پاستحکام قلعه نپارست پرداخت - با غیاث بیگ از راه دریچه خود را بکشتي رسانیده راه فرار سپرد - مفتدان اموال افضل خان و خزانهٔ پادشاهي را متصرف گشته صلای داد و دهش درداده بجمعیت مردم پرداختند افضل خان بمجرد استماع این خبر دمالش او گرم و گیرا رو آورد - آن جعلي قلعه را مستحکم ساخته خود با فوج در کذار آب پن پن عرصهٔ نبرد آراست - و باندک زد و خورد سررشتهٔ جمعیت او از هم گسیخت - و دیگر بار خود را بقلعه رسانید - افضل خان پاشنه کوب بقلعه درآمد - آن وخیم العاقبت دست و پای زده چند کس را ضایع ساخت و دستگیر گشته بیاسا رسید - چون این ماجرا بعرض جنت‌مکاني رسید فرمان شد که بخشي و دیوان را با منصبدارانے (که در حراست شهر مساهله نموده اند) از همانجا سر و ریش تراشیده معجر پوشانیده وازونه بر خر نشانده روانهٔ درگاه سازند - و در شهرها و قصبها سر راه تشهیر نمایند - تا موجب عبرت سایر نامردان کوته اندیش گردد - و در همان ایام افضل خان را نیز عارضهٔ طاري شده بود - طلب حضور گردید - و پس از ادراک ملازمت مدتے گرفتار الم دمل بوده سال هشتم از دار فنا بملک بقا پیوست *

---

(۴) نسخهٔ [ب] شیخ حسام بنارسي

* اسلام خان چشتي فاروقي *

شيخ علاء الدين نام داشت - از نبائر شيخ سليم فتحپوري سمت وفور اخلاق مرضيه و فزوني صفات پسنديده سرآمد اقارب و عشائر خود بود - و بهمن نسبت كوكلتاشي جنت مكاني به منصب پادشاهي و مزيد عزت و اعتبار اختصاص داشت - و همشيرة علامي فهامي شيخ ابوالفضل باو منسوب بود - چون سرير خلافت بجلوس جهانگيري زينت پذيرفت بخطاب اسلام خاني و منصب پنج هزاري بلند رتبگي يافته بصوبهداري بهار چهرة مراد افروخت و در سال سيوم از انتقال جهانگير قلي خان لاله بيگ بصاحب صوبگي مملكت وسيع بنگاله سرفراز گرديد - چون آن ولايت از زمان شير شاه در تصرف امراي افغان در آمده بود در عهد عرش آشياني عساكر گران و جنود سنگين بسري نوئينان عظام تعين يافت و مدتها تلاش و تردد عظيم و قطره و پويهٔ سترگ بكار رفت تا آن فيئهٔ مغلطه مستاصل گشتند - بقيه ازان قوم در سرحدها مانده - ازان ميان عثمان خان پسر قتلوي لوهاني نامي به بزرگي برآورده مكرر با افواج پادشاهي مبارزتها نمود - خصوص در ايام حكومت راجه مانسنگهه كه هر چند مساعي نمايان بتقديم رسانيده خار بن فساد او بركنده نگشت - چون نوبت باسلام خان رسيد فوجي بسرداري شيخ كبير شجاعت خان (كه قرابت قريبه با خان مذكور داشت) با امراي كمكي از اكبرنگر ترتيب داده برسر او تعين نموده

و به دلیری و مردانگی و شهامت آن شجاع مشهور پس از جنگی (که ماحی کارنامهٔ رستم و اسفندیار تواند شد - چنانچه مفصل در احوال خان مذکور رقمزدهٔ کلک خبر سنج گشته) عثمان خان بعدم سرا شتافته برادرش زینهاري گردید - در جلدوی این نیکو خدمتي در سال هفتم بمنصب شش هزاري علم امتیاز افراخت - و سال هشتم سنه (۱۰۲۲) یک هزار و بیست و دو هجري ایام زندگیش بسر آمد - نعش اورا به فتح پور سیکري که مولد و مدفن نیاگان اوست نقل نمودند - احوال او از نوادر حالات است - صلاح و اتقای او بمرتبهٔ بود که غالبا در مدت العمر بمسکر و منهي ارتکاب ننموده - و با وصف آن جمیع طوائف رقاصیهٔ (۲) تمام صوبهٔ بنگاله را (از لولی و هورکني و کنچني و ڈومني) بهشتاد هزار روپیه درماهه نوکر کرده سالی نه لک و شصت هزار روپیه بآنها میرسانید - و مردم خوانهای زیور و اقسام اقمشهٔ بخششي گرفته مي استادند - انعام میکرد - و توزک امارت را بجائی رسانیده بود که جهروکه درشن (۳) خاص و عام و غسلخانه که لازمهٔ سلاطین است بعمل مي آورد - و فیلان را بجنگ مي انداخت - و در لباس تکلف نمیکرد زیر دستار تاقیه میگذاشت - و زیر جامه پیراهن مي پوشید و از طعام تصرفي یکهزار لنگري بتکلف میکشیدند - لیکن اول

---

(۲) نسخهٔ [ب ج] رقاصهٔ تمام (۳) نسخهٔ [ب] جهروکه درشن خیمهٔ خاص و عام و غسلخانه *

پیش او نان جوار و باجري و ساگ و خشکهٔ برنج ساټهي مي‌آوردند - همت و سخاوت او ناسخ داستان جود حاتم و معن گشته یکهزار و دو صد فیل بمنصبدار و نوکر خود در صوبه‌داری بنگاله (۲) بخشید - و یک قلم بیست هزار کس از سوار و پیاده از قوم شیخ زاده نگاه داشت - پسرش اکرام خان هوشنگ نام همشیره زادهٔ شیخ ابوالفضل میشد - مدتے تعینات دکن بود - در آخر عهد جهانگیري بقلعه داری آسیر مامور شد - دختر شیر خان تونور در خانه داشت - باو نساخت - برادرانش همشیرهٔ خود را از خانهٔ او بردند با وصف انتساب چنین خاندان ظالم طبیعت بود - در اواسط عهد اعلی حضرت بنابر وجهے از جاگیر و منصب دو هزاري هزار سوار افتاده نقدي مقرر شد - در فتح پور انزوا گرفته بتولیت مزار شیخ سلیم چشتي قیام مي نمود - در سال بیست و چهارم درگذشت - برادر علاتی او شیخ معظم بتولیت روضهٔ مذکوره سرافرازي یافت - و در سال بیست و ششم بفوجداری فتح پور و از اصل و اضافه بمنصب هزاري هشتصد سوار امتیاز گرفت - و در جنگ (۳) سموگدهه (که با دارا شکوه درفوج التمش بود) در عین گرمی کارزار مردانه نقد هستي بر افشاند *

* ابوالفتح خان دکني *

از اولاد میر سید محمد جونپوري ست - بسبب مصاهرت

(۲) نسخهٔ [۱] هشت هزار (۳) در [اکثر نسخه] سموگره *

جمال خان حبشي بمراتب سترگ دنيوي متصاعد گرديده در شجاعت و سخاوت علم اشتهار افراخت - گويند چون در عهد مرتضى نظام شاه سلطان حسن بن سلطان حسين سبزواري كه احمد نگر زا بود بخطاب ميرزا خان مخاطب گشته بمنصب پيشوائي آن دودمان بلند رتبه گرديد از بد سرشتي و تبه رائي ميران حسين پسرش را از دولتاباد برآورده باحمد نگر سرير آرا ساخت - و مرتضى (٢) نظام شاه را بتعذيب تمام روانهٔ عدم نموده زياده بر سابق علم استقلال و اقتدار افراشت - پس از چندے مفتنان مزاج طرفين را از يكديگر منحرف ساختند - چون حسين نظام شاه از كوتاه فكري و نا تجربگي كلمات تهديد آميز اكثر بر زبان راندے ميرزا خان علاج واقعه را پيش از وقوع كاربند گشته او را در قلعه مقيد ساخت و اسمعيل پسر برهان شاه را (كه او در آن وقت از دست برادر خود مرتضى نظام شاه گريخته ملازم عرش‌آشياني بود) تخت‌نشين آن مملكت نمود - و روز جلوس ساير اُمراى مغل را بقلعه طلبيده بمباركباد اشتغال داشت - كه ناگاه جمال خان حبشي كه (٣) منصبدار صده بود با ديگر دكني و حبشي اتفاق كرده بر دروازهٔ قلعهٔ احمد نگر هجوم آورد - كه از چند روز حسين نظام شاه را نديده ايم - او را بنمائيد - ميرزا خان از غايت نخوت و استكبار

---

(٢) نسخهٔ [ا] علم استقلال در اقتدار افراشت (٣) نسخهٔ [ج] منصبدار بود •

در جواب بجنگ و جدل پرداخت - چون کارے پیش نرفت
(۲)
ناچار میرزا خان سر حسین نظام شاه را برسر نیزه کرده بالای برج نصب نمود - و فریاد زدند که اینست سر کسے که برای او نزاع داریم پادشاه ما اسمٰعیل نظام شاه است - برخے بمشاهدهٔ این حال خواستند برگردند - جمال خان گفت که الحال ازین مرد انتقام کشیده عنان پادشاه را بدست خود باید آورد - و الا مال و ناموس ما در معرض تلف است - بسعي او بلوای عام گشته بدروازهٔ قلعه آتش زدند - میرزا خان ناچار بجانب جنیر گریخت - و آنها داخل قلعه گشته غریب کشی غریب نمودند - میرزا محمد تقي
(۳) (۴) (۵)
نظیري و میرزا صادق اردوبادي و امین اعزالدین استرابادي را
(۶)
(که هریک بمنصب پیشوائي و امیري رسیده دران عصر بکمالات رسمي در اقالیم سبعه نظیر خود نداشت) با بسیارے از وضیع و شریف مغل از نوکر و سوداگر ته تیغ کشیدند - و میرزا خان را نیز از جنیر گرفته آورده اعضایش را از هم جدا کرده سر بازار آویختند *

جمال خان (که مهدوي مذهب بود) زمام مهمات پادشاهي اسمٰعیل شاه بقبضهٔ اقتدار خود آورده او را (که کوچک سال

(۲) در [بعضی نسخه] سر حسین را (۳) در [بعضی نسخه] نظري (۴) نسخهٔ [ج] ازدوبادي (۵) نسخهٔ [ب] عزالدین (۶) در [بعضی نسخه] و امرائي رسیده *

بود) نیز بمذهب خود خوانده خطبهٔ اثنا عشریه را برانداخت و بتربیت طایفهٔ مهدویه همت گماشته قریب بده هزار سوار مهدوي جمع ساخت - دران هنگام این قوم از هر جانب باحمد نگر رو آوردند - سید آلهداد (که از احفاد میر سید محمد جونپوري ست که دعوی مهدویت نموده) با پسر خود سید ابوالفتح وارد دکن گردید - چون سید آلهداد بزهد و ریاضت و تقاوت و پرهیزکاري شهرت داشت جمال خان بدو اخلاص بهمرسانیده دختر خود را بپسرش سید ابوالفتح نسبت نمود - آن سید زاده یک مرتبه بدولت عظیم رسیده صاحب اسباب و دستگاه گشت - چون برهان شاه از هرج و مرج دکن و فرمان روائی پسر واقف گردید از عرش آشیاني رخصت گرفته بولایت موروثي در آمد - و باصداد راجه علي خان فاروقي و ابراهیم عادل شاه در حوالی روهنکهیره با جمال خان جنگ نموده لوای چیرگي برافراخت - از قضا جمال خان بزخم تفنگ کشته گشت - و اسمٰعیل نظام شاه دستگیر گردید * ع * بگو مروج مذهب سر جمال گرفت *

۹۹۹

بطریق تعمیه تاریخ آن واقعه است *

برهان نظام شاه از سر نو مذهب امامیه را رواج داده بقتل مهدویه و غارت اموال ایشان حکم عام فرمود - در اندک زمانے نام و نشان آنها نماند - سید ابوالفتح با برادر زن خود (که پسر جمال خان باشد) گرفتار گشته مدتها در حبس گذرانید - پس از

امداد از زندان گریخته فوج متفرق جمال خان را جمع نموده ملکے از بیجاپور بتصرف آورد - ابراهیم عادل شاه علي آقا ترکمان را بر سرش تعین کرد - اتفاقا علي آقا کشته شد - سید ابوالفتح فیلان و اسپان او را بدست آورده صاحب سرانجام گشت ناچار عادل شاه بتفویض منصب عمده و تنخواه پرگنهٔ کوکاک مستمال نموده پس از چندے در مقام غدر شد - سید باقتضای وقت والده و زن خود را بر اسپان سوار کرده جریده ببرهانپور ایلغار نمود - خانخانان مقدم او را گرامي داشته منصب پنج هزاري تجویز فرموده صاحب طبل و نقاره گردانید - و پس ازان به تیولداري مانکپور و صوبهداري الهآباد مامور گشته دران دیار نامے بشجاعت و مردانگي برآورد - و در سال هشتم جهانگیري بهمراهي شاهزاده سلطان خرم بمهم رانا تعین گشته بسنه (۱۰۲۳) هزار و بیست و سوم هجري در تهانهٔ کوتهلمدر بیمار گشته در چپور ماندل در گذشت *

میر سید محمد جونپوري سر چشمهٔ مهدویه است - اویسي بود - از مراوان روحانیه فیض بر گرفته بر صوري و معنوي علم چیره دست آمد - برخے مرید و خلیفهٔ شیخ دانیال دانند - که خلیفهٔ راجي حامد شاه مانکپوري ست - حنفي مذهب بود در اواخر (۹۶۰) نهصد و شصت هجري از شوریدگی حال و غلبهٔ وقت دعوی مهدویت کرد - بسیارے بدو گرویدند

و بما خوارق برگذارند - گویند چون بافاقه آمد ازان دعوي برگشت اما جمعی (که زمان محو ادراک نذمودند) بر همان اعتقاد ماندند جوقی بر آنکه مراد او از (انا مهدی) مهدی هادي ست نه مهدی موعود بلسان شرع - و بعضی گویند که در واقعهٔ بسید نمودند که هاتفی میگفت (انت مهدي) لهذا دانست که من مهدی موعودم - و مدتی برین بوده از جونپور بگجرات شتافت - سلطان محمود کلان والی آنجا به نیایش برخاست - از تنگ چشمی زمانیان بهند نیارست بود - یازش ایران زمین نمود - که ازان راه بحجاز رود - در اثنای سفر بروي (۲) کشف شد که این محض ابتلا بوده - بمریدانی که همراه بودند گفت حق تعالی خطرهٔ مهدویت از دل من محو کرد - اگر بسلامت برگردم همه را ازانچه خوانده ام بر گردانم - چون بفراه رسید در گذشت و همان جا آسود - جهلهٔ ضلالت کیش بیشتری از افغان پنی و لختی از قوم دیگر اورا مهدی موعود دانسته آن مذهب مخترع را لازم گرفته اند - مولف این اجرا را با یکی از مقتدای این طایفه اتفاق صحبت افتاد - ظاهر شد که سوای مسئلهٔ ما نحن فیه قواعد و اصولی چند از احادیث استنباط کرده معتقد خود ساخته اند - که مخالف اصول و فروع مذاهب اربعه است *

---

(۲) نسخهٔ [۱] اورا کشف شد *

* احمد بیگ خان کابلی *

چغتائی ست - و ابّا عن جدٍّ خانه زاد دودمان تیموریه نیاکانش درین سلسله برتبهٔ امارت رسیده - جدش میر غیاث‌الدین ترخان از آمرای صاحب قرانی بود - مشارالیه مدتها در کابل بموافقت میرزا محمد حکیم گذرانیده - و داخل یکههای میرزا بود - چه جوانان یکه تاز میدان شجاعت و بهادری (که بقرب و اعتبار میرزا اختصاص داشتند) بدان نام مشهور بودند - پس از فوت میرزا محمد حکیم بآستان بوسی اکبری استسعاد یافته بمنصب هفت صدی کامیاب عزت و دولت گشت - و در سنه (۱۰۰۲) هزار و دو هجری (که کشمیر از تغیر میرزا یوسف خان رضوی بجاگیرداران متفرقه تنخواه شد) سرحلقهٔ آنها او بود بستر چون همشیرهٔ میرزا جعفر آصف خان بعقد ازدواج خود در آورد ثروت و مکنتی دیگر بهم رساند - و اعتبارے افزونتر پیدا کرد - و در عهد جهانگیری درجه پیمای اوج امارت شده به منصب سه هزاری و خطاب خانی علم اشتهار بر افراشت و بحکومت کشمیر چهرهٔ ناموری بر افروخت - و در سال سیزدهم معزول شده بحضور رسید - و پس از چندے دور حیاتش سپری گردید - چون مردانهٔ پردل بود و بفضل و کمال بهره‌مند هفتصد سوار چیده با خود داشت - پسرانش همه سپاهی و دلاور - سرآمد آنها سعید خان بهادر ظفر جنگ است که

بمنتهای مراتب منصب رسیده فخر دودهٔ خود گردید - و احیای
نام نیاکان خویش نمود - برخی اوضاع و اشیا را بنام او تا حال
در هندوستان نسبت میدهند - زبان زد خاص و عام است
احوالش جدا بشرح و بسط ثبت گردیده - و پسر کلانش
(۲)
محمد مسعود نامي در جنگ افاغنهٔ تیراه بکار آمده - دیگر
پسرش مخلص الله خان افتخار خان است - که در مبادي جلوس
شاه جهاني باضافهٔ پانصدي دو صد و پنجاه سوار به منصب
در هزاري هزار سوار و بخطاب مذکور مفتخر گردید - و در سال
دوم باضافهٔ هزار سوار و فوجداری جمو سر بر افراخت - و پستر
اضافهٔ پانصدي یافته در سال چهارم بشهرستان نیستي شتافت
و پسر دیگرش ابوالبقا ست - که با برادر کلان خود سعید خان
بهادر مي‌بود - در سال پنجم تهانه داري پایان بنگش یافته
در سال پانزدهم چون قلعهٔ قندهار بتصرف پادشاهي در آمده
در جایزهٔ جنگے که با قزلباش در میان آمد سعید خان بخطاب
بهادر ظفر جنگ و او باصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي
هزار سوار و خطاب افتخار خان سرافرازي یافت *

* اعتماد الدوله میرزا غیاث بیگ طهرانی *

(۳)
پسر خواجه محمد شریف هجري تخلص است - که در مبادی

---

(۲) نسخهٔ [ج] پسر دیگرش (۳) نسخهٔ [ب] پسر خرد محمد
شریف هجري تخلص است

حال بوزارت تاتار سلطان ولد محمد خان شرف الدین اوغلی تکلو که بیگلر بیگی خراسان بود اختصاص داشته - از مشاهدهٔ کاردانی و رشادتش محمد خان وزارت خود را با جمیع مهام برای رزین او تفویض نمود - و پس از فوتش قزاق خان پسرش خواجه را صاحب اختیار خود ساخت - چون روزگارش سپری گشت پرتو التفات شاه طهماسپ صفوی بر احوال او تافته بوزارت هفت سالهٔ یزد امتیاز یافت - چون آنرا بآئین شایسته سرانجام داد بوزارت اصفهان مامور شده در سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و چهار ۹۸۴ در گذشت * یکی کم ز ملاذ وزرا * تاریخ است - برادرانش خواجه میرزا احمد و خواجگی خواجه اند اولین پدر میرزا امین مولف هفت اقلیم است - کلانتری ری [(۲)] با تصدی خالصه داشت - طبعش موزون بود - شاه از کمال عاطفت می‌فرمود * بیت *

میرزا احمد طهرانی ما * ثالث خسرو و خاقانی ما

و دومین نیز صاحب سخن است - پسرش خواجه شاپور که در شاعری مسلم و مشهور است - و خواجه را دو پسر بود - آقا محمد طاهر وصلی تخلص - و میرزا غیاث الدین محمد معروف بغیاث بیگ - که با صبیهٔ میرزا علاء الدوله آقا ملا منسوب بود بعد فوت پدر غیاث بیگ از ناسازی روزگار با دو پسر و یک دختر بطریق فرار روانهٔ هند شد - در راه اسباب بغارت رفته احوال

(۲) در [بعضی نسخه] خالصات ٭

بمرتبهٔ انجامید که همگی دو استر سواری بود - که بنوبت سوار میشدند - چون بقندهار رسید صبیهٔ دیگر مهرالنسا نام متولد گشت ملک مسعود تاجر قافله باشی که بعرش آشیانی روشناس بود از حال او مطلع شده بسلوک پسندیده پیش آمد - چون بفتح پور رسید (۲) معرفی نموده به ملازمت پادشاهی کامیاب گردانید - او بحسن خدمت و وفور رشادت بمنصب سه صدی رسیده سال چهلم بدیوانی کابل نامزد شد - و پس ازان بتدریج به منصب هزاری و دیوانی بیوتات اختصاص یافت *

و چون سلطنت بجنت مکانی رسید در سر آغاز جلوس میرزا را بخطاب اعتمادالدوله سرفراز ساخته با میرزا جان بیگ وزیرالملک شریک دیوانی سرکار والا گردانیدند - و در سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده هجری محمد شریف پسرش از نداء خردی با جمعی متفق شده خواست سلطان خسرو را از قید بر آورد که زود گرد شگافته شد - و راز مخفی برملا افتاد - جنت مکانی او را با دیگران بیاسا رسانید - میرزا در خانهٔ دیانت خان محبوس گشته بجریمهٔ دو لک روپیه رهائی یافت - چون دخترش مهرالنسا زوجهٔ شیرافکن خان بعد کشته شدن او حسب الحکم بحضور رسید ازانجا (که از سابق منظور نظر محبت پادشاهی بود چنانچه در احوال شیرافکن خان ثبت افتاد) خواستگاری بمیان آمد

(۲) در [بعضی نسخه] معرفتی نموده *

او بدعوی خون شوهر ایستادگی نمود - جنت مکانی بنابر آنکه
قطب الدین خان کوکلتاش بدست شوهرش کشته شده معاتب
فرموده بسلیمه بیگم والدهٔ سجنی خود بخشیده - روزے چند
بناکامی گذرانید - در جشن نوروز سال ششم سنه (۱۰۲۰) هزار
و بیست هجری بتازگی نظرفریب گشته کهنه خواهش نوی گرفت
و دیرین آرزو تازگی پذیرفت - بهزاران سور و سرور بازدواج در آمد
اولاً نور محل و ثانیاً نور جهان بیگم خطاب یافت - و بتقریب
این نسبت خاص اعتمادالدوله بوکالت کل و منصب شش هزاری
سه هزار سوار و علم و نقاره بلندپایه گردید - و سال دهم بعنایت
مخصوص محض (که در حضور نقاره بنوازد) از سایر امرا امتیاز
گرفت - و در سال شانزدهم سنه (۱۰۳۱) یکهزار و سی و یک (که
مرتبهٔ دوم گلگشت کشمیر نصب العین عزیمت پادشاهی شد)
چون حدود سیبا (۲) مهبط رایات گردید پادشاه جریده بسیر قلعهٔ
کانگره متوجه گشت - روز دیگر بنابر آنکه احوال اعتماد الدوله تنگ
شده آثار یاس از چهرهٔ احوالش ظاهر گردید نور جهان بیگم
شروع باضطراب کرد - ناچار عطف عنان باردو نموده بعیادت
تشریف بخانهٔ اعتمادالدوله ارزانی داشت - وقت سکرات بود
گاهے از هوش میرفت - و گاهے افاقت میشد - بیگم بجانب پادشاه
اشاره نموده بپدر گفت - که میشناسید - او در چنین (۳) وقت این بیت

(۲) یا سیبا باشد (۳) نسخهٔ [۱] در چنان وقتے •

انوري خواند * * نظم *

* آنکه نابینای مادر زاد اگر حاضر شود *

* در جبین عالم آرایش به بیند مهتري *

پس از دو سه ساعت برحمت حق پیوست - بچهل و یک کس بفرزندان و خویشان او خلعت ماتمي عنایت شد *

اعتمادالدوله اگرچه شعر نمي گفت اما تتبع شعر متقدمین (۲) بسیار کرده - در انشا ید طولی داشت - و شکسته را متین و آبدار مي‌نوشت - و خوش‌محاورهٔ رنگین صحبت شگفته رو بود - جهانگیر پادشاه میگفت که صحبت او به از هزار مفرح یاقوتي ست و با نویسندگي و معامله فهمي نیک اندیش کار روا بود و خوش‌سلوک پسندیده معاش و بسیار عاقبت بین سلیم النفس با دشمن هم عداوت نمیکرد - و اصلا غضب نداشت - بند و زنجیر و تازیانه و دشنام در خانه اش نبود - اگر همه واجب القتل بودے همین که بدو ملتجي شدے یا هفتهٔ مجرائي او گشتے رهائي یافته بمطلب خود رسیدے - و با این همه آسایش طلب نبود - همه روزش در جزرسي و نوشتن میگذشت - در دیواني او محاسبهٔ عمال پادشاهي که از مدتها ملتوي بود انفصال یافت *

نور جهان بیگم با حسن صوري خوبیهاي معنوي بسیار داشته بورسائي طبع و درستي سلیقه و شعور تند و فکر بجا یگانهٔ روزگار

(۲) نسخهٔ [ا] مبین ٭

بود - پادشاه میگفت تا او بخانهٔ من نیامد زیبائی خانه و معنی
(۲)
کدخدائی نفهمیده بودم - اکثر زیور و لباس و اسباب تزئین و تقطیع
(۳)
که معمول هند است اختراعی و ابداعی او ست - مثل دو دامنی
جهت پیشواز و پنچتولیه جهت اوڑهنی و بادله و کناری و عطر
و گلاب که بعطر جهانگیری موسوم است و فرش چاندنی همه
وضع او ست - و بمرتبهٔ پادشاه را شیفته و مطیع خود ساخته بود
(۴)
که جز نامی از پادشاهی بجهانگیر نماند - مکرر میگفت که من
سلطنت را بنور جهان پیشکش کردم - جز یک سیر شراب و نیم
سیر گوشت دیگر هیچ چیز نمیخواهم - و فی الواقع بغیر از خطبه
آنچه لوازم فرمان روائی بود بیگم بعمل می‌آورد - حتی در جهروکه
نشسته مجرای امرا میگرفت - و سکه بنام او زدند * نظم *

* بحکم شاه جهانگیر یافت صد زیور *
* بنام نور جهان پادشاه بیگم زر *

و طغرای مناشیر باین عبارت رقم می یافت - حکم علیه عالیه
مهد علیا نور جهان بیگم پادشاه - و بقدر سی هزاری منصب
محالات تنخواه شد - گویند تیول این سلسله آنچه حساب کردند
نصف ممالک محروسهٔ پادشاهی بود - جمیع خویشان و منسوبان
این دودمان حتی غلامان و خواجه سرایان منصب خانی و ترخانی

---

(۲) نسخهٔ [ج] لباس تزئین (۳) در [بعض نسخه] دو دامن (۴) نسخهٔ
[۱] از پادشاه •

یافتند - هیره کنیز دائي دل آرام مرضعۀ بیگم بجای حاجي کوکه صدر اناث شد * * بیت *

* کنند خویش و تبار از تو ناز و میزیبد *

* بحسن یک تن اگر صد قبیله ناز کند *

و بیگم در انعام و بخشش نیز افراط داشت - گویند روزے که بحمام میرفت سه هزار روپیه خرج مقرري بود - و در محل پادشاهي از دوازده ساله تا چهل ساله کنیز بسیار جمع شده بود باحدي و جیله عقد کرده داد - اما هرچند نسوان صاحب ملکات رضیه باشند در اصل سرشت بنقصان عقل مفطور اند - با این همه خوبیها آخر خمیر مایۀ شورش و آشوب هندوستان گشت چه دخترے که از شیرافگن خان داشت بشاهزاده شهریار پور خرد جنت مکاني داده در فکر ارتفاع دولت او افتاد - و مزاج جهانگیري را از چنین خلف رشید وارث مملکت (که بخطاب شاه بلند اقبال شاهجهان ملقب بود) منحرف نموده کار بجائے رسانید که بفوج کشي و قتال و جدال انجامید - و عالمے بچار موجۀ فنا فرو رفت - چون تقدیر برآن رفته بود (که سریر خلافت بجلوس صاحب قرآن ثاني زینت یابد) هیچ فایده بر سعیهای بیحاصلش مترتب نگشت - پس از جلوس اعلی حضرت بسالیانۀ دو لک روپیه موظف ساختند - گویند بعد از جنت مکاني جز لباس سفید نپوشید و در مجلس شادي باختیار خود ننشست - سال نوزدهم سنه

(۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج در سن هفتاد و دو سالگي در لاهور
ودیعت حیات سپرد - و در مقبرهٔ (که در حوالی روضهٔ جنت مکاني
خود بنا نموده بود) مدفون گردید - بیگم طبع موزون نیز داشته
مخفي تخلص میکرد - ازوست * * نظم *

* دل بصورت ندهم تا شده سیرت معلوم *

* بندهٔ عشقم و هفتاد و دو ملت معلوم *

* زاهدا هول قیامت مفکن در دل ما *

* هول هجران گذرانده‌ام قیامت معلوم *

* اعتبار خان خواجه سرا *

از معتمدان جنت مکاني بود - و از صغر سن بپادشاه
پرستاري اختصاص داشت - چون خسرو دعن فرار گرفتار گردیده
بحضور آمد و هنگام نهضت پادشاهي از لاهور بکابل شریف خان
امیر الامرا (که خسرو سپرده او بود) بنابر بیماري در لاهور ماند خسرو
حوالهٔ موحی الیه شد - نامبرده ابتدا بمنصب در خور سرفرازي
یافته سال دوم حویلی گوالیار به تنخواه او مقرر گشت - و سال
پنجم به منصب چهار هزاري هزار سوار کامیابي اندوخت - و سال
هشتم از اصل و اضافه بپایهٔ پنجهزاري دو هزار سوار لوای شادکامي
برافراشت - و سال دهم باضافهٔ هزار سوار بر فراز بلند رتبگي برآمد
و سال هفدهم به منصب پنج هزاري چهار هزار سوار فایز شد
چون بسیار پیر گشته بود بتفویض صوبه داری مستقر الخلافه

و حراست قلعه و خزائن آنجا سر افتخار بآسمان رسانید - و سال هیزدهم (که پادشاهزاده شاه جهان از ماندو کوچیده عزیمت ملازمت پدر نمود - و فیمابین بآتش‌افروزی جمعے شعلهٔ فتنه زبانه بر کشید) پادشاهزاده بفتح پور رسیده توقف داشت - و پس از رسیدن افواج پادشاهي طرح داده بیک سو مایل‌گردید - پس ازانکه موکب خسروي بنواحی اکبرآباد رسید او چون در حراست آنجا شرائط نیکو بندگي بتقدیم رسانیده بود از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري پنج هزار سوار و عطای خلعت و شمشیر مرصع و اسپ و فیل درجهٔ اعتلا پیمود - و وقت موعود پا بعدم سرا کشید *

* ابراهیم خان فتح جنگ *

خلف اعتماد الدوله میرزا غیاث است - ابتدا از پیشگاه جنت مکاني ببخشیگري و واقعه‌نویسی احمدآباد گجرات مامور شد دران هنگام شیخ فرید مرتضی خان صوبه‌دار آنجا چهار بخشي را (که میخواستند بضابطه کار کنند) دخل نداده بود - میرزا ابراهیم از کار شناسي و زمانه سازي اصلا نام تعلقه نگرفته هر روز بمجری میرفت - پس از یک ماه شیخ گفت که چرا بکار مرجوعهٔ قیام نمي‌نمائي - میرزا گفت مرا با کار غرض نیست - همین لطف نواب میخواهم - شیخ بوکیل حضور بر نوشت که هرچه او باعتماد الدوله نوشته باشد بے کم و کاست بر نگارد - چون میرزا غیر از خوبیهای شیخ هیچ بقلم نمي آورد وکیل به بیان واقع مطلع ساخت

مرتضی خان بآرامیده وضعي و سنجیده روزگاری میرزا استحسان نموده مهمات منصبداران بار را گذاشته حویلي و فیل و نقد از خود رعایت کرد - و پس از دو سه روز بمهماني در خانۀ میرزا رفته جمیع اسباب تزک از فرش و ظروف طلا و نقره و دیگر لوازم (که از سرکار خود فرستاده بود) هبه نمود - و در آخر مجلس دستکي بنام منصبداران گجرات نوشت - که ضیافت بخشي نمایند پنجاه هزار روپیه در تحت اسم خود و پنجاه هزار روپیه بنام دیگر اهل مناصب و لک روپیه بزمینداران (۲) تفریق فرموده بمتصدیان خود گفت - که بالفعل از خزانۀ من این مبلغ بمیرزا برسانید - و شما بمرور تحصیل کرده داخل خزانه کنید - و مکرر بحضور نوشته در عرض یک سال بمنصب هزاري برآورد - چون سلسلۀ اعتماد الدوله پیش آمد کرد میرزا بحضور رسیده در سال نهم به منصب هزار و پانصدي سه صد سوار و بخطاب خاني سرفراز گشته بخدمت بخشیگری حضور اختصاص یافت - و بتدریج به منصب والای پنج هزاري و خطاب ابراهیم خان فتح جنگ لوای تفوق برافراشته بصاحب صوبگی بنگاله و اوڈیسه دستوری یافت *

چون در سال نوزدهم که شاهزاده شاه جهان از راه تلنگانه عازم بنگاله شد احمد بیگ خان برادر زادۀ او (که بنیابت اوڈیسه

---

(۲) نسخۀ [۱] بر زمینداران *

(۲)
مي پرداخت) برسر زمیندار کروهه رفته از سفوح این امر
(۳)
غریب به پیپلي (که حاکم نشین آن صوبه است) رسیده بنه
و بار خود برداشته بکتک (که دوازده کروه است) شتافت - و چون
استعداد مقاومت درخود ندید راه بنگاله پیش گرفت - شاهزاده
بارقیمه در آمده بابراهیم خان مصحوب جان نثار خان و اعتماد
خان خواجه ادراک پیغام فرستاد - که چون از نیرنگی تقدیر گذر
موکب منصوره بدین دیار افتاده اگرچه وسعت این ملک در نظر
همت جولانگاه نگاهی بیش نیست اما چون این سرزمین سر راه
واقع شده سرسري نمي توان گذشت و گذاشت - اگر او ارادهٔ رفتن
حضور داشته باشد تعرض بدو و تصرف بمال و ناموس او نیست
و اگر توقف را اصلح داند بهرجا که درین ملک اقامت گزیند بدو
مسلم است - ابراهیم خان (که از صیت نهضت رایات شاهي از
ڈهاکه باکبرنگر آمده بود) درجواب معروض داشت - که فرمودهٔ
حضرت ترجمان احکام الٰهي ست - و جان و مال بندها بحضرت
تعلق دارد - اما آئین نمک شناسي و حقوق تربیت پادشاهي
سد راه من شده - نه بملازمت میتوانم رسید - و نه قرار فرار بخود
داده روی خجلت باامثال و اقران توانم نمود - و چون پادشاه
این دیار به پیر غلام سپرده اند برای زندگی مستعار مجهول الکمیت

---

(۲) در [بعضی نسخه] کرونبه - و در [بعضی] کردهه (۳) نسخهٔ [۱]
این صوبه است ٭

که معلوم است چه مانده - نمی‌توان در کار ولی نعمت تهاون ورزید - ناچار سر خود را پا‌انداز سم ستوران موکب اقبال ساخته میخواهم بعد از قتل من این ملک بنده‌های درگاه ارزانی باد چون مرده او متفرق بودند و حصار اکبرنگر وسعتی عظیم داشت ابراهیم خان بمقبرهٔ پسر خود [که یک کروهی قلعه بر کنار دریای گنگ (که سابق پایان آن جریان داشته - و از مدتے بفصل مذکور افتاده) در کمال استحکام و رزانت اساس گذاشته] تحصن جست تا از جانب دریا کمک نوارہ و آذوقه نیز تواند رسید *

شاهزاده از قول و فعلش (که حرف قتال بر زبان رانده و بپای خویش بمقبره در آمده) شگون فتح فرا گرفته دران بلده پرتو نزول افکنده بهادران را به محاصرهٔ آن محوطه برگماشت پس ازانکه از درون و بیرون نیران قتال التهاب گرفت عبدالله خان فیروز جنگ و دریا خان روهیله (بنابر آنکه آنطرف آب زده و زاد اکثر همراهان ابراهیم خان بود) از دریا گذشتند - ابراهیم خان سراسیمه گشته با احمد بیگ خان (که درهمان ایام باز پیوسته بود) از حصار برآمده عرصهٔ کارزار آراست - جنگے عظیم بمیان آمد احمد بیگ خان مردانه استاده زخمها برداشت - ابراهیم خان از مشاهدهٔ این حال تاب نیاورده جلو انداخت - درین تاختن سر رشتهٔ انتظام از هم گسیخت - بیشترے همراهان دست بکار نا برده راه گریز سپردند - ابراهیم خان با معدودے پای همت

افشرد - هر چند مردم خواستند که ازان مهلکه بر آرند (۲) راضي نشد و گفت که وقت من مقتضی این کار نیست - چه به ازین که جان در کار آقا سپري شود - هنوز سخنی تمام نشده بود که از جوانب هجوم آورده بزخمهای جان ستان کارش تمام ساختند - چون عیال و اموال ابراهیم خان در ڈهاکه بود احمد بیگ خان خود را درانجا رسانید - شاهزاده نیز از راه دریا بدان سو راهي گشت ناگزیر مشار الیه ملازمت دریافت - و قریب چهل لک روپیه نقد سوای دیگر اجناس از اقمشه و فیل و غیره بقید ضبط شاهزاده درآمد - احمد بیگ خان ازان هنگام مورد عنایت شاهي بود - در سال اول جلوس منصب عمده یافته حاکم تَهه و سیوستان گردید و پس ازان بایالت ملتان امتیاز اندوخت - و باز بحضور رسیده پرگنهٔ جایس و امیتهی پورب بجاگیر او (۳) قرار گرفت - همانجا باجل طبعي درگذشت - ابراهیم خان اولاد نداشت - اهلیهٔ او حاجي حور برور خانم (که خالهٔ نور جهان بیگم میشد) زندگی دراز یافته تا اواسط عهد عالمگیري در دار الخلافهٔ شاه جهان آباد کول جلالي بطریق التمغا داشت - بجمعیت و رفاه گذرانیده درگذشت *

---

(۲) نسخهٔ [ا] راضي نشد که وقت من (۳) نسخهٔ [ب ـ امیتهی پورب بجاگیر او *

اسد خان معموري

(۲)
پسر عبد الوهاب خان عنايتي تخلص برادر خرد مظفر خان معموري ست - که در سخن طرازي و عبارت سنجي سليقهٔ درست داشت - و صاحب ديوان است - در عهد جهانگيري (۳) ابتدا بخشيء قندهار شد - پس ازان که سلطان داور بخش پسر خسرو باتاليقيء خان اعظم کوکه صاحب صوبهٔ گجرات گرديد او را ببخشيگريء آن ولايت برنواختند - همانجا وديعت حيات سپرد

اسد خان سپاهي‌دوست بود - چون همراه عم خود مظفر خان به تقيه شدافت جوانان خوب ارغونيه نوکر کرده همراه گرفت (۴) و نامي بهمت و جوانمردي بر آورد - و در پيشگاه سلطنت نيز پايهٔ اعتبار خويش برتر افراخت - و چون سلطان پرويز باتاليقيء مهابت خان بتعاقب شاهزاده وليعهد رخصت يافت او هم در سلک کمکيان منتظم گشت - مهابت خان بعد از رسيدن برهان پور او را بمحافظت ايلچ پور تعين کرد - چون ساير اُمرا و منصبداران دکن بکمک ملا محمد عادل‌شاهي معين شدند او نيز همراهي برگزيد - ناگاه در جنگ بهاتوري (که مابين ملا محمد و ملک عنبر اتفاق افتاد) چشم زخمي عظيم بعادل شاه رسيد و برخي امراي پادشاهي دستگير شدند - و خان مزبور گرم و گيرا

---

(۲) نسخهٔ [ج] عنائي تخلص (۳) نسخهٔ [اب] شده پس ازان (۴) در [بعض نسخه] سرمايهٔ اعتبار خويش ه

ازان معرکه برآمده خود را به برهانپور رسانید - و چون شاهجهان از بنگاله معاودت نموده بمحاصرهٔ آن بلده پرداخت خان مذکور باتفاق راو رتن تحصن جسته در نگاهداشت شهر مساعی جمیله بتقدیم رسانید - و کارهای دست بسته نمود - شاهزاده ناچار بے نیل مقصود برخاست - و او از پیشگاه خلافت و جهانباني ببخشي گری دکن سر بلند گردید *

گویند خانجهان لودي (که بعد فوت سلطان پرویز بایالت دکن مستقل گشت) بفاضل خان آقا افضل که دیوان دکن بود از روی تعظیم بر مي‌خاست - و برای او قیام نمي‌نمود - بسیار اظهار ملالت کردے - و گفتے که برای مغلے بر مي‌خیزد - و برای من سید بر نمي‌خیزد - در مبادی جلوس اعلی حضرت از خدمت معزول گشته بحضور شتافت - و چهارده زنجیر فیل پیشکش گذرانید و چون در ایام محاصرهٔ برهانپور مردم او در مواجههٔ مردم شاهي زبان بدشنام و فحش کشوده بودند سخت متوهم و خوفناک بودے - ازانجا که صاحبقران ثاني دریای کرم و معدن عفو بود بالطاف پادشاهانه خوشدل و خرسند ساخت - و در سال دوم بخدمت فوجداری لکهي جنگل باضافهٔ پانصدي ذات بمنصب (۲) دو هزار و پانصدي دو هزار و پانصد سوار معزز و مفتخر گردانید

(۲) نسخهٔ [ج] بمنصب دو هزار و پانصدي هزار و پانصده سوار *

و در سال چهارم سنه (۱۰۴۱) هزار و چهل و یکم هجري در لاهور بساط هستي در نوردید *

* اوداجي رام *

از برهمنان دکن است - بهوشیاري و فطانت صاحب نام و نشان گشته زمینداری ماهور تا مهکر بدست آورد - و به نیروي بخت بیدار و رشادت و کار طلبي نزد ملک عنبر اعتبارے بهم رسانیده صاحب حشم و جاه گردید - و در عهد جنت مکاني در سلک ملازمان پادشاهي انسلاک یافته بمنصب چهار هزاري ذات و سوار پایه برتر افراخته در کمکیان دکن امتیاز یافت - چون خالي از زور و مکر نبود نزد همه صوبه داران دکن نقش او بوقار و بزرگي نشسته - هرگاه عساکر منصوره ببالاگهات دکن بر مي‌آمد بنابر شناسائی آن سرزمین صوابدید کارها براي او مفوض میشد - و او از نیک طینتي در کارسازی خلق کوشیده وسیلهٔ کامیابی عالمی میگشت - سال هفدهم جهانگیري پادشاه زادهٔ ولیعهد شاه جهان عزیمت بنگاله وجههٔ همت ساخته از برهانپور بماهور رسید - امرای دکنیه را که چشم داشت رفاقت ازانها نبود رخصت فرموده احمال و اثقال زیاده را با فیلان حوالهٔ اوداجي رام نموده در قلعهٔ ماهور گذاشت - و چون مشارالیه در تقدیم خدمات پادشاهي هم مساعی جمیله بکار مي‌برد مهابت خان زیاده تر از همه عزت و اعتبارش افزود *

چون سال نوزدهم أمرای پادشاهي را بکمک عادل شاهیه
با ملک عنبر در موضع بهاتوري پنج کروهی احمد نگر اتفاق جنگ
افتاد و از کشته شدن ملا محمدلاري سردار لشکر بیجاپور سر رشتهٔ
انتظام آنها گسیخت جادو رای و اوداجي رام دست بکار برده
راه هزیمت سپردند - و بشومی اینها شکست عظیم بر فوج پادشاهي
افتاد - لشکر خان ابو الحسن و میرزا خان منوچهر (۲) و عقیدت
خان بخشی دکن با رشیدا پسرش و چهل و دو منصبدار اسیر
سرپنجهٔ تقدیر گشته گرفتار قید ملک عنبر آمدند - بدنامی
این چشم زخم با آنکه جادو رای کاندیه عمده تر بود عاید
حال اوداجي رام گشته بسوء تدبیر و گریز پائي زبان زد مردم
گردید - و متاع اعتبارش کساد یافته گرمی بازارش بآن رونق نماند
و چون سال سیوم ساحت برهانپور از پرتو قدوم اعلی حضرت
ضیا پذیرفت و افواج گیتي کشا باستیصال خانجهان لودي تعین
یافت اوداجي رام را بعطای چهل هزار روپیه و اضافهٔ هزاري
هزار سوار بمنصب پنج هزاري پنج هزار سوار برنواخته آب رفته
بجوی آمالش باز آمد - و در سال ششم سنه (۱۰۴۲) هزار
و چهل و دو هجري بهمراهی خانخانان مهابت خان در ایام
محاصرهٔ قلعهٔ دولت آباد دیرین مرضی که داشت اشتداد نموده
رخت هستي بر بست *

---

(۲) در [بعضی نسخه] میرزا جان منوچهر

اوداجي رام با آنكه بحيله كاري و تزوير شهرت گرفته بود ليكن
نامي بهمت و سخاوت برآورده - در فيض رساني خلائق تقصير
نميكرد - و ازين رو سر آمد أمراى دكنيه بود - باوجود ضعف بنيه
در پيرانه سالي بعشق و شاهد بازي حريص بود - زني داشت
مشهور براى باگهني - كه پس ازو امور زميندارى را بآئين شايسته
سرانجام ميداد - چون مردم كار آمدني نوكر داشت بعد فوتش
سپهسالار باقتضاى وقت (كه مردم او متفرق نگردند) جگ جيون
پسرش را با وجود صغر سن سه هزاري ذات دو هزار سوار منصب
تجويز نموده مخاطب باوداجي رام ساخت - و او چون بسن رشد
و تميز رسيد از نظم و نثر فارسي و حسن خط بهرهٔ تمام برگرفت
و اوضاع اهل دكن را ترك داده برنگ أمراى هند معاش
برساخت - و بعزت و وقار بسر برده ماهور در جاگير داشت
پس ازو هر كه بجانشيني آن سلسله نشسته خود را اوداجي رام
مي‌ناميد - از غرائب اتفاق همهٔ آنها لاولد بودند - كار (۲) بمتبني
افتاد - بلكه جگ جيون را نيز متبني مي‌شمارند - و چون بعد او
نوبت بونكت راو رسيد آن حالت و منصب و آن دولت
و جمعيت نماند - برسوم ديسمكهي اوقات ميگذرانيد - پس ازو
دو متبنايش مادهو راو و شنكر راو قابل منصب يافته محالات
زمينداري سركار ماهور و باسم بينهما تقسيم يافت - و رفته رفته

---

۲ نسخهٔ [ج] كار به تبني افتاد •

از پیر شدن آنها و تسلط حکام (۲) دخل دیسمکهي هم منقطع گشته اگر احیانا در مکانے گماشته دخیل باشد بازگشت بآنها ندارد درین ایام نخستین از منصب و جاگیر افتاده درگذشت - و دومین فی الجمله در پرگنه باسم دخلے دارد - و رسومي میگیرد *

* افضل خان علامي ملا شکرالله شیرازی *

در دار العلم شیراز پس از دانش اندوزي مدتے بدرس و افادۀ علوم رسمي اشتغال داشت - چون از راه دریا به بندر سورت رسیده وارد خطۀ برهان پور شد خانخانان (که مقناطیس دلها بود) صید احسان خود نموده نگاهداشت - و بمصاحبت برگزید بعد ازان بشاهزاده شاهجهان پیوسته میر عدل لشکر ایشان شد و در مهم رانا منشي و مصاحب همراز بود - چون بصوابدید او مصالحت با رانا قرار یافت بیش از پیش اعتبارش افزوده بدیوانئ سرکار بادشاه زاده امتیاز گرفت - و پس از انجام یافتن آن یساق بالتماس شاهي از پیشگاه فرمان روائي بخطاب افضل خان نامورى اندوخت - و در مهم دکن از جانب شاهزاده با راجه بکرماجیت بمرافقت وکلای عادل شاهیه (۳) به بیجاپور شتافته او را بشاهراه عقیدت و فرمانبرداري رهنمون گشته پنجاه زنجیر فیل کوه شکوه و نفائس جنس و نقد و مرصع آلات برسم پیشکش آورده از نظر گذرانید - و در سال هفدهم (که پرگنۀ دهولپور شاهزاده

---

(۲) در [چند نسخه] تسلط احکام دخل (۳) نسخۀ [ج] عادل شاه *

بجاگیر خود در خواسته دریا خان را بپاسبانی آن تعین نمود - و پیش ازین استدعا آن برگنه بسلطان شهریار تنخواه گشته و طرف او شریف الملک دخیل کار گردید - و فیما بین بپرخاش انجامیده (اتفاقا تفنگی بچشم شریف الملک رسیده کور ساخت) زمانه را خمیر مایهٔ فتنه بدست افتاد - مزاج نور جهان بیگم (که جانب شهریار را داشت) بآشوب گرائید - جنت مکانی هم (که زمام اختیار خود بقبضهٔ اقتدار بیگم سپرده بود) باغوای او (۲) از پسر ولیعهد دل دگرگون فرمود - و شاهزاده (که بجهت مهم قندهار از دکن طلب حضور (۳) شده بود) موقوف گشته آن یورش بر شهریار باتالیقی میرزا رستم صفوی قرار گرفت - و بشاهزاده حکم شد که عوض جاگیر قدیم از صوبهٔ دکن و گجرات و مالوه بتصرف آورده هر جا ازین مکان خواسته باشد محل اقامت نماید - و امرای کمکي برای یساق قندهار روانه کند غرض آنکه اگر شاهزاده بتغیر جاگیر و جدائی مردم تن در دهد بمرور فتورے دیگر بجمعیت و سامان او راه خواهد یافت - و اگر بشورش در آید و طریق سوء ادب پیش گیرد ناگزیر تادیب او را وجههٔ همت سازد - تا روزگار فتنه پرداز پیشتر چه نیرنگیها بر روی کار آرد *

شاهزاده افضل خان را بحضور روانه نمود - که ببراهین عقلی خاطر نشین جنت مکانی نماید که این کنکاش محض خطا ست

---

(۲) در [بعضی نسخه] باغوای او (۳) در [بعضی نسخه] طلب شده بود *

سہل انگاری چنین مہم سترگ غیر از بداندیشی دولت ثمرۂ
ندارد - امور کلي بر رای زنان مفوض نداشته خود بنظر دوربین
بسنجند - و حاشا که در ارادت این معتقد فتورے واقع شده باشد
اگر بگفتۂ بیگم جاگیر من تغیر مي‌فرمایند باین وضع میان دشمنان
چگونه بسر برد - التماس آنست که جاگیر مالوه و گجرات نیز
تغیر شود - و بندر سورت که دروازۂ مکه است عنایت فرمایند
که رفته منزوي شوم - و همگي غرض شاهزاده آنکه شاید غبار
شورشے که مرتفع گشته بآبیاری مدارا و ملایمت فرو نشیند - و پردۂ
آزرم و ادب از میان برداشته نشود - اما بدخواهان واقعه طلب
نوعے اسباب فساد را آماده نساخته بودند که باصلاح کوشي افضل
خان نتیجۂ مرتب گردد - اگرچه جنت مکاني متاثر شده به بیگم
فهمانیدند بیگم زیاده بر سابق بعناد و عداوت افزوده بے نیل
مقصود رخصت معاودت داد - چون شاهزاده را بیقین پیوست
(که هرچند مدارا بکار رود محمول بر زبوني داشته بر تحکم
خواهد افزود) ناچار پیش از اجتماع افواج بادشاهي باید شتافت
(۲)
یحتمل که این حجاب از میان برگرفته آید - چون این قصه دربن
اوراق هرجا بقدر اقتضای مقام تحریر یافته بتکرار نپرداخته
بمطلب مي‌گراید - که پس ازانکه شاهزاده از مقابل پدر عطف
عنان نموده بماندو و ازانجا ببرهان پور طرح اقامت انداخت

(۲) نسخۂ [ب] قضیه

افضل خان بنابر برخی مصالح مهمات برفتن بیجاپور دستوري یافت
و چون شاهزاده از وصول عساکر حضور توقف برهانپور صلاح ندیده
براه تلنگانه عازم بنگاله گردید اکثر ملازمان راه بیوفائي سپردند
میرزا محمد پسر افضل خان نیز با اهل و عیال فرار نموده
جدائي گزید - شاهزاده سید جعفر بارهه را که بشجاعت خان
مخاطب گشته با خان قلي اوزبک برادر کلان قلیج خان شاهجهاني
بدنبال فرستاد که تا مقدور بمواسا برگردانند - و الا سرش بیارند
او پای حمیت افشرده بکمانداري ایستاد - هرچند بسخن سرائي
و چرب زباني دلدهي نمودند موثر نشد - خان‌قلي را از پا درآورد
و سیدجعفر را زخمي‌ساخت - و خود هم مردانه جان درباخت و چون
شاهزاده همواره در صدد تدارک مافات بوده استرضای خاطر پدر
بزرگوار را جویا بود بعد از مراجعت بنگاله افضل خان را با پیشکشی
شایسته درسنه (۱۰۳۵) هزار و سي و پنج سال بیستم جهانگیري
روانهٔ حضور ساخت - جنت مکاني از نا مهرباني افضل خان را هم
در حضور نگاهداشته بخدمت خانسامانی مباهات بخشید - و سال
بیست و دوم (که انتهاض الویهٔ پادشاهي بسیر کشمیر اتفاق افتاد)
افضل خان بنابر صعوبت راه با کار خانجات زاید در لاهور ماند
و هنگام مراجعت سانحهٔ ناگزیر روداد - شهریار در لاهور خود را
بسلطنت موسوم‌ساخته افضل‌خان‌را وکیل و مدار علیه جمیع‌مهمات
گردانید - و چون او در باطن دولتخواهی شاهجهان مضمر داشت

روزے (که شهریار افواج مرتب ساخته بسرداری سلطان بایسنغر بمقابلهٔ آصف خان تعین کرد - و خود هم سوار گشته از عقب راهي شد) بر گذارد که رفتن خود شایان دولت و مناسب حال نیست - توقف تا رسیدن خبر لشکر ضرور است - بمبالغه نگاهداشت تا مردم بے سر و پا (که زرهای مفت گرفته فراهم شده بودند) بدون سردار بے آنکه هنگامهٔ ستیز و آویز گرم شود پریشان گشتند ناچار شهریار بقلعهٔ ارک خزید - و چون در سنه (۱۰۳۷) هزار و سي و هفت فردوس آشیاني سریر آرای هندوستان گردید بیست و ششم جمادی الآخر (۲) سر آغاز جلوس بوسیلهٔ فضائل صوري و معنوي و ذریعهٔ اخلاص خالص و عقیدهٔ راسخ و قدم خدمت و وفور مزاجداني و کار شناسي (که بمزید اعتبار و مزیت اعتماد امتیاز داشت) از دارالسلطنت لاهور رسیده دولت ملازمت اندوخت و باضافهٔ پانصدي پانصد سوار بمنصب چهار هزاري ذات و دو هزار سوار سر بلند گشته بخدمت میر ساماني بدستور سابق منصوب گردید - و در سال دوم از تغیر ارادت خان ساوجي بخدمت والا مرتبت دیواني کل و اضافهٔ هزاري هزار سوار پایه بلند تر افراخت * مصرع * * شد فلاطون وزیر اسکندر * ۱۰۳۸ تاریخ است و در سال ششم برای تحصیل مجد و شرف التماس قدوم ۱۰۳۸ پادشاهي بمنزل خود (که مسمی و مورخ بمنزل افضل است) نمود

---

(۲) نسخهٔ [ب] جمادي الثاني

و از محل رکوب خلافت پناهي تا منزل خود (که بیست و پنج جریب مسافت داشت) اقسام اقمشه پانداز گستردن - و در سال یازدهم بمنصب هفت هزاري سر افتخار بکیوان رسانید - و در سال (۲) دوازدهم که سنش بهفتاد رسیده بود عارضهٔ جسماني طاري گشته آثار ارتحال بر وجنات احوالش لایح گردید - اعلی حضرت بعیادت بسر وقت او تشریف فرموده بذل تفقدات نمودند - دوازدهم رمضان سنه (۱۰۴۸) هزار و چهل و هشت هجري در لاهور ازین سرای پر ملال درگذشت - تاریخ فوتش یافته اند * ع *

۱۰۴۸

* ز خوبي برد گوی نیک نامي *

فاضل مهذب الاخلاق بود - اعلی حضرت مکرر مي‌فرمود که در بیست و هشت ساله ملازم پیشگي در حق هیچ کس از افضل خان سخن بد نشنیده ام - در فصاحت حسان وقت بود - و در هیئت و هندسه و حساب نیز مهارتے داشت - آنچه گویند (با این همه علم و دانش اصلا بکاغذ نمي رسید - و سیاق دان نبود) بحاملی که بدابر عالي جاهي و بے‌پروائي باشد - بلے تمام اختیار بر دیانت رای داکر گجراتي (که پیش کارش بود) گذاشته - همه جواب و سوال (۳) او مي کرد - چنانچه یکے از ظرفا بعد فوتش در مرثیه گفته که چون فرشتها در قبر سوال نمودند خان گفت که از دیانت رای بپرسید که جواب شما خواهد داد - مقبرهٔ او آنروی آب جون واقع اکبرآباد است

---

(۲) در [بعض نسخه] عمرش (۳) نسخه [ج] چنانکه ٭

فرزندے ازو نماند - برادر زادهٔ خود عنایت الله خان مخاطب بعاقل خان را به پسري برداشته بود *

* اخلاص خان حسین بیگ *

از والا شاهیان فردوس آشیاني ست - پس از انکه اعلی حضرت بر تخت بادشاهي نشست سال اول او به منصب دو هزاري هشت صد سوار و انعام شش هزار روپیه نقد لوای کامراني برافراشته بدیوانيِ صوبهٔ برهان پور مامور گردید - و سال سیوم باضافهٔ دو صد سوار کام دل برگرفت - و سال چهارم بفوجداريِ اجمیر سرمایهٔ سربلندي اندوخت - و سال سیزدهم مطابق سنه (١٠٤٩) هزار و چهل و نه هجري سفر آخرت اختیار کرد - نعیم بیگ پور او بمنصب پانصدي دو صد و بیست سوار مرتقي گشته سال پانزدهم رو بعدم خانه نهاد *

* آصف خان (٢) مشهور بآصف جاهي *

میرزا ابوالحسن نام پسر اعتماد الدوله و برادر کلان نور جهان بیگم است - پس ازان که بیگم بشرف ازدواج جنت‌مکاني اختصاص گرفت میرزا بخطاب اعتقاد خاني و خانساماني امتیاز یافت و در سال هفتم جهانگیري سنه (١٠٢٠) هزار و بیست هجري صبیهٔ او ارجمند بانو بیگم را (که به ممتاز محل موسوم است

---

(٢) نسخهٔ [ا ب] آصف خان ابوالحسن مشهور بآصف جاهي *

و دختر زادهٔ میرزا غیاث الدین آصف خان میشد) در عقد تزویج شاهزاده سلطان خرم مخاطب بشاهجهان در آوردند - و سال نهم بخطاب آصف خاني و اضافهای پی در پی بمنصب شش هزاري شش هزار سوار سر افتخار برافراخت - و دران ایام که میان جنت مکاني و شاهزاده شاه جهان غبار کلفت و ملال برخاست بد اندیشان واقعه طلب آصف خان را بجانب داری شاهزاده متهم داشته مزاج بیگم را از چنین برادرے که رکن رکین خلافت بود منحرف ساختند * * بیت *

* چون غرض آمد هنر پوشیده شد *

* صد حجاب از دل بسوی دیده شد *

و ... را محل عطاب پنداشته بتقریب آوردن خزائن آگره از حضور برآوردند - اما آصف خان بنابر وصول شاهزاده بفتح پور بر آوردن خزانه از قلعهٔ مبارک آگره صلاح وقت ندانسته بحضور برگشت و هنوز بحوالی متهرا نه پیوسته بود که ارباب کنکاش بزم شاهي بمبالغه عرض کردند که درین هنگام مثل آصف خان سردارے را از دست نباید داد - چه فوت چنین قابو خلاف آئین حزم و هوشیاري ست - شاهزاده که (۲) (همگي همت والای او بتحصیل رضاجوئی پدر بزرگوار مصروف بود) عمداً مسامحه بکار برد - و پس از انکه شاهزاده از مقابل پدر والا قدر عنان تاب گشته بمالوه

۲) نسخهٔ [ا ب] که شاهزاده را که همگي *

شتافت سال هیژدهم آصف خان بصاحب صوبگی بنگاله رخصت
یافت - اما دران ایام که روانه شدن شاهزاده بهبنگاله بتحقیق پیوست (۲)
بتقریب نگرانی خاطر بیگم از جدائی برادرزاده از راه برگردانیدند
چون در سال بیست و یکم سنه (۱۰۳۵) هزار و سي و پنج برکنارهٔ
آب بهت از مساهلهٔ و مسامحهٔ او مهابت خان استیلا یافته
جنت مکاني را بدست آورد آصف خان (که سلسله جنبان این همه
فساد بود) پس ازین حرکت بے برکت دید که سعي بجائے نمیرسد
و رهائي از چنین دشمن قوي غیر متصور است - ناگزیر بقلعهٔ
اتک که در تیول او بود شتافته متحصن گشت - مهابت خان
بسرکردگی میرزا بهروز پسر خود جمعے را فرستاد که گرم و گیرا رفته
محاصره نمودند - و بعد ازان خود شتافته بعهد و پیمان برآورده
با ابوطالب پسر و خلیل الله خویش او نزد خود نگاه میداشت
و پس ازانکه از حضور آواره گشت در گذاشتن آصف خان
تهاون مي نمود - بعد از مبالغه از جانب پادشاهي خاطر خود
بعهد و سوگند وا پرداخته روانهٔ درگاه ساخت - درین هنگام
آصف خان بصاحب صوبگی پنجاب اختصاص یافته منصب والای
وکالت نیز ضمیمهٔ مراحم گردید - و بعد آن بمنصب هفت هزاري
هفت هزار سوار لوای ناموري افراشت - و در سنه (۱۰۳۷) هزار
و سي و هفت هجري سال بیست و دوم جنت مکاني هنگام معاودت

(۲) نسخهٔ [ج] در همان ایام *

از کشمیر چون از منزل راجور کوچ نمود در اثنای راه پیالهٔ معتاد خواست - همین که بلب نهاد گوارا نیفتاد - و تا رسیدن منزل حال بدین منوال بود - روز دوم بیست و هفتم صفر سفر آخرت گزید - غریب شورشے در اردو افتاد - آصف خان داور بخش پسر خسرو را از قید برآورده بسلطنت موهوم برداشت - او داور نمیکرد بایمان غلاظ تسلي بخش خاطر او شده روانهٔ منزل پیش گشت بیگم (که خواهان سلطنت شهریار بود) میخواست آصف خان را با اعظم خان میر بخشي (که هر دو رکن رکین سلطنت و محل مدعای او بودند) مقید نماید - هرچند کسان بطلب برادر فرستاد آصف‌خان عذرے خواسته نزد او نرفت - بیگم نیز با نعش جنت‌مکاني از عقب راهي‌شد - آصف خان بنارسي‌نام هندو مشرف فیل خانه را (که در تندروي و سبک تگي شهرتے داشت) از منزل چنگیزهتي بخدمت شاهجهان گسیل نمود - و چون وقت مقتضي تحریر نبود این خبر را بتقریر او حواله کرده انگشتري مهر خود باو سپرد - تا سجلے باشد بر اعتماد - و آن‌شب درنوشهره بسر برده روز دیگر از کوه بر آمده در بهنبهر نزول نمودند - و بتجهیز و تکفین پرداخته نعش را پیشتر فرستادند - تا در باغے (که بیگم آنطرف آب لاهور اساس نهاده بود) بخاک سپارند - چون مجزوم و متیقن وضع و شریف بود (که این همه توطیهٔ استدامت دولت شاهجهان است - و داور بخش گوسفند قرباني بیش نیست) همه

أمرا و سایر بندها فرمان‌پذیر آصف خان بودند - و او (که از بیگم مطمئن خاطر نبود) سر رشتهٔ احتیاط از دست نداده مردم را از آمد و رفت نزد بیگم ممنوع ساخت - بلکه گویند بیگم را از محل پادشاهي برآورده در منزل خود جا داد - چون بسه کروهئ لاهور رسید سلطان شهریار (که بعلت داء الثعلب موی ریش و بروت ریخته و از تف آتشک آباه زده پیشتر بلاهور شتافته بود) خود را باسم بے مسمای سلطنت موسوم ساخته در عرض یک هفته بصرف هفتاد لک روپیه لشکرے فراهم آورده بسرداریٔ میرزا بایسنغر پسر سلطان دانیال از آب گذرانید - و خود با دو سه هزار سوار در ظاهر شهر لاهور ایستاده انتظار نیرنگیٔ تقدیر داشت * ع *

* منتظر تا فلک از پرده چه آرد بیرون *

بعد تلاقیِ فریقین در حملهٔ اول انتظام فوجش از هم‌گسیخت - و دست بکار نا برده هر کدام براهے شتافت - شهریار ازین خبر موحش بهبود خویش نسنجیده بقلعه در آمد - و خود را بپای خویش بدام افکند - أمرا بدرون ارک شتافته داور بخش را سریر آرا ساختند - و شهریار را (که بحرم‌سرای جنت‌مکاني رفته در کنجے خزیده بود) فیروز خان خواجه سرا بیرون آورده به الّه وردي خان سپرد - او فوطهٔ کمرش کشوده هر دو دستش بآن بسته پیش داور بخش حاضر ساخت - و پس از تقدیم کورنش و تسلیم محبوس گشته بعد از دو روز مکحول گردید *

و چون این ماجرا از روی نوشتهٔ ساهوکاران معلوم شاهجهان شد خدمت پرست خان رضا بهادر را از احمد آباد گجرات پیش آصف خان بلاهور فرستاد - و بخط خاص ترقیم یافت که درین وقت (که آسمان آشوب طلب و زمین فتنه‌خیز است) اگر داور بخش را با دیگر شاهزادگان آوارهٔ صحرای عدم نمایند بصلاح قریب‌تر است آصف خان روز یکشنبه بیست و دوم شهر ربیع (۲) الآخر سنه مذکور داور بخش را دستگیر ساخته خطبه بنام شاهجهان خواند - و بیست و ششم جمادی الاول او را با گرشاسپ برادرش و سلطان شهریار را با طهمورث و هوشنگ پسران سلطان دانیال از زندان زندگانی برآورد - چون فردوس آشیانی باگره رسیده سریر آرای هندوستان گشت آصف خان با شاهزاده دارا شکوه و محمد شجاع و محمد اورنگ زیب (که نبیسهٔ او می شدند) و سایر امرا از لاهور باگره رسیده دوم رجب همین سال بزمین بوس خلافت استسعاد یافته بخطاب یمین الدوله آصف خان و در مخاطبات بلفظ عمو سرش بفلک برین رسید - و بپایهٔ والای وکالت و تفویض مهر اوزک و منصب هشت هزاری هشت هزار سوار دو اسپه سه اسپه (که تا آن وقت هیچ امیری بدان مرتبه نرسیده بود) بلند مرتبه گردید - و پس ازان (که یمین الدوله در مجلای فوج خود پنج هزار سوار خوش اسپهٔ درست یراق از نظر گذرانید) منصب نه هزاری نه هزار سوار و جاگیر

---

(۲) نسخهٔ [ب] ربیع الثانی ٭

سیر حاصل پنجاه لک روپیهٔ وصولی مرحمت شد - و در آغاز سال پنجم از برهانپور جهت گوشمال محمد عادل شاه بیجاپوری بترک تمام و فوج سنگین دستوری یافت - و چون حوالی بیجاپور مخیم عساکر نموده دست بزدن و بستن برکشاد محمد امین مصطفی خان (۲) داماد ملا محمد لاري و خیریت (۳) خان عم رندوله خان حبشي از قلعه برآمده به پیشکش چهل لک روپیه آشتی قرار داده بقلعه برگشتند خواص خان که مدار علیه سلطنت بیجاپور بود از ویرانی آن ملک و قلت آذوقه و کمی کاه و هیمه در فوج پادشاهي آگهي یافته بدفعیه مي پرداخت - گویند درین یساق نه قحط غله فقط بود - بلکه فقدان همه مایحتاج بجائي رسیده که جفت کفشي بچهل روپیه مي ارزید و نعل بندي یک اسپ بده روپیه میشد - ناچار یمین الدوله از گرد بیجاپور برخاسته بسمت رای باغ و مرچ که ملکي آباد بود سرے کشیده از تاخت و تاراج دقیقهٔ فرو نگذاشت - چون برشکال بر سر رسید مراجعت نمود *

گویند درین مهم روزے در مجلس خلوت آصف خان تقریبے شد - اعظم خان گفت که الحال پادشاه محتاج ما و شما نیست آصف خان گفت غیر از ما و شما هم کار ملکي نخواهد شد - این حرف بپادشاه رسید - گران آمد - فرمود که احسان او بر ذمهٔ من ثابت است - لیکن آینده در امور خلافت باو تصدیع نباید داد

---

(۲) نسخهٔ [ج] داماد محمد لاري (۳) در [بعضی نسخه] خیرت خان *

پس ازان صحبتها اگرچه کج دار و مریز بود لیکن بظاهر سر موئے در رتبه و اعتبار نکاست - بلکه پس از فوت مهابت خان در سال هشتم خطاب والای خانخاناني و سپه سالاري ضمیمهٔ القابش گردید - سال پانزدهم سنه (۱۰۵۱) هزار و پنجاه و یک در لاهور بکوفت ممتد استسقا بعالم بقا خرامید - گویند با خوش‌خوري اشتهای بسیار داشت - یک من شاه جهاني خوراک شبانه روزي میشد - و چون بیماري بدیر کشید بیک پیاله نخود آب اکتفا
۱۰۵۱
مي‌نمود - (زهے افسوس آصف‌خان) تاریخ است * در حوالی مقبرهٔ جنت مکاني مدفون گشت - حسب الحکم عمارتے و باغچهٔ ترتیب [illegible] روز [illegible] که اعلی حضرت بعیادت او رفتند سوای حویلی [illegible] بست لک روپیه مرتب شده و دیگر منازل و بساتین [illegible] ي [illegible] آدره و کشمیر دو کرور و پنجاه لک روپیه از جواهر و نقد و طلا و نقره و اجناس دیگر نوشته از نظر اعلی حضرت گذرانید که همه ضبط سرکار شود - پادشاه بیست لک روپیه بسه پسر و پنج دختر او و حویلی لاهور بدارا شکوه مرحمت نموده تتمه ضبط فرمود *

آصف‌خان از هر علم بهره داشته - و معقولات را بیشتر ورزیده لهذا در القابے (که برای او در دفاتر پادشاهي مي‌نوشتند) این فقره داخل است (شعله‌افروز فطرت اشراقیان دانش‌آموز طبیعت مشائیان) و او خوش‌نویس درست محاوره و سیاق دان

معامله فهم بود - محاسبهٔ عمال خالصه ، امراي ديگر خود فيصل مي‌كرد احتياج برهنموني ديے نبود - اخراجات ، مصارفے كه در سركارش بود بعقل نمي‌گنجد - خصوص در ضيافت قدوم پادشاه و شاهزادها و بيگمان كه بقرابت قريبه اكثر اتفاق ميشد - سواي پيشكش و نذور (كه مبلغے خطير بودے) چه تكلفها كه در اطعمه و اشربه بكار نمي رفت - و چه آرا و پيرا كه بيرون و درون را در نمي‌گرفت - و نوكر هم عمده و بيش قرار نگاه ميداشت - و مثل پدر بسيار ملايم و متواضع بود - پسران و خويشان آن نوئين منيع الشان (كه درين دولت والا اقتدار بمراتب سترگ امارت فايز گشته اند) درين صحائف هريكے بجاي خود رقم پذير شده اما ممتاز محل (كه صبيهٔ قدسيهٔ (۲) او ست) در سن بيست سالگي بشرف همخوابگيِ فردوس‌آشياني در آمده چهارده نوبت متكفل بار حمل گشت - ازان جمله چهار پسر و سه دختر تا آخر ايام سلطنت والد ماجد نضارت بخش چارچمن زندگي بودند - سال چهارم جلوس سنه (۱۰۴۰) هزار و چهلم هجري در بلدهٔ برهان پور آن عفيفه را (كه عمرش از سي و نه سال در گذشته بود) بمجرد تولد دختر ستوده سير موسوم بگوهر آرا بيگم حال متغير گشت بطلب پادشاه اشاره نمود - اعليحضرت بكمال اضطرار رسيده بملاقات وايسين ذخيرهٔ مدت دوري اندوختند - هفدهم ذيقعده بيگم

---

(۲) در[بعضي نسخه] لفظ كه نيست •

در باغ زین آباد آنروی آب تبتی بامانت مدفون گردید * * ع *
۱۰۴۰
* جای ممتاز محل جنت باد * تاریخ است *

گویند محبتی مفرط میان زوجین مکرمین بود - چنانچه اعلی حضرت بمفارقت آن پرده نشین خلوتکدهٔ عدم مدتها ترک ملبوس رنگین و استماع نغمه و استعمال عطریات فرموده ترتیب جشن و اعیاد موقوف نمود - و تا دو سال از جمیع مستلذات اجتناب بعمل آمد - و متروکهٔ آن مرحومه (که زیاده بر یک کرور روپیه بود) نصف به بیگم صاحبه و تتمه بدیگر فرزندان تقسیم یافت - پس ازین وقعه شش ماه شاهزاده محمد شجاع و وزیر خان و ستي خانم صدر النسا نعش آن مغفوره را باکبرآباد برده جلوب رویه متصرف دریای جون (که تعلق براجه مانسنگهه داشت و ارثاً براجه جیسنگهه رسیده بود) دفن کرده روضهٔ رفیعه بکمال طرحی و تقطیع (که نظیر آن در هندوستان نیست) بصرف پنجاه لک روپیه در مدت دوازده سال صورت انجام گرفت - و سي موضع (۲) از حوالی اکبرآباد و پرگنهٔ نگرچند بحاصل یک لک روپیه از قرار دوازده ماه و محصول دکاکین و سرای متعلقهٔ آن مقبره که دو لک روپیه است وقف نمودند *

* اهتمام خان *

از والا شاهیان فردوس آشیانی ست - سال اول جلوس بمنصب

---

(۲) در بعض نسخه امکرچند *

هزاري دو صد و پنجاه سوار مورد تفضل شد - سال سوم [چون آلکه دکن معسکر پادشاهي گرديد - و سه فوج بسرداري سه امير جهت مالش خان جهان لودي و تخريب ملک نظام الملک دکني (که او را پناه داده بود) تعين يافت] او بهمراهي اعظم خان بداروغگي (۲) توپ خانهٔ آن فوج اختصاص گرفت - و در محاربهٔ (که اعظم خان بر سر خان جهان لودي تاخت آورد - و بهادر برادر زادهٔ خانجهان بمدافعه پا قايم ساخت) در برآمدن بر قلهٔ کوه او باتفاق بهادر خان روهله از پيش‌قدمان بوده مصدر تردد نمايان گرديد - و پس ازانکه اعظم خان عزيمت استيصال مقرب خان و بهلول پيش‌نهاد همت ساخته جانب جامکهيري راهي گشت او به تسخير قلعهٔ تالنگي نامزد شده در گرفتن آن نيکو خدمتي بظهور آورد - سال چهارم از اصل و اضافه بمنصب هزاري چهار صد سوار امتياز يافته به تهانه‌داري جالنه مامور گشت - و سال پنجم باضافهٔ دويست سوار سربلندي پذيرفت - و سال ششم بمنصب دو هزاري هزار و دويست سوار سرمايهٔ امتياز اندوخت - و سال نهم (که اعلی حضرت نوبت دوم بدکن تشريف فرمود - و سه فوج بسرداري سه عمده بگرفتن ساهو بهونسله و تخريب ملک عادل خانيه مرخص شد) او باضافهٔ سه صد سوار بهمراهي خان دوران دستوري پذيرفت - و در محاصرهٔ قلعهٔ اوسا حصول مجرا نموده بعد تسخير بتفويض

---

(۲) نسخهٔ [ا] و داروغگي *

قلعه داری آنجا سر عزت بر افراخت - و سال دهم بعنایت نقاره کوس شادمانی نواخت - و سال سیزدهم ازانجا عزل یافته حسب الالتماس شاه زاده محمد اورنگ زیب بهادر حاکم دکن به تهانه داری کهیرله مضاف برار لوای امتیاز بر افراشت - و سال چهاردهم از دکن بحضور شتافته بمرحمت خلعت و اسپ و فیل به تهانه داری غوربند از تغیر همت خان طبل شادکامی زد - و سال نهم (۲) عزم همراه شاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان شتافته بعد افتتاح قلعهٔ غور بحراست آن مخصوص گشت - و چون ظاهر شد که سلوک خوب با مردم آنجا ندارد سال بیستم تغیر شده در همان سال مطابق سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه و شش هجری در گذشت *

* اسلام خان مشهدی *

میر عبد (۳) السلام مخاطب باختصاص خان است - از دیرین ملازمان ایام شاهزادگی فردوس آشیانی ست - در ابتدا سمت منشیگری داشت - در سنه (۱۰۳۰) یکهزار و سی سال پانزدهم جهانگیری (که الویهٔ شاهی مرتبهٔ ثانی باصلاح مهمات دکن باهتزاز آمد) میر بوکالت دربار مامور شده به منصبی درخور و خطاب اختصاص خان سرافرازی یافت - در هنگامی (که مزاج جنت مکانی از جانب شاهزاده منحرف شده او را از حضور بر آوردند) بخدمت شاهی پیوسته در گردش فلکی از رکاب شاهی انفکاک

---

(۲) نسخهٔ [ا] غوری (۳) نسخهٔ [ج] میر عبد الله مخاطب ●

نجست - و پس از انکه قلعهٔ جاییر مطرح اقامت شاهي گردید (چون دران ایام ابراهیم عادل شاه رخت زندگاني ازین جهان فاني بر بسته بود) بتعزیت و دلجوئي ولي عهد او محمد عادل شاه رخصت بیجاپور یافت - اختصاص خان مراسم تسلیه و آداب سفارت چنانچه شاید بتقدیم رسانیده در سرآغاز جلوس اعلی حضرت بر سریر فرمان روائي هندوستان با پیشکش گران و اقسام جواهر بیش بها سعادت استلام عتبهٔ خلافت اندوخته بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار و خطاب اسلام خان و خدمت بخشي گري دوم و عرض مکرر (که متصدي آن جز معتمد نشاید) سر برافراخت - و چون اعلی حضرت باستیصال خانجهان لودي لواي عزیمت بدیار جنوبي برافراشت او بحراست اکبرآباد (که مستقر الخلافه و دارالسلطنت هند بوده) مامور شد - و چون شیر خان تونور ناظم گجرات سال چهارم بساط هستي در نوردید اسلام خان به تفویض منصب پنجهزاري و مرزباني آن دیار نامزد گردید - و در اخر سال ششم بوالا پایهٔ میر بخشي گري تصاعد نمود - (بخشي ممالک) تاریخ است ۱۰۴۳ * و سال هشتم از تغیر اعظم خان بنظم ممالک فسیحة الممالک بنگاله دستوري یافت - و در انجا ابواب فتوحات شگرف بر روي روزگارش کشوده گردید - مالش آشامیان بآئین گزین - و اسیر شدن داماد مرزبان آشام - و تسخیر قلاع که یکروز در عرض دو پهر پانزده حصار (۲)

(۲) نسخهٔ [ج] قلاع آنها که یکروز *

مفتوح گشت - و گرفتن سري گهات و ماندو - و تهانه‌نشین شدن تمام محال کوچ‌هاجو - و بدست افتادن پانصد سفینهٔ آنها در سال یازدهم بپرایهٔ و قوع گرفت - و مانک رای برادر مرزبان مگهه (که باستقلال حکومت چاتگام داشت) از استیلای مردم رخنگ ملتجي باسلام خان گشته سال دوازدهم سنه (۱۰۴۸) هزار و چهل و هشت در جهانگیرنگر معروف بدهاکه بخان مذکور پیوست (۲) - و در سال سیزدهم اسلام خان حسب الطلب بحضور رسیده بوصول رتبهٔ رفیعهٔ وزارت دیوان اعلی چهرهٔ برتری افروخت و چون خاندوران نصرت‌جنگ صاحب صوبهٔ دکن گشته شد اسلام خان در روز جشن سال نوزدهم بمنصب شش هزاري ذات و سوار چهرهٔ کامیابي افروخته بمرزبانی آن ولایت اختصاص گرفت - و برادر و پسران و داماد او باضافهٔ مناصب خوش‌دلي اندوخته بهمراهي تعین گشتند *

گویند چون خبر فوت خاندوران رسید اعلی حضرت باسلام خان فرمود که کسے را برای صوبه‌داري تجویز نمایند - او بخانه آمده با مشیران هوا خواه خود گفت - که پادشاه چنین فرموده - بعد از تامل رأي آنچه بخاطر میرسد نام خود باید گرفت - گفتند این چه رای صواب است - وزارت اعظم و قرب حضور باجی بحکومت دکن نمیدهد - گفت مسلّم - اما آنچه بذهن درآمده پادشاه برای

---

(۲) در [اکثر نسخها] سنه (۴۸) چهل و هشت - اغلبکه رقم هزار را بقصد اختصار ترک کرده *

وزارت سعدالله خان که بدو سر التفات است بهانه‌طلب شده - مبادا
بتقریبی عزل بمیان آید - پس درین صورت چه بهتر - همه باستحسان
رای او گرائیدند - همان روز آخر وقت بخلاف معمول و استمرار
شمشیر و سپر بسته بدربار حاضر شد - پادشاه استفسار فرمود
عرض کرد - حکم شده بود که کسے را بجهت دکن برگزینند - سوای
غلام دیگرے بخاطر نرسید - مستحسن افتاده فرمودند که نیابت
وزارت بکه باید داد - گفت بهتر از سعدالله خان کسے نیست
منظور شد - همین که او رهگرای تعلقه گردید وزارت کل بالاصالت
به سعدالله خان تفویض یافت - درست قیاسي و راست اندیشی
اسلام خان بر همگنان ظاهر گشت - و در سال بیستم از اصل و اضافه
بعالي منصب هفت هزاري هفت هزار سوار امتیاز یافت *

و چون از برهان‌پور به بلدهٔ اورنگ آباد انتهاض نمود عارضهٔ
سوسماني طاري گشت - دانست که سفر واپسین است - بصوابدید
چتر بهوج کاتب سرکار خود و خواجه عنبر متصدی جاگیر دفاتر را
سوخته اموال را بپسران و برادران و سایر مردم محل خفیه
قسمت کرده طومار بیست و پنج لک روپیه روانهٔ حضور
ساخت - چهاردهم شوال سال بیست و یکم سنه (۱۰۵۷) هزار
و پنجاه و هفت پیمانهٔ حیاتش لبریز گردید - حسب الوصیت
در سواد آن معموره مدفون گشت - و مقبره و باغے طرح انداخت
تا امروز اگرچه کهنگي دریافته تر و تازگي دارد - خواجه عنبر

بر سر قبر نشست - اعلی حضرت ازین ماجرا آگهي یافته نظر بر دیرین بندگی او اغماض نمود - و در خور هرکدام به پسرانش رعایت اضافه و خدمت فرمود - و چتر بهوج بدیوانی مالوه سرافراز گردید *

اسلام خان از علم معقول و منقول و انشا و خط بهرهٔ تمام داشت و در مهمات پادشاهي حریص بود - نمي‌خواست که بدیگر ارباب کار دخل دهد - و کارها را بدقت و سختي مي‌کرد - اهل دکن (که از خاندوران دلریش بودند) چشم مرهمي داشتند - حاصل نشد اما در ملک آبادي همتے گماشت - و ذخائر قلاع را بکفایت فروخته از سر نو مرتب کرد - اسپ و فیل خوب در سرکارش جمع شده بود با آنکه طاقت سواری اسپ نداشت لیکن در تیمار و احتیاط آن سعي بلیغ مي کرد - شش پسر داشت - ازان جمله احوال اشرف خان و صفي خان و عبدالرحیم خان جدا گانه ثبت شده پسر سیومین او میر محمد شریف بعد فوتش به منصب هزاري دو صد سوار سر افرازي یافته - و سال بیست و دوم فردوس آشیاني همراه سلطان محمد اورنگ زیب بمهم قندهار شتافته - و سال بیست و چهارم بداروغگی مرصع آلات نامور شد - پستر ببخشیگري و واقعه‌نویسی دارالخلافه چهرهٔ عزت برافروخت - آخرها متصدي بندر سورت گردید - در ایام استیلای مرض اعلی حضرت (که سلطان مراد بخش ارادهٔ سلطنت نمود) او را گرفته محبوس ساخت

چهارمین میر محمد غیاث بعد فوت پدر بمنصب پانصدی صد سوار سربلند گردیده سال بیست و هشتم فردوس آشیانی بخشی‌گری و واقعه نویسی برهان پور و داروغگی کرکیرانخانهٔ آنجا یافت - و در عهد عالم‌گیری مکرر متصدی بندر سورت و بخشی و واقعه نگار اورنگاباد شده سال بیست و دوم بساط حیات در نوردید ششمین میر عبدالرحمن سال شانزدهم عالمگیری بحجابت حیدر آباد دستوری پذیرفته چندے بخشی و وقائع‌نگار بلدهٔ اورنگاباد بود و مدتے باختهٔ بیگی‌گری و داروغگی عرض مکرر می‌پرداخت *

* اصالت خان میر عبدالهادی *

پسر میر میران یزدی ست - که با پدر خویش میر خلیل‌الله در سال دوم جهانگیری از حادثهٔ زمانی رخت ناکامی بدار الامن هندوستان کشید - یعنی مزاج شاه عباس ماضی صفوی از میر انحراف یافته برسر عتاب و غضب شتافت - و سحر جمعیت احوالش بشب دیجور تفرقه انجامید - ناچار بپای فرار بادیهٔ غربت پیمود - چون ازان مهلکه نیم جانے بسلامت بدر بردن مغتنم خود میدانست پسر زادها عبدالهادی و خلیل الله را بنابر صغر سن و مضیق فرصت نتوانست همراه برداشت هر دو در عراق ماندند - هنگامے که خان‌عالم بسفارت ایران دیار اختصاص یافت جنت‌مکانی از کمال التفات و مهربانی باحوال میر میران در نامهٔ نامی اشاره بطلب پسرانش بر زبان خامه

گذارش فرمود - شاه عالي جاه از فرط مروت و مردمي آن هر دو هجران دیدهٔ جفا کشیده را روانهٔ هند ساخت - و پس از تلثیم سدهٔ خلافت و جهانباني بسرچشمهٔ افضال جنت مکاني دامن احوال آن دو غم آمود (که غبار آلود حوادث بود) شست و شو یافت *

میر عبد الهادي در سال سیوم شاهجهاني بخطاب اصالت خان مورد الطاف خسرو زمان گشته بحسن عقیدت و اخلاص و مزید پرستاري و جانفشاني پایهٔ اعتبار برافراخت - و در سال پنجم بهمراهئ یمین الدوله بمالش عادلشاهیه و پی سپر ساختن مملکت بیجاپور رخصت یافت - چون بحوالئ بهالکي رسیده قبل نمودند اهل آن مکان از کوتاه نظري روزانه بسر دادن توپ و تفنگ پرداخته در تاریکئ شب از طرفی که مورچال نداشت بدر رفتند - اصالت خان (که از پیش قدمان این فوج بود) از جلادت و جسارت درون قلعه برآمده بالای چوبین تختی (که در زیر آن ادوات آتشبازي گذاشته بودند) ایستاد - ناگاه آتشی بآن آلات در گرفت - و با آن تخت او را بهوا برده بمکانی که انبار کاه بود افتاد - پارهٔ از دست و رویش بباروت سوخته - اما بپاسبانئ لطف ایزدي از آسیب هلاک محفوظ ماند - و در سال ششم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي ذات پانصد سوار و بخدمت بخشي گرئ فوج متعینهٔ شاه شجاع (که به یساق پرینده دستوري یافته) سر بلند گردید - و دران مهم در تقدیم خدمات پادشاهي بمرتبهٔ کوشید

که مهابت خان سپه سالار با همه کج خلقي متوجه احوالش گشته دستخط قبوض و بروات بنیابت خود بخان مذکور وا گذاشت

و چون ازان سفر بحضور رسید در سال هشتم از تغیر باقر خان نجم ثاني به تفویض صوبه‌داري دار الملک دهلي باذن پایگي یافته باضافهٔ هزار و پانصدي ذات هزار و هفتصد سوار (که بواسطهٔ ضبط صوبه افزوني جمعیت ناگزیر ست) بمنصب سه هزاري دو هزار و پانصد سوار و عنایت علم و فیل و خلعت خاصه چهرهٔ کامیابي برافروخت - و چون جگتا (۲) زمیندار مو (۳) از ناسپاسي سر خودسري برافراشت از پیش‌گاه خلافت سه فوج سي هزار سوار ازان جمله یکے بسرداري اصالت خان تعین گردید - خان مذکور بمحاصرهٔ نور پور پرداخته هر روز اسباب تضئیق محصوران آماده تر میگردانید

چون قلعهٔ مو (که قوي اعتضاد جگتا بود) بسعي بهادران منصور مفتوح گردید متحصنان نور پور نیم شبے راه گریز پیموده آن مکان را بآساني وا گذاشتند - پستر اصالت خان باتفاق سران دیگر رو به تسخیر تاراگدهه آورد - و آن مهم را بآئین شایسته بانجام رسانید

و در سال هیزدهم بخدمت جلیل القدر میر بخشي گري از انتقال صلابت خان فایز گردید *

چون تسخیر بلخ پیش‌نهاد همت پادشاهي گشت بامیرالامرا ناظم کابل اشاره رفت - که تا رسیدن عساکر قاهره از بدخشانات

(۲) در [بعضے نسخه] چگتا (۳) نسخهٔ [ج] موره

هرچه تواند بتصرف آرد - و اصالت خان با برخي از منصبدار و احدي در مبادئ سنه (۱۰۵٤) هزار و پنجاه و پنج هجري رخصت کابل یافت - که از چغتا و دیگر الوسات حوالئ کابل و ثغور آن جوانان کار طلب فراهم آورده امیر الامرا تجویز منصب نموده باقي را در سلک احدیان منسلک سازد - و از مناهج توران دیار آگهي گرفته راهے که دشوار گذار نباشد اختیار نموده به تصفیهٔ طرائق آن پردازد - خان مزبور بعد فراغ از امور مرجوعه و پس از تعیین عساکر حضور در سال نوزدهم بهمراهئ امیر الامرا از غوربند گذشته خواست عازم بدخشانات گردد - چون بکلهار رسید (۲) ظاهر شد که راه بکمال صعوبت است - و آذوقه نایاب - بصوابدید امیر الامرا اصالت خان با ده هزار سوار کار طلب با هشت روزه آذوقه بقصد تاخت خنجان و اندراب (۳) بر سبیل ایلغار از هند گذشته بنواحئ اندراب رسید - و مواشئ بسیار با سایر اسباب و اموال اهالئ آنجا غنیمت گرفته احشام علي دانشمندي و ییلاق کرمکي (۴) (۵) با خواجه زادها اسمعیل اتائي و مودودي و قاسم بیگ میر هزارهٔ اندراب را همراه بر داشته بهمان سرعت عنان مراجعت بر تافت - و چون همدرین سال شاه زاده مراد بخش با لشکر منصور بجانب بلخ دستوري یافت خان مذکور بسرکردگئ فوج طرح دست راست

---

(۲) نسخهٔ [ا] بکلها رسید (۳) نسخهٔ [ج] جنجهان (۴) در [بعض نسخه] ییلاق (۵) نسخهٔ [ج] کوبکي *

متعین گردید - و از کابل پیشتر باستعجال راهي شده در توسیع
مضائق راه کمال جد و جهد بکار برد - و پس از وصول عساکر
پادشاهي ببلخ در آغاز سال بیستم باتفاق بهادر خان روهله بتعاقب
نذر محمد خان والیٔ توران شتافته بدستبرد نمایان آوارهٔ بادیهٔ
فرار گردانیده باضافهٔ هزاري بمنصب پنجهزاري بلند آوازه گشت
و چون شاهزاده دل نهاد توقف آن ولایت نگردیده عام معاودت
افراخت حکومت آنجا ببهادر خان و اصالت خان تفویض یافته
استیصال اهل تمرد و فساد به نخستین واگذاشته کار سپاه و خزانه
و احوال پردازیٔ رعایا بدومین باز گردید - و در آخر همین سال
بیستم سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت خوشي ایچاک
با پنج هزار سوار المانان باشارهٔ عبد العزیز خان والیٔ بخارا
از گذر کلیف گذشته اراده داشت که بصوب درهٔ کز و شادمان (که
چراگاه دواب لشکر پادشاهي بود) آواره گردد - اصالت خان مالش
آن مفسد بمبالغه بعهدهٔ خود گرفته بگام سرعت روانه گشت
وقتي بمخاذیل رسید که اینها پارهٔ مواشیٔ آن حدود رانده میبردند
رستمانه با مخالفان در آویخته بسیارے را بر خاک هلاک انداخت
و استخلاص مواشي نموده بتعاقب بقیة السیف پرداخت - چون
شب پردهٔ ظلام افکند در درهٔ کز فرود آمد - و بجهت تجدید وضو
چلته را بر کند - بتصرف هوا گرفتار تب گشته بشهر بر گردید
و بهمان کوفت بر بستر ناتواني افتاده در عرض دو هفته بساط حیات

در نوردید - و چون هنوز چهل مرحله از منازل عمر طی نکرده بسلسله جنبانی بخت کارفرما از حقیقت ورزی و وفا سرشتی مصدر کارهای شگرف میشد پادشاه از فوتش قرین تاسف و تحسر شده بر زبان گذرانید که اگر اجل فرصتش میداد امور عمده ازو تمشیت می یافت - و مرتقی مدارج علیا می‌گشت - اصالت خان در زمان خویش بحسن سلوک و نیکو معاشی شهرت تمام داشت - و در مروت و حیای چشم یگانهٔ روزگار بود - حرف درشت بر زبانش نرفته - و در شکست کسی نمیکوشید - و شجاعت با تدبیر هم آغوش داشت - پسرانش سلطان حسین افتخار خان و محمد ابراهیم ملتفت خان و بهاءالدین اند - و بجای خود مذکور - آخرین چندان ترقی نکرده *

* امیر خان میر ابوالبقا *

رشید ترین پسران قاسم خان نمکین است - به کار شناسی و معامله دانی سرآمد برادران بود - و بارجمندی و بختیاری ممتاز اخوان - بحضور پدر در عرصهٔ تلاش پا پیش گذاشته بمنصب پانصدی رسید - و پس از فوت پدر بتدریج اوج پیمای مراتب عالیه گردید در عهد جنت مکانی بمنصب دو هزار و پانصدی هزار و پانصد سوار سرافرازی یافته بنیابت یمین الدوله بحکومت صوبهٔ ملتان تعین گشت - و در سال دوم شاهجهانی چون مرتضی خان انجو صوبه‌دار ٹهٹه رخت هستی بربست خان مزبور باضافهٔ پانصدی ذات

پانصد سوار بمنصب سه هزاري دو هزار سوار سر برافراخته بنظم آنصوبه مامور شد - و در سال نهم هنگام معاودت شاهزاده از دولت‌آباد بدارالخلافه بتیولداري سرکار بیر مضاف صوبهٔ دکن (۲) تعین شده چندے در کمکیان آنولایت انتظام داشت - و در سال چهاردهم از تغیر قزاق خان بضبط الکاي سیوستان رخصت یافت - و در سال پانزدهم از تغیر شاد خان بار دیگر بصاحب صوبگي تتهه اختصاص گرفت - و همانجا در سال بیستم سنه (۱۰۵۷) هزار و پنجاه و هفت هجري پیمانهٔ حیاتش برآمود - و درگورخانهٔ پدر موسوم بصفهٔ صفا که بر کوه متصل جنوب رویهٔ قلعهٔ بهکر است مدفون گردید - زیاده بر صد سال عمر داشته و اصلا در حواس و قوایش فتورے واقع نشده - در زمان جهانگیري بخطاب میرخان معروف بود - اعلی حضرت بافزایش الف بخطابش یک لک روپیه ازو پیشکش گرفته بامیر خان نامي فرمود - او هم مثل پدر اولاد بسیار داشت - پسر کلانش عبدالرزاق نهصدي شاه جهاني ست - در سال بیست و ششم جلوس اعلی حضرت در گذشته - دیگر ضیاءُالدین یوسف که در اواخر عهد فردوس آشیاني بمنصب هزاري ششصد سوار فایز گشته و پستر بخطاب ضیاءُالدین خان درجهٔ اعزاز پیموده - نبیره اش میر ابوالوفا نامي که در آخرهاي زمان خلد مکان داروغگي جانماز خانه ضمیمهٔ خدمات دیگر داشت و بحدت فهم و درستي استعداد روشناس پادشاه قدر شناس بود

---

(۲) نسخهٔ [ج] صوبهٔ اورنگ‌آباد دکن *

و دیگر پسرش که شاید از همه خرد تر خواهد بود میر عبدالکریم ملتفت خان است - که مقرب حضرت عالمگیر پادشاه بود - و بخطاب پدر مخاطب گشته - احوالش جدا بتحریر در می‌آید - صبیهٔ خان مرحوم درخانهٔ شاهزاده مراد بخش بود - اما این وصلت شگرف پس از فوت خان مزبور بعد مدتها واقع شد - چه شاهزادهٔ مرقوم را از دختر شاهنواز خان صفوي فرزندے نمیشد - اعلی حضرت در سال سیم آن عفیفه را که شایستگی ازدواج شاه زاده داشت یک لک روپیه از جواهر و دیگر اشیا بطریق جهاز عنایت فرموده باحمدآباد فرستاد که در عقد نکاح شاهزاده که دران وقت صاحب صوبهٔ آن ولایت بود در آرند *

* اعظم خان میر محمد باقر عرف ارادت خان *

از نجبای سادات ساوه است - که از بلاد قدیمهٔ عراق است خشک شدن بحیرهٔ آنجا بمیلاد سعادت بنیاد جناب خاتم النبیین (صلی الله علیه وآله) بین الناس مشهور - میر ابتدا که وارد هند گردید از جانب آصفخان میرزا جعفر بفوجداری سیالکوت و گجرات و پنجاب شتافته پس ازان بدامادی خان مذکور شهرتے گرفته بروشناسی جنت‌مکاني امتیاز یافت - و بعدآن بوسیلهٔ یمین‌الدوله آصف خان ترقي کرده به منصب عمده و خدمت خانساماني افتخار اندوخت - و چون درین کار دولت خواهي و جز رسی بسیار بکار برد مشمول عواطف پادشاهانه گشته سال پانزدهم از خانساماني

بصوبه‌داری کشمیر سر بر افراخت - و ازان جا بحضور رفته بمنصب والای میر بخشي‌گري بلند رتبه گردید - پس از ارتحال جنت مکاني در هنگامهٔ شهریار با یمین الدوله همداستان و یکجهت بوده لوازم حسن عقیدت و مراسم نیکو بندگی بتقدیم رسانید - و پیش از یمین الدوله از لاهور باگره آمده دولت ملازمت فردوس‌آشیاني دریافت - و باضافهٔ پانصدي هزار سوار بمنصب پنجهزاري ذات و سوار و مرحمت علم و نقاره و بعطای میربخشي‌گري سر برافراخت و بعد ازان بر طبق التماس یمین‌الدوله پنجم رجب سر آغاز جلوس وزارت دیوان اعلی بدو اختصاص گرفت - و در سال دوم بنظم صوبجات دکن مامور گشت *

و چون مبادی سال سیوم معمورهٔ برهان‌پور بفر قدوم اعلی حضرت رونق و بها یافت ارادت خان شرف اندوز آستان بوس شده بخطاب اعظم خان علم مباهات افراشت - و بسرکردگی سه فوج پنجاه هزار سوار بمالش خان جهان لودي و تسخیر مملکت نظام شاهیه دستوري یافت - خان مزبور برشکال را در دیول‌گانون گذرانیده چون موضع رام پوري ساحل گنگ مخیم گردید و ظاهر شد که هنوز خانجهان از نواحی بیر برنیامده اردو در مچهلي‌گانون (۲) گذاشته شبگیر نمود و بغتة بر سر خانجهان رسید - او که راه فرار بسته دید و پای گریز شکسته ناگزیر آمادهٔ پیکار گشت - اما چون اکثر مردم عساکر پادشاهي

---

(۲) نسخهٔ [ج] منچهلي گانو یا مچهلي گانو باشد *

بتاراج بنه و بارش پرداخته بودند افواج از ترک افتاد - خانجهان درین فرصت بر کوه بر آمد - و پای همت افشرده تلاش و تردد نموده آخرالامر راه فرار سپرد - اگرچه از جنگ چنین فوج سنگین بدر رفتنش دشوار مي‌نمود با آنکه بهادر خان روهله و برخی راجپوتیه در جانفشاني تقصیر نکردند لیکن لشکر پادشاهي که زیاده بر سي کروه نوردیده بود و طاقت طاق گشته نتوانست دنبال گرفت - و پس ازانکه او در پناه دولتاباد خزید اعظم‌خان بمالش نظام‌شاهیه رو آورد - هنگامے که بسه کروهي دهارور رسید خواست قصبه را تاخته تسخیر قلعه را (که بدشوار کشائي و فزوني اسباب قلعه‌داري در دکن مشهور - و برفراز پشتهٔ واقع شده از دو جانب جرهای عمیق دشوار گذار دارد) بوقت دیگر واگذارد - اهل قلعه بانداختن تیر و تفنگ اشتغال ورزیدند و مردم قصبه (که اسباب و اموال بخندق در آورده بودند) باستظهار آن بجنگ مي‌کوشیدند - ناچار جمعے بخندق در شده دست نهب و اسر کشوده غنیمت بسیار بر گرفتند - اعظم خان از فرط دلیري و دلاوري شب پیاده بخندق در آمده بعد ملاحظه معلوم کرد که در یک جانب آن دریچه ایست بگچ و سنگ برآورده - آنرا به بیل و کلند شگافته بقلعه در میتوان آمد - و سنگ انداز هم ندارد و طرز قلعه داري هم خوب نیست - دل بکشایش حصار برنهاد و بازو بجرأت و جسارت بر کشاد - نگهبانان قلعه را از مشاهدهٔ کار طلبي و پیکار گزینيِ بهادران دست از کار و کار از دست رفت

بیست و سیوم جمادی‌الاخری سال چهارم سنه (۱۰۴۰) هزار و چهل یورش نموده خان اعظم با سایر سران ازان دریچه درآمد سیدي سالم قلعه‌دار و اهل و عیال اعتبارراو و شمس عم ملک بدن و جدهٔ مادری نظام شاه با همگی عمله و فعله اسیر گشتند - و اسباب بسیار بغارت رفت - و قلعه بفتح‌آباد مسمی گردیده حراست آن بمیر عبدالله رضوي مقرر شد - اعظم خان بمنصب شش هزاري شش هزار سوار بلند رتبه گردید - و چون کار نظام شاه از نظام و رونق افتاد و مقرب خان (که سپه سالار او بود) باعظم خان ملتجي گشته در همین سال در سلک ملازمان پادشاهي انتظام گرفت خان مذکور به پیغام رندوله خان بیجاپوري (که بوسیلهٔ شما اگر عفو تقصیرات عادل شاه شود متکفل مي‌شوم که دیگر او پا از دایرهٔ انقیاد بیرون ننهد) بر کنار آب مانجرا رسیده فرود آمد اتفاقا روزے گروهے از مخالفان هجوم کرده (۲) بهادر خان رهله و یوسف محمد خان تاشکندي را زخمي ساخته دستگیر کردند - و بسیارے از لشکر پادشاهي قتیل و اسیر گردید - اعظم خان بطرف چتکوبه (۳) و بهالکي و بیدر رفت - که شاید تلافی جسارت آنها نماید - بنابر فقدان آذوقه و علیق برگشته از گنگ گذشت - و چون بوضوح پیوست (که نظام شاهیه بارادهٔ مصالحه با بیجاپوریان ببالاگهات

---

(۲) در [بعضی نسخه] روزے کهیٔ مخالف هجوم کرده (۳) نسخهٔ [ب] چنکوبه - و در [بعضی نسخه] جتکوبه •

برآمده بجانب قلعهٔ پرینده شتافته اند) عنان عزیمت بدان سمت منعطف گردانید - و قلعهٔ مذکور را گرد گرفت - چون بیست کروهی آن گیاه نمانده بود بے نیل مدعا برخاسته بدهارور در آمد (۲) - و در همین سال حسب الطلب بحضور رسید - اعلی‌حضرت فرمود که درین یساق از تو دو کار شایسته یکے آواره ساختن خانجهان و دوم فتح قلعهٔ دهارور بوقوع آمد - و دو خطا نیز واقع شد - چه بعد التجای مقرب خان بایستے بسمت بیدر شتافت - و هرگاه تسخیر پرینده صورت‌پذیر نبود توقف چرا بایست کرد - خان‌مذکور بخطای خود اعتراف نمود - و چون تمشیت مهمات دکن ازو چنانچه باید نشد معزول گردید - و در سال پنجم از انتقال قاسم خان جوینی بصوبه‌داری بنگاله رخصت یافت - در انجا جمعیت نیک فراهم آورد اکثر از مردم ایران بودند - سال هشتم بحکومت الهآباد نامزد گشت و در سال نهم بنظم صوبهٔ گجرات تعین شد - و چون منکوحهٔ شاهزاده محمد شجاع دختر میرزا رستم صفوي درگذشته بود در سال دوازدهم سنه (۱۰۴۹) هزار و چهل و نه هجري صبیهٔ اعظم خان را برای شاهزاده خواستگاري کردند - سلطان زین العابدین از بطن او متولد شد *

اعظم خان در مملکت وسیع گجرات مدتها بضبط و ربط پرداخت - در سال چهاردهم از کار طلبي بر سر زمیندار جام (که

---

(۲) نسخهٔ [ج] بدهار درآمد *

بخلاف ساير بوميان سر باطاعت در نمي آورد) فوج كشيده بخوانگر كه حاكم‌نشين آن ولايت است رسيد - جام از مستي نخوت بهوش گرائيده بتقبل يكصد اسپ كچهي و سه لك محمودي برسم پيشكش و برانداخت دار الضرب آنجا كه سكهٔ محمودي ميزد راه انقياد و اطاعت پيموده اعظم خان را ديد - او ازان خود سر وا پرداخته باحمدآباد معاودت نمود - و پس ازان به تيولداري اسلام آباد متهرا مامور شده سرا و پوره در انجا احداث نمود و بعد آن بحكومت بهار شتافت - در سال بيست و يكم بجهت صوبه داري كشمير طلب رفت - او عرضي نمود كه مرا تحمل سرماي آن ديار نيست - از تغير ميرزا حسن صفوي بحراست سركار دار الخير جونپور مباهي شد - و در سال بيست و دوم سنه (۱۰۵۹) هزار و پنجاه و نه بعد از طي هفتاد و شش مرحله از مراحل عمر در بلدهٔ مسطور از عالم فاني بجهان جاوداني انتقال نمود - تاريخ فوتش از كلمهٔ (اعظم اوليا) مستفاد مي‌گردد
۱۰۵۹
در باغي كه پيش از انقضاي سال حكومت بر كنار درياي جونپور اساس گذاشته و تاريخ بناي آنست * ع *

۱۰۵۸

* بهشت نهم بر لب آب جوي *

مدفون گرديد - پسرانش بمناصب عمده ترقي كردند - احوال هر يكي جداگانه تحرير يافت - گويند اعظم خان بصفات حسنه اتصاف داشت - مگر در محاسبهٔ عمال تشددے مي كرد - در سلطنت

تیموریه باصدار کارهای نمایان مزیت و رجحان گرفته از ابتدا تا انتها بعزت و آبرو گذرانید - البته خالي از صفای نیت نخواهد بود که تا امروز (که قریب صد سال گذشته) اخلاف و اعقاب او در هر زمانے برفعت و اعتلا ناموري داشتند - چنانکه این صحیفه از هر کدام باز گوید *

* اعتقاد خان میرزا شاپور *

پسر اعتماد الدوله و برادر آصف خان است - در لطافت مزاج و نظافت وضع و صفای معاش و تکلف ملبوس و نفاست اطعمه و مبالغه در الوان آن از یکتایان روزگار بود - گویند دران وقت یمین الدوله و میرزا ابوسعید و باقر خان نجم ثاني بخوش طعامي شهرهٔ آفاق بودند - اما او درین امر از هرسه بیش بوده - در سال هفدهم جهانگیري بصاحب صوبگی کشمیر سر افتخار بر افراشت و مدتها در حکومت آنجا گذرانید - و درین مدت برنج مکود و پان کنگیري از برهان پور برای او مي بردند - در ایام صوبه داري او حبیب چک و احمد چک (که سرهاي بیمغز آن شوریشتان بدعوي ریاست آن مملکت آگنده بود) فسادهای عظیم بر انگیخته آخر کار رخت ادبار به تبت کشیدند - اعتقاد خان (که بمنصب پنجهزاري ذات و سوار اختصاص داشت) در سال پنجم جلوس اعلی حضرت از کشمیر معزول شده در آغاز سال ششم باحراز سعادت ملازمت مستسعد گردیده نفائس و نوادر کشمیر از کالهای پرقاز (که

مشگین پرچم سلسله مویان را ببیتابی رشکش چون موی آتش دیده سرگرم پیچ و تاب دارد) و انواع شال از جامه وار و کمربند و گوش‌پیچ طرحدار خصوصا پشمینه از لوس و کرک که جانوریست وحشي ماکول‌اللحم (که در ولایت قرا تبت (۲) بهم‌رسد) و قالینهای شال باف خوش قماش و خوش طرح (که گزے بصد روپیه مرتب مي‌شود - و قالینهای کرمان نسبت بآن حکم پلاس دارد) برسم پیشکش از نظر انور گذرانید - و در همین سال هفدهم شعبان خدمت صوبهٔ دهلي از تغیر لشکر خان نامزد او گردید - و در سال شانزدهم از تغیر شایسته خان بصوبه‌داری بهار مامور شد - چون زمیندار پلاؤن متعلقهٔ آن صوبه بسبب کثرت تراکم اشجار و تشابک اغصان سر نخوت برافراشته تن باطاعت حکام در نمیداد اعتقاد خان در سال هفدهم زبردست خان را با فوجی آراسته کسیل کرد - او بکمال دلیري و چستي از کتلهای دشوار گذار و جنگلهای خاردار گذشته مفسدان سر راه را از تیغ بیدریغ گذرانید - پرتاب زمیندار آنجا در مقام ایاي درآمده بوسیلهٔ خان مذکور بتقبل لک روپیه پیشکش هر ساله اعتقاد خان را در پتنه دریافت - و از پیشگاه خلافت بر وفق ملتمس اعتقاد خان بمنصب هزاري ذات و سوار سر برافراخته پلاؤن را بیک کرور دام قرار داده جاگیرش تن گردید و چون در سال بیستم شاهزاده محمد شجاع از بنگاله طلب

---

(۲) نسخهٔ [ج] قرانیت -

حضور گشت نظم آن ولایت (که در آبادي و فراخي و فزوني محصول و کثرت مواد معیشت با اقلیمی مساوي ست) نیز بعهدهٔ اعتقاد خان تفویض یافت - و چون بار دیگر صوبهٔ بنگاله بشاه شجاع نامزد گردید اعتقاد خان ازان دیار بر آمده بآهنگ احرام آستان سلطنت رهگرا گردید - هنوز بحضور نرسیده بود که نظم صوبهٔ اودهه باو قرار گرفته فرمان بصدور پیوست که هر جا رسیده باشد بعد از وصول بتعلقه شتابد - و در سال بیست و سیوم سنه (۱۰۶۰) هزار و شصتم هجري اعتقاد خان از بهرایچ روانه شده بمستقر الخلافه رسیده سپنجي سرای دنیا را پدرود نمود گویند اول کسی (که در اکبر آباد طرح حویلیهای جدید انداخت) سه کس بودند - خواجه جهان جهانگیري - و خواجه ویسي دیوان سلطان پرویز - و اعتقاد خان - و از همه مطبوع تر و مصنوع تر حویلی خان مذکور بود - چون پسند طبع دقت آفرین اعلی حضرت افتاد خان مشار الیه پیشکش نمود - ازان رو که بهترین منازل آن شهر بوده در سال شازدهم بعلي مردان خان امیر الامرا بطریق انعام مرحمت شد *

* اله یار خان *

پدرش افتخار خان ترکمان که در عهد جنت مکاني از کمکیان بنگاله بود - چون نظم آن مملکت باسلام خان چشتي تفویض یافت او فوجي را بسرکردگی شجاعت خان شیخ کبیر بر سر عثمان خان

لوهاني[(۲)] (که دران حدود سرخود سري و تمرد مي افراخت) کسيل نمود - سرداري برانغار نامزد افتخار خان بود - چون کارزار ترازو گرديد و هر فوجي مقابل خود گرم مجادله گشت عثمان خان فيل مست جنگي را پيش انداخته بر هراول فوج پادشاهي تاخت - و آن را زير و زبر ساخته بکارزار افتخار خان پرداخت خان مذکور پاي همت افشرده دست و بازوي نبرد بر کشاد و پس ازان (که جمعي از نوکران و رفقاي قديمش بگلگونهٔ جان‌نثاري چهرهٔ رادمردي بر افروختند) آن سرشار نشهٔ جلادت مردانه جرعهٔ ممات در کشيد *

آله يار خان پس از جان‌فشاني پدر مورد نوازش جنت‌مکاني گشته بمرور ايام پايهٔ دولت و امارت برتر افراخت - در اواخر عهد آن پادشاه عالي‌جاه و سر آغاز جلوس صاحبقراني به منصب دو هزار و پانصدي اختصاص داشت - و بدستور قديم در کمکيان بنگاله انتظام يافت - قاسم خان ناظم آن مملکت عنايت الله پسر خود را با خان مذکور به تسخير بندر هوگلي (که از مشاهير بنادر بنگاله است) رخصت نمود - در حقيقت سرداري و کار فرمائي مفوض بخان مشار اليه بود - دران فتح مصدر خدمات شايسته گشته بتدابير صايبه و بهادريهاي نمايان در سال پنجم[(۳)] درخت کفر و ضلال فرنگ

---

(۲) نسخهٔ [ا] نوهاني (۳) نسخهٔ [ب] درخت تسلط فرنگ که دران مرزو بوم *

(۲)
(که دران مرز و بوم رگ و ریشه فرو برده بود) برافکنده بجای ناقوس آواز تسبیح و تهلیل بلند گردانید - و در جلدوی آن باضافهٔ سواران و منصب سرافراز گشت - و پس ازان خان مذکور در صوبهداری اسلامخان باتفاق برادرش میر زینالدینعلي سیادت خان بولایت کوچهاجو که شمالي بنگاله است لشکر کشیده در استیصال
(۳)
مخاذیل آشامیان (که در اعانت مرزبان ولایتمذکور کوشیده محالات سرحد پادشاهي را بجبر و قهر متصرف شده بودند) مساعیٔ جمیله بکار برده بسیارے ازان تفسیده دلان بادیهٔ ضلالت را از سرچشمهٔ انتقام سیراب ساخته بدستبردهای قوي سرکشان آن ناحیه را عبرت پذیر و فرمان بردار گردانیده سالم و غانم معاودت نمود - و از پیش گاه خلافت بمنصب سه هزاري سه هزار سوار تارک افتخار برافراخت و در همان صوبه حیات مستعار بپایان آورده در سال بیست و سیوم آغاز سنه (۱۰۶۰) هزار و شصت رخت هستي بربست - صاحب اولاد و عشیره بود - پسرانش اسفندیار و ماه یار و ذوالفقار بجاگیر و تیول در خور و تعیناتیٔ آن صوبه کام اندوز بوده دومین در سال بیست و دوم بحضور پدر و سیومین در سال بیست و ششم بعد از والد خود در گذشتند - و رحمن یار برادرش سال بیست و پنجم بالتماس شاهزاده محمد شجاع ناظم آن دیار از اصل و اضافه

(۲) نسخهٔ [ا ج] بجای ناقوس تسبیح و تهلیل (۳) در [بعضی نسخه] آسامیان ॰

بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار و بخدمت حراست جهانگیرنگر سر برافراخت - بعد بخطاب رشید خان مخاطب گشته در سال بیست و نهم بنیابت شاهزاده محمد شجاع بحراست صوبهٔ اوڈیسه مقرر شده بود - از رفتن آن دیار تقاعد نموده به نخستین کار مي پرداخت - هنگامے (که شجاع از مقابل عالمگیر شاه روگردان شده ببنگاله رخت ادبار کشید - و بتعاقب معظم خان خانخانان بے ثبات گشته دست و پاي بیحاصل میزد - و در سال دوم عالمگیري بجهت گذرانیدن برشکال در ٹانده طرح اقامت انداخت) چون شنید (که رشید خان در مقام سرکشي و خلاف است - و مجموع زمینداران آنحدود بموافقت او دم از مخالفت میزنند - و مي‌خواهد با نوارهٔ پادشاهي بمعظم خان پیوندد) لهذا مهین پسر خود زین‌الدین را با سید عالم بارهه تعیین نمود - تا او بعد از وصول بجهانگیرنگر تمهید کشتن رحمن یار کرده از روی غدر و مکیدت بفسانه و فسون روزے او را در بارعام طلبیده بمردم اشاره نمود - هر یک حربه انداخته از هم گذرانیدند (۲) *

* احمد خان نیازی *

پسر محمد خان نیازي ست - بشجاعت و سخاوت اتصاف داشت - و بجمیع ملکات رضیه موصوف بود - در عهد جنت‌مکاني چون رحیم خان دکني (که از امرای نظام شاهیه بود) با جنود

(۲) در [بعضے نسخه] گذرانید

فراوان برسر ایلچپور آمده آنرا جبرا و قهرا بدست آورد تا آنکه فوج گران از جیوش پادشاهي دران حوالي نبود احمد خان در آغاز شباب از جلادت فطري و تهور ذاتي با مردم قليل مکرر بآن متصرف و متغلب عرصهٔ مصاف برآراسته بآويزش نمايان و دستبردهای شايان اورا از شهر برآورده علم نام‌آوري برافراشت و ازان وقت پیوسته در یساق پر مشاق دکن به تقديم خدمات پادشاهي مساعي مشکور بکار برده در ايام محاصرهٔ دولت آباد بهمراهئ خانزمان بهادر بآوردن خزانه و رسد غله (که از برهانپور بکتل روهنکهیره (۲) رسیده بود) روانه گشت - خانزمان احمد خان را (که في الجمله کسل مزاج داشت) با بهار سنگهه (۳) بندیله در ظفرنگر گذاشت - اتفاقا هردو سردار با معدودے نزدیک قصبهٔ فرود آمده سپاه خود را همراه خانزمان راهي‌ساختند - ناگاه یاقوت خان حبشي (که بعادل‌شاهیه پیوسته بود) بهیئت مجموعي که بر سر خانزمان میرفت آنها را با مردم قليل در میدان خالي یافته بے‌محابا ریخته بجنگ درپیوست - احمد خان با بهار سنگهه بندیله نوعے پای‌ثبات افشرد که آن خیره سران را روی کار نمانده انگشت حیرت بدندان گرفته پشت گردانیدند - روز فتح عنبرکوٹ نیز تردد نمایان از احمد خان سرزد - و مردم کار آمدنئ او بسیار بکار آمدند - چنانچه مهابت خان میگفت که شریک غالب این فتح اوست - و در یساق

---

(۲) در [نسخهای اکبرنامه] روهنکهیره (۳) نسخهٔ [ج] پهار سنگهه ‌‌•

پرینده روزے (که بر سر کهي غنیم مهابتخان چیرگي نمود) احمد خان تلاشهای بجا کرده مورد تحسین و آفرین گشت - و ازین رو خان سپه سالار در احترام و اعزازش کوشیده سوای خان زاده نام نمي گرفت *

چون سال نهم ساحت دولتاباد به پرتو ورود اعلی حضرت منور گردید خان مذکور باضافهٔ پانصدي پانصد سوار بمنصب دو هزار و پانصدي دو هزار سوار سر برافراخته بهمراهی شایسته خان (که باستخبر سنگمنیر و ناسک دستوري یافته بود) معین گردید (۲) او از کار طلبي باجازت سردار انفتاح قلعهٔ رام سج وجههٔ همت ساخته آنرا به نیروی تدبیر و بازوی شهامت از دست مردم ساهو برآورده بحوزهٔ تصرف درآورد - و پس ازان بعنایت نقاره بلندپایگي یافته ملازم رکاب پادشاهي بود - پیشتر بفوجداری گلشن آباد کام دل اندوخت - چون نهال استعدادش نشو و نما یافتهٔ آن سرزمین بود بهمعنانی سرور و انبساط عنان عزیمت بدان دیار تافت - و در سال بیست و سیوم از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري ذات و سوار مباهي گشته بصیانت قلعهٔ احمدنگر سرافراز گردید - و در سنه (۱۰۶۱) هزار و شصت و یکم آغاز سال بیست و پنجم برحمت الهي پیوست - ملکهٔ شجاعت و سخاوت ارثي داشت - و دیگر اوضاع و اطوارش هم در کمال استواري بود - در سرکارش هرگز برطرفي نمیشد

---

(۲) نسخهٔ [ب] رام سیج

جاگیرے (که در وجه علوفهٔ کمے تنخواه میکرد) گویا ملک او بود - اگر ده بیست اضافه هم مي‌آورد دست متصدیان سرکارش بباز یافت آن نمي رسید - و باوجود اسباب دولت و بزرگي با همه کس سر تواضع فرود آوردے - و بکمال خاکساري و خدا شناسي بسر بردے - و از بسیاریِ عشائر و اولاد تمندار عمده بود - چون پدرش اشتي‌برار را وطن قرار داده مدفن خود ساخت مشار الیه در آبادیِ قصبه کوشبیده طرح باغے انداخت - و بتاسیس مسجدے عالي و مقبرهٔ پدر پرداخت - مدتها باقامت اذان و صلواة زیارتگاه خلائق بود - درین ایام غیر از اجداث کهنه نه از قطان نامے و نه از مساکن نشانے مانده *

* آتش خان حبشي *

از امرای حکام دکن ست - در عهد جنت‌مکاني بدرگاه پادشاهي ملتجي شده بمنصب درخور سرافرازي یافته پس ازان (که سریر خلافت بجلوس فردوس آشیاني زیب و فر پذیرفته) او سال اول از اصل و اضافه به منصب دو هزاري هزار سوار امتیاز اندوخته سال سیوم (که دکن مورد فوج پادشاهي گشت) بانعام بیست و پنجهزار روپیه مفتخر گشته در افواج متعینه جهت گوشمال خانجهان لودي و تادیب نظام الملک دکني بهمراهيِ شایسته خان مختص گشت - و پس ازان در کمکیان صوبهٔ دکن انتظام یافت دور محاصرهٔ دولت آباد همراه خانخانان مهابت خان و پستر

باتفاق خان زمان سرگرم مهمات سرکار پادشاهي بود - پستر بحضور رسیده سال سیزدهم بخلعت و اسپ و انعام ده هزار روپیه کام دل برگرفته بخدمت فوجداری بهاگلپور مضاف صوبهٔ بهار بلندرتبگي حاصل ساخت - و سال پانزدهم (که شایسته خان ناظم آنجا بر سر پرتاب زمیندار پلاؤن(۲) لشکر کشید) او بسرکردگی برانغار معین گردید سال هفدهم بحضور رسیده یک زنجیر فیل بطریق پیشکش گذرانید و ظاهرا باز تعینات دکن گشته سال بیست و چهارم از دکن آمده یک فیل دیگر پیشکش نمود - و سال بیست و پنجم مطابق سنه (۱۰۶۱) هزار و شصت و یک هجري بملک عدم شتافت *

* الله قلي خان اوزبک *

پسر النگ توش مشهور است - که از قزاقان و یکه تازان توران دیار بوده - اصلش از الوس المان - نامش جتي(۳) - در جنگي سینه را تاخته ازان وقت در السنهٔ عوام بالنگتوش اشتهار یافت - النگ در ترکي برهنه است - و توش سینه را گویند - نوکر نذر محمد حاکم بلخ بود - وکهمرد(۴) را با لواحق و توابع با هزارجات در تیول داشت - و چون نوکر علوفه خوار کم داشت ایمانچي و غارتگر بسیار فراهم آورده پائین قندهار و غزنین بتاخت و تاراج روزگار میگذرانید - و پیوسته بر سر خراسان میدوید - شاه ایران نتوانست

---

(۲) نسخهٔ [ا] پلاموں (۳) در [بعضی نسخه] جیتي (۴) در [بعضی نسخهای اکبر نامه] کمهرد - و الله اعلم *

شر او را از رعایای آنحدود کفایت کرد - رفته رفته بهمین قزاقي نامے بسپه سالاري برآورد - و دست تصرف باطراف و جوانب دراز کرده بجهت ضبط هزارجات (که یورت آنها در حدود غزنین واقع است - و از قدیم بحاکم غزنین مالگذاري مي نمودند) حصارے اساس گذاشته تهانهٔ خود قایم نمود - و بر سر آن میان او و خانه زاد خان خانزمان پسر مهابت خان (که از جانب پدر در کابل حکم راني مي‌کرد) در سال نوزدهم جهانگیري محاربهٔ عظیم واقع شد - اوزبک و المان بسیار علف تیغ انتقام گردیدند النگ توش چنگ رسا (۲) خورده راه هزیمت برگزید - و بعد از واقعهٔ هایلهٔ جنت مکاني در سر آغاز جلوس اعلی حضرت نذر محمد خان از فرصت طلبي بهوس تسخیر کابل گران لشکرے کشید النگ توش بقصد تلافیِ مافات در قتل و غارت سکان حوالیِ کابل تقصیر ننمود - و آخرها چون ایام دولت نذر محمد خان بسر آمد و اقبالش رو بادبار آورد تیول النگ توش را بے سابقهٔ تقصیر تغیر نمود - و به سبحانقلي پسر خود داد - و همچنین اکثر ارکان و اعیان خود را رنجانید - و کشید بجائیکه کشید - آله تلي پیش ازانکه نذر محمد خان امام قلي خان برادر کلان خود را خلع نموده سمرقند و بخارا را ضمیمهٔ بلخ نماید مشار الیه از پدر جدا شده به مددگاریِ بخت باراده بندگیِ درگاه پادشاه از ماوراء النهر

(۲) نسخهٔ [۱] سر چنگ رسا •

سال سیزدهم بکابل رسید - پادشاه دریا نوال از راه قدر شناسي پنجهزار روپیه بطریق انعام بر خزانهٔ اٹک تنخواه فرمود - و پنجهزار روپیه سعید خان ناظم کابل (که برسم مساعدت از خزانهٔ آنجا داده) آن نیز بصیغهٔ انعام محسوب گردید - و چون سال چهاردهم احراز ملازمت نمود بمنصب هزاري سرفرازي یافت - چون غریب نوازي و خاندان پروري شیوهٔ رضیهٔ فردوس آشیاني بود او را باضافهای پی در پی به منصب دو هزاري بلند پایه گردانید - و در سال بیست دوم بهمراهی رستم خان و قلیچ خان در نبرد قزلباشیهٔ قندهار مصدر ترددات نمایان گردیده بافزایش پانصدي سرمایهٔ عزت اندوخت - و چون در سال بیست و چهارم جعفر خان بصاحب صوبگی بهار رخصت یافت خان مذکور بدان صوبه تعین گشت - و در سال بیست و ششم ازانجا بحضور آمده بافزونی سواران از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار علم اعتبار افراخت *

* الف خان امان بیگ *

اصلش چغتای برلاس است - ابًا عن جد حلقهٔ ملازمی سلسلهٔ تیموریه در گوش بندگي داشته - علي شیر خان (که از معتمدان و کار پردازان صاحب قراني بود) از اجداد اوست - پدرش میرزا جان بیگ (که بتبدل (۲) احوال اختلال بمبانی اوضاع سابقهٔ او راه

(۲) در [بعضی نسخه] که تبدل احوال و توسط اختلال *

یافت) در خدمت خانخانان میرزا عبدالرحیم ملازم گردیده بزرگی پایه افزای اعتبار و چهره آرای عمدگی گشت - چون بساط حیات در نوردید امان بیگ بمرور دهور احیای طریقهٔ پیشین اسلاف نموده در سلک نوکران صاحب‌قران ثاني انتظام گرفت - و بقلاوزی بخت بیدار و پای‌مردی رشادت اطوار بمنصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار و تفویض نگهبانی قلعهٔ قندهار (۲) در مدارج دولت و معارج اقبال متصاعد شد - و مدتے مدید و زمانے ممتد دران حصار متانت انحصار گذرانیده در سال بیست و ششم بخطاب الف خان جبههٔ ناموري افروخت - و در آخر همین سال سنه (۱۰۶۳) هزار و شصت و سیوم هجري رخت زندگي ازین سپنجي سرا بر بست - پسران جوان شایسته داشت - ازان جمله قلندر بیگ که شش صدی شاهجهاني بود - بعد نخستین محاربهٔ دارا شکوه (که نزدیکی عماد پور متصل سموگدهه اکبرآباد اتفاق افتاده) از موارد تفضل عالمگیري بخطاب خاني و قلعه داری کایان مضاف صوبهٔ بیدر سرفرازي یافته برخصت دکن جمعیت اندوخت - در بارگاه سلطنت این خانواده (۳) گویا باب قلعه داري قرار یافته بود - خان مذکور و پسرانش مدة العمر خود را در حفاظت حصون دکن گذرانیده خان مذکور مدتها در کایان بسر برده پستر بحراست احمد نگر

---

(۲) در [بعضے نسخه] قندهار دکن (۳) نسخهٔ [ب] این خانواده باب قلعه داري *

و در سال پانزدهم از تغیر مختار خان بفوجداري و قلعه داري ظفر آباد بیدر تعین گشت *

و چون قلعهٔ نلدرک بتصرف اولیای سلطنت درآمد حکومت آنجا بنام او تفویض یافت - و آخرها قلعه داري گلبرگه یافته با صاحب سجادهٔ روضهٔ قدوة الواصلین سید محمد گیسو دراز رحمة الله علیه بر سر لختي (۲) خون سریها پیچید - و کار بجنگ و جدال رسانید - پیش از فتح بیجاپور بیک سال درگذشت - از پسرانش (۳) (که همه صاحب کار بودند) مثل میرزا پرویز بیگ که قلعه دار ملکهیر معروف مظفرنگر (که هشت کروهي گلبرگه است) بود - و نور العیان (که خطاب جانباز خاني یافته و پستر بنام جد و باز بخطاب پدر مخاطب گشت) ابتدا قلعه دار مرتضی آباد مرچ شده آخر در (۴) دزدبای نصیرآباد دهارور (۵) متعلق بنکاپور سپري شده - اما نامور و عمده پرویز بیگ بود - نخست خطاب جان باز خاني یافته پس ازان به بیگلر خان مخاطب گردید - اکثر قلعه داریها داشت چون انکر (۶) فیروز گدهه مفتوح گشت قلعه داري آنجا نامزد او شد سالے نکشید که پیمانهٔ زندگیش لبریز گردید - پسرانش بیگ محمد خان قلعه دار ادوني شده - و میرزا معالي قلعه دار گلبرگه - ازانجا

---

(۲) در [بعضی نسخه] تخت - یا بخت باشد (۳) در [بعضی نسخه] ملکهر (۴) نسخهٔ [ا] دهاروار (۵) در [بعضی نسخه] بیکاپور - و در [بعضی جا] بنکاپور (۶) نسخهٔ [ا] اتکر - و نسخهٔ [ب] اتکیر *

بحکومت قندهار شتافته فوت کرد - برهان الدین قلندر است
که از مدتها قلعه داری ملکهیر دارد - و الف هیچ ندارد - قلندر
محض است - و بهمان چاردیوار ناپایدار که از سنگ زرد شکننده
ساخته اند در ساخته *

* احمد بیگ خان *

برادر زادهٔ ابراهیم خان فتح جنگ است - هنگامیکه صاحب صوبگی
بنگاله بعم او مقرر بود خان مذکور بحکومت اُدیسه می پرداخت
در سال نوزدهم جهانگیری مشار الیه بر سر زمیندار کردهه (که
رایت سرکشي و سرتابي بر افراشته بود) شتافت - ناگاه بے سابقهٔ
آگهي ورود موکب شاه جهاني از دکن براه تلنگانه دران دیار
اتفاق افتاد - ناگزیر دست ازان مهم باز داشته بموضع پپلي (که
حاکم نشین آن صوبه بود) شتافت - چون تاب مقاومت در خود
نمي یافت اسباب و اشیای خود برداشته بکتک (که از انجا
دوازده کروه بجانب بنگاله است) رفته دران مکان هم که قابلیت
تحصن نداشت نتوانست پای همت افشرد - ببردوان با صالح بیگ
فوجدار آنجا پیوست - و ازانجا هم بدر زده بعم خویش ملحق گشت
در روز جنگ (که ابراهیم خان را با امرای شاهي اتفاق افتاد) خان
مذکور با هفتصد سوار طرح بود - چون آتش قتال اشتعال پذیرفت
هراول ابراهیم خان همت بای داده جای خود گذاشت - زدوخورد
بمشار الیه رسید - او مردانه تلاشها نموده زخمها برداشت - و پس

از انکه ابراهیم خان درا[illegible] معرکه کشته شد احمد بیگ خان ا
کار شناس[illegible] هوشیاري با وصف جراحات مولم بپامردي مردانگي
و دلیري گرم و گیرا بدهاکه که عیال و اموال ابراهیم خان درانجا بود
خود را رسانید - اما موکب شاهي نیز از راه دریا پاشنه کوب
در رسید - مشارالیه چارهٔ بجز بندگي و فرمان پذیري نیافته
بوسیلهٔ مقربان شاهزاده بملازمت استسعاد یافت - و پس ازانکه
سریر فرمان روائي هندوستان بوجود کرامت آمود صاحب‌قران ثاني
زیب‌بندگي یافت خان مذکور بمنصب دو هزاري ذات هزار و پانصد
سوار سرافراز گردیده بفوجداري و تیولداري سیوستان کامیاب عزت
شد - و پس ازان به نیابت یمین‌الدوله آصف خان بحکومت ملتان
سر عزت بر افراخت - و بعد از عزل آن تعلقه چون بحضور رسید
بجاگیرداري پرگنهٔ امیتهي (۲) و جایس مضاف لکهنؤ اختصاص گرفت
و در سال بیست و پنجم از تغیر مکرم خان صفوي بفوجداري بیسواره
و اضافهٔ پانصدي پانصد سوار امتیاز یافت - و در سال بیست و هشتم
معزول شده بسبب برخے امور چندے بے منصب و جاگیر گشت
و در سال سیم از پیش‌گاه الطاف خسرواني بحالي منصب سابق
چهرهٔ مباهات بر افروخت *

* اوزبک خان نذر بهادر *

برادر کلانش یولم بهادر اوزبک - هر دو در بدو حال بنوکري عبدالله

---

(۲) نسخهٔ [ب] امیتهي *

خان بهادر فیروز جنگ فراغبالي داشتند - بهنگام اقامت جنیر در جرگهٔ ملازمان دولت‌توامان صاحبقران ثاني منخرط گشته - و چون سریر کیوان نظیر هندوستان نگین‌دان آن یگانه گوهر خاتم جهانباني شد انوار نوازش پادشاهي بر وجنات احوال آن دو برادر تافت هر کدام بمنصب مناسب چهرهٔ روزگار خویش افروخت - دران وقت که مهابت خان خانخانان از حضور لامع‌النور بصاحب‌صوبگی دکن شرف دستوري یافت آنها نیز بهمراهي تعین شدند - اعلی‌حضرت بالمواجهه در بارهٔ پرداخت هر دو ارشاد فرموده بتنخواه تیول آباد پیش آمده در مراعات خاطر و پاس احترام باقصی‌الغایت میکوشید یولم بیگ باجل طبعي بساط زندگي در نوردید - نذر بیگ بخطاب اوزبک خان مورد عاطفت گشته سال چهاردهم حسب الالتماس شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ناظم دکن باضافهٔ هزاري هزار سوار بمنصب دو هزاري دو هزار سوار و قلعه داري اوسا از تغیر مبارک خان نیازي کامیاب گردید - و در سال بیست و دوم بعنایت نقاره بلند آوازه شد - پس از مدتها (که در قلعه داري مذکور گذرانیده بحضور شتافت) تعین صوبهٔ احمدآباد گجرات گشت و در سال سیم جلوس مطابق سنه (۱۰۶۶) هزار و شصت و شش هجري صبح زندگیٔ او بشام ممات رسید - و بخواب عدم غنود مرد عشرت دوست عیش پرست بود - بتجرع راح ریحاني خوگر و بنغمه وسرود شیفته تر - غیر ازانکه سپاه را بقرار ضابطه نگهداشتي

هرزه خرج و باد دست بود - از ما حصل تیول تا آخر سال چیزے نمي گذاشت - همیشه میگفت اگر جز دو دست رخت پس از مرگ من برآید عاصي باشم - پسرش تاتار بیگ دران اوان [که پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر رایت عزیمت بانتزاع سلطنت برافراشت و در مقامات فرمان باری برهانپور (که نیم کروهي شهر واقع است) اکثرے را بعطای منصب و خطاب برنواخت] مشارالیه نیز بافزونی رتبه و خطاب پدر سرافرازي یافت - و در جمیع معارک هیجا ملتزم رکاب شاهي بود - چون حدیقهٔ ملک و ملت از خار و خس مخالفان سلطنت پیرایش یافت بتعیناتی دکن اختصاص گرفته بهمراهی شایسته خان امیر الامرا ناظم آن ولایت در محاصرهٔ قلعهٔ چاکنه (۲) که در تصرف سیوای بهونسله بود کمر سعي بر میان عبودیت استوار بست و چون در سال سیوم آن حصن حصین بصولت و اقبال پادشاهي تسخیر پذیرفت حراست آن بعهدهٔ خان مذکور مفوض شد - پس ازان بتعلقهٔ کوکن که مسکن و ماوای مرهته است شتافت - و پیوسته با اشقیا زد و خورد داشته بجانفشاني سرخروئي یافت - برادرش محمد والي بخطاب ارني مخاطب گشته روزے چند بخشیِ فوج محمد اعظم شاه بوده پس ازان بقلعه داری فتح آباد دهارور و اعظم نگر بنکاپور سرفرازي یافت - و چون در گذشت پسرش ابوالمعالي بخطاب پدر فایز گردیده چندے بفوجداری بیر و پستر

---

(۲) نسخهٔ [۱] چاکته •

بمحافظت قلعهٔ دهارور مي پرداخت - در مبادي وصول رايات آصف جاه بولايت دکن احوالش بکمال پريشاني رسيد - بے مهري روزگار تدارک آن ننموده در گذشت - الحال کسے که اين سلسله را بر پای دارد نمانده *

* اخلاص خان شيخ الهديه *

پور کشور خان شيخ ابراهيم بن قطب الدين خان شيخ خوبن است که احوال او بقلم درآمده - شيخ ابراهيم سال اول جلوس جنت مکاني بمنصب هزاري سه صد سوار و خطاب کشور خان امتياز يافته سال سيوم بقلعه داری رهتاس سر عزت برافراخت - سال چهارم بحضور آمده از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري دو هزار سوار نوازش پذيرفته بفوجداری اچينه نامزد شد - و سال هفتم در جنگ شجاعت خان با عثمان افغان (که بجانب اوقيمه علم نخوت مي افراشت) دليرانه جان در کار ولي نعمت درباخت - شيخ الهديه بمنصب درخور سرفرازي يافته سال هشتم جلوس فردوس آشياني همراه پادشاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر بپشت گرمی افواج متعينه جهت تنبيه جهجهار سنگهه بنديله نامزد شد - سال هفدهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار سرافرازي يافته بقلعه داری کالنجر مباهات اندوخت - و سال نوزدهم همراه پادشاه زاده محمد مراد بخش بتسخير بلخ و بدخشان مقرر شده از اصل و اضافه به منصب دوهزاری هزار سوار و خطاب اخلاص خان نامور گشت - و سال بيستم

حسب تجویز جملة الملک سعد الله خان (که پس از معاودت شاهزاده مذکور به بذن و بست بلخ شتافته بود) باضافهٔ پانصد سوار علم امتیاز برافراشت - و سال بیست و یکم معاودت کرده حسب الحکم از پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر جدا شده احراز سعادت ملازمت نمود - پستر بعطای علم لوای شادکامي برافراخت - و سال بیست و دوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي دو هزار سوار محسود اقران گشته در رکاب پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بصوب قندهار شتافت - و سال بیست و سیوم باضافهٔ پانصدي و سال بیست و پنجم بعنایت نقاره کوس بلند رتبگي زد - و نوبت دوم همراه پادشاه زاده مزبور بمهمت مذکور کمر عزیمت بست و سال بیست و ششم با پادشاه زاده دارا شکوه بمهم مسطور همپائي گزیده بعنایت خلعت و اسپ با زین نقره از همچشمان تفوق جست و ازانجا همراه رستم خان به تسخیر بست گام جلادت برداشت و سال بیست و هشتم همراه جملة الملکي بتخریب قلعهٔ چیتور معین شد - و سال سیم همراه معظم خان در کمکیان دکن قرار یافته نزد پادشاهزاده محمد اورنگ زیب ناظم آنجا روانه گردید - و در محاربهٔ عادل‌خانیه دست جرأت برکشاده خود زخم نیزه بر ران برداشت - بعد از ظهور این تردد سال سي و یکم از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري هزار سوار درجهٔ اعتلا پیمود - تتمهٔ احوالش بملاحظه نیامده *

* افتخار خان خواجه ابوالبقا *

برادر زادهٔ عبدالله خان فیروز جنگ است - و همشیره زادهٔ مهابتخان خانخانان - لکهنؤ جاگیرداشته در سال هیزدهم شاهجهانی بخطاب افتخار خان از خدمت ترک و عصای مرصع از انتقال میرخان (که در خانه‌جنگی صلابت خان و امر سنگهه کشته شد) سر بلند گردید - و پستر بفوجداری اکبرنگر رخصت یافته بمنصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار سرافرازي یافت - و در سال بیست و ششم بهمراهی رستم خان دکني در جنگ قزلباشیهٔ (۲) قندهار شجاعت و مردانگی خود بر همگنان روشن ساخت - هنگامی که فوج قزلباش بر میمنهٔ رستم خان تاخت آورد اکثر یلان میمنه را تزلزل در بنای عزیمت راه یافت - مگر افتخار خان با سرداری چند که عنان حماست از دست نداده تلاشهای مردانه نمود - و در جایزهٔ حسن‌تردد از پیش‌گاه خلافت و جهانداني باضافهٔ پانصدي ذات و پانصد سوار بمنصب دو هزاري دو هزار سوار و عطای علم سربلند گشت - و چون فروغ رشادت و کار طلبي از ناصیهٔ احوال آن خانه زاد لایق‌العنایت تابش میداد در سال بیست و پنجم در جشن وزن شمسي باضافهٔ پانصدي و عنایت نقاره نوازش یافت - و چون سال بیست و هفتم بهمراهی مهین‌پادشاهزاده محمد دارا شکوه تعین یساق قندهار گردید حسب‌الالتماس آن شاهزاده بافزونی پانصدي ذات مباهي گشت

(۲) نسخهٔ [ب] قزلباش قندهار ۰

و در سال بیست و هشتم بتیولداري و فوجداري چوراگڈهه مضاف صوبهٔ مالوه تارک افتخار بر افراشته باضافهٔ هزاري هزار سوار بمنصب سه هزاري سه هزار سوار سرمایهٔ اعتبار اندوخت - و چون در سال سیم شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ناظم دکن بجهت تادیب و تنبیه سلطان عبدالله قطب شاه والی تلنگ مامور گشت و حسب منشور مطاع شایسته خان صوبه‌دار مالوه با افتخار خان و سایر فوجداران و منصبداران تعیناتی آنصوبه از مالوه راهي شده بلشکر شاهزاده ملحق گردید افتخار خان بامر شاهي در مورچال جنوبي باتفاق هادي‌داد خان انصاري متعین شد - و پس از انجام آن مهم باقطاع خود دستوري یافت - و چون در آخر همین سال شاهزادهٔ مذکور بتسخیر و تخریب ولایت عادل شاه والی بیجاپور معین شد حسب‌الحکم پادشاهي افتخار خان از تیول خود شتافته بفوج شاهي پیوست - پادشاهزاده در سال سي و یکم با عساکر گران طی منازل نموده چون بحوالی قلعهٔ بیدر رسید سیدي مرجان قلعه‌دار (که از غلامان قدیم الخدمت ابراهیم عادل شاه بود - واز سي سال بمحافظت آن قلعه مي‌پرداخت) با قریب هزار سوار و چهار هزار پیادهٔ تفنگچي و باندار و سامان و سرانجام فراوان باستحکام برج و باره همت گماشت - شاهزاده باتفاق معظم خان میرجمله در ده روز توپها را بکنار خندق رسانیده برجے را (۲) بضرب توپ خراب ساختند - اتفاقا روزے که از مورچال معظم خان یورش واقع شد

(۲) در [بعضی نسخه] برخی را •

قلعه‌دار عقب برج مذکور جرے عظیم کنده و آنرا بباروت و بان وحقه
آموده خود نزدیک بدان آمادهٔ مدافعه بود که ناگاه شراره برجسته
آتش بباروت درگرفت - و خرمن وجود او با دو پسرش در هم سوخت
دلیران کوس فیروزي بلند آوازه ساخته داخل شهر گشتند - قلعه دار
گرفتار چنگ اجل بود - پسران خود را با کلید قلعه فرستاد - روز دوم
جان بسپرد - چنین حصن حصین (که سه خندق عمیق بعرض بیست
و پنج گز و ژرفای پانزده گز درسنگ دارد) بمحض اقبال شاهزاده در
عرض بیست وهفت روز بکمال آساني مفتوح گردید - و دوازده لک
روپیه نقد و هشت لک روپیه را سرب و باروت و دیگر مواد قلعه‌داري
و دو صد و سي توپ بقید ضبط در آمد - پادشاهزاده سلطان محمد
معظم دومي خلف خود را با افتخار خان در قلعهٔ مذکور گذاشته خود
بهمعنانيء اقبال متوجه پیش شد - و هنوز این مهم خاطر خواه انصرام
نیافته بود که بحکم حضور شاهزاده با کمکیان بجا و مقام خود مراجعت
نمود - و در همان ایام مهاراجه جسونت به بند و بست مالوه تعین
گشته مجموع تیولداران بموافقت او مامور گشتند - خان مذکور از
چستي و چالاکي پیش از همه براجه پیوست - ناگاه فلک نیرنگ ساز
امرے (که در مخیلهٔ هیچکس نمیگذشت) بمنصهٔ شهود آورد
و در مبادیء سال سي و دوم سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت
هجري پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر با جیوش دکن بعزم
مستقر الخلافه بسر زمین مالوه درآمد - چون راجه سر راه بود و انتظار

همین روز می کشید امادهٔ جنگ و پیکار گشت - افتخار خان با جمعی از منصبداران در میسرهٔ او جا گرفت - و با فوج مراد بخش (که در برانغار عالمگیری بود) در آویخته بمقابله و محاربه پرداخت و بترکتاز جرأت دواسپه بجانب عدم تاخت - گویند با آنکه خواجه‌زاده نقشبندي بود مذهب امامیه اختیار کرده - و دلائل و براهین آن مذهب را بمرتبهٔ یاد گرفته بود که دیگریرا رد آن متعذر می‌نمود پارهٔ مساس بعلم هم داشت *

* ارادت خان میر اسحق *

سیومی پسر اعظم خان جهانگیري ست - در عهد فردوس آشیانی پس از فوت پدر بمنصب نهصدي پانصد سوار امتیاز یافته بمیرتزکي روی عزت بر افروخت - و در سال بیست و پنجم بخطاب ارادت خان و منصب هزار و پانصدي هشت صد سوار سرافراز گشته بداروغگیِ فیل خانه سر برافراخت - و در سال بیست و ششم از تغیر تربیت خان بخدمت آخته بیگي مفتخر گردید - و در همین سال بمنصب دو هزاري هزار سوار و خدمت بخشیِ دوم خلعت امتیاز پوشید - و در سال بیست و هشتم باضافهٔ هشت صد سوار و خدمت فوجداریِ سرکار لکهنؤ و بیسواره از تغیر احمد بیگ خان مورد نوازش گشت - و در سال بیست و نهم بحضور رسیده از تغیر اسد خان بخدمت عرض وقائع صوبجات سرمایهٔ اعزاز بدست آورد - و از اصل واضافه بمنصب دو هزاري دو هزار سوار کام دل اندوخت - در اواخر عهد

اعلی حضرت بنابر وجهی از منصب معزول گردیده چندی بآزرم گذرانید - در همان ایام سریر فرماندهي بوجود زیبنده نمود عالمگیري زیب و زینت یافت - برادرانش ملتفت خان و خانزمان در رکاب آن صاحب اقبال درجه پیمای اعتبار گشته اولین در نخستین جنگ دارا شکوه (۲) نقد جان در باخته بود - بعد وصول رایات پادشاهي بمستقرالخلافه او مشمول عاطفت خسروانه گشته باضافهٔ پانصدي پانصد سوار بر منصب سابق چهرهٔ کامیابي برافروخت - و در همان ایام انتهاض الویهٔ ظفر طراز از آگره بجانب شاهجهان‌آباد بقصد تعاقب دارا شکوه بصوبه‌داري اوده معین شده بمرحمت نقاره و بافزایش پانصدي پانصد سوار دیگر بمنصب سه هزاري سه هزار سوار ازان جمله هزار سوار دو اسپه سه اسپه والا رتبه گردید *

ازانجا (که کار شکني خوی دیرینهٔ فلک ناتوان بین است) کامی چند در ساحت کامرواي بر خنگ مراد نرانده بود که سکندري خورده از پا درآمد - یعني بعد دو ماه و چند روز سپري شدن اعتبه سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجري ازین سپنجي سرا درگذشت - اولا دختر میرزا بدیع‌الزمان پسر آقا ملا برادر آصفخان جعفر در خانه داشت - ثانیا بصبیهٔ زاهد خان کوکه عقد بیوگاني بست - از بطن او پسر کلانش محمد جعفر است - رشدی و روشناسیئ داشت - فوت کرد - و برادر دیگرش میر مبارک الله در سال سي

(۲) نسخهٔ [ا] پادشاهي بهادر *

و سیوم عالمگیری بفوجداری چاکنه (۲) مامور شده پستر بخطاب پدر مباهی گشت - و در سال چهلم بخدمت فوجداری نواح اورنگ آباد و از اصل و اضافه به منصب هفتصدی هزار سوار سرفرازی یافته بناموری علم شهرت برافراشت - و پس ازان بفوجداری مندسور مالوه تعین شده در عهد خلدمنزل با خانخانان منعم خان صحبتش کوک گردیده جلیس و انیس او شد - فوجداری دوآبهٔ پتنهٔ جالندهر نامزد او شده بود - مذاق (۳) بصنوف دانش داشت - و در شعر بسیار نازک خیال بود - واضح تخلص میکرد - صاحب دیوان است * بیت *

* رشک فرمای دلم نیست بجز عیش حباب *
* یافت یک پیرهن هستی و آن هم کفن است *

در عهد محمد فرخ سیر درگذشت - پسرش میر هدایت الله (که بخطاب هوشدار خانی و پستر بارادت خانی ناموری اندوخت) در عهد خلد منزل فوجدار نورمحل متعلق صوبهٔ پنجاب گردیده و مدتها در فوجداری دک پیراهه مضاف صوبهٔ مالوه گذرانیده سال ششم محمد شاهی همراه آصف جاه بدکن آمده بعد جنگ مبارز خان از تغیر دیانت خان مرحوم چندے بدیوانی دکن پرداخته چهارهزاری منصب داشت - از دیرباز در اورنگ آباد بسر می برد - آخرها قلعه داری گلبرگه نامزد او شده بود - در سفر ترچناپلی (۴) همراه آصفجاه

---

(۲) نسخهٔ (ا) جاکده - و نسخهٔ [ب] جاکنه (۳) نسخهٔ [ب ج] مذاق تصوف داشت (۴) نسخهٔ [ا] ترچناپلی *

بود - و وقت معاودت قریب باورنگ آباد سنه (۱۱۵۷) یکهزار و یکصد و پنجاه و هفت بساط حیات در نوردید . فنون سپاهگری را بسیار ورزیده در زمن پیرانه‌سالي هم سلاح از خود جدا نمیکرد - و در شمشیر شناسي حرفهای بلند میزد - شعر را بے رتبه میگفت - و در جمع نسا حریص و کثیر الاولاد بود - پسران جوان بحضورش رخت زندگي ته کردند - در وقت تحریر پسر رشید او حافظ خان از انتقال پدر بقلعه داری گلبرگه مي پردازد *

* اشرف خان خواجه برخوردار *

خویش مهابت خان از خواجه‌زادهای نقشبندي ست . گویند چون مهابت خان بے اطلاع جهانگیر بادشاه صبیهٔ خود را بخواجهٔ مذکور منسوب ساخت پادشاه در غضب رفته خواجهٔ مذکور را روبرو طلب فرمود - و بر طبق حکم چند کوزهٔ خاردار بر خواجه زدند - چون مهابت خان رفته بشاهجهان پیوست خواجه نیز بهمراهیش آمده سررشتهٔ بندگي بدست آورد - و سال اول جلوس فردوس‌آشیاني از اصل و اضافه بمنصب هزاري پانصد سوار ذخیره اندوز نشاط گردید - و سال هشتم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هشت صد سوار لوای عزت برافراشت - و سال بیست و سیوم باضافهٔ هفتصد سوار تابینانش با ذات مساوي شد - و سال بیست و هشتم بتفویض قلعه‌داری اوسا مضاف دکن از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري

هزار سوار [illegible]

بخطاب اشرف خان مخاطب شده سال دوم از قاعده داری مزبور معزول گردیده بحضور رسید - سال فوتش معلوم نیست *

* آله وردی خان *

عرق شجرهٔ نسبش (۲) از دوحهٔ آل سلجوق منشعب است - گویند بسلطان سنجر سلجوقي منتهي میشود - مرد راست و درست و چست و چالاک بود - خبرهای بسیار (۳) از ایام شباب او نقل کنند - گویند بفرنگ افتاده - و بتهمت جاسوسي بگرفت و گبر آمده - اتفاقا روز عید بتقریب نیزه بازي اورا نزد حاکم آنجا حاضر کردند - دران فن کارنامها پرداخت - حاکم بتفقد احوالش شده به بیگناهیء او را رسیده قرین عزت و احترام روانهٔ هندوستان کرد - چندے در برهانپور بعیاري و طرازي (۴) (۵) گذرانیده چون برادر کلانش مخلص خان در خدمت سلطان پرویز قرب و منزلت داشت او نیز با سلطان مربوط گشته چهرهٔ کامیابي برافروخت - پستر هر دو برادر ازان رو (که در فنون شکار مهارت تمام داشتند - وجنت مکاني را بدان امر شغف و توابع بسیار بود) مطرح انظار عاطفت خسروانه گشته - آله وردي خان بخطاب معتقد خاني وخدمت قراول بیگي اختصاص گرفت - و نقش بندگیء او با جنت مکاني بعنوان مصاحبت و ندیمي نشسته همواره در سیر و شکار بدوام حضور معلی افتخار مي اندوخت - و تور کلاني که مدار شکار قمرغه بدانست

---

(۲) نسخهٔ [ج] نسبتش (۳) نسخهٔ [ب ج] چیزهای بسیار (۴) نسخهٔ [۱] گردید (۵) در [بعض نسخه] طراري *

(که آن را باژ گویند) از تصرفات اوست - در سال بیست و یکم
بصرف مبلغ بیست و چهار هزار روپیه از ریسمان ترتیب داده از نظر
گذرانید - دامی ست در کمال استواری - بار هشتاد شتر - طول ده هزار
ذرعهٔ پادشاهی - و ارتفاع شش - بسان سراپرده بستونهای سترگ
برپا کنند - و انواع سباع و وحوش دران گرد آورده صید نمایند
و بعد شتافتن جنت مکانی در هنگامهٔ شهریار مراتب دولتخواهی
و استرضای خاطر یمین‌الدوله را کما ینبغي بجا آورده خود را شایان
الطاف پادشاهی ساخت - چون همراه آصف جاهی بتقبیل سدهٔ
خلافت استسعاد یافت بمنصب دو هزاری ذات و سوار و خطاب
الله وردی خان سرفراز گردید - چون با مهابت خان از صمیم قلب
مربوط بود در محاصرهٔ پرینده بذل مجهود فوق مقدور نمود - اگر
امرای دیگر همین قسم کاربند تقید میشدند فتح بآسانی صورت
میگرفت - و در سال هشتم باضافهٔ هزاری ذات دو هزار سوار بمنصب
چهار هزاری ذات و سوار سر برافراخته بصوبه‌داری مالوه از تغیر
خاندوران رخصت یافت - چون سال نهم حوالی قلعهٔ دولتآباد دکن
مضرب خیام پادشاهی گردید یرلیغ جلال بنام الله وردی خان (که
بهمراهی شایسته خان به تسخیر ضلع سنگمنیر و جاییر شتافته بود)
بصدور پیوست - که بافتتاح حصون نظام‌الملکیه (که در سمت قلعهٔ
چاندور و دهرپ واقع است - و ازان جمله شش قلعه را مردم ساهو

---

(۲) نسخهٔ [ب] یاور گویند (۳) نسخهٔ [ا] دهرب •

و دو قلعه را بموجب نایکواري و شش قلعه را دیگر فتنه‌پژوهان متصرف اند - و باستظهار حصانت و استحکام آنها گرد فساد بر انگیخته زیردستان پرگنات نواحي را ایذا میرسانند) پردازد - خان مذکور اولا بپای حصار چاندور آمده آن معقل رصین را (که بر فراز کوه مرتفع واقع شده و بمتانت شهرت دارد) محاصره کرد - و بفراوان جد و جهد مفتوح ساخت - سایر گردن کشان آن ولایت از دیدن نیرنگی تقدیر جان و مال خود را در معرض زوال یافته حلقهٔ فرمان پذیري در گوش کشیدند - ابتدا کنهر راو (۲) قلعه دار انجرائي زینهار خواسته آن دژ استوار را تسلیم نمود - خان مسطور برای استمالت دیگر قلعه‌داران او را منصب دو هزاري تجویز نموده پنجاه هزار روپیه نقد از خزانه داد - و بستر حصار کاچنه (۳) و ماچنه را (که بقلعه داری دهرپ تعلق دارد) گرد گرفته بیورش دلیرانه ارکان ثبات محصوران متزلزل گردانیده بعهد و پیمان هر دو قلعه بدست آورد - و همچنین قلعهٔ رواه (۴) و جواه و اهونت و دیگر حصون متینهٔ آن سر زمین (که همه بر فراز جبال واقع شده) بآساني و زودي مسخر ساخت - مگر حصن راجدهر (که جمعی از خویشان نظام شاه درانجا بودند - و در محافظت آن فراوان سعي و کوشش بجا مي آوردند) در مدت دو ماه مفتوح نموده همت بکشایش حصار دهرپ (که بمزید استحکام و ارتفاع شهرهٔ

---

(۲) در [بعضی نسخه] کنهر راو (۳) نسخهٔ [ا] کاچنه و ماچنه (۴) نسخهٔ [ب] اواه و چواه - و نسخهٔ [ج] اواه و جواه ٭

آندیار است - و در استواري پای کمی از دولتاباد نمي‌آرد) بسمت چون بموجبل پاسبان قلعه از دستبردهای متوالیهٔ خان مشار الیه هراسان شده بود بتجویز منصب سه هزاري و لک روپیه انعام آن حصار دشوار کشا را (که تسخیر آن بے مددگاری اقبال میسر نیست) سپرده در سلک بندها منسلک گردید - و درین سال بسیارے از معاقل منیعه و موائل رفیعهٔ این ولایت بعون همت کشور کشای پادشاهي بر دست اولیای دولت قاهره (۲) کشایش یافت - چنانچه طالب کلیم این معني را منظوم ساخت * * نظم *

* شاها بخت کشور اقبـــال گرفت *

* تیغت ز عدو ملک و سر و مال گرفت *

* چل قلعه بیک سال گرفتي که یکیش *

* شاهان نتوانند بچل سال گرفت *

بالجمله خان مزبور در سال دهم بفوجداری بیسواره و لکهنو رخصت یافت - و در آغاز سال یازدهم (که مرشد قلي خان فوجدار متهرا در اثنای تاخت بر یکے از مواضع بزخم تفنگ درگذشت) آله وردي خان به فوجداری آنجا سر برافراخته بانتقام کشي از سرکشان آن ناحیه دستوري یافت - و در آخر سال دوازدهم بمنصب والای پنجهزاري ذات و سوار بلند آوازه گشته بصاحب صوبگی دارالملک دهلي از تغیر غیرت خان امتیاز پذیرفت - چون سال پانزدهم بآوازهٔ انتهاض

(۲) نسخهٔ [ا] اولیای قاهره •

شاه صفي پادشاه ایران باستخلاص ولایت قندهار شاهزاده دارا شکوه با اُمرای رفیع‌مقدار و لشکر جرار بدانسو دستوري یافت و بوصول خبر درگذشتن شاه (که در ماه صفر سنه (١٠٥٢) هزار و پنجاه و دو هجري باجل طبعي زندگي بسپرد) از کابل معاودت نمود الله وردي خان نیز بهمراهیِ این لشکر مامور بود - چون بعضے اطوار و اوضاع خلاف آئین اخلاص و نمک خوارگي از وي سر زد و از بیباک مزاجي زبان که باختیار نداشت سرباري گردید بعزل جاگیر و سلب منصب مورد عتاب و خطاب گشت - و چون نیکو بندگیهایش در پیشگاه خلافت ثابت و متحقق بود پرگنهٔ سنکرپور بجمع سي و چهار لک دام در وجه معاش تنخواه شد - پستر بوسیلهٔ نخستین پادشاهزاده ببحالیِ منصب سابق مباهي گشته در سال هیزدهم به تیولداریِ ایلچپور کامروائي یافت - و بعد از فوت خاندوران ناظم‌دکن در تمام صوبهٔ برار بحکم راني پرداخت - چون اسلام خان بدکن آمد صحبتش باوی برار نشد - بر وفق ملتمس حکم بطلب حضور صدور یافته در سال بیست و یکم بسعادت استلام سدهٔ سنیه فایز گردیده گورکهپور جاگیر یافت - و چون بعلت قندهار میان شاه عباس ثاني و فردوس‌آشیاني سررشتهٔ اتحاد و یگانگي انقطاع یافت و راه آمد و شد رسل انسداد پذیرفت از قضا در سال بیست و ششم غلام رضا نامے با هفت راس اسپ عراقي از بندر عباسي ببندر سورت (٢) رسیده رقمي از شاه ایران

---

(٢) نسخهٔ [ج] از بندر سورت رسیده •

بنام مستحفظان طرق و شوارع آوزد - که اسپ چند ملازم آلهوردي خان (۲)
میرآتش مي‌برد - کسی مزاحم نشود - و این سانحه موهم آن شد که (۳)
خان مذکور برخی از تنسوقات با مکتوبی مصحوب او فرستاده که
چنین رقمي حاصل نمود - ازانجا که فرستادن هدیه و مکتوب به بیگانه
و مخالف از آئین بندگي دور با گوناگون سیاست سزاوار بود - اما از
کرم عام و فتوت فطري باز او را بتغییر منصب و جاگیر تادیب نموده
حکم شد - که بلا توقف از کابل برآرند - تا در شاهجهان آباد رفته
بخانهٔ خود اقامت گزیند - و بنام متصدي سورت فرمان رفت
که اسپان و همگي مایعرف غلام رضا بسرکار ضبط نموده او را مغلول (۴)
و مسلسل بفرستند - تا بموافق کردار بسزا رسد - و پس از آمدنش
پژوهش رفت - بوضوح پیوست که او خطی لباسي با برخی ارمغاني
بقللرآقاسي والي ایران گذرانده رقمی حاصل نموده - لهذا در سال (۵)
بیست و هشتم حسب الالتماس شاهزادهٔ کلان بتازگي مشمول عنایت
پادشاهي گردیده بمنصب پنجهزاري و تیولداري سرکار جونپور از تغیر
مکرم خان تارک افتخار برافراخت - اگرچه درین مدت دو سال
و هشت ماه از دولت آستان بوس محروم در انزوا گذرانید اما از
شمول کرم خسروانه هفتاد لک دام بطریق مدد خرج سالیانه داشت
و در هر وزن سال هزار اشرفي مي‌یافت - چنانچه تا هنگام کام اندوزي

---

(۲) نسخهٔ [ا ب] برایش مي برد (۳) در [بعض نسخه] با مکتوبی
(۴) نسخهٔ [ج] بفرست (۵) نسخهٔ [ب] و نهم •

ملازمت بعطای پنجهزار اشرفي سرافراز شده بود - در اواخر عهد سلطنت بصاحب صوبگیء بهار فایز گردید *

چون ایام کوفت اعلی حضرت امتداد پذیرفت و انواع اختلال بر ملک و دولت راه یافت و شجاع دومي خلف خلافت در بنگاله مسالک خودسري پیش گرفته بر سر پتنه لشکر کشید الهوردي خان که سد راهش نمي توانست شد به بنارس آمده توقف گزید - شجاع یاشغه کوب بدان حوالي پیوسته از در لابه و چاپلوسي در آمده چندان بتالیف کوشید و مواعید سراسر امید بکار برد که آن آقسقال آزمون کار از جا رفته موافقت آن مدبر اختیار کرد - و در همه احیان رفاقت آن بادیهٔ پیمای خسران و ناکامي نگذاشت - و پس از توالي و تواتر آوارگیها اواسط رجب سنه (۱۰۷۰) هزار و هفتاد هجري شجاع خواست که از اکبرنگر رخت ادبار بتانده کشد آله وردي خان از معامله فهمي و کارشناسي رقم خذلان و نکال از ناصیهٔ حال آن رمیده بخت خوانده دانست که بر تقدیرے که بتکاپوي گریز از سطوت جیش عالمگیري امان یابد لامحاله با دد و دام صحرای زخنگ محشور خواهد گردید - برهنمونیء خرد بارادهٔ پیوستن بجنود پادشاهي از همراهیء او تقاعد ورزیده باکبرنگر مراجعت کرد - و چون بسیارے از مردم شجاع از بهبود حال و امید مآلش دل برگرفته قصد جدائي داشتند با او همداستان گشتند و چون آله وردي خان جوقے از خود داشت منزل خویش را استحکام

داده در مقام آن شد که اگر جمعے ازان جانب برسر او آیند بمدافعه پیش آید - و اعلان مخالفت نماید *

شجاع بشنیدن این خبر تدبیرے اندیشید - و خبرهای غیر واقع که فروغ از صدق نداشت شهرت داده بسمت اکبرنگر برگشت - و مردم را تعین کرد که در حویلئ اورا گرفته برای یورش مترصد اشاره باشند و سراج الدین جابري دیوان خود را فرستاد که باطائف وعده و وعید مستمال ساخته پیش او بیارد - چون از برگشتن شجاع بشهر و اشتهار اکاذیب باطله که ساختهٔ او بود ارکان ثبات جمعے (که با آله وردي خان گرویده بودند) بسستي گرائید خان مزبور ناچار بر قول و عهد ناستوار دل نهاده با سیف الله پسر بهمراهئ سراج الدین روانه شد - درین حالت مردم شجاع هجوم آورده او را در میان گرفتند - و برسم گنهگاران دستها بر پشت بسته بیرون اکبرنگر پیش شجاع بردند - آن تبه رای اورا بر فیلے نشانده همراه بشهر آورده دران مقام به تیغ انتقام با پسرش از هم گذرانید - و تمامئ اموال اورا متصرف شد *

آله وردي خان پسران رشید داشت - هر یکے بمنصب عمده رسید چنانچه بجای خود رقم پذیر خامه گشته - اما با پدر نمي ساختند مگر همین پسر کوچک میرزا سیف الله - حافظه اش بحدے بود که هرچه از ابتدای طفلي بگوش او خورده سر زبان داشت - و شعر هم میگفت - منظور نظر پدر بود - مزاح و هزل بر طبیعت آله وردي خان

غالب بود - بلکه بهرزه گوئي و فحاشي کشیده * حتی که این شیوهٔ
نامرضیه در اولاد و عشائر او سرایت کرده تا حال (که از خاندانهای
عمده نام و نشانی نماند) این سلسله بواسطهٔ این رویهٔ نا ستوده یادگار
روزگار است - با این همه آله وردي خان بے ریاضت و تقوی نبود
در محبت اهل بیت رسول (علیهم السلام) غلو داشت - نذور حضرات
ایمه هر سال بر مي‌آورد - و از ماحصل جایگیر عشرے جدا کرده
خیرات میداد - در دوستي یکتای وقت بود - با آشنای یکروزه کار
صد ساله بجا مي‌آورد - از اهل دفتر بےاعتماد گردیده خود سررشته
نگاه میداشت - و مداخل و مخارج هر روزه را بخط خود در طومارے
مي‌نوشت - و در ساحت دهاي سرائے و باغے احداث کرده - بنام او
زبان زد خلائق است *

* اکرام خان سید حسن *

از والا شاهیان خلد مکان است - مدتها بفوجداری بگلانه مضاف
خاندیس (که در ایام شاهزادگي بخلد مکان فردوس‌آشیاني بر سبیل
انعام داده بودند) مي پرداخت - پس ازانکه خلد مکان بتقریب
عیادت پدر والا قدر از برهان‌پور عزیمت صوبهٔ مالوه نمود او
حسب الحکم ملحق گردیده مورد نوازش سلطاني شد - و در جنگ
داراشکوه (که متصل سموگڈهه رو داد) مصدر ترددات نمایان گردیده
حسن مجرا بظهور آورد - و در سال اول جلوس بخطاب اکرام خان
مخاطب گشت - و در جنگ شجاع [چون مهاراجه جسونت سنگهه

(که سرکردگی برانغار تعلق بار داشت) نرد دغا باخته شبانه راه وطن پیش گرفت - و بجای او اسلام خان تعین یافت] نام برده باتفاق سیف خان در هراولی مثل مذکور قرار یافته هنگام زد و خورد پای همت قایم ساخته تلاشهای مردانه بتقدیم رسانید - و در هنگامی (که پادشاه باراده جنگ دارشکوه عازم اجمیر بود) او بتفویض قلعه‌داری مستقر الخلافه از تغیر رعد انداز خان چهره عزت بر افروخت و پستر ازانجا معزول گردیده بفوجداری نواحی اکبرآباد از تغیر سید سالار خان قامت قابلیت آراست - سال پنجم مطابق سنه (١٠٧٢) هزار و هفتاد و دو هجري دیدهٔ تماشائي را از گلزار هستي در پوشید *

* الله یار خان میر توزک *

از ایام شاهزادگی خلد مکان در زمرهٔ ملازمان بود - و در جنگ مهاراجه جسونت سنگهه شرف همرکابي داشت - و در نبرد اول محمد دارا شکوه مصدر ترددات نمایان گردید - و سال اول جلوس بخطاب خاني نامور شده حسب الحکم خزانه از لشکر پادشاهي بملتان جهت اخراجات فوجی (که بسرکردگی خلیل الله خان بنابر تعاقب دارا شکوه رفته بود) برد - و پس از جنگ محمد شجاع بداروغگی ملازمان جلو و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار چهرهٔ افتخار بر افروخت - سال پنجم از تغیر هوشدار خان بخدمت داروغگی غسل خانه و عطای علم سرمایهٔ مباهات

اندوخت - و سال ششم مطابق سنه (۱۰۷۳) هزار و هفتاد و سه هجري بعارضهٔ بدني بساط زندگي در پيچيد *

* اسلام خان مير ضياء الدين حسين بدخشي *

والا شاهي قديمي خلد مكان است - عمرے در خدمت آن شاه قدر شناس بسر برده پيوسته مصدر خدمات عمده بود - در ايام شاهزادگي بديواني سركار شاهي چهرهٔ اعتبار مي افروخت - چون استيلاى داراشكوه بنابر فرط عاطفت اعلى حضرت بحالش بجائے انجاميد (كه از احكام سلطنت هرچه ميخواست متمشي ميساخت) شاهزادهٔ فتح نصيب بظاهر عزم ملازمت پدر عالي قدر و بباطن برداشتن برادر كلان مصمم نموده غرهٔ جمادي الاولى سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجري سلطان محمد مهين خلف خود را با نجابت خان برسم منقلا از اورنگ آباد رخصت برهانپور فرمود مير مذكور (كه تا آن وقت بخدمت ديواني قيام داشت) نيز بموافقت سلطان دستوري يافت - متعاقب شاهزاده خود هم سايهٔ وصول ببلدهٔ مذكور انداخته بآهنگ مقصود باغ (۲) فرمانداري را (كه نيم كروهي شهر است) مخيم اقبال گردانيد - مير مذكور بخطاب همت خان ناموري اندوخت - و بعد محاربهٔ جسونت بخطاب اسلام خان رايت اشتهار افراشت - و در جنگ دارا شكوه هنگامے (كه رستم خان دكني عرصهٔ نبرد بر بهادر خان كوكه تنگ ساخت) او

---

(۲) نسخهٔ [ب] باغ فرح نيازي را •

با پردلان برانغار از جانب یمین مخالف در آمده مردانه وار بجنگ و پیکار در آویخت - پس از ابتسام گل فتح باقتضای مصلحت تعاقب داراشکوه ناگزیر وقت افتاد - محمد سلطان باتالیقی اسلام‌خان بنظم امور مستقرالخلافه معین گردید - و خان مذکور از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار و انعام سي هزار روپیه مطرح‌انظار عاطفت گشته مرخص شد - و در جنگ شجاع بهراولی فوج برانغار مامور بود - چون راجه جسونت (که بسري و سرورئ برانغار نخوت میفروخت) از نفاق اندوزي و غدر اندیشي راه فرار سپرد خان مزبور بجای او سردارگشت - اتفاقا در عین‌گرمئ پیکار فیلے که او بران سوار بود بصدمهٔ بان رمکرده افواج برهم‌خورد - و اکثر مردم‌را پای‌استقامت از جای رفت - درین اثنا پادشاه خود بکمک رسیده بقیهٔ مردم را (که قدم استقلال افشرده روی همت از عرصهٔ کارزار نتافته بودند) قوي‌دل ساخت - و بعد از وزیدن نسائم ظفر اسلام خان بهمراهئ سلطان محمد (که با معظم خان میرجمله و جمعے از امرا بتکامشئ شجاع معین شده) دستوري یافت *

چون شجاع از چیرگئ جنود منصوره با هزاران یاس و ناکامي دل از اقامت اکبرنگر برگرفته راه ٹانڈه گرفت معظم خان اسلام خان را با ده هزار سوار در اکبرنگر گذاشته ضبط و حراست این روی گنگ بعهدهٔ او تفویض نمود - و چون پنجم شعبان از دوم سال جلوس عالمگیري شجاع از پاشنه کوبیهای معظم خان بستوه آمده آوارهٔ

جهانگیرنگر گردید که رخت ادبار بسمت رخنگ کشد در همان ماه اسلام خان بنابر نقاض خاطرے (که با سردار داشت) یا بسبب بدمعاشی او تنگدل گشته بے صدور فرمان طلب عازم حضور گردید بنابرین چندے بعزل منصب معاتب گشته در سال سیوم ببحالی رتبهٔ سابق دگر باره کامیاب دولت شد - و در سال چهارم بصوبه‌داری کشمیر از تغیر ابراهیم خان رخصت یافت - و هنگامے (که موکب پادشاهي بگلگشت آن همیشه بهار خرامش نمود) در مقام نوشهره (که پرگنه ایست وسیع بغایت معمور - و دوم منزل است از منازل کوهستان) خان مذکور بر طبق یرلیغ طلب سر آغاز سال ششم رسیده دولت زمین بوس دریافت - و باضافهٔ هزاري هزار سوار بمنصب پنج‌هزاري سه هزار سوار مورد نوازش گردیده بصاحب صوبگی اکبرآباد رایت بلندنامي افراخت - و پس از وصول بدان مصر جامع یک ماه سالم نگذشته بود که در مبادی سنه (۱۰۷۴) هزار و هفتاد و چهار هجري پیک اجل در رسید - و مسافر ملک بقا گردید - غنی کشمیري تاریخ فوتش یافته * مصرع *

۱۰۷۴
* مرد اسلام خان والا جاه *

(۲)
در مقبرهٔ صاحب المعارف و الایقان میر محمد نعمان رحمه‌الله (که خان مذکور در خدمتش اعتقاد موفور داشت) مدفون گشت - و در (۳)
حیات خود بتعمیر مسجدے عالي نزدیک مزار میر مذکور ثواب اندوز شد - تاریخ بنای آن یافتند *

۱۰۵۸
* باني اسلام خان بهادر *

(۲) نسخهٔ [ج] رحمة الله علیه (۳) نسخهٔ [ج] مسجدے نزدیک *

و مسجد عیدگاه کشمیر (که در غایت رفعت و متانت است) ساختهٔ اوست - خلف الصدقش همت خان میر بخشي ست - و از بناتش یکی با میر ابراهیم ولد میر نعمان مزبور عقد بیوگاني داشت - میر مشار الیه بجهت رسانیدن اجناس شش لک و شصت هزار روپیه (که عالمگیر پادشاه نذر حرمین شریفین نموده بود) در سال دوم مرخص شده دران حدود در سال چهارم باجل موعود رخت هستي بر بست بالجمله اسلام خان خالي از کمال نبود - و اشعار آبدار از جویبار طبع نکته‌دارش تراوش میکرد - این دو بیت ازو مشهور است * بیت *

* بیتو شام غم بروز ما شبیخون می‌زند *

* مردم چشمم ز گریه غوطه در خون می‌زند *

* وسعتی پیدا کن ای صحرا که امشب در غمش *

* لشکر آه من از دل خیمه بیرون می‌زند *

* احتشام خان اخلاص خان شیخ فرید فتحپوري *

پسر دوم قطب الدین خان شیخ خوبن است - تا آخر عهد جنت‌مکاني بمنصب هزاري چهار صد سوار رسیده سال اول جلوس فردوس‌آشیاني باضافهٔ پانصدي دو صد سوار چهرهٔ عزت برافروخت سال چهارم بافزوني دو صد سوار و سال پنجم از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري هزار و دویست سوار سربلند گردید - و سال هشتم بمنصب دو هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار فایز گشته در رکاب پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بپشت گرمي افواج متعینه جهت تادیب

جهجهار سنگهه بندیله معین شد - و سال نهم در حینی (۲) (که دکن مضرب خیام سلطانی بود) بهمراهی شایسته خان جهت تسخیر قلعهٔ جنیر و سنگمنیر دستوري یافت - و بعد مسخر گردیدن سنگمنیر بنگاهداری آنجا ماند - و سال یازدهم با اصالت خان جهت مالش فسادپیشگان مضافات پرگنهٔ چندوار رخصت پذیرفت - و سال پانزدهم در تسخیر قلعهٔ مؤ مصدر ترددات شده پستر همراه پادشاه زاده دارا شکوه بکابل شتافت - و وقت رخصت بعطای علم رایت کامراني بر افراشت - و سال هیزدهم بنظم صوبهٔ مستقر الخلافه نامزد گردیده از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري هزار و پانصد سوار لوای افتخار بر افراشت - و سال نوزدهم بهمراهی پادشاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان گام جلادت پیش نهاد - و چون پادشاهزاده ازانجا برگشته آمد و بهادر خان روهله بعزیمت تنبیه المانان از بلخ روانه شد اورا بمحافظت حصن شهر گذاشت - و سال بیست و دوم چون بعرض رسید (که او بنابر فزونی ارتکاب مغیرات از رفتن با راجه بیتهل داس (۳) که بکابل تعین شده بود تعلل بکار برده) از منصب و جاگیر بر طرف گشته داخل لشکر دعا گردید - و سال سي و یکم مشمول عاطفت گشته بمنصب سه هزاري دوهزار سوار آب رفته بجو آورد و با شاه زاده سلیمان شکوه (که بمقابلهٔ پادشاه زاده محمد شجاع

---

(۲) نسخهٔ [ب] بوندیله (۳) در [بعضی نسخه] بتهل داس و در [بعضی] بیتهل داس ٭

تعین گردیده بود) کمر همت بر بست - و بصوبه داری پتنه و خطاب اخلاص خان سربلندي یافت - و در عهد اول جلوس خلد مکان در کومکیان خاندوران (که بتسخیر آله آباد تعین شده بود) قرار یافته ازانجا (که خطاب اخلاص خان باحمد خویشگي عنایت گردیده بود) او بخطاب احتشام خان مخاطب گشت - و بعد جنگ و فرار شجاع از میدان وغا همراه شاهزاده محمد سلطان بیساق بنگاله پای همت برداشت - و در معارک آن صوبه قدم دولتخواهي افشرده اواخر سال ششم بحضور آمده دولت آستان بوس دریافت و سال هفتم همراه میرزا راجه جیسنگهه بمهم دکن معین شد - و پس از مسخر گردیدن پونه بتهانه داری آنجا رحل اقامت انداخت - و سال هشتم مطابق سنه (۱۰۷۵) هزار و هفتاد و پنج هجري رخت هستي بسرمنزل بقا کشید - پسرش شیخ نظام است - که پس از جنگ اول داراشکوه از پیشگاه خلدمکان بمنصب هزاري چهار صد سوار سرافرازي یافت *

* اصالت خان میرزا محمد *

پسر میرزا بدیع مشهدي ست - که از اعاظم سادات آن بقعهٔ مقدس است - و ابًا عن جد بخدمت فیض موهبت تولیت روضهٔ قدسیهٔ امام ثامن ضامن (۲) علي بن موسی رضا (علیه و علی آباءه السلام و التحیه) شرف اندوز و سعادت پذیر بود - میرزای مذکور درسال نوزدهم وارد هندوستان گشته احراز ملازمت اعلی حضرت

(۲) نسخهٔ [ب] ثامن و ضامن *

نمود - و بمنصب مناسب سرافرازي يافته صبيهٔ شاهنواز خان صفوي را بعقد ازدواج او در آوردند - و چون سال بیست و دوم شاه زاده مراد بخش بنظم دکن رخصت یافت شاه نواز خان صفوي (که بعد از فوت اسلام خان بصیانت آن ولایت تعین شده بود) وکالت و اتالیقی شاهزاده باو قرار گرفت - ازین جهت میرزای مذکور باعتبار قرابت و خویشي با خان مشار الیه دستوری دکن یافت - و بالتماس شاهزاده از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هزار سوار سر بر افراخت شاهنواز خان او را سر فوج دکن نموده بر سر مرزبان دیوگدهه فرستاد مشارالیه در مبادی حال تورہ و ضابطهٔ سلاطین ایران بکار برده در رکوب و نزول و قیام و قعود غایت اهتمام مرعي میداشت - منصبداران پادشاهي (که بدعوی خواجه تاشي با عمدها سر همسري میخاریدند) یکدفعه از وی رمیدند - پس ازانکه براه و روش هند آشنا شد در تلافی آن ایحاش کوشید - چون عقل درست و ادراک رسا داشت باندک تاخت آن بومي را مغلوب رعب و هراس ساخته بر سر معامله آورد - متعاقب شاهنواز خان رسیده بصوابدید میرزا مهم دیوگدهه را فیصل داد - چون ببرهانپور معاودت نمود در تولد فرزند مجلس بزرگانه بر آراسته شاهزاده مراد بخش را با جمیع اعیان و ارکان بمنزل خود آورد - و زرها صرف نمود *

و چون در سال بیست و سیوم صوبه داری مالوه بشاهنواز خان مفوض گشت او را تعین آن صوبه نموده بفوجداري و تیولداری

مندسور برنواختند - و در سال بیست و پنجم بفوجداری ماندو مامور گردید - و چون در سال سیوم شاهزاده محمد اورنگ زیب بتاخت و تاراج ولایت عادلشاهیه محکوم گشت میرزا نیز برطبق امر اعلی بتعینفاتی شاهزاده شتافت - هنوز آن مهم بانصرام نرسیده بود که زمانه بتمهید و توطیهٔ دیگر پرداخت - و انقلاب و آشوبی بهرناحیهٔ ممالک محروسه پدید آمد - موصی الیه در دکن ماند - پس ازانکه شاهزاده محمد اورنگ زیب از بلدهٔ برهانپور لوای توجه بجانب مستقرالخلافهٔ اکبرآباد برافراخت او را بخطاب اصالت خان بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار و عطای توغ و نقاره بلند رتبه ساخت - و پس از اولین جلوس باضافهٔ پانصد سوار کامیاب مباهات گشته بدکن مرخص گردید - و شاهزاده محمد اکبر را (که در سن رضاعت بود) با سایر پردگیان حرم دولت از دولتاباد بحضور آورده شرف استلام سدهٔ خلافت دریافت - و در همین ایام بنابر جهتی گوشهٔ عزلت برگزیده (۲)
در سال سیوم بتازگی مورد عنایت خسروانه شده بمنصب پنجهزاری سه هزار سوار بلند پایه گردیده بفوجداری مرادآباد از تغیر قاسم خان سر افرازي یافت - و در سال هفتم باضافهٔ هزار سوار ممتاز شد - پس ازان عارضهٔ صعب بر مزاج او طاري گشته مدتی علیل و مریض بود - در سال نهم آخر سنه (۱۰۷۶) هزار و هفتاد و شش هجري روزگار حیاتش سپري شده بعالم بقا شتافت - برادر او میر محمود

---

(۲) نسخهٔ [ج] خسرواني •

(۲)
در سال چهاردهم عالمگیري تازه از ولایت رسیده بمنصب هزاري چهار صد سوار و خطاب عقیدت خان چهره آرای عزت گردید و کابلي بیگم صبیهٔ روح الله خان اول را باو پیوند بیوگاني دادند زود در گذشت *

* اعتماد خان شیخ عبد القوی *

بحلیهٔ فضل و کمال موصوف و بتدین و تشرع معروف بود - و از دیرباز در خدمت شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر دوام حضور داشت - و از راست گفتاري و درست کرداري بمزید اعتماد و مزیت اعتبار علم اشتهار مي‌افراشت - هنگام نهضت الویهٔ عالمگیري از دکن بآگره بقصد انتزاع سلطنت از نهصدي بمنصب هزار و پانصدي سربلند گردیده در جمیع معارک ملتزم رکاب شاهي بود بعد از جلوس بمنصب عمده درجه‌پیمای اوج امارت گردید - و در سال چهارم بخطاب اعتماد خان ممتاز امثال و اقران شد - چون بقدم خدمت و محرمیت اتصاف داشت و بسمت کار آگهي و معامله فهمي موسوم بود از سایر اعیان خلافت و نوئینان والا رتبت قرب و منزلتش افزود - گویند در خلوت بحضور پادشاه مي‌نشست (۳)
و اکثر در جناب خلافت حرف او مسموع و عرض او مقبول بود اما برای هیچ کس کلمةالخیر نمیگفت - و باب فیاضي و فیض‌رساني مسدود میداشت - بنابر تقرب سلطاني و پندار اوستادی پادشاه

(۲) نسخهٔ [ج] چهاردهم تازه (۳) نسخهٔ [ج] حضرت *

(۲)
اعتنا بشان مردم نمیکرد - تعلي و تبختر زیاده مي‌نمود - و از غایت تفقّه و تفسّر نهایت تشدد و تعصّب داشت *

سعیدای سرمد (که اصلش بقولے یهود و بروایتے ارمني ست و بعد اسلام حکمیات را در خدمت میر ابو القاسم (۳) قندزي گذرانیده بعنوان تجارت از کاشان به ٹهٹه وارد گشته مفتون هندو پسرے شده و هرچه داشت یغمائي ساخته ستر عورت هم بر بدن نداشت) چون بدهلي آمد صحبت دارا شکوه (که بمجانین حسن اعتقاد داشت) با وی در گرفت - پس ازانکه کار پردازان تقدیر زمام امور (۴) جهانباني بقبضهٔ اقتدار عالمگیري سپردند ازانجا (که نیت حق‌طویت پادشاه مذکور مصروف پاس ملّت غرّا و حفظ ظاهر احکام شریعت بیضا بود) بملا عبد القوي حکم شد که اورا طلبیده تکلیف لباس نماید چون سرمد را آوردند ملا گفت چرا برهنه و عریان مي‌باشي - گفت شیطان قوي ست - و این رباعي خواند * * رباعي *

* خوش بالائے کرده چنین پست مرا *
* چشمے بدو جام برده از دست مرا *
* او در بغل من است و من در طلبش *
* دزد (۵) عجبے (۶) برهنه کرده است مرا *

---

(۲) در [بعضے نسخه] تعلي و تجبر (۳) نسخهٔ [ا] قندرسکي - و نسخهٔ [ب] قندزکي (۴) نسخهٔ [ب] زمام جهانباني بقبضهٔ (۵) در [بعضے نسخه] دزده (۶) نسخهٔ [ا] گفته است ٭

ملا باتفاق دیگر فقہا تجویز قتلش نمود - و این رباعی اورا که مستلزم انکار معراج است دستاویز کرد * * رباعي *

* آن کو سر حقیقتش باور شد *
* خود پہن‌تر از سپہر پہناور شد *
* ملا گوید که بر شد احمد بفلک *
* سرمد گوید فلک باحمد در شد *

و راست (۲) آنکه عمده سبب قتل او مصاحبت دارا شکوه بود - والا مثل او مجذوب برهنه چندین هرزه گویان در هر کوچه و برزن می گردند *

بالجمله ملا عبد القوي در احتساب امر معروف و نهي منکر دست قوي داشت - در سال نهم سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد و هفت به تیغ جسارت یکے از مجاهیل ترکمان قلندر مشش کشته گردید و این سانحه خالي از غرابت نیست - تفصیلش آنکه چون تربیت خان بایلچي‌گري نزد شاه عباس ثاني فرمانرواى ایران‌دیار رفته بود از ناسنجیدگي و کلفت وضع خود آداب سفارت بآئین پسندیده بجا نیاورده وحشت افزاى آن شاه سودائي طبع آشفته دماغ گردیده دیرین دوستیها را غبار آماى نقاض خاطر گردانید - و کار از طرفین بفوج کشي انجامید - دران ایام سید امیر خان ناظم کابل چند مغلے ترکمان بے سر و پا را بمظنهٔ جاسوسي گرفته بحضور فرستاد

(۲) در [چند نسخه] و راستي آنکه

اعتماد خان بتحقیق حال آنها مامور گشت - خان مذکور یکی ازان
چند کس را (که ترکمان سپاهي وضع بود) بے علاقهٔ بند و زنجیر
بخلوت طلبیده تفتیش احوال مي‌نمود - درین وقت (که عرق
جهالت آن جسارت کیش حرکت کرده) ناگهان از جای در آمده
خود را بخادمے (که در بیرون اسلحهٔ او داشت) رسانید - و شمشیر
از دست او گرفته با تیغ آهیخته بچالاکي برگشت - و ضربتے کاري
بخان مذکور رسانیده بهمان زخم قطع رشتهٔ حیاتش نمود - نزدیکان
اورا نیز بتیغ انتقام ازهم گذرانیدند - و خافي خان این حکایت
بنوع دیگر در تاریخ خود آورده - اگرچه تحقیق خان مزبور (که
فیمابین محرر و آن مرحوم رابطهٔ (۲) تمام بود) در جذب مرآة العالم
و عالمگیر نامه معلوم اما چون نوشته (که از زبان رفقای آن قلندر
استماع افتاد - و غرابت بیشتر دارد) درین جا ثبت میگردد - که آن
قلندر از پهلوانان عیار پیشهٔ ایران بود - که آن گروه بشوخي و
سرگله زدن از اُمرا بزور زر بستانند - و بهوا مي‌پرانند - ازین مرد هم
مکرر در سورت و برهان پور کارها سر زده بود - چون گذر سیاحتش
بساحت دهلي افتاد از امرای ایران رعایتها یافته قلندرے چند
فراهم آورد - و هر روز بباغے با رود و سرود میگذرانید - این مقدمه
شهرت گرفته برخے بکیمیا گري و جوقے بدزدي و رهزني متهم کردند
و آخر بعرض رسید که جاسوس شاه است - چون جرأت و دلیری او

---

(۲) نسخهٔ [ج] ربط تمام •

معلوم همگنان بود کوتوال حسب الامر هنگامے که در خواب بود زنده بدست آورده مسلسل بحضور پادشاهي برد - اعتماد خان بپژوهش حال مامور شد - بعد از استفسار هرچند گفت که من سیاح گداپیشه‌ام مفید نیفتاد - تهدید زباني فرمود - آن اجل گرفته دید که رهائي نیست - گفت اگر امان دهید بگوش نواب آنچه هست میگویم چون نزدیک رسیده خم شد که چیزے بگوید باآنکه هر دو دست او بسته بودند بسرانگشتان نیمچه شمشیرے (که بر مسند اعتماد خان گذاشته بودند) چنان بچستي و چالاکي گرفته با غلاف بر سرش زد که بکدو خیاره‌گر دید (۲) - بهر تقدیر پادشاه بوقوع قتلش بسیار متاثر و متاسف گشته پرتو التفات بحال بازماندهای او افکند و پسران و خویشانش را باضافهٔ منصب و دیگر مراحم و مواهب کامیاب فرمود *

* اله وردي خان *

عالمگیر شاهي مهین پسر اله وردي خان مشهور است - جعفر نام داشت - اگرچه مزاج این پدر و پسر و دیگر برادران همه بمزاح و مطایبه مجبول و بشوخي و بیباکي مفطور و همه از یک کرباس بودند (چنانچه تا امروز هر که ازین سلسله است بتقاید اسلاف از سر سخریت و مضحکه فرا نمي ایستد - و در هزل جد دارد) میرزا جعفر را با پدر از ابتدا موافقت نبود - دامن همت بکمر تلاش برزده

---

(۲) نسخهٔ [ج] یکدو جنازه گردید

جدا قطره زن عرصهٔ روزگار بود - بیاوری بخت و حسن سعي مورد الطاف اعلی حضرت گشته در سال بیست و یکم بمنصب هزاري دو صد سوار سرفرازي یافت - و در سال بیست و سیوم بخدمت قراول‌بیگي که ازئی اوست اعتبار اندوخت - و پستر اضافهٔ منصب یافته بفوجداری جانبی (۲) مامور شد - و بعد از هزیمت دارا شکوه چون باغ نور منزل بموکب عالم‌گیری نضارت یافت اول حکمی (که از مکمن خاطر پادشاهي بمنصهٔ نفاذ رسید) تعین مشار الیه است بفوجداری متهرا و نظم مهمات آن چکله و تادیب مفسدان آن سرزمین که بانطاع دارا شکوه تعلق داشت - و از تفرق مردم او (که بنظم و نسق مهام آن قیام مي‌نمودند) مختل و نامنتظم شده تمرد سرشتان واقعه طلب آنجا سر بفساد برداشته طریق بغي و عصیان پیموده بودند - او بعطای مادهٔ فیل و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري سه هزار سوار ازان جمله هزار سوار دو اسپه سه اسپه مباهات اندوخته رخصت پذیرفت - و پستر بافزونی منصب و خطاب الله‌وردي خان (۳) عالمگیر شاهي باخدنامي یافت - و در سال سیوم از فوجداری متهرا تغیر شده بفوجداری گورکهپور تعین گشت - و در سال هفتم جبهه سای آستان خلافت گشته چهارده زنجیر فیل (که از زمیندار مورنگ گرفته بود) با نه زنجیر فیل پیشکش خود از نظر پادشاهي گذرانیده مورد عاطفت گردید - و مدتها دران محل گذرانیده در سال نهم

---

(۲) نسخهٔ [ج] جانبي (۳) نسخهٔ [ج] یافت *

بافزایش منصب و ارسال فرمان تفویض فوجداري مرادآباد کامیاب مراد گردید - و در سال دهم از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري سه هزار سوار دو اسپه سه اسپه مورد عاطفت شد - و از تغیر بهادر خان کوکه بنظم صوبهٔ الهاباد شتافت - و در سال دوازدهم سنه (۱۰۷۹) هزار و هفتاد و نه هجري همانجا بساط حیات در پیچید - بشجاعت و همت شهرهٔ روزگار بود - و بجود و سخاوت دستے باند داشت - و خالي از کمال نبود - شعر میگفت - صاحب دیوان است - ازو ست * بیت *

* کمتر ز عاشقے نتوان بود در طلب *

* صد تیشه میخورد که رساند لبے بلب *

و با این خوبیها با پدر نمي ساخت - مشهور است که چون الله وردي خان بنابر جهتے بغضب سلطاني در آمد و اعلی حضرت سر دیوان فرمودند که این را کشیده بدر آرند جعفر چست و چالاک از دنگل بر آمده (۲) از عقب گریبان پدر را گرفته کشید - و بدر ساخت (۳) پدر که همیشه شاکي بود زبان شکوه درازتر ساخت - جعفر باعتذار در آمد که هرگاه عدول از حکم پادشاهي ممکن نبود البته دیگرے باین امر اقدام مي‌نمود - دران وقت ما را جای رونمودن نمي‌ماند و شاید حمیت و غیرت آن وقت کار را بکجا میرسانید - پسرش امان الله است - چون در سال دوازدهم عم او حسن علي خان

---

(۲) نسخهٔ [ج] کشیده بدر ساخت (۳) نسخهٔ [ب] فراز تر ه

بفوجداری متهرا دستوری یافت اورا فوجدار نواحی اکبرآباد ساخته باعانت خان مزبور مامور کردند - پس ازان خطاب خانی یافته بهمراهی محمد اعظم شاه در جنگ مورچال بیجاپور سال بیست و نهم مردانه شربت واپسین نوشید *

* اعتقاد خان میرزا بهمن یار *

پسر یمین الدوله خانخانان آصف خان است - آزاده مشرب لا ابالی منش فراغت دوست عشرت گزین بود - ایام زندگانی را (۲) به بهین‌آئین بسر برده اسباب ثروت و مکنت آنچه باید مهیا داشته داد عیش میداد - با فوج و فوج کشی کارے نداشت - در کمال آسودگی و بیغمی شبے بروز و روزے بشب میرسانید - در میربخشیگری هرگاه میخواست بتمارض از رکاب پادشاهی تقاعد نموده در هر جا بساط آرامش و تن‌آسانی می‌گسترد - و گاهے بتقریب ملاقات برادر خود شایسته خان سرے بدکن می کشید - و گاهے بهمین بهانه بولایت بنگاله می‌شتافت - اوضاع مخترعه و کلمات متنوعهٔ او بسیار بر زبانها ست - نظر بر حقوق نیاکان عالیشان او و انتساب او بخاندان خلافت (چه اعلی حضرت و چه خلدمکان) از برخے تکلیف نوکری مرفوع القلم داشته در مراعات خاطرش میکوشیدند - و در سال دهم (۳) جلوس فردوس آشیانی به منصب پانصدی دویست سوار عز افتخار اندوخت - و پس از فوت پدر عالیقدر باضافهٔ مناسب

(۲) نسخهٔ [ج] زندگی را (۳) نسخهٔ [ا] عز افتخار اندوخت *

امتیاز یافته همواره محفوف (۲) عواطف خسروانه بود در سال نوزدهم
از اصل و اضافه بپایهٔ دو هزاري دو صد سوار بر آمده در سال بیست
و دوم بمنصب سه هزاري سه صد سوار و خطاب خانه زاد خاني
چهرهٔ مباهات افروخت - در سال بیست و پنجم از دکن (که بدیدن
برادر خود شایسته خان رفته بود) معاودت نموده سعادت اندوز
ملازمت پادشاهي گشت - از پیشگاه خلافت در آخر همین سال
بمنصب چهار هزاري پانصد سوار و خطاب موروثي اعتقاد خان (که
پدر و عم او باین نام ممتاز بودند) مطرح انظار نوازش گردیده
بتفویض میربخشي گري سرمایهٔ اعتبار اندوخت - ازانجا (که
اکثر باظهار بیماري مراسم عهدهٔ مرجوعه را نمي توانست بتقدیم
رسانید) سال بیست و ششم هنگام معاودت الویهٔ پادشاهي از کابل
بدار الخلافه چون ساحت لاهور بعز نزول (۳) سعادت پذیر گردید
التماس نمود که چندے در دار السلطنت اقامت گزیده بمعالجه
پردازد - از بنده پروري بشرف دستوري بر نواخته بتقرر سالیانه
شصت هزار روپیه خرسند ساختند - و پس از حصول صحت در سال
بیست و هفتم بدرگاه خسروي ناصیه سا گشت - از خانه زاد نوازي
ببحالي منصب و خدمت بآئین سابق سرافراز گردانیدند - و او
تا آخر سال سیوم بدان خدمت والا رتبت بے دواعي طمع و اغراض

(۲) در [بعض نسخه] محفوف و مشمول عواطف خسروانه بود (۳) نسخهٔ
[ب ج] بفر نزول سعادت پذیر *

دهمادي درکمال استغنا و بے‌پروائي پرداخته ذخیرۀ ستوده دانی اندوخت - و بعد از جنگ داراشکوه در مقام سموگدهه که شکارگاهیست مشهور باحراز ملازمت عالمگیري کامیاب امتیاز گردیده در سال پنجم باضافۀ هزاري بمنصب پنجهزاري هزارسوار مطرح انظار عنایت خسروانه گشت - و در سال دهم بمرحمت علم اختصاص یافته بدیدن برادر کلان (که دران ایام ناظم بنگاله بود) از پیشگاه سلطنت مجاز گردید (۲) - و مدتے دران ولایت بعیش و کامراني اوقات گذرانیده در سال پانزدهم سنه (۱۰۸۲) هزار و هشتاد و دوم هجري بسیر عالم بالا شتافت - خدایش رحمت کناد - عجب مرد راست و درست بے ساخته و بے پروا بود - حق پرستي و فقیر دوستي بکمال داشت *

گویند روزے بدیدن مجذوبے کوچه گرد بے سر و پا شتافته بود چون این حرکات منافی سطوت امارت است پادشاه ازوی تعرض پرسید که کسے آنجا از بندهای پادشاهي هم بود - عرض کرد که یکے همین سیاه روی بود - و دیگر همه بندهای خدا بودند - پسرش محمد یار خان نیز در خوبیها یکتای زمان بود - احوالش جدا به تحریر آمده - و دختر او فاطمه بیگم زوجۀ مفتخر خان بن فاخرخان نجم ثاني در آخرها پیش خلد مکان اعتبارے داشت و صدر النسا بود *

---

(۲) نسخۀ [ب] برخصت ممتاز گردید ٭

* اقضی القضات قاضي عبد الوهاب *

نبیرهٔ شیخ محمد طاهر بوهره است - که در پتن گجرات سکونت داشت - تحلّي بفضل و کمالات یافته بحرمین شریفین شتافت و بشیخ علي متقي (رحمه الله) پیوست - و مرید شد - و در ورع (۲) و تقوی و فن حدیث یگانهٔ روزگار گردید - چون بوطن اصلي معاودت (۳) نمود بدعتهائی (که اعتقاداً و عملاً در قوم خود شایع بود) برداشت - در شکست گروه مهدویه پیروان سید محمد جونپوري میکوشید - حسب وصیت شیخ خود مدار بجهت طلبهٔ علم راست میکرد و در وقت حل کردن آن تدریس مي نمود - میگفت که یکی از دیگرے چرا مانع شود - مجمع البحار غریب اللغت حدیث از تالیفات مشهور او ست - در سنه (۹۸۶) نهصد و هشتاد و شش میان اجین و سارنگپور مالوه جمعی در اثنای راه برو ریخته کارش باتمام رسانیدند گویند عهد کرده بود که تا سیاهی تشیّع و بدعتهای دیگر از دل قوم خویش شست و شو ندهد دستار بر سر نه بندد - چون در (۹۸۰) نهصد و هشتاد عرش آشیاني داخل گجرات شده با شیخ ملاقات نمود دستار را بدست خود بر سرش پیچید - و گفت ایفای نذر شما بر ذمهٔ من است - و میرزا عزیز کوکه را بحکومت آنجا نامزد ساخت شیخ بیاوري میرزا اکثر رسوم آن قوم را برانداخت - پس از چندے (که ایالت آنجا بیکی از امرای ایران باز گردید) آن جماعه باعانت او

---

(۲) نسخهٔ [ب] و در زهد و تقوی (۳) نسخهٔ [ج] بموطن اصلي •

بناازگي سر خلاف برداشتند - شيخ دستار از سر بكشان - و بعزم دار الخلافهٔ آگره كمر بست - و با وصف منع سيد وجيه الدين گجراتي ممتنع نشد - و رسيد آنچه رسيد - نعش اورا از مالوه بنهرواله (كه عبارت از پٽن است) آورده بخوابگاه نياگانش سپردند *

قاضي عبد الوهاب در علم فقه و اصول مهارت تمام داشت - و در عهد فردوس آشياني مدتے بخدمت افتاي پٽن كه مولد اوست مي پرداخت - هنگامے (كه شاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر بانتظام مهام صوبهٔ دكن مامور گرديد) قاضي بخدمت شتافته رعايت و احترام يافت - و از ابتداي جلوس آن شاه فتح نصيب بر سرير فرمان روائي هندوستان بخدمت جليل القدر قضاي عسكر در كمال استقلال و غايت نفاذ حكم و نهايت اعتبار و اقتدار اشتغال داشت و اين امر چنانچه از قاضي مذكور متمشي شد از پيشينيان كسے را باين استقلال نشد - چه مزاج پادشاهي آنچه مصروف پاس امور دينيه بود كه نظم و نسق ممالكے بدين وسعت جز بحدود و سياست شرعيه بكار نمي رفت - قضات بلاد و قصبات با حكام و ولات نار برز (۲) مي فروختند - قاضي حضور (كه بزهد و تدين خود را وا نموده در تمشيت امور جزوي و كلي لواي انا و لا غيري مي افراشت) امراي عمده ازو حساب بر ميداشتند و از حسد چون كباب مي سوختند

---

(۲) نسخهٔ [ب] نماز بزور مي فروختند - و در [بعض نسخه] نار دور مي فروختند - اما صحيح نار است كه بمعنئ قصاص و دار قديل باشد *

و با این همه میگویند که قاضي در اخذ و جر ید طولی داشت و زرهای خطیر اندوخته بود - مهابت خان لهراسپ (که به بیباکي و شوخي شهرت داشت) هنگامے (که بیساق دکن مرخص شد - و در حوالي دارالخلافه بدرخواست مساعده روزے چند فرکش نمود) دران اثنا سراغ یافت که سه چهار لک روپیه را جنس کشمیر و آگره خریده قاضي با مال تجار باحمدآباد میبرد - از قاضي دل‌پري داشت (۲) همه را کشیده طلبید - و بسپاه تنخواه نمود - پس ازانکه بعرض پادشاه رسید جواب داد که از روی اضطرار از سوداگران بطریق قرض گرفته‌ام - با منافع بآنها خواهم رسانید - قاضي سوای اغماض مصلحت ندید - و در سال هفدهم بسبب استیلای مرض از حسن ابدال برفتن دارالخلافه مجاز گردید - و سید علي اکبر قاضی لاهور بنیابت او مامور گشت - و در سر آغاز سال نوزدهم هبزدهم رمضان سنه (۱۰۸۶) هزار و هشتاد و شش هجري در شاهجهاناباد داعی اجل را لبیک اجابت گفت - چهار پسر داشت - نخستین شیخ الاسلام که بقضائی دارالخلافه قیام داشت - بموجب طلب بحضور رسیده از انتقال پدر بخدمت قضای عسکر معلی معزز گردید - او بخلاف پدر دیانت واقعي داشت - و ورع و صلاح او منسوب بریا نبود - از ترکهٔ پدر (که لک اشرفي و پنج لک روپیه نقد و جواهر و جنس بسیار بود) دامے نگرفته بدیگر ورثه قسمت نمود - بکمال نیک نفسي زیست میکرد

---

(۲) نسخهٔ [۱] دل بري داشت *

نظر بر فساد زمانه (که مزاجها بکذب و زور آشنا شده) انفصال قضایا بر بینه و شواهد نمي‌نمود - و بیشتر ارخای عنان میکرد - تا مدعي و مدعی‌علیه باهم بفهمند *

گویند در باب جواز مهم بیجاپور و حیدر آباد پادشاه ازو استفسار مسئله فرمود - او خلاف مرضي جواب داد - و در سال (۲) بیست و هفتم بتوفیق فطري الهي جذبه در ربود - مستعفی خدمت گشته بر تعلقات دنیوي دامن افشاند - با وجود عنایات پادشاهي و تحریص بر عدم ترک خدمت قضا عنان توجه از طرفی که رفته بود نگرداند - و بتجویز او قضای اردو بسید ابو سعید خویش قاضي عبدالوهاب که در دارالخلافه بود تفویض یافت - و در سال بیست و هشتم بسفر حجاز مرخص گشت - و پس از معاودت ببندر سورت حامد مکان باعزاز طلب داشته عنایت زیاده بحال او مبذول نمود چنانچه مکرر عطر بدست مبارک بر جامه‌اش مالیدند - و تکلیف قضا و صدارت بمیان آمد - او ابا نموده التماس کرد که چندے رخصت وطن شود - که زیارت مقابر بزرگان و ملاقات عیال و اطفال دریافته خود را بمرکب رساند - پس ازان رجعت الهي مسئلت مي‌نمود که باز آلودهٔ عمل پادشاهي نشود - اتفاقا در سال چهل و دوم فرمان شوق عنوان مصحوب نورالحق برادرش صادر گردید - بارادهٔ آنکه بعد آمدن بحضور اگر شغل صدارت اختیار نماید باو مفوض گردد

(۲) در [بعض نسخه] در سال هفتم *

مشار الیه ناچار باکراه با دل ناخواه (که همواره از جناب خداوند حقیقي مستدعي بود که آلودهٔ عمل پادشاهي نشود - و زود بمقصد اعلی پیوندد) از احمدآباد بار سفر بر بست - در همان ایام مرض اشتداد گرفت - و در سنه (۱۱۰۹) یکهزار و یکصد و نهم هجري طرفے (که جاذبهاش گریبان‌گیر بود) شتافت - پادشاه نیز نظر بر تقدس ذات او افسوس‌فرموده کلمهٔ حق برزبان راندند- که خوشا حال او که بعد ازجج خود را ملوث بامور دنیا نساخت- دریں‌سلطنت دوصد سالهٔ تیموریه در دیانت و خدا پرستي مثل او قاضیئے نگذشته (۲) - پیوسته در حالت قضا هم مستعفي بود - پادشاه نمي‌گذاشت تا به تقریب مهم بیجاپور (که جنگ مسلمین است) خود را کشید *

این امر جلیل‌القدر را دین بدنیا فروشان سخت آسان گرفته‌اند زرها برشوت خرج مي‌کنند - تا بابطال حقوق مردم صد چندان ستانند - نکاحانه و مهرانه را حلال‌تر از شیر مادر میدانند - از قضات ارذی قصبات چه توان گفت - که مس علم نصیب اعداست - و دفتر دبسپاندیه و گفتهٔ زه‌بندداران کتاب و شرع آنهاست - هرگاه درشان‌قضات با علم و عمل حدیثے وارد شده (که از سه قاضي یکے بهشتي ست) و خواجه محمد پارسا (قدس سره) در فصل‌الخطاب گوید آن قاضئ بهشتي هم مگر قاضئ بهشت باشد اندازهٔ گمرهي و ضلالت این قوم که کمتر از جهال اند که تواند گرفت - آن مرحوم را هم چهار پسر بود

(۲) نسخهٔ [ج] و در حالت قضا *

ازان جمله شیخ سراج الدین که دیوان برار بود - و زرهای پادشاهي بصرف آورده آخرکار خرقهٔ درویشي پوشید - و در اورنگ آباد د خدمت خواجه عبدالرحمٰن (که از مدتها خیرباد منصب و روزگا گفته بدر توکل زده صاحب وجد و حال بود) مرید گشت - و پس ا واقعهٔ ناگزیر خلد مکان همراه شیخ خود بدار الخلافه شتافته بوقت موعود درگذشت - پسر دیگر محمد اکرم که مدتها صدارت احمدآبا داشت - و شیخ الاسلام خان خطاب یافته آخرها نابینا گشته در بند سورت منزوي بود - در عهد خسرو زمان رخت هستي ته کرد - از پسران قاضي عبدالوهاب نورالحق و عبدالحق - که با یکدیگر در شکل و وضع بسیار مشابه و مانا بودند - روزے پادشاه هم اشتباه نمود که کدا یکےست - اولین باحتساب لشکر مامور بود - و دومین بداروغگیهای حضور مي پرداخت - پسر عبدالحق محمد معالي خان که خوگر شراب و شیفتهٔ راگ بود - و خود نیز بے حجابانه میخواند - و بشکا شوق کمال داشت - درین عهد مدتها بفوجداری ملکاپور برار (که هیزده کروهی برهانپور است) قیام داشته هیزده سال پیش ازین کما بیش درگذشت *

(۲)

باید دانست که بوهره بزبان هندي بمعنی تاجر است - چون اکثر این قوم بتجارت اوقات میگذرانند باین اسم موسوم شده اند - گویند قبل ازین بچهار صد و پنجاه سال تخمینا بارشاد یکے از مُلّاهای فضلا

---

(۲) نسخهٔ [ا] هندوی *

(که ملا علي نام داشت - و قبرش در قصبهٔ کنبایت است) جمعی از اهل گجرات (که دران وقت عموما بت پرست بودند) بدین اسلام در آمدند - و چون آن شخص مذهب امامیه داشت بهمان طریق گرائیدند - و پس ازان [که سلطان احمد (که از امرای معتبر سلطان فیروز شاه پادشاه دهلي بود) بران دیار تصرف یافت - و اسلام شایع گردید] بتعلیم علمای وقت (که همه اهل سنت و جماعت بودند) برخی ازان جماعت باین آئین در آمدند - و چون بین الفریقین نزاع و جدال از قدیم الایام معمول و مستمر است غبار مخالفت میان یکدیگر برخاست - آنها که بر تشیع مانده اند همواره یکی از صلحای فضلا از قوم خود دارند - که در مسائل شرعیه باو رجوع مي نمایند - و خمس مال را بسادات مدینهٔ منوره مي فرستند - و زکوة را بآن رئیس فاضل میدهند - که بفقرای قوم خود قسمت مي نماید (۲) *

* اسلام خان رومي *

حسین پاشا ولد علي پاشاست - و پاشا بعرف آن ولایت عبارت از امیر است - بحکومت بصره مي پرداخت - و در ظاهر اطاعت سلطان روم مي نمود - محمد عم او بتقریبی از وی رنجیده باستانبول رفت - بداعیهٔ آنکه برادر زاده را معزول گردانیده خود منصوب شود چون مطلبش دران جا صورت پذیر نگشت پیش ابشر پاشای حلب (که عزل و نصب حکام برخی بلاد متعلقهٔ روم باختیار او بود) رفته

(۲) نسخهٔ [ج] بفقرای قوم قسمت مي نماید *

بد سلوکي و ناشایستگی اطوار برادر زاده ظاهر ساخت - و استدعای اقطاعی نمود - که محصول آن را صرف حوائج ضروري نماید - ابشر بحسین پاشا نوشت - که محلی از لواحق بصره بوی باز گذارد بعد ازانکه بصره آمد حسین پاشا بر طبق نوشتهٔ ابشر کار بند شد و محمد را بدلجوئي نزد خود نگاهداشت - چون محمد باتفاق برادر خود از اندازه بیرون گذاشته بی اعتدالی آغاز نهاد حسین پاشا هردو را نفی نموده روانهٔ هندوستان نمود - ایشان باطائف الحیل برکنار لحسا از جهاز بر آمده ببغداد پیش مرتضی پاشا رفتند - و محمد ازروی تدبیر و تلبیس اتفاق حسین پاشا با فرنگ و وفور خزانهٔ او را نموده ظاهر ساخت - که اگر شما با جمعیت خویش آمده او را برآرید و حکومت بصره بمن متعلق شود همین خزانهٔ مزبور بشما عاید خواهد شد *

مرتضی پاشا این قصه بقیصر نگاشته دستوري گرفت - که از بغداد ببصره رفته حسین پاشا را برآرد - و بصره را بمحمد سپارد - و چون این عزیمت از قوت بفعل آورده نزدیک بصره رسید حسین پاشا نیز پسر خود یحیی را با فوجی بمقابله او فرستاد - یحیی چون دانست (که با او جمعیت بسیار است - و تاب مقاومت ندارد) راه مطاوعت سپرده باو پیوست - و حسین پاشا از شنیدن این خبر آسیمه (۲) سر شده (۳) عیال و اموال خود را به بهبها که از مضافات

(۲) نسخهٔ [ب] سراسیمه شده (۳) نسخهٔ [ب] منهزم شده

شیراز است برده بقزلباش ملتجي گردید - مرتضی پاشا به بصره آمده هرچند تجسس و تفحص نمود خزانه که محمد نشان داده بود نیافت - ازین رهگذر اورا با برادر و گروهے دیگر از هم گذرانید - پس از چندے اعراب جزائر از بے هنجاري و بد سلوکی مرتضی پاشا ستوه آمده هنگامه آرای قتال گشتند - مرتضی پاشا شکست یافته ببغداد شتافت - و جمعے کثیر را از مردم او بتیغ از هم گذرانیدند و این مژده را بحسین پاشا رسانیده اورا ببصره طلبیدند - او مال و عیال خود بقبهها (۲) گذاشته به بصره آمد - و کار حکومت از سر گرفت - و ده دوازده سال دیگر بایالت و حکمرانی آن آلکا پرداخت و همواره با سلاطین عظیم الشان هندوستان طریقهٔ ارسال عرائض و هدایا مسلوک میداشت - چنانچه در آخر سال سیوم عالمگیری نامهٔ اخلاص طراز مشتمل بر تهنیت جلوس با اسپان عراقي نژاد برسم پیشکش فرستاد *

بالجمله چون فرمان روای ملک روم (۳) بنابر بواعث نزاع و خلاف که ازو سر زد یحیی پاشا را بجایش تعین فرمود مشارالیه نتوانست دران مرز و بوم اقامت ورزید - و روی رفتن نزد قیصر هم نداشت ناکام با اهل و عیال و معدودے از ملازمان جلای وطن اختیار کرده روی عزیمت بایران دیار نهاد - پس از وصول دران سرزمین بوی عنایتے نشنید - و گل التفاتے نچید - برهنمونی اقبال تصمیم عزم

---

(۲) نسخهٔ [ا] هبها (۳) نسخهٔ [ج] ممالک روم *

هندوستان نموده رهگرا گشت - و این ارادهٔ دولت آمادهٔ او در پیشگاه خلافت درجهٔ استحسان پذیرفته خلعت با پالکي و مادهٔ فیل حوالهٔ گرز بردار شد - که در راه بآن غربت گزین دیار اماني و آمال رسانیده امیدوار جلائل مراحم نماید - چون دوازدهم سال پانزده صفر سنه (۱۰۸۰) هزار و هشتاد هجري بحوالیِ دار الخلافه شاهجهان آباد رسید بخشي الملک اسد خان و صدر الصدور عابد خان تا لاهوري دروازهٔ شهر پناه پذیرا شدند - دانشمند خان میربخشي پیشوا آمد - و در بارگاه خلافت آداب موافق ضابطه بجا آورده باجازت بوسه دادن تخت و مماس دست پادشاهي بر پشت او سرش از آسمان در گذشت - یک قطعه لعل قیمت بیست هزار روپیه و ده سر اسپ پیشکش گذرانید - و بنوازش یک لک روپیه نقد و دیگر انواع عطایا سرافرازي یافته بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و خطاب اسلام خان بلند نامي اندوخت - و حویلیِ رستم خان دکني (که منزلے سمت عالي بر لب آب جون) با فرش و دیگر لوازم و یک منزل کشتي (برای آنکه سفینه سوار از راه دریا بمجرای پادشاه مي آمده باشد) مرحمت گردید - و افراسیاب پسر کلانش بمنصب دو هزاري هزار سوار و خطاب خاني و دیگر پسر او علي بیگ بخطاب خاني و هزار و پانصدي ممتاز گشتند - و پس ازان باضافهٔ هزاري هزار سوار و تنخواه ده ماهه نقد و معافیِ⁽²⁾ خوراک دواب چهرهٔ

---

(۲) نسخهٔ [ج] ده ماهه و معافی ٭

مراد افروخت - و پستر بتفویض صوبهداری مالوه اختصاص یافت *

ازانجا (که شجاعت و فراست از جبین حالش پیدا و کاردانی و ریاست از جبههٔ روزگارش هویدا بود) بالطاف پادشاهی مرتقی والاپایهٔ امارت هندوستان شد - مرکوز خاطر خلد مکان آنکه اهل و عیال خود طلبیده دل نهاد توطن این مرز و بوم گردد - او بنابر وجهه در طلب قبائل و پسر سیومین خود مختار بیگ تعلل می نمود و بلیت و لعل میگذرانید - ازین جهت از منصب بر طرف شده و از دولت حضور مهجور گردیده در اوجین رحل اقامت انداخت در آخر سال پانزدهم بالتماس عمدة الملک خان جهان بهادر ناظم دکن ببحالی منصب و خدمت فایز گشته (۲) بسرداری فوج هراول همت بخش ارباب وغا گشت - و مکررا با عساکر عادلشاهیه و نبیرهٔ بهلول بیجاپوری صف آرائیها اتفاق افتاد - در نوزدهم سال یازدهم ربیع الآخر سنه (۱۰۸۷) هزار و هشتاد و هفت هجری در عین ترازو بودن جنگ با غنیم جائی که خان مذکور بود قضا را وقت تقسیم آتش در بارود اُفتاده فیل رم خورده راست در فوج غنیم رفت - مخالفان هجوم آورده گرد گرفتند - و ریسمان عماری بریدند - و چون بر زمین افتاد او را با پسرش علی بیگ خان بنه تیغ در آوردند * * بیت *

* اجل راه سر کرد و اُفتاد پیش *

* کشان سوی دام قضا صید خویش *

(۲) در [بعضی نسخه] گشته خان مذکور بسرداری •

اورا زندگي مهلت نداد - و الا کارکردگي و خدمت طلبي با پرداي
و درست انديشي جمع داشته مصدر کارهاي نمايان ميشد - بزرگي
و بندگي باو ميبزيبيد - طبع موزونے هم داشت - ازوست (۲) *رباعي*

* يکچند که سير بينوائي کرديم *
* بر درگه کبريا گدائي کرديم *
* برديم برسم هديه لختے ز جگر *
* تا با سگ دوست آشنائي کرديم *

و بعد فوتش افراسياب خان از اصل و اضافه بمنصب دو هزار
و پانصدي هزار و پانصد سوار و مختار بيگ (که با متعلقان پدر
در سال هيزدهم باوجين رسيده غايبانه بمنصب هفتصدي صد سوار
سرافراز شده بود) بمنصب هزاري چهارصد سوار سر برافراختند
و اموال خان متوفی سه لک روپيه و بيست هزار اشرفي (که در
اوجين و شولاپور ضبط شده بود) بپسرانش معاف گشته حکم شد
که مطالبهٔ پدر را جوب کنند - و پس ازان افراسياب خان بفوجداري
دهاموني مامور شده در سال بيست و چهارم بفوجداري مرادآباد
از انتقال فيض الله خان کامياب مراد گشت - و در همين سال مختار
بيگ بخطاب نوازش خان مورد نوازش خسرواني گشته در سال سيم
بفوجداري و قلعهداري مندسور رايت اقتدار افراشت - و در سال
سي و هفتم بحراست چکلهٔ مرادآباد مامور شد - و پس ازان

(۲) نسخهٔ [ج] داشت رباعي *

بفوجداري ماندو و ازان بعد بحکومت ایلچپور متعین گردید - و در سال چهل و هشتم بصوبهداري کشمیر درجهٔ اعتبار پیمود *

* اعظم خان کوکه * (۲)

معروف بفدائي خان کوکه مظفر حسین نام برادر کلان خانجهان بهادر کوکلتاش است - در عهد اعلی حضرت بدوام خدمات حضور بمزید رشادت و اعتبار ناصیهٔ احوال افروخت - ابتدا بداروغگي عدالت فایز شده و پستر بمرافقت سفیر بیجاپور بایصال برخی عطایای صاحبقران ثاني بعادل شاه والي آنجا مامور گشت - و در سال بیست و دوم بخدمت توزک سر برافراخت - و در سال بیست و سیوم بخشي گري احدیان یافت - و در سال بیست و چهارم از اصل و اضافه بمنصب هزاري چهار صد سوار و بخشي گري منصبداران کابل و داروغگي توپخانهٔ آنجا مفتخر گردید - و در سال بیست و ششم شرف اندوز حضور گشته بتفویض میر توزکي بر خود بالید - و پس ازان داروغگي فیول خاصه و پستر داروغگي افیال حلقه نیز بدو مفوض شد - و در سال بیست و نهم بیافتن داروغگي گرز برداران تحصیل مباهات نمود - و از تغیر تربیت خان میرتوزکي باز ضمیمهٔ کارها گردید - و از راه نوازش و خانه زاد پروري باضافهٔ پانصدي دو صد سوار بر نواخته در آغاز سال سیم بخطاب فدائي خان مورد عواطف خسروانه گشت - و بعد ازان (که مهام فرمانروائي

---

(۲) نسخهٔ [ب ج] اعظم خان معروف بفدائي خان کوکه *

بقبضهٔ اقتدار عالمگیري درآمد) بوسیلهٔ نسبت کوکلتاشي مشمول الطاف پادشاهانه شده هنگامے (که در تعاقب دارا شکوه باغ اعزآباد سواد دارالخلافهٔ دهلي از فر نزول جهانباني نضارت تازه یافت) اورا بعطاى نقاره باعلم آوازه فرموده بهمراهئ امیرالامرا شایسته خان بکفایت مهم سلیمان شکوه (که از لکهنو بجناح استعجال طي منازل نموده ارادهٔ لحوق بپدر داشت) مرخص گردید - خان مذکور پیش از امیرالامرا بجانب بوریه (۲) شتافته آگهي یافت - که سلیمان شکوه میخواهد - که باعانت پرتهي سنگهه مرزبان سري‌نگر از گذر هردوار گذشته سرے بلاهور کشد - مشارالیه در یک شبانه روز هشتاد کروه ایلغار کرده بهردوار رسید - آن سرگردان تیه حیراني از وصول خان جلادت آئین مجال عبور نیافته ناچار بکوهستان سري‌نگر در آمد فدائي‌خان معاودت نموده ناصیه‌ساى آستان‌خلافت گردید - و رخصت یافت که بخلیل الله خان (که در تعاقب دارا شکوه تعین شده) پیوسته ضمیمهٔ جنود اقبال باشد - و در همین ایام (که الویهٔ عالمگیري بعزیمت ملتان بقصبهٔ قصور پرتو نزول افکنده بود) حسب الطلب بحضور آمده از انتقال ارادت خان صوبه‌دار اودهه بفوجداری آنجا و گورکهپور دستوري یافت - و بعد از جنگ شجاع و فرار او برفاقت معظم خان میر جمله مامور گردید - که ملتزم رکاب سلطان محمد بوده در تعاقب آن گریز پا پردازد - پس ازان (که سلطان محمد

---

(۲) نسخهٔ [ب] پورره *

درعین تکامشي و گرمي هنگامهٔ جنگ و جدال که با عم داشت از میر اهتمامي معظم خان ستوده آمده بشجاع پیوست - و بستر زقوم ادبار و بیدولتي از سبهای احوالش برخوانده قرین ندامت و تذبذب بمعسکر پادشاهي (جع القهقري نمود) معظم خان حسب الحکم فدائي خان را با فوجي بحراست و خبرداري آن شاهزادهٔ نا صواب اندیش روانهٔ حضور ساخت - و در سال چهارم از تغیر صف شکن خان بخدمت میر آتشي خلعت سرافرازي پوشید *

چون آغاز سال ششم خطهٔ دلپذیر کشمیر مهبط موکب عالمگیري گشت قوم سنبل (که قبیله ایست از قبائل افغان نیازي که آن طرف دریای نیلاب تمکن دارند) در سوالف ایام برخي ازانها در موضع دهکوت (۲) موسوم بمعظم نگر (که این روی آب است) اقامت گزیده مصدر شر و فساد میشدند - فوجداران و حکام بموجب حکم آنها را ازین طرف بآن روی آب دریا (۳) کوچانیده بودند - درین ولا آن طایفه بمقتضای جهالت ممالک تمرد پیموده از آب نیلاب عبور نموده تهانهٔ پادشاهي را متصرف شدند - خان مذکور (که با توپخانهٔ منصور در کنار دریای چناب بود) بر طبق یرلیغ والا باستیصال آن گروه پرداخته عرصهٔ آن ناحیه را از خار وجود آنها پیرایش داد - و بند و بست آن سرزمین نموده بخنجر خان (که بفوجداري آنجا معین شده بود) سپرده معاودت نمود - و در همین سال وقت مراجعت پادشاهي

(۲) نسخهٔ [ب] ونکوت (۳) نسخهٔ [ب] بآن روي دریا ٭

از لاهور بدار الخلافه چون عرصهٔ شکارگاه کانوادهن (۲) مضرب خیام پادشاهي گشت فدائي‌خان بمالش مفسدان توابع پتنه جالندهر (که از راه نا عاقبت بيني سر فساد برداشته بودند) معين گرديده کاربند حکم گشت - سال هفتم بمنصب چهارهزاري دو هزار و پانصد سوار سر بر افراخت - و در سال دهم بفوجداري گورکهپور باضافهٔ هزار و پانصد سوار بمنصب چهار هزاري چهار هزار سوار بلندرتبگي يافت و بستور صوبه داري اودهه نيز ضميمه گرديد - و در سال سيزدهم بحضور رسيده بصاحب صوبگي لاهور اعلام سرفرازي بر افراخت چون در منزل غريب خانه شکست عريب باحوال محمد امين خان صوبه دار کابل راه يافت او از لاهور بپشاور شتافته بضبط آن نواحي پرداخت - و بستور بيستي جمو متوجه شد - و چون در همين ايام سال هفدهم سواد حسن ابدال معسکر پادشاهي گرديد فدائي خان از تغير مهابت خان بنظم کابل درجه پيماي اوج بلند نامي گشته با فوج شايان و سامان فراوان مرخص گرديد - و بهراولي آغر خان بمالش افغانان بدسگال کوشيده براه بازارک و سه چوبه جنگ کنان از پشاور بجلال آباد رسيد - و ازانجا بکابل رفت - و وقت برگشتن افغانان زياده از مور و ملخ فراهم آمده سد راه گرديدند - کارزارے سخت واقع شد - فوج هراول از تزوک افتاده اکثر توپخانه و اسباب بتاراج رفت - نزديک بود که چشم زخم عظيم باو هم رسد - مردانه پاي

(۲) در [اکثر نسخه] کادو و آهن *

تعلاد افشردة قول را محفوظ نگاه داشت - و باز آغرخان را از تهانهٔ
گندمک طلبیده هراول ساخت - و بار دیگر بر سوکتل جلک که درهٔ
دشوار گذار است نبرده صعب اتفاق افتاد - سوای تیر و تفنگ
آنقدر سنگ فیل ربا از تلهای کوه مي‌غلطانیدند که عرصه بر لشکر
پادشاهي تنگ گردید - بمحض تائید ایزدي چندان تلاشهای دلیرانه
بکار رفت که آخرکار افغانان روگردان شده متفرق گشتند - فدائي
خان بهمعنانی فتح و نصرت بجلال‌آباد رسیده در احداث محکمها
و تعیین تهانجات پرداخت - و در دفع آن طایفهٔ شورش انگیز از
مراتب تاخت و تاراج و تخریب مساکن و مواطن چندانکه ممکن بود
مساعی جمیله بفعل آورد - و در پیشگاه خلافت نیکو خدمتیهای او
مقرون تحسین و آفرین گشته بخطاب اعظم خان کوکه فرق مباهات
بذروهٔ اعلی سود - و در سال بیستم بحضور آمده از تغیر امیرالامرا
بنظم عمدهٔ صوبهٔ بنگاله اختصاص یافت - و در سال بیست و یکم
چون حکومت آن مملکت بپادشاهزاده محمد اعظم شاه مفوض گشت
صوبهٔ بهار از تغیر وکلای شاهزادهٔ مذکور نامزدش گردید - خان
مشار الیه رهگرای عزیمت تعلقه بود که نهم ربیع‌الآخر (۲) سنه (۱۰۸۹)
هزار و هشتاد و نهم هجري بآخرت سرا شتافت - حویلي خان مذکور
واقع لاهور از مکانهای عمدهٔ آن بلده است - مدتها اقامتگاه صوبه‌داران
آنجا بود - پسر کلانش صالح خان (که خطاب فدائي خان یافته)

(۲) نسخهٔ [ب] ربیع الثاني •

احوالش بجای خود رقم پذیرفته - دومي پسر معتمد خان داماد خانجهان بهادر بود - در سال سي (۲) و سیوم عالمگیري در فوجداري گوالیار بر گدهي تاخته (۳) به تیر بندوق درگذشت *

* افتخار خان سلطان حسین *

پسر کلان اصالت خان میر بخشي ست - چون پدرش سال بیستم شاهجهاني در بلخ جهان‌گذران را پدرود نمود پادشاه قدرشناس نظر بر نیکو خدمتیهای آن بندهٔ کار طلب تلاش مند پسرانش را منظور نظر تربیت فرموده در سال بیست و یکم سلطان حسین بداروغگی قورخانه سرافرازي یافت - و در سال بیست و دوم بداروغگی داغ از تغییر رحمت خان سر عزت برافراخت - و در سال بیست و چهارم بفوجداري میان دو آب سرمایهٔ اعتبار اندوخت - و در سال سي و یکم باضافهٔ سواران از اصل و اضافه بمنصب هزاري پانصد سوار کامیاب دولت گردید - و بهمراهي مهاراجه جسونت که بصلاح اندوزي دارا شکوه حقیقه بمقابل شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر تعین شده بود ... یافت - در همان ایام آن شاهزادهٔ نصرت نصیب ... از دریای نربده گذشته بدان صوبه در آمد - راجه سد راه گشته مستعد کارزار گردید - پس ازان (که سران نامي راجپوت علف تیغ عالمگیري شدند - و مهاراجه هوش باخته راه فرار گرفت) جمعي از کمکیان بموکب عالمگیري پیوسته بسیاري جان بدر بردند

(۲) نسخهٔ [ج] در سال سیوم (۳) در [بعضی نسخه] بر کولیه تاخته *

سلطان حسین (که با معتبران به پیش آهنگی هراول متعین بود)
خود را بکنار کشیده راه آگره سر نمود - و چون سریر فرمان روائی
هندوستان بجلوس عالمگیری تزئین پذیرفت ازانجا (که جوهر
ماهیت او خالي از فروغ آگاهي نبود) بانواع التفات پادشاهي مفتخر
گشته باضافهٔ منصب و خطاب افتخار خان چهرهٔ مباهات افروخت
و بعد از جنگ شجاع از تغیر سیف خان بخدمت آخته بیگی
و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هزار سوار امتیاز گرفت - و در
سال ششم از تغیر فاضل خان (که بوالا پایهٔ وزارت برآمد) بخدمت
میر ساماني خلعت افتخار پوشید - و چون خان مذکور پی بمزاج
پادشاهي برده بود مدتها کار را باستقلال تمام سرانجام داد *

در سال سیزدهم بپادشاه رسانیدند که شاهزاده محمد معظم
ناظم دکن از بدهمنشیني و طبیعت پرستي بفریب خوشامد گویان
از جا رفته ارادهٔ خود رائي و خود آرائي دارد - لهذا او را متعمد
و محرم راز دانسته رخصت دکن یافت - و اندرز تلخ و شیرین
در خور وقت بزبان او حواله رفت - موصی الیه خود را جلد و چسپان
رسانیده امانت برگذارد - چون پادشاهزاده را مشرب اخلاص صافي بود
و اخبار ناراست لمعان صدق نداشت جز تسلیم و رضا طلبي جوابے
سر نزد - و برائت ذمه‌اش بر پادشاه متحقق گشت - و غضب بلطف
تبدیل یافت - اما درین ضمن بسعایت بدگویان قابو جو بنابر جهتے
عتاب متوجه حال افتخار خان گردید - و بعد رسیدنش بحضور

با آن همه اعزاز و اعتبارے که داشت مورد برطرفی منصب و خطاب شده گرز بردار تعین شد - که اورا از دریای اتک در گذراند - و در سال چهاردهم بعفو تقصیر و بحالی منصب و خطاب مجددا مشمول التفات گشته بنظم صوبهٔ کشمیر از تغیر سیف‌خان مامور گردید - و بعد از کشمیر معزول شده دران هنگام (که شورش افغانان کابل شده بود) او باقامت پشاور رخصت یافت - و در سال نوزدهم بفوجداری بنگشات نامزد گشت - و در سال بیست و یکم بحکومت اجمیر مرخص شد و پس ازان بهمراهی شاهزاده محمد اکبر دستوري یافت - و در سال بیست و سیوم بفوجداری جونپور سرافراز گردید - و در سال بیست و چهارم سنه (۱۰۹۲) هزار و نود و دو هجري همان جا بساط هستي در نوردید - پسرانش عبدالله و عبدالهادي و عبدالباقي بحضور رسیده خلاع ماتمي یافتند - و در عهد خلد منزل یکے از آنها بخطاب امانت خان مخاطب گشته بنیابت مختار خان بامور خانسامانی مي‌پرداخت - دریں عهد کمال افلاس (۲) و فلاکت سرزده بدکن آمد - قدر شناسیهای نواب آصفجاه بفریادش رسیده بدیوانی دکن منصوب گردید - و آخرها بحراست حیدرآباد متعین گشت و درانجا پیمانهٔ حیاتش لبریز گردید - و دیگرے بخویشگی معمور خان شهرت داشت - خطاب تفاخر خان یافته در عهد محمد فرخ سیر قلعه دار و حارس بیجاپور شده مدتها دران ویرانه بسر بود

(۲) در [اکثر نسخه] بکمال افلاس ٭

و نزے از آسودگي و جمعيت بر احوال بر اختلالش نگشود - همانجا زندگي بسپرد *

* آتش خان جان بيگ *

پسر بختاور بيگ روزبهاني ست - كه سال اول جلوس خلد مكان در جنگ محمد شجاع جان نثار گرديد - نام برده در حين حيات پدر بدولت روشناسي پادشاه فايز بود - سال بيست و يكم بخطاب آتش خان لواى ناموري افراشت - و سال بيست و پنجم از تغير سلاح خان بخدمت ميرتوزكي چهرهٔ امتياز بر افروخت - برادرانش يكے منصور خان - كه چندے بميرآتشي دكن مامور بود - پستر حارس اورنگ آباد گرديد - دومين يوسف خان - كه در عهد خلد مكان بفوجداري قمرنگر عرف كرنول سرافرازي داشت - و در عصر خلد منزل بنظام صوبهٔ حيدرآباد نامزد شد - و پاپرا مفسد را كشت - اعقاب اينها در دكن باقي *

مجملے از كيفيت پاپرا بزبان قلم ميدهد - نام برده از اراذل اهل حرفهٔ تلنگانه بود - در عهد خلد مكان (۲) (كه رستم دل خان بني مختار صوبه دار حيدرآباد بود) پاپرا مذكور خواهر خود را كه مالدار بود كشته بدان دستمايه پيادگان فراهم آورده بر كوهے ملجاى خود ساخت و دست رهزني و دست اندازي (۳) بر مسافرين و رعاياى آنطرف دراز كرد - فوجداران و زمينداران نواح در فكر گرفتن او شدند - او باستماع

---

(۲) نسخهٔ [ب] خلد مكاني (۳) نسخهٔ [ب] اطراف *

این امر نیز ونکت رام زمیندار پرگنهٔ بولاس (۲) سرکار ایلکندل شناخته نوکر او گردید - و بعد چندے دران جا شروع بقطاع الطریقي نمود زمیندار مزبور بعد اثبات دزدي او را مقید ساخت - چون پسر زمیندار مذکور کسل مند شده بود در ضمن اسارا رهائي یافته در موضع شاه پور عملهٔ پرگنهٔ تري‌کنده (۳) سرکار بهونگیر (۴) که جای قلب واقع شده با سروا نامي مفسد پیشه دمساز گشت - ودرانجا گڈھے ساخته علانیه بتاخت و تاراج مي‌پرداخت - رستم دل خان قاسم خان جماعه دار را فوجدار پرگنهٔ کلپاک (که بمسافت قریب از شاه پور واقع گشته) مقرر نموده برای دستگیر ساختن پاپرا تاکید نمود - در جنگ قاسم خان کشته شد - و سروا با پردل خان نامي جماعه دار پیادگان همراهی خود در فنون سپاه‌گري بسفاهت پیش آمده جنگ بانک نموده کشته گردید - پاپرا چیره شده به بنای قلعهٔ تاریکنده پرداخت - و تا ورنگل و بهونگیر میدوید - و ابواب بلا بر روی سکنهٔ آن نواح مي کشود *

خلدمنزل بعد فتح پرمحمد کام‌بخش یوسف خان روزبهاني را صوبه‌دار حیدرآباد ساخته برای گرفتن پاپرا تاکید بلیغ فرمود - خان مزبور دلاور خان جماعه دار را با فوجے شایان تعین نمود - نام برده در وقتے (که آن شقي بمحاصرهٔ کلپاک سرگرم بود) بر سرش رسیده

---

(۲) نسخهٔ [ب] پولاس سرکار یاکندل (۳) نسخهٔ [ب] نوي کنده (۴) در [بعضی نسخه] بهونکر *

بعد زن و خورد او را منهزم ساخت - و در کلپاک تهانه قایم نمود
درین ضمن خسرپورهٔ پاپرا [که با جمعی کثیر از مدتی در شاهپور
محبوس و در شکنجهٔ انواع عذاب بود - و غیر از زن او (که هر روز
جنس خوردنی برای او می برد) هیچکس ماذون نبود که پیش او
برود] بدست زن خود (۲) چند عدد سوهان طلب داشته زنجیر پای
خویش و چند محبوس دیگر بریده روزے (که آن شقاوت آثار برای
شکار ماهی بیرون شاهپور رفته بود) باتفاق دیگران بر آمده پیادهای
نگهبان محبوس‌خانه و دروازهٔ قلعه را کشته متسلط گردید - باستماع
این‌خبر پاپرا مضطرب گردیده خود را نزدیک قلعه رسانید - و صدای
توپ از بالای قلعه بلند شد - چون برادرانش بزمینداران کلپاک
اشارهٔ این معنی کرده بود بمجرد رسیدن صدای توپ دلاور خان
با فوج روانه گشت - پس از رسیدن متصل شاهپور آویز و ستیز غریب
رو داد - آخر پاپرا هزیمت یافته بتاریکنده شتافت - چون این خبر
بیوسف خان رسید اول میرزا علی کار پرداز خود را تعین نمود
و ثانیا خود هم با فوج شایان رسیده تا نه ماه بمحاصرهٔ تاریکنده
پرداخت - پس ازان جهندهٔ قول استاد نمود - هر که از قلعه
بر می آمد انعام می یافت - پاپرا تغیر وضع نموده از قلعهٔ مزبور
بدر زد - و بدست همان برادر زن گرفتار گردید - چون پیش یوسف
خان آوردند خان مزبور بند بند او را جدا ساخته سر او بحضور

(۲) در [اکثر نسخه] او بدست زن خود ٭

پادشاه درستان * * بیت *

* دهقان سال خورده چه خوش گفت با پسر *

* کای نور چشم من بجز از کشته ندروی *

* امانت خان میرک معین الدین احمد *

خان آمرزش نشان میرک معین الدین احمد امانت خان خوافي راستي منش درستي آئین - دیده ور حقیقت بین - فقیر مشرب غني مزاج - فرشته خوی قدس امتزاج - پسندیده شیم ستوده اخلاق صاحب مروت بلند وفاق - سعادت سیمای عالي فطرت - صافي ضمیر والا فکرت - موسس قواعد دیانت و امانت - مشید بنیان فتوت و سماحت - نیکو رای خیر اندیش - کم کینه و مهر بیش - اصل موطن اسلاف بزرگوار آن حمیده صفات بلدهٔ هرات دار السلطنت (۲) خراسان دیار است - جد کلانش میر حسن نام از پدر گرامي قدر خویش میر حسین (که از اعیان آن شهر بود) کدف ما اتفق رنجیده بر سبیل تهاجر بقصبهٔ خواف (که آنکه ایست مختصر ازان مملکت و مردم آنجا از قدیم الایام بکیاست و فطانت شهرهٔ آفاق اند) سر کشید - خواجه علاء الدین محمد (که از اکابر و رؤسای آن مکان بود) نظر بر قدم شناسائي نیاکان باستمالت و دلجوئي پرداخته در خانهٔ خود نگاهداشت - چون بوارق مجد و شرافت از ناصیهٔ حالش امعهٔ ظهور میداد صبیهٔ خود را بحبالهٔ عقدش در آورد - ناگزیر مشار الیه

---

(۲) در [بعض نسخه] که دار السلطنت *

همان جا رخت اقامت انداخته صاحب اهل و عیال گردید - پس ازان (که خواجه شمس الدین محمد خوافي مشهور خلف رشید خواجهٔ مذکور در ملازمت عرش آشیاني پایه افزای بزرگي و اعتبار گشت) میرک کمال والد میر حسن مسطور مع پسر خود میرک حسین بزد تغائی خود بهندوستان آمده روزگار برفاه و آسودگي میگذرانید (۲) درین جا نیز با یکی از بنات سادات همشهری خویش پیوند بیوگاني نمود - میرک عطاءالله ازان عفیفه متولد شد - که در یمان بلخ بخشی پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بود - و بمزید قرب و اعتبار امتیاز داشت - بنابر وجهی از شاهزاده جدا شده در زمرهٔ ملازمان پادشاهي انسلاک یافته بمنصب هفت صدي سرافراز گشته اولا ببخشي گری احدیان متعینهٔ کابل و پستر بدیوانی صوبهٔ پتنه تعین یافت - همان جا در آخر عهد اعلی حضرت شمع حیاتش به تندباد اجل خاموش گردید - اما میرک حسین در عهد جنت مکاني بمنصب سلطاني و التفات خاقاني چهرهٔ عزت افروخته بکارداني و معامله فهمي سمت اشتهار گرفت - در سال هشتم جهانگیري بهمراهی شاه زاده سلطان خرم مخاطب بشاهجهان بر مهم رانا متعین شد - چون اُدیپور مضرب خیام شاهي گردید و مکانهای معتبر رانا تهانه نشین (۳) گشت مشار الیه ببخشي گري و واقعه نویسی کوهلمیر مامور شد

---

(۲) نسخهٔ [ب] همسری خویش (۳) نسخهٔ [ب] کوبهلمیر - و در [بعضی نسخه] کوهاسلمیر •

و پس ازان ببخشي گري دكن سرمايهٔ اعتبار اندوخت - و بعد
از جلوس صاحب قراني بتفويض ديواني دكن امتياز يافت - و ازان
وقت تا امروز (كه زياده برصد سال است) اين كار ارثي اين
خانواده شده - در سال هشتم بانعام ده هزار روپيه و عطاي خلعت
و اسپ مباهي گشته بعنوان سفارت با ارمغاني يک لک و بيست
و پنج هزار روپيه نزد نذر محمد خان والي بلخ بوفاقت يايذده بے
سفير خان مذكور رخصت يافت - و در نامهٔ پادشاهي القاب موصى اليه
بفقرهٔ سيد صحيح النسب و پسنديده حسب مصدّر گرديد - و بعد
معاودت از توران ديار بنابر جهتے معاتب گرديد - چون فوت نمود
ورثه در مطالبهٔ سركار مشغول الذمه ماندند - خاندوران نصرت جنگ
ديرين آشنائي مرعي داشته باعانت خويش برائت آنها حاصل كرد
خلف ارشد آن مرحوم ميرک معين الدين احمد مذكور در ريعان
شباب بود - بعد تحصيل علوم رسميه بنوكري پادشاهي فائز گشته
در سال (۱۰۵۰) هزار و پنجاهم هجري از پيش گاه خلافت
ببخشي گري و واقعه نويسي صوبهٔ اجمير چهرهٔ رشد ميان همسران
بر افروخت - و پس ازان اغلب كه بتقريب كارے بدكن شتافت
چنانچه شيخ معروف بهكري در نسخهٔ ذخيرة الخوانين (كه در
سال (۱۰۶۰) هزار و شصتم بتحرير در آورده) مرقوم ساخته - ميرک
معين الدين پسر ميرک حسين خوافي (كه حقيقت پدر و پدر كلان
ايشان در بزرگي و قبيله داري از آفتاب بزرگ تر است ، درين حوالي

بفهم و فراست و دانش و حسن خط بهرهٔ کامل دارد - و در دیار دکن بعزت بسر می‌برد - در سال بیست و هشتم شاهجهانی بهمراهی شاهزاده دارا شکوه بیساق قندهار رفته بعد معاودت ازان مهم در همین سال مطابق سنه (۱۰۶۴) هزار و شصت و چهار هجری از پیشگاه فردوس‌آشیانی بخدمت دیوانی و بخشیگری و واقعه‌نویسی صوبهٔ ملتان نوازش یافت - و زمان ممتد دران دیار گذرانید - وضیع و شریف و صغیر و کبیر آنجا نظر برراستی و درستی و صلاح و تقوی (که پیرایهٔ حالش بود) حلقهٔ ارادت در گوش کشیده مریدانه سلوک میکردند - تا امروز میرک جیو زبان زد اهل آن دیار است - دوکروهی شهر باغی و حویلئی طرح کرده - که بکوتلهٔ میرک جیو شهرت دارد و در عهد عالمگیری بدیوانیٔ صوبهٔ کابل اختصاص گرفته بخطاب امانت خان مخاطب گردید *

هرچند نزول اسما از مبدأ فیاض بمناسبت معنی ست و معنی را در مطابقت اسم جهد بجا اما این جا نتوان گفت که اسم عین معنی ست - بلکه این را ازو هزاران شرف و بها ست - در عالم ایجاد و تکوین هیچ صفتی بامانت و دیانت نمیرسد - بس عزیز و کمیاب - هرجا گل کند بهار نمو برکات است - و سرمایهٔ علو درجات کیمیای اقبال و سعادت است - و سرچشمهٔ افزونی و زیادت - در چار بازار روزگار سودها بدلالگی دیانت برده اند - و در حدیقهٔ زندگانی ثمرات مقصود از شجر امانت چیده *

بالجمله در سال چهاردهم عالمگیری از اصل و اضافه بمنصب
هزاری دو صد سوار و از تغیر عنایت خان بدیوانی خالصهٔ شریفه
و عنایت دوات بلور اعزاز اندوخت - و چون سال شازدهم اسد
خان (که پس از فوت جعفر خان بامور وزارت بر سبیل نیابت
می پرداخت) دست از کارها کشید حسب الحکم خان مذکور
و دیوان تن افراد دفتر خودها بدستخط و مهر خویش می رسانیدند
ازانجا [که همه ارباب دیانت (که بی‌شوب ریا و غرض باشد) مصروف
احقاق حق و بهبود ولی‌نعمت است] اصلا از لومت لایم خوف (۲)
و ترس ندارد - دران ایام بیگمات محل و خواجه سرایان معتبر (که
بپادشاه راه سخن داشته مغرور قرب و اعتبار بودند) بشوطمعی
خود مجوز و مکلف کارهای بی ضابطه شده مکرر سفارش بیجا
میکردند - چون اینجا سفارش رفعی نداشت و هرچه متضمن کفایت
سرکار و رفاه خلق‌الله می‌بود بی تحریک محرکی بعمل می‌آمد قطعا
تیغ شان نبرید - ناگزیر کمر بستیزه چست بسته چون ناخن کاوش
آنها هیچ جا بند نشد بتقریر عبد الحکیم پیش‌دست پرداختند
ازانجا (که بسبب سفارش پیوسته دل‌نگران و برای استعفا بهانه جو
می بود بهمین تقریب در سال هبزدهم در مقامات حسن ابدال
مستعفی گردید - هرچند پادشاه فرمود (که تقریر پیش‌دست موجب
استعفا نمی‌گردد) قبول ننمود - چون نقش دیانت و کاردانی بر لوحهٔ

(۲) در [بعضی نسخه] خیف و ترس •

خاطر پادشاهي مرتسم بود فورا خدمت حراست دار السلطنهٔ لاهور
(۲)
و قلعه داري آنجا تفويض يافت - و هنگام رخصت ديواني صوبه نيز
ضميمه گشت - هرچند از قبول کار مالي ابا آورد پادشاه فرمود که
پسر کلانش عبدالقادر سرانجام خواهد داد - درانجا هم سواي حويلي
خواني پوره متصل چوک کلان حويلي و حمام طرح نموده که مشهور
عالم است - در سال بيست و دوم هنگامي (که سواد اجمير مضرب
خيام پادشاهي بود) بتفويض ديواني صوبجات دکن خلعت امتياز
يافت - ازان بعد تا امروز اين ديواني اکثر درين دودمان مانده
چون سال بيست و پنجم خجسته بنياد اورنگ آباد بورود موکب
پادشاهي فيض‌آمود گرديد حويلي نظام شاه مشهور بسبز بنگله (که
بالفعل حاکم نشين آن بلده است) محل سکونتش بود - بشاهزاده
محمد اعظم شاه تعلق گرفت - خان مغفور خواست که گذهي هرسول را
که دو کروهي شهر است خريد نموده بطريق ملتان ببودباش خود
بدارايد - پادشاه حويلي ملک عنبر را که متصل شاه گنج است تجويز
فرمود - آن مرحوم باستعارت راضي نشده از سرکار والا ابتياع نمود
چنانچه آن هم بگونله اشتهار گرفته *

اوائل سال بيست وهفتم چون نهضت پادشاهي بجانب احمدنگر
تصميم يافت ازانجا (که پيش‌نهاد خاطر ممالک پيراي خليفهٔ زمان
تسخير بيجاپور و حيدر آباد بود) آن حق آگاه از جنگ مسلمين

---

(۲) در [بعض نسخه] صوبهٔ نيز *

احتراز لازم شمرده فرد استعفای نوکري (که سر دست داشت) گذرانید - پادشاه قدر شناس متفرس گشته همراه نگرفت - و بحراست خجسته بنیاد گذاشت - پس از چند ماهے سال (۱۰۹۵) هزار و نود و پنج هجري (۲) طایر روح پر فتوحش بسیر هوای حدیقهٔ جنان پرواز نمود - جنوبئ شهر (که متصل آن درگاه عرفان پناه شاه نور حمامي واقع شده) آسود * سید بهشتي شد * ۱۰۹۵ تاریخ این واقعه یافتند - حقیقةً اطلاق این حرف مرگ بر امثال این بیدار دلان (که بتحصیل حسنات صوري و اذخار مثوبات معنوي زندگئ ابد دارند) از مرسومات است * * بیت *

* هرگز نمرده اند و نمیرند اهل دل *
* حرفے ست دام مرگ برین قوم ترجمان *

حقایق آگاه میان شاه نور حمامي (که درویش صاحب کمال بود) اکثر میفرمود - که آنچه مردم از ما مي طلبند این بابای پدر دارد و اشاره بآن شناسا دل مي نمود *

خوافي خان صاحب تاریخ لب لباب (که مرد صادق القول انصاف پژوه است) آورده - که دیانت دار واقعي (که ترقئ خویش ملحوظ نداشته رفاه خلق بیش از کفایت سرکار منظورش باشد و در حکومت او ضررے مالي و جاني باحدے نرسیده) بجز امانت خان کمتر شنیده و دیده شد - مکرر عمال مطالبه دار و زمینداران

(۲) نسخهٔ [ا ب] سر هوای *

نادار در محبوس خانه قریب بهلاکت رسیده - برای سرکار غیر از مظلمه و بدنامي حاصلے نبود - قلیلے بقدر حال بوعده و قسط بهرکس مقرر نموده سرداد - چنانچه در لاهور یکدفعه ازین وجوه نقصان دو لک روپیه از نوشتهٔ اخبار نویسان بعرض رسید - بر خاطر پادشاهي گران گذشت - چون بر کیفیت حال اطلاع شد استحسان فرمودند در دکن هم ده دوازده لک روپیه بابت بقایای سنوات بر ذمهٔ رعایای سقیم‌الحال بود - که هر سال احدیان و منصبداران تعین شده دامے وصول نا کرده خود مبلغی موقوفانه گرفته طومار ندارد مي‌آوردند همین‌قسم مبلغ خطیر از پیشکش به بومیان نادار یک قلم معاف نمود - اتفاقا روزے پادشاه تعریف دیانت او مي‌کرد - عرض نمود که مثل من خاین دیگرے نخواهد بود - هر سال مال ولي نعمت را بر باقي‌داران معاف مي‌نمایم - پادشاه فرمود که میدانم شما خزانهٔ آخرت ما را معمور میکنید - انتهی کلامه *

في الواقع در پیش گاه خلافت نقش نوکری آن بزرگوار با این منصب قلیل (که زیاده بر دو هزاري نبوده) بوضع غریب نشسته بما امور که در دایرهٔ مردمي (٢) نمي‌گنجید اگرچه همه حکم پادشاهي بودے از خدا ترسي و مهربان‌دلي بعمل نمي‌آورد - و ازان جهت که خلاف مرضی آقا ست استعفای نوکري مي‌نمود - پادشاه حق‌آگاه نظر بر بے‌غرضي و راست مزاجی او بتغافل میگذرانید *

---

(٢) نسخهٔ [ب] مروت *

از مخلص خان بخشي نقل كنند كه ميگفت امانت خان طرفه جا در مزاج خلدمكان داشت - دران‌هنگام (كه بلدهٔ اورنگ‌آباد بقدوم پادشاهي زينت پذيرفت) شاهزاده معز الدين عرضي نمود كه كارخانجات ما بسبب قلت مكان بيرون شهر افتاده درين برشكال بوسيده مي‌شود - حويليهاى سنجر بيگ متوفى كه حمامش مشهور آن شهر است (كه بنازگي داخل‌نزولي شده و هنوز ورثه اش برنيامده (۲)) براى نگهداشت اسباب مطلوب - پادشاه بنا بر تعلقه بآن مرحوم پروانگي فرمود - ناشنيده انگاشت - باز عرضي شاهزاده از نظر گذشت بمحمد علي خان خانسامان (كه در قرب و اعتبار سهيم و شريک نداشت) حكم شد - كه بامانت خان سزاولي‌نموده آن مكان را بكسان شاهزاده حواله نمايد - آن حق‌پرست باين هم اعتنا ننمود - تا آنكه روزے در سواري (كه هر دو در جلو بودند) محمد علي خان عرض كرد كه براى حويلي مرشد زاده هرچند سزاولي نموده بجائے نرسيد پادشاه متوجه امانت خان شدند - خان مذكور بے محابا عرض‌كرد كه هرگاه درين برق و باران بشاه زاده جا بهم نمي رسد مردم سنجر بيگ را كجا سرو سايه پيدا مي‌شود - من بر خود مي ترسم كه كل و كورے چند دارم - فردا اين‌روز برآنها ست - معا فرد استعفاى نوكري گذرانيد - كه اين كار بديگرے مقرر شود - پادشاه سر فرو برده هيچ نگفت *

---

(۲) در [اكثر نسخه] شده هنوز

در اوضاع معیشت ضوابط اغنیا بکار نمي برد - و به تکلفات دنیاداران اصلا آشنا نبود - و تحلي بفضل و کمالات رسمیه نیز داشت ترجمهٔ شرعة الاسلام (۲) (که نسخه ایست جامع در آداب شریعت) از مولفات او ست - و در خط شکسته و نستعلیق صاحب تعلیم و تصرف است - هفت پسر و هشت دختر داشت - از همه اعقاب کثیر مانده - الا وزارت خان متخلص بگرامي (که پسر دوم اوست) بحسنات شگرف سرآمد اوان بود - طبع موزون داشت - صاحب دیوان است - این شعر ازو مشهور * * بیت *

* تا قافله سالار جنون فال سفر زد *

* دیوانهٔ ما دامن صحرا بکمر زد *

یک پسر داشت موسوم بمبارک معین خان - پیش ازین چندے ودیعت حیات سپرد - ازو فرزند نماند - احوال دیگر اخلاف آن غفران پناه مثل میر عبد القادر دیانت خان و میر حسین امانت خان ثاني و کاظم خان جد بیواسطهٔ محرر این اوراق جداگانه بر صفحهٔ بیان ثبت گردیده - از حسن نیت آن بزرگوار است که درین انقلاب‌آباد روزگار (که‌بیک بست وکشاد مژه چه‌خاندانهای عظیم‌الشان گرفتار ذلت و خواري نگشته - و تا چشم زدن آنکه سر بفلک میسود بخاک راه یکسان گردیده) فرزندان او بچهار واسطه تا حالت تحریر (که (۱۱۵۹) هزار و یک صد و پنجاه و نهم هجري ست) بعزت

---

(۲) در [بعضی نسخه] شرعیه ه

و آبرو دیوانی دکن و دیگر خدمات عمده بے تفرقهٔ حادثهٔ روزگار (که کمتر بدیگران مشاهده میشود) دارند *

* ایرج خان *

خلف رشید قزلباش خان افشار است - در حیات پدر برشادت وکارطلبي نامے برآورده مصدر بهادري و بردلي گردید - و در خدمت داروغگی توپخانهٔ دکن بکارداني و بیغرضي شهرت تمام گرفت - چون پدرش در سال بیست و دوم شاهجهاني در قلعه داری احمدنگر درگذشت او را از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار و پانصد سوار و خطاب خاني و محافظت قلعهٔ مذکور سرافراز ساختند از همت فطري و کرم ذاتي مردم پدر را نگذاشت که متفرق شوند همه را از سپاه و شاگردپیشه نگهداشت - و جوهای نام گشت - و از سعادتمندي و نیک اندیشي قرض پدر را بر ذمهٔ خود گرفته بپرورش خویش و تبار همت مصروف نمود - در سال بیست و چهارم باضافهٔ پانصدي بر نواخته از انتقال قزاق خان بتهانه داری پاتهري مضاف صوبهٔ دکن نوازش یافت - و بعد تر بحضور رسیده در سال بیست و پنجم بخدمت میرتوزکي چهرهٔ افتخار برافروخت - و چون پادشاهزاده دارا شکوه با لشکرگران بیساق قندهار مامور شد بخشیگري بخان مزبور تفویض یافته بعطای علم نارک مباهات افراخت و پس از معاودت ازان مهم بفوجداری جمو و کانگره و انعام پنجاه و هفت محل از کوهستان مزبور سربلند گردید - و در سال سیم

چون شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر ناظم دکن بمالش علي (۲) عادل شاه و تاخت و تاراج ملک او مامور شد خان مزبور نیز بهمراهی میر جمله (که با لشکر جرار حضور کمکی شاهزاده قرار پذیرفته) رخصت یافت - و شاهزاده بعد از کشایش قلعهٔ بیدر اورا باتفاق نصرت خان (۳) و کارطلب خان بسمت احمدنگر (که مردم سیوا و مذاجي بهونسله سر بشورش برداشته بودند) کسیل نمود - بنابر حدوث عارضه بمزاج اعلیحضرت دارا شکوه از کمین جوئي و قابو طلبي (که همیشه در شکست برادران میکوشید) مهم بانجام نارسانیده امرای کمکي را بسزاولی شدید طلب حضور نمود - ایرج خان (که با داراشکوه ربط تمام داشت - و خود را داراشکوهي میگرفت) باتفاق معتقد خان پسرکلان نجابت خان نقاره زنان راه هندوستان گرفت - گویند شاهزاده بوزیر خان نایب برهانپور نوشته بود که باستمالت هر دو پرداخته نگاهدارد - و الا فریب و غدرے بکار برده آنها را دستگیر نماید - چون بظاهر بادهٔ مزبور پیوستند خان مذکور بتقریب ضیافت استدعای تدوم نمود - میخواستند که طریق اجابت پیمایند - آگهي شد که زیر کاسه نیم کاسه هست - همان وقت کوچ کرده براه افتادند - و از دریای نربده بدست قاصدان شاهزاده ایرج خان این بیت نوشته داد ظاهرا بوزیر خان فرستاده باشد *

* بیت *

---

(۲) نسخهٔ [ب] بمالش عادل شاه (۳) نسخهٔ [ج] نصیر خان و در [بعضے نسخه] نصیري خان •

* صد شکر که از نربده پایاب گذشتیم *

* صدگوز و نود ریش که از آب گذشتیم *

و چون بحضور رسید بفوجداری یکے از محلات شرقیه دستوری یافت و در ایام جنگ باشارۂ دارا شکوه جمعیت زیاده نگاه داشته روانۂ مستقرالخلافه شده بود - نتوانست خود را بروقت رسانید - و پس ازان (که کوس کامیابی عالمگیری بلند آوازه شد - و داراشکوه پی سپر دشت فرار گردید) خان مذکور ناصیۂ خجالت بر زمین ضراعت گذاشته باستشفاع عمدة الملک جعفر خان بعفو جرائم مشمول مراحم خسروانه گشت - و در همان ایام خان مشار الیه بصوبه داری مالوه رخصت یافت - ایرج خان نیز در سلک کمکیان آنصوبه انسلاک گرفت و در آغاز سال سیوم بفوجداری بهیلسه (۲) مضاف صوبۂ مسطور سرمایۂ عزت اندوخت - پس ازان بفوجداری ایلچپور اختصاص گرفت و چون سال نهم دلیر خان بتحصیل پیشکش چاندا و دیوگدهه (۳) تعین یافت خان مذکور نیز بمرافقت او مامور شد - و بتقدیم نیکوخدمتی دران مهم مورد عنایت پادشاهي گشته از اصل و اضافه بمنصب دوهزار و پانصدي دو هزار سوار چهرۂ دولت افروخت - پس ازان مدتے بتعیناتی دکن گذرانیده در سال نوزدهم بار دیگر بفوجداری ایلچپور از تغیر خانزمان متعین گشت - و در سال بیست و چهارم بناظم صوبۂ

---

(۲) نسخۂ [ا] بهیلیه - و نسخۂ [ب] بهسله (۳) نسخۂ [ج] چاندرا و دیوگدهه *

برهان پور فرق اعتبار بلند نمود - و بعد ازان بصاحب صوبگي
برار سرمایهٔ اعزاز اندوخت - بیست و سیوم رمضان آغاز سال
بیست و نهم سنه (۱۰۹۹) هزار و نود و ششم هجري بساط حیات
در نوردید - و در باغ خودش (که پیوسته بدیوار قصبهٔ ایلچپور است)
مدفون گشت - متصل آن سرائي و پورهٔ احداث نموده - و مقابل قصبه
کنار رود خانهٔ (که از میان مي گذرد) طرح سکونت ریخته - تا حال
واماندهایش همان جا اقامت دارند - مشار الیه بسیار خوش وضع
و صاحب سلوک بود - و طعام خوب بوفور داشت - و چون اسباب
و دستگاهے زیاده بر امارت او بود همواره پریشان و قرضدار مي بود
ابتدا صبیهٔ صادق خان میر بخشي در خانه داشت - و بدان سبب
گردن اعتبار بیش از دیگران بر مي افراشت - ازان عفیفه اولاد نشده
درگذشت - خان مزبور را سه پسر بود - هیچ کدام ترقي نکرد - میر مومن
خویش او از همه رشیدتر بود - چندے بنیابت حسن علي خان بهادر
عالمگیر شاهي بصوبه داري ایلچپور مي پرداخت - کلان تر پسران او
میرزا عبدالرضا چون متکفل محاسبهٔ ذمهٔ پدر شد سرا و پوره را
(۲)
بلا شرکت قابض گشت - لا ولد بود - زوجه اش مشهور ببهو بیگم
ماماي صالحه - تا وصال اوقات خود را بشایستگي بسر برده - وجه
معاش همان محصول پوره بود - دیگرے میرزا منوچهر که در جواني
درگذشت - ازو پسرے ماند اوباش وضع - بهو بیگم مذکوره دخترے

---

(۲) نسخهٔ [ج] بیگم تا وصال *

از برادر خویش بفرزندي گرفته بازدواج او در آورد - پیش ازین هفت سال کما بیش چون آن صالحه رخت هستي ته کرد همه چیز بطریق ارث باو باز گردید - و بعد دو سال او هم راه عدم پیمود و پسرانش متصرف اند - سیومین میرزا محمد سعید بیشتر در ملازم پیشگي گذرانیده راه و رسمے داشت - بشعر و سخن آشنا و از همه جا با خبر بود - ازوست * * بیت *

* نقشے که بر زر است ندانید سرسري *
* این گرد نامه ایست که حاضر کند پري *

خطاب پدر یافته چندے تحصیلدار چاندا بود - آخرها پریشان شد و هیچ جا ناخنش بند نگردید - سر زده بسمت کرناتک شتافت چندے همراه عبدالقادر خان پسر عبدالنبي خان میانه در بالاگهات کرناتک گذرانید - پستر بپایان‌گهات رفته درانجا پیمانهٔ هستیش پر شد - اولاد نداشته - درین پیرانه سالي هم خالي از حسن صورت نبود - با راقم محبتے داشت - غفرالله له *

(۲)

* اشرف خان میر محمد اشرف *

پسر کلان اسلام خان مشهدي ست - بجامعیت کمالات نفسانیه موصوف - و باحتوای فضائل انسانیه معروف - هنگامے (که پدر عالي‌قدرش ناظم دکن بود) او از جانب والد بحراست بلدهٔ برهانپور مي‌پرداخت - بعد آن خان مغفرت نشان ودیعت حیات سپرد

(۲) نسخهٔ [۱] میرزا محمود اشرف

مشار الیه باضافهٔ پانصدي دو صد سوار بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار مورد مرحمت پادشاهي گردید - و در سال بیست و ششم بداروغگی داغ سرافرازي یافت - و چون سال بیست و هفتم شاهزاده دارا شکوه با عساکر موفوره بیساق قندهار دستوري یافت میر مذکور باضافهٔ پانصدي و خدمت دیوانی آن فوج سر برافراخته بخطاب اعتماد خاني چهرهٔ ناموري برافروخت - و پس ازان بداروغگی کتاب خانهٔ سرکار والا پیرایهٔ اعزاز یافت - و در انجام سال سي و یکم (که زمان قریب الاختتام فرمانروائی اعلی حضرت است) بخدمت دیواني و بخشي گري فوج سلیمان شکوه (که باتالیقی میرزا راجه جیسنگهه بر سر شجاع غفلت آئین تعین شده بود) امتیاز یافت و پس از جنگ سموگدهه و هزیمت دارا شکوه چون الویهٔ ظفر طراز عالمگیري بجهان ستاني ارتفاع آسماني گرفت خان مذکور از مرافقت سلیمان شکوه تخلف ورزیده از اسلام آباد متهرا بعز بساط بوس رسیده کامیاب افزایش منصب گردید - و در همین ایام چون موکب پادشاهي بعزم تعاقب دارا شکوه از دریای ستلج عبره نمود خان مشار الیه بصوبه داری کشمیر (۲) از تغیر لشکر خان دستوري یافت - و در سال چهارم بمناسبت اسم بخطاب اشرف خاني بلند نامي گرفت - و در سال دهم از تغیر رضوي خان بخاري بخدمت دیوانی سرکار بیگم صاحبه خلعت سرفرازي پوشید - و در سال سیزدهم بمنصب سه هزاري

(۲) نسخهٔ [ج] بفوجداری کشمیر *

و خدمت خانساماني والا مرتبه گردید - مدتے بدان کار پرداخته

در سال بیست و یکم بواقعه‌خواني مامور شد - و چون سال بیست

و چهارم همت خان میر بخشي در گذشت اشرف خان مسند آراي

بخشیگري اول گردیده بدرست فهمي و ملایمت کارها بتقدیم رسانید

و نهم ذي‌القعده سال سیم سنه (۱۰۹۷) هزار و نود و هفت هجري (۲)

(که پنج روز از فتح بیجاپور گذشته بود) شمع زندگي آن شرافت نشان

خاموش گشت - بصلاح و عبادت و پرهیزگاري و نقاوت آراستگي

داشت - و از بسکه ذایقه اش چاشني‌گیر نعمت تصوف بود

مثنوي مولانا را انتخاب نموده بمطالعهٔ آن التذاذ وافر مي برد

رتبهٔ خطوط نسخ و شکسته و تعلیق و نستعلیق را بدرجهٔ کمال رسانید

اصاغر و اکابر از شکسته نویسي او سرمشق درست قلمي مي‌گرفتند

پسر نداشت *

* آغر خان پیر محمد نام *

از امراي عهد خلد مکان است - نسب این قوم بآغر نام (که از

اولاد یافث بن نوح علیه السلام بود) منتهي مي‌شود - لهذا بدین

لفظ ملقب گشته اند - اکثر این مردم بجوهر جرأت و جلادت موصوف

در هرجا علم جانفشاني برافراشته نامے بجگرداري برآورده اند

وقت سلطنت فردوس آشیاني حسین نامے (که ازین فرق با تمن

خود بنوکري پادشاهي امتیاز یافت) بمنصب هزار و پانصدي

---

(۲) در [بعضي نسخه] سي و یکم *

هشتصد سوار و خطاب خاني رسيده سال بيست و پنجم فوت نمود
نام برده سال اول جلوس عالمگيري بسرداري قبيلاه (۲) قرار گرفته همراه
شاهزاده محمد سلطان و معظم خان بتعاقب محمد شجاع جانب
بنگاله تعين گرديد - و در معارک آنجا داد دليري و دلاوري داده
ترددات شايسته بظهور رسانيد - گويند روزے لشکر پادشاهي را عبور
از آب گنگ بايستي کرد - و آن طرف آب مذکور مردم محمد شجاع
با سامان حرب فراهم شده مستعد ممانعت بودند - نام برده (که
بقراولي لشکر پادشاهي مامور بود - و پيش پيش دلير خان هراول
ميرفت) اسپ را بآب زده همين که بالاي آن کنار برآمده چپقلش
عظيم روداد فيل مستے (که پيش روي فوج خصم بود) آمده اورا
با اسپ بخرطوم برداشته دور انداخت - نام برده در همان گرمي
بضرب شمشير کار فيلبان را ساخته بجاي او نشست - درين ضمن دلير
خان اين ماجرا بچشم خود ديده از عقب رسيد - و تحسين گويان
برگرد وي گرديد - نام برده گفت فيل براي آن خداوند گرفته ام
بمن اسپے از اسپان کوتل مرحمت شود - دلير خان گفت فيل هم
بشما مبارک - و دو اسپ خوب جهت وي فرستاد *

بالجمله موصي اليه سال سيوم بخطاب خاني سر برافراخته همراه
خانخانان بمهم آشام شتافت - و کارهاي دست بسته بتقديم رسانيد
با آنکه خانخانان از ترددهاي او راضي بود اما چون منلان او شيوا

(۲) نسخهٔ [ب] قرار يافته •

تعدي بر اهل ديهات بكار برده خلل در نسق مي افكندند و ممانعت
پيش نمي رفت في الجمله در حق او تغافل داشت - ازين جهت
خان مزبور آزرده گشته سال پنجم خواه نخواه دستك راه از خانخانان
گرفته روانهٔ حضور گرديد - اگرچه خانخانان اين ماجرا بپسر خود محمد
امين خان كه مير بخشي بود نوشت و او بعرض پادشاه رسانيد واهذا
آغرخان چند روز از ملازمت و مجرا ممنوع و بتغير منصب معاتب
ماند اما باز ببحالي منصب مورد نوازش گشته در كمكيان صوبهٔ كابل
انتظام پذيرفت - و دران صوبه بتنبيه افاغنهٔ خيبر (كه فساد پيشگان
مقرري اند) گام سعي فراختر زده دقيقهٔ از زد و كشت و تخريب اماكن
و مساكن آنها فرو نگذاشت - سال سيزدهم طلب حضور گرديده بيساق
دكن (كه سيوا بهونسله سر امرد برداشته بود) نامزد گشت - درانجا
نيز جوهر مردانگي بر روي روز افكنده مكرر بر سر افواج مرهته
تاخته هزيمت داد - پستر حسب الحكم به پيشگاه سلطنت شتافته
سال هفدهم باز بمهم افاغنهٔ كابل مرخص گرديد - و اين مرتبه نيز
به نيروي شجاعت چنانچه بايد بتاديب آنها پرداخت - سال هژدهم
بتهانه داري جگدلك وامت قابليت آراست - سال بيست و چهارم
براه داري كابل و عطاي نقاره كوس امتياز بر نواخت - و سالها
در دار الملك بكارهاي پادشاهي سرگرم ماند - سال سي و پنجم (كه
پادشاه او را بدكن طلبداشته) پس از وصول بنواح اكبراباد مردم جات
(كه دران ايام شيوهٔ سركشي و قطاع الطريقي داشتند) بر سر قافله

ریخته چند ارابهٔ عقب مانده را تاراج نموده مردم را باسیري گرفتند - نام برده بدریافت این خبر بر گدهی آنها تاخته گرفتها را از چنگال آنها رها ساخت - و متهورانه بمحاصرهٔ گدهی دیگر پرداخت درین ضمن گولیٔ بندوق باو رسیده مطابق سنه (۱۱۰۲) یک هزار و یکصد و دو هجري بدار آخرت پیوست - پسرش آغر خان ثاني ست - که رفته رفته بخطاب پدر سر بلند گشته - در عهد فردوس آرامگاه هم زنده بود - نامے به بلند رتبگي بر آورده بوقت موعود درگذشت *

* ارسلان خان *

پسر الهوردي خان اول است - ارسلان‌قلي نام داشت - سال پنجم جلوس خلد مکان از تغیر خواجه صادق بدخشي بفوجداري بنارس سرفرازي یافته سال هفتم از تغیر ضیاءالدین خان بفوجداري سیوستان صوبهٔ تتهه و از اصل و اضافه بمنصب هزاري نهصد سوار ازان جمله هفتصد سوار دو اسپه سه اسپه و خطاب ارسلان خان نامور گشت و سال دهم بفوجداري سلطان پور باهري (۲) نامزد شده منصب دو هزاري هشتصد سوار دو اسپه سه اسپه قرار یافت - و سال چهلم باضافهٔ پانصدي درجهٔ تصاعد پیمود - تتمهٔ احوال او مسموع نشد *

* امیر خان میر میران *

پسر خلیل الله خان یزدي ست - والدهٔ مکرمهٔ او حمیده بانو

---

(۲) نسخهٔ [ب] ملهري *

بیگم صبیهٔ سیف خان و صبیه زادهٔ یمین الدوله آصف خان است
در سال بیست و نهم شاهجهانی باضافهٔ پانصدی صد سوار بمنصب
هزار و پانصدی پانصد سوار چهرهٔ امتیاز برافروخته بخدمت
میرتوزکی سرفرازی یافت - و در سال سی و یکم چون خلیل الله
خان بصوبه داری دهلی اختصاص گرفت اورا بخطاب میرخانی
نواخته بهمراهی خان مذکور تعین نمودند - و در عهد خلد مکان
بعد فوت پدر باضافهٔ منصب فایز گشته بفوجداری کوهستان جمو
پایهٔ اعتبار برافراخت - و در سال دهم بهمراهی محمد امین خان
میربخشی بمالش قبیلهٔ طاغیهٔ یوسفزئی مامور گشته سردار اورا
[illegible] انگرکوت است) تعین نمود
(۲)
او مواضع حوالی آن را غارت نموده در فضای کوه کره مار درآمده
چند قریهٔ دیگر را آتش زده بخاک برابر ساخت - و با مواشی بسیار
باشکر معاودت نمود - و در سال دوازدهم از تغیر حسن علی خان
داروغگی منصبداران جلو جبههٔ اعزاز افروخت - و درهمین سال
از انتقال الله وردی خان عالمگیر شاهی بصوبه داری الهاباد قامت
مباهات برآراسته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار
والمید بلند پایه گشت - و در سال چهاردهم از خدمت معزول شده
سعادت ملازمت اندوخت - و بعد از چهار روزے چند بسابق منصب
صاحب گردید - و در همین سال بصوبه داری مورد انظار عاطفت گشت

---

۱) نسخهٔ [ب] کره باره

و چون در سال هفدهم از پیشگاه خلافت و جهانباني فوجداري ایرج باو نامزد گردید بعلت ابا و امتناع ازان کار از منصب برطرف شده گوشهٔ انزوا برگزید - و در سال هیزدهم بتازگي مشمول عواطف خسروانه گشته بخطاب امیر خان و اضافهٔ منصب درجهٔ پیمای علو مرتبت شد - و بایالت صوبهٔ بهار رخصت یافت - و دوانجا بمالش عالم و اسمعیل و دیگر افغانان شاهجهان پور و کانت کوله مساعی موفور بظهور آورده آنها را (که بعد از استیلای افواج پادشاهي بپناه قلعه درآمده بودند) دستگیر نمود - و در سال نوزدهم بتقبیل آستان سلطنت افتخار اندوخته در رکاب شاه عالم بهادر بیساق کابل مرخص شد *

(۲)
از دیر این مرز و بوم بسکونت گزیدنِ گروها گروه افغان بلغاک خانهٔ شورش و فساد گردیده - خصوص در عهد عرش آشیاني - که هر جوقی بخود سري و فتنه گري گردن افراخته و از عصیان منشي باهم یکتائي گزیده غبار طغیان برانگیختند - عساکر پادشاهي بقصد استیصال آن مفتنان بد سرشت مدتها آن زمین را پی سپر سم ستوران داشت چون بقتل و غارت از اندازه افزون خرابیِ تمام بآن جمع نافرجام راه یافت هرچند بسیارے بزوایای ناکامي و بیغولهای گمنامي در ساختند لیکن هنوز اطفای نایرهٔ بغي و فساد آن اشرار بالکلیه واقع نشده همواره مهم کهنه لنگ درمیان بوده به نیروی شمشیر زني

(۲) نسخهٔ [ب] از دیرباز این مرز و بوم *

سعید خان بهادر ظفر جنگ اکثر خار بن شورش این طایفهٔ بد سرشت
(۲)
کنده گردید - و پس ازان بتوالی مرور و عبور موکب فردوس‌آشیانی
بدارالملک کابل و آمد و شد افواج گران پادشاهي (که بتسخیر بلخ
و بدخشان و جهت مهم قندهار ازین راه تعین یافته) بیشترے ازینها
ترک شورش انگیزي نموده پای ادب در دامن اطاعت پیچیدند
و بسیارے از خود سران (که در مرز و بوم خود بسربرده گردن بربقهٔ
باج گذاري نمي‌دادند) از حد خویش قدم فراتر گذاشتند - بالجمله
مهمات آن ولایت نظم و نسق شایسته گرفته صورت امنی بظاهر پدید
آمد - و پس ازانکه نوبت فرمان روائي بخلد مکان رسید بنابر
سستي و فراغت دوستيِ صوبه داران آن جسارت اندیشان تیره رای
هوای فساد در دماغ پندار افگنده لوای خلاف و عصیان برافراشتند
و چون زنبور خانه دفعةً برشوریده مثل مور و ملخ بر جوشیدند
و مانند خیل زاغ و زغن فضای آن ناحیه را در گرفتند - چه فوجهای
پادشاهي دستخوش تاراج آن نکوهیده کاران گردیدند - و أمرای عمده
در مقابل آنها غیر از خود را بغارت دادن و کشته شدن طرفی
نبستند - آخرالامر رایات پادشاهي بحسن ابدال برافراخته شد
تدابیر بسیار بکار رفت - قلع ریشهٔ فساد آنها نگردید - و بعد
معاودت بلاهور شاهزاده محمد معظم بخطاب شاه عالم بهادر
متیاز یافته تعین آن مهم گشت - و پادشاه زاده بنفوس درست

---

۲) در [بعضی نسخه] بتوالي و تواتر عبور موکب ٭

و رای صائب خود یا از غیب دانی (که اهل دول اکثر ملهم می باشند)
(۲)
بغدو بست آن مملکت برهم خورده منحصر بصوبه‌داری امیر خان
(۳)
دانسته تجویز آن کار بحضور بر نگاشت - خان مذکور در سال بیستم

سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت هجری چهارم شهر محرم از تغیر اعظم خان کوکه بنظم آن صوبه رایت ناموری بر افراخت - و اقتدا بهراولی آغر خان بمالش افغانان حوالی پشاور از قرار واقع پرداخته فوجی بسرکردگی خان مذکور بر افغانات کهیل نمود - و آغر خان دران نواحی افغانان کشی زیاده نموده با ایمل خان (که بشاه شهرت یافته دران کوهستان سکه بنامش میزدند) کار بمشت و گریبان رسانید - و از جسارت و پردلی درین حالت (که مردمش راه هزیمت سپرده بودند) قدم ثبات افشرد - نزدیک بود که از پای درآید - برخی هوا خواهان او جان نثاریها نموده عنانش گرفته ازان مهلکه برآوردند و امیر خان پس از ضرب دست نمایان بتدریج چنان بتالیف و استمالت آن بیگانگان شهرستان آدمیت پرداخت که سران آن طایفه از وحشت و رمیدگی برآمده بی وسواس پیش او آمد و شد میکردند - و حساب بر میداشتند - و در حکومت بیست و دو ساله هرگز چشم زخمی بار نرسید - و هیچ زبونی و بد عملی نکشید

در سال چهل و دوم بیست و هفتم شوال سنه (۱۱۰۹) یکهزار و یکصد و نه هجری جهان گذران را وداع نمود - در مذهب امامیه

(۲) نسخهٔ [ب] برهم زده (۳) نسخهٔ [ا] هشتم

متعصب بود - و زرهای بسیار بفضلا و علمای ولایت ایران میفرستاد بدارالخلافه در مقبرهٔ پدرش مدفون گردید - امیری بود تمامدانش خرد آئین - مدبران روزگار و متدبران آموزگار نسخهٔ تدبیرات کلیه و جزویه اگر از حاشیهٔ ضمیرش بردارند سزاست - فکر حکمت آمیزش سوء المزاج فساد را از طبیعت ملکی برآورد - و سبابهٔ نبض شناس زمانهٔ او رگ خواب فتنه گرفت - کارهای دست بسته اش دست ستمگران بر پشت عجز بر بست - و کوششهای پای برجای او هرزه گردان کوی رهزني را از پا نشاند - بنیاد جور براوکند - بال و پر (۲) از ستم برکند - باذن اقبال والا دولتي - که هرچه ریاض اندیشهاش نهال (۳) تدبیر کاشت بثمرات تقدیر بارور گردید - بر لوحهٔ ارادت او جز نقش مراد ننشست - و بر صفحهٔ امیدش غیر معنی مقصود صورت نبست - سرگروههای افغان را (که سر خود سري بسر و گردن از فلک برتر (۴) مي‌افراشتند) چنان بربقهٔ استمالت کشید که بپاي آرزومند گشتند و آن وحشي نژادان رمیدهٔ آشنائي را چنان صید اخلاص و دوستي نمود که خود را بفتراک اطاعت بستند - از نیرنگ پردازیهای درست اندیشي او سران آن قوم باهم بساط منازعت گسترده در پی یکدیگر افتادند - غریب تر آنکه هر یکي باصلاح کار خود بصوابدید او توسل مي‌جست *

---

(۲) در [بعض نسخه] بال پرواز ستم (۳) نسخهٔ [ج] بامداد اقبال والا دولتي (۴) نسخهٔ [ا ب] سرکردهای *

گویند نوبتی کم طایفهٔ از طوائف افغانان ماند که گرد ایمل خان فراهم نیامد - هرکه دران کوهستان بود آذوقهٔ چند روزه برداشته حاضر شد - حشری و انبوهی مجتمع گردید - که تلافی و تدارک آن بفوج صوبه‌دار کابل ممکن نبود - امیرخان مضطرب گشته از عبدالله خان خویشگی (که از مشاهیر منصبداران و اعیان کمکیان بود - و بفراست و کیاست معروف) مکاتیب مزوره بسردار هرطایفه نویسانید - که ما مدتها منتظر لطیفهٔ غیبی بودیم - که سلطنت بافغانان منتقل شود الحمد لله که امید دیرین برآمد - لیکن از اوضاع این شخص (که بپادشاهی برداشته اند) مطلع نیستم - اگر قابل سلطنت باشد بنویسند - ما هم خود را برسانیم - که اختیار نوکری مغل ناچاریست آنها در جواب تعریف ایمل خان نوشته ترغیب آمدن نمودند - عبدالله خان باز نوشت که این اوصاف مسلم - اما عمده در ریاست عدالت و رعایت سویت است در جانب و اجانب - بنابر امتحان باو تکلیف نمایند که آنچه ملک بتصرف آمده بمیان قوم تقسیم نماید اگر حیف و میلی دارد ظاهر خواهد شد - سران طوائف بر زای او عمل نموده باو پیغام کردند - او ایستادگی کرد - که ملک قابل بمردم کثیر چگونه بخش شود - بمجرد این حرف دو رویی و اختلاف پدید آمد - بسیاری از جهال و عوام برخاسته رفتند - ناگزیر شروع بتقسیم نمود - چون البته مراعات شیعهٔ خود و آنها (که قریب‌تر بودند) واجب دید دگر باره گرد نزاع و غبار تنازع برخاست

هر یکی از سران و سرداران راه موطن خود گرفته بعبدالله خان معذرتنامها نوشتند - زوجۀ محترمه‌اش مشهور بصاحبجي دختر نیک اختر علي‌مردان خان امیرالامرا عجب کدبانوی عاقله و ضابطۀ کار شناس بود - بیشتر در مقدمات ملکي و مالي شریک و سهیم میشد و به نیک اندیشي و معامله فهمي کارهای عمده متمشي مي‌نمود *

گویند شبی از سوانح کابل فوت امیر خان گوش زد خلد مکان گردید - همان وقت ارشد خان را (که مدتے دیوان کابل بود - و دران ایام بدیواني خالصه اختصاص داشت) طلب داشته باضطراب فرمود - که سخت امرے رویداد - که امیرخان درگذشته - و ملکے (که مهیای هزار شور افزائي و فتنه‌انگیزي ست) خالي‌مانده - تا رسیدن سردار دیگر مبادا فسادے سر کشد - خان مزبور بجرأت عرض کرد که امیر خان زنده است - که میگوید مرده - پادشاه حواله بسوانح داد - گفت مسلم - لیکن ضبط و ربط و رتق و فتق آن ملک را بسته بصاحبجي ست - تا او هست احتمال تخلل ندارد - خلد مکان همان وقت بآن‌مدبرۀ کاردان نوشت - که تا رسیدن شاهزاده شاه عالم بهادر بخبرداري پردازد *

گویند چون برآمد و درآمد (۲) ازان کوهستان پر شر و شور صوبه‌داران را خالي از دشواري نیست لشکر سردارے مرده چگونه بسلامت بر مي آید - صاحبجي فوت امیر خان را چنان مخفي کرد

(۲) در [اکثر نسخه] برآمد درآمد *

که اصلا صدائی و ندائی بلند نشد - و شخصی را مشابه بامیر خان ساخته در پالکی آئینه دار نشانده طی منازل می‌نمود - و سپاه هر روز میدید - و مجرا میگرفت - بعدازانکه از کوهستان بر آمد بتعزیت پرداخت *

گویند تا رسیدن بهادر شاه (که مدتے ممتد کشید) صاحبجي زیاده بند و بست آن ولایت نمود - چون اکثر قبائل سران افاغنه بتعزیت امیر خان آمده بودند همه را باعزاز نزد خود نگاهداشته بافغانان پیغام کرد - که آنچه مرسوم شما ست بگیرید - و دست فتنه انگیزي و رهزني کوتاه ساخته پا از اندازه فراتر ننهید - و الا این گوی و میدان - اگر من غالب آمدم تا قیام قیامت نامے بر صفحهٔ روزگار خواهد ماند - آنها از سر انصاف بتجدید عهد و پیمان پرداخته اصلا سر از اطاعت او نه پیچیدند *

از برخے ثقات شنیده شد که این بانوی عصمت آئین در ایام جواني روزے چوڈول سوار از کوچهٔ میگذشت - فیل خاصهٔ پادشاهي (که در تمام فیلان سر حلقه بود) در عین شورش مستي از رو برو پیدا شد - هرچند ارباب اهتمام خواستند که آنرا برگردانند فیلبان (که این قوم خالي از شرارت نمي باشند - و غرور خاصگي پادشاهي سرباري بود) هرگز ممنوع نگردید - و بے محابا فیل راند - هرچند ازین طرف دست بہ تیرهای ترکش بردند فیل خرطوم خود را بر چوڈول انداخته خواست که در پیچیده بمالد - کهاران چوڈول را

بر زمین انداخته بدر زدند - آن شیر زن بدوکان صرافی (که همسایهٔ چوتولش بود) بر جسته بحجرهٔ آن خزیده دروازه بر بست - امیرخان روزے چند از غیرت هندوستان زائی بتهاجر و ناخوشي پرداخت اعلی حضرت بمواجهه فرمودند - که او کار مردانه کرد - و ستر خود و ناموس تو نگاهداشت - اگر فیل بخرطوم پیچیده بعالمے مینمود کدام آبرو مي ماند *

بالجمله امیرخان را از صاحبجي فرزندے نشد - و چون او بر خان مزبور سخت غالب بود در کمال اخفا مدخولها نگاهداشته اولاد بسیار بهم رسانید - و آخر الامر بر صاحبجي هم ظاهر گشته بنظر التفات و تربیت بر نواخت - و پس ازانکه در سال بعد فوت امیر خان در بند و بست کابل گذرانیده ببرهان پور رسید چون از پیشگاه خلافت برخصت بیت الله مجاز شده بود پسران را روانهٔ حضور نموده خود به بندر سورت شتافت - پستر بنابر تفتیش مال امیر خان حکم رفت - که صاحبجي نیز بحضور بیاید - تا رسیدن فرمان جهاز او راهي شده بود - دران اماکن شریفه بسبب صرف مبلغهای خطیر شریف مکه و غیره باعزاز و احترام پیش آمدند پسر کلان امیر خان بخطاب میر خاني و منصب هزاري شش صد سوار سرافرازي یافته با صبیهٔ بهره مند خان میر بخشي کدخدا شد و در عهد بهادر شاه بنیابت آصف الدوله بناظم صوبهٔ لاهور چندے مامور بود - دیگرے از پسرانش میرزا جعفر عقیدت خان است

که در زمان خلد منزل بصوبه‌داری پتنه شتافته پسترِ به بخشیگری پادشاهزاده عظیم‌الشان متعین گشت - و احوال میرزا ابراهیم مرحمت خان و میرزا اسحق امیرخان (که بیش از همه برادران علم اشتهار و ناموري برافراخته - و هردو با خدیجه بیگم زوجهٔ روح‌الله خان ثاني از یک مادر اند) جداگانه نقش پذیر خامه گشته - و دیگر پسران چندان اعتبار نیافتند - مثل هادي خان که بنیابت مرحمت خان به پتنه رفته - و سیف خان که بفوجداری پورنیه مي پرداخت و اسد الله خان که بتجویز نظام الملک آصف جاه به بخشي‌گري دکن فایز گشته *

* امانت خان ثاني *

میر حسین پسر سیوم امانت خان خوافي ست - بحسن رشادت و جوهر فراست جلیس و انیس والد خویش بود - پس از رحلت آن آگاه‌دل پسندیده اخلاق نسبت بسایر اخوان منظور نظر خلیفة‌الرحمن حضرت خلد‌مکان گردیده با کم‌منصبیها نقش اعتبار درست نشست گویا (من برکة البرامکة)[۲] بقیهٔ همهٔ اعتبارات بود که والد مرحومش داشت - که رمه این سلسله مشمول نوازش خانه‌زاد پروري بودند گویند روزے پادشاه قدر شناس بدار عام بر آمد - خان مذکور با پسر چون بسراپرده در آمد چوبدارے (که این طایفه از عضوضت

(۲) در [بعضی نسخه] من برکة البرامکة بقیته همه اعتبارات بود - و در نسخهٔ [ب] بجای بقیته البقیه نوشته *

و گزندگي قاطبهٔ شایان چوب و لایق دار است) دست پسر گرفته باز داشت - خان مذکور از فرط غضب و خشم پاس ادب و حفظ حضور ننموده برگشته آن سلطنت آئین را زیر مشت گرفت - و رفته عرض نمود - که هرگاه خانه‌زادان بامثال این مردم ننگ و غیرت خود بای دهند در کار حضرت ازینها چه توقع ناموس و حمیت است پادشاه بخاطر داشت از تمام چوکی آنروز ازین‌فرقه بر طرف فرمود *

بالجمله چون کاردانی خان مشار الیه دل‌نشین پادشاه شده بود در ایام قریب باختتام سال سي و یکم (که بلدهٔ بیجاپور بنزول ظفر شمول موکب سلطاني رشک امصار و اقطار گردید) در آغاز سال سي و دوم بخطاب پدر فرق اعزاز برافراخته مواد ناموري اندوخت و بدیوانیِ صوبهٔ دارالظفر بیجاپور متعین گشت - چون آخر سال سي و سیوم رایات فیروزي آیات از قصبهٔ بدري (که هفده کروهي شمالیِ بیجاپور است) باهتزاز آمده سواد قطب آباد کلکله (۲) مضاف تورکل (۳) (که جنوبیِ بیجاپور بمسافت دوازده کروه بر کنار دریای کشنا ست) مضرب خیام نصرت اعتصام گردید خان مومی الیه از دیوانیِ بیجاپور بدفترداریِ تن از تغیر حاجي شفیع خان پایهٔ اعتبار بلند تر افراخت - و در سال سي و ششم از تغیر معمور خان بحراست خجسته‌بنیاد جبههٔ کارداني افروخت - و باضافهٔ سواران و منصب از اصل و اضافه بهزار و پانصدي نهصد سوار درجهٔ اعزاز پیمود

(۲) نسخهٔ [ب] کلکه (۳) در [بعضی نسخه] توروکل *

و در همین سال طلب حضور شده خدمت بیوتاتی رکاب از انتقال
خواجه عبدالرحیم خان تفویض یافت - و درین ضمن مکرر بقلعه داری
ارک خجسته بنیاد هم مامور گشته و آخرها به متصدیگری بندر
مبارک سورت اختصاص گرفته رخصت یافت - و مهمات آنجا را
بشگرف کاري و نیک اندیشي متمشي گردانیده بکفایت سرکار والا
و امنیت رعایا در پیشگاه خلافت درجهٔ استحسان یافته بفزونی
منصب تحصیل شادکامي نمود - نظر بر اسباب رفاه و ترقیات
سترگ دنیوي در بارهٔ او مظنون خلائق بود - بسموم بےمهری فلک
بهار دولتش در آغاز بخزان گرائید - که سال چهل و سیوم سنه
(۱۱۱۱) یکهزار و یکصد و یازده هجري بگل چیدی باغ همیشه بهار
جنان خرامید - بیرون معمورهٔ مذکور متصل شهرپناه مدفون است
چهار پسر داشت - اولین میر حسن مرحوم - که بصبیهٔ عفیفهٔ محمد
مراد خان اوزبک عقد ازدواج داشت - پدر والدهٔ راقم حروف است
در مقامات کامله در عین شباب بشیوع وبای جان‌ربا درگذشت
پسر ایشان کمال الدین علي خان - که باخلاق ستوده و سلامت نفس
ممتاز همسران - در حالت تحریر بمتصدیگری محالات خجسته‌بنیاد
ذیول آصف جاه مامور است - دومین میر سید محمد ارادت مند
خان - که بدامادی عم خویش دیانت خان میر عبدالقادر اختصاص
داشت - در عهد خلد مکان به بیوتاتی خجسته بنیاد و در عهد
خلدمنزل بدیوانی برهان پور چهرهٔ امتیاز افروخت - سیومین میر

سید احمد نیازمند خان - که بکرات دیوانی برار سرانجام داده د
اوائل عهد خسرو زمان ببنگاله شتافت - جعفر خان ناظم آنجا بسابقهٔ
محبت و احسان والد مرحومش قدوم او را باعزاز تلقي نموده
بداروغگی نواره (که عمده ترین خدمات آن صوبه است) نامزد
ساخته از بارگاه خلافت بخطاب امانت خان و اضافهٔ منصب امتیاز
بخشید - و بعد از سپري گشتن او بفوجداری محالات آن صوبه
مي پرداخت - در سال (۱۱۵۷) هزار و یکصد و پنجاه و هفت
داعيِ حق را لبیک اجابت گفت - چهارمین میر محمد تقي
فدویت خان - که عمهٔ حقیقی این نگارنده باو منسوب است - در
عهد خلد منزل ببخشیگری برهان پور سرافرازي یافت - در حادثهٔ
میر احمد خان ناظم آنجا (که در جنگ مرهته شهید شد) اکثر
متصدیان آن بلده بگرفت و گیر آمدند - هر یکی بریو و رنگ از چنگ
آن فرقهٔ بد آهنگ رهائي جست - او از ساده لوحي خود را به بود
وا نموده مبالغ خطیر داد - و استخفافي بر خود نپسندید - اخلاف
همه باقي ست *

* ارشد خان میر ابو العلا *

همشیره زاده و خویش امانت خان خوافي ست - مدتها تعینات
صوبهٔ کابل ماند - و سال چهل و دوم جلوس خلد مکان بحضور
رسیده از انتقال کفایت خان بخدمت دیوانی خالصه سر عزت
برافراخت - و بشیوهٔ امانت و دیانت و حسن رسائي در کارها قسمی

در مزاج پادشاه جا کرد که محسود اقران گردید - ازآنجا (که فلک ناتوان‌بین چهرهٔ دستی کسے را بدیدهٔ رضا نمي‌بیند - و همیشه سنگ تفرقه بر شیشه خانهٔ مراد مردم میزند) روزے چند بفراغت نفسے نکشید - و بآسوده‌دلي دمے چند بر نیاورد - که بحکم کارکنان قضا و قدر سال چهل و پنجم مطابق سنه (۱۱۱۲) هزار و یکصد و دوازده هجري بخواب واپسین رفت - پسر کلانش میر غلام حسین است که بخطاب کفایت خان مخاطب گردید - ازو دو پسر مانده بود یکے میر حیدر که آخر خطاب پدر یافته - و دومین میر سید محمد که بخطاب جد خود نامور گشته *

* اسمٰعیل خان مکها *

سابق نوکري سه‌بندي در صاع کرناٹک حیدر آباد میکرد - سال سي و پنجم جلوس خلدمکان حسب التماس ذوالفقار خان بهادر بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و خطاب خاني سر برافراخته همراه بهادر مذکور بمهم کشایش قلعهٔ (۲) خنجي مامور گردید - سال سي و هفتم چون در ایام محاصرهٔ قلعهٔ مزبور میان محمد کام بخش و اسد خان و ذوالفقار خان صحبت به بیمزگي کشید ذوالفقار خان دست از محاصره برداشتن مصلحت وقت دیده افواج و اضراب را از مورچال طلبداشت - نام‌برده (که آن طرف قلعه جای مورچال او بود) زود نتوانست رسید - سفتا کهورپره و غیره مقاهیر (که در

(۲) نسخهٔ [ب] خنچي *

انتهاز قابو بودند) درمیان آمده با وی بجنگ پیوستند - ازانجا که جمعیت او قابل بود زخمی و اسیر مرهته گشته یک سال مقید مانده بسعی اچم نایر (که از سابق شناسائی داشت) (۲) زر معتدبه داده از دست آنها مخلصی یافته سال سی و هشتم بعتبه بوسی خلافت آئینهٔ بخت را جلا داد - و باضافهٔ هزاری ذات و خدمت راهداری از اندی تا مرتضی آباد (۳) فرق عزت برافراخت - سال چهل و یکم بتعلقهٔ فوجداری اسلام گدهه عرف راهبری از تغیر عبدالرزاق خان لاری مشمول عواطف شد - سال چهل و پنجم بفوجداری بنی شاه درک رایت بلند رتبگی برافراشت - خاتمهٔ احوالش بنظر نیامده *

* ابونصر خان پسر شایسته خان *

سال بیست و سیوم جلوس خلد مکان از تغیر لطف الله خان بخدمت عرض مکرر امتیاز پذیرفته سال بیست و چهارم (که سلطان محمد اکبر آثار بغی بعرصهٔ ظهور آورد - و در رکاب پادشاه موج کم بود - بنابران اسد خان بطلایه جانب تالاب بهکر مامور شد) او نیز بهمراهی خان مذکور دستوری یافت - پستر قوربیگی شده سال بیست و پنجم معزول گردید - پس ازان بنظم صوبهٔ کشمیر شتافته سال چهل و یکم ازانجا تغیر گردیده بعزل مکرم خان بصوبه داری لاهور سر افتخار برافراخت - و بوجه از منصب افتاده سال چهل و پنجم

---

(۲) نسخهٔ [ب] داشت از دست آنها (۳) نسخهٔ [ب] از مندی تا مرتضی آباد *

مشمول عواطف شده از تغیر مختار خان بحکومت مالوه و از اصل
و اضافه بمنصب سه هزاري هزار و پانصد سوار سرمایهٔ اعزاز
اندوخت - بعد ازان چندے تعینات صوبهٔ بنگاله بود - سال چهل
و نهم بصوبهداري اودهه و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري
دو هزار و پانصد سوار آئینهٔ بخت را جلا داد - بعد ازان بر
سرگذشت او اطلاع نشده *

* امان الله خان *

نبیرهٔ آله وردي خان عالمگیر شاهي ست - پدرش غالبا امان الله (۲)
خان است پسر خان مذکور - که بعد فوت پدر بفوجداري نواحي
آگره تعین گردیده خطاب خاني یافت - و در سال بیست و دوم
بفوجداري گوالیار مقرر شده در جنگ مورچال بیجاپور مردانه
شربت وایسین در کشید - مشار الیه گویا خطاب پدر یافته بمنصب
هزاري پانصد سوار در خانه زادان روشناس و منصبداران کار طلب
امتیاز داشت - در اواخر عهد عالمگیري بجگرداري و جانبازي
خویش پیش آمده بمرتبهٔ امارت اوج پیما گردید - چون در آغاز سال
چهل و هشتم پادشاه جهاد آئین همت بتسخیر قلاع اشقیا گماشت
از کشایش قلعهٔ راجگدهه وا پرداخته عنان عزیمت بانفتاح حصار تورنا
(که چهار کروهي قلعهٔ مذکور است) تاخت *

مشهور است که در اواخر عهد خلد مکان اکثر قلاع متعلقهٔ سیوا

---

(۲) نسخهٔ [ج] امان الله است *

(که از دست گماشتگان او انتزاع شده) امرای ترده کار بتحصیل مجرای خود زرے بمستحفظان قلعه مي‌رسانيدند - و آنها تسليم قلعه مي‌نمودند - و اين ماجرا بے کم و کاست بپادشاه ميرسيد چنانچه مکرر اتفاق افتاد که همان قدر مبلغ بعد فتح در انعام صاحب اهتمام عنايت شد - مگر اين‌قلعه - که بزور مردانگي و ضرب شمشير بدست اولياي دولت قاهره آمد - تفصيل اين اجمال آنکه تربيت خان از جانب دروازه بمورچال دوالي نشست - و محمد امين خان بهادر از جانب ديگر راه برآمد بر محصوران محدود ساخت - سلطان حسين مشهور بمير ملنگ از طرفے و امان‌الله خان از سوئے کمر جانفشاني بر بست - تا آنکه پانزدهم ذي‌القعده سنه (۱۱۱۵) يکهزار و يکصد و پانزده هجري هنگام شب امان الله خان از طرفےکه بود چند نفر پيادۀ ماوليه (۲) را تحريض بران کرد که اولا يکے ازانها وداع جان گويان تا سنگچين قلعه رسيده مال يعني کمند برسنگے محکم نمود - تا بيست و پنج نفر ازان جوق بمدد کمند بالاي کوه الوندمانند برآمده داخل قلعه شدند - و آوازۀ گرفت وگير در دادند خان مزبور و عطاءالله خان برادرش و چندے دست از جان شسته پاشنه کوب در رسيدند - و حميد الدين خان (که هر جانب کمين فرصت جويان مي‌گشت) بشنيدن اين‌خبر بوضع پيش‌رفتها رسمان در کمر بسته بعقب رسيد - و دفعةً کفار را که بمقاومت برخاستند

---

(۲) نسخۀ [ب] ماليه را ٭

تیغ بے دریغ آوردند - و بقیة السیف بارک خزیده امان طلبیدند
لعه بفتوح الغیب نامي گشت - و امان الله خان باضافهٔ پانصدي
دو صد سوار در اسپه فرق اعتبار افراخت - و ازان بعد مورد اعطاف
خسرواني گشته همواره بتلاشهای شایان در تقدیم امور ماموره انواع
تحسین و آفرین مي‌اندوخت - و باضافهای پی‌در پی چهرهٔ مباهات
مي‌افروخت - پس از فتح واکنکیره در جایزهٔ نیکو خدمتي بعطای
نقاره بلند آوازه گردید - و پس از واقعهٔ ناگزیر خلدمکان بهمراهی
محمد اعظم شاه از دکن بهندوستان شتافته در جنگ بهادر شاه
زد و خورد بهادرانه نموده زخمهای کاري برداشت - و حیات مستعار را
پدرود نمود *

* ابراهیم خان *

خلف ارشد امیر الامرا علي مردان خان است - در سال
بیست و ششم سنه (۱۰۶۳) هزار و شصت و سه هجري از پیشگاه
صاحب قران ثاني از راه تفضل و مهرباني بخطاب خاني چهرهٔ
کامراني افروخته سرمایهٔ شادماني اندوخت - چون سال سي و یک
پدرش درگذشت از اصل و اضافه بمنصب چهارهزاري سه هزار سوا
لوای بلند نامي افراخت - و در محاربهٔ سموگڈهه در میمنهٔ فو
داراشکوه منتظم بوده بعد از شکست از نا تجربگي و کوتاه اندیشي
رفاقت شاهزاده مراد بخش را موصل مقصود انگاشته برگزید - چ
آن پادشاهزادهٔ نخوت و غرور آماده از نابخردي و بیدانشي باشتم

عارضهٔ اعلی حضرت خطبه و سکه در مملکت گجرات بنام خود نموده خویشتن را مروج الدین نامیده پادشاه مستقل می‌اندیشید و چاپلوسیهای مزورانهٔ عالمگیري و مواعید کاذبهٔ عرقوبیِ آن مدبر پخته کار (که باقتضای مصلحت وقت بآن خام‌خیال مسلوک میشد) بر مواد پندار او افزوده غره‌تر ساخت - با آنکه پس از جنگ داراشکوه و خلع اعلی حضرت و سلب اختیار ایشان زمام رتق و فتق سلطنت من حیث الاستقلال بقبضهٔ اقتدار عالمگیري در آمد - لیکن آن سرشار نشهٔ بیخردي و ناداني پی باصل کار نبرده بندهای پادشاهي را بتجویز خطاب و باضافهٔ ده پانزده بر مناصب و مواجب و انواع دلجوئي و استمالت جانب خود می‌کشید - ازین جهت جمعے گول همراهیِ او اختیار کردند - چون خلدمکان ازان اجتماع نامُفید و از حرکات بے اندازهٔ آن سادہ لوح بلید بحدوث آشوب و فتنی متفطن گشت در لباس دوستی کارش باتمام رسانید *

تبیین این اجمال آنکه روزے (که عالمگیر پادشاه بعزم تعاقب دارا شکوه از اکبرآباد بر آمد - و گذر سامي معسکر اقبال گردید) مراد بخش از رفاقت پهلو تهي نموده با بیست هزار سوار (که فراهم آورده بود) در شهر متوقف گشت - مردم بسیارے بطمع جاه و حشم از لشکر عالمگیري نیز جدا شده بدو پیوستند - و جمعیت او سمت ازدیاد پذیرفت - خلد مکان کس فرستاده مستفسر وجه تخالف و تقاعد از مرافقت شد - او پریشاني را عذر خواه آورد

لاجرم محمد اورنگ‌زیب بهادر بیست لک روپیه ارسال داشته
پیغام کرد - که بر طبق قرارداد پس از انصرام این مهم ثلث غنائم
با ولایت پنجاب و کابل و کشمیر بآن مسند آرای سلطنت تفویض
خواهد یافت - مراد بخش کوچ کرده همراهي گزید - چون ظاهر
قصبهٔ متهرا مضرب خیام شد رای پادشاه بآن قرار یافت که اورا
(که هر روز از اوضاعش بر تخالج خاطر مي‌افزاید) از میان بردارد
لهذا مکرر اظهار شوق ملاقات نموده استشارهٔ ماکي را بهانهٔ طلب
ساخت - هرچند خیر اندیشان او (که استشمام رایحهٔ غدر مي‌نمودند)
سر باز زدند آن ساده لوح محض واهمه پنداشته گفت - با وصف
عهد و پیمان موکد بقرآن مظنهٔ بخاطر راه دادن از طریقهٔ مسلماني
دور است * ع * * صید را چون اجل آید سوی صیاد رود *
دوم شوال سنه (۱۰۶۸) یکهزار و شصت و هشت بشکار سوار شده بود (۲)
که خلد مکان بغتةً باظهار درد شکم قلق و اضطراب بجائی رسانید
که در شکارگاه خبر باو رسیده آن بکید و مکر نا آشنا عطف عنان
نموده یک سر بدولت خانهٔ ایشان فرود آمد - خلد مکان بتعظیم
و احترام پیش آمده بخلوتگاه برده طعام کشیدند - و پس ازان
بساط استراحت ممهد گردانیده قرار یافت که بعد از قیلوله بکنکاش
ماکي پردازند - او بکمال بے تکلفي یرق وا کرده بخواب رفت
خلد مکان خود بحرم سرا شتافته پرستارے را فرستاد - که سایر

(۲) نسخهٔ [ب] سوار شده بود خلد مکان *

یراق را برداشته آورد - درین وقت شیخ میر (که در کمین بود) با جمعے در رسید - از آواز سپر و سلاح جوانان چون بیدار شد صحبتے دیگر مشاهده نمود - نفس سرد برآورده گفت که با همچو من درست اخلاص نرد دغا باختن و حرمت قرآن نداشتن سزاوار نبود خلد مکان دران وقت پس پرده ایستاده بود - جواب داد که اصلا در بنای پیمان فتورے راه نیافته - جان آن برادر مصون و مامون است لیکن اوباشے چند گرد شما جمع آمده - و کج تلاشي و بدمعاشي بافراط کشیده - روزے چند یا در دایرهٔ انزوا کشیدن لازم - همان زمان مقید ساخته با دلیر خان و شیخ میر روانهٔ دارالخلافه گردید - شهباز خان خواجه سرا (که منصب پنجهزاري داشت - و عمدهٔ دولتش بود) با دو سه معتبر دیگر که همراه بودند گرفتار گشت - و لشکر او وقتے خبردار شد که کار از دست رفته بود - ناچار هر یکے بملازمت پادشاهي رسیده درخور مرتبه نوازش یافت - ابراهیم خان نیز بسجدهٔ گاه خجالت جبهه سای سعادت گشت - اما در همان ایام بنابر جهتے از منصب معزول گشته در دارالخلافه بسالیانه موظف گردید - و در سال دوم از پیشگاه خلافت بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار تحصیل افتخار نموده بصوبه داری کشمیر مامور شد - و پس از انتقال خلیل الله خان بصوبه داری لاهور نوازش یافت - و در سال یازدهم از تغیر لشکرخان بصوبه داری بهار مرخص گشت - و باز سال نوزدهم ترک نوکري کرده منزوي گردید - و در سال بیست و یکم از تغیر قوام الدین خان

بایالت کشمیر نامزد شد - و پس‌ازان بصاحب صوبگی مملکت وسیع
بنگاله سربرافراخت - و چون در سال چهل و یکم دارائی آن اُلکهٔ فسیحه
(۲)
بشاهزاده محمد اعظم دومین خلف شاه‌عالم بهادر مفوض گشت
او از تغیر سپه‌دار خان ناظم الهآباد شتافت - و پس‌ازان بحکومت
لاهور امتیاز یافته سال چهل و چهارم چون آن‌صوبه بشاهزاده شاه‌عالم
مقرر شد خان مزبور بمحافظت کشمیر (که آب و هوای آنجا بمزاج او
خیلے موافقت داشت) مامور گردید - و در سال چهل و ششم از تغیر
وُکلای شاهزاده محمد اعظم شاه (که بدرخواست خود حضور طلب
گشته بود) بدل و بست صوبهٔ احمدآباد گجرات بدو تفویض یافت
و بنابر بعد مسافت (که تا رسیدنش مدتے میکشید) شاهزاده
بیدار بخت ناظم‌مالوه بحراست آنصوبه تعین‌شد - و پس از رسیدن
ابراهیم خان باحمدآباد (که هنوز جا گرم نکرده) شاهزاده که انتظار او
(۳)
داشت از بیرون شهر کوچ هم‌نکرده بود که خبر واقعهٔ خلدمکان رسید *

گویند ابراهیم خان (که خود را اعظم شاهي مي‌گرفت) فورا
بشاهزاده مبارک‌باد گفته فرستاد - بیدار بخت در جواب گفت
که قدر عالمگیر پادشاه را ما میدانیم - چه شد که یک چندے
فلک بکام ما گردید - الحال مردم خواهند دانست که بکدام دیوانه
(۴)
سروکار مي‌افتد - پس ازانکه خلدمنزل تخت آرای سلطنت شد

---

(۲) نسخهٔ [ب] محمد عظیم (۳) نسخهٔ [ج] ننموده بود (۴) نسخهٔ [ج] سروکارے افتاد *

محمد عظیم الشان بسبب نا خوشي بنگاله ارادهٔ اخذ و جر ازو داشت - خانخانان مراعات خاندان و عمدگي او منظور داشته غایبانه واسطهٔ کارهایش گشت - و از پیشگاه خلافت بارسال فرمان صوبه داري کابل و عنایت خطاب علي مردان خان مورد نوازش ساخت - خان مذکور بپشاور شتافته توقف گزید - اما بند و بست آن صوبه بقسمے که بایست ازو صورت نگرفت - لهذا صوبه داري آنجا بناصر خان قرار یافت - او بابراهیم آباد سودهره (که سي کروهي لاهور است و بطریق وطن داشت) آمده چند ماهے گذشته بود (۲) که باجل طبعي در گذشت - خلف رشیدش زبر دست خان است (۳) - که در ایام صوبه داري پدر خود در بنگاله بررحیم خان نام افغانے (که سر فساد برداشته خود را رحیم شاه نامیده بود) فوج کشیده جنگ صعب رو داد - و افغان مزبور شکست فاحش یافت - و سال چهل و دوم عالمگیري بنظم صوبهٔ اوده و از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري دوهزار و پانصد سوار و سال چهل و نهم از گذاشت محمد اعظم شاه بنسق صوبهٔ اجمیر و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري سه هزار سوار قامت قابلیت آراست - و دیگرے یعقوب خان است که در عهد خلدمنزل بنیابت آصف الدوله صوبه‌دار لاهور شده بود - و پس از فوت پدر بخطاب ابراهیم خاني امتیاز یافته - گویند بشاه عالم

---

(۲) در [بعضے نسخه] نگذشته بود (۳) نسخهٔ [ج] زبر دست خان است که احوالش علیحده تحریر یافته و دیگرے یعقوب خان است که ٭

نگینی یمنی گذرانده بود - که جرم ذاتی او نقش الله و محمد و علي
افتاده - هرچند پژوهش رفت که شاید عملي باشد آخر باتفاق
مبصران مشخص شد که اصلي ست *

* احسن خان سلطان حسن *

عرف میر ملنگ همشیره زادهٔ محمد مراد خان است - از
روشناسان بارگاه عالمگیري بود - و بمنصبي درخور سرفراز - سال پنجاه
و یکم چون پادشاه در خود آثار ضعف و از محمد اعظم شاه (که نامی
بشجاعت بر آورده - و امرای صاحب مدار را رام ساخته) نسبت
بکام‌بخش رو به بےاعتدالي مشاهده نمود ازانجا که پاس شاهزادهٔ
درم مد نظر داشت نام‌برده را ببخشي‌گری او برنواخته در بارهٔ
خبرداري تاکید فرمود - لهذا او همواره کمر بسته در سواری آمد
و رفت در بار اهتمام قرار واقع مي‌کرد - محمد اعظم شاه مکرر
شکایت او با پدر ظاهر ساخت - فایده نبخشید - آخر بزینت‌النسا
بیگم همشیرهٔ اعیانی خود شقه نوشت - و دران مندرج نمود که
تدارک شوخی آن بےادب کارے نیست - اما پاس حضرت مانع است
پادشاه بعد ملاحظه در جواب شقه دستخط فرمود که این همه
مغلوب هراس نشود - محمد کام بخش را جائے رخصت مي‌نمائیم
پس ازین شاهزادهٔ مرقوم را اسباب سلطنت عنایت کرده بجانب
بیجاپور فرستاد - پس از وصول بقلعهٔ پرینده چون خبر ارتحال
پادشاه رسید اکثر امرای متعینه بے اطلاع برخاسته رفتند - سلطان

حسن در جذب قلوب مابقي کوشیده بعد رسیدن بیجاپور سعي جمیله بکار برد - که سید نیاز خان قلعه دار کلید سپرده بملازمت پیوست - شاهزاده اورا بمنصب پنج‌هزاري و خطاب احسن خان و خدمت میر بخشي‌گري سر بلند گردانید - و چون شاهزاده از بیجاپور کوچیده گلبرگه را بتصرف آورده بر واکنکیره (که باز بتصرف بیرما (۲) نایک زمیندار رفته) آمد در تسخیر آن هم خان مذکور ترددات بتقدیم رسانید - پسر پسر شاهزاده را بطریق توره همراه گرفته بر سر کرنول رفت - و ازانجا زر گرفته بجانب ارکات (که داود خان پنّي بفوجداري آنجا مي‌پرداخت شتافت - و دقیقهٔ از دقائق خیرخواهي شاهزاده فرونگذاشت - و با قلت زر و عسرت بر لشکر بانصرام مهمات طریق جانفشاني پیمود - و باز بشاهزاده ملحق گردید - پس از رسیدن بچهار منزلي حیدرآباد در استمالت رستم دل خان سبزواري (که صوبه‌دار آنجا بود) پرداخته او را بملازمت شاهزاده آورد - چون حکیم محسن خان مخاطب بتقرب خان (که بپایهٔ وزارت امتیاز داشت) با حسن خان شیوهٔ حسد (که خانه برانداز دولتهای کهنه است) ورزیده همیشه شاهزاده را حرفهای بے اصل رسانیده خاطر او را از خان مزبور متنفر مي‌ساخت دران ایام (که مابین خان مذکور و رستم دل خان مراسم جوشش نظر بدولتخواهي شاهزاده بیش از پیش مرعي بود) تقرب‌خان ظاهر نمود که اینها در فکر و مشورت

---

(۲) در [بعضی نسخه] هرما •

دستگیر ساختن حضرت اند - شاهزاده (که در اصل مزاج بسودا مجبول و دران ایام از کثرت افکار آن نشه دو بالا گردیده بود) پس از کشتن رستم‌دل‌خان (که در احوالش مبین‌شده) خان مزبور را از خانه طلبیده محبوس ساخت - و بانواع تعذیب روانهٔ ملک عدم گردانید گویند هرچند مردم پیش ازین‌واقعه باو خبر رسانیدند (که شاهزاده در تدبیر حبس شما ست) او (که همواره مسلک دولتخواهي مي‌سپرد) قبول این معني نکرد . این مقدمه در سنه (۱۱۲۰) هزار و یکصد و بیست هجري بوقوع آمد - برادر کلانش میر سلطان‌حسین سال دوم بهادرشاهي بدولت ملازمت رسیده بمنصب هزاري دو صد سوار و خطاب طالع یار خان چهرهٔ عزت بر افروخت *

* امیر خان سندهي *

میر عبدالکریم نام داشت - پسر امیر خان بن امیر ابو القاسم نمکین مشهور است - چون جدش را ناحیهٔ بهکر در ایام حکومت خویش دلنشین افتاد دران گل‌زمین طرح وطن ریخته عاقبت‌خانهٔ خود را پر ساخت - پدرش نیز در ایالت تهته بمقتضای[2] اجل جان سپرده در جوار والد خویش مدفون شد - ازین جهت مسقط الراس و محل نشو و نمای اکثر ازین خاندان آن مرز و بوم است - لهذا بسندهي زبان‌زد گردیده - و الا اینها از سادات هرات اند - چنانچه در احوال نامهٔ نیاکانش مبرهن گشته - و نیز در ترجمهٔ امیر خان

---

(۲) نسخهٔ [ب] بمقتضای اجل •

مرحوم گذشته - که او مثل پدر خود کثیر الاولاد بود - و در سن صد سالگي هم از توالد و تناسل باز نایستاده - میر عبد الکریم کوچک ترین برادران است - ازانجا [که براے خدمت حضور سلاطین (که معبر بخواصي ست) جز امرا زادگان و خانه زادان معتبر شایستگي ندارند] مشار الیه در بدو حال بخواصي اختصاص گرفت و پس ازان بسرداري خواصان سرافرازي یافت - و چون عروج دولت و صعود ثروت در طالع او مودع دست تقدیر بود در سال بیست و پنجم (که بلدهٔ اورنگاباد بقدوم سعادت‌لزوم پادشاهي خجسته بنیاد گردید) مومی الیه منظور نظر تربیت خسرواني گشته بخدمت داروغگي جا نماز خانه اعتبار قرب خدمت اندوخت - و بهتر خدمت امانت هفت چوکي بانضمام جا نماز خانه یافت - و چون پیش آمد و ترقي او مرکوز خاطر پادشاهي بود داروغگي نقاش‌خانه نیز تفویض پذیرفت - و در آخر سال بیست وهشتم بتقصیرے معاتب شده از داروغگي جانماز خانه معزول گردید - و چون در سال بیست و نهم شاهزاده شاه عالم بهادر با خانجهان بهادر افواج ابوالحسن والي تلنگ را زده و برداشته بلدهٔ حیدرآباد را بتصرف در آورد مصحوب مشار الیه خلعت و جواهر بپادشاهزاده و امراے عظام متعینه ارسال یافت - چند کسے دیگر هم از روشناسان (که هر کدام بکارے مامور شده بود) با هم یکتائي ورزیده براه افتادند - چون بچهار کروهي حیدر آباد رسید شیخ نظام حیدرآبادي با جمعیتي ریخته همراهان را

عرضهٔ تلف گردانید - نجابت خان و اصالت خان (که قلیچ خان ناظم ظفرآباد برسم بدرقه داده بود) بسابقهٔ معرفتی (که با مخالف داشتند) بدو پیوستند - جواهر و خلاع مرسله و دیگر اسباب و متاع سوداگري و رهگذاري مردم (که قافله گویان همراه شده بودند) بغارت رفت - میر عبد الکریم را (که زخمي شده در میدان افتاده بود) دستگیر کرده نزد ابو الحسن بردند - پس از چهار روز اورا از گلکنده بحوالي حیدرآباد بمعسکر شاهزاده رسانیده خود را یکسو کشیدند محمد مراد خان حاجب خبر یافته بخانهٔ خود برد - و بانواع دلجوئي پیش آمد - و بعد التیام زخمها ملازمت پادشاهزاده نمود - و احکام ارشاد پیام (که بگذارش زباني حوالهٔ او بود) برگذارد - و از خدمت ایشان رخصت شده با خانجهان بهادر (که طلب حضور شده بود) بآستان سلطنت جبهه سا گردید - و در ایام محاصرهٔ گلکنده چون شریف خان کروره گنج اردو بتحصیل جزیهٔ هر چهار صوبهٔ دکن رخصت یافت خدمت کرورگی گنج به نیابت خان مذکور ضمیمهٔ خدمتش گردید - و در همین ایام داروغگی جرمانه (۲) نیز بوی تعلق گرفت - و در سال سي و سیوم بجایزهٔ نیکو خدمتی کروره گنج (که فراواني و ارزاني برابر قحط و غلای حیدرآباد نمود فاحش کرد) در بارگاه خلافت مستلزم مجری گردیده بخطاب ملتفت خان مورد التفات شایان گشت - بعد ازان از انتقال خواجه حیات خان خدمت

(۲) نسخهٔ [ب] جریب نیز •

آبدار خانه نیز باو مفوض شد - و در سال سي و ششم بخدمت قرب رتبت داروغگی خواصان از انتقال انور خان پسر وزیر خان شاهجهاني و از اصل و اضافه بمنصب هزاري سر عزت برافراخته در تقرب و مزاج داني محسود اماثل شد - و در سال چهل و پنجم بخطاب خانه‌زاد خان تحصیل ناموري نمود - و پس ازان از کمال عنایت بافزایش لفظ میر بر خانه زاد خاني چهرهٔ عزت افروخت - و بعد آن بخطاب میر خان مخاطب گردید - و در سال چهل و هشتم پس از تسخیر حصار تورنا بخطاب موروثی پدرش امیر خان سر باوج ناموري سود - و درانوقت بر زبان بادشاه گذشت که پدر شما میر خان (که امیر خان شد) در برابر الف یک لک روپیه در جناب اعلی حضرت فردوس آشیاني پیشکش کرده بود - شما چه مي ... نمود هزار هزار جان فدای ذات مقدس باد جان و مال همه تصدق حضرت است ... مصحف مجید بخط یاقوت از نظر گذرانید - فرمودند چیزے گذرانیدید که دنیا و مافیها بهای آن نتواند شد - بعد فتح واکنکیره بافزوني پانصدي از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري کامیاب دولت گردید - و در اواخر عهد خلد مکان مقرب آن حضرت خاقان بود - و در مصاحبت و محرمیت فوق نداشت - چه شب و روز ببارياببی حضور تفوق مي اندوخت - در مآثر عالم گیري آورده که در مقامات دیوا پور سه کروهی واکنکیره انحرافی بمزاج بادشاه عارض شد - و اشتداد

و استیلای آن بجائے رسید که گاه گاه مدهوشي رومیداد - ازانجا (که سن بنود رسیده) پاے تمام بمردم رو آورد - نزدیک بود که از هول آن حادثه ملک بهم برآید *

امیر خان نقل کرد که روزے درین ایام در نهایت ضعف زیر لب میگفتند * * بیت *

* بهشتاد و نود چون در رسیدي *
* بسا سختي که از دوران کشیدي *
* وزانجا چون بصد منزل رساني *
* بود مرگے بصورت زندگاني *

مرا که گوش بران افتاد زود بعرض رسانیدم - که حضرت سلامت شیخ گنجه (رحمه الله) برای تمهید یک بیت این همه ابیات گفته و آن این است * * بیت *

* پس آن بهتر که خود را شاد داري *
* دران شادي خدا را یاد داري *

فرمودند باز بخوانید - چند مرتبه تکرار یافت - اشاره رفت نوشته بدهید - نوشته دادم - مدتے مي خواندند - توانائي بخش قوتے عطا کرد - صباح آن بدیوان مظالم برآمدند - فرمودند که بیت شما مارا صحت کامل داد - و طرفه طاقتے بجان ناتوان آورد - خان مذکور بجودت فهم و حدت ادراک و شگرفی حیثیت و بلندی استعداد (که ازان بقابلیت تعبیر رود) ممتاز بود - در محاصرۀ بیجاپور روزے

[که پادشاه برای ملاحظهٔ دمدمه (که برابر کنگرهٔ قلعه برده بودند)
سوار تخت روان تا کنار خندق تشریف آورد - و از جانب قلعه
گولهای توپ چرخ آشوب از بالای تخت میگذشت] مشار الیه
(که دران وقت داروغهٔ جانماز خانه بود) هنوز پا بعرصهٔ اعتبار
نگذاشته بداههٔ مصرع تاریخ * فتح بیجاپور زودي مي‌شود *
۱۰۹۹
بر پارچهٔ کاغذے بقلم سرب نوشته از نظر گذرانید - پادشاه بفال نیک
برگرفته فرمودند - خدا کند چنین باشد - در همان هفته افتتاح قلعه
صورت انصرام گرفت - و بعد تسخیر حصار گلکنده * مصرع *
* فتح قلعهٔ گولکنده مبارک بادا * تاریخ یافته
۱۰۹۹
از پیشگاه خلافت مورد تحسین گشت - و چون مواد پندار
و خود آرائي آماده داشت کله گوشهٔ نخوت بر سر بے‌نیازي
کج میگذاشت - و با کم منصبي از جمیع نوئینان بلند مقدار یکسر
و گردن برخود مي‌بالید - امیرزادهای خاندان در جلو او راه میرفتند
نگاه درست بجانب کسے نمیکرد - نقش اعتبارش در بارگاه سلطنت
آن چنان برکرسي نشست که عمدها دست‌نگر و منت پذیر او
بودند - چون حکم شده بود [که سوای کسے (که پالکي بار از سرکار
پادشاهي عنایت شده) دیگرے از پادشاه‌زاده و امرا پالکي سوار
در کلال بار نیاید] پس از چندے جملة الملک اسد خان و او (که
درانوقت ملتفت خان بود) باجازت سوار آمدن فرق افتخار افراختند
بعد ازان بهره‌مند خان و مخلص خان و روح الله خان مجاز گشتند

ازین جا رتبهٔ او توان شناخت - که چه قدر در دل پادشاه جا کرده در دیانت هم قدم میگذاشت - اهل روزگار بفرمایش او جنس هر دیار بقیمت نصف و ثلث ارسال مي‌کردند - دیده و دانسته نگاه مي‌داشت - و در پرده قدغن استیعاب حصص ارز (۲) مي‌نمود و بعد ارتحال خلد مکان همراه محمد اعظم شاه رفته چون صاحب جمعیت و فوج نبود در گوالیار همراه بنگاه ماند - و پس ازانکه تخت خسروي بجلوس بهادر شاه زیبایش گرفت و امرای عهد سلف از مخلص و مخالف بافزونیِ مناصب کام دل اندوختند او نیز از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري پانصد سوار مورد مرحمت شد لیکن آن قرب و مصاحبت کو - و آن ناز و تبختر با که - نا چار بقلعه‌داریِ اکبرآباد در ساخته گوشه گزید - و از نا دیدنیها را رست منعم خان خانخانان (که در اهلیت و مروت یکتای روزگار بود) از دیرین بزرگداشتها صوبه‌داریِ آگره نیز بوی تفویض نمود - و پستر از صوبه‌داري معزول شده بقلعه داري میگذرانید *

چون در اواسط عهد محمد فرخ سیر پادشاه مرحوم بنابر استقلال سادات بارهه وهنی بامور سلطنت راه یافته باقتضای مصلحت پیش‌آمد امرای عالمگیري در افتاد عنایت‌الله خان و حمیدالدین خان بهادر و محمد نیاز خان همه بتازگي مورد نوازش گشتند خان مذکور را نیز از آگره طلب حضور نموده بداروغگیِ خواصان

(۲) در [بعضی نسخه] حصص از سر مي‌نمود *

ممتاز گردانیدند - و پس از خلع آن پادشاه مرحوم چون زمام سلطنت بقبضهٔ اقتدار سادات بارهه در آمد او را از تغیر افضل خان صدرالصدور خدمت صدارت کل نامزد کردند - گویند قطب الملک بمراعات پیشین رتبه تعظیم و توقیر او از دست نمیداد - و برگوشهٔ مسند خود مي‌نشاند - در همین ایام داعی حق را لبیک اجابت گفت - پسرانش هیچکدام رشدے نکرده با اندوختهٔ پدر بسنده نمودند مگر ابو الخیر خان - که بنابر قرابت با خاندوران خواجه عاصم در عهد پادشاه مرحوم خطاب خاني یافته جمعیت و دستگاه داشت و همراه خان مزبور بسر مي‌برد - میر ابوالوفا نبیرهٔ ضیاءالدین خان برادر کلان امیر خان نسبت بپسران او نانے داشت - و در اواخر عهد خلدمکان بداروغگی جانماز خانه درجهٔ اعزاز مي‌پیمود - و قابلیت و استعداد او ذهن‌نشین پادشاه بود - چنانچه روزے عرضه داشت پادشاهزاده بهادر شاه بخط رمز از نظر گذشت - چون رمز معلوم نمیشد پادشاه بیاض خاص بمیر مذکور حواله نمود- که ما دوسه رمز واضح نوشته گذاشته‌ایم - آنرا با این سنجیده استنباط مطلب نماید - مشار الیه (۲) بیاوری دقت نظر و سرعت فکر رموز مستورهٔ مسطوره باستخراج آورده مضمون عرضه‌داشت را نوشته گذرانید - و درجهٔ استحسان یافت *

* آصف الدوله جملة الملک اسد خان *

محمد ابراهیم نام پسر ذوالفقار خان قرامانلو ست - نواسهٔ

(۲) نسخهٔ [ب] رموز مسطوره باستخراج *

صادق خان میر بخشي و خویش یمین‌الدوله آصف خان میشد - از حداثت سن و ریعان شباب بحسن صورت و تناسب ظاهري منظور مراحم و عواطف اعلی حضرت بوده در همسالان و اقران امتیازے تمام داشت - سال بیست و هفتم بخطاب اسد خان و خدمت آخته بیگي نوازش یافته آخرها ببخشي گری دوم پایهٔ اعتبار افراخت - چون سریر خلافت بجلوس عالمگیري مزین شد مشمول عنایت گشته مدتها سرگروه بخشي گری دوم بوده سال پنجم بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار تحصیل افتخار نمود - سال سیزدهم بعد فوت وزیر معظم جعفر خان بتفویض نیابت وزارت و مرحمت خنجر مرصع و دو بیره پان بدست خاص مباهات اندوخت - حکم شد که رسالهٔ پادشاهزاده محمد معظم نویسد - و مهر پادشاه زاده دیانت خان منجم مي‌کرده باشد - و در همین‌سال از بخشیگری دوم معزول‌گشته در سال چهاردهم از انتقال لشکر خان بانتصاب (٢) خدمت میر بخشي‌گري اعلام سرافرازي بر افراخت - و غرهٔ ذي‌الحجه سال شانزدهم اسد خان استعفای نیابت نمود - حکم والا پیرایهٔ صدور گرفت که امانت خان دیوان خالصه و کفایت خان دیوان تن پائین تر از مهر دیوان اعلی مهر خود کرده مهمات دیواني سرانجام دهند - دهم شعبان سال نوزدهم آن خان ستوده اطوار باز بنوازش دوات مرصع کار و خدمت جلیل‌القدر وزارت اعظم بلندنامي یافت

---

(٢) نسخهٔ [ج] بانتساب خدمت *

و آخر سال بیستم (که خانجهان بهادر کوکلتاش از دکن معزول و معاتب گردید - و تا تعین صوبهدار نظم مهمات آنجا بدلیر خان نامزد گشت) جملة الملک با لشکر فراوان و سامان شایان بدکن رخصت یافته بخجسته بنیاد رسیده بود که برخی اخذ و جر بعرض پادشاه رسید - شاه عالم بنظم دکن مرخص شد - و اسد خان برگشته در مبادی سال بیست و دوم در کشن گدهه مضاف صوبهٔ اجمیر ملازمت نمود - و چون سال بیست و پنجم رایات پادشاهي بمالش سنبهای بهونسله (که پادشاهزاده محمد اکبر را در ملک خود جای داده بود) بعزیمت دکن در اهتزاز آمد جملة الملک را با شاهزاده عظیم الدین در اجمیر گذاشتند - تا راجپوتیه دران نواح غبار شورش نتوانند برانگیخت - پس ازان در سال بیست و هفتم در احمد نگر بتقبیل عتبهٔ خلافت جبهه افروز گشته بعد فتح بیجاپور بعنایت مسند وزارت با تکیهگاه زربفت و سوزنی چکن دوز مربع نشین چاربالش استقلال گردید * ع * زیبا شده مسند وزارت * تاریخ است ١٠٩٧

پس از کشایش قلعهٔ گلکنده باضافهٔ هزار سوار بعلو مرتبت هفت هزاري هفت هزار سوار مرتقي شد - و سال سي و چهارم تنبیه غنیم آن روی دریای کشنا و انفتاح قلعهٔ نندیال عرف غازي پور نظم و نسق بالاگهات کرناتک حیدر آباد تعین گشت - جملة الملک د تصرف نند بال درکریه (که سرحد کرناتک است) چهاوني ت پادشاهزاده محمد کام بخش از حضور بانتزاع قلعهٔ واکنکیره

دستوري يافت - چون روح الله خان بانصرام آن مهم مامور شد او بامتثال حکم جهان‌مطاع بکمک جملة الملک عنان توجه انعطاف داد - پس از وصول موکب شاهي بکرپه سال سي و هفتم حکم رسيد که هردو بکمک ذوالفقار خان (که محاصرهٔ خنجي (۲) دارد) متوجه شوند بعد از رسيدن آنجا بنابر لختي دواعي ميان پادشاهزاده و جملة‌الملک رنجشي واقع شد - و بسعايت بدسگالان فتنه‌پژوه سرگراني و آشفتگي طرفين گرمي گرفت - جملة الملک بدست آويز مراسلات مخفيهٔ پادشاهزاده (که با (۳) راى قلعه‌نشين بوساطت بعضي ناعاقبت انديشان درميان داشت) بحضور نوشته مجاز گرديد - که راو دلپت بونديله شب و روز حلقهٔ در خانهٔ پادشاهزاده بوده بے رخصت اسد خان سواري و ديوان و آمد و شد مردم بيگانه نشود - درين اثنا از جاسوسان قلعه‌رو متحقق گشت - که کام‌بخش بناسازي و رغم جملة‌الملک در شب تار قرار رفتن قلعه داده - لهذا اسد خان بکنکاش ذوالفقار خان و ساير سرداران لشکر فوج محاصرهٔ قلعه را بپنگاه طلبيده گستاخانه بخانهٔ پادشاهزاده درآمده نظربند ساخت - و از خنجي برخاسته (۴) حسب‌الحکم کام بخش را روانهٔ حضور نمود - و خود چندے در سنکر توقف ورزيد - پس ازان طلب حضور گشته از مقدمهٔ کدورت اسر پادشاهزاده واهمهٔ بسيار بخاطرش جا داشت - روز ملازمت چون

---

(۲) در [بعضي جا] خنجي نوشته (۳) نسخهٔ [ا] که با راماى قلعه‌نشين (۴) نسخهٔ [ج] سکهر - و در [بعضي نسخه] سکره ‌•

بسلامگاه رسید ماتفت خان داروغهٔ خواصان قریب تخت استاده بود آهسته خواند * ع * * در عفو لذتیست که در انتقام نیست * پادشاه فرمودند که بجا خواندید - اجازت قدمبوس داده محفوف عواطف ساختند *

و چون خلد مکان در سال چهل و سیوم سنه (۱۰۱۰) یک هزار و ده هجري پس از اقامت چهارساله در اسلام پوري معروف ببرمپوري بعزیمت حق طویت جهاد بتسخیر قلاع و تخریب الکهٔ سیوای بهونسله قدم جهان کشا در رکاب یک ران گیتي نورد گذاشت نواب قدسیه زینت النسا بیگم را با خدمهٔ محل همانجا نگاهداشته اسد خان بحراست و حفاظت تعین گردید - و در سال چهل و پنجم مبادی مهم کهیلنا حسب الطلب از بنگاه باستلام آستانهٔ اقبال آشیانه شرف اندوخته بخطاب امیر الامرا چهرهٔ امتیاز افروخت - و فتح الله خان و حمیدالدین خان و راجه جیسنگهه بسرکردگی او تعین تسخیر آن قلعهٔ فلک شکوه گشتند - بعد فتح چون کسلے عارض مزاج امیرالامرا گردید حکم عنایت شیم عز صدور یافت که از طرف اندرون دیوان عدالت (که بموجب حکم بدیوان مظالم موسوم گشته) براه رو برآمده در کتهره بتفاوت یکذرع زینهٔ حجره بنشیند - تا سه روز نشست پس ازان حکم شد که عصا بدهند - بعد ارتحال خلد مکان پادشاهزاده محمد اعظم شاه نیز باعزاز و احترام او کوشیده در امر وزارت استقلالش افزود - و چون از گوالیار متوجه جنگ بهادر شاه شد

اسد خان را با بنگاه و همشیرهٔ اعیانی خود زینت النسا بیگم (که خلد منزل مخاطب به بیگم‌صاحب نمود) درانجا گذاشت - چون فسیم فیروزي از مهب ایزدي عنایت بپرچم بهادر شاه وزید آن شاه مروت کیش حلم آئین نظر بر دیرین بندگي و قدم اعتبار او از راه نوازش طلب حضور ساخت - برخے باریابان قرب گفتند که با اعظم شاه شریک غالب جمیع کارها او بود - فرمود که دران آشوب اگر پسران ما در دکن مي‌بودند باقتضاي وقت رفاقت عموی خود مي‌نمودند بعد ملازمت بخطاب نظام‌الملک آصف‌الدوله و خدمت وکالت (که در سوالف ایام صاحب اختیار جمیع مهام ملکي و مالي میشد) و نواختن نوبت در حضور سر عزتش از فلک برین گذرانید - و چون پادشاه رعایت خاطر منعم خان خانخانان (که حقوق بسیار ثابت کرده وزیر اعظم بالاستقلال بود) (۲) اهم مي‌شمرد و وزیر باید که سر دیوان ایستاده کاغذ بدستخط وکیل مطلق رساند چنانچه یکان دفعه بعمل آمد و این معني بر خانخانان گراني کرد لهذا مقرر شد که آصف الدوله که کبر سن دریافته مشغول عیش و نشاط است بشاهجهان‌اباد رفته بفراغت و آسودگي بگذراند - و وکالت را نیابةً ذوالفقار خان سرانجام نماید - لیکن در جنب اقتدار خانخانان سوای مهر وکالت (که بر اسناد و احکام بعد مهر وزارت میشد) دیگر امرے در وکالت نماند - آصف الدوله در دارالخلافه پنج وقت نوبت

---

(۲) نسخهٔ [ج] با استقلال •

گویند که تسم قرآن هم درمیان آورد - هرگاه پادشاه بباره پلهٔ دهای رسید آصف الدوله با ذوالفقار خان بطمانینت تمام رفته ملازمت نمودند پادشاه بعنایت جواهر و خلعت و کلمات نوازش تسلی بخش گشته رخصت نمود - و فرمود که ذوالفقار خان بنابر مصلحت برخی امور حاضر باشد - آصف الدوله نکوهش مآل از سیمای حال در یافته با دل زار و چشم خون فشان بخانه آمد - همان روز ذوالفقار خان را قسمی که در احوال او تحریر یافته کشتند - فردای آن اسد خان را محبوس ساخته خانه‌اش بضبط در آورده چیزے نگذاشتند و صد روپیه یومیه جهت اخراجات او از سرکار پادشاهی قرار یافت - در جشن جلوس خواستند جواهر و خلعت برای او بفرستند - حسین‌علی خان امیرالامرا استدعا نمود که خود ببرد - گویند امیرالامرا بهمان دیرین روش آداب بتقدیم رسانید - او هم بدستور قدیم در مجی و ذهاب دست بر سینه گذاشته پان بدست خود داده رخصت کرد

و در سال پنجم سنه (۱۱۲۹) هزار و یکصد و بیست و نه بعمر نود و چهار سالگی ازین دار پرملال درگذشت - چنین امیر نیک‌طینت کم آزار و متحمل با وقار بحسن صورت و نیکوئی شیم (که با زیردستان برفق و مدارا و با همچشمان بشان و تمکین باشد) در امرای قریب‌العهد دیگرے نگذشته - از ابتدای نشو و نما بکامیابی و کامرانی بسر برده همواره بطاس مراد درششے میزد (۲)

---

(۲) نسخهٔ [ج] درشش میزد •

نراد دغاباز فلک دست آخر باو کج باخت - و قزاق انقلاب نزدیک بمنزل بر امن آباد جمعیت او دو اسپه تاخت - از چرخ بے مروت صبح نشاطے ندمید که شام کدورتها سر نزد - و لقمهٔ حلوائے بکام نریخته که صد نوالهٔ زهر نیامیخت - این وفادشمن با که پیوست که نگسیخت - و با هرکه نشست زود برخاست * بیت *

* پشیمان مي شود زود از عطای خویشتن گردون *

* چو خور گر قرص نانے صبح بخشد شام میگیرد *

از خوبیهای جملة‌الملک نقل کنند که چون خلدمکان در سال چهل و هفتم بعد تسخیر قلعهٔ کندانه (۲) موسوم ببخشنده بخش بارادهٔ انقضای برشکال در محي‌آباد پونا آمد کیف ما اتفق دایرهٔ امیرالامرا در زمین پستے واقع شد - و خیمهٔ عنایت‌الله خان دیوان خالصه و تن بر مکان مرتفع - پس از مرور چند روز (که خان مزبور جای سراپردهٔ محل سرا محوط هم ساخته بود) نسبت خواجه سرای امیرالامرا (که صاحب اختیار سرکار او بود) گفته فرستاد - که ازین مکان بر خیزید - که خیمهٔ نواب ایستاده خواهد شد - خان گفت خوب‌است اما مهلتے بدهند تا جای دیگر درین منزل بهم رسد - او تند ترک جواب داد - عنایت الله خان ناچار بمکانے دیگر انتقال نمود این ماجرا بپادشاه رسید - مصحوب حمیدالدین خان بجملة‌الملک پیغام شد - که شما این جا را بعنایت الله خان بدهید - و خود

(۲) نسخهٔ [۱] کهندانه ٭

برخاسته بجای دیگر بروید - اسدخان اند کے مکث کرد - حکم شد
که بخانهٔ عنایت الله خان رفته معذرت خواهید - اتفاقا دران وقت
عنایت الله در حمام بود - جملة الملک آمده در دیوانخانه نشست
او جلد برآمد - امیرالامرا دستش گرفته بخانه آورد - و یک تقوز
پارچه اقامت گویان تواضع کرد - و تا انتهای مدت صحبت و رفاقت
و پس ازان هم هیچ گاه بهیچ وجه اظهار گله و بیدماغي ننمود
و در مهرباني و دلداري افزود - چنین کسان هم در زیرآسمان بوده‌اند
گویند اخراجات محل و اهل نغمه و نشاط آنقدر داشت که مداخل
بدان وفا نمي‌کرد - و بسبب بواسیر دایمي بے ضرورت بر زمین
نمي‌نشست - همیشه در خانه بمهد نشیني میگذرانید - سوای
ذوالفقار خان عنایت خان نام پسرے از بطن نول بائي (۲) مخاطب
براني داشت - خط را خوب مي‌نوشت - بداروغگی جواهر خانه
و منصب مناسب امتیاز یافت - بحکم پادشاه دختر ابوالحسن
حیدرآبادي را بعقد او درآوردند - اما باوباش وضعي افتاده سودائے
بهم رسانید - و رخصت دارالخلافه یافته ناهنجار روي پیش گرفت
همواره از سوانح دهاي نالش او بعرض میرسید - در همان حالت
درگذشت - پسرش صالح خان در عهد جهاندار شاه خطاب اعتقادخان
و منصب عمده یافته بود - براهرش میرزا کاظم از همنشینی رقاصان
وبزم سازنگیان یک قلم ننگ و ناموس را بتاراج داده باتبع اسالیب (۳)

---

(۲) نسخهٔ [ا] نول بائي - و نسخهٔ [ج] نول بای (۳) نسخهٔ [ا] شدایگان ٭

درهای رسوائي بروزگار خود مي‌كشود *

* اميرالامرا سيد حسين علي خان (۲) *

برادر خرد قطب الملک عبدالله خان است - كه بجاى خود مذكور شود - قطب الملک وزير اعظم محمد فرخ سير پادشاه بود و سيد حسين‌علي خان بمنصب اميرالامرائي تارک مباهات بآسمان مي‌سود - اينها از اعاظم سادات بارهه اند - و اكابر شرفاى هند - هردو برادر فرقدين فلک سيادت و نيرين سپهر امارت بودند - متحلي باكثر شمائل سنيه - و خصائل رضيه - خصوص سخاوت و شجاعت كه ازين دو صفت والا آثار غرا بظهور رساندند - و نقشهائے (كه طراز صفحهٔ دولت باشد) بر لوح روزگار نشاندند - و از مبادیِ ايام عروج تا منتهیِ بخوبي و نيكنامي بسر بردند - و از آبياریِ عدل و احسان عرصهٔ هند را رشک فردوس برين ساختند - ليكن در اواخر ايام دولت راه غلط پيمودند - و تا روز قيامت داغ بدنامي با خود بردند - اما نزد ارباب انصاف منشاى عزل پادشاه محض پاس آبرو و حفظ جان عزيز بود - اينها مدة‌العمر جانفشانيها نمودند - و لوازم دولتخواهيها بتقديم رسانيدند - پادشاه چشم از حقوق پوشيده در صدد قلع و قمع افتاد - و تا زنده بود همين خيال در سر داشت آخر اين راى سقيم باعث زوال سلطنت شد - و دولت پادشاه و سادات هردو برهم خورد *

---

(۲) نسخهٔ [ب] خان بهادر *

قاضي شهاب‌الدين ملک‌العلما (قدس سره) در مناقب السادات مي فرمايد - که امارت صحت (۲) سيادت خلق محمدي ست و سخاوت هاشمي و شجاعت حيدري - بايد که سيد صحيح النسب ازين ملکات بهرهٔ وافي داشته باشد - و احيانا بحکم نفس اماره اگر مرتکب عصياني شود آخرکار سببي رو ميدهد که باعث نجات اخروي مي‌گردد - مصداق اين کلام درين هر دو برادر مشاهده افتاد - که مظلوم ازين عالم رفتند - و غازهٔ شهادت بر رو ماليدند - نام اصلي قطب‌الملک حسن علي ست - و نام اصلي اميرالامرا حسين علي شهادت اول بزهر واقع شد - و شهادت ثاني بخنجر - اميرالامرا اگرچه برادر خرد قطب الملک است اما در سخاوت و شجاعت و علو همت و تمکين و وقار از برادر کلان فايق بود - در عهد خلدمکان بحکومت رنتهپور و آخرها بفوجداري (۳) هندون بيانه مي‌پرداخت چون برادرش بعد رحلت خلدمکان در لاهور مشمول عواطف شاه عالم گرديد سيد حسين علي‌خان با فوج شايسته در حوالي دهلي دولت ملازمت پادشاه دريافت - و در جنگ محمد اعظم شاه مصدر جلائل ترددات گشته بمنصب سه‌هزاري و عنايت نقاره سربلند گرديد و بوساطت شاهزاده عظيم‌الشان بنيابت صوبه‌داري عظيم آباد پټنه رخصت يافت - در اواخر عهد خلدمکان صوبه داري بنگاله بسپه‌دار

---

(۲) نسخهٔ [ب] که آثار صحت سيادت (۳) نسخهٔ [ج] هندول بيانه مي پرداخت •

خان مخاطب باعزالدوله[2] خانجهان بهادر از تغیر شاهزاده عظیم‌الشان مقرر گشت - محمد فرخ سیر خلف عظیم‌الشان (که بنیابت پدر در بنگاله بود) طلب حضور شده بپتنه رسید - چون مدتها بخودسری گذرانیده و نسبت ببرادران دیگر نزد جد و پدر رتبه نداشت رفتن حضور شاق و ناگوار پنداشته بعذر عسرت اخراجات اوقات بسرمی‌میکرد - تا آنکه شاه عالم شنقار شد - محمد فرخ سیر خطبه و سکه بنام پدر نموده در فراهم آوردن مردم همت گماشت - درین اثنا خبر کشته شدن عظیم‌الشان رسید - در ربیع‌الاول سنه (۱۱۲۳) ثلث و عشرین و مائه و الف خود سریر آرای سلطنت گشت - و سید حسین علي خان ناظم پتنه را بوعدهٔ عنایات مستمال ساخته رفیق گردانید - و ازین جهت سید حسن علي خان ناظم الهآباد نیز طریق رفاقت سپرد در کمتر زمانے افواج کثیره مجتمع گشت - اما بنابر قلت خزانه تا رسیدن اکبرآباد دوازده هزار سوار بیش نماند - حسین‌علي خان در روز جنگ (که در حوالی مستقر الخلافه با جهاندار شاه اتفاق افتاد) باتفاق حسن بیگ صف‌شکن خان (که نایب صوبه‌داری اوڈیسه بود) و زین الدین خان پسر بهادر خان روهیله بمقابل ذوالفقار خان (که توپ و ضرب‌زن بسیار پیش رو چیده ایستاده بود) اسپان تاخته بزنجیرهٔ توپخانه در آمد - چون عرصهٔ وغا بر خود تنگ دید بآئین ناموس پرستان هند پیاده گشته بزخمهای طاقت ربا بزمین افتاد

---

(۲) نسخهٔ [ج] بعز الدوله ٭

و آن دو سردار با جماعه‌داران بسیار مردانه زندگي سپردند - حسین علي خان پس ازین فتح نمایان بخطاب امیرالامرا بهادر فیروزجنگ و منصب هفت‌هزاري هفت‌هزار سوار و خدمت عمدهٔ میربخشیگري کوس بلندمرتبگي نواخت - و در سال دوم با فوج گران سنگین به تنبیه اجیت سنگهه راتهور (که لوای سرکشي و تمرد در وطن خود مي‌افراشت) مامور گردید - تا میرتهه هرجا تعلقهٔ او بود لکد کوب تاراج و پی سپر غارت ساخت - راجه از بیمناکي به بیکانیر بدر زده باستوار جاها خزید - درین یساق آنچه از اجرای حکم امیرالامرا نقل کنند این ست که چون دیهات اجیت سنگهه و جیسنگهه باهم مخلوط اند و رعایای تعلقهٔ اولین بهراس رو بفرار میگذاشتند بتاراجیان حکم میشد - که مواضع ویران را یغما ساخته آتش زنند - و بآبادان مزاحمت نرسانند - رعایای اجیت سنگهه این را دیده (٢) معرفت رعایای جیسنگهه تول گرفته مي‌آمدند - همان وقت سزاولان تعین میشدند که بتاراجیان بگویند که آتش فرو نشانند - و آنچه گرفته‌اند مسترد سازند اصلا درین حکم تخلف نمیشد - سزاولان آن اشیاء منهوبه را بالتمام در دیه جمع میکردند - بعضی ثقات (که از مردم دیهات بسیار استفسار کردند) باتفاق میگفتند - که غیر از سوختن دیگر هیچ نقصانے بما نشده راجه چون خرابيء خود دید از مآل کار اندیشیده وکلای معتبر فرستاده بتقبل پیشکش و فرستادن کنور ابهی سنگهه پسر کلان خود بحضور

---

(٢) نسخهٔ [ج] این راه دیده •

و دادن صبیه بپادشاه (که بزبان عرف آن‌دیار دوله نامند) مستدعی
عفو جرائم گردید - چون میر جمله در حضور صاحب دستخط پادشاهی
شده هرکه باز رجوع می‌آورد منصب و جاگیر دستخط کرده میداد
و هر روز مزاج پادشاه را از سادات منحرف تر می ساخت
امیرالامرا بمصالحه راضي شده کنور را همراه گرفته باستعجال
مراجعت کرد - و فوجي جهت دوله گذاشت - که متعاقب بیارد
درین سفر غریب قضیهٔ اتفاقي رو داد *

گویند چون امیرالامرا بشانزده کروهی میرتهه رسید معتبران راجه
با یک هزار و پانصد سوار جهت مصالحه آمده ملازمت نمودند
و استدعای مقام کردند - چون اشتهار داشت (که اظهار اینها فروغی
از راستي ندارد - و بحیله‌وري مي‌خواهند نگاه دارند - تا راجه
باحمال و اثقال بدر رود) حسین علي خان پیغام کرد که اگر مصالحه
واقعي ست تا رسیدن کنور شما مقید و مسلسل باشید - آنها اول
از راه ننگ و عار راضي نگشته آخر قبول کردند - امیرالامرا
چار کس معتبر را زنجیر کرده حوالهٔ جماعه‌داران عمده نمود - چون
جماعه‌داران همراه گرفته از دیوانخانه برآمدند لچهای لشکر بمجرد
دیدن این‌حالت بر تیرهٔ آنها دویدند - جنگ در پیوست - هرچند
مردم بممانعت تعین شدند اما لچها همه را بچشم زدنے بتلف
جان و مال در آوردند - امیرالامرا آن چار کس را از قید برآورده
معذرت خواست - و بآنها نیز تیقن شد که این حرکت بےاراده سرزده

براجه نوشتند - لیکن راجه پیش‌ازان بشنیدن این‌ماجرا فرار نموده بود
ناچار امیرالامرا بمیرتهه شتافته توقف نمود - تا مصالحه صورت گرفت
و پس از رسیدن دهلي تقریب صوبه داری دکن درمیان آمد
حسین علي خان میخواست که خود ملتزم حضور باشد - و نیابت
بدستور ذوالفقار خان بنام داؤدخان مقرر شود - پادشاه بگفتهٔ مشیران
دمساز راضي نمیشد - تا آنکه گفتگوی خصومت‌آمیز درمیان آمده
بطول انجامید - و بعد اللتیا و اللتي قرار یافت که میر جمله اول
بصوبه‌داری پتنه رهگرا گردد - بعدازان امیرالامرا (که عزل و نصب
کل خدمات دکن باختیارش مفوض گشته) رخصت شود - چنانچه
سال چهارم سنه (۱۱۲۷) هزار و یکصد و بیست و هفت روانهٔ دکن
گشته وقت رخصت بالمواجهه عرض کرد که اگر در غیبت من
میر جمله بحضور رسید یا بقطب‌الملک قسمی‌دیگر سلوک (۲) شد در عرض
بیست روز مرا رسیده دانند - چون بمالوه رسید راجه جیسنگهه سوائي
صوبه‌دار آنجا ازسرراه کناره گزید - تا ملاقات واقع نشود - امیرالامرا
بحضور نوشت - که این حرکت او اگر برطبق اشاره است حکم شود
از همین جا برگردم - و الا فرداست که داؤد خان هم این مسلک
پیش خواهدگرفت - چون ابتدای سلطنت واسطهٔ جان‌بخشی داؤد
خان سادات شدند و بنازگي امیرالامرا نیابت صوبه‌داری برهان‌پور
از پادشاه بنامش مقرر کرد او از گجرات بدان معموره رسیده

---

(۲) نسخهٔ [ب] مسلوک شد *

تمكن گزيده بود - در جواب فرمان رسيد كه در ازاى قباحت نا فهمي
چيسنگهه عزل و نصب اورا باختيار شما گذاشتيم - و از داؤد خان
وقوع چنين حركات چه احتمال دارد - احيانا اگر مصدر اداى نامناسبي
شود روانهٔ حضور نمايند - اما از بددلي و سفله مزاجي كه پادشاه
داشت بوساطت خاندوران مخفي بداؤد خان تحريض مخالفت
نمود - چون اميرالامرا از نربده عبور كرد ظاهر شد كه داؤدخان سررشتهٔ
موافقت گسسته خيال ملاقات هم در سر ندارد - حسين علي خان
در فكر اصلاح او فتاده بتفصيلي (كه در ذكر احوال داؤد خان رقمزدهٔ
كلك احوال‌نويس شده) پيغامها بميان آمد - حاصل آنكه در صورت
توافق ملاقات لازم - و در شكل تخلف روانهٔ حضور (٢) بايد شد - از ما
مزاحمت نيست - داؤد خان پاى جهالت افشرده كار بپرخاش
رسانيد - ناچار يازدهم رمضان در فضاى آن شهر عرصهٔ مبارزت آراسته
گشت - و جنگي بشايستگي رو داد - با آنكه تفنگ كاري بداؤد خان
رسيده بود مردانه در آمده متصل امير الامرا ديگر باره بجنگ
در پيوسته نقد جان در باخت - امير الامرا پس ازين فتح صولت افزا
(كه رعب افزاى سران و سركشان دكن گرديد) خجسته بنياد را
اقامت جا ساخته فوجي بسركردگي ذوالفقار بيگ بخشي به تنبيه
كهندو (٣) ديهاريه سيناپتي راجه ساهو (كه در صوبهٔ خانديس قاعها

---

(٢) در [بعضى نسخه] روانهٔ حضور شوند (٣) در [بعضى نسخه] كهرو
و بهاريه و در [بعضى] كهندو و بهاريه *

احداث کرده تهانه قایم می‌نمود - و باخذ چوتهه شورش‌آمای آن ضلع بوده قافلها را بتاراج می‌برد) تعین کرد - او در پرگنهٔ بهانیر (۲) با اشقیا درچار گشته بآویزش درآمد - مرهته باندک زد و خورد بآئین و رسمے که دارند منتشر گشته فرار گزیدند - فوج جنگ دکن نادیده (که از خم و چم مرهته آگاه نبود) شادان و نازان دنبال آنها گرفت که ناگاه آن تبه کاران بهیئت مجموعي چنان گرم و گیرا هجوم آوردند که ذوالفقار بیک (که از فرط تهور پیش آهنگ همه بود) با جمعے کشته گشته باقي فوج یغمائي شد - هرچند سیف‌الدین‌علي خان و راجه محکم‌سنگهه بمالش آن‌گروه شقاوت‌پژوه تعین شدند و تا بندر سورت شتافتند و پس ازان محکم‌سنگهه تا ستاره (که مسکن و بنگاه ساهو ست) دقیقهٔ از نهب و تالان فرو نگذاشت اما جبر این کسر و تلافيِ این شکست موافق صولت و شکوه امیرالامرا صورت نگرفت نظر بر اسباب ظاهر (که وفور خزائن و کثرت سپاه و عزم بلند و شجاعت فطري حسین علي خان داشت) مي‌بایست شرذمهٔ ضالهٔ مرهته بسرپنجهای رسا و مالشهای مستوفي سر حساب میشدند لیکن [چون پادشاه بتحریک و اغوای دولت برانداران خود غرض بدستور داؤد خان در باب مخالفت امیرالامرا بسرداران جنوبي دکن حتی راجه ساهوی بهونسله (که بزور و تحکم راجهٔ دکن گشته) بایما و صراحت کوتاهي نمیکرد - و در دهلي با قطب الملک هر روز

---

۲) نسخهٔ [ج] بهابیور •

صحبتی تازه و نزاعی نو بر می انگیخت - که هر ساعت صدای بگیر و بکش بگوش میرسید - و او از تنهائی و بیمفاکی ترغیب آمدن ببرادر می نوشت] لا علاج امیرالامرا از دشمن خانه بدشمن بیگانه ساخته (۲)
در سنه (۱۱۳۰) یکهزار و یکصد و سی هجری معرفت سنکراجي ملهار و محمد انور خان برهانپوری مصالحه با راجه ساهو (بشرط عدم تاخت و تاراج ملک و تعرض شوارع و طرق و نگاهداشتن پانزده هزار سوار در رکاب ناظم) قرار داده اسناد چوتهه و دیسمکهی شش صوبهٔ دکن بمهر خود با تنخواه کوکن و غیره ملکی (که راج قدیمش (۳)
می نامند) حواله نموده گماشتگان اورا همه جا شریک و دخیل ساخت - اگرچه درین سودا بمقتضای وقت سود و بهبود پنداشت اما نظر بمآل زیانی سترگ اندوخت - و نیل بدنامي برچهرهٔ حال خود تا مرور دهور کشید - هرچند که خذلان دین و خفض اسلام عیاذا بالله درین کار منوي و مضمر او نباشد لیکن در ضمن تسلط کفر از یکی بده رسید و هر روز سر ببالیدگی کشید - اما منصف دوربین در مي‌یابد که (۴)
درین کار شامت و وبال عاید روزگار کیست - و چون مصالحه یا مرهته و ایفای عهد و پیمان برنتافت و ناخوشیهای پادشاه با قطب الملک همه دواعی انتهاض امیر الامرا بود بهندوستان نیز آمد آمد بزبانها شایع گشت - پادشاه بخیال محال و سد راه شدن امیرالامرا

---

(۲) نسخهٔ [ا] شکراجي - و نسخهٔ [ب] شنکراجي (۳) در [چند نسخه] گماشتداران (۴) نسخهٔ [ج] مسالمه با مرهته ٭

محمد امين خان چين بهادر را ببهانهٔ بند و بست مالوه که سر راه دکن است مرخص ساخت - و پس ازان (که بحرف طرازي و کاربردازي اعتقاد خان بتازگي شاه و وزير نرد ولا باهم باختند (٢)) پادشاه اخلاص خان را (که باهر دو برادر اخلاص مند گفته ميشد) باصلاح مزاج حسين علي خان و باز داشتن از عزيمت حضور مرخص کردند - اميرالامرا (که تصميم عزيمت کرده باستماع دوستي تازهٔ شاه و وزير متوقف بود و انتظار خبر ثاني مي‌کشيد) باز برهم زدگي مسموع شده غرهٔ محرم سنه (١١٣١) هزار و صد و سي و يک با فوج دکن و مرهته بشوکت و صولت تمام از خجسته بنياد رکضت نمود (٣) - و معين‌الدين نام مجهول الحالے را بپسري شاهزاده اکبر برداشته باظهار هواخواهي و فدويت بپادشاه نوشت - که در تعلقه راجه ساهو سرے کشيده بود دستگير گرديده - نزد خود طلبيدم - در امثال اين امور احتياط و تقيد صلاح دولت دانسته خود بحضور مي‌آرم - اواخر ماه ربيع الاول در حوالي دار الخلافه جانب لاٹ فيروزشاه دايره نمود - و خلاف ضابطهٔ حضور نوبت نواخته داخل خيمه شد - و مکرر ببانگ بلند گفت که من از نوکري پادشاه برآمدم - و پس ازانکه بوساطت قطب الملک تکاليفے چند با شروط و عهود پذيرا يافت پنجم ربيع الآخر ملازمت نموده گذارش گلها کرد - و مشمول نوازش و مرحمت بيکران رخصت يافت - و باز هشتم ماه مذکور بشهرت سپردن شاهزادهٔ جماي سوار

---

(٢) نسخهٔ [ب] نرد دغا (٣) نسخهٔ [ب] نهضت نمود ٭

شده بتحویلی شایسته خان (که از پیشگاه خلافت باو عنایت شده بود) داخل گشت - قطب الملک با مهاراجه ببند و بست قلعه شتافته هیچ‌کس را درانجا نگذاشتند - چون فوت قابو معبر بسوء تدبیر است و اغماض چنین وقت خیرباد جان و آبروی خود گفتن مباشر امرعظیم و مرتکب کار خطیر گشتند - چنانچه در ذکر قطب‌الملک مرقوم خامه گردیده - و هنوز دو ماهے نگذشته بود که نیکو سیر پسر پادشاهزاده محمد اکبر (که در قلعهٔ اکبرآباد مقید بود) باتفاق احشام آنجا علم‌خلاف برافراشت - امیرالامرا بر جناح استعجال رسیده در محاصرهٔ سه ماه و چند روز بسازش هزاریهای احشام آنجا قلعه برگرفت و اموال قلعه را متصرف گشت - و چون قطب الملک بمقابل راجه جیسنگهه سوائي (که بقصد مخالفت از آنبیر برآمده بود) بفتحپور سیکري رسید امیرالامرا نیز ملحق شد - و بعد مصالحهٔ راجه میان برادران بر سر اموال آگره کدورتها بر خاست - و پیغامهای درشت و تلخ از طرفین گذارش یافت - اما آخرکار از پخته‌کاری راجه رتن‌چند شیوع و اعلان نیافته به بیمزگی تمام قلیلی ازان بقطب الملک عاید شد چون مشیت ایزد بیهمال (که بمصلحتهای او که تواند پی برد) بدان تعلق گرفته بود (که هردو برادر ببادهٔ کامیابي لب تر ساخته شورابهٔ بیمرادي در کشند - و گامے چند بمقصود شتافته ره سپر ناکامي گردند) مساهلهٔ سترگ و غلطے فاحش سرزد - که با تصدی چنین امر خطیر (که درلایے عظیم بچرخ آوردند) بملاحظهٔ یک دیگو

سریر آرای هندوستان نگشتند - اگر یکی بدیگری سر فروتني و انقیاد فرود مي‌آورد یا امیرالامرا (که بعلوشان و جلالت قدر وعزمی بلند و همتی بجا و شجاعتی مفرط و دانشی درست شهرت تمام داشت - و بصولت و مهابت رعب افزای دور و نزدیک بود) قطب الملک را از میان برداشته مربع نشین چار بالش سلطنت میشد اغلب که پیش میرفت و زمانهٔ دراز دولت در خانوادهٔ ایشان امتداد مي‌گرفت - چنانچه باستاني نامها از احوال گذشتگان آگاهي مي بخشد - بالجمله بنابر هنگامهٔ جهیله رام و گردهر بهادر (۲) امیرالامرا با محمد شاه پادشاه و قطب الملک از فتح پور باگره معاودت نموده تا انفصال قضیه اقامت آنجا ناگزیر افتاد - چون گردهر بهادر پس از فوت جهیله (۲) رام سر استکبار مي‌خارید حیدرقلي خان با محمد خان بنگش تعین گشته بوساطت راجه رتن چند (۳) بآشتي و مصالحه خاطر ازان طرف وا پرداختند - درین ضمن فلک نقشی نو بر صفحهٔ روزگار کشید نظام الملک بهادر فتح جنگ (که بحسن تدبیر و نیروی پردلي ممتاز امرای عالمگیري ست) استشمام رایحهٔ غدر و عناد از سادات نموده گام سرعت بدکن برگرفت - و در کمتر زمانی دلاور خان بخشیٔ امیرالامرا را (که با فوج چیدهٔ جرار بتعاقب بود) و عالم علي خان برادر زاده و متبنای حسین‌علي خان را (که بنیابت صوبه‌داریٔ دکن مي پرداخت - وبا فوج مرهته و متعینهٔ آنجا بعزم‌قتال باستقبال (سیده)

---

(۲) در [بعضی نسخه] چهیله رام (۳) نسخهٔ [ج] مساهه ٠

بآویزشهای پی در پی دست خوش تاراج جان و مال ساخت - غریب حالتی بحسین علي خان رو داد - نمي دانست که مآل کار بکجا خواهد کشید - و هوش و حواس باخته هر روز تدبیرے مي اندیشید برخے گفتند که چون قبیلهٔ نواب در دکن است بارسال فرمان صوبه داری دکن نظام الملک را مستمال باید ساخت - و بمرور و تدریج بتلافي و تدارک باید پرداخت - درین اثنا خبر رسید که سید مبارک خان بخاري قلعه دار موروثی دولت آباد با آنکه از طرف حسین علي خان بتغیر جاگیر آزرده خاطر بود بپاس ناموس سیادت زن و زاد امیرالامرا را با توابع و اسباب پیش از رسیدن نظام الملک بخجسته بنیاد در قلعه جا داده از دستبردهای اعادي مصون و محفوظ نگاهداشت - پارهٔ هوش رفته بجا آمد - بمشورت و کنکاش بسیار پادشاه را همراه خود گرفته نهم ذي القعده بعزیمت دکن با پنجاه هزار سوار موجودي سوای آنکه نگاهداشت علی العموم شروع کرده و باطراف و جوانب زرها برای سپاه فرستاده از اکبرآباد کوچ نمود *

سبحان الله این دو برادر سیما امیرالامرا سخاوت و کرم و حلم و مواسات فطري داشتند - هرگز مجوز ستم و بیداد بمتنفسے نشدند اما مقلب القلوب نوعے صرف دلها نمود که پیش آوردهای سادات هرچند میدانستند (که زوال دولت اینها متضمن خانه براندازی ماست) الهي این کشتي غرق شود باهم مي گفتند - از بیگانگان چه توان گفت

چون اعتماد الدوله محمد امین خان(۲) چین بهادر بنابر قرابت قریبهٔ خود با نظام الملک متوهم گشته با وجود عهد و پیمان امیرالامرا جزم کرد که آخر کار دست ازو هم برنخواهند داشت بفکر غدر افتاد - و میر حیدر کاشغري را (که از ترکان دوغلات بود - وجد کلانش میر حیدر صاحب تاریخ رشیدي همواره ملتزم رکاب بابري و همایوني بود - و چندسے بفرمان‌روائی کشمیر رسیده - و از جهت میرشمشیري اینها را میر گویند) بران داشت که منتهز قابو گشته بکید و حیله بقطع رشتهٔ حیات امیرالامرا اقدام نماید *

گویند سوای والدهٔ پادشاه و صدر النسا محل و سعادت خان نیشاپوري (که از فوجداري هندون بیانه بحضور رسیده با محمد امین خان همراز گشته بود) دیگرسے ازین شر سر آورده(۳) آگهي نداشت اگرچه به ثبوت رسیده که شبي (که حامل این سانحه بود) میر جمله باظهار هواخواهي بامیرالامرا ازین مقوله اطلاع داد - جواب گفت که من مگر خربوزه ام - که کسے بکارد زند - و اصلا التفات نکرد - بهر تقدیر ششم ذي الحجه (۱۱۳۲) هزار و صد و سي و دو سال دوم از جلوس که منزل توره (که از فتحپور سي و پنج کروه غربي‌ست) مخیم عساکر گردید اعتماد الدوله ببهانهٔ تهوع و برهم زدگیٔ دل به پیش‌خانهٔ حیدر قلي خان میر آتش فرود آمد - و حسین علي خان بعد از داخل شدن پادشاه بمحل سرا برگشته پالکي‌سواره راه خانه گرفت - همین که

---

(۲) نسخهٔ [ج] امین خان بهادر (۳) در [بعضي نسخه] سر بباد داده *

متصل دروازهٔ گلال‌بار رسید میر حیدر که روشناس و راه حرف داشت احوال خود نوشته بدست امیرالامرا داد - و شروع به ضعیف نالی زبانی نمود - چون دید که او مشغول خواندن است آنچنان بچستی و چالاکی خنجر آبدار بپهلوی آن بهادر نامدار رسانید که کارش بآخر انجامید - و نور الله خان پسر اسدالله خان مشهور بنواب اولیا که پیاده همراه میرفت بضرب شمشیر میر حیدر را از پا در آورد مغلان از هر طرف دویده نور الله خان را از هم گذرانیدند - و سر امیرالامرا جدا کرده نزد بادشاه بردند - چون مردم حسین علي خان برسیدن منزل هر یکے بجائے و مقامے قرار گرفته غافل از شعبده بازی فلک دوار بودند دران وقت نتوانستند رسید - مگر سید غیرت خان (۲) که بمجرد استماع بے آنکه بجمع مردم پردازد با معدودے رسیده کشته گشت - و جوقے دیگر هم دست و پای بے‌حاصلي زدند - پس ازین هنگامه لاش امیرالامرا (که به بیحرمتي افتاده بود) با لاش غیرت خان و نور الله خان بحکم پادشاهي نماز جنازه خوانده و تابوتها را بزر بفت گرفته خواستند روانهٔ اجمیر نمایند - اما بنابر کوچ کهار میسر نیامد - و زربفت هم لچها کشیده بردند - بعد ازان باجمیر نقل کرده در جوار پدرش سید عبد الله خان مرحوم مدفون ساختند *

از بعضے ثقات مسموع شده که پیش ازین واقعه مرد صالح در رؤیا

---

(۲) نسخهٔ [ب] غورث خان *

دید که سیدالشهدا ثالث ایمهٔ اثناعشر کرام (علیه و علی آبائه السلام)
خطاب بامیرالامرا کردند - و فرمودندکه * بلغ وعدک - وغلب عدوک *
۱۱۳۲　　۱۱۳۲
پس ازان سانحه چون حساب نمودند هر فقره تاریخ بود - با صنعت
تقلیب - میر عبد الجلیل حسینی واسطي بلگرامي (رحمه الله)
قصیدهٔ غرائی در مرثیهٔ حسین‌علي خان گفته - تا تاریخ دریذجا
ثبت گردید *　　* ابیات *

* آثار کربلا ست عیان از جبین هند *
* زد جوش خون آل نبي از زمین هند *
* شد ماتم حسین‌علي تازه در جهان *
* سادات گشته اند مصیبت نشین هند *
* از داغ دل زدند چراغان اشک جوش *
* این است نوبهار گل آتشین هند *
* گیتي چرا سیاه نگردد ز دود غم *
* خاموش شد چراغ نشاط آفرین هند *
* نیلي ست زین معامله پیراهن عرب *
* وز خون‌گریه سرخ شد ست آستین هند *
* رستم نشان حسین‌علي خان شهید شد *
* از خنجرے که بود نهان در کمین هند *
* آن صفدرے که از قلم تیغ بارها *
* تحریر کرد نسخهٔ فتح مبین هند *

* منقاد او شدند ازان سرکشان دهر *
* کز داغ ضبط کرد نشان بر سرین هند *
* تیغش بروز معرکهٔ خصم تیره بخت *
* چون برق میشگافت صف آهنین هند *
* فرزند مصطفی خلف الصدق مرتضی *
(۲)
* کز روی فخر بود بدانش یمین هند *
* هند از شهادتش تن بے روح گشته است *
* یعنی که بود او نفس واپسین هند *
* عالم چو قبر در نظر خلق شد سیاه *
* افتاد تا ز خاتم دهر آن نگین هند *
* از دست ابن ملجم ثانی شهید شد *
* گوئی ز کوفه است گل ماتمین هند *
* هند اینچنین مصیبت عظمی ندیده است *
* دیدیم داستان شهور و سنین هند *
* کاهیده است صبر و تذاور شد ست غم *
* اینها نصیب ماست ز غثّ و سمین هند *
* ای دوستان آل و محبان اهل بیت *
* غمگین شوید بهر حسین حزین هند *
* تا حق اهل بیت رسالت ادا شود *

---

(۲) نسخهٔ [ب] بذاتش *

* بر رغم این جماعهٔ مغصوبه بین هذی *

* سال شهادتش قلم واسطي نوشت *

۱۱۳۲

* قتل حسین کرد یزید لعین هذی *

حق این است که در قریب العهد کم امیرے باین خوبي گذشته - باکثر ستودهٔ خوها متفرد بود - و در همت و مروت یکتا - وفور طعام وکثرت اطعام سرکار او مشهور است - اجزای بلغور خانها از غلهٔ خام و پخته و احداث مجالس یازدهم و دوازدهم هر ماه در بلاد عظیمهٔ دکن نموده که تا حال جاري ست - درین مجالس با مشائخ و فقرا بخضوع و انکسار بنفس خود خدمت مي نمود - پیش از آمدن دکن (۲) زر مهم سازي نمي گرفت - پس ازان محکم سنگهه و دیگر متصدیان باظهار کمي مداخل و افزوني خرج مزاجش را برین آوردند - معهذا گویند اموال ملا عبدالغفور بهره ملک التجار بندر سورت (که زیاده بر یک کرور روپیه بود) حیدر قلي خان متصدي بندر باوجود وارث ضبط نمود - در همان ایام انقلاب سلطنت رو داد - و عبدالحي پسر متوفي باستغاثه بحضور رسید - و جهت معافي اموال پانزده لک روپیه نذر باميرالامرا نوشته داد - روزے یکه تر او را طلبیده نذر را با اموال بخشید - و خلعت داده رخصت وطن نمود - و گفت امشب مرا بر سر مال این مرد با نفس خود مجادله افتاد - آخر بر نفس طامع غالب آمدم ٭

---

(۲) در [بعضي نسخه] از برآمدن دکن ٭

* اعتقاد خان فرخ شاهي *

محمد مراد نام کشمیري اصل است - در عهد خلدمنزل بوکالت جهاندار شاه و منصب هزاري و خطاب وکالت خاني امتیاز داشت و در ایام جهاندار شاه ترقي کرده چون نوبت سلطنت محمد فرخ‌سیر رسید داخل کشتنیها گشت - اما ربط سابق با سادات باعث جان‌بخشي او شده منصب هزار و پانصدي و خطاب محمد مراد خان یافت - و داخل یساولان تزک گردید - چون محمد امین خان بخشي دوم بمالوه رخصت یافت (تا شاید سد راه امیرالامرا از دکن تواند شد) در کوچ توقف میکرد - محمد مراد خان بسزاولي تعین گشت با دهن دریدگي و زبان درازي که داشت فایده نکرد - سر دیوان آمده عرض نمود - که اطاعتي در سر ندارد - که سزاولي کسے موثر شود پادشاه جواب ندادند - باز بے‌محابا عرض کرد - که اگر درین وقت اغماض شود هیچ نمي‌ماند - پادشاه گفتند چه باید کرد - گفت ببنده حکم شود که رفته بگوید - همین‌وقت کوچ نماید - والا بخشیگري تغیر فرمودند شما ابلاغ حکم کنید - رفته آن قدر تشدد بکار برد که همان روز کوچ نمود - این جرأت و دولتخواهي پسند پادشاه شده بارباب خلوت فرمودند - و بوسیلهٔ هم وطني صاحبهٔ نسوان والدهٔ پادشاه بیشتر مورد عنایت گشت - چون پادشاه بنابر مخالفت و منازعت با سادات بارهه و تسلط و اختیار آنها مکدر و متالم بود هر روز فکرے تازه و مشورتے نو در استیصال آنها میفمود - و از کم فطرتي و بے جرأتي

بجائی نمیرسید - روزے وکالت خان قابو یافته بپادشاه درین مقدمه چندان بنیرنگیء افسانه و افسون باغ سبز جلوه داد و گفت بے آنکه کار اهل خلاف بمصاف رسد در اندک فرصتی شیرازهٔ تسلط آنها از هم می پاشد که فرخ سیر (که لوامع دانش و تمیز فرونشانده بود) اصلا بکنه کار پی نبرده فریفتهٔ او گشت - و در همه کارها محرم همراز و یار دمساز کرده در ایام معدود بمنصب هفت هزاري ده هزار سوار برآورد و بخطاب رکن الدوله اعتقاد خان بهادر فرخ شاهي بلند مرتبه ساخت روزے نبود که جواهر ثمینه و اجناس نفیسه باو مرحمت نمي شد سرکار مرادآباد را صوبه قرار داده موسوم برکن آباد فرموده در جاگیرش بطریق التمغا عنایت شد - و بصوابدید او جهت برانداختن دولت سادات سربلند خان از پتنه و نظام الملک بهادر فتح جنگ از مرادآباد و مهاراجه اجیت سنگهه از جوده پور وطنش طلب حضور گشتند و با هریکے هر روز صحبت مشورت منعقد میگشت - اگر کسے اظهار مینمود (که اگر بیکے خلعت وزارت عنایت شود استقلال قطب الملک میکاهد و بمرور وهنے تمام بحال او راه خواهد یافت (۲)) میفرمودند برای وزارت بهتر از اعتقاد خان کسے نیست - امرا [که از پیش آمد چنین مرد کم اصلے (که بهرزه گوئي و بد وضعي شهرهٔ عالم بود) دل بري داشتند (۳)] کی بوزارت او راضي بوده دل نهاد کار میشدند ناچار پهلو تهي میکردند - و فی الواقع چه طور سودائي بود - ارتکاب

---

(۲) نسخهٔ [ب] راه یابد (۳) در [بعضے نسخه] دل بري داشتند ٭

مهالک و تعب‌کشي و جان‌کني ازين کس باشد - و وزارت و دولت
نصیب دیگرے * * بیت *

* من عاشق و معشوق بکام دگران است *

* چون غرۂ شوال که عید رمضان ست *

و غریب‌تر آنکه با این همه توقع کارهای خطیر ازین امرا اکثرے را
بتغیر جاگیر و خدمت آزرده خاطر فرمودند - و قطب الملک آنرا
مغتنم پنداشته باستمالت و اعانت هر یکے پرداخته ممنون خود
میساخت - و این فکرهای لاطایل و کنکاشهای باطل که * مصرع *
* نهان کی ماند آن رازے کزو سازند محفلها * مفصل چون
بقطب‌الملک میرسید او برای حفظ آبرو شروع بنگاهداشت عام
کرده بحسین علي خان امیرالامرا نوشت - که کار از دست رفته - زود
از دکن باید رسید - پادشاه از تصمیم عزیمت امیرالامرا آگاه گشته
از سر نو بفکر التیام و اصلاح افتاده اعتقاد خان و خاندوران را بخانۂ
قطب‌الملک فرستاده تجدید عهد و پیمان بایمان غلاظ و شداد درمیان
آورد - از طرفین تدارک مافات قرار یافت - هنوز ماهے نگذشته بود که
بطفل مزاجي و کم حوصلگی پادشاه این‌همه مراتب آشتي نسیاً منسیا
گردیده غبار کدورت و ناخوشی طرفین بیش از پیش تهیج گرفت
وبکرات همین صحبت رو داد - بعضی امرای تجربه کار کناره گزیني را
وقایۂ آبرو فهمیده خود را کشیدند - و چون امیرالامرا از دکن
رسید پس از استحکام عهود و شرائط ملازمت دریافت - اما اوضاع

پادشاهي و برهم‌كاري مردم ديده توقع اصلاح برداشت - و بفكر ديگر افتاد - هشتم ربيع الثاني بتقريب ملازمت ثاني قطب الملک را باتفاق اجيت سنگهه ببذن و بستن قلعهٔ ارک فرستاد - غير از اعتقاد خان كسے از مردم پادشاهي در قلعه نماند - قطب‌الملک با پادشاه شكوه و اعادهٔ بے عذريهاي سر كرد - محمد فرخ سير هم بر آشفته جواب ميداد - تا آنكه منجر بحرفهاي خشن شده - اعتقاد خان خواست كه بسخنان ابله فريب ميانجي‌گري نمايد - چون از طرفين سررشتهٔ اختيار از دست رفته بود سيد عبدالله خان اورا مخاطب بدشنام ساخته گفت - از قلعه برآرند - پادشاه برخاسته بمحل رفتند و اعتقاد خان جان بدر بردن غنيمت دانسته راه خانه گرفت قطب الملک شب باحتياط تمام در قلعه گذرانيده صبح نهم ربيع آخر پادشاه را مقيد نمود - و تا آن‌وقت بر هيچ‌كس معلوم نبود كه در قلعه چه گذشت - عوام كشته شدن عبدالله خان شهرت دادند اعتقاد خان باظهار فدويت با جمعيت خود سوار شده در بازار سعدالله خان بمقابل فوج اميرالامرا خر حمله نموده دست و پاي بيجا‌ميزد - كه نوبت جلوس رفيع‌الدرجات بلند آوازه گشت - اعتقاد خان را بخفت تمام دستگير ساخته خانهٔ اورا بضبط در آوردند - و بباز يافت جواهر نفيسه (۲) (كه باو انعام شده بود - و اكثرے متفرق ساخته) ذات و خواري ميكشيد - فرخ سير را بعد سلطنت شش‌سال و چهار ماه

---

(۲) در [بعضي نسخه] جاگير و منصب كه باو ٭

سوای یازده ماه فرمانروائی جهاندار شاه (که در ایام پادشاهی خود داخل‌کرده بود) از سلطنت خلع نموده بالای تِرپولیهٔ قلعهٔ ارک که جای تنگ و تاریک است معزول نموده بتعذیب تمام نگاهداشتند - گویند نور بصرش بالکلیه زایل نشده بود *

از ثقهٔ عمده که مقرب سادات بود مسموع شده که چون قرار یافت (که میل بچشم او باید کشید) قطب‌الملک بے آنکه بکسے ظاهر نماید سرمه دان استعمالی خود را سر دیوان به نجم الدین علي خان داد که حکم پادشاه است - رفته میل بچشم فرخ‌سیر کشند - درین وقت فرخ سیر جزع بسیار کرد - و بجائے رسانید که ناچار بزیر کشیدند پس ازان که دید در بصارت نقصانے نشده در اخفای آن میکوشید و هرگاه چیزے مي‌خواست مي‌گفت - برین بصیر ترحم نمایند قطب الملک و امیرالامرا تبسم کرده میگفتند - که بخیال او گویا ما مطلع نیستیم - بهر تقدیر از ساده لوحي بمستحفظان بوعدهٔ مناصب عمده مشورت برآوردن خود میکرد - که نزد راجه جیسنگهه سوائي رسانند چون این خبر بصاحب مداران خلافت رسید باقتضای صلاح ملکي دوبار مسموم نمودند - از سخت جاني کارگرش نیفتاد - آخر بتسمه‌کشي که بدعت مستحدثهٔ او بود رهگرای فنا ساختند - روزے که تابوتش بمقبرهٔ همایون‌پادشاه مي‌بردند طرفه بلوای‌عام واقع شد - دو سه هزار مرد و زن شهر خصوص لچه و فقیر بازاري جمع گشته گریه‌کنان همراه میرفتند - و سنگها بمردم سادات زده نفرین میکردند - و تا سه روز

بر قبرش مجتمع گشته مولود خواني نمودند *

سبحان‌الله مردم درین مقدمه حیدري و نعمت اللهي شده اند یکی میگوید * * رباعي *

* دیدي که چه با شاه گرامي کردند *
* صد جور و جفا ز راه خامي کردند *
* تاریخ چو از خرد بجستم فرمود *
۱۱۳۱
* سادات بوی نمک حرامي کردند *

دیگرے گفته * * رباعي *

* با شاه سقیم آنچه شاید کردند *
* از دست حکیم هرچه آید کردند *
* بقراط خرد نسخهٔ تاریخ نوشت *
۱۱۳۱
* سادات دواش آنچه باید کردند *

اما پر ظاهر است که در ازای حقوق پادشاهي قدیما و جدیدا (که بر ذمهٔ خانه زادان موروثي ثابت و متحقق است - سیما در حق این دو برادر که در نوکري بآقائي رسیدند) صدور این حرکت قبیح ازینها (که ظلمے صریح بود با کفران نعمت که هر یک بانفراده در رذالت و شناعت تام تمام بود) نه حق حقیق است - حاشا وکلا - بلے اینها هم طرفه خدمتے بتقدیم رسانیدند - که ببذل جان و ایثار مال کوتاهي نکرده پادشاه هندوستان ساختند - لیکن بنظر انصاف نه این حق است - بل ادای حق است - و مقتضای نمک خوارگي - اما

نفس خود کام چه میگوید - و عقل دور اندیش معاش چه مي‌فرماید
آیا دفع شر پیش از وقوع بقدر میسور واجب نیست - منفعت خویش
جبلی نفس انساني شده - اگر سبقت درین امر نمیکردند بتلف
جان و آبرو گرفتار میگشتند - اگرچه بعنوان دیگر هم حفاظت ازین بلیه
میسر بود - که در مبادی حال آنها از خدمات حضور ... کشیده
بیکار عمدهٔ سرحدے اکتفا مي‌نمودند - حب جاه و ریاست که بدترین
ذمائم است نگذاشت - و درینوقت مدعیان باین هم کی میگذاشتند
بهر تقدیر اگر باصل کار وانگرند خود محمد فرخ سیر مادهٔ فساد
سلطنت خود گشته - از بےتجربگي و ناپخردي غلطها ازو سرزد - اول
منصب والای وزارت را [که اصلا مناسبتے بسادات بارهه ندارد - چه
در عهد عرش‌آشیاني تا زمان خلدمکان (که بآغاز و انجام دستور العمل
سلطنت هندوستان اند) سادات بارهه بمناصب عمده ترقي کردند - اما
اول مرتبه بدیوانی صوبهٔ یا متصدي‌گری پادشاهزادهٔ نامزد نگشتند]
بایستے باینها تفویض نمیکرد - و اگر نظر بر حقوق آنها از راه قدرداني
و اقتضای مروت زمام خلافت بقبضهٔ اقتدار آنها داده بود بایستے
بگفتهٔ سخن سازان خود غرض (که در پردهٔ دولتخواهي کار هزاران بدخواه
آماده مي‌کنند) این قسم نوکران اخلاص کیش را (که جان و مال خود
برای او دریغ نکردند - و آینده نیز بےموجب ازانها بداندیشي متصور
نبود) باین مرتبه نمیرسانید - آنچه دید از خود دید - و هرچه کشید
از خود کشید - قلم جولاني شد - و بکجا رسید - عفا الله عنهم *

اعتقاد خان دولت و عزت بباد داده مدتے خانه نشین بود - چون امیرالامرا به تیغ انتقام کشته گردید قطب الملک (۲) بشاهجهان آباد رفته باستمالت اکثر امرای قدیم و جدید (که از عرصهٔ روزگار بدر رفته در گوشهٔ انزوا بناکامي بسر مي‌بردند) پرداخت - ازانجمله اعتقاد خان را ببحالیٔ منصب خوشدل ساخته مبالغے بمدد خرج و نگاهداشت رساله داد - اما چنانچه او میخواست نقش مرادش ننشست - زیاده بچند کروه رفاقت نفموده بدهلي بر گشت و تا زیست منزوي بوده باجل‌طبعي درگذشت - هرچند بسخاوت و جلادت مشهور بود لیکن فیض عام داشت - در کم‌فرصتیٔ دولت خود عالمے را کامیاب ساخت - با این‌همه مردم بچیزهای بد نسبت میکردند

* نکته * دولت مزیل عیب نمي‌باشد *　　* بیت *

* غني از دولت دنیا نگردد عیب کس زایل *

* که زر نتواند از روی محک بردن سیاهي‌را *

بلکه مُظهر آنست *　　* شعر *

* عیب ناقص در لباس زر کجا پنهان شود *

* ماه نو چون پیرهن پوشد کلف عریان شود *

* اعتماد الدوله محمد امین خان چین بهادر (۳) *

پسر میر بهاءالدین بن عالم شیخ است - که احوالش در ضمن ترجمهٔ قلیج خان عابد خان پیرایهٔ ترقیم یافته - میر بهاءالدین مدتها

---

(۲) نسخهٔ [ا] و قطب‌الملک (۳) نسخهٔ [ب] خان بهادر *

بجا نشینی بزرگان خود مي‌پرداخت - چون انوشه خان والی اورگنج
با پدر خود عبدالعزیز خان حاکم بخارا بمنازعت پیش آمد میر
باتهام اتفاق با پسر مذکور کشته گردید - خان مذکور دست از وطن
برداشته عزیمت دیار هند نمود - و سال سي و یکم جلوس خلدمکان
بدکن پاتابهٔ غربت کشوده شرف اندوز ملازمت پادشاهي گردید
و بمرحمت منصب دو هزاري هزار سوار و خطاب خاني سرمایهٔ
ناموري اندوخت - و همراه خان فیروز جنگ (که بتسخیر قلاع وتنبیه
غنیم مامور میشد) سررشتهٔ تعیناتي بدست آورد - و سال چهل و دوم
چون قاضي عبدالله صدر فوت نمود او حسب‌الطلب از انجا بحضور
رسیده بعنایت خلعت صدارت کل و انعام سه عدد انگشتری
زمرد مینا کار نقش بلند رتبگي درست کرد - و در هنگامی (۲) [که موکب
پادشاهي بتسخیر قلعهٔ کهیلنا (که بعد فتح به تسخر لنا موسوم شده)
متوجه گردیده محاصرهٔ آن بمیان آمد] خان مذکور باضافهٔ دو صد
سوار امتیاز یافته تعین گشته که از کتل انبه‌گهات بتل کوکن (۳) شتافته
ازان طرف راه آمد و شد بر محصورین قلعهٔ مذکور مسدود سازد - خان
مذکور کمرهمت بسته بدانجانب شتافت - و تردد نمایان بظهور آورده
پشتهٔ (که بدست مقاهیر بود) بکشش و کوشش مستخلص گردانید
و در جلدوی آن بخطاب بهادری بلندآوازه گشت - و سال چهل و هشتم
از اصل و اضافه بمنصب سه هزار و پانصدي هزار و دوصد سوار چهرهٔ

---

(۲) در [بعضی نسخه] و هنگامیکه (۳) در [بعضی نسخه] بتلکوکن *

کامیابي برافروخت - و سال چهل و نهم در محاصرهٔ قلعهٔ واکنکیره و تعاقب زمیندار آنجا (که وادی فرار پیموده بود) خدمات شایسته بتقدیم رسانیده از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري هزار و دوصد سوار چهرهٔ بخت را نور آگین ساخت - و پستر به تنبیه مقاهیر مامور شده چون سالم و غانم برگشت سال پنجاه و یکم باضافهٔ سه‌صد سوار و خطاب چین بهادر رایت امتیاز بر افراشت - و چون همراه سلطان کام بخش تعین گردیده بود در چند روز خبر رحلت خلدمکان شنیده بے اطلاع احدے (۲) ازانجا نزد اعظم شاه آمد - و صحبت آنجا نا دلچسپ دیده از اثنای راه (که شاهزاده مزبور جانب هندوستان متوجه بود) جدائي گزیده باورنگاباد آمد - و پس ازان (که خلدمنزل ظفر یافته بعزیمت جنگ با سلطان کام بخش برادر خود رایت توجه بدکن برافراخت) او بملازمت پیوسته بعد مراجعت خسروانی بهندوستان بتفویض خدمت فوجداری مرادآباد قامت قابلیت آراست - و سال چهارم جلوس آن پادشاه با جمعے بمهم کرد دامن همت بر کمر عقیدت زد - چون نوبت سلطنت به محمد فرخ سیر رسید بوساطت قطب الملک و حسین علي خان دولت ملازمت دریافته از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري شش‌هزار سوار و خطاب اعتماد الدوله نصرت جنگ و تقرر بخشي‌گری دوم درجهٔ اعتلا پیمود - و سال پنجم جلوس آن پادشاه به بند و بست صوبهٔ مالوه

(۲) نسخهٔ [ب] بے اطلاع ازانجا ٭

دستوري پذيرفت - و چون دران ايام حسين علي خان از دکن
روانهٔ بارگاه خلافت شده کسے را نزد خان مذکور (که متصل اجين
بگردآوري جمعيت سرگرم بود) پيامهاي لطف آميز رعب افزا
گفته فرستاد - او بے انتظار حکم سلطاني راهي دارالخلافه شد
ازين جهت بپاي عتاب درآمده از خدمت و منصب معزول گرديد
درين ضمن (که حسين علي خان بدارالخلافه رسيده محمد فرخ سير را
مقيد گردانيد) خان مذکور با جمعيت خود رفته با مردم سادات
ملحق شد - در عهد سلطنت سلطان رفيع الدرجات ببحالي منصب
قديم و بخشي‌گري دوم آب رفته بجو آورد - و بعد چندے ميان او
و حسين علي خان صحبت برهم شده بنقاض باطن انجاميد - و چون
حسين علي خان در اوائل سلطنت فردوس‌آرامگاه بعنواني (که در
احوالش بذوک خامه گذشته) کشته‌گرديد و غيرت‌خان همشيره زاده‌اش
طريق گستاخي پيموده جيب زندگي را بچنگ اجل در داد خان
مذکور از اصل و اضافه بمنصب هشت هزاري هشت هزار سوار
دو اسپه سه اسپه و يک کرور و پنجاه لک دام بطريق انعام و تسليم
تعلقهٔ وزارت و خطاب وزير الممالک بوالا پايهٔ امارت تصاعد نمود
و در همان سال بعد چهار ماه از تقرر وزارت مطابق سنه (۱۱۳۳)
هزار و صد و سي و سه هجري رخت زندگاني را ته کرد - اميرے
بود شجاعت نشان و سير فکر - رفقا خصوص مغليه را در کار سازيهاي
معاملات (که خود هم ميگرفت) رعايت ميکرد - در کم‌فرصتي ايام وزارت

از نوکران پادشاهي هرکه شکایت بےجاگیري پیش او برد از محال (۲)
پایباقي جاگیر او مقرر کرده چوبدار خود را محصل نموده سند جاگیر
تیار ساخته بدست خود بآن کس مي سپرد - پسرش اعتمادالدوله
قمرالدین خان است - که ترجمه‌اش علیحده نوکریزخامه شده *

* اخلاص خان اخلاص کیش *

(۳)
هندو پسرے بود از قوم کهتري باي - نام اصلی او دیبي داس
نیاگانش قانون گوئی قصبهٔ کلانور (که از دارالسلطنت لاهور بفاصلهٔ
چهل کروه است) داشتند - نام برده از سن صبی بکسب علوم مشغوف
بود - و در دارالسلطنت سکونت ورزیده و بصحبت علما و فقرا
رسیده صاحب استعداد گشت - و چون با ملا عبدالله سیالکوتي
نسبت شاگردي داشت بوساطت او ملازمت خادمکان حاصل نموده
باخلاص کیش موسوم گردید - و بمنصب کمی سال بیست و پنجم
مشرف متاع خانه و سال بیست و ششم مشرف جانماز خانه و سال
بیست و نهم مشرف عرائض و سال سیم پیش دست روح‌الله خان
میربخشي از تغیر یارعلی بیگ و سال سي و سیوم از تغیر شرف‌الدین (۴)
واقعه‌نویس کچهري خانسامان و بستور امین جزیهٔ صوبهٔ بیدر و سال
سي و نهم امین و فوجدار پرگنهٔ اندور از تغیر محمد کاظم شد
و درین سال منصب او چهار صدي سه صد و پنجاه سوار مقرر

---

(۲) در [بعضی نسخه] پانباني (۳) نسخهٔ [۱] ناي (۴) در [اکثر
نسخه] صوبهٔ بدره

گردیده سال چهل و یکم باز بخدمت پیش دستی روح الله خان خانسامان چهرهٔ عزت برافروخت - و سال پنجاهم از راه عنایت نام او بلفظ محمد مصدّر شده بوکالت شاه عالم بهادر مقرر گشت - پس از ارتحال خلد مکان چون اعظم شاه بنابر وکالت مذکوره ازو ناخوش بود بوساطت بسالت خان میرزا سلطان نظر باظهار بے تقصیری پرداخته پروانگي گرفته در اورنگاباد ماند - و بعد تسلط خلد منزل بحضور آمده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي یکهزار سوار و خطاب اخلاص خان و تفویض خدمت عرض مکرر بساط بلندمرتبگي گسترد - گویند چون سر دربار برای عرض تعلقهٔ مذکور پیش میرفت ازانجا که پادشاه هم عالم بود بتقریب مقدمات علمي گفتگو بطول میکشید - تعلقه داران دیگر ساکت شده کنایه میکردند که الحال کشاف و مشکوة درمیان آمد - امور دنیوي موقوف باید داشت - چون همت پادشاه و وزیر آنوقت بسیار بلند افتاده بود درخواست هیچ یکی رد نمیشد - خان مزبور (که در متصدي‌گري بسختي و دقت زبان‌زد بود) بخانخانان ظاهر نمود که نهال عالم‌نوازی پادشاه جز بیجاگیری اکثر مردم بار نخواهد آورد - خانخانان بد نامی تحقیق این امور قبیح نسبت بخود دانسته تکلیف آن باخلاص خان نمود - خان مزبور هم متحمل تشنیع مردم نشده دست ازان کشید - و مستعدخان محمد ساقي (۲) برین کار مقرر گردید - و در

---

(۲) در [بعضی جا] محمد شافي نوشته *

وقت جهاندار شاه ذوالفقارخان دیوانیِ تن بر تعلقهٔ سابق افزوده با خود رفیق ساخت - و در عهد محمد فرخ سیر (که هنگامهٔ دار و گیر بلند شده بود - و بعضے امرا نظر برو نیز داشتند) قطب‌الملک و حسین علي خان پاس رابطهٔ قدیم مرعي داشته اورا بوطن خود (که قصبهٔ جانسهته باشد) (۲) روانه نمودند - بستر بپادشاه عرض نموده اسناد بحالیِ منصب و جاگیر سابق فرستاده طلبداشتند - اگرچه بغایر وارستگیِ مزاج بنوکري راضي نبود اما بمبالغهٔ هردو برادر آمده ملازمت نمود - و بخدمت میر منشي‌گري و تحریر تاریخ متضمن واقعات آن عهد مامور گردید - و پس از برداشتن محمد فرخ سیر بمنصب هفت هزاري ترقي کرد - و در عهد فردوس آرامگاه نیز بخدمت مذکور مي‌پرداخت - مرد مزاج گرفتهٔ دربار دیده بود غیر از لباس سفید نمي پوشید - گویند درکم منصبي نیز عمدها عزت او مي‌کردند - واقعات محمد فرخ سیر بقید قلم در آورده به پادشاهنامه موسوم‌کرد - بوقت موعود چهره را بنقاب عدم پوشید *

* امین خان دکني *

پسر خانزمان شیخ نظام است - در جنگ محمد اعظم شاه باتفاق فرید (۳) برادر دیگر مقدمة الجیش و هراول برادران خود خان‌عالم و منور خان بود - تلاش و ترددے در خور نام و نشان خانوادهٔ خویش بسیار نمود - چون روزے چند از حیاتش باقي بود سالم ماند - گویند

---

(۲) یا جانسته باشد (۳) در [اکثر نسخه] فرید صاحب برادر دیگره

وقتی (که خانعالم و منور خان بمقابلهٔ عظیم‌الشان عنان سبک ساختند) آن هر دو برادر پیش آهنگ بجانب چپ شاهزاده ریخته مردم روبرو را برداشته عقب برآمدند - آنها چون بسوی یسار خویش نگاه کردند بنگلهٔ شاهزاده بنظر درآمد - برگشته با سی سوار پروانه وار (۲) خود را همان طرف زدند - خلد منزل بعد فتح متوجه احوال خان مسطور شده با آنکه طرف مخالف بود اما ازانکه بقیهٔ ایمست از دودهٔ شجاعت و پردلی مشمول نوازش گردانیده بصوبه داری ناندیر مباهی ساخت - و پس ازان بفوجداری سرا (که عبارت از کرناتک بیجاپور است - و آن الکائیست وسیع زر خیز) مامور گردید (۳) - و چون پیوسته بدان سرکار ولایات متصرفهٔ زمینداران متفرق است هر کدام بقدر مرز و بوم خویش پیشکش بادشاهی ادا مینماید - ازانجمله میسوریا (که مرزبان سرنگ پتن است - و آن مملکتیست بجمع افزون از چهار کرور روپیه - و در دکن هیچ زمینداری باعتبار ساز و سرانجام و بسطت ملک و وفور خزائن سهیم و نظیر چه که بعشر عشیر آن نمیرسد) پیشکشی مقرری دارد - فوجدار سرا هم باندازهٔ زور خویش قلیل و کثیر میستاند - و در صورت زیاده طلبی بفوجکشی می‌انجامد - چنانچه با خان مذکور اتفاق افتاده فوجی گران بسرداری دلوا (۴) (که عبارت از بخشی لشکر است) بمقابله تعین گردید - بعد تلاقی فریقین

---

(۲) نسخهٔ [ب] مردانه وار (۳) در [بعضی نسخه] نامزد گردید (۴) نسخهٔ [ب] بسرداری دلوای •

و کوششهای مردانهٔ طرفین مردم خان مذکور از کثرت مخالف همت باخته راه فرار گزیدند - آن بهادر با سه صد جوان دلاور پای ثبات افشرده نزدیک بود که نقدجان در بازد - ناگاه تیرے از دست او بسردار رسیده بکوی‌عدم برد - هزیمت صورت نصرت گرفت - و شکست
(۲)
رنگ فتح پذیرفت - نقش حکومت درست نشست - و عمل قرار واقع نقش بست - مردم اطراف و جوانب حساب برداشتند و دوردستها بسري و سرداري بشناختند - پمتر بخان مذکور فوجداري کرنول مفوض گشته در عهد فرخ سیر بتجویز حیدر قلي خان دیوان مستقل دکن بصوبه داری برار نامزد گردید - نایب او دخل یافته هنوز خود در بالاگهاٹ محال تیول قدیم خویش بود - که از آمدآمد امیرالامرا حسین علي خان از کوته اندیشي بخویشتن داري زده استقبال را لختی بمکث انداخت - امیرالامرا پس از فراغ جنگ داؤد خان از همراهان خویش اسد علي خان جولاق را (که جد او از نوکران علي مردان خاني بود) بضبط برار فرستاد - و بعد ازان که ملازمت دریافت صوبهٔ مذکور بدو وا گذاشت - و چون عوض خان بهادر از حضور بحکومت آنجا تعین گردید خان مزبور بایالت ناندیر شتافت - و از آزري و بےانصافي باغوای زمینداران پرگنهٔ
(۳)
بودن مضاف ناندیر با جاگیردار آنجا ماندهاتا (که پدرش کانهوجي سوکیا از مرهتهای پنجهزاري بود - و در عهد خلدمکان مصدر کارها

(۲) یا بکوعدم باشد (۳) نسخهٔ [ب] ماندها تام که ه

شده) پرخاش بیجا سرکرده بعهد و پیمان بدست آورده از پا در آورد - و پس ازان بسابقهٔ نزاع بفکر مالش جگپت یاده (که نرمل بتغلب گرفته) افتاد - آن بومي دریافته بفتح سنگهه متعدای راجه ساهو (که مکاسدار آن ضلع بود) استعانت جست - قضا را وجهی دیگر (که یاور اندیشهٔ آن بدسگال گردد) پیدا شد - تفصیلش آنکه در همان ایام صلح مرهٔته قرار یافته نیل این بدنامي بر ناصیهٔ احوال امیرالامرا تا قیام قیامت کشیده شد - چنان مقرر گشت که از محال که بموجب استحکام مکان و زور طلبي حکام و مرزبان چوتهه متعذر الوصول باشد امیرالامرا اعانت نماید - چون در تعلقهٔ خان مزبور در هنگامهٔ شورش افزائی اشقیا هم از برخی جاها یکدام بطریق چوتهه نداده بودند با وصف مکرر نوشتن و خواندن امیرالامرا تن بایں عار و ننگ نداد و در ادای چوتهه تهاون صریح بکار برد - آن صوبه از تغیر او بمیرزا علي یوسف خادي (که از اشجعان روزگار بود) نامزد گردید - خان مذکور (که بشهرت عزل در استقلالش اختلالی واقع شده بود) بتقریب شادی صبیهٔ خود بجالکنده شتافت - که یکدفعه فتح سنگهه باتفاق جگپت بسرش رسید - او نظر بر خاندان و عنوان خود کرده از بسیاری خصم نیندیشیده با مردم کمی باستقبال رفته - ازانجا (که دریں انقلاب آباد اقبال با ادبار توام - و دولت و نکبت بهم است) خان مسطور (که بهروزش سپري شده خسران و زیان روی آورده بود) بدست آن ناکسان اسباب و اثاثهٔ امارت را باخته و ننگ و ناموس چندین ساله

و کوششهای مردانهٔ طرفین مردم خان مذکور از کثرت مخالف همت باخته راه فرار گزیدند - آن بهادر با سه صد جوان دلاور پای ثبات افشرده نزدیک بود که نقدجان در بازد - ناگاه تیرے از دست او بسردار (۲) رسیده بکوی عدم برد - هزیمت صورت نصرت گرفت - و شکست رنگ فتح پذیرفت - نقش حکومت درست نشست - و عمل قرار واقع نقش بست - مردم اطراف و جوانب حساب برداشتند و دور دستها بسری و سرداری بشناختند - پستر بخان مذکور فوجداری کرنول مفوض گشته در عهد فرخ سیر بتجویز حیدر قلی خان دیوان مستقل دکن بصوبه داری برار نامزد گردید - نایب او دخل یافته هنوز خود در بالکنده محال تیول قدیم خویش بود - که از آمدآمد امیرالامرا حسین علی خان از کوته اندیشی بخویشتن داری زده استقبال را اختی بمکث انداخت - امیرالامرا پس از فراغ جنگ داؤد خان از همراهان خویش اسد علی خان جولاق را (که جد او از ترکان علی مردان خانی بود) بضبط برار فرستاد - و بعد ازان که ملازمت دریافت صوبهٔ مذکور بدو را گذاشت - و چون عوض خان بهادر از حضور بحکومت آنجا تعین گردید خان مزبور بایالت ناندیر شتافت - و از آزاری و بےانصافی باغوای زمینداران برگنهٔ (۳) بودن مضاف ناندیر با جاگیردار آنجا ماندهانا (که پدرش کانهوجی سرکیا از مرهتهای پنجهزاری بود - و در عهد خلدمکان مصدر کارها

(۲) یا بکوعدم باشد　(۳) نسخهٔ [ب] ماندها نام که ٠

و مدتے دست نگر پسر بسر برده چون از دست او بجان آمده بود در سال ششم محمد شاهي خود را بخجسته بنياد رسانيده دست التجا بدامن معاضدت و مساعدت عوض خان بهادر زده ببحالي جاگير و منصب اميدواريها اندوخت - درين اثنا آصف جاه از هندوستان قدوم فرمود - و جنگ مبارزخان درميان آمد - باقتضاي وقت استمالت تازه يافته كمر رفاقت بميان عزيمت بربست - و بتهيهٔ سرانجام روزے چند در شهر مانده برآمد - چون از ادبار زدگي و ذلت كشي پي در پي عقل و هوش باخته مسخ شده بود از خام خيالي ورق برگردانده راه برگردانيد - وبايوار و شبگير بمبارزخان (كه مخفي وپنهان سلسله جنبان عهد و پيمان شده بود) در پيوست - روز جنگ بے آنكه تلاش و تردده ازو سر زند بآب تيغ مخالفان نقش هستي او از صفحهٔ روزگار محو و ناچيز گشت - و كان ذلك في سنة (۱۱۳۷) سبع و ثلثين و مائة و الف *

* امين الدوله امين الدين خان بهادر سنبهلي *

از شيخ زادهاي قصبهٔ مذكور است - كه از دارالخلافه شرقي شمالي واقع شده - نسبش به تميم انصاري ميرسد - خان مذكور آغاز ملازم پيشگي بنوكري جهاندار شاه عز افتخار (۲) اندوخت - و در عهد محمد فرخ سير داخل يساولان گرديد - و در عهد فردوس آرامگاه پيش آمد نموده بپايهٔ ميرتوزكي مرتقي شد - و رفته رفته بمنصب

(۲) در [بعضي نسخه] عزو افتخار *

چهار هزاري و بهتر بپايهٔ شش هزاري شش هزار سوار و خطاب امين الدوله و عطای محال سنبهل (۲) بكامل سه لک روپيه در تبول لوای ناموري برافراخت - مشغوف يار باشي و عيش پرستي بود - در همان عهد بعد رفتن نادر شاه از هندوستان روانهٔ ملک عدم گشت عمارت و باغ و سرا در موطن خود بسيار بكيفيت بنا نهاده - از پسرانش امين الدين خان و ارشاد خان نام و نشانے داشتند *

* اعتماد الدوله قمرالدين خان بهادر *

مير محمد فاضل نام پسر اعتماد الدوله محمد امين خان بهادر است - اواخر عهد خلدمكان بمنصب در خور و خطاب قمرالدين خان نامور گرديده در عهد محمد فرخ سير بمنصب عمده و بخشيگري احديان مرتقي گشته در سال چهارم با عبدالصمد خان دلير جنگ بمهم كرد تعين يافت - و سال اول جلوس فردوس آرامگاه بعد كشته شدن حسين علي خان (كه غيرت خان همشيره زادهٔ اش باتفاق مردم بارهه بر لشكر پادشاهي هجوم آورد) نام برده آثار دلاوري بظهور رسانيده بستر بمنصب شش هزاري شش هزار سوار و تفويض تعلقهٔ بخشيگري دوم از گذاشت پدر خود و داروغگي غسل خانه ضميمهٔ تعلق احديان مدارج ترقي پيمود - و چون پدرش بدار القرار شتافت اگرچه براى وزارت نظام الملک آصف جاه از دكن طلب حضور گرديد او باضافهٔ منصب و خطاب اعتماد الدوله سربلندي

---

(۲) در [بعض نسخه] بكابل *

اندوخت - چون آصف جاه بعد تفویض وزارت صحبت خود
کوک ندیده دل از بودن حضور برگرفت و بتقریبی بدکن معاودت
نمود تعلقهٔ وزارت در سنه (۱۱۳۷) هزار و یکصد و سي و هفت
هجري بنام او قرار یافت - مدتها بعیش و سرور گذرانید - یکبار
در سنه (۱۱۴۷) هزار و یک صد و چهل و هفت هجري (که بالاجي راو
مرهتّه در ضلع مالوه هنگامه برپا کرد) او باتفاق خاندوران هریکے با فوج
علیحده تعین شد - و چهار جنگ غالبانه کرد - و مقدمه بصلح
انجامید - و بار دوم همراه پادشاه بمهم علي محمد خان روهیله (که
آثار طغیان بظهور آورده بود) از شاه جهان آباد برآمد - ابدا برغم
عمدة الملک و صفدر جنگ واسطهٔ افغان مزبور شده بملازمت
پادشاهي آورد - و دفعهٔ سیوم همراه شاهزاده (که بعد سلطنت
باحمد شاه ملقب گشته) با فوج بسیار بارادهٔ مقابلهٔ احمد شاه
دراني (که از لاهور ایطرف آمده بود) تا سرهند رفت - روزیکه
مقابله قرار داده بودند ناگاه گولهٔ اجل از توپخانهٔ قضا باو رسید
و مطابق سنه (۱۱۶۱) یکهزار و یکصد و شصت و یک هجري بدار
باقي پیوست - فراغت درست بود - و بحسن خلق و شیوهٔ تواضع
و فیض رساني نامے بنیکي بر آورده مقبول خاطر صغیر و کبیر گردید
روادار اذیت هیچ کس نشد - املاک پدرش (که بعضے بتعدي
بتصرف آمده بود) قیمت واجبي نموده تتمه بمالکان رسانید
و هرکه بفروخت راضي نشده مسترد گردانید - ادب مجبول

مزاجش بود - گویند در ایامے (که آصف جاه بدارالخلافه میرفت) نظر بکلان سالی او با وصف وزیر بودن برای خدمت او بر میخاست بعد درگذشتن او پسرش میرمنو چابک دستي بکار برده با چند هزار سوار بر سر اعدا تاخت - و آنها را قسمے از میدان برداشت که راه وطن پیش گرفتند - بدین تقریب بخطاب معین الملک رستم هند مخاطب شده صوبه‌دار لاهور و ملتان گشت - و در سنه (۱۱۶۲) هزار و یکصد و شصت و دو هجري (که شاه دراني از کابل متصل لاهور وارد شد) جنگ سهل بمیان آمده بصلح انجامید - شاه بدستور نادرشاه از سیالکوٹ و گجرات و اورنگ‌آباد و پرسرور (۲) چهار محال (۳) پیشکش خود مقرر کرده برگردید - و در سنه (۱۱۶۵) یکهزار و یکصد و شصت و پنج هجري باز بلاهور رسیده تا چهار ماه جنگ داشت - و بنفاق آدینه بیگ خان و کوراهل نوکران خود مغلوب گردیده بملازمت پیوست - شاه از جانب خود نایب لاهور مقرر کرده مراجعت نمود معین الملک سنه (۱۱۶۷) هزار و یکصد و شصت و هفت هجري روزے بشکار رفت - و طعام خورده درد احشا بهمرسید - از اسپ فرود آمده خواست قي کند - نشد - و دست هم اجابت نگردید - ناگاه جان بحق سپرد - و سند حکومت لاهور شاه بنام پسرش (که دوساله بود) کرده فرستاد - بنابر صغر سن او مادرش مستولي بر مهمات بود - ازین جهت رفقا متنفر شدند - درین ضمن پسر مذکور باجل

(۲) نسخهٔ [ب] از ٹتهه و سند و سیالکوٹ (۳) نسخهٔ [ا] بر سرور *

طبعي فوت نمود - و حکومت بخود بیگم یعني مادر طفل مزبور عاید شد - بعد چندے خواجه عبدالله خان پسر عبدالصمد خان بیگم را قید نموده نیابت صوبه از شاه طلب داشت - و از هنگامهٔ تنخواه سپاه پای استقامت او از جا رفت - و کار ببیگم رجوع گرفت - پس ازان میرزا جان نامي جماعه‌دار بیگم را مقید نمود - و آخر بصلح منجر شد - پستر عمادالملک بر لاهور دویده بیگم را بقید آورد چنانچه در احوال عمادالملک مفصل پیرایهٔ نگارش پذیرفته - و پسر دیگر اعتمادالدوله انتظام‌الدوله خانخانان است - که در عهد احمد شاه بتعلقهٔ وزارت از تغیر صفدر جنگ سرفراز شد - و سنه (۱۱۶۷) هزار و یکصد و شصت و هفت هجري بدست اقارب خود کشته گردید و یکے از پسرانش فخرالدوله است - که یک سال قبل از تحریر وارد دکن گشته در رفاقت نظام الدوله آصف جاه مي‌گذراند - بحال محرر این اوراق مهرباني دارد - دیگر اخلاف هم ازو باقي مانده *

* امیرالامرا غازي‌الدین خان بهادر فیروز جنگ *

پسر کلان نظام‌الملک آصف جاه و برادر اعیانيِ ناصر جنگ است نام اصليِ او میر محمد پناه - پیوند خویشي با قمرالدین خان وزیر داشت - پدر او را از صغر سن بحضور فردوس‌آرامگاه گذاشت - درانجا نشو و نما یافته ابتدا ببخشي‌گريِ احدیان سرفرازي پذیرفت - و در سنه (۱۱۵۳) هزار و یک صد و پنجاه و سه هجري (که پدرش بانتقال خاندوران بخدمت میر بخشیگري سرفراز شده بدکن آمد)

او بنیابت تعلقهٔ مزبور بپایهٔ بلند رتبگي برآمد - و پس از فوت پدرش در عهد احمد شاه قریب سه سال سادات خان میربخشي بود - پستر تعلقهٔ مرقوم و خطاب امیر الامرائي بنام او قرار یافت پس از شهادت ناصرجنگ خاطرش بحکومت ملک دکن کشید اتفاقا دران ایام (که ایلچي شاه دراني رسیده بود) صفدر جنگ ملهار راو هولکر را حسب ایمای پادشاه بوعدهٔ مبلغ خطیر همراه گرفته بحضور آمد - و پیش از رسیدن او جاوید خان پیغامهای شاه را قبول نموده ایلچي را رخصت نمود - صفدر جنگ حیران شد که هولکر را چه علاج نماید - امیرالامرا با هولکر اتفاق جسته او را برین راضي ساخت که صوبه داري دکن بنام امیرالامرا مقرر شود - او دست از تقاضای زر موعوده خواهد برداشت - لهذا از پیش‌گاه سلطنت بصوبه‌داري دکن و خطاب نظام‌الملک سر عزت برافراخت - پستر سند صوبهٔ خاندیس بنام مرهته بمهر خود کرده داده بامید اعانت آنها در عین‌برسات گل ولای صوبهٔ مالوه طی‌کرده وارد بلدهٔ برهان‌پور گردید - پستر باورنگ‌اباد آمده هفده روز توقف نمود - و بمرگ مفاجات (که طعام خورده بمستراح رفت - و برآمده قي کرد) مطابق سنه (۱۱۶۵) هزار و یکصد و شصت و پنج هجري بملک بقا پیوست استعداد علمي داشت - و آخرها همتي در مزاج او بهم رسیده بود پسرش غازي‌الدین خان ثالث است - که خطاب عماد‌الملک یافته و احوالش جداگانه سمت ارتسام پذیرفته *

* ابوالخیر خان بهادر امام جنگ *

از شیخ زاده های فاروقي ست - نسبش بشیخ فریدالدین شکرگنج (۲) میرسد - وطن اصلی بزرگانش میرپور (۲) سرکار خیرآباد (۳) اوده (۴) است از چندے بشکوه آباد سکونت گرفته بشکوه آبادي زبان زد گشت پدرش شیخ بهاءالدین در عهد خلدمکان بمنصب و تعلقهٔ صدارت و احتساب شکوه آباد سرفراز بود - نامبرده ابتدا بمنصب سه صدي سربلند گردیده مدتے برفاقت مرحمت خان در شادي‌آباد ماندو و صوبهٔ مالوه بود - سالے (که نظام‌الملک آصف جاه از مالوه عزیمت دکن نمود) نام برده موافقت او گزید - چون مرد سپاهي کار دیده و درین مقدمات رای درست داشت منظور نظر تربیت گردیده در بزم مشورت دخیل گشت - و بمنصب دو هزار و پانصدي و خطاب خاني و عطای جاگیر در خور عز امتیاز یافته بفوجداری نبي نگر (۵) عرف اُنگور توال قامت لیاقت آراست - چون در سنه (۱۱۳۶) هزار و یکصد و سي و شش هجري آن امیر بے نظیر از دارالخلافه مراجعت بدکن نمود خواجم قلي خان قلعه‌دار دهار و فوجدار ماندو صوبهٔ مالوه را همراه گرفته خان مذکور را درانجا گذاشت - پستر (که قطب‌الدین علي خان پذکوري بتعلقات مزبوره از حضور منصوب گردید) نام‌برده پیش آصف جاه آمده چون نظم صوبهٔ خاندیس بحفیظ‌الدین خان

(۲) در [بعضی نسخه] رحمة الله علیه میرسد (۳) نسخهٔ [ب] نیاگانش (۴) در [بعضی نسخه] راهر پور یارامپور (۵) در [بعضی نسخه] بني نگر عرف انذور ه

مقرر شد تعینات او گردید - و در تنبیه افواج مرهته تردد نمایان بظهور آورد - رفته رفته از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار و خطاب بهادر و عطای علم و نقاره رایت اعتبار برافراخت و گاهی بفوجداری گلشن آباد و لختی به نیابت خاندیس و چندے بخدمت فوجداری سرکار بگلانه نامزد گشت - و در عمل ناصرجنگ خطاب شمشیر بهادر یافته نایب صوبهٔ خجسته بنیاد شد - و در عمل مظفر جنگ باز بنظامت خاندیس سربلندي پذیرفت - و در عمل صلابت جنگ از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاري چهار هزار سوار و عطای پالکی جهالر دار سربلندگشته بخطاب امام‌جنگ مخاطب شده در جنگے (که وقت دیوانی راجه رگهناتهه داس با مرهته رو داد) سرکردگي مثل هراولي داشت - گویند بآرزوی شهادت دران جنگ جویای مرگ بود - اما بحسب اقتضای تقدیر بعد جنگ به نقرهٔ قلیلی مطابق سنه (١١٦٦) هزار و یکصد و شصت و شش هجري پا بعدم سرا گذاشت - مرد جري بود - در گفتگو بے‌باک - مناسبت بمذکورات علمي هم داشت - سالے (که بابو نایک نام سردار مرهته جمعیت بسیار فراهم آورده برای گرفتن چوتهه کرناتک حیدر آباد بآن سمت شتافت) او با فوجے از سرکار تعین شد - که رفته باتفاق انور الدین خان تعلقه دار کرناتک مذکور و عبدالنبي‌خان فوجدار کرپه و بهادر خان فوجدار کرنول به تنبیه او پردازد - چنانچه تاختن او بر نوج مقاهیر و گرفتن اشیا و اسباب آنها تسمے (که شکست فاحش

یافته آن سردار دیگر برنخاست) زبان‌زد خاص و عام است - دو پسر ازو باقي ماند - کلاني ابوالبرکات خان بهادر امام‌جنگ - جوهر جرأت داشت - در جواني درگذشت - و دومین شمس‌الدوله ابوالخیر خان بهادر تیغ جنگ - که در حالت تحریر مورد عنایت نظام‌الدوله آصف جاه است - و بمنصب پنج‌هزاري پنج هزارسوار و علم و نقاره و تیولداری محال یلغرب صوبهٔ بیدر سرافراز - اخلاق حمیده و توفیق کلمة الخیر دارد *

* ابو المنصور خان بهادر صفدر جنگ *

میرزا مقیم نام خواهر زاده و خویش برهان‌الملک است - پدرش خطاب سیادت خان داشت - نام برده پس از فوت خسر از پیشگاه دردرس‌آرامگاه بنظم صوبهٔ اوده مامور گردید - و به تنبیه مفسدان آن جا پرداخته منقاد ساخت - و در سنه (۱۱۵۵) هزار و یکصد و پنجاه و پنج هجري برطبق حکم پادشاه بکومک علي وردي خان ناظم صوبهٔ بنگاله (که افواج مرهته درانجا غبار فساد برداشته بود) بعظیم‌آباد پتنه شتافت - در جلدوی آن قلعهٔ رهتاس وچنادہ باومرحمت شد - چون ناظم مذکور متوهم شده حکم پادشاه متضمن موقوفی کومک رسانیده او بصوبهٔ خود مراجعت کرد - و سنه (۱۱۵۶) هزار و یکصد و پنجاه و شش هجري حسب‌الطلب بحضور آمده بانضمام داروغگی توپخانه چهرهٔ رشادت برافروخت - و سنه (۱۱۵۹) هزار و یکصد و پنجاه و نه هجري صوبهٔ اله‌آباد نیز از انتقال عمدة الملک امیر خان بوی قرار

گرفت - و در سال (۱۱۶۱) هزار و یکصد و شصت و یک هجري (که شاه دراني از قندهار قاصد هند گشته از لاهور این طرف آمد) او بر وفق حکم پادشاهي همراه سلطان احمد شاه تا سرهند شتافته پس از کشته شدن اعتماد الدوله قمرالدین خان پای استقامت محکم داشته نبرد شایسته بظهور آورد - تا آنکه شاه دراني معاودت نمود - چون بعد یک ماه ازان ببیست و هفتم ربیع الثاني سنه مذکور فردوس آرامگاه به نعیم جاوداني پیوست و احمد شاه پادشاه بر تخت سلطنت نشست و در ایام معدود خبر ارتحال آصف جاه از دکن رسید صفدر جنگ بخاطر جمع خلعت وزارت پوشید - ازانجا (که با علي محمد خان روهله خاطر بري داشت) قایم خان بنگش را بر سر سعدالله خان پسر روهله مزبور تحریک کرد - چون قایم خان با برادران بتفصیلے (که در احوال پدر او محمد خان بنگش ثبت یافته) کشته شد پادشاه را برداشته بر سر احمد خان بنگش برادر قایم خان برده تقاضای اموال قایم خان نمود - پادشاه در بلدهٔ کول توقف فرمود و صفدر جنگ بدریا گنج (که فرخ آباد ازانجا بیست کروه است) شتافت - مادر احمد خان آمده بر شصت لک روپیه معامله انفصال کرد - پادشاه معاودت بدارالخلافه فرمود - و صفدر جنگ برای تحصیل زر قرار داده قدرے توقف ورزیده بضبط محالات متعلقهٔ احمد خان پرداخت - و نولرای نامي را از قوم کایتهه (که ابتدا در سرکارش نوکر کم رتبه بود - و رفته رفته ترقي پیما گشته نایب صوبهٔ

اوده گردید) در قنوج داشته خود بحضور آمد - نام برده در هنگامهٔ افاغنه بکار آمد - صفدر جنگ باجتماع فوج پرداخته باتفاق سورجمل جات برسر احمد خان بنگش شتافت - و معرکهٔ کارزار آراسته شکست فاحش یافته سنه (۱۱۶۳) هزار و یکصد و شصت و سه هجري بدارالخلافه رسید - درین ضمن احمد خان بنگش در صوبهٔ الهآباد و اوده گرد فساد برداشته از نهب و غارت و سوختن مکانها دقیقهٔ فرونگذاشت - لهذا صفدر جنگ در سال دیگر با ملهار هولکر و جي‌اپا سندهیه (که هردو سردار معتبر مرهته بودند) اتفاق جسته بعزیمت مقابلهٔ احمد خان کمر همت چست بست - این مرتبه هزیمت بر افاغنه افتاد - آنها رفته در دامن کوه مداریه (که شعبه‌ایست از کوه کمایون) پناه گرفتند - و آخر بعجز گرائیده خاطرخواه صفدرجنگ صلح قرار یافت - درین اثنا (که آمد آمد شاه دراني از لاهور بجانب دهلي زبانزد شد) او بموجب فرمان پادشاه هولکر را بوعدهٔ زر خطیر همراه گرفته سنه (۱۱۶۵) هزار و یکصد و شصت و پنج هجري بدارالخلافه آمد - چون جاوید خان بهادر خواجه سرا (که مدار علیه سلطنت بود) با قلندر خان ایلچي شاه دراني دارو مدار کرده اورا برگردانید صفدر جنگ داخل بلده شده ازانجا (که با خواجه سرای مذکور دلجمعي نداشت) روزیکه بخانه‌اش وارد گشته بود اورا ازهم گذرانیده مهمات سلطنت بقبضهٔ اقتدار در آورد - و پس ازان پادشاه بتحریک انتظام الدوله خانخانان پسر قمرالدین خان باو پیغام کرد

که داروغگی غسل خانه و توپخانه را بگذارد - او بمطلب پی برده روزے چند خانه‌نشین شده درخواست رخصت تعلقه نمود - چون منظور نگردید بے رخصت برآمده بر دو کروهی بلدهٔ مزبور توقف گزید - و هر روز فساد در قدکشیدن بود - تا آنکه صفدرجنگ شاهزادهٔ جعلي را بتوزکي برداشت - و احمد شاه تعلقهٔ وزارت از تغیر او بانتظام الدوله مقرر فرمود - و عمادالملک بمحاربهٔ صفدر جنگ برخاسته تا شش ماه جنگ درمیان بود - آخر بوساطت انتظام‌الدوله بقرار بحالی صوبهٔ الهٔآباد و اودهه صلح صورت گرفت - صفدر جنگ بتعلقهٔ خود عازم گردیده هفدهم ذي‌الحجه سنه (۱۱۶۷) هزار و یکصد و شصت و هفت هجري درگذشت - پسرش شجاع الدوله است که ترجمه اش جداگانه سمت ایراد پذیرفته *

* آصف الدوله امیر الممالک *

سیومین پور نظام الملک آصف جاه است - نام اصلی او سید محمد - درحین حیات پدر بخطاب خاني و اسم صلابت جنگ بهادر مخاطب گردیده بصوبه داری حیدرآباد اختصاص گرفت - و پس از فوت پدر چون ناصر جنگ شهید برای دفع فتنهٔ مظفر جنگ متصل بندر پهلچري شتافت او نیز همراه بود - پس از وقوع شهادت ناصر جنگ باتفاق مظفر جنگ مراجعت نمود - چون در اثنای راه مظفر جنگ بر دست افاغنه کشته شد ازانجا (که او نسبت بدیگر برادران کلان سال بود) برمسند حکومت نشست - و از حضور

احمد شاه پادشاه باضافهٔ منصب و خطاب آصف الدوله ظفر جنگ پیرایهٔ امتیاز یافت - و ثانیا لفظ امیر الممالک افزوده شد - راجه رگهناتهه داس (که مدار مهمات او بود) جمعے از کلاه پوشان فرانسیس (۲) را (که همراه مظفرجنگ کمر عزیمت بسته بودند) دلدهي نموده رفیق ساخت - و باورنگ آباد رسیده سنه (۱۱۶۴) هزار و یکصد و شصت و چهار هجري بملک مرهته شتافته بآنها بقتال پرداخت - آخر صلح بمیان آورده بحیدرآباد رفت - و در اثنای راه رگهناتهه داس بدست سپاه ملازم کشته گشت - و رکن الدوله سید لشکرخان وکیل مطلق سرکار او شد - و سال دوم (۳) (که غازي الدین خان فیروز جنگ برادر کلانش بصوبه داري دکن مامور شده باتفاق مرهته بخجسته بنیاد رسید) اگرچه او در چند روز گذشت (۴) اما مرهته بدستاویزاسناد او اکثر ملک خاندیس و بعضے محالات صوبهٔ خجسته‌بنیاد کشیده گرفت کارهای خانگی او مدت حکومتش منوط برای کار پردازان بود - چون سند صوبه داري دکن بنام برادر او نظام‌الدوله آصف‌جاه (که از سابق بنام‌ولیعهدي دخیل امور مملکت بود) از پیشگاه سلطنت صدور یافت ناچار اورا بکنجے برنشاند - و در حبس‌گاه مطابق سنه (۱۱۷۷) هزار یکصد و هفتاد و هفت هجري انتقال نمود - و شهرت یافت که نگهبانانش کشتند *

---

(۲) نسخهٔ [ب] فراسیس (۳) در [بعضے نسخه] سال دوم آن که (۴) در [بعضے نسخه] در گذشت *

* اسمٰعیل خان بهادر پنی *

پدرش سلطان خان بصیغهٔ جماعه داري میگذرانید - صبیهٔ او بسرمست خان منسوب بود - و او پسر عظمت خان است - که در جنگ سید دلاور علي خان (۲) رو بروی فیل عضدالدوله عوض خان پیاده شده جان‌نثار گردید - پستر سرمست خان و سلطان خان برتبهٔ جاگیر داري مرتقي گشتند - اسمٰعیل خان با هزار سوار بشیوهٔ ارثي در سرکار صلابت‌جنگ و نظام‌الدوله آصف‌جاه نوکر بود - چون طالعش عروجے داشت رفته رفته بنیابت نظامت و متصدي‌گری محالات صوبهٔ برار (۳) چهرهٔ عزت برافروخت - چون با جانوجي بهوسله (که دران وقت تعلقه دار صوبهٔ مذکور از جانب مرهته بود) از سابق معرفت داشت بکجدار و مریز نقش عمل داري را درست ساخت - و مدتها رانق و فانق مهمات آنجا ماند - آخرها بنابر اعتیاد (۴) بمکیفات دماغش از کار رفته آثار خودسري بعرصهٔ ظهور در آورد - و این معني باعث وحشت مزاج نظام الدوله آصف جاه گردیده تادیب او مصمم فرمود و سالے (که جهت تنبیه پسران رگهوجي بهوسله سمت ناگپور نهضت نمود) اگرچه نامبرده کشته شدن رکن الدوله کار پرداز سرکار آن نوئین والا مکان را توطیهٔ اصلاح شمرده خود را با جمعیت قلیل متصل لشکرش رسانید التفات نیافته حرفهای غضب شنید - خواست بمکان

(۲) نسخهٔ [ب] غوث خان (۳) در [بعضی جا] بهرنسله نوشته (۴) نسخهٔ [ب] ازدیاد مکیفات *

خود برگردد - درین ضمن فوجے (که بر سراو تعین شده بود) نمودار گردید - ناچار با سي چهل سوارے (که دران وقت شرط رفاقت ادا نمودند) اسپ بمیدان نبرد تاخته صفوف برقنداران را برهم زده درمیان فوج سواران درآمد - بهر که میرسید شمشیرے حواله میکرد چون بدنش جراحت بسیار داشت در وسط فوج رسیده از اسپ

درافتاد - و مطابق سنه (۱۱۸۹) هزار و یکصد و هشتاد و نهم هجري جان بجان‌آفرین (۲) سپرد - پسرانش صلابت خان و بهلول خان مورد ترحم شده محال بالاپور و بدنیرهٔ بي‌بي و کرنج گانون صوبهٔ برار بجاگیر یافتند - و با جمعیت بنوکري مي پردازند *

* حرف الباء *

* بیرام خان خانخانان *

نسب بواسطهٔ بعلي شکر بیگ بهارلو (که از اعاظم طوائف ترکمان قراقوئینلو ست) میرسد - در زمان ارتفاع دولت این سلسله مثل قرا یوسف و پسرانش قرا سکندر و میرزا جهان‌شاه (که بسلطنت عراق عرب و آذربایجان رسیدند) علي شکر بیگ ولایت همدان و دینور و کردستان اقطاع یافت - تاحال آن ولایت بقلمرو علي‌شکر مشهور است پسرش پیر علي بیگ (۳) در زمان حسن پادشاه آق قوئینلو (که باستیصال

(۲) در [بعض نسخه] بجهان آفرین (۳) نسخهٔ [ب] میر علي بیگ *

قراقوئیلو پرداخت) بحصار شادمان آمده نزد سلطان محمود میرزا روزے چند بسر برده بفارس شتافت - و با حاکم شیراز محاربه کرده منهزم گشت - و در همان ایام بر دست امرای سلطان حسین میرزا کشته شد - و پس ازان پسرش یار بیگ در زمان شاه اسمعیل صفوي از عراق بر آمده در بدخشان سکونت گرفت - و ازانجا نزد امیر خسرو شاه بقندز رفت - و پس از انقضای دولت او با پسر خود سیف علي بیگ (که پدر بیرام خان باشد) ملازم بابر پادشاه گردید - بیرام خان در بدخشان متولد شد - و بعد از فوت پدر ببلخ رفته تحصیل علم مي نمود - در شازده سالگي بخدمت جنت آشیاني آمده روز بروز در ظل عنایت تربیت مي یافت - تا بسعادت قرب و مصاحبت و امارت رسید - و در قضیهٔ نامرضیهٔ قنوج جان سپاریها کرده سنبل (۲) رویه افتاد - و براجه مترسین (که از زمینداران معتبر آن سرزمین بود) در قصبهٔ لکهنور التجا برد - چون این خبر بشیر خان رسید طلبداشت در راه مالوه بار پیوست - شیرخان برخاسته معانقه کرد - و در جاب خاطرش سخنان فریبنده گفت - و بتقریبی برزبانش گذشت - هر که اخلاص دارد خطا نمیکند - بیرام خان در جواب گفت چنین است هرکه اخلاص دارد خطا نخواهد کرد - و از نزدیک برهانپور بهزار گونه بیقراري باتفاق ابو القاسم حاکم گوالیار فرار نموده سمت گجرات راهي شد - در راه ایلچی شیر خان (که از گجرات مي آمد) آگاه گشته

---

(۲) در [بعضی نسخه] سنبهل *

کس فرستاد - و ابوالقاسم را (که بصورت وجثه نمودے داشت) همراه گرفت (۲) - بیرام خان از نیک‌ذاتي و جوان‌مردي بمبالغه گفت - که من بیرام خانم - ابوالقاسم مردمي بجای‌آورده گفت - این ملازم من است میخواهد که فدای من شود - دست ازین باز دارند - بیرام خان بدین طریق نجات یافته بگجرات پیش سلطان محمود رفت - و ابو القاسم را از ناشناسي از هم‌گذرانیدند - بارها شیر خان میگفت - که همان زمان (که بیرام‌خان گفت - که هر که اخلاص دارد خطا نمیکند) فهمیده بودم که با ما نمي‌سازد - سلطان محمودگجراتي نیز تکلیف رفاقت کرد - بیرام خان قبول ننمود - و رخصت سفرحجاز گرفته ببندر مبارک سورت آمد و ازانجا بولایت هردوار شتافته بعزم ملازمت جنت‌آشیاني ره گرای ولایت سندهه گردید - تا آنکه هفتم محرم سنه (۹۵۰) نهصد و پنجاه در وقتي [که پادشاه از ولایت مالدیو مراجعت کرده در قصبهٔ جون (که بر کنار آب سندهه واقع است - و بکثرت حدائق و انهار ممتاز اکثر بلاد آنجا ست) طرح اقامت انداخته بودند] شرف قدمبوس دریافته مورد عنایت گردید - حسب اتفاق روزیکه داخل جون میشود پیش از ملازمت اول گذرش (۳) بر جنگ‌گاه افتاد - که فوج پادشاهي با ارغونیان محاربه داشت - بیرام خان خود را امادهٔ جنگ ساخته مردانه کارزار کرد - چنانچه سپاه نصرت‌قرین متحیر ماندند - که همانا از جنود غیبي ست - و چون ظاهر شد که بیرام‌خان است غریو از مردم

---

(۲) نسخهٔ [ج] داشت گرفت (۳) در [اکثر نسخه] گذارش •

برخاست - و در سفر عراق عمدهٔ ملازمان وفاکیش بود - شاه ایران هم
اورا بحسن فراست و تهذیب اخلاقش منظور نظر ساخت چون شاه
عالي قدر بجهت انبساط خاطر جنت آشیاني گاهے بزم جشنے ترتیب
میفرمود وگاهے طرح شکارے مي انداخت روزے (که صحبت چوگان بازي
و قبق اندازي بود) اورا بخطاب خاني سرفراز کرد - بعد معاودت از
عراق با منشور نصائح شاهي و فرمان موعظت بنیان همایوني نزد
میرزا کامران رفته بفکر صحیح خود چنان بخاطر آورد که بمیرزا (که
نشسته باشد) هر دو منشور دادن مناسب نیست - و استاده تعظیم
بجا آوردن از میرزا مستبعد - مصحفی بدست گرفته برسم پیشکش
آورد - میرزا بجهت تعظیم آن راست ایستاد - درانوقت هر دو منشور
گذرانید - و چون جنت آشیاني بعد فتح قندهار (که بموجب وعدهٔ شاه
بقزلباشیه سپرده) ارادهٔ تسخیرکابل مصمم کردند مأمنی برای اهل وعیال
ضرور بود - لهذا قلعه را جبرا ازانها گرفته حوالهٔ بیرام خان نمودند
و بشاه معذرت نوشتند - که بیرام خان فدوي طرفین است - باو حواله
کردیم - و چون در سنه (۹٦۱) نهصد و شصت و یک بعضی فتنه سازان از
جانب بیرام خان سخنان غیر موقع بپادشاه رسانیدند خود بقندهار
آمدند - ظاهر شد که آنچه گفته اند از صدق پرتو نداشت - مورد
نوازش شد - و در یساق هندوستان عمدهٔ جمیع سرداران و پیش قدمان
معرکه او بوده به نیروی شهامت و جسارت فتحهای نمایان کرد
خصوص در جنگ ماچهیواره - که بسرداری خود بمردم قلیل با افاغنهٔ

بسیار جنگ کرده غالب آمد - و سرهند وغیره پرگنات جاگیر یافته بخطابهای عالیه (یار وفادار و برادر نیکو سیر - و فرزند سعادت مند) اختصاص گرفت - و در سنه (٩٦٣) نهصد و شصت و سه باتالیقی شاهزاده محمد اکبر ممتاز گشته به تنبیه سکندر خان سور و انتظام مهام صوبهٔ پنجاب با شاهزاده تعین یافت - و در همین سال دوم ربیع الآخر روز جمعه (که عرش آشیاني در قصبهٔ کلانور مضاف پنجاب بر تخت جلوس نمودند) بیرام خان وکیل السلطنت شد - و حل و عقد امور خلافت و رتق و فتق جنود نصرت برای صواب نمای او تفویض یافت و بخطاب والای خانخانان کوس ناموري بلندآوازه ساخته درمخاطبات بخان بابا مخاطب گشت - و در سنه (٩٦٥) نهصد و شصت و پنج با سلیمه سلطان بیگم (که جنت آشیاني در حیات خود با بیرام خان نامزد کرده بودند) عقد ازدواج اتفاق افتاد *

او صبیهٔ میرزا نورالدین محمد و خواهرزادهٔ جنت آشیاني ست میرزا پسر علاؤالدین محمد - و او پسر خواجه حسین - که بخواجه زادهٔ چغانیان (٢) شهرت دارد - و نبیره زادهٔ خواجه حسن عطار - و ایشان بیواسطه فرزند خواجه علاؤالدین - که خلیفهٔ خواجه نقشبند اند - صبیهٔ شه بیگم دختر علي شکر بیگ جد سیوم بیرام خان (که در خانهٔ سلطان محمود بن سلطان ابوسعید بود) بخواجه زاده منسوب شده - بملاحظهٔ این نسبت گیتي ستاني دختر خود گلبرگ بیگم را بمیرزا انتساب

(٢) نسخهٔ [١] جغائیان *

فرمودند - و بدین مناسبتها این نسبت واقع شد - بیگم طبع موزون داشته مخفي تخلص میکرد - این شعر مشهور ازوست * * شعر *

* کاکلت را من ز مستي رشتهٔ جان گفته ام *

* مست بودم زین سبب حرف پریشان گفته ام *

بعد فوت بیرام خان عرش‌آشیاني بیگم را بنکاح خود آوردند - در سال هفتم جهانگیري فوت کرد *

سبحان الله باین قرب و منزلت و آن استقلال و اقتدار و آن همه دانائي و معامله داني و وفور اخلاص و عقیدت اموره چند از نیرنگي تقدیر برلوحهٔ ظهور نقش‌بست - که مزاج عرش‌آشیاني ازان بزرگ منش منحرف گشت - و في الحقیقت فتنه سازان حسد آگین از ناتوان‌بیني و خود غرضي یکي را بصد رسانیده مزاج پادشاه نوجوان را برگردانیدند - و خوشامد سازان خانه برانداز طبع آن امیر کهن سال را ازجا بردند - که آنچه بایست بمراعات آن نپرداخت - چنانچه روزے بیرام خان بکشتي سیر دریای جون میکرد - یکي از فیلان پادشاهي از جوش مستي بآب درآمده بطرف کشتي دوید - اگرچه فیلبان بزور تمام نگاهداشت اما خانخانان بتوهمے که داشت اضطراب بسیار نمود - و پادشاه بمراعات خاطر او فیلبان را نزد او فرستادند او حفظ توره نکرده فیلبان را گردن‌زد - ازین حرکت نهایت مزاج پادشاه برآشفت - و مفارقت او و ترک مدارا بدو تصمیم نمودند - چنانکه در سنه (۹۶۷) نهصد و شصت و هفت عرش‌آشیاني از آگره ببهانهٔ

شکار روانهٔ دهلي شدند - و درانجا رسیده بطلب امرا احکام فرستادند و شهاب‌الدین احمدخان باستصواب ماهم انکه بتمشیت مهمات ملکي مامور شد - خانخانان میخواست خودرا بملازمت رساند - عرش‌آشیاني پیغام فرستادند که درین مرتبه دیدنها نخواهد شد - بهتر اینکه بحضور نیاید - برخي برانند که پادشاه بعزیمت صرف شکار بر آمده چون بسکندر آباد دهلي رسید بترغیب ماهم‌انکه بشوق ملازمت مریم‌مکاني ارخاي عنان بدهلي نمود - هیچ از جانب بیرام‌خان غبارے بر حاشیهٔ خاطر نبود - اگرچه حسدا و اشرار از ابتدا در فکر آن بودند (که طرح دیگر بر روی کار خودها آورده مدعا یاب شوند) و بقابو سخني (که موجب بے‌التفاتي شود) بحضور میگفتند خصوص ادهم‌خان و مادرش ماهم انکه اما چون صفای عقیدت بیرام خان در مرآت ضمیر پادشاهي منطبع بود آن حرفهای بے فروغ پذیرائي نمي‌یافت - لیکن چون گفته اند * شعر *

* هرچند باغیار عنایت نظرے هست *

* گوئیم بدیشان که سخن را اثرے هست *

اهل عناد (که فرصت جو بودند) درین وقت کدورتها ذهن‌نشین ساختند *

بالجمله او هم از راه درست اعتقادي خود اثاثهٔ سلطنت را باامرای عمده روانهٔ حضور کرده درخواست سفر حجاز نمود - و باز بوساوس بد نفسان چند خود را بمهوات انداخت - و چون آوازهٔ فوج

پادشاهي بتعاقب او شهرت‌گرفت همه مردم پادشاهي ازو جدا شدند او هم تمن‌توغ و علم و نقاره و ساير ادوات امارت مصحوب حسين‌قلي بيگ همشيرزادهٔ خود بحضور فرستاد - و بامرا (که نامزد تعاقب (۲) شده بودند) نوشت - که من از همه دست برداشته ام - براى چه تصديع ميکشيد - مرا از مدتها زيارت عتبات عاليات نصب العين همت بود - الحال سررشتهٔ روائي مقصود بدست افتاد - ناچار امرا نيز برگشتند - چون راي مالديو راجهٔ جودهپور سرراه‌گجرات بود و با خان نزاع داشت از ناگور به بيکانير شتافت - و راي کليان‌مل زميندار آنجا بقدم اخلاص پيش‌آمده لوازم مهمانداري بتقديم رسانيد - درين اثنا شهرت يافت که ملا پيرمحمد از گجرات رسيده بتعاقب مامور شد - فتنه انگيزان مزاج بيرام خان بر شورانيدند - و قرار مخالفت داده بپنجاب عنان تاب ساختند - و باز بفريب کلپتره سرايان تيره بخت پرده از روى کار برداشته رو به پنجاب گذاشت - و در جمع مردم کوشيده بامراى اطراف نوشت - که ارادهٔ سفر حجاز داشتم - ليکن چون معلوم شد (که ماهم انگه و غيره مزاج پادشاهي را منحرف ساخته آوارگي مرا بخود نسبت ميدهند) لهذا بخاطر رسيد که يک دفعه سزاى بدکرداران داده متوجه سفر مبارک شوم و ملا پيرمحمد شرواني را (که درينولا علم و نقاره يافته متعهد اخراج من گشته) دريابم *

---

(۲) نسخهٔ [ج] نامزد شده بودند *

بالجمله همین چیزها باعث برآشفتگی او شده مغلوب غضب گردید - و نتوانست خود را باز داشت - مفتنان هم فرصت دیده زیاده تر مزاجش را بشورش آوردند - بهر تقدیر چون بغی خانخانان باعلان رسید عرش آشیانی اتگه خان را منقلا ساخته خود هم متعاقب از دهلي برآمدند - دران وقت خانخانان در گرفتن جالندهر اهتمام داشت - آمدن (۲) اتگه خان معلوم کرده بمقابله شتافت - و بعد محاربهٔ سخت خانخانان هزیمت یافته در تلواره (۳) (که جائی ست مستحکم در کوه سوالک) براجهٔ آنجا راجه گنیس پناه جست - چون صیت وصول موکب اکبري بنواحي کوهستان رسید مردم پیش آهنگ او از قلعه برآمده جنگ نمودند - گویند دران زد و خورد سلطان حسین خان جلایر از لشکر پادشاهي کشته شد - و سر او را بریده نزد خانخانان بردند - بے اختیار گریسته گفت زندگي من گرای آن نمیزند که باعث خون این قسم جماعه شوم - بتاسف تمام جمال خان غلام خود را بحضور فرستاده درخواست عفو جرائم نمود - عرش آشیاني منعم خان را با امرای دیگر درون کوه فرستاد - که بعهد درست طمانینت افزای خاطر بیرام خان شده بملازمت بیارند - در ماه محرم سنه (۹۶۸) نهصد و شصت و هشت سال پنجم خانخانان بحوالي اردو رسید - جمیع امرا پذیرا گشته باعزاز تمام آوردند - و چون روبرو آمد رپاک در گردن انداخته سر بپای پادشاهي گذاشت - و به هاي هاي گریست - عرش آشیاني

(۲) نسخهٔ [ب] بمقابل (۳) یا گنیش

از کمال رأفت در آغوش گرفته رو پاک از گردن او برداشتند - و پرسش احوال فرموده بدستور معین حکم نشستن فرمودند - و خلعت فاخره (که در بر داشتند) التفات فرموده رخصت زیارت اماکن شریفه دادند چون بشهر پتن متعلقهٔ گجرات (که پیش ازین بنهرواله موسوم بود) رسید چند روز جهت آسایش محمل اقامت کشاد - دران ایام موسی خان فولادي حاکم آن شهر بود - و طوایف افغانان بر سر او جمع آمدند ازان جمله مبارک خان لوحاني (که پدر او در جنگ ماچهیواره بقتل رسیده بود) انتقامے بخاطر آورد - و نیز زن کشمیري سلیم شاه با دخترے که ازو بود همراه قافلهٔ بیرام خان عزیمت حجاز داشت و مقرر شده بود که به پسر بیرام خان نسبت نماید - ازین رهگذر هم افغانان شورشے داشتند - روز جمعه چهاردهم جمادي الاول سنه مذکور بیرام خان بسیر کولابے (که سیرگاه آن شهراست - و بسهس لنگ شهرت دارد - چه هزار بتخانه دو رویهٔ آن حوض است) رفته - در وقت فرود آمدن از کشتي آن جاهل چنان وا نمود که برای دیدن آمده وقت ملاقات خنجرے حواله کرد - که کارش تمام شد - درین وقت کلمهٔ (الله اکبر) بر زبان خانخانان رسیده ازین عالم در گذشت و بسعادت شهادت (که از مدتها بدعا میخواست - و از اهل الله استدعا میکرد) فایز گردید - گویند حجامت و غسل روز چهارشنبه بنیت شهادت ازسالها ناغه نمي کرد - چنانچه در زمان استقلال یکے ازسادات ساده لوح این را شنید - و در مجلس او برخاسته گفت - به نیت

شهادت نواب فاتحه خوانيم - تبسم كرده گفت - مير اين چه غمخواري ست - شهادت ميخواهم - اما نه باين زودي *

القصه از وقوع اين سانحه هركدام از ملازمان بجائى شتافت و بيرام خان در خاك و خون افتاده - جمعى از فقرا قالب خونين اورا برداشته حوالى مقبرهٔ شيخ حسام (كه از مشائخ آنجا بود) بخاك سپردند - و بعد ازان بسعي حسين قلي خان (۲) خانجهان بمشهد مقدس مدفون گشت - قاسم ارسلان مشهدي در تاريخ اين واقعه گويد - و گويند او پيش ازين سانحه بمدتى در خواب دريافته گفته بود * * بيت *

* بيرم بطواف كعبه چون بست احرام *
* در راه شد از شهادتش كار تمـــام *
* در واقعـــه هاتفى پى تاريخش *
* گفتا كه شهيد شد محمد بيـــرام *

نعش خان را بدهلي نقل نموده حسب وصيت در سنه (۹۸۵) نهصد و هشتاد و پنج بمشهد رضويه بردند - بيرام خان در شعر بسيار درست سليقه بود - قصائد (۳) غرا و در اشعار استادان دخلهاى بجا دارد و آنهارا جمع نموده دخليه نام كرده - گويند زمانى (كه بيرام خان درقندهار بود) جنت آشياني اين رباعي نوشتند * * رباعي *

---

(۲) در [بعضى نسخه] حسين علي خان (۳) در [بعضى نسخه] قصائد غرا دارد - و دراشعار اوستادان دخلهاى بجا *

* ای آنکه انیس خاطر محزونی *
* چون طبع لطیف خویشتن موزونی *
* بی یاد تو من نیم زمانی هرگز *
* اما تو بیاد من محزون چونی *

* بیرام خان در جواب نوشت * * رباعی *

* ای آنکه بذات سایهٔ بیچونی *
* از هر چه ترا وصف کنم افزونی *
* چون میدانی که بیتو چون میگذرد *
* چون می‌پرسی که در فراقم چونی *

گویند شبی همایون پادشاه با خان محاطبه داشت - و او را غفلتی دست داد - فرمودند بتو میگویم - خان متنبه شده گفت پادشاهم حاضرم - لیکن شنیده ام که در ملازمت سلاطین حفظ چشم و در خدمت درویشان نگاهداشت دل و پیش علما پاسبانیِ زبان باید کرد - درین فکر بودم - که چون در حضرت هرسه چیز جمع شده - کدام یک را توانم نگاهداشت - پادشاه را این لطیفهٔ او بداهةً خوش آمد تحسین نمودند (۲) *

صاحب طبقات اکبری نوشته که بیست و پنج کس از ملازمان بیرام خان بمنصب پنجهزاری رسیده صاحب علم و نقاره شدند حق این ست که بیرام خان بفضل و کمال و صلاح و تقوی و همت

(۲) نسخهٔ [ج] فرمودند *

و کرم آراستگي داشت - و مدبر شجاع و کاردان قوي دل بود - نظر بر اسباب ظاهر حقے عظیم برین خانوادهٔ عالیهٔ تیموریه ثابت کرد درچنین تخالف ایام [که هنوز سلطنت همایون پادشاه انتظامی نگرفته بود که از میان رفت - و پادشاهزاده خوردسال ناتجربه کار - سوای پنجاب تمام ملک از تصرف بدر رفته - افغانان باآن همه کثرت و هجوم بدعوی سلطنت لوای انا ولاغیري مي افراشتند - و درهرگوشه وکنار واقعه طلبان طبل مخالفت مي زدند - امرای چغتیه (که دلدهٔ اقامت هندوستان نبودند) مشورت رفتن کابل میدادند - میرزا سلیمان قابو یافته در کابل خطبهٔ خود خواند] بمحض نیروی جگرداري و ثبات پائي و حسن تدبیر صایبه و فکر رضیهٔ بیرام خان آب رفته بجو آمد - و سلطنت را استقرارے بهمرسید - عرش آشیاني هم بانواع دلجوئي و نوازش جمیع مهام مفوض بدو داشته قسمها ازو گرفت - که آنچه مناسب و صلاح کار باشد بعمل آرد - مداهنه و مراعات کسے منظور نباشد - واز لومت لایم نترسد - و این مصرع خواند * مصرع *

* دوست گو دوست شود هر دو جهان دشمن باش *

چون روز بروز اقتدار و تسلط خانخانان زیاده تر شد خار حسد در دلها شکست - ناتوان بینان حسد پیشه (۲) به شقیقه سازي و نمامي دروغ و راست را باهم مي بافتند - و یکے را بصد رسانیده مزاج پادشاهي منحرف میساختند - خانخانان هم در اقتدار و استقلال

---

(۲) نسخهٔ [ج] نفاق پیشه ٭

خود دیگرے را بچشم اعتبار نیاوردہ اعتنا بشان آنها نمي کرد - اما بدمظنگي و توهم بخود راہ دادہ بود - که زود از جا در مي آمد پس از برهمزدگي هم خانخانان اصلا ارادۂ بغي نداشت - بمجرد ابلاغ پیغام پادشاهي (که میر عبداللطیف قزویني آورد) اثاثه و اسباب امارت بحضور فرستادہ ارادۂ سفر حجاز نمود - فتنه اندوزان طرفین نگذاشتند - مخالفان بزمینداران سر راہ نوشتند - که نگذارند بسلامت بدر رود - و موالف باغرا و اغوا پرداخت - که مردمے (که در هیچ مرتبه نبودند) برانداختن شما را بحسن تدبیر خود بسته بکامیابي نازش نمایند - و شما را با این همه حقوق بذلت و خواري برآرند (٢) - مردن بناموس به از زیستن بعار است - و بجائے رسانیدند که موجب خسار و نکال او گردید • فکمه • آدمي را خویشتن بیني وحب جاہ بروز بد مي نشاند - و در مهالک و آفات مي اندازد - ازین است که حب دنیا راس الخطایا ست • * بیت *

* آفت سر و برگ هوس آرائي جاہ است *
* سر باختن شمع ز سامان کلاہ است *

* بهادر خان شیباني *

محمد سعید نام - برادر خانزمان علي قلي خان - و از امرای پنجهزاری اکبري ست - در وقت نهضت الویۂ همایوني بتسخیر هندوستان زمین داور بدو تفویض یافته بود - بعد چندے از بدسرشتي

---

(٢) در [بعض نسخه] برانند •

هوای گرفتن قندهار در سرش پیچید - و خواست که بمکر و خدیعت کار پیش برد - میسر نشد - ناچار اوباش واقعه طلب گرد آورده آمادهٔ جنگ و جدال گشت - شاه محمد خان قلاتي (که از طرف بیرام خان بمحافظت قلعه مي پرداخت) کومک هندوستان را دور دیده قلعه را استحکام داده بشاه ایران ملتجي شد - و حسب طلب او فوجی از قزلباش رسیده ناگهاني بر سر بهادر خان ریخت او جنگهای سخت کرده کارے نساخت - رو بگریز آورد - چون نتوانست دران ضلع بسر برد سال دوم جلوس وقتے (که عرش آشیاني بمحاصرهٔ مانکوت اشتغال داشتند) شرمگین بدرگاه آمد - و بوسیلهٔ سفارش بیرام خان عفو تقصیر او شده ملتان از تغیر محمد قلي خان برلاس بجاگیرش مقرر گشت - و در سال سیوم بهادر خان با بسیارے از امرا بتسخیر مالوه نامزد گشته - در همان ایام برهمزدگی دولت بیرام خان بمیان آمد - خان مذکور اورا باز گردانید - تا خود آن ولایت را در حیطهٔ تصرف آورد - و باز ازین فکر برگشت - بهادر خان در دهلي بحضور رسیده بصوابدید ماهم انکه منصب بزرگ وکالت حوالهٔ او شد - چندروزے نکشید که اتاوه به تیولش مقرر گشته رخصت یافت - سال دهم (که خانزمان برادر کلانش مخالفت ورزید) اورا باتفاق سکندر خان اوزبک بولایت سرهار فرستاد - که ازان راه بهند درآمده خلل انداز شود - ازین جهت عرش آشیاني فوجی بسرداری میر معز الملک مشهدي تعین کرد - هرچند بهادر خان

در عجز زد و گفت مادرم با ابراهیم خان اوزبک بحضور شتافته عفو
تقصیرات من و برادرم شد میر معز الملک قبول ننموده بجنگ
درآمد - اگرچه سکندرخان (که با او همداستان بود) رو بفرار گذاشت
اما بهادر خان بر قول میر معزالملک ریخت - شاه بداغ خان (که از
امرای سپاهي منش بود) دستگیر گشت - و میر بهزیمت رو آورد
چون عفو جرائم خانزمان و او شده بود تلافي این حرکت در تراخي
افتاد - و ازانجا [که عفو جرائم مشروط بدان بود (که تا الویهٔ پادشاهي
درین ضلع ظلال افگن است خانزمان از آب گنگ نگذرد) و همین که
عرش‌آشیاني بسیر قلعهٔ چناده (۲) توجه فرمود علي قلي خان مساهله
نموده از آب گنگ گذشت] پادشاه بغضب در آمده برسر او ایلغار
نمود - و باشرف خان (که در جونپور بود) حکم رفت - که مادرش را
مقید سازد - بهادر خان ازین ماجرا آگهي یافته بتعجیل تمام
بر سر جونپور شتافته بر قلعه دست یافت - و اشرف خان را مقید
نموده مادر خود را از قید برآورد - و جونپور و بنارس را یغمائي کرده
تا مراجعت پادشاه خود بدر زد - اما باز بسبب صفح جرائم خانزمان
و بعجز و ضعیف‌نالي منعم خان بتدارک بے اعتدالیهای بهادر خان
متوجه نشدند - تا آنکه سال دوازدهم سنه (۹۷۴) نهصد و هفتاد
و چهار هجري همراه برادر از کمال بے آزرمي و ناحق شناسي
با عرش‌آشیاني عرصهٔ مبارزت پیمود - چون باباخان قاقشال بر فوج

(۲) یا بسوی *

خانزمان حمله برد بهادر خان مقابل گشته اورا برداشت - ناگاه اسپش تیر خورده چراغ پا شد - و بر زمین انداخت - مردمش از مشاهدهٔ این حال متفرق گشتند - دلاوران فوج فیروزي بر سرش هجوم آوردند - وزیر جمیل بیگ (۲) (که متصدي منصبدار آن وقت بود) از بدذاتي و آزمندي چیزے گرفته رها کرد - درین اثنا دیگرے یاو رسیده اورا ردیف خود ساخت - و نزد پادشاه آورد - عرش آشیاني فرمودند - بهادر خان ما با شما چه بد کردیم - که این همه باعث فتنه و فساد شدید - گفت الحمدلله علی کل حال - شاید هنوز بے حقیقتي خود مجزوم نبود - والا حرف ندامتے بر زبانش میگذشت - بالحاح دولتخواهان درهمان وقت بشهباز خان حکم شد - که بدم شمشیر گردنش از بار سبک ساخت - طبع موزون داشته شعر میگفت این مطلع ازوست * * بیت *

* آن شوخ جفا پیشه دگر سنگ گرفته *

* گویا بمن خسته ره جنگ گرفته *

* باز بهادر *

بایزید نام پسر شجاعت خان سور - که بزبان عوام هند بسجاول خان مشهور است - چون شیرشاه مالوه را از ملو خان مخاطب بقادرشاه بر گرفت مشار الیه را (که از امرا و خاصه خیلان او بود) سپه سالار آن دیار ساخت - و در زمان سلیم شاه بحضور شتافته بعد چندے

---

(۲) نسخهٔ [ج] وزیر بیگ *

ناخوش شده[۲] برخاسته بمالوه آمد - سلیم شاه فوج‌کشي نمود - او پناه براجهٔ دونگرپور برد - آخر سلیم شاه اورا بعهد و پیمان پیش خود طلبیده همراه نگاهداشت - و مالوه بامرا تقسیم نمود - پس ازان در زمان عدلي بنازگي حکومت مالوه یافته میخواست خطبه و سکه بنام خود کند - در سنه (۹۶۲) نهصد و شصت و دو باجل طبعي درگذشت - باز بهادر بجاي پدر نشست - و اکثر مخالفان را بر انداخته در سنه (۹۶۳) نهصد و شصت و سه چتر بر سر گرفته خطبه بنام خود خواند - و تمام مالوه را بحیطهٔ تصرف در آورده فوجي بر سر گدهه (که ملکي سخت وسیع) کشید - و از راني درگاوتي (که ریاست آن ولایت مي‌نمود) شکست یافته بتلافئ آن نپرداخت - و مشغول بعیش و عشرت شد - و بناي دولت خود را بر آب و باد گذاشت یعني بمرتبهٔ شیفتهٔ باده پیمائي و نغمه آرائي گردید که شب از روز نشناخته غیر ازین در امر بهیچ کارے نمي‌پرداخت *

باده را حکمت اساسان قدرے معین و زمانے مشخص قرار داده بملاحظهٔ ترتیب ترکیب عنصري نسبت ببعضے طبائع و امزجه تجویز فرمووده‌اند - و بنغمه دانش پروران دوربین در هنگام کلالت طبع و ملالت ضمیر (که از فرط اشتغال بمهمات دنیوي بهم رسد) بجهت کسب انتعاش طبیعت و انبساط حال توجه نموده - نه آنکه هر دو را از مقاصد عظمی اندیشیده همواره اوقات گرامي را که بدل ندارد

---

(۲) نسخهٔ [ج] ناخوش برخاسته ٭

بدان گذرانند - باز بهادر (که خود در فنون سرود و نغمه استاد وقت بود) در فراهم آوردن پاتران همگي همت مصروف داشت - همه بحسن نغمه طاق - و نغمهٔ حسن آنها مشهور آفاق - سرآمد آن طایفه روپ متي (۲) نام - گویند پدمني بود - که قسم اول است از اقسام اربعهٔ نسوان - که دانشوران هند تقسیم کرده اند - یعني آنچه صفات خوب زنان است از روی ترکیب عنصري درو مي‌باشد - و باز بهادر را با او علاقهٔ غریب بود - اشعار هندي پیوسته در عشق او گفتي - و دلے خالي کردے - داستانهای حسن و عشق اینها تا حال بر زبانها شایع است *

در سال ششم اکبري سنه (۹۶۸) نهصد و شصت و هشت هجري ادهم خان کوکه با امرای دیگر بتسخیر مالوه تعین شد - باز بهادر در کروهي سارنگپور (که مقر او بود) قلعه کرده نشست - و جنگ مي‌نمود - و مردمش همه (که آزرده خاطر بودند) تن ده نگشتند محاربهٔ سخت نموده هزیمت خورد - چون چند کسے اعتمادي بر سر زنان و پاتران گذاشته بود (که اگر خبر شکست من رسد همه را ته تیغ کشند - چنانچه رسم هندوستان است) چون صورت شکست نمودار شد نقش حیات چندے بآب شمشیر محو گشت - و جمعے زخمي شده رمقے از زندگي بردند - و بعضے را نوبت نرسید - افواج پادشاهي بشهر درآمد - فرصت نشد که دیگر بدان امر پردازند

(۲) در [بعضے نسخه] روپ مني - یا روپ بتي باشد *

ادهم خان همه را متصرف شده بجست و جوی روپمتي (که ز
کاري داشت) افتاد - چون این نغمه بگوش او رسید وفا بجوش آمده
پیالهٔ زهر هلاهل بدوستکامی بازبهادر مردانه درکشید *

و چون از تغیر ادهم خان حکومت مالوه به پیر محمد خان
شرواني تفویض یافت باز بهادر (که درجنگلهای مابین‌خاندیس و مالوه (۲)
آواره میگشت) فوجی فراهم‌آورده بآویزش درآمد - بتازگي از پیر محمد
خان شکست یافته بمیران مبارک شاه والی خاندیس پناه برد - او
لشکر خود همراه ساخت - درین ضمن با پیر محمد خان (که بعد فتح
بیجاگده با معدودی بغارت برهان پور شتافته با غنائم فراوان
برگشته بود) مقابله واقع شد - از قضا هزیمت بر پیر محمد خان
افتاد - او در فرار سراسیمه از دریای نربده مي‌گذشت - از اسپ
جدا شده غریق بحر فنا گردید - امرای جاگیردار مالوه دل از دست
داده بآگره رفتند - بازبهادر بفراغ خاطر مجددا مالوه را متصرف
گشت - بسنوح این واقعه در سال هفتم عبد الله خان اوزبک (که
از امرای اکبري بود) با جمعی از عمدها بضبط و ربط آن ولایت مامور
شد - بازبهادر پیش از وصول جنود پادشاهي پای ثبات بلغزش داده
رو بفرار آورد - و از رعب تعاقب عساکر منصوره در تنگنای کوهستان
خود را انداخت - و عمری بآوارگي بسر برد - چندگاه نزد بهرجي
زمیندار بگلانه رفت - و ازانجا در گجرات بچنگیزخان و شیر خان

---

(۲) نسخهٔ [ب] جنگلهای خاندیس و مالوه *

گجراتي توسل جست - و پس ازان بنظام الملک دکني رو آورد و همه جا خسران زده گشته برانا اودي سنگهه پناه برد - و در سال پانزدهم عرش آشیاني حسن خان خزانچي را فرستاد - که او را بنوید عواطف امیدوار ساخته بملازمت آورد - ابتدا بمنصب هزاري سرافرازي یافت - و آخرها بمنصب دو هزاري ذات و سوار رسید باز بهادر و روپ متي هر دو بر پشتهٔ (که در حاق وسط تالاب اجین افتاده) آسوده اند *

* بابا خان قاقشال *

بعد از مجنون خان سرآمد امرای قاقشالیه در عهد عرش آشیاني او بود - در جنگ خانزمان دستبردے نمایان و سبقتے شایان بکار برد - و در سال هفدهم سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد در نخستین یورش گجرات شهباز خان میر توزک در ترتیب یسل اهتمام مي‌نمود آن ترک معامله نشناس از نخوت و پندار باو در افتاده بدرشتي پیش آمد - پادشاه بجهت تادیب او و اصلاح سایر بیراه روان سیاست عظیم فرمود - و در همان ایام به‌نیکو پرستاري مشمول نوازش پادشاهي گردید - پس از کشایش بنگاله (که سرکار گهوراگهات در تیول قاقشالان مقرر شد) بعدفوت مجنون‌خان‌قاقشال اگرچه سري بنام پسرش جباري بیگ بود اما عمدگي به باباخان (که آقسقال آن‌طایفه بوده) بازگردید چون در ترویج و روائی آئین داغ از پیشگاه خلافت قدغنها بکار رفت متصدیان سخت گیر دکان طمع و آز بر چیده از بے پروائي و اغماض

سردار تابین باشیها را بقیمت سر مورے میکشیدند - چنانچه بابا خان مکرر بمظفر خان صاحب صوبهٔ بنگاله گفت - که هفتاد هزار روپیه بطریق ارمغان بکار پردازان گذرانده ام - و هنوز صد سوار بداغ نرسیده اصلا او بتدارک نپرداخت - چون بهمین دواعي در سال بیست وچهارم معصوم خان کابلي با چندے از تیولداران بهار گرد طغیان برانگیخت بابا خان (که قابو میجست) با برخے جاگیرداران بنگاله پیش آهنگ قدم فرسایان طریق عصیان گردید - و در سنه (۹۸۹) نهصد و هشتاد و نه باتفاق خالدي خان سرها تراشیده طاقیه پوشیده در شهر گور (که سابق بلکهنوتي شهرت داشت) فرود آمد - و مکرر بافواج پادشاهي زد و خورد نموده هر مرتبه بناکامي در آمد - تا آنکه بعجز گرائیده زینهاري گشت - مظفر خان با آنکه شورش صوبهٔ بهار مي شنید باستکبار زده عذر پذیر نمیشد - که یک دفعه معصوم خان با مفتنان دیگر بآمد آمد فوج حضور از صوبهٔ بهار بر آمده بفساد پیشگان بنگاله پیوست - این هردو فریق بهم متفق شده تباه کاریرا از سرگرفتند و آخر کار در سال بیست و پنجم مظفر خان را (که در ټانده محصور شده بود) بدست آورده بقتل رسانیدند - و چون اختلے زمانه بکامیابي برخاست و دوران بمراد گردید تقسیم ولایت و تجویز مناصب و خطاب بمیان آمد - بابا خان بخطاب خانخانان خود را

---

(۲) در [اکثر نسخه] تابین باشیها را قیمهٔ سرموره (۳) در [بعضے نسخهٔ اکبر نامه] خالدین خان آورده *

ملقب ساخته ایالت بنگاله بخود نامزد نمود - و در همین سال

در عین چیره دستي به بیماری خوره گرفتار گشت - هرروز در سیر

گوشت دران ریش گاه نهاده طعمهٔ جانور ساختی - و میگفت

که نمک حرامي مرا بدین تباه حالي نشانده - و درهمین حالت

در گذشت *

* بهادر *

پسر سعید بدخشي ست که چندے عمل‌گذار سرکار ترهت بود

سال بیست و پنجم جلوس عرش‌آشیاني (که امرای بهار گرد ناسپاسي

بلند ساختند) سعید پسر مذکور را در محالات متعلقه گذاشته

با سرکشان پیوست - بهادر از غنوده بختي مال خالصهٔ پادشاهي را

صرف سپاه نموده علم‌بغي برافراخت - و سکه و خطبه بنام خود کرد

گویند این بیت در سکه قرار داده بود * * بیت *

* بهادر ابن سلطان بن سعید ابن شه سلطان *

* پسر سلطان پدر سلطان زهے سلطان بن سلطان *

چون سعید بگفتهٔ معصوم خان کابلي رفت (که آن شوریده مغزرا باندرز

ره گرای یک‌جهتي گرداند) او از بے آزرمي پدر را بزندان فرستاد

پدر باندک زمانے بسرداری او دل نهاد - چون شاهم خان جلایر

بر پتنه رفته مظفر گردید سعید مزبور دران جنگ بگو نیستي افتاد

بهادر در ایام هنگامه پردازی اهل طغیان از حوالی ترهت برآمده

بسیارے معموره بر گرفت - و سرکار حاجي‌پور در تصرف او بود

هر طرف دست و پای میزد - تا آنکه صادق خان فوجی را بر سر او فرستاد - و چپقلش نمایان رو داد - و دران آشوبگاه پیمانهٔ هستی او سال بیست و پنجم اکبري مطابق سنه (۹۸۸) نهصد و هشتاد و هشت هجري لبریز گردید *

* باقي محمد خان *

کوکهٔ عرش آشیاني و برادر کلان ادهم خان است - مادرش ماهم انگه - که نسبت خاص با پادشاه بهم رسانیده - در ایامی (که عنان رتق و فتق مقدمات سلطنت باختیار او بود) شادی کدخدائی خان مذکور شروع نمود - پادشاه بنابر خاطرداشت او دران عشرتخانه تشریف بردند - خان مزبور بپایهٔ سه هزاري رسید - از تاریخ شیخ عبدالقادر بداوني معلوم میشود که در سال سیوم جلوس در ولایت گدهه‌کتنگه (که بجاگیر خان مزبور مقرر بود) داعی حق را لبیک اجابت گفت *

* پاینده خان مغل *

برادر زادهٔ حاجي محمد خان کوکي پسر بابا قشقه برادر کوکيست - که از امرای عظام فردوس مکاني بوده - حاجي محمد در اکثر یورشها با رکاب همایوني شرف اختصاص داشت - در مهم بنگاله بهمراهی آن پادشاه مشمول نوازش بود - پس از فتح صوبهٔ مذکور چون پادشاه در جنت آباد رحل اقامت انداخت و شیر خان سور بنارس را بتصرف آورده قدم فتنه خیز در نواح

جونپور گذاشت خان مذکور از پیش پادشاه گریخته نزد میرزا نورالدین محمد (که در قنوج جا داشت) رسید - و میرزا هندال را برین پاه آورد که خطبه بنام خود خواند - چون در جنگ شیر خان سور مکرر چشم زخم بفوج پادشاهي رو نمود پادشاه از نواح تهته و بهکر شده کارے نساخته متصل قندهار رفت - و درانجا نیز بنابر نفاق میرزا عسکري پا قایم نتوانست شد - لهذا عزیمت عراق مصمم کرده بدان صوب شتافت - پس از وصول به سیستان حاجي محمد از میرزا عسکري جدا شده بموکب همایوني پیوست - و در سفر عراق و یورش قندهار و مهم کابل در رکاب سلطاني مصدر ترددات بود - آخر حال چون بداندیشی (۲) او سمت ظهور یافت او را با برادرش شاه محمد (که در بدآموزي و بےاندامي استاد بود) گرفته عالم را از لوث وجود آنها پاک گردانید - گویند حاجي محمد در جرأت منفرد بود - شاه مکرر میگفت که پادشاهان را این طور خدمتگارے مي باید - روز قبق اندازي او قبق زد - و از پادشاه جلدو گرفت - پاینده محمد سال پنجم اکبري همراه منعم خان از کابل آمده شرف بساط بوس دریافت - و در آخر همین سال بهمراهی ادهم خان بنابر فتح مالوه تعین گردید - و سال نوزدهم بهمراهی منعم خان خانخانان بتسخیر بنگاله شرف رخصت پذیرفت - و سال بیست و دوم بهمراهی راجه بهگونت داس به (۳) تنبیه رانا پرتاب دستوري

---

(۲) نسخهٔ [ب] سال (۳) نسخهٔ [ب] بهگوانداس *

یافت - و در جنگ خانخانان عبدالرحیم (که با مظفر گجراتي رداد) سردار هراول بود - سال سي و دوم اقطاع در گهوزا گهات یافته بدان صوب مرخص گردید *

• پیشرو خان •

مهتر سعادت نام از غلامان جنت آشیاني ست - که شاه طهماسپ دارای ایران داده بود - و در تبریز تربیت یافته - همواره در خدمت آن پادشاه گذرانده - و پس از ارتحال آن مغفور درخدمت عرش آشیاني بکارها پرداختی - سال نوزدهم پادشاه او را بنابر گذارش بعضی مراتب بامرا بصوب بنگاله تعین نمودند - چون عجلت لازمهٔ این کار بود او کشتي سواره براه دریای گنگ روانه گردید - و پس از وصول بحدود تعلقهٔ گجپتي (۲) (که از زمینداران نامور صوبهٔ بهار بود) بدست کسان او گرفتار گشت - چون جگدیس پور (که محکم ترین ماوای گجپتي بود) بتسخیر در آمد و او کنج نشین زاویهٔ خمول شد بوالعجبی تقدیر خان مذکور را ازان بلیه رستگاري بخشید گویند مردم بسیارے (که بدست آن بغاوت سرشت گرفتار بودند) اکثرے را روانهٔ نیستي سرا گردانید - خان مذکور را نیز بهمین اراده حوالهٔ کسی نمود - داش یاري نکرد - بدیگرے سپرد - او هر چند صرف قوت نمود شمشیر از نیام بر نیامد - ناچار باشارهٔ گجپتي (که دران وقت سراسیمگي داشت) بر فیل با خود نشانده روان شد

---

(۲) در [بعضی نسخه] جگهني •

اتفاقاً فیل انس نا گرفته و بد رفتار بود - آن مرد خود را بپایان
انداخت - فیل الکدے برو زده آواز هولناک نموده رو بگریز نهاد - وازان
صدای مهیب هر یکے از فیلان بناحیتی شتافت - فیل سواری خان مذکور
به بیابانے رسید - خان مذکور خواست که هر دو دست رسن بستهٔ خود
در گلوی فیلبان انداخته بافشرد - فیلبان بفراوان سعي خود را پایان
انداخته نجات خود درگریز شمرد - قریب طلوع صبح فیل آرامش
گزید - خان مذکور خود را بزیر افگند - و پس از افاقه رو براه آورد
درین ضمن سوارے از منتسبانش (که بجستجوی او مي‌گردید)
دوچار شد - و او را براسپ خود سوار کرده راهي گشت - سال
بیست و یکم خان مزبور بحضور رسیده بملازمت پیوست - بعدچندے
باندرز گوئی نظام الملک دکني (که دست از آمیزش مردم کشیده
بزاویهٔ تنهائي بسر مي‌برد) دستوري یافت - و سال بیست و چهارم
آصفخان ملازم او را با تنسوقات بحضور آورد - پستر بنصیحت‌گذاری
بهادر خان پسر راجي علي خان حاکم آسیر رخصت پذیرفته چون
در نگرفت و پادشاه محاصرهٔ قلعهٔ مزبور فرمود روز مفتوح شدن
مالي‌گڈهه تردد شایسته نمود - و تا سال چهلم اکبري بمنصب
سه صد و پنجاهي رسیده - و پس از فوت آن پادشاه مورد عنایت
جهانگیري گردیده از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري سرمایهٔ عزت
اندوخت - و بخدمت فراشخانه مامور بود - سال سیوم مطابق
سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده هجري رخت سفر بمنزل عقبی برد

پادشاه نظر بحقوق او خدمت یک پیشخانه بپسر او مرحمت فرمود *

* بهادر الملک *

گویند اصل وطن او پنجاب است - مدتے بنوکری سلاطین دکن گذرانیده پستر بدرگاه عرش‌آشیاني ملتجي گشته غاشیهٔ بندگي بر دوش گذاشت - سال چهل و سیوم قلعهٔ پونار مضاف صوبهٔ برار بر دست او کشایش یافت - آن قلعه ایست بر تلے بنا نهاده سه طرف از آب ندي سمت - که هرگز پایاب نمي‌شود - پس ازان مکرر در جنگها مصدر گوناگون تردد شده نامے براد مردي بر آورد سال چهل و ششم (که ایرا باتفاق حمید خان بنگاهبانی ملک تلنگانه گذاشتند) ملک عنبر فوجے از ملک (۲) برین همراه گرفته شورش آغاز نهاد - اینها با کم جمعے بغرور مردانگي پای مقابله افشردند و درکنار دریای مانجرا آویزش درگرفت - و بقضای آسماني شکست بر اینها افتاد - حمید خان دستگیر شد - نام برده بفراوان سعي از آب گنگ برگذشته به پناه گاه (۳) در آمد - در سال هشتم جهانگیري بعطای علم کامیاب گردید - و سال نهم باضافهٔ منصب و عنایت فیل ممتاز شد - وقت موعود پا در دامن عدم کشید - گویند سجع نگین او این مصرع بود * مصرع *

* مقبول دوست هرکه شود او بهادر است *

---

(۲) نسخهٔ [۱] ملک نرید - اما غالبا ملک برید صحیح است (۳) در [چند نسخه] به پناگاه *

* بیرم بیگ ترکمان *

میر بخشی ایام شاهزادگی فردوس آشیانی ست - و دران وقت از عمدهای دولت ایشان بود - بمنصب عالی و خطاب خاندورانی امتیاز داشت - چون شاهزاده بسبب کافر نعمتی رستم خان شغالی از مقابل سلطان پرویز برگشته از نربده عبور نموده کشتیها بجانب خود کشیده گذرها را بتوپ و تفنگ استحکام داد بیرم بیگ را بسرداری جمعی در کنار آب گذاشته خود ببرهانپور شتافت - چون مهابت خان با سلطان پرویز بساحل نربده رسید رو بروی بیرم بیگ رزم طلب گشت - پیوسته از طرفین جنگ توپ و تفنگ میشد - مهابت خان عبور متعذر دیده دست بگربزی و حیله زد - و بوساطت زار زدن بخانخانان میرزا عبد الرحیم بچاپلوسی نوشت و خواند نموده سلسلهجنبان آشتی گردید - خانخانان نیز بشاهزاده شاهجهان مبالغه نمود - که خدمت این صلح بعهدهٔ بنده مقرر شود - اگر خاطر خواه ملازمان صورت پذیر نگردد فرزندان مرا سیاست فرمایند - و برطبق آن قسمهای غلاظ در میان آورد - چون آوازهٔ صلح انتشار یافت دراحتیاط گذرها هم تهاونے رو داد - مهابت خان پیش از رسیدن خانخانان وقت شب از آب گذشت - و خانخانان نیز آن همه عهد و پیمان را بر طاق نسیان گذاشته بمعسکر پادشاهی پیوست - ناگزیر بیرم بیگ روانهٔ برهان پور شد - پس ازان در یورش بنگاله چون حوالی بردوان مخیم شاهی گردید صالح بیگ برادر زادهٔ آصف خان جعفر

فوجدار آنجا با وصف حصار خام متحصن گشت - عبد الله خان بلوازم محاصره پرداخته کار برو تنگ ساخت - ناچار برآمده حسب الحکم شاهي محبوس زندان ادب شد * و سرکار بردوان بجاگیر بیرم بیگ مرحمت شده بتنسیق آن الکا رخصت گرفت چون شاهزاده پس از ضبط ولایت بنگاله ببهار شتافته آن مملکت را بدست آورد بیرم بیگ از بردوان رسیده بحراست صوبهٔ بهار اختصاص گرفت - پس ازانکه شاهزاده را بحوالي بنارس تقابل و مواجهه با لشکر پادشاهي اتفاق افتاد و وزیر خان بایالت بهار تعین گشت بیرم بیگ حسب الطلب بدولت حضور کامیابي اندوخت - روزے (که سلطان پرویز محمد زمان بخشي خود را از دریا گذرانید) بیرم بیگ خاندوران مامور شد - که قابو یافته دستبردے نماید - او از فرط غرور و نخوت محمد زمان را بنظر اعتبار نیاورده باندک مایه مردم در جائے (که دریای گنگ و جون بهم پیوسته) بر سرش تاخته زخمها برداشت - و جان را رایگان درباخت - پسرش حسن بیگ از عرصهٔ نبرد زخمي برآمده پس از چندے او نیز در گذشت *

* بهادر خان اوزبک *

ابوالنبي نام از بزرگ زادهای توران است - در عهد عبدالمومن خان بعمدگي رسیده حکومت مشهد مقدس داشت - پس از کشته شدن خان مزبور هرچند باقي خان بدلاسا پرداخت بدستاویز عزم زیارت کعبه نجات جسته بهندوستان آمد - و سال چهل

و هشتم ملازمت عرش آشیاني دریافت - و بمنصب در خور نوازش یافته بعنایت کمر خنجر مرصع کام دل برگرفت - و پس از جلوس جهانگیري چهل هزار روپیه در مدد خرج یافته با پنجاه و هفت منصبدار بکمک شیخ فرید مرتضی‌خان که بتعاقب خسرو شتافته بود تعین گردید - و سال پنجم از تغیر تاج خان فوجداری صوبهٔ ملتان باو مرحمت شد - و سال هفتم از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري سه هزار سوار و خطاب بهادر خاني امتیاز اندوخته از انتقال میرزا غازي بحکومت قندهار چهرهٔ بلند پایگي بر افروخت - و پستر باضافهای متواتره بمنصب پنجهزاري سه هزار و پانصد سوار درجهٔ اعتلا پیمود - و سال پانزدهم عذر ضعف باصره را در پیش کرده استعفای تعلقه‌داری قندهار نمود - گویند چون آمدآمد فوج دارای ایران بر زبانها افتاد نام برده از بےپروائي (۲) بودن خود قرار نداده دولک روپیه در مهم سازی متصدیان پادشاهي صرف نموده تعلقه را گذاشت - پس ازان در صوبهٔ اکبرآباد جاگیر یافته رایت کامیابي برافراشت - هنگامی (که رایات شاهجهاني از اجمیر متوجه اکبرآباد بود) آمده بملازمت پادشاهي پیوست - تتمهٔ احوالش بنظر نرسیده *

* بیگلرخان *

سعدالله نام خلف سعید خان چغتائی اکبري ست - مشار الیه از اُمرا زادهای خوش همه چیز بود - بحسن صورت و متانت وضع

(۲) در [اکثر نسخه] بے پروگي *

و شیرینی گفتار شهرتے داشت - و در چوگان بازي و فنون سپاهگري گوی مسابقت از امثال و اقران مي‌ربود - در زندگی پدر بارشادت و اعتبار نامے برآورده - عرش آشیاني در سال چهل و ششم دختر میرزا عزیز کوکه را بوی بپوکاني پیوند داده - دماغ عالي داشت و در جلوس و نهوض و رکود و رکوب ضابطهٔ شاه زادها بکار مي‌برد وهمواره جویای نام مي‌بود - چون پدرش فوت کرد باوجود کم منصبي نوکران عمدهٔ پدر را نگاهداشت - در مبادی عهد جهانگیري بخطاب نوازش خان سر افتخار برافراخته - چون سال هشتم سنه (۱۰۲۲) هزار و بیست و دوم هجري سواد دارالخیر اجمیر مضرب خیام
(۲)
جنت مکاني گردید علاج مهم کهنه لنگ رانا (که از دیرباز انجام نمي‌پذیرفت) منحصر در تعین شاهزاده شاهجهان دانسته آن اقبال‌مند را با عساکر قاهره رخصت فرمود - مشارالیه نیز کمکي بود چون اودیپور (که مقر رانا ست) اقامتگاه شاهي گردید نوازش خان
(۳)
با برخے از امرا تعین کونبهلمیر (که درون کوهستان واقع شده) گشت - و فقدان غله بجائے رسید که بیک روپیه یک آثار بدام نمي‌رسید - عالمے از بےنانی جان داد - دران وقت خان مذکور از فرط همت و مروت با صدکس هرروز طعام میخورد - با آنکه نقد نداشت

---

(۲) نسخهٔ [ب ج] بیست و دو هجري (۳) نسخهٔ [ج] کوپهلمه یر و نسخهٔ [ب] کونبهال میر - و در [بعض نسخهٔ اکبرنامه] کونهلمیر آمده والله اعلم ٭

ظروف طلا و نقره فروخته خرج بیوتات می‌نمود - چون زمانهٔ آشوب طلب میان جنت مکانی و شاهزادهٔ ولی‌عهد غبار رنجش و ناخوشی برانگیخته محبتها را بعناد و کینه بدل ساخت و مزاج طرفین بشورش گرائید موکب پادشاهی با معدودے از لاهور روانه شده تا وصول بدهای جمعیت نیک فراهم آمد - نوازش خان نیز از تیول خود (که در صوبهٔ گجرات داشت) گرم و گیرا بحضور آمده باستلام عتبهٔ خلافت ناصیه افروز گشت - چون چنین اوقات آزمونگاه جوهر عقیدت و اخلاص است مورد هزاران آفرین شده مشمول انواع الطاف گردید - و بهمراهی عبد الله خان (که بکار فرمائی فوج هراول مامور بود) تعین شد - اتفاقا بمجرد تلاقی فوج پادشاهی و مردم شاهی عبد الله خان بموجب قرار داد پنهانی جلو ریز بلشکر شاهزاده پیوست - نوازش خان غافل از ته کار دانست که این اسپ تاختن برای جنگ است - مشار الیه با برخے از منصبدار (۲) و تابین مردانه بزد و خورد درآمده تلاشهای شایسته و چپقاش نمایان بتقدیم رسانیده نامے بشجاعت و بهادری برآورد - و بیش از پیش مطرح عنایات خسروانی گشته بخطاب بیگلر خان و فوجداری و تیولداری سرکار سورتهه و جوناگدهه و منصب دو هزاری دو هزار و پانصد سوار علم مباهات برافراخت - و مدتها دران دیار باعتبار و اقتدار بسر برده بعد جلوس اعلی حضرت اگرچه بافزونی هزاری

---

(۲) در [اکثر نسخه] منصبداران ۰

ذات سرافرازي يافت ليكن در همان سال تغير گشته در سال سيوم سنه (۱۰۳۹) هزار و سي و نهم هجري (۲) وديعت حيات سپرد - و در باغ سرهند بجوار قبر پدرش مدفون گرديد - بعد ازو ازين سلسله كسے ترقي نكرد *

* بالجو (۳) قليج شمشير خان *

برادر زاده و داماد قليج خان جاني قرباني ست - سال هشتم جلوس جنت مكاني از اصل و اضافه بمنصب هزاري هفتصد سوار رسيده و سال نهم بپايهٔ دو هزاري هزار و دويست سوار كامياب شده تعين صوبهٔ بنگاله گرديد - و پستر مدتها متعين صوبهٔ كابل مانده در سال اول جلوس فردوس آشياني بمنصب دو هزاري هزار و پانصد سوار چهرهٔ افتخار برافروخت - چون پس از فوت جنت مكاني نذر محمد خان والي بلخ مع فوج در نواح كابل آمده غبار فتنه بلند ساخته بمردم پادشاهي (كه در بلدهٔ مزبور بودند) پيغام تهديد انجام فرستاد و اينها بمقتضاى وفاداري سرباز زدند نام برده (كه درين مردم بود) نقش وفا پژوهي او بيش از پيش خاطر نشين پادشاه شد - سال دوم باشارهٔ لشكر خان ناظم با جمعي برسر ضحاك (۴) و باميان رفت - اوزبكان برعب قلعه را خالي كرده رو بفرار نهادند - سال سيوم همراه سعيد خان در مالش كمال الدين روهله پسر ركن الدين (كه

---

(۲) نسخهٔ [ب] سي و نه هجري (۳) در [بعض نسخهٔ اكبرنامه] بالچو قليچ (۴) در [بعض نسخه] ضحاك باميان *

در عهد جنت مکاني بمنصب چهار هزاري سربلند گشته پستر از فتنه سگالي دران نواح سر استکبار برداشته بود) حسن مجرا بظهور آورده از اصل و اضافه بمنصب دو هزار و پانصدي هزار و هشتصد سوار و خطاب شمشیر خان بلند رتبگي اندوخت - سال چهارم تهانهٔ هردو بنگش بار مفوض گشته از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري دو هزار و پانصد سوار درجهٔ اعتلا پیمود - سال پنجم مطابق سنه (۱۰۴۱) هزار و چهل و یک هجري پا به نیستي سرا گذاشت حسن خان پسرش بمنصب هشتصدي سه صد سوار سرافرازي داشت - و علي قلي برادر او بمنصب نهصدي چهار صد و پنجاه سوار ارتقا پذیرفته سال هفدهم جلوس اعلی حضرت دار فنا را گذاشت *

* بے بدل خان سعیدای گیلانی *

شعر را خوب میگفت - در عهد جنت مکاني بهندوستان آمده در سلک ملازمان پادشاهي انتظام یافت - و در زمرهٔ شعرا منسلک گردید - و در عهد فردوس آشیاني بوسیلهٔ معامله فهمي و کارداني بخطاب بے بدل خان امتیاز گرفته مدتها بداروغگی زرگر خانهٔ سرکار والا اختصاص داشت - و سریر مرصع (که موسوم بتخت طاؤسي بود) باهتمام او در مدت هفت سال بمبلغ یک کرور روپیه (که سه صد و سي و سه هزار تومان عراق و چهار کرور خاني رایج ماوراء النهر است) صورت اتمام یافته - در جلدوی آن اورا بزر سنجیدند - الحق تختے بدان قیمت و زیبائي در هیچ زمانے و عصرے

جلا افروز دیدهٔ تماشائي نشده - و امروز در هیچ اقلیمے نظیر و مثالش
یافته نمیشود * * بیت *

ثانیش بچشم در نیامد * هرچند نظاره کرد احول

چون بمرور ایام اقسام جواهر ثمینه در جواهرخانهٔ پادشاهي فراهم آمده
در آغاز جلوس بر ضمیر اعلی حضرت منطبع گردید - که از تحصیل
چنین نفائس مطمح نظر جز دولت آرائي نیست - پس در جائے
بکار باید برد که هم تماشائیان از حسن آن نتائج بحرو کان بهره برگیرند
و هم کار سلطنت را فروغے تازه پدید آید - سوای جواهر خاصه (که
اندرون محل مي باشد - و دو کرور روپیه قیمت آن ست) از جواهرے
(که در کارخانه بود) قریب سه کرور روپیه ازین جمله ببهای مبلغ
هشتاد و شش لک روپیه انتخاب نموده به بےبدل خان حواله فرمود
تا بیک لک توله طلای ناب (که دو صد و پنجاه هزار مثقال است
و مبلغ چهارده لک روپیه قیمت آن) تختے بطول سه گز و ربع و عرض
در و نیم گز (۲) و ارتفاع پنج در بسرکاری خود (۳) مرتب نماید - سقف آن
از درون بیشتر میناکار و لختے مرصع و از بیرون بترصیع لعل و یاقوت
مغرق - و آنرا بزمردین اساطین دوازده گانه بر افراشته - و بالای آن
دو پیکر طاؤس مکلل بجواهر زواهر و میان هر دو طاؤس درختے
مرصع بلعل و الماس و زمرد و مروارید تعبیه شده - و برای عروج
سه پایه نردبان مرصع بجواهر آبدار ترتیب یافته - و از جملهٔ یازده

(۲) نسخهٔ [ب ج] دو نیم گز (۳) در[بعض نسخه] بسرکار خود *

تختهٔ مرصع (که بر دور آن برای تکیه نصب گشته) تختهٔ میانگي (که پادشاه دست گذاشته تکیه‌زده مي‌نشیند) ده لک روپیه قیمت دارد ازان میان لعلے ست بارزش لک روپیه - که شاه عباس صفوي برسم ارمغان بجنت مکاني ارسال داشته - و ایشان در جلدوی فتح دکن باعلی‌حضرت فرستاده - نخست اسم امیر تیمور و میرزا شاهرخ ومیرزا الغ بیگ بران نقش بود - بعد از انقلاب ایام بدست شاه افتاده نام‌خود بران مرتسم‌ساخت - جنت‌مکاني نام‌خود را با نام عرش‌آشیاني نقش‌فرمود - و پس ازان اعلی‌حضرت نیز نام خود را بران برنگاشت در جشن نوروز سال هشتم سیوم شوال سنه (۱۰۴۴) یک هزار و چهل و چهار بران سریر عدیم النظیر جلوس فرمود - حاجي محمد خان (۲) قدسي * اورنگ شهنشاه عادل * ۱۰۴۳ تاریخ یافته - و مثنویئے در تعریف آن گفته - ازانجا ست این بیت * * بیت *

* رساند گر فلک خود را بپایش *
* دهد خورشید و مه را رو نمایش *

و بے بدل خان نیز یکصد و سي و چهار بیت گفته - که هر مصراع دوازده بیت تاریخ ولادت پادشاه است - و از هر مصراع سي و در بیت ما بعد آن تاریخ جلوس برمي‌آید - و هرمصراع باقي نود بیت تاریخ نهضت کشمیر از اکبرآباد (که در سنه (۱۰۴۳) یکهزار و چهل و سه واقع شده) و معاودت بآگره و جلوس بر تخت‌طاوسي ست

---

(۲) نسخهٔ [ج] محمد جان قدسي *

و این رباعی مشهور نیز از نتائج طبع بےبدل اوست • * رباعي *

* آني که سریرت آسمان پایه بود *

* بر ملک جهان عدل‌تو پیرایه بود *

* تا هست خدا تو نیز خواهي‌بودن *

* زیرا که همیشه ذات با سایه بود *

در اوائل عهد خلدمکان باهتمام امیذا بموجب حکم خلیفهٔ زمان دیگر بر ترصیع و ترتیب تخت طاؤسي افزوده قیمت از کرور روپیه هم برگذشته - و در سال هزار و یکصد و پنجاه و دو (که شهنشاه والا جاه نادر شاه ساحت دارالخلافهٔ شاهجهاناباد را بفروغ جبروت خود شکوه آمود گردانید) آنرا از پادشاه وقت برگرفته ضمیمهٔ غنائم هندوستان ساخت *

* باقر خان نجم ثاني *

این‌سلسله بمیرزا یار احمد اصفهاني میرسد - او ابتدا بمصاحبت میرنجم‌گیلاني (که وکیل السلطنت شاه اسمعیل صفوي بود) نامی برشادت و کارداني بر آورد - و چون امیر نجم در گذشت شاه زمام امور وکالت بقبضهٔ اقتدار او سپرده بنجم ثاني مخاطب ساخت و رتبهٔ اورا از جمیع اُمرای عظیم الشان درگذرانید * * مصرع *

* نجم ثاني که نباشد بدوکونش ثاني *

گویند اسباب جاه و حشمت او بجائے رسید که قریب دو صد گوسفند هر روز صرف شیلان او مي‌شد - و هزار قاب طعام لطیف راتبه بود

و در سفرها چهل قطار شتر زیر باورچي‌خانهٔ او مي‌کشیدند - در یماق ماوراء النهر با آنکه جریده شتافته بود سیزده دیگ نقره در مطبخ او بار میشد - و چون شوکت و عظمت امیر نجم ثاني بدرجهٔ اعلی رسید و نخوت و جبروتے بدو راه یافت متعهد فتح توران گشت - شاه بطریق کمک همراه فردوس مکاني (که از تسلط اوزبک دست ازان ملک باز داشته بشاه التجا برده بود) رخصت نمود نجم ثاني از آب آمویه گذشته از قرار واقع بقتل و نهب پرداخت سلاطین اوزبکیه در غجدوان کوچه بند شده لوازم کارزار بجا آوردند امرای قزلباش (که بار در مقام نفاق و خیانت[2] بودند) در محاربه تساهل بکار بردند - ناگزیر امیر نجم پای ثبات افشرده کوشش فراوان بتقدیم رسانیده دستگیر گشت - و در سنه (۹۱۸) نهصد و هیزده عبدالله خان اوزبک بقتل رسانید - گویند پدر باقر خان مدتے دیوان خراسان بود - از فلک زدگي تفرقه باحوالش راه یافت باقر خان با کمال بے ساماني بهند آمد - چون جوان با حیثیت بود در ملازمان عرش آشیاني انتظام گرفته بمرور بمنصب سه صدي امتیاز یافت - و برخے برانکه در عهد جنت مکاني از ولایت رسیده روز ملازمت دویستي پنج سوار منصب تجویز شد - اتفاقا دران زمان خانجهان لودي تازه بعرصه آمده از پادشاه پرسید که این جوان کیست - جنت مکاني تمام احوال نجم ثاني بیان کرد - خانجهان

(۲) در [بعضی نسخه] خباثت ه

عرض کرد که حیف با این شناسائي این منصب - بنابران بنهصدي صي سوار سرافرازي یافت - ازانجا (که در طالع مسعودش عروج و صعودے مودع دست تقدیر بود) دختر خدیجه بیگم همشیره زادهٔ نور جهان بعقد ازدواج از در آوردند - و دفعة ابواب دولت و رفعت بر روی روزگارش کشوده گشت - و بمنصب دو هزاري و حکومت ملتان با فوجداري آب علم خان اختصاص یافت - و او از کارداني و کار طلبي جمعیت بسیار نگاهداشته از بلوچان و دودائیان و ناهر (۲) (که مابین ملتان و قندهار عالمے سمت دیگر) پیشکشها گرفته صاحب خزانه و ساز و سرانجام سترگ گردید - و باقرآباد ملتان بنام او شهرت دارد - جهانگیر پادشاه از فرط عنایت بخطاب فرزند مخاطب مي نمود - در هنگامهٔ شاهزاده شاهجهان صوبه دار اودهه بود - با فوجے آراسته خود را بحضور رسانیده مورد تحسین و آفرین گشت - و در آخر زمان جنت مکاني بصوبه داری اُدیسه نامزد گردید و دران اُلکا کارهای نمایان بمنصهٔ ظهور آورد - در سال چهارم شاهجهاني بکهیره پاره (۳) دو کروهی چهتر دوار (۴) (که تنگنائے سمت مابین اُدیسه و ولایت تلنگ - و تنگیش بمرتبه ایست که اگر جمع قلیلے از تفنگچي و کماندار سر راه بگیرند طریق عبور مسدود میگردد و آن طرف کهیره پاره بفاصلهٔ چهار کروه منصور گدهه قلعه - که منصور

---

(۲) نسخهٔ [ا] و ناهر که　(۳) نسخهٔ [ب ج] بکهیر پاره　(۴) نسخهٔ [ج] چهپر دوار *

نامي غلام قطب الملک بنا نهاده باسم خود موسوم گردانید) فوج کشیده از نهب و غارت آنحدود دقیقهٔ فرو نگذاشت - چون بحوالی قلعه رسید نبرد مردانه نموده غنیم را رهگرای هزیمت ساخت و قلعگیان از مشاهدهٔ جرأت و جسارت او هراسان گشته بذیل ندامت و زنهار متمسک شدند - و قلعه تسلیم کردند - مدتے در صوبه داری اُدیسه گذرانید - پدرش (که از کبر سن منقلب الاحوال با پسر بسر مي‌برد) درانجا در گذشت - و در سال پنجم بسبب بدسلوکي و بیداد با رعایای آدیسه معزول گشته چون بحضور رسید در سال ششم بصاحب صوبگی گجرات سر برافراخت - و پس ازان بناظم صوبهٔ الهآباد مامور گشت - و درانجا سال دهم آغاز سنه (۱۰۴۷) هزار و چهل و هفت هجري باجل طبعي درگذشت *

در شجاعت و مردانگي بے همتا و در فنون سپاهگري سرآمد اهل روزگار بود - در تیر اندازي ید طولی داشت - جهانگیر پادشاه در روزنامچهٔ خود مي‌نویسد - که شبے در حضور من باقر خان شیشهٔ نازکے سپید در روشنی مشعل نگاهداشته بقدر پر مگسے از موم چیزے ساخته بران شیشه چسپاند - و بالای آن برنجے و برو فلفلے گذاشت و از تیر اول فلفل را برداشت - و از تیر دوم برنج را - و از تیر سیوم موم را از شیشه بر گرفت - که اصلا تکانے بشیشه نرسید - گویند باقر خان بشنیدن آواز کرنا ازان جهت که رستم مي‌شنید بسیار محظوظ بود - و نقار خانه بس بتکلف آراسته داشت - روزے حکیم رکنای

کاشي بدیدنش رفت - در حضور او کرنا سر دادند - حکیم گفت نواب سلامت رستم گاه گاه کرنا مي شنید - باقرخان در نظم و نثر و خط امتیازے تمام داشت - و دیوانے ترتیب داده - ازو ست * * شعر *

* سوی چمن خرام و بریز آبروی گل *
* تا بعد ازین نگه نکند کس بسوی گل *
* آن غنچه نیست کز حسد روی چون مهت *
* گردیده است غصه گره برگلوی گل *
* باقر اگر رود بگلستان بغیر دوست *
* خارش بدیده گر نظر افتد بروی گل *

میرزا صابر پسر رشیدش در آغاز جواني درگذشت - و احوال فاخرخان پسر دیگرش جداگانه تحریر یافته *

* بهرجي زمیندار بگلانه *

از هزار و چهار صد سال مرزبانیِ این دیار بآبا و اجداد او تعلق داشته - اینها خود را از اولاد راجه جیچند راتهور (که راجهٔ قنوج بود) میگیرند - و هرکه حاکم این ملک بود بهرجي نامند - در سوالف ایام صاحب سکه بودند - و چون میان گجرات و دکن واقع شده بهر طرف (که نیرو بیشتر مي دیدند) اطاعت گونه میکردند - از مدتے پیشکشیِ گجرات شده والیان خاندیس بنابر قرب و جوار دستبردے مي نمودند

در سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد (که ملک گجرات بحوزهٔ تصرف عرش آشیاني در آمد - و عرصهٔ دلکشای بندر مبارک سورت مهبط

رایات پادشاهي گشت) بهرجي بملازمت رسیده میرزا شرف الدین حسین یزنهٔ پادشاه را (که طغیان ورزیده بعزیمت دکن عبورش درین حدود افتاده مقید نگاهداشته بود) از نظر گذرانید - و مورد نوازش گشت - و ازان باز مرزبان این ملک همواره بادای پیشکش پادشاهي راه انقیاد پیموده وقت کار حسب الطلب صوبه‌داران دکن حاضر میشد *

چون این ولایت از یک طرف بخاندیس و دیگر جانب بگجرات پیوسته میانهٔ ملک پادشاهي ست شاهزاده محمد اورنگ زیب در ایام صوبه‌داري اول محمد طاهر را (که بوزیر خان مخاطب گشته) با مالوجي دکني و زاهد خان کوکه و سید عبد الوهاب خاندیسي بتسخیر بگلانه تعین فرمودند - بعد محاصره بجدکاری بهادران فیروزه‌ند بارے قلعهٔ مولهیر (۲) (که حاکم نشین آنجاست) بتصرف درآمد بهرجي مادر خود را بمصالحه فرستاده بعهد و پیمان در سال دوازدهم قلعه تسلیم نموده بملازمت شاهزاده رسید - اعلی‌حضرت اورا بمنصب سه هزاري دو هزار و پانصد سوار بر نواخته بر طبق التماس او پرگنهٔ سلطان پور (که از ایام قحط مشهور دکن ویران افتاده) بطریق وطن مرحمت شد - و ملک بگلانه داخل صوبهٔ خاندیس گشت - و رامگیر (۳) (که مضاف بگلانه است) از تصرف سوم دیو (۴) داماد بهرجي نیز مفتوح شد - چون خرج از دخل بیشتر داشت به بهرجي واگذاشته

---

(۲) در [اکثر نسخه] ملهیر آورده (۳) با رامگدهه باشد (۴) یا شوم دیو باشد *

(۲)
ده هزار روپیه پیشکش هر ساله مقرر گردید - بعد فوت بهرجي بیرم ساه
پسرش را اعلی حضرت بشرف اسلام در آورده بخطاب دولتمند
خان و منصب هزار و پانصدي سرافراز نموده عوض سلطان پور پرگنهٔ
(۳)
پونار خاندیس برسم انعام مکرمت فرمود - تا عهد خلد مکان زنده
بود - دران قصبه عمارات عالی مطبوع بتکلف ساخته - تا حال
آثار او باقي ست *　　　　* بیت *

* از نقش و نگار در و دیوار شکسته *
* آثار پدید است صنادید عجم را *

(۴)
بکلانه ملکي ست بیشتر کوهستان - طول صد کروه - و عرض سي
　　　　(۶)　　　　(۵)
شرقي کالنه و ندر بار - غربي سورت - شمالي تپلي و بندهیاچل
(۷)
جنوبي سنبهاچل - که بالای او ناسک و غیره واقع است - سابق
سه هزار سوار و ده هزار پیاده مي بود - و دو شهر عظیم داشت
انتاپور - و چنتا پور - دربخولا دهے بیش نمانده - هفت قلعهٔ نامي
(۸)
دارد - و همه کوهي - ازان دو بس نامور - مولهیر موسوم باورنگ گدهه
(۹)
بیک کروهي قصبهٔ دارد آباد - آب موس روان شصت کروه عرفي

---

(۲) نسخهٔ [ا] بیرم سا - و نسخهٔ [ج] بیرم شاه (۳) در [اکثر نسخه]
پوروار خاندیس (۴) نسخهٔ [ج] فایده ، بکلانه ملکي ست (۵) در
[بعضی نسخه] نذر بار - (۶) در [بعضی نسخه] پتلي - یا تبتي باشد (۷)
نسخهٔ [ب ج] سهواچل (۸) نسخهٔ [ج] باورنگ گدهه (۹) در [بعضی
نسخه] موسن ،

از خجسته بنیاد است - و سالهیر موسوم بسلطان‌گذهه مرتفع‌ترین قلاع و قلهای آنجاست * بیت *

* چه سالهیر فرزند عرش مجید *
* برفعت بود از پدر هم رشید *

و دیگر هنگذهه و جولهیر (۲) و بیسول (۳) و نانیه (۴) و سالوته (۵) - این مرز و بوم بشادابی و سیرابی و افزونی اشجار مثمره و نباتات متنوعه و انبهٔ فراوان و برنج گزیده بهترین جاهای دکن است - در زمان حکام پیشین ده لک روپیه حاصل داشته - وشش و نیم کرور دام جمع مشخص شده چون بقحط ویران گشت و مکرر پی سپر جنود قاهره گردید بعد تسخیر بقرار دوازده ماهه چهار لک روپیه مقرر شد - الحال در دفاتر ازین هم یازده هزار روپیه کم کرده تنخواه می‌نمایند - همگی سی و دو پرگنه از قدیم می‌نویسند - و درین وقت بیست و هفت ازان هم سه چهار محال سایر داخل است - که مفقود شد - و آنچه دیهات این مرز و بوم در کوهستان سمت جوار واقع است کم حاصل در تصرف بهیلان *

* بهادر خان روهله (۶) *

پسر دریا خان داودزئی‌ست - در زندگی پدر بوسیلهٔ نیکوپرستاری

---

(۲) نسخهٔ [ب] جونیر - و نسخهٔ [ج] جوابیر (۳) نسخهٔ [ج] پیسول - یا پیپول باشد (۴) نسخهٔ [ج] ناتیه (۵) یا سالوده (۶) نسخهٔ [ج] باز بهادر روهله *

بدولت روشناسی شاهزاده شاهجهان چهرهٔ امتیاز افروخت - و چون
پدرش ساحت بیوفائي پیموده از شاهزاده جدا گشت بهادر خان
دست توسل بفتراک عنایت شاهي مستحکم تر ساخته از رکاب
اقبال انفکاک ننمود - پس از جلوس بمنصب چهار هزاري دو هزار
سوار سرافراز گشته به فوجداري سرکار کالپي و مالش سرکشان آن
مرز و بوم دستوري یافت - چون در نخستین سال جلوس ججهار
تیره روزگار بغي ورزیده باوندچهه متحصن گشت و افواج قاهره
از هر جانبی بملک او رو آورد عبدالله خان فیروز جنگ باتفاق بهادر
خان از جانب کالپي (که مشرق رویهٔ آن سر زمین است) در آمده
بر حصار ایرج (که هر برجش از کمال ارتفاع سر بفلک مي سود)
سر سواري یورش نمود - مخالف بر بهادران هجوم تمام آورده
هنگامهٔ نبرد گرم گردانید - خان مذکور با تابینان خود پا پیاده فیلی
صف‌شکن بر رو داشته بسرعت باد بسوی دروازه دوید - و بیاوري
آن اهرمن نهاد درهم شکسته قطره زنان بقلعه در آمد - و هندوان
سیه فام را بتیغ سوسن رنگ برنگ داغ لاله در خون نشانده گلگونهٔ
فتح بر چهرهٔ دلاوري کشید - در جایزهٔ این ترددِ نمایان و فتح شایان
بنوازش نقاره بلند آوازه گشت - و پس ازان بهمراهی اعظم خان
ناظم دکن باستیصال خانجهان لودي تعین گردید - چون اعظم خان
ایلغار نموده در راجوري بیر بر سر خانجهان رسید او با معدودے
همگي سه صد و پنجاه سوار برآمده بمتانت و استقلال روانه شد

هرگاه جمعے از عساکر پادشاهي باو قریب مي‌رسیدند بر گشته به تیر اندازي آنها را باز میداشت - چون بکوه راجوري بر آمد بهادر خان بقدم استعجال خود را رسانیده با برادر زادهٔ (۲) او بهادر خان (که منصب هزاري داشت - و به پردلي و مردانگي استظهار وی بود) درآویخته در کشش و کوشش کار نامهٔ دلیري و دلاوري بر روی کار آورد - که رونکش داستان رستم و اسفندیار گشت - اما چون از قلت همراهان آخرکار کار به تنگي گرائید پیاده شده هر مرتبه پروانه وار خود را بر شعلهٔ شمشیر آتشبار مخالف میزد *

گویند چون بدو زخم تیر (که بر رو و پهلو برداشته بود) بزمین افتاد مخالفان خواستند سرش ببرند - فریاد زد که من یاد و پسر دریا خانم - خانه‌زاد شما - خانجهان مردم را منع کرد - پس ازانکه اعظم خان در سال چهارم بعد فتح قلعهٔ قندهار بارادهٔ تاخت بهالکي و چتکوبه (۳) کنار آب مانجرا مخیم عساکر ساخت بر طبق قرار داد (که هنگام نزول تا برپا شدن خیام افواج بجای خود قیام نموده هرفوجے با چند سردار بنوبت یک کروه دور از لشکر ایستاده خبردار باشند - تا مردم اردو کاه و هیمه بفراغ خاطر بیاورند) روز نوبت خان مزبور (چون اثرے از غنیم ظاهر نبود) سررشتهٔ احتیاط از دست وا هشته با قلیلے از لشکرگاه پیشتر رفته نشست - اتفاقا دیهے دران

---

(۲) نسخهٔ [ج] رسانیده برادر زادهٔ بهادر خان (۳) در [بعضے نسخه] چلکوبه *

نزدیکي بود - که مردم آنجا بجهت حفظ مال و مواشیِ خود از دستبرد اهل اردو مستعد جنگ شدند - بهادر خان آگهي یافته با دیگر امرا (که زیاده بر هزار کس نبود) بکومک شتافت - رندوله خان عادلخاني با تمام مخاذیل هجوم آورد - و امرا دست جلادت کشوده تلاشها بتقدیم رسانیدند - چون عرصه تنگ گشت از اسپان فرود آمده دل بر جانفشاني نهادند - شهباز خان (که از امرای سه هزاري بود) نقد جان برفشاند - و بهادر خان و یوسف محمد خان تاشکندي از زخمها بیخود افتادند - غنیم آنها را برداشته در بیجاپور مقید نگاهداشت - چون یمین الدوله در سال پنجم بتخریب مملکت عادلشاهي مامور گشته بحوالی بیجاپور رسید عادل شاه هردو را رها نمود - بهادر خان باستلام سدهٔ خلافت جبهه افروز گشته باضافهٔ منصب و افزونی اعتبار مورد عواطف شاهانه گردید - و بتازگي بجاگیرداری کالپي و قنوج و مضافات آن محال سربلندي یافت خان مذکور بگوشمال سرکشان ملکوسه (۲) (که در شدت و کثرت از سایر متمردان آن دیار اشتهار دارند - و از رعیت تا سپاهي (۳) آنجا بے سلاح نمي باشد - حتی کشاورز هم بهنگام شیار تفنگ پر کرده بر قلبه بسته فتیله روشن ساخته بشغل خویش مي پردازد - و ازین رو بلوازم رعیتي مطلقا نمي پردازند - و دران هنگام در مقام بیرگانون (۴) که استوار ترین

---

(۲) نسخهٔ [ب] ملکوته (۳) در [بعض نسخه] اینجا (۴) نسخهٔ [ا] مرگادون - یا پدر گادو باشد •

جاها سمت فراهم آمده از نهایت زیاده‌سري بشورش‌انگیزي در آمدند و یکبارگي از اداي مراسم رعیتي سر باز زدند) (۲) بهمعنانیِ تائید ایزدي همت گماشته دفعةً بر سر آن بد عاقبتان ترکتاز نمود - غریب کارزارے فیمابین در پیوست - بهادر خان سپر حمایت آلهي بر سر کشیده بدیوارِبست رسید - مقاهیر پای کم نیاورده دست از جلادت و تهور بر نداشتند - انجام کار دست و گریبان شده بهم در آویختند و جمِ غفیر بدستبرد پردلان سر باخته بقیة السیف رو بفرار گذاشتند بهادر خان بتخریب آن‌مکان پرداخته بمقر خود باز گشت - و ازین گونه فتحے (که دران سرزمین مفسد خیز نصیب هیچ‌کس نشده بود) نقش خان ظفرقرین بر وفق دلخواه درست نشین گردید - و پس ازین در تعاقب راجه ججهار سنگهه بندیله در هراوليِ عبدالله خان فیروز جنگ و خاندوران بهادر مساعيِ جمیله بکار برد - چون آن‌مدبر از گدهه و لانجي گذشته بولایت چاندا در آمد بهادر خان (که پاشنه‌کوب او میرفت) چون کوفتے داشت نیکنام عموی خود را با معدودے پیش فرستاد - که اورا بخود مشغول سازد - ججهار از مشاهدهٔ جسارتش برگشته اورا درمیان گرفت - نیکنام بزخمهای منکر با هفت کس درمیان افتاد - درین اثنا بهادر خان باتفاق خاندوران از عقب رسیده بر قلب آن تیره بخت تاخت - و آن گروه پریشان روزگار را چون بنات‌النعش متفرق ساخت - وچون از عبدالله

---

(۲) در [اکثر نسخه] خان مذکور بهمعنانیِ تائید ایزدي ٭

خان فیروز جنگ در استیصال چنپت بندیله مساهله و تهاون سرزد
در سال سیزدهم بهادرخان بتیولداری اسلام آباد و قلع وقمع آن شقاوت گرا
رخصت یافت - اما اهل غرض نگذاشتند - و بپادشاه خاطر نشان
کردند - که بندیل کهنهٔ را رهیل کهنهٔ کردن صلاح ملکی نیست - زود
معزول گردید - بعد ازان در مهم جگتا (۲) و تسخیر مؤ داد شجاعت
و جلادت داده تردد نمایان خود بر عالم ظاهر ساخت - همراهان خان
مزبور بکار فرمائی سردار از کشتها نردبان ساخته بر مورچال مقاهیر
میدویدند - دران روز هفتصد افغان از تابینان او بکار آمدند - ودر سال
بیست و دوم (۳) بحراست ملتان تعین شد - و ازان رو (که فصل ربیع
بےجاگیر بود) بمتصدیان مهمات دیوانی حکم شد - که طلب اورا در
مطالبه مجری دهند - ودر یساق بلخ بهمراهی شاهزاده مراد بخش
جوهر زدای آئینهٔ همت و مردانگی گشت - چون شاهزاده بپای کتل
طول (که سرحد قلمرو پادشاهی و ملک بدخشان است) رسید اصالت
خان با بیلداران سرکار پادشاهی و چندین هزار مزدور (که امیرالامرا
علی مردان خان از بلوکات کابل (۴) جمع آورده بود) تعین شد - که تا سرا بالا
مقدار یک کروه بارتفاع دوگز پادشاهی و سرا زیر (که بدخشان رویه
است) تا نیم کروه بعضے جا دو و نیم کروه کمابیش برف از سر راه
برداشته باطراف بیندازند - و کوچهٔ (که شتر با بار بگذرد) بسازند

---

(۲) یا چکنا باشد (۳) نسخهٔ [ب] بیست و چهارم (۴) در [بعضی
نسخه] از ماوکات کابل •

و باقي را آنچنان درهم بکوبند که اسپ و شتر تواند گذشت چون
این کار از انها متمشي نشد و بدون آن عبور متعذر بود بهادر خان
باتفاق اصالت خان تمامی سوار و پیادهٔ خود را ببرداشتن برف
و کشودن راه واداشت - لشکریان بهر دست افزارے که یافتند برف را
کنده بدامن و دست بر کنار از راه میریختند - بجدکاری بهادر خان
تا یک کروه (که برف بسیار بود) بعرض دو گز راه پیدا شد - چون
شاهزاده سایهٔ وصول انداخت نذر محمد خان والی توران ببهانهٔ
سرانجام ضیافت رفتن باغ مراد شهرت داده بشرغان شتافت - بهادر
خان حسب الاشارهٔ شاهزاده باتفاق اصالت خان بتعاقب روانه شد
قریب ده هزار سوار اوزبک و المان (که بر سر نذر محمد خان جمع
شده بودند) بآمد آمد فوج پادشاهي از بیم نهب و اسر با عیال و اموال
راه اندخود گرفتند - نذر محمد خان با جوقی قلیل آمادهٔ کارزار گشته (۲)
بچهار کروهی شرغان بجنگ پیوست - بمجرد سردادن بان (که گاهے
آن صدای مهیب بگوش آنها نرسیده بود) ثبات از دست دادهٔ
رو بفرار گذاشتند - ناچار نذر محمد خان بے آویز و ستیز جلو
گردانیده باندخود رفت - و ازانجا روانهٔ خراسان گردید - بهادر خان
اگرچه بافزونی منصب سرفرازي یافت اما درین حال (که وقت
تعاقب بود - و باندک تکتک یا یقین بود - که نذر محمد خان
گرفتار میشد) آن خان شهامت نشان عمدا خود را دزدید - یا از

---

(۲) در [اکثر نسخه] گرفت ء

سست همتي همراهان يا بمصلحتي ديگر كار بفند نگشت - ذخيرهٔ خاطر پادشاهي گرديد *

چون شاهزاده مراد بخش دلنهاد اقامت آن ولايت نشده بے اجازت صاحبقران ثاني عازم كابل گرديد صوبه‌داري بلخ و پاسباني آن الكا بعهدهٔ بهادر خان باتفاق اصالت خان قرار يافت - و پس ازانكه شاهزاده محمد اورنگ زيب بهادر ظلال افكن آن ديار گشت بهادر خان در هراولي در جنگ اوزبكيه (كه از مور و ملخ افزون بودند) كارنامهاي مردانگي و بهادري برساخت - درهنگام مراجعت ازان مرزوبوم چنداولي اردو باهتمام او قرارگرفت - و درگذرانيدن اردو تعبهاي بسيار كشيد - چون بكتل تنگ‌شتر[2] (كه دومنزلي هندو كوه است و نشيب دشوار نورد دارد) رسيد برف شروع در بارش نمود - تمام شب تا دو پاس روز ديگر مي‌باريد - بصد محنت بقيهٔ اردو و لشكر ازان گريوه گذرانيد - دريں هنگام از شدت بارش برف يک شبانه روز استاده ماند - هزارهٔ تنگ چشم فراخ آز بآرزوي ربودن مال بيش از بيش بر مردم اردو هجوم مي‌نمودند - و خان مذكور بتائيد اقبال دشمن مال هر مرتبه آن گروه شوريده روزگار را مالش داده رهگراي ناكامي ميگردانيد - چون مابين كتل هندو كوه رسيد يک روز توقف نموده همگي پس‌ماندگان را پيش راهي ساخت - و بعد ازان خود گذشت - از دشواري راه و شوريدگي هوا و فرط برف از آغاز مرور

---

(۲) نسخهٔ [ج] تنگ شتر - و در [بعضي نسخهٔ اكبرنامه] تنگ شير *

تا انجام ده هزار جاندار قریب نصف آدم و همه دواب هلاک گردید
اسباب بسیار زیر برف ماند - چون بهادر خان بفراز کتل برآمد
ذوالقدر خان (که حفاظت خزانهٔ پادشاهي بعهده اش بود) بنابر
سقط شدن بار بردار برجا مانده - بهادر خان شتران خود و از هرکه
باقي مانده بود اسباب آنرا بر تافته خزانه بار نمود - و تتمه بر اسپان
و اشتران سپاه قسمت کرد و با هزاره همه جا زد وخورد نموده بعد
از شاهزاده بفاصلهٔ چهارده روز داخل کابل گردید *

اگرچه از بهادر خان در یساق تردد‌های شایستهٔ نمایان بتقدیم
رسید لیکن باظهار برخے خاطر نشان اعلی حضرت شد که در تعاقب
نذر محمد خان و مدد سعید خان وقت غلبهٔ اوزبک اغماض عین
نموده - لاجرم با این همه ارتکاب محن و مشاق بتغیر سرکار کالپي
و قنوج از تیولش (که دوازده ماهه حاصل داشت) درعوض سي لک
روپیه مطالبهٔ سرکار بخالصهٔ شریفه ضبط نموده اورا آزرده دل ساختند
در سال بیست و سیوم در مهم نخستین قندهار بهمراهي شاهزاده
محمد اورنگ زیب بهادر تعین شده در محاصرهٔ آن حصار استوار
بر بروی دروازهٔ مالوري (۲) مورچال قایم نموده نوزدهم رجب سنه (۱۰۵۹)
هزار و پنجاه و نه هجري بعروض ضیق النفس از شهر بند زندگي
برآمد - شاهزاده و جماة الملکي سعدالله خان از تابینان او (که دو هزار
سوار بودند) هرکدام را (که شایستهٔ بندگي درگاه داشتند) بمنصب

---

(۲) نسخهٔ [ب] مالوای •

و علوفهٔ در خور مقرر نموده جمعی را خودها نگاهداشتند - و باقي را دیگر امرا - اعلی حضرت دلاور پسر کلانش را (که پانزده ساله بود) بمنصب هزاري پانصد سوار ، و هر کدام از شش پسر دیگر را (که خرد سال بودند) بمنصبی سرفراز گردانید - و سوای فیلان همه اموال بپسران مرحمت شد - گویند چندان در کار پادشاهي جانفشانیها و دولتخواهیها بتقدیم رسانید که غبارے (که از کجرویهای پدر بخاطر اعلی حضرت نشسته بود) بالکلیه رفع شد - گویند بهادر خان همیشه تاسف میکرد که انتقام خود از بیجاپوریها نکشیدم - و تا زیست خجالت این مقدمه گویا از چهره‌اش نمایان بود - یکی از پسرانش عزیز خان بهادر است - که سال چهل و نهم عالمگیري در محاصرهٔ واکنکیره مصدر تردد شده - و بمرحمت افزایش لفظ چغتائي در خطاب سرمایهٔ افتخار اندوخته *

* پردل خان *

بیرا (۲) نام پسر دلاور خان برنج (۳) است - که از قدیمان و بابریان صاحبقران ثاني ست - در ایام گردش و اوقات محن از اخلاص وافي و وفای صافي بدوام خدمت و نیکو پرستاري در دل شاهزادهٔ ستوده سیر جا کرده در جرگهٔ معدودے (که از سایر ملازمان شاهي بمزیت قرب و اعتبار سر امتیاز مي‌افراختند) داخل بود - در سر آغاز جلوس بمنصب چهار هزاري دو هزار و پانصد سوار فرق مباهات

(۲) نسخهٔ [ج] پیرا نام (۳) نسخهٔ [ب] بریج و نسخهٔ [ج] بریچ *

بر افراخته بفوجداري ميوات دستوري يافت - و پستر جونپور
در تيول او مقرر گرديد - سال چهارم با پسر خود بيرا از جونپور آمده
در خطهٔ برهان پور بتقبيل آستان خلافت چهرهٔ تفاخر بر افروخت
و چون دران هنگام عساکر فيروزي در استيصال نظام شاهيه و تسخير
آن مملکت تعين بود ضميمهٔ آن لشکر منصور گرديد - و خودش
باضافهٔ سواران منصب بقدر ذات مورد عنايت گشته پسرش نيز
از اصل و اضافه بمنصب هزاري و خطاب بردل خان سربلندي يافت
اما فلک دير مهر زودگسل نگذاشت که چندے در فراخناي ثروت
و درست کامي (۲) گام کشاده زده گوي کامراني فرا برد - در همين سال
رخت زندگاني ته کرد *

بردل خان از عاطفت و قدر شناسي (که سلاطين اين سلسله را
مصروف احوال خانه زادان ديرين خدمت مي باشد) باضافهاي
متواتر در سال دهم بمنصب دو هزاري دو هزار سوار و تهانه داري
بنکش پائين از تغير راجه جگت سنگهه عز افتخار اندوخت - و در
سال هفدهم بحراست قلعهٔ بست از انتقال عزيزالله خان رخصت
يافت - و در سال بيستم باضافهٔ هزار سوار بر جمعيتش افزودند
چون شاه عباس ثاني داراي ايران تسخير قندهار پيشنهاد همت
ساخته خود از فراه رو بمقصد نهاد محراب خان را (که هنگام
تفويض علي مردان خان اين ولايت را باولياي سلطنت والا منزلت

---

(۲) نسخهٔ [ا ب] دولت کامي *

بقلعه داری بست می پرداخت - و قلیچ خان آن حصار را بغلبه و استیلا ازو گرفته امان داده بود - و (خصت ایران نموده) بکشایش قلعهٔ مذکور نامزد گردانید - محراب خان حصار نو را (که بحکم اعلی حضرت متصل قلعهٔ قدیم بنا شده)[۲] از غایت استحکام کشایش پذیر نیافت - کشودن حصن کهنه آسان دیده بتقسیم مورچال پرداخت پردل خان در محاذی آن جابجا از خویشان بنگهبانی آن گذاشته خود از همه جا آگاه می‌بود - و بضرب توپ و تفنگ آتشے در خرمن حیات مخالف می‌افروخت - از ابتدای محاصره پنجاه و چهار روز نیران قتال اشتعال داشت - از هر دو جانب لختے مقتول و برخے مجروح میگشتند - چنانچه از تابینان خان مذکور (که همگی ششصد سوار بود) سه‌صد کس و از قزلباش اضعاف آن رهگرای دار فنا شدند آخرالامر چهاردهم محرم سنه (۱۰۵۹) هزار و پنجاه و نه هجری پردل خان دلنهاد بندگی گشته بدل‌بستگی زندگانی مستعار عهد و پیمان گرفته محراب خان را دید - وآن نا انصاف وصمت نقض عهد برخود پسندیده از جملهٔ سه‌صد کس (که با او مانده بودند) چندسے را (که بسپردن یراق ایستادگی نموده دست بحربه کردند) بقتل رسانید - و اورا با بقیهٔ مردم و عیال مقید گردانیده نزد شاه بقندهار آورد - و شاه اورا بهمراه خود بایران‌دیار برد - اگرچه احوال پردل‌خان بعد رفتن ایران و مآل حالش (که بکجا انجامید) معلوم

---

(۲) در [بعضی نسخه] متصل قلعه بنا شد •

نیست اما دم نقد از شرمساري و خجالت اقران و همسران و طعن و سرزنش آشنا و بیگانه وا رست - اگر بهندوستان مي‌آمد مثل دولت خان قلعه دار قندهار و دیگر متعینهٔ او هدف سهام مطاعن گشته از درجهٔ اعتبار و روزگار ساقط مي‌گردید *

* باقی خان چیله قلماق *

از غلامان صاحب اعتماد پادشاهي بود - بیاوری طالع مسعود نیکو پرستاري و حسن خدمتگاری او دلنشین اعلی حضرت گشته در سال ششم بمنصب هفت صدي پانصد سوار سرمایهٔ اعتبار اندوخت - و در سال نهم بمنصب هزاري هزار سوار فرق افتخار برافراخت - چون پرتو التفات پادشاهي بر وجنات احوالش تافته‌بود در سال دهم باضافهٔ هزاري ذات هزار سوار بمنصب دو هزاري دوهزار سوار و مرحمت علم و اسپ و فیل اختصاص یافته بفوجداری چهاتره (۲) (که پرگنه ایست از مضافات اندوچهه در بندیل‌کهند) چهرهٔ (۳) عزت برافروخت - چون این مملکت از دست ججهار سنگهه منتزع گشته مضرب خیام پادشاهي گردید آن پرگنه (که نهصد قریه بحاصل هشت لک روپیه داشت - و بنزاهت فضا و فراوانی انهار ممتاز بود) بخالصه تعلق گرفته باسلام‌آباد موسوم گردید - درین ولا (۴) باقي خان بفوجداری آنجا مامورگشت - و خان مذکور در برانداختن

---

(۲) نسخهٔ [ج] جتهره (۳) نسخهٔ [ج] سرعزت برافراخت (۴) نسخهٔ [ج] تعین گشته *

مفسدان آن دیار مصدر تردداتِ شد - چون چنپت (۲) بندیله نوکر راجه جهجهار سنگهه پس از نیست و نابود شدن او برتهیراج پسرش را دست مایهٔ فساد ساخته مواضع اوندچهه (۳) و جهانسي را در معرض تاخت و تاراج آورده سر بشورش برداشت عبدالله خان فیروز جنگ بجاگیرداری اسلام آباد و استیصال آن شقاوت بنیان تعین گشت و چون بدانجا رسید خواست باقي خان (که سابق در مالش آن تباه سرشت تعبها کشیده) خود بر سر مقهوران بتازد - خان مذکور از کارطلبي متعهد شد که اگر فوج خود همراه دهند این مهم بانصرام میرسانم - فیروز جنگ از تن آساني خود نشتافته بوی باز گذاشت باقي خان در سال سیزدهم برسم ایلغار غافل بر سر مخاذیل ریخته هنگامهٔ زد و خورد گرم ساخت - چنپت (۴) دست و پای زده جان بسلامت بدر برد - و برتهیراج گرفتار گردید - و در سال هفدهم بداروغگی غسلخانه سرمایهٔ مباهات اندوخت - و پستر بحراست قلعهٔ مستقر الخلافهٔ اکبرآباد فرق افتخار برافراخت - و در آخر سال بیست و هفتم در تیول خود باري متعلق صوبهٔ آگره رخت هستي بربست - محالات جاگیر بخالصه ضبط شد - پسرانش سردار خان و باقي خان در عهد عالمگیري از ناموران روزگار بودند احوال هر یکی بقلم آمده - گویند باقي بیگ در آغاز حال بکوتوالی

(۲) در [بعضی نسخه] چنت یا چانپت باشد (۳) نسخهٔ [ج] اوندچه
(۴) نسخهٔ [ب] چنت سنگهه دست و پای زده •

دار السلطنت لاهور [که دران هنگام بتبدیل یمین الدوله آصف خان تعلق داشته - و از قبل خان مذکور بابا عنایت الله یزدي (۲) (که نوکر معتبر آن نوئین عالیشان بود) بحکومت آنجا مي‌پرداخت] مامور شد - و چون بابای مذکور بمشار الیه وقعے نمي نهاد و اعتبارے نداشت در نگین خود کنده بود - کار بعنایت است و باقي بهانه *

* پرتهي‌راج راتهور *

از والا شاهیان فردوس‌آشیاني ست - در ایام فترات بحاضرباشي پرداخته بشرف اعتماد اختصاص گرفته بود - پس از سریر آرائی آن پادشاه سال اول بمنصب هزار و پانصدي شش صد سوار سرمایهٔ امتیاز اندوخت - سال دوم همراه خواجه ابوالحسن تربتي بتعاقب خانجهان لودي (که از اکبرآباد فرار نموده بود) تعین گردید - و از کارطلبي انتظار دیگران نکرده با چند سردارے (که درین باب سبقت جسته بودند) در حوالی دهولپور بار رسیده وقت زد و خورد برسم راجپوتیه پیاده پا گشته با خود خانجهان (که سوار بود) چپقلشهای مردانه نمود - و او را زخم برچهه رسانیده خود هم زخمها برداشت پادشاه از راه مرحمت اورا بحضور طلبداشته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هشتصد سوار و عطای اسپ و فیل برنواخت - سال سیوم باضافهٔ دو صد سوار کامیاب شده همراه خواجه ابوالحسن بتسخیر

---

(۲) نسخهٔ [ب] عنایت الله خان یزدي

قلعهٔ ناسک کمر همت بر بست - و پس از تقرر صوبه داری دکن بنام مهابت خان او در تعیناتیان صوبهٔ مذکور قرار یافته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار و پانصد سوار چهرهٔ اعتبار برافروخت و در ایام محاصرهٔ قلعهٔ دولت آباد جرأتهای نمایان بظهور آورد روزے سوارے از فوج اهل دکن (که کاسهٔ سرش بمغز پندار آگنده بود) اورا بمبارزت طلبید - او بشنیدن این حرف از فوج برآمده با او مقابل شد - و بضرب شمشیر کار او باتمام رسانید - سال هفتم باضافهٔ یکصد سوار ناصیهٔ بخت روشن گردانید - سال نهم چون پادشاه رایات دولت بصوب دکن افراشت او همراه خان زمان صوبه دار بالاگهات در نواحیٔ دولتاباد بشرف آستانبوس مفتخر گشته همراه خان مذکور به تنبیه ساهو بهوسله و تخریب ملک عادل شاه نامزد شد - و درین مهم هم مصدر ترددات نمایان گردیده سال دهم باضافهٔ یکصد سوار شاد کام گشت - سال هفدهم چون ایالت ملک دکن از تغیر وکلای شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بنام خاندوران تقرر یافت او بحراست قلعهٔ دولت‌آباد سر مباهات برافراشت - و سال هیزدهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری دو هزار سوار درجهٔ اعتلا پیمود سال نوزدهم حکم شد - که باکبرآباد آمده باتفاق باقي خان بحراست قلعهٔ آن بپردازد - سال بیستم در ایامے (که دارالسلطنت لاهور مضرب خیام خسرواني بود) او برطبق حکم یک کرور روپیه از خزانهٔ اکبرآباد برداشته بحضور برد - و چون دران ایام شاهزاده محمد اورنگ زیب

بهادر بصوب بلخ و بدخشان روانه شد او بعنایت خلعت و اسپ با زین نقره نوازش یافته بمحافظت مبلغ پنجاه لک روپیه (که همراه شاهزاده دادن آن مقرر شده بود) تعین گردیده پیشتر راهي شد سال بیست و یکم باتفاق راجه بیتهل داس بکومک علي مردان خان امیرالامرا بصوب کابل رخصت پذیرفت - و سال بیست و دوم در رکاب پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بصوب قندهار شتافت - و ازانجا همراه رستم خان بمقابلهٔ فوج قزلباش دامن همت بر کمر زد - و سال بیست و پنجم نوبت دوم باپادشاهزاده مذکور بمهم مسطور راهي گشت - سال بیست و ششم همراه شاهزاده دارا شکوه بیساق مرقوم پای جلادت برداشت - و بعد وصول آنجا همراه رستم خان بتسخیر قلعهٔ بست رفت - سال سیم نزد شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بصوب دکن متعین شد - و در همان سال مطابق سنه (۱۰۶۶) هزار وشصت و شش هجري رخت هستي بنیستي سرا برد - رام سنگهه برادرش و کیسري سنگهه (۲) پسرش بمنصب قلیل سرفرازي داشتند *

* بهرام سلطان *

سیومین پسر نذر محمد خان والي بلخ است - چون نبذے از احوالش در ذیل خسرو سلطان و اختتام کارش در ضمن عبدالرحمن سلطان بزبان خامه رفته گذارش لختي از احوال نیاکانش درینجا

(۲) نسخهٔ [ب] کهري سنگهه *

ناگزیر افتاد - او و برادر کلانش امام قلي‌خان پسران دین محمد خان
(۲) (۳)
مشهور به یتیم سلطان بن جاني سلطان بن یارمحمد خان اند - که
عم زادهٔ حاجم خان والی اورکنج دارالملک خوارزم بود - یارمحمد
(۴)
خان پس از گرفتن طایفهٔ اردس ولایت شیر خان را از آبایش بغلبه
و استیلا بے سامان و سرانجام برآمد - بنا بر سبب سلوک ناهنجارے
که از حاجم خان دید - بای التقدیر چون بماوراءالنهر آمد سکندر خان
پدر عبد الله خان مشهور اورا جوان با نجابت و قابلیت دانسته
صبیهٔ خود را (که همشیرهٔ حقیقی عبدالله خان بود) در حبالهٔ نکاح او
(۵)
درآورد - و ثمرهٔ این پیوند زود بعالم شهود پیوسته بجاني خان موسوم
گردید - ازو پنج پسر بعرصهٔ وجود آمد - دین محمد خان که از همه
کلان بود - و باقي محمد خان - و ولي محمد خان - و پاینده محمد
سلطان - و الیم سلطان - و این هر پنج برادر از قبل عبدالله خان در تون
و تایق و سایر ولایت قهستان مي گذرانیدند - الیم سلطان همانجا
درگذشت - هنگامے (که میان عبدالله خان و پسرش عبدالمومن خان
وحشت و نزاع پدید آمد) این برادران بملاحظهٔ حقوق تربیت
عبدالله خان اطاعت عبدالمومن خان نمي‌نمودند - چون نوبت ایالت
توران بدو رسید هرکس‌را از خویشان و اقربا (که مظنهٔ رشد وشایستگی
امور دنیا داشت) از پا در آورده دود از دودمان خویش برآورد

---

(۲) در [بعضی نسخه] الیم سلطان (۳) نسخهٔ [ب] خاني سلطان (۴) نسخهٔ [ج] اروس (۵) نسخهٔ [ج] و ثمرهٔ این پیوند بعالم شهود ه

با یار محمد خان نیز بے‌روشي سرکرده از بلخ اخراج نمود - و جاني خان‌را گرفته محبوس ساخت - این‌برادران در خراسان طبل مخالفت زده سر خودسري برافراختند - تضارا عبدالمومن‌خان در سنه (۱۰۰۶) هزار و شش با لشکرعظیم باراده یورش خراسان از بخارا روانهٔ بلخ گردیده شبے بتیر یکے از اوزبکیه (که از کمین تعزیت (۲) دل شکستگان کشاد یافته بود) نیستي‌گرا شد - دین محمد خان نقد فرصت را غنیمتے شگرف شمرده کلاه شادماني برتارک اقبال نهاد - و از جائے که بود بهرات رسیده آنرا متصرف گشت - و ولي محمد خان را بریاست مرو تعین‌کرد - و چون در توران هرج و مرج عظیم رو نموده هر سوے سردارے و هر درے در بارے گشته بود تا چار اوزبکیهٔ خراسان بر ریاست او اتفاق نمودند - او در هرات طرح سلطنت انداخته خطبه و سکه بنام جد خود یار محمد خان کرد - که او بعد اخراج از بلخ بهندوستان آمد - و ملازمت عرش‌آشیاني در یافته مورد عنایات پادشاهانه گشت - و پس از چندے بزیارت حرمین شریفین رخصت یافته بقندهار رسیده بود - که فلک این توطیهٔ دولت بر انگیخت - و هنوز دین‌محمد خان گامے چند بخواهش نرفته بود که شاه عباس صفوي (که در کمین انتزاع ملک موروثي خود بود) بقصد پیکار لشکرے ترتیب داده بهرات آمد - برخے خیراندیشان دوربین باو گفتند - که بر سر خراسان (که الکای صد سالهٔ قزلباش است

(۲) در[بعضے نسخه] فریب دلشکستگان •

و پارۀ آن بتصرف ما درآمده) تلاش نمودن از عقل دور است - صواب آنکه با پادشاه قزلباش اظهار دوستي نموده مهمات ترکستان را (که ارث قديم است - و از شايسته سرير آرائي خالي ست) انتظام دهيم و بعد از ضبط آن ولايت اگر از روی اقتدار و استظهار بتسخير خراسان پردازيم مضايقه ندارد - دين محمد خان بتحريک جوانان پرخاش جو (۲)
(که لذت حکومت آنديار از مذاق ايشان بيرون نميرفت) و ازين رو (که در ايام حيات عبدالله خان وهرج و مرج خراسان با بعضي از امرای قزلباش جنگ کرده غالب آمده بود) محاربه را سهل و آسان انگاشت - در رباط بريان (۳) حوالی پل سالار (۴) (که چهار فرسخي هرات است) تلاقي فريقين دست داد - نبردے عظيم در گرفت شکست بر اوزبک افتاد - نزديک پنج و شش هزار کس از بهادران لشکر او کشته شده رو بهزيمت گذاشت - چون بمارچاق رسيد بسبب جراحات ضعف مستولي شد - رفقايش در گوشۀ بجهت استراحت فرود آوردند - کارش درانجا سپري گشت - و بقول جمعي بيکے از احشام سپاه (۵) خيمه‌نشين پناه برد - آن جماعه نشناخته سلوک ناشايسته کردند و بعد از شناخت از بيم انتقام از هم گذرانيدند - و پاينده محمد سلطان بجانب قندهار افتاد - و شاه بيگ خان صوبه دار آنجا اورا مقيد ساخته نزد عرش‌آشياني فرستاد - اورا بحسن بيگ شيخ عمري

---

(۲) نسخۀ [ب] نرفت (۳) يا رباط پرنان باشد (۴) نسخۀ [ج] پل هالار (۵) در[بعضی نسخه] سپاه •

(که متوجه کابل بود) سپردند - او بقلیج خان صوبه‌دار پنجاب رسانید و بعد از یک سال در لاهور جهان‌فاني را پدرود نمود - و ولي محمد خان بے آنکه از حال برادر کلان دین‌محمد خان آگهي یابد از معرکه با سي چهل نفر برآمده بجانب بخارا شتافت - و با پیر محمد خان نامے [که از اقرباي عبدالله خان بود - و عبدالمومن خان او را مرد کوکناري درویش (که همواره در کوکنارخانها بفقر و نامرادي بسر مي برد) پنداشته بقطع رشتهٔ حیاتش نپرداخته بود - و بعد ازو بر مسند خاني توران متمکن گشته] پیوست - و چون دران هنگام توکل خان قزاق ماوراء النهر را از پادشاه ذي شوکت خالي یافته لشکرکشي نمود و در محاربهٔ او از باقي محمد خان آثار جلادت و پردلي بسیار بظهور آمد پیرمحمد خان در ازاي نیکوخدمتي زمام ایالت سمرقند در قبضهٔ اقتدارش نهاد - باقي محمد خان پس از چندے که باطاعت و انقیاد گذرانید چون خود را بحکومت شایسته‌تر از پیر محمد خان میدانست هواي سلطنت در سر پیدا کرده بلقب خاني خود را ملقب ساخت - و بتسخیر ولایت میانکال ازسمرقند برآمد - پیرمحمد خان ازین خبر موحش بےآرام گشته با چهل هزار سوار بظاهر سمرقند رسید - باقي محمد خان بلطائف الحیل در مقام فروتني درآمده هرچند خواست دفع شر و فساد نماید مفید نه افتاد - ناچار تحصن جسته ابواب جدال و قتال (۲) مفتو

(۲) نسخهٔ [ب] قتال و جدال *

گردانید - تا روزے باقي محمد خان خود از حصار برآمده بر قول
پیر محمد خان حمله آورده بر شکست - و او در اثنای گریز زخمي
گرفتار گشته همان ساعت بامر باقي محمد خان بقتل رسید - باقي
محمد خان همعنان فتح و ظفر ببخارا برآمده بر تخت جهانباني
جلوس نمود - و با حسن تدبیر و مردانگي بلخ و بدخشان را نیز
بحوزهٔ تصرف در آورد - یار محمد خان جدش (که هنوز در قندهار
بود) ازین نوید سراسر امید عزم حجاز پس سر انداخته راه توران
پیش گرفت - باقي محمد خان مقدم اورا باعزاز و اکرام تلقي نموده
بر مسند خاني نشاند - و سکه و خطبه بنام او کرد - و چون بعد
دو سال دریافت [که جدش بتربیت پسران خود عباس سلطان
و ترسون سلطان و پیر محمد سلطان (که نه از مادر جاني خان اند)
سرگرم است] دست اقتدارش از حکم راني کوتاه ساخته پدر خود
جاني خان را بجای او گرفت - و بعد ازان (که یار محمد خان
و جاني خان رخت هستي ازین سپنجي سرا بر بستند) باقي محمد
خان سکه و خطبهٔ خود کرده پایهٔ قدر و منزلت او باوج ثریا رسید
و اعلام دولتش سر بقبهٔ جوزا کشید - پس ازانکه در سنه (۱۰۱۴) هزار
و چهارده روانهٔ دار العقبی گردید فرمان فرمائي بولي محمد خان
باز گشت - او ولایت بلخ و اندخود و توابع آن را (که درین طرف
آب آمویه است - و در زمان برادرش باو تعلق داشت) ببرادر زادگان
خود امام قلي سلطان و نذر محمد سلطان پسران دین محمد خان

تفویض نمود - و ایشان مدتها در اطاعت عم عالي‌قدر بسر برده
آخرالامر بمقتضای جواني و باغوای هم‌نشینان جاهل سر از انقیاد
پیچیده پا بر جادهٔ خلاف گذاشتند - و بسبب آمد و شد ایلچي‌ایران
عم بزرگوار را برفض متهم ساخته اکثر امرای اوزبکیه را در مقام
رمیدگي و تنفر در آوردند - تا آنکه خواجه ابوهاشم خواجهٔ ده بیدي
و محمد باقي قلماق (که از قبل ولي‌محمد خان حاکم سمرقند بود)
و یلنگتوش بے اتالیق (که بکمک او درانجا مي بود - و از اوضاع
نکوهیدهٔ ولي‌محمد خان آزار یافته بودند) خطبه و سکه بنام امام‌قلي
خان کرده او را از بلخ طلب نمودند - او با برادر خود نذر محمد
خان از آب جیحون گذشته خواست که از راه کوه تن بسمرقند
رسد - ولي‌محمد خان بعد از آگهي برین‌معني (۲) از بخارا لشکرے
فراهم آورده سر راه برینان گرفت - بعد تقارب چون امام‌قلي‌خان را
طاقت مقاومت نبود وسائل برانگیخته حکایتهای شکایت آمیز
درمیان آورد - ولي‌محمد خان نیز میخواست که کار بقتال و جدال
نانجامد - ناگاه از قضای فلکي شبے دو سه خوکے از نی‌زار بیرون
آمده در اردوی ولي محمد خان درآمدند - مردم فریاد زنان
از خیمه بیرون آمده بجنگ آنها پرداختند - غلغلهٔ عظیم برخاست
که امام قلي‌خان شب خون آورد - مردم در سرا پردهٔ ولي محمد
خان جمع شدند - اصلا اثرے ازو (که دران وقت بسبب بدمظنگي

---

(۲) نسخهٔ [۱] آگهئ این معني ٭

از مردم خویش با چندے از معتمدان احتیاط ورزیده خود را بکنار کشیده بود) نیافتند - جوق جوق باین دو برادر پیوستند - و برخے براندند که این اراجیف ناشي از اجلاف و اجامره نبود - بلکه ملازمان عمدهٔ او (که از کور نمکي و زرپرستي چشم کوتاه بین از حقوق ولي نعمت پوشیده روز ناکامیِ صاحب را هنگام کامیابي مي پنداشتند) آوازهٔ شب خون انداخته بے محابا روی امید بمخالف آوردند - بالجمله ولي محمد خان چندے نظاره گر حوادث بوده در کمال یاس و حرمان ببخارا رفت - درانجا هم روی بودن در خود ندیده بناکامیِ تمام روانهٔ ایران گشت *

امام قلي خان بدولت بیگمان فایز گشته ببخارا شتافت و بمسند خاني بر آمد - و بلخ و بدخشان را به نذر محمد خان ارزاني داشت - وآی خانم دختر عبدالله سلطان برادر خرد عبدالله خان را (که نخست در حبالهٔ عبد المومن خان بود - و بعد ازو در تصرف ایشم خان قزاق - و پس ازان در ازدواج پیرمحمد خان - و ازان پس در عقد نکاح باقي محمد خان - سپس منکوحهٔ ولي محمد خان و در اوزبکیه به نیکو روئي و بیمن قدم اشتهار داشت - و ولي محمد خان در وقت رفتن ایران از کم فرصتیها اورا در قلعهٔ چار جو که بر کنار جیحون است گذاشته بود) طلبیده ارادهٔ هم صحبتي نمود - چون او راضي نمي شد دست بدامن قاضي و مفتي زده حیله وچاره میجست - هیچکس اقدام ننمود - مگر قاضیئے دنیا پرست دین بباد

داده فتوی داد - که چون ولي محمد خان شعار رفضه اختیار نموده
از دایرهٔ مسلماني بیرون رفت ازواج او معلق اند - آن بے باک
نا پرهیزگار زوجهٔ غیر مطلقهٔ عم زنده را بنکاحے (که در هیچ مذهب
درست نباشد) متصرف شد *

ولي محمد خان (که باصفهان رسیده) شاه عباس ماضي استقبال
نموده با آنکه او از نادانی برسر اسپ ملاقات نمود شاه کوچک دلي
و گرم اختلاطي بسیار کرده مراسم مهمان نوازي از دست نداد *

* ع * * گفت آمده پادشاه توران *
۱۰۲۰

تاریخ این واقعه است - و هرچند شاه بتملق و جوشش مي افزود
ولي محمد خان منقبض بوده نمي کشود - پس از چندے (که مجالس
سرود و صحبت بآخر انجامید - و تدابیر جهانداري بمیان آمد) شاه
گفت که امسال رومي بر سر تبریز آمده - دفع آن لازم است - سال
آینده خود مرافقت نموده جناب خاني را بر مسند موروثي مستقل
میکنم - خان گفت - که اهمال و دیر بر نمي تابد - هنوز مقدمات
امام قلي خان استحکامے نگرفته - و کومک قزلباش موجب توحش
اوزبکیه خواهد شد - اتفاقا دران هنگام خطوط سران اوزبکیه (که او از
شومی نفاق آنها آواره شده بود) مشتمل بر پشیماني از گذشته
و خدمتگاري و جانسپاري در آینده رسید - بمبالغه از شاه رخصت
حاصل نموده متوجه بخارا گشت - و بعد از شش ماه (که از رفتن
و برگشتن از عراق در گذشت) بتوران رسیده بمعاونت بعضے از امرا

(كه از كردار خود ندامت كشيده در مقام تلافي بودند) بخارا را بے جنگ بدست آورد - امام قلي خان از بخارا فرار نموده بقرشي آمد - و آى خانم را درانجا گذاشته بسمرقند رفت - ولي محمد خان از غرور كاميابي بفرمان طبع عجول در مقام كينه توزي و انتقام كشي (۲) در آمد - و بے آنكه تجهيز لشكر شايسته نمايد اعتماد بر گفتهٔ اهل خلاف و نفاق كرده رو بتعاقب برادر زادها آورد - بدوفرسخيِ سمرقند تلاقيِ فريقين دست داد - اكثر سران آن قوم عنان از مقابله پيچيده خود را عقب كشيدند - او درين مرتبه عار فرار بخود نتوانست قرار داد - با همگي دو صد سه صد جوان خود را بر لشكر امام‌قلي خان زده زخمي در ميدان افتاد - اورا برداشته پيش امام‌قلي خان آوردند - در قتلش تعجيل نموده همان‌دم ازين عالم بعالم‌ديگر فرستاد و سلطنت توران بے شريك و سهيم بر امام قلي خان قرار گرفت و حكومت بلخ و بدخشان بنذر محمد خان مفوض گرديد - و پس از سي و پنج ساله سلطنت در سنه (۱۰۵۱) هزار و پنجاه و يك هجري نا بينا گشته مهمات آن ملك رو باختلال نهاد - نذر محمد خان چشم از حقوق برادر پوشيده انتزاع سمرقند و بخارا پيش‌نهاد همت ساخت - اگرچه اوزبكيه بمرتبهٔ از حسن سلوك او راضي بودند كه باتفاق ميگفتند (كه بصارت مفقود گشته بصيرت موجود است باوجود نابينائي بسلطنت تو رضامنديم) ليكن چون امام قلي خان

(۲) نسخهٔ [ج] در مقام كينه توزي درآمد *

بجانشینی نذر محمد خان از ته دل راضي بود ناچار اورا بسمرقند در آورده خطبه بنامش خواندند - نذرمحمدخان اورا (که میخواست از راه هندوستان بزیارت حرمین شریفین روانه گردد) براه عراق روانه نمود - و هیچ کدام از اهل حرم حتی آی خانم را (که محبوبه اش بود) رخصت همراهي نداده اندوختهٔ او را بالتمام بتصرف درآورد امام قلي خان بآزردگی (۲) تمام با خواجه نصیب و نذر بیگ تغائي و رحیم بیگ و خواجه مبرک دیوان قریب پانزده (۳) کس از اوزبک و غلام ره نوردي اختیار کرد - و بعد ملاقات شاه عباس ثاني و مشاهدهٔ مهمان نوازی او بطواف کعبهٔ معظمه (۴) مشرف گشت - و بمدینهٔ منوره رفت - و در انجا بدار بقا منزل گزید - و در بقیع مدفون گردید *

و چون استیلای نذر محمد خان و شورش اوزبکیه و وصول عساکر هندوستان بدان ولایت در احوال خسرو سلطان پسر دومش بتفصیل بزبان قلم داده اکنون بر سر مقصود مي شتابد . که چون شاهزاده مراد بخش در ماه جمادی الاولی سنه (۱۰۵۶) هزار و پنجاه و شش بحوالی بلخ رسید بهرام سلطان و سبحان قلي سلطان با برخی از اکابر و اعیان بلخ داخل لشکر فیروزي اثر شدند - شاهزاده اصالت خان میر بخشي را بآوردن آنها فرستاد - و امیر الامرا علي مردان خان تا در دیوانخانه پذیره شده آورد - شاهزاده اعزاز و اکرام

---

(۲) در [اکثرنسخه] بآزادگی تمام (۳) در [بعضی نسخه] پانصد کس (۴) نسخهٔ [ج] مکرمه ٭

بسیار نموده بر سوزنی دست راست مسند نشاند - و انواع مهربانی و مرحمت بکار برده مرخص ساخت - که رفته در استمالت آن خان عالیشان کوشند - که هرگونه امدادے و اعانتے (که در مالش و تنبیه ناحق ستیزان باطل‌کوش مطلوب باشد) از قوت بفعل می‌آید - و تا بندوبست آن عالی‌قدر موکب ظفرطراز پای آرام در دامن استراحت نه پیچیده به نیروی کارگذاری کوتاهی نخواهد رفت *

چون دولت نذر محمد خان بسر آمده بود توهم بیجا بخود راه داده ترتیب ضیافت شاهزاده شهرت داده بباغ مراد شتافت و قدرے جواهر و اشرفی همراه برداشته با دو پسر سبحانقلی و قتلق سلطان راه فرار سرکرد - و چون این خبر بپادشاهزاده رسید بهادر خان روهله و اصالت خان را بتعاقب نامزد فرموده خود به بند وبست آن مملکت (۲) و ضبط اموال آن خان گریزپا پرداخت - همگی دوازده لک روپیه از مرصع آلات و غیره و دو هزار و پانصد اسپ مادیان بسرکار پادشاهی درآمد - هرچند قدر اندوختهٔ او (که خود در صندوقها نهاده تفصیل آنرا بخط خود برکاغذے نوشته درانجا میگذاشت - و مقالید آنرا همه وقت با خود نگاه میداشت) از قرار واقع معلوم نشد لیکن از زبانی متصدیان مهمات او مجملا بوضوح پیوست که فراهم آورده از نقد و جنس هفتاد لک روپیه بود - که هیچ یک از اسلافش را میسر نگشته - در هنگامهٔ اوزبک و المان وقت فرار و گریز قلیلے

---

(۲) نسخهٔ [ج] آن ملک *

بخرج آمده بیشتر بتاراج رفت - حاصل ولایت بلخ و بدخشان و سرتاسر ماوراءالنهر و ترکستان (که در تصرف این دو برادر بود) ازروی نقل دفاتر (۲) ایشان بهمه جهت (خصوص مال وجوهات و سایر جهات و نقدي و غله و جمیع خراج ارتفاعات و زکواة) قریب بیک کرور و بیست لک خاني رایج آن ولایت (۳) است - که سي لک روپیه باشد ازین جمله شازده لک روپیه مداخل امام قلي خان - و چهارده لک روپیه از نذر محمد خان بود *

بالجمله در ماه جمادي الآخر آغاز سال بیستم شاهجهاني در بلدهٔ بلخ خطبه بنام صاحبقران ثاني بلند آوازه گشت - بهرام و عبدالرحمن پسران نذر محمد خان با رستم ولد خسرو سلطان (که هرسه بنابر عدم اطلاع از همراهي خان باز مانده درارک بلخ نزد عیال او بودند) با ازواج و بنات خان مذکور نظربند گشته روانهٔ حضور شدند - چون بحوالي کابل رسیدند سید جلال صدرالصدور تا خیابان پذیره شده بملازمت پادشاهي رسانید - بهرام سلطان بمنصب پنجهزاري هزار سوار و بیست و پنجهزار روپیه نقد و دیگر انواع عنایات امتیاز یافت - و همواره بدولت قدرشناسي پادشاه زمان برفاه حال و خاطر آسوده میگذرانید (۴) - و چون نذر محمدخان بار دیگر بولایت موروثي متمکن گردید برحسب طلب او متعلقانش در سال

---

(۲) در [بعضی نسخه] نقل و دفاتر ایشان (۳) نسخهٔ [ج] آن ولایت که سي لک روپیه (۴) نسخهٔ [ب] خاطر آسودگي مي‌گذرانید ●

بیست و سیوم روانهٔ بلخ شدند - بهرام سلطان دل از تنعمات و مستلذات هندوستان بر نگرفته راضي برفتن توران دیار نشد و تا زمان عالمگیري در خورحال بمواجب نقد کامیاب بوده ایام زندگي را باختتام رسانید *

* بهادر خان باقي بیگ *

نوکر شاهزاده دارا شکوه بود - بحسن کاردانی و نیکو خدمتي جا در خاطر شاهزاده نمود - و بافزوني اعتماد و مزید اعتبار سر برافراخته در قرب و منزلت از اقران و همسران در گذرانید بهزاري ذات و چهار صد سوار منصب داخلي سرافرازي یافته از قبل شاهزاده بنظم صوبهٔ الهآباد مامور گشت - و چون بضبط و ربط آن ناحیه بقرار واقع پرداخت در سال بیست و دوم حسب الطلب سعادت تقبیل آستان خلافت و جهانداري اندوخته بحراست صوبهٔ گجرات بعنوان نیابت شاهزادهٔ بلند اقبال و از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري ذات و پانصد سوار و خطاب غیرت خان (۲) تحصیل ناموري نموده رخصت یافت - و در سال بیست و سیوم اورا از داخلی شاهزاده برآورده در سلک بندهای پادشاهي منسلک گردانیده بمنصب سه هزاري دو هزار سوار و ارسال علم پایهٔ اعتبار برافزودند هنگامے (که شاهزاده مهم قندهار بعهدهٔ خود گرفت - و صاحب صوبگی دار الملک کابل بنخستین پسرش سلطان سلیمان شکوه تفویض

---

(۲) نسخهٔ [ج] عزت خان *

یافت) بندوبست آن ناحیه بغیرت خان بازگردید - و در سال بیست (۲)
و هشتم باضافهای متواتر بمنصب چهار هزاری دو هزار و پانصد سوار
و بخطاب بهادر خان بلند نامي یافت - و در صوبه‌داری کابل با لشکر
تعیناتی صوبه بدورنبو و نغر رفته افاغنهٔ آن سرزمین را (که از روی تمرد
ادای مال واجب نمي نمودند) مالش داده جمعے را بسزا رسانیده
یک لک روپیه بطریق پیشکش برانها مقرر نمود - لیکن چنانچه باید
نظم کابل ازو صورت نگرفت - و این کار بعنوان شایسته بتقدیم نرسید
در سال سیم حکومت کابل برسم اصالت برستم خان فیروز جنگ
اختصاص گرفت - و حفاظت دارالسلطنت لاهور (که در تیول شاهزاده
بود) ببهادر خان تقرر پذیرفت - و در سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت
و هشت قریب باختتام زمان سریر آرائی فردوس آشیاني پانصد سوار
بر منصب او افزوده بنیابت شاهزاده بصوبه‌داری بهار نامزد گردید
و بهمراهی سلیمان شکوه (که بمقابلهٔ شجاع تعین گشته بود) دستوري
یافت - اگرچه اتالیقي و کارگذاري بظاهر نامزد میرزا راجه جیسنگهه
بود اما دارا شکوه در حقیقت او را اتالیق نموده صاحب اختیار
لشکر ساخته و بنای تدبیر آن مهم بر رای او گذاشته بود - چون
سلیمان شکوه بعد هزیمت شجاع تا پتنه تعاقب امیر خان نموده
باستماع فوج کشی خلد مکان بتعجیل تمام راه مراجعت سرکرد
و از اله آباد گذشته در نواحی موضع کره شکست پدر سامعه کاه

---

(۲) نسخهٔ [ب] بیست و ششم ،

و جان خراش او گردید و سنگ تفرقه در جمعیتش انداخت میرزا
راجه و دلیر خان از کهنه عملگي از مرافقت او پهلو تهي‌کردند - ناچار
خواست که دهلي رویه رفته بهر نوع که باشد خود را به پدر رساند
بهادر خان تجویز این اراده نکرده عنان عزیمتش بصوب معاودت
اله آباد تافت - و درانجا نیز از سراسیمگي و وحشت زدگي اقامت
ننموده زوائد کار خانجات و برخے از پردگیان خویش در قلعهٔ اله‌آباد
گذاشته از کتل عبور کرده آن طرف آب سراسیمه طي مراحل مي‌نمود
و گامے بناکامي میزد - و در هر منزل جمعے جدا شده مي‌رفتند
و هر روز سلک جمعیتش از هم مي‌پاشید - تا آنکه از لکهنؤ برگشته
بهندیته (۲) رسید - و چون در هرگذرے (که قصد گذشتن از دریای گنگ
میکرد) قبل از وصول او بدان‌گذر کشتیها را ازین روی آب بآن‌طرف
میبردند و هیچ جا مجال عبور نمي‌یافت از ندیته عازم پیش شد
بقصد این که در برابر هردوار باعانت زمیندار آن بوم و بر و معاونت
مرزبان سري‌نگر شاید که از گنگ عبور نماید - از برابر مرادآباد
گذشته بسرزمین چاندي (که محاذي هردوار و متصل سرحد ولایت
سري‌نگر است) رسیده شخصے را باستعانت و استمداد نزد مرزبان
مذکور فرستاد - و بانتظار وصول جواب توقف نمود - درین اثنا افواج
عالمگیري بسر وقت او در رسید - لاجرم مغلوب جنود یاس گشته دل
بر فرار نهاد - و کوه سري‌نگر را مامن و مقر خویش اندیشید - و چون

---

(۲) نسخهٔ [ب] بهدیته •

بدان کوهستان در شده بچهار منزلی سري‌نگر رسید مرزبان آنجا
ملاقي شده گفت - ولایت ما جای مختصرے ست - گنجایش
این همه مردم ندارد - و راه عبور فیل و اسپ نیست - اگر میل
بودن اینجا دارند (۲) سپاه را رخصت کرده با اهل و عیال و معدودے
از نوکران بسري‌نگر در آیند - درین وقت بهادر خان (که بعد برآمدن
از الهآباد بیمار شده کوفت مهلکی داشت - و یک چشمش نیز
بسبب عارضه از کار رفته فی الحقیقت داخل اموات بود - لیکن
از حقیقت ورزي و وفا کیشي نمي‌خواست وا ماند) ناگزیر از
سلیمان شکوه رخصت گرفته جدا شد - چون از میان کوهستان برآمد
جان بقابض ارواح سپرد *

* پادشاه قلي خان *

(۳) مشهور بتهور خان سپاهي نقش صاحب داعیه بود) با عنایت
خان خوافي دیوان خالصه نسبت دامادي داشت - او هم خوافي بود
چون سال بیست و دوم جلوس خلدمکان باهنگ ضبط ملک مهاراجه
جسونت (که درهمان ایام در گذشته بود) ساحت اجمیر بنزول موکب
عالمگیري مشرق انوار گردید هنگام معاودت بدارالخلافه خان مذکور
بخدمت فوجداری اجمیر از تغیر افتخار خان افتخار اندوخت
و پس ازانکه نوکران معتمد مهاراجه از بدسگالي در رکاب پادشاهي
مصدر شورش و آشوب گردیده راه فرار سپرده بجوده پور سرطغیان

(۲) در [اکثر نسخه] دارید (۳) یا نفس باشد *

برافراشتند راجسنگهه نامي از نواوان راجه جمعيت نامعدود فراهم آورده با تهورخان مقابله نمود - تا سه روز باهم جنگ واقعي درپيوست و كار از تير و تفنگ گذشته بسلاح كوته رسيد - از كشتها پشتها نمودار گشت - آخر خان مشار اليه كوس نصرت بلندآوازه ساخته راجسنگهه بانبوه نا محصور بكوي عدم فرو رفت - و چنان رعب او در دلها جا كرد كه راجپوتيه دستبرد او ديده ديگر كمربستيز نبستند

و چون در آغاز سال بيست و سيوم بار دوم آن بلدهٔ مبارک بقدوم اشراق‌ازم پادشاهي مشرق بوارق كرامت گشت اورا بعنايت دو زنجير فيل برنواخته بضبط ماندل و غيره پرگنات تعلق رانا تعين فرمود و خود نيز بعزم گوشمال آن تبه سگال ره نورد همان سمت گرديد - چون ماندل مضرب سرادقات خسرواني شد او بخطاب پادشاه قلي‌خان درجهٔ ناموري پيمود - پس ازان بهمراهي شاهزاده محمد اكبر ومالش راجپوتيهٔ راتهور بجانب سوجت و جيتارن تعين گرديد - چون عرصهٔ زيست بر راجپوتيهٔ شقاوت توامان تنگ گرديد و سراسر ملک آنها لكد كوب عساكر پادشي گشت جزم كردند كه آن پادشاه كفرگاه جز استيصال و سرنگوني آنها دست بآساني بر نميدارد - بفريب كاري و گربز بازي در آمدند - نخست بشاه عالم بهادر (كه در همان ايام باقامت تالاب انا ساگر مامور شده بود) بتقريب صفح جرائم توسل جسته هم تحريک بترغيب بغي نمودند . و با چهل هزار سوار متعهد رفاقت گشتند *

گویند شاهزاده باشارهٔ والدهٔ خویش نواب بائي آن یاوه در ایان کلپتره گو را نزد خود راه نداد - ناچار بشاهزاده محمد اکبر رجوع آورده همان سر کلافه را کردند - شاهزاده باوجود دانش و شعور از ناتجربگي و ولولهٔ شباب و سلسله‌جنبانی احباب خانه‌خراب گول خورده کمرعصیان و خلاف محکم بست - شاه عالم بدین راز سر بسته آگهي یافته بپادشاه نوشت - که از کفار و اغوای شاهزاده غافل نباید بود خلد مکان آن را محمول بر حسد برادري و رشک همچشمي داشته چون شاه عالم در حسن ابدال ازین پیغاره بدنامي را کشیده بود و از جانب محمد اکبر اصلا خلشے در خاطر نبود جواب رقم پذیرفت که هذا بهتانٌ عظیم * شما را خدای جل شانه همیشه بر صراط مستقیم نگاه دارد - روزے چند نگذشت که گرد شگافته شد - و پیوستن راجپوتیه بسرداری درگا داس و جلوس شاهزاده بر تخت فرمانروائي و عطای خطاب و اضافهٔ منصب بموافقان خویش از نوکران پادشاهي [مثل پادشاه قلي خان (که در بیراه روي و بدسگالي رهنما بود) تهمت زدهٔ خطاب امیرالامرائي و منصب هفت هزاري گشته برخے را (که منافق پنداشت مثل محتشم خان و معمور خان) بند برپا نهاد] یک دفعه معروض بار یابان خلافت گردید - و اینکه شاهزاده با هفتاد هزار سوار بقصد مقابله پی سپر مسافت است - درین وقت جنود منصوره به تنبیه مفسدان و سرکشان متعین و منتشر بود - و در رکاب اگرچه شهرت آنست (که از خواجه سرایان و اهل دفتر و غیره

همگي به هشتصد سوار نميرسيد) اما در مآثر عالمگيري آورده كه جمعيت بندهاى حضور از اهل خدمت و غيره زياده بر ده هزار سوار نبود - ازين زلزلهٔ ناگهاني تشويشے و تشتتے غريب براهل اردو رو آورد همان زمان بمير آتش جهت مورچال پيرامون لشكر حكم شد - و بشاه عالم فرمان رفت كه بايلغار خود را برساند - و مكرر بزبان خلافت بيان ميگذشت - بهادر وقت خوب يافته است - دير چرا كرده - از اجمير برآمده در موضع ديوراى سرادق اقبال نصب گرديد - وچون شاه عالم با ده هزار سوار نزديك رسيد بنابر احتياط و تقاضاى وقت روى توپ خانه بجانب او گردانده حكم شد - جريده با دو پسر خويش ملازمت نمايد - چون شازده هزار سوار بعجلا رسيد به ترتيب فوج مصدرشد شدند - درين وقت اكثرے مثل كمال الدين خان پسر دلير خان و مجاهد خان برادر فيروز جنگ از لشكر مخالف برخاسته بعسكر پادشاهي (۲) پيوستند - تا آنكه پنجم محرم سنه (۱۰۹۲) هزار و نود و دوم هجري زياده بريك پاس شب گذشته بعرض رسيد پادشاه قلي خان از لشكر اكبر ابتر آمده بر در خاص و عام رسيده بلطف الله خان داروغهٔ غسل خانه حكم شد كه بے يراق بيارد - آن خون گرفته (كه بظاهر ارادهٔ فاسدے هم مضمر خاطرش بود) بر ديوڑهى غسل خانه رسيده در كشودن يراق مبالغه بسرحد لجاج رسانيد لطف الله خان رفته عرض نمود - ميگويد خانه زادم - هيچ گاه بے يراق

(۲) نسخهٔ [ب] بعساكر پادشاهي ٭

نیامده‌ام - فرمودند با یراق بیاید - لطف الله خان تا برگردد هراس
برو غالب آمد - خواست بدر زند - نمک حرامي زنجیر پای او شد
همین که قدم از قناتهای غسل خانه بیرون گذاشت مردم جلو
خاص و چیلها برو ریختند - و بسکه چاقد و زره زیر آن در بر داشت
زخمها کم کارگر افتاد - یکی زخمی بحلقومش رسانید - فتنهٔ دماغش
خاموش گردید - گویند چون او بکشودن یراق ایستادگي نمود بعرض
رسید که ظاهرا بسازش اکبر ارادهٔ فاسد آمده - پادشاه بر آشفته
شمشیر در دست گرفته فرمود مانع نیایند - بایراق بیاید - درین‌وقت
یکی از یساولان یا خدمه (۲) دستی بر سینهٔ آن اجل رسیده زده مانع شد
او طپانچه بررویش فروکوفته برگشت - اتفاقا پایش بطناب بند شده
افتاد - از هر سو صدای بزن و بکش بلند شد - مردم ریخته سرش
بریدند - گویند شاه عالم هم بکشتن او اشاره کرده - اگرچه پوشیدن
زره یاور بدگمانیٔ مردم است که او خیال باطل با خود مخمرکرده بود
اما خوافي خان در تاریخ خود زبانیٔ خواجه مکارم جان نثار خان (که
از کهن سالان کار شناس و دران وقت نوکر معتبر شاه عالم بود - و بر
فوج قراولیٔ اکبر دستبرد نموده زخم برداشته) آورده که بنوشت
و خواند عنایت خان پدر زنش غیر از بازگشت بر آستانهٔ عالمگیري
وجهی‌دیگر در آمدن پادشاه قلي خان نبود - و اظهار صرافت عقیدت
یا غیرت دامن‌گیرش شد - که در وا کردن اسلحه پای جهالت

---

(۲) در [بعضی نسخه] خدمتیه •

افشرد - در جمعیت شاهزاده اکبر (که بفاصلهٔ یک و نیم کروه از دولتخانهٔ پادشاهي رسیده بود) سنگ تفرقه افتاد - نیم شبی عیال و اطفال و کارخانجات گذاشته راه فرار سرکرد - و در عوام شهرت گرفت که پادشاه تدبیرے انگیخته فرمانے بمحمد اکبر نوشت - که اگرچه در رام ساختن این وحشي نژادان راجپوتیه موافق ارشاد قراولي بکار بردند اما بایستے آنها را هراول نمود - تا از هردو طرف بر سر تیر مي ایستادند - و چون این فرمان بدست راجپوتان افتاد دستخوش رعب و هراس گشته بدر افتراق زدند *

بالجمله شاه‌عالم بتعاقب تعین شد - و جماعتے (که باکراه و اجبار (۲) در بیراه روي و بدسگالي هم پائي نموده بودند) هریک در مکانے معین مقرر گشت - و قاضي خوب الله و محمد عاقل و میر غلام محمد امروهه را (که بر محضر اثبات خروج بر خلیفهٔ وقت مهرکرده بودند) بعد تخته کشیدن و شلاق مستوفي بقلعهٔ گدهه پتهلي (۳) فرستادند و هرچند پادشاه قلي‌خان بباغي مخاطب گشت اما برادر و اولادش باعتبار خانه زادي بمرور مورد عنایت گشتند - چنانچه فاضل بیگ برادر او در سال بیست و نهم بخطاب تهور خاني سرافرازي یافته بهمراهي همت خان بهادر (۴) تعین محاصرهٔ بیجاپور گشت - و پسرش اسد الدین احمد (که در عهد خلدمنزل خطاب خاني یافته) در سال

---

(۲) در [بعضے نسخه] بے اکراه و اجبار (۳) نسخهٔ [ب] گدهه بیهلي
(۴) نسخهٔ [ب] محمود خان بهادر *

سیوم فرخ سیر بقلعه داری احمد نگر سرفراز گشته - نخوت بسیار داشت - و بطور دیگر متهم بود *

* بزرگ امید خان *

پور شایسته خان است - در اوائل عهد عالمگیری بمنصب شایسته سرفرازي یافته همراه پدر خود برای سد راه بودن بر روی سلیمان شکوه (که میخواست از دریای گنگا عبور نموده بدارا شکوه ملحق گردد) تعین گردید - و بستر خطاب خاني یافته سال اول جلوس (که موکب سلطاني پس از هزیمت یافتن شجاع بداعیهٔ مقابلهٔ دارا شکوه عزیمت اجمیر داشت) او همراه پدر از مستقر الخلافه آمده دولت ملازمت اندوخت - و سال هفتم از اصل و اضافه بمنصب هزاري چهار صد سوار سر عزت برافراخت - و سال هشتم (که بندر چاتگام بسعي او مفتوح شد) از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي نهصد سوار درجهٔ ترقي پیمود - آن مکان سرحدے ست از متعلقات زمیندار رخنگ که از قوم مگهه است - همواره مردم زمیندار آنجا قابو یافته بر سر تعلقات پادشاهي مي آمدند - و باسر و نهب مي پرداختند بعد تسخیر داخل صوبهٔ بنگاله گردیده - سال سي و ششم از تغیر همت خان پسر خانجهان بهادر کوکلتاش بصوبه داری الهآباد لوای بلند مرتبگي بر افراشت - و بستر ناظم صوبهٔ بهار شد - و سال سي و هشتم مطابق سنه (۱۱۰۵) هزار و یکصد و پنج هجري از متاع خانهٔ هستي آستین برافشاند - گویند بسیار عالي دماغ بود

موسوي خان ميرزا معز فطرت تخلص (که داماد شاه نواز خان صفوي بود - و مرد فاضل و شاعر خوش طبیعت) در ایام صوبه‌داري او بدیوانی بهار مامور گشته رفت - روز ملاقات اول چون در ایوان حویلی ناظم حوضچهٔ مختصر بود و آب جاري داشت ميرزا بے اختیار دست دران کرده یک دو بار مضمضه بعمل آ(ر)د - مزاج خان مذکور ازین (۲) حرکت کبیده شکایت او بحضور نوشت - و بپاس خاطر او ميرزا از دیوانیِ آنجا معزول گردید *

* بهره‌مند خان *

مير بخشي عزيز الدين نام - پدرش ميرزا بهرام چهارمين خلف صادق خان مشهور - که یزنهٔ یمین الدوله آصف خان بود - وقتے که او فوت کرد ميرزا بهرام (که کم سال بود - و از برادران خردتر) بمنصب پانصدي صد سوار سرفرازي یافت - و بعد ازان هم چندان ترقي نکرد گاهے بداروغگیِ زرگرخانهٔ والا و گاهے بخدمت بکاولي نامور گردیده بمنصب هزار و پانصدي سه صد سوار رسیده بود - هنگامے (که برادر کلانش عمدة الملک جعفر خان بصاحب صوبگیِ بهار رخصت یافت او نیز تعین آن صوبه شد - چون در سال سیم ازدواج سلیمان شکوه نخستین خلف دارا شکوه با صبیهٔ او مقرر گشت از پتنه طلب حضور نموده جواهر و مرصع آلات و دیگر اشیا مجموع بقیمت یک لک و پنجاه هزار روپیه اعلی حضرت بطریق جهاز عنایت فرمود

---

(۲) در [بعضے نسخه] کشیده *

پس ازان مکفوف‌البصر گشته مدتها در دارالخلافه منزوي بود
دو پسر داشت - عزیزالدین و شرف الدین - نخستین در سال دهم
عالمگیري بخطاب بهره‌مند خان ناموري اندوخت - چون جوهر
قابل داشت و رشادت و کارداني از ناصیهٔ احوالش نمایان بود
خدمات حضور را بآئین شایسته بتقدیم رسانید - کم خدمتے بود که
بتصدي آن مامور نگردید - از داروغگي فیل خانه ببخشي گري
احدیان سرفرازي یافته آخته بیگي گشت - و در سال بیست و سیوم
از تغیر صلابت خان بمیرآتشي چهرهٔ مباهات افروخت - و در
همین سال دارالخیر اجمیر منزل‌گاه پادشاهي بود - و خان مذکور
آن روی تالاب اناساگر (۲) در باغ منزل داشت - اتفاقا در سایهٔ درختے
نشسته بود - برق اُفتاد - خان جسته در حوض اُفتاد - چند ساعت
بےخود مانده بهوش آمد - و در سال بیست و چهارم میرتزک شد
بعد ازان از تغیر لطف الله خان بداروغگي غسل خانه اختصاص
گرفت - و پس ازانکه موکب پادشاهي بدکن آمد و سواد احمدنگر
مضرب خیام گردید خان‌مذکور (که با وصف متصدي‌گري شایستگي
سرداري داشت) مکرر بتاخت اشقیا دستوري یافت - چون در سال
بیست و هشتم پدرش در دارالخلافه باجل طبعي در گذشت
بخشي‌الملک اشرف خان بموجب حکم رفته اورا بحضور آورده
بخلعت ماتم پرسي تسلي یافت - و بجملة‌الملک اسد خان نیز

---

(۲) در [بعضی نسخه] رانا ساگر •

بعلاقهٔ همشیره زادگی آن مرحوم نیمه آستینی که در بدن بود عنایت شد و در سال سیم بعد فتح بیجاپور از تغیر روح الله خان (که مرتقی مرتبهٔ بخشی گری اول شده) ببخشی گری دوم سرمایهٔ افتخار اندوخت و چون جملة الملک اسدخان بتسخیر قلعهٔ خنجی (۲) دستوری یافته بود وزارت بخان مزبور قرار یافت - و در سال سی و ششم از انتقال روح الله خان مرحوم بمیر بخشی گری رایت مباهات افراخته بمنصب چهار هزاری دو هزار سوار امتیاز یافت - و پستر بدرجهٔ پنج هزاری سه هزار سوار اعتلا گرفت - و درین مدت مرارا به تنبیه غنیم شتافته در سال چهل و پنجم چون مروان گذهه (که دو کروهی کهتانون است) بحسن سعی فتح الله خان بهادر مفتوح گشت و ظاهر آن مقر چهاونی پادشاهی گردید لشکرے گران بسرکردگی خان بخشی الملک بتسخیر قلعهٔ ناندگذهه (۳) (که بنام گذهه موسوم) و چندن و مندن (۴) (که بمفتاح و مفتوح چهرهٔ شهرت آراسته) تعین گشت و سردار مسطور باستصواب فتح الله خان مزبور هر سه قلعه در روزے چند بدست آورده معاودت نمود - و در سال چهل و ششم بعد کشایش قلعهٔ کهیلنه پنجم جمادي الآخر سنه (۱۱۱۴) هزار و یکصد و چهاردهم هجري برحمت حق پیوست - چون دختر جملة الملک امیر الامرا اسد خان در خانه اش بود بموجب یرلیغ پادشاهزاده

---

(۲) نسخهٔ [ج] چنجي - و در [بعضے نسخه] چنچي (۳) نسخهٔ [ج] اندکذ که بنام کذ (۴) نسخهٔ [ج] فتوح •

محمدکام‌بخش او را از ماتم برداشته بحضور آورد - و بانواع تفقد دل‌خستهٔ او متسلي گشت - خان متوفي پسر نداشت - یک صبیه‌اش بخانهٔ محمد تقي خان (۲) بني‌مختار بود - که پسراوست بهره مند خان حال - که احوالش در ترجمهٔ داراب خان مرحوم مذکور شده و دیگرے بخانهٔ میر خان پسر کلان امیر خان مغفور - که بعد از فوت بهره مند خان ازدواج واقع شده - در عهد خلدمکان هزاري شش‌صد سوار بود - اوائل سلطنت خلد منزل بنیابت آصف‌الدوله چندے صوبه‌دار لاهور شده پس ازان بقلعه‌داري کالنجر (که از قلاع نامي صوبهٔ الهٰ‌آباد است) مامور گردید *

بالجمله بهره مند خان مرحوم امیرے بود با وقار و حیا صاحب تمکین و متانت مبارک محضر و پاک طینت مهذب‌الاخلاق کریم‌الصفات خوش‌ظاهر - در آخرها بسبب آزار لکنتے بزبانش افتاده گویند چون در یساق دکن بمیر بخشي‌گري و بدولت عظیم رسید آرزو میکرد که اگر پادشاه مرا رخصت یک سالهٔ شاهجهاناباد بدهند لک روپیه پیش کش مي‌کنم - هم نشینان گفتند که سیر دهلي بمصاحبت پادشاه هند و رجوع خلائق نمي‌ارزد - گفت راست که این دولت سترگ است - اما مزهٔ این همان وقت است که بشهر خود روم و شهریار خود باشم - بالاتر ازین نفس هوا پرست را هیچ خوشي نیست که در جائے (که بوضع سابق دیده اند) بچشم حال نگرند *

---

(۲) در [بعضی نسخه] نقي خان *

* باقي خان حيات بيگ *

برادر خرد سردار خان کوتوال است - در سال بيست و سيوم عالمگيري بخطاب حيات خاني سرفرازي يافت - و در سال بيست و هشتم بخدمت امانت هفت چوکي از تغير مير عبد الکريم اختصاص گرفت - و پستر بداروغگی غسل خانهٔ شاهزاده محمد معظم مخاطب بشاه عالم مامور گشت - چون در تسخير بيجاپور مزاج پادشاه از جانب شاهزاده بدگمان‌ناد‌ولتخواهي شده بر بے‌التفاتي افزود و مشيران‌شاهي را (مثل مومن‌خان نجم ثاني داروغهٔ توپخانه و ملتفت خان بخشیٔ دوم - و بخدرابن ديوان) اخراج فرمود با وصف اين شاهزاده متنبه نگشته در محاصرهٔ حيدر آباد با ابوالحسن (که از سابق مربوط بود) راه ارسال پيغام و نامه وا کرد - همگي سعيش آنکه اين‌عقده بدست او انحلال پذيرد - و نزد پدر والاقدر مجرای قلعه‌کشائي بنام او ثبت افتد - بدخواهان حسد پيشه اين حسن سعي را بر محامل نکوهيده فرود آورده مزاج پادشاه را منحرف ساختند - روزے در خلوت از حيات خان ازين مقوله استفسار رفت هرچند او بمبالغه بے تقصيري شاهزاده وا نمود موثر نه افتاد فرمودند بشاهزاده ابلاغ حکم نمايد که شيخ نظام حيدرابادي امشب ارادهٔ شبخون بر لشکر دارد - ملازمان خود را پيش‌روی لشکر بفرستد که باسداد طريق جسارت مستعد باشند - و چون اين مردم بآنطرف خواهند رفت اهتمام خان کوتوال گرد خيمهٔ شما باشد - فردای آن

(که هیزدهم جمادی‌الآخر سال بیست و نهم جلوس بود) شاهزاده
با محمد معز الدین و محمد عظیم بموجب حکم بدربار آمد - دران
وقت پادشاه بدیوان نشسته بودند - بعد آمدن و ساعتی نشستن
فرمودند که بعض مقدمات با اسد خان و بهره مند خان گفته شد
در تسبیح خانه باهم مطارحه نمایند - ناچار رفتند - اسد خان طلب
سلاح کرد - و گفت که چند روزے بلا تشویش بگذرانند - و بخیمهٔ
(که متصل ایستاده شده بود) آوردند - گویند در وقت یراق گرفتن
معزالدین ارادهٔ دیگر داشت - پدر زهر چشم نمود - هموار شد - اثاثه
و کوکبهٔ دولت را متصدیان سرکار والا بیک چشمک زدن بحیطهٔ ضبط
در آوردند - پادشاه از دیوان برخاسته بمحل‌سرا در آمد - و های‌های
گویان دست بر هر دو زانو زده میگفت - محنت چل ساله را بخاک
برابر کردم - و پس ازین سانحه چون برادر کلان حیات خان سردار خان
مورد نوازش پادشاهي بود خان مذکور نیز از عتاب محفوظ مانده
سرگرم خدمت گردید - و پس ازان بخطاب موروثی پدر باقي خان
امتیاز یافته در سال چهل و نهم باضافهٔ پانصدي بمنصب دوهزاري
فرق عزت بر افراخته از تغیر کامگار خان به قلعه داری اکبرآباد
(که برصانت و رزانت از سایر قلاع ممتاز - و بنابر آنکه از مدتها
خزائن و جواهر پادشاهي دران مصون و محفوظ است بر جمیع امکنهٔ
هندوستان سرفراز) بر اعتبار خود افزوده رخصت یافت - و پس از
واقعهٔ ناگزیر خلد مکان نزد خود قرار داده بود که از وارثان ملک

هرکه پیشتر باکبرآباد برسد کلید قلعه و خزائن (که از اشرفي و روپیه و عرفي و غریب‌نواز سوای طلا و نقره آلات غیر مسکوک بقولی نه کرور (۲) روپیه و بروایتی سیزده موجود بود) پیشکش نماید - و هرچند متبادر (۳) بذهنها درین امر سبقت محمد اعظم شاه بود اما چون رتم سنجان تقدیر نامهٔ شاهي را بنام نامی بهادر شاه معنون ساخته بودند هرآئینه معدات تقدیم این و تاخیر آن ظهور گرفت - محمد عظیم (که از ایالت بنگاله معزول شده بعزم حضور مسافت طی میکرد) ازین خبر دو اسپه تاخته خود را بآگره رسانید - باقي خان از تسلیم قلعه سر باز زده باظهار قرار داد خود پرداخت - شاهزاده مورچال تعین نمود - چند گولهٔ توپ بمسجد بیگم هم رسید - (۴) آخر شاهزاده مفید ندیده دست از جنگ کشیده از در استمالت در آمده عرضداشت باقي خان را با همان قرار داد گرفته نزد پدر فرستاد - دران هنگام رایات بهادر شاهي مسافت بعید پیموده بدارالخلافه نزول نموده بود که ازین مژده تقویتها افزود - و بعجالت عجیل بمستقرالخلافه رسید باقي خان با مقالید قلعه و خزائن بآستانبوس استسعاد یافته آداب تهنیت جلوس بتقدیم رسانید - و بشمول الطاف و عنایات خسروانه مسرور گردید - بهادر شاه بر سبیل عجالت چهار کرور روپیه از خزانه

---

(۲) نسخهٔ [ب] عرفيء غریب نواز (۳) در [بعض نسخه] و هرچند بذهنها درین امر سبقت محمد اعظم شاه بود (۴) نسخهٔ (ا) چند گوله بمسجد بیگم هم رسید •

برآورده بهریک از شاهزادگان و نوئینان در خور حالت و رتبه انعام فرموده طلب نوکران قدیم و دو ماهه بنو ملازم و لختی باندرون محل و برخی بدرویشان و محتاجان داده دو کرور روپیه را بصرف در آورد و خان مذکور را بدستور سابق در قلعهٔ آگره گذاشت - و در مبادی سلطنت خلد منزل ودیعت حیات سپرد - پسران و خویشانش بسیار بودند *

* بسالت خان میرزا سلطان نظر *

از قوم چغتای ارلات است - پدرش میرزا محمد یار از متوطنان بلخ بود - در عهد فردوس آشیانی وارد هندوستان گردیده در سلک منصبداران انسلاک یافت - و میرزا سلطان نظر در هندوستان متولد شده بعد سن رشد و تمیز به منصب سر بر افراخته دست توسل بدامن دولت محمد اعظم شاه زد - آخرها بوکالت شاهزاده در حضور پادشاه بود - و پس از ارتحال خلد مکان محمد اعظم شاه او را بمنصب سه هزاري و خطاب صلابت خان بر نواخته داروغگی دیوان خاص تفویض نمود - و در جنگ بهادر شاه مجروح گشته بمیدان افتاد - پس ازان بملازمت خلد منزل پیوسته بخطاب بسالت خان و بخشي گری رساله (که بنام سلطان عالي تبار قرار یافته) رایت امتیاز بر افراخت - و بوقت مراجعت از دکن بمشاهدهٔ دیر طلبي (که حالت مردم رساله بعسرت کشیده بود) مستعفي شد - و در عهد جهاندار شاه بسعي ذوالفقار خان ببحالی منصب و جاگیر سابق

سربلندي اندوخت - و در عصر محمد فرخ سیر حسین علي خان رابطهٔ قدیم ملحوظ داشته بخشي‌گري فوج تعیناتي خود (که به تنبیه راجپوتان نامزد شده بود) بنام او مقرر کرده همراه گرفت پستر در سفر دکن هم همراهي حسین علي خان گزیده مطابق سنه (۱۱۲۷) هزار و یکصد و بیست و هفت هجري در جنگي (که با داؤد خان پنني (۲) متصل بلدهٔ برهان پور رو داد) نقد جان در باخت و در مکان ملکي خود واقعهٔ محلهٔ سنوارهٔ بلدهٔ مذکور مدفون گشت باآشنا پرستي نامي بر آورد - و توفیق کلمة الخیر بسیار داشت - پسر کلانش میرزا حیدر نام داشت - بدستگیري حسین علي خان بعد پدر بخدمت بخشي‌گري مذکور قرار یافت ۰ و پس از سادات ترک روزگار نموده گوشهٔ انزوا گزید - و پسر دومش (که بخطاب پدر مخاطب گشته همراه آصف جاه بود) محرر اوراق او را دیده ۰ ازو دو پسر (که باقي ماندند) بمنصب و جاگیر قلیل بسر مي برند *

* بیان خان *

شیخ فاروقي‌ست - و چون فاروقیان خاندیس بلفظ خاني زبانزد بمنصب دو هزار و پانصدي رسیده تیول در ملک دکن داشت و بنوکري مي پرداخت - وضع درویشانه داشت - مریدانش قایل بخارق عادت وی اند - با سید عبد الله خان قطب الملک آشنائي قدیم داشت - چون در سنه (۱۱۲۹) (۳) هزار و یکصد و بیست و نه هجري

(۲) نسخهٔ [ب] پني (۳) در [بعضی نسخه] بیست هجري ۰

امیرالامرا حسین علي خان از دکن بارادهٔ دستگیر ساختن محمد (۲)
فرخ‌سیر عازم شاهجهان آباد شد او بیمار بود - در سنه (۱۱۳۰) هزار
و یکصد و سي هجري فوت نموده در حویلیِ خودش واقعهٔ محلهٔ
فاضل پوره بلدهٔ اورنگاباد مدفون است - پسر کلانش بخطاب پدر
مخاطب گشته اوقات بسر برده - پسر دومش محمد مرتضی خان
است - که آخر بیمین‌الدوله بهادر سرفراز جنگ مخاطب و بمنصب
عمده مرتقي گردیده بقلعه داریِ بیدر چهرهٔ عزت برافروخت
مرد زنده دل قانع بقسمت بود - و در یار باشي یدطولی داشت
در سنه (۱۱۸۹) هزار و یکصد و هشتاد و نه هجري داعیِ حق را
لبیک اجابت گفت - بیرون بلدهٔ حیدرآباد طرف فتح دروازه
مدفون است *

* برهان الملک سعادت خان *

میر محمد امین نام - از سادات موسویِ نیشاپوري ست
ابتدا بمنصب هزاري در والا شاهیان محمد فرخ سیر منتظم گشت
و پس از جلوس آن پادشاه بوساطت محمد جعفر [که دران عهد
خطاب تقرب خان و خدمت خانساماني داشت - و در ابتدای
جلوس (که غلا رو داد) کرور گریِ گنج نیز ضمیمه یافت] نیابت
کروري گري بدو مفوض شد - پستر بفوجداریِ هندون بیانه مضاف
صوبهٔ اکبرآباد (که مکان روز طلب است) سربلند گردیده ببرانداختن (۳)

---

(۲) نسخهٔ [ب] برهم زدن محمد فرخ سیر (۳) در [بعضی نسخه] زورطلب *

زبردستان و گوشمال مفسدان پرداخته نامی بکارطلبي برآورد - و باضافهٔ پانصدي مرتقي گشت - و چون نواح اکبرآباد موردلشکر فردوس آرامگاه شد با جمعیت خوب آمده ملحق گردید - و با محمد امین خان بهادر در مشورت کشتن حسین علي خان شریک غالب بوده در شورش سید غیرت خان (۲) بارهه و دیگر رفقای حسین علي خان حملهای پا برجا و کوششهای درست بکار برد - و در جلدوی آن از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و خطاب بهادري و عطای علم و نقاره لوای برتري افراشت - پستر در جنگ فردوس آرامگاه با سلطان ابراهیم پسرکلان سلطان رفیع الشان (که قطب الملک بعد کشته شدن حسین علي خان بزرگي (۳) برداشته بود) بسرداري میسره قرار یافته وقت زد و خورد تردداث نمایان بتقدیم رسانید - و پس از ظهور فتح از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار و خطاب برهان الملک بهادر بهادر جنگ سرفراز شده بصوبه داري مستقر الخلافه چهرهٔ عزت برافروخت - چون چورامن جاث (که از پیش آوردهای سادات بارهه بود) درین جنگ از دست بهادران فوج پادشاهي مقتول گردید و پسران او گدهای موطن خود را استحکام داده سرخودسري برداشتند نام برده بتادیب آنها مامور شده هرچند در قلع و قمع آنها دقیقهٔ فرونگذاشت اما چون آنها از تراکم اشجار و مکانهای مستحکم پناه درست داشتند چنانچه باید

---

(۲) در [بعضی نسخه] عزت خان (۳) در [اکثر نسخه] بتوزکي •

گوشمال آنها بوقوع نیامد - پس ازان از صوبه‌داری مزبور تغیر شده بداروغگی توپخانهٔ حضور ضمیمهٔ آن نظم صوبهٔ اوده (که روز طلب مقرری ست) طبل شادکامي نواخت - و دران صوبه ازداشتن فوج بسیار و توپخانهٔ فراوان و کشتن و بستن مفسدان نقده جو خوش نسقی (۲) او بر روی روز افتاد - سال بیست و یکم جلوس فردوس آرامگاه مطابق سنه (۱۱۵۱) هزار و یکصد و پنجاه و یک هجري (که نادر شاه وارد هندوستان گردید - و پادشاه تا کرنال بعزیمت مقابلهٔ او متوجه شد) او عقب مانده بود - بطي منازل طولاني خود را رسانید - چون اسباب (۳) او و بهیر لشکر از عقب در راه بود فوج ایران بدریافت این معني دویده بر سرآنها ریختند - او بمجرد استماع این خبر باوصف ممانعت پادشاه و اهل کنگاش شتاب زدگي بکار برده با جمعیتی که حاضر بود به پیکار آنها شتافت - آنها رو گردانیدند - او بخیال تعاقب میدانے طی کرد - پستر آنها باتفاق فوجهای دیگر برگشته بزد و خورد پرداختند - او زخمي شد - و حسب تقدیر فیل نثار محمد خان شیرجنگ برادرزادهٔ برهان الملک مست بود - بر فیل برهان الملک دویده پیش انداخته درلشکر قزلباش رسانید - و بازداشتن میسرنشد باین‌نهج برهان الملک دستگیر گردید - پس ازان برسم زمانه سازي درآمده ضعف پادشاه خاطرنشین نادر شاه ساخت - و متعهد شد که مبلغی از دار الخلافه مي‌دهانم - پس ازانکه فیمابین فردوس آرامگاه

---

(۲) نسخهٔ [ب] خوش نصیبی او (۳) نسخهٔ [ب] چون بار و بهیر لشکر ٭

و نادرشاه مصالحه صورت گرفت شاه برهان الملک را فرمود - که باتفاق طهماسپ خان جلایر بشاهجهان‌آباد رود - لهذا نام برده بدار الخلافه شتافته برای شاه جا درون قلعهٔ پادشاهي مقرر کرد - و نهم ذي‌الحجه هردو پادشاه ببلده رسیدند - شب دهم ذي‌الحجه مطابق سنه (۱۱۵۱) هزار و یک صد و پنجاه و یک هجري نام برده بهمان زخمها بمالک فنا شتافت - بالجمله امیرے بود کار طلب - و جرأت با رعیت پروري درشادوش داشت - پسرے ازو نماند - صبیهٔ او با ابوالمنصور خان منسوب بود - احوالش جداگانه زینت ترقیم پذیرفته *

* حرف التاء *

* تردي بیگ خان ترکستاني *

بقدم بندگي و دوام خدمت جنت آشیاني اختصاص داشت بعد فتح گجرات بحکومت چانپانیر مامور گشته - چون میرزا عسکري (که بایالت گجرات نامزد بود) از سلطان بهادر شکست یافته بداعیهٔ فساد راه آگره پیش گرفت و سلطان بهادر از آب مهندري گذشته برسر چانپانیر آمد او با وصف رصانت و متانت قلعه و کثرت و فزوني سرانجام قلعه داري همت بای داده در ماندو بجنت آشیاني پیوست - اما او با همه اعتبار و دیرین موافقت در اصل تهي‌مایهٔ جوهر اخلاص و نقد حسن عقیدت (که درعالم ملازم پیشگي بهتر ازین راس المال نشان نداده اند) بود - در ایام هرج و مرج آنچه

حقیقت‌ورزان ننگ وفا شمارند بل سایر مردم درآئین نمک خوارگی
بر خویش نه پسندند از غایت وقاحت و بے آزرمی بخود گوارا
نمود - چنانچه روزے هنگام ره پیمائی ولایت راو مالدیو اسپ
خاصه برای سواری پادشاه نبود - چون ازو خواستند مضایقه نمود
ندیم کوکه اسپے (که مادرش سوار بود) پیش کشید - و آن ضعیفه را
بشتر برنشاند - و پس از وصول رایات همایونی بامرکوت چون عسرت
و شدت بنهایت انجامید مال و اسبابے را (که بدولت پادشاهی
بهم رسانده بود) باوجود طلب دریغ داشت - پادشاه باتفاق رای
پرشاد حاکم آنجا او را با جمعے دیگر (که تمولے داشتند) گیرانده
و معهذا از انصاف دوستی اکثر اموال را بآنها باز داده برخے
بمساعدت برگرفته بملازمان درخور حال تقسیم یافت - و در حین توجه
عراق تردی بیگ خان با سایر ملازمان بے حقیقت از حوالی قندهار
جدا شده بمیرزا عسکری پیوست - میرزا هرکدام را بگمان مالداری
بنوکران خود حواله کرده بقندهار برد - بیشترے را بشکنجه هلاک
ساخت - و از تردی بیگ خان مبالغ خطیر برگرفت *

چون جنت آشیانی از عراق معاودت نمود او بکمال ندامت
وتشویر بآستان‌بوس رسیده بهمان مرتبهٔ امارت فایزگشت - و در سنه
(۹۵۵) نهصد و پنجاه و پنجم از انتقال میرزا الغ بیگ ولد میرزا
سلطان او را بتیولداری زمین‌داور بر نواخته بجهت انتظام آن‌حدود
رخصت فرمود - و چون در یساق هندوستان مصدر ترددات عظیمه

گردید میوات جاگیر یافته اعتبار و اقتدارش افزود - و در سنه (۹۶۳) نهصد و شصت و سه هفتم ربیع‌الاول (که همایون پادشاه در دارالملک دهلي در وقت فرود آمدن از پشت بام مسجد لغزش یافته بزمین آمد - و ازین عالم انتقال نمود * 　* مصرع *

۹۶۲

* همایون پادشاه از بام افتاد *

(۲)
تاریخ است) تردي بیگ خان (که نقش امیرالامرائي بر لوحهٔ خاطر مي نگاشت) خطبه بنام عرش آشیاني خوانده ادوات و اسباب سلطنت را مصحوب میرزا ابوالقاسم پسر میرزا کامران بدرگاه اکبري (که انتظام بخش مملکت پنجاب بود) کسیل نمود - و باین نیکو بندگي درجهٔ استحسان یافته بمنصب پنجهزاري ممتاز شد و باتفاق امرای دهلي بسرانجام آنولایت قیام نموده بآئین شایسته برسر حاجي‌خان (که از غلامان رشید شیرشاه بود - و در نواح نارنول سر بشورش برداشته دست تصرف باطراف و جوانب مي‌کشود) رفته آن الکا را ازو مستخلص ساخت - و تا میوات بتعاقب او شتافته بسیارے از ارباب تمرد را مالش بسزا داد - و مراجعت نموده امنیت افزای دهلي گردید *

(۳)
درین اثنا هیمو بقال (که حسب و نسب نداشت - و ابتدا درقصبهٔ
(۴)
ریواري بصد خواري در پس کوچها نمک میفروخت - و بحیله‌وري

---

(۲) این تاریخ یک سال کم است (۳) نسخهٔ [ج] هیمون (۴) در [بعض نسخه] ریوازي ٭

داخل بقالان سلیم شاه شده از تقریر و بدگوئی مردم روشناس گشت - چون نوبت ریاست بمبارز خان عدلي رسید وکیل و سپه‌سالار صاحب اختیار گشته بنیروی جرأت و زر پاشي کارهای عظیم متمشي ساخت - اول بسمت رای خود را نامیده باز براجه بکرماجیت مخاطب نمود - چون سواری اسپ نمیدانست همواره بر فیل مي‌نشست - و فیلان بسیار جمع نموده پانصد فیل شیرمست دلیر داشت - واقعهٔ ناگزیر جنت آشیاني شنیده با پنجاه هزار سوار و هزار فیل و پنجاه و یک توپ و پانصد ضربزن بر سر دهلي رسیده در حوالئ تغلق آباد فرود آمد - صوابدید بیشتر امرا (که بنابر آشوب او از اطراف و نواحي نزد تردي بیگ خان فراهم آمده بودند) آن بود که بانتظار قدوم پادشاهي باستحکام برج و بارهٔ قلعه باید پرداخت - تردي بیگ خان بدلدهي و همت افزائي همه‌را آمادهٔ پیکار ساخته دوم ذي‌الحجه سال مذکور عرصهٔ نبرد آراست و بکوششهای مردانه فوج مخالف را برداشت - اکثرے پی گریختها شتافتند - و برخے بنهب و غارت پرداخته - تردي بیگ خان با جمعے معدود ایستاده تماشا میکرد - که ناگاه هیمو از گوشهٔ برآمده برسرش ریخت - افضل خان خواجه سلطان علي و اشرف خان میر منشي از بے‌همتي و ملا پیر محمد شرواني (که بیرام خاني بود - و شکست هنگامهٔ سپه‌سالاری او میخواست) مسلک فرار پیمودند - تردي بیگ خان زیستن بعار را بر فروشدن بناموس گزیده راه گریز پیش

گرفت - و کارے چنین پیش رفته بر عکس شد - و در قصبهٔ سهرند باردوی پادشاهی (که باستیصال هیمو رهگرا بود) ملحق گشت - و چون بیرام خان او را همسر خود دانسته پیوسته از جانب او در اندیشه بود و او نیز خود را سپه‌آرای پادشاهی قرار داده برانداختن بیرام خان را همواره از مخیلات خود داشت و تعصب مذهب ضمیمه بود درین وقت (که تردي بیگ خان از وقوع شکست خجالت زده و ادبار یافته آمد) طرح دوستي انداخته بخانهٔ خود طلبید - و اورا در خرگاه گذاشته خود ببهانهٔ طهارت بیرون رفت - فرمانبران پس او کارش تمام ساختند * 　　* بیت *

* کسے را که دیدي تو در جنگ پشت *
* بکش گر عدو در مصافش نکشت *

دران روز عرش آشیاني بصحرای سهرند بشکار باشه مشغول بود چون مراجعت نمود بیرام خان گفته فرستاد - که باعث این دلیري غیر از دولت خواهي امرے دیگر نبوده - تردي بیگ خان درین جنگ دیده و دانسته گریخت - چه بے اخلاصي و نفاق او معلوم همگنان است - اگر در امثال این تقصیرات تغافل ورزیده شود مهمات کلي متمشي نخواهد شد - و آنکه رخصت نگرفتم شرمنده ام میدانستم که حضرت از عطوفت ذاتي مجوز نمیشدند - عرش‌آشیاني بتقاضای وقت عذر خانخانان پذیرفت - اما چون سردار عمدهٔ قدیمي بود در خاطر پادشاه گران گذشت - و امرای چغتا نیز کینهٔ

بیرام خان در دل گرفته در بیم و هراس افتادند *

* تاتارخان خراسانی *

از امرای اکبري ست - بمنصب هزاري رسیده - نامش خواجه طاهر محمد است - مدتے در سلک وزرا انتظام داشت - سال هشتم باتفاق شاه بداغ خان بتعاقب شاه ابوالمعالي (که از حصار فیروزه شده کابل رویه میرفت) تعین گردید - پس ازان مدتها بحراست دهلي مامور بود - در سنه (۹۸۶) نهصد و هشتاد و شش هجري به نیستي‌سرا در شد *

* ترسون محمد خان *

خواهرزادهٔ شاه محمد سیف‌الملوک است - که بولایت غرجستان مضاف خراسان استیلا یافته بود - شاه طهماسپ صفوي در سنه (۹۴۰) نهصد و چهل در بلدهٔ هرات قشلاق نموده فوجے تعین فرمود که او را مستاصل ساخته آن آلکا را مجددا بتسخیر در آوردند ترسون محمد خان ابتدای حال ملازم امیر ستوده خصال محمد بیرام خان گردیده باعزاز و اعتبار از سایر همرتبگان و امثال سر آمد گشت - چون عرش آشیاني با بیرام خان دل دگرگون ساخت و عنان عزیمت برسم شکار بجانب دهلي تافت بیرام خان با همه دانش و فطانت غافل ازین (که قرعه اش بر عکس مراد و منصوبهٔ روزگار بطور دیگر برآمده) با دلے فارغ کوس استقلال میزد - و اگر سخنے ازین قسم میرسید باور نمیکرد - تا آنکه مناشیر طلب بامرا صادر شده

یقین کرد که شکار این بار بطرز دیگر است - ترسون محمد خان را با معتبران دیگر بحضور فرستاده مراتب فروتني و ضعیف نالي گذارش نمود - ترسون محمد خان چون بحضور رسید در جواب سخنان دلپذیر شنیده نطق نکشید - و بمعاودت رخصت نیافت - بیرام خان (که این راه پیش گرفته بود) مسدود یافت - خواست گریان و نالان خود را بحضور رساند - مخالفان او آگهي یافته بعرض آشیاني دلنشین گردانیدند - که آمدنش بهر وضعے که باشد فریبے و غدرے دران مطوي ست - لهذا ترسون محمد خان را با امیر حبیب الله خان روانه فرمود - که اورا از آمدن ممانعت نمایند - و نگذارند که او در لباس دوستي هم بحضور رسد - و پس از سرگذشت بسیار (که لختے در احوال آن امیر سعادت تخمیر بزبان خامه گذشته) برخصت سفر حجاز مجاز گردید - ترسون محمد خان را با حاجي محمد خان سیستاني همراه دادند - آنها برسم بدرقه تا اقصای ممالک رسانیده از حدود ناگور برگشتند - پس ازان ترسون محمد خان بدوام خدمت حضور شرف اختصاص یافته بتدریج پایۀ امارت برتر افراخته بمنصب والای پنجهزاری بلند نامي یافت - زمانے حکومت بهکر بنام او قرار گرفت و وقتے بایالت پتن گجرات تعین گشت - در سال بیست و سیوم ازانجا تغیر شده در سال دیگر بفوجداری جونپور رخصت یافت و ملا محمد یزدي را (که از مشاهیر فضلای آن وقت بود) بصدارت آنصوب همراه گردانیدند - چون برخے تیولداران صوبۀ بنگ و بهار

سرتابي نموده غبار فتنه و آشوب بلند ساختند ترسون محمد خان خود را باتفاق امرای عقیدتمند بصوبهٔ بهار رسانیده در مالش بهادر (۲) خان بدخشي و عرب خان (که ازان گروه ضلالت پژوه بودند) کوشش فراوان بکار برد - چون معصوم خان فرنخودي از ناحق شناسي بیراه روي گزید ترسون محمد خان بهمراهی شهباز خان عرصهٔ نبرد آراست - چون سال بیست و هفتم میرزا عزیز کوکه باستخلاص بنگاله و انتزاع آن از دست امرای نمک حرام مامور گردید ترسون محمد خان نیز بهمراهي نامزد شد - و در کشایش آن دیار دست و بازوی مردانگي بر کشاد *

پس ازان [که امرای قاقشال از معصوم خان کابلي (که سرگروه ارباب فساد بود) جدا گشته بعسکر پادشاهي پیوستند] کوکلتاش ترسون محمد خان را بجانب گهوزا گهات بنگاه قاقشالان روانه نمود تا مبادا آن نواح دست خوش تاراج مخالف شود - ترسون محمد خان ببندوبست آن ناحیه پرداخته در تاجپور رخت اقامت انداخت تا آنکه معصوم خان عاصي بسیارے شورش طلبان را فراهم آورده از ولایت بهاتي در رسید - و ممالکت پادشاهي را تا هفت کروه تاندہ یغمائي ساخت - و جمعے را بتاراج حواشئ تاجپور برگماشت - ترسون محمد خان قلعه نشین گردید - شهباز خان کنبو برهنمونئ همت از پتنه باهنگ سزای بدسگالان راهي گشت - امرای بنگاله و ترسون

(۲) نسخهٔ [ج] بهادر بدخشي *

محمد خان بدو پیوسته هنگامهٔ کارزار با مخالف گرم ساختند - در کمتر زمانے فیروزي چهره برافروخت - معصوم عاصي باز بولایت بهاتي پناه برد - شهباز خان [بارادهٔ آنکه عیسی مرزبان آن سر زمین (که پیوسته بزبان حرف یک جهتي میراند) اگر درینولا معصوم خان را بسپارد هرآئینه یک‌رنگی او پیدائي گیرد - وگرنه پاداش نادرستی پا (۲) بگذارش گذارد] بدان مرز و بوم رو آورد - چون ساحل دریای گنگ نزد خضر پور (که این گذرگاه درآمد جای آندیار است) معسکر گردید و آویزشها بمیان‌آمد سفارگانون بدست افتاد - و بکتراپور (که بنگاه آن بومي ست) بتاراج رفت - و باندک چپقلشے معصوم خان ثبات و شکیب پای داده نزدیک بود که دستگیر شود - درین هنگام عیسی مذکور (که بولایت کوچ رفته بود) با فراوان لشکر و گزین سامان در رسید - امرای پادشاهي بورکنار برهم‌پتر (که بزرگ دریائیست از ختا مي‌آید) پای همت افشردند - و قلعه اساس مي‌نهادند از هر دو سو نبرد دریا و هامون گرمي پذیرفت - ترسون محمد خان را فرستادند - تا سامان لشکر نموده از سمتے درآید - و غنیم را دو دله گرداند - قضا را در آمدنها پی‌سپر راهے (که بمخالف نزدیک بود) گردید - معصوم خان ازین آگهي با جمعے انبوه تیزدستي نمود شهباز خان محب علي خان را با لختے دلاوران بکمک تعین کرد و مصرعے را دواند - که تا پیوستن آنها باستوار جا پناه برد - باورش

(۲) نسخهٔ [ب] نادرستي بگذارش •

نیامد - و گفت فریب کاران بدین بهانه گروهے از سردار جدا ساخته‌اند
آخر بفراوان کوشش همراهان (که سودمندی احتیاط و زیان زندگی
بے پروائي گذارش نمودند) ناگزیر نخست مستحکم جائے بدست
آورد - اما ازین رو (که آن سخن را بهیچ بر نگرفته بود) (۲) درنگ نکرده
باردو شتافت - درین اثنا فوجے نمودار شد - سررشتهٔ دور بیني
از دست داده کمک پنداشت - و در سامان مهماني شد - قدمے چند
رفته بود که شورش غنیم عرصهٔ ایمني را غبار آما گردانید - هرچند
هوا خواهان مبالغه نمودند (که تا پیوستن مردم اردو و کمک گام سرعت
برداشته بهمان محکمه باید رفت) راضي نشد - و با دلے همت قرین
رو بکارزار آورد - برخے سامان نبرد گفته جدائي گزیدند - با آنکه
بیش از پانزده کس همپائي نکردند عرصهٔ نبرد را بشایستگي
برآراست - و بسرنوشت آسماني زخمي دستگیر شد - معصوم خان
از در دوستي در آمده خواست با خود هم داستان گرداند - او از
اخلاص سرشتي بسرزنش و نکوهش پیش آمد - و بنصائح هوشمند
جواب برگفت - آن سبک سر بخشم رفته آن آقسقال دولت را
از هم گذرانید - در سنه (۹۹۲) نهصد و نود و دو سال بیست و نهم
این سانحه واقع شد *

* تولک خان قوچین *

از امرای بابري ست - پس ازان برکاب همایوني پیوسته - چون

---

(۲) در [اکثر نسخه] آن سخن را هیچ بر نگرفته بود *

آن پادشاه از ایران مراجعت نموده کابل را بتصرف درآورد هنگامی (که میرزا کامران باظهار شوق ملازمت با دل پردغا نزدیک کابل رسید و امرای نفاق پیشه بدو پیوستند) جنت آشیانی چار ناچار عنان عزیمت بجانب ضحاک و بامیان (که اکثرے از اخلاص سرشتان در انصوب بودند) منعطف ساخت - اورا با چند نفر دیگر برای خبرگیری کابل روبه روانه فرمود - و غیر ازو هیچ یک برنگشت حسن خدمت او منظور نظر سلطانی گشته بمنصب تور بیگی سربلندی یافت - در مهم هندوستان ملتزم رکاب خسروي و مصدر شایسته پرستاري بود - پس از فوت جنت آشیاني چون بیراه روی شاه ابوالمعالي بر روی روز افتاد هوا خواهان دولت اکبري در فکر دستگیر ساختن او شده روزے بتقریب ضیافت طلبداشتند - او چون دست بشستن دراز کرد تولک خان (که بچستي موصوف بود) از پس در آمده هردو دست او بر گرفت - دیگران هم امداد نموده این کار را پیش بردند - پس ازان مدتها بتعیناتی کابل بسر مي برد - سال هشتم جلوس اکبري غني خان پسر منعم بیگ خانخانان (که در کابل راتق و فاتق مهمات بود - و سبکسري و آشفته رائي در اصل فطرت داشت) مستی جواني و حکومت علاوهٔ آن گردیده روزے بے هیچ تولک خان را با آنکه از روشناسان صاحب اعتبار بود گرفته با جمعے از خویشان او در بند کرد - او بسعي بعضے مردم صلاح اندیش مخلصي یافت - اما پس ازین روداد

در موضع بابا خاتون (که بجاگیر او مقرر بود) فروکش کرده فرصت انتقام میجست - روزے غني خان بتقریب استیصال قافلهٔ بلخ از کابل برآمد - و در مقام خواجه سیاران (که منزلیست دل کشا) بزم باده نوشي آراست - تولک خان با جمعے از خویشان و نوکران بسر وقت او رسیده در حالتے (که بے خود بود) او را با شگون پسر قراچه دستگیر ساخت - و بحرفهای درشت دل دردمند خود از غصه وا پرداخت - و باردهٔ گرفتن کابل با مردم احشام آنجا موافقت نموده در موضع خواجه اواش (۲) (که دو کروهي بلدهٔ مزبور است) فرود آمد چون فضیل بیگ برادر منعم خان و ابوالفتح پسرش بجنگ مستعد شدند بگرفتن بعضے محالات مصالحت نموده غني خان را گذاشت او بمجرد رهائي جمعیت نموده بر سر تولک خان روانه شد - تولک خان توقف خود مصلحت ندیده راه هندوستان پیش گرفت - متصل آب غوربند لشکر کابل باو رسیده جنگ در پیوست - بابا قوچین و چندے دیگر از نوکران او بقتل رسیدند - و او با پسر خود اسفندیار و معدودے خویشان و ملازمان مردانه برآمده سال مذکور بملازمت عرش‌آشیاني پیوست - و بیافتن تیول در صوبهٔ مالوه سرمایهٔ آسودگي اندوخت - سال بیست و هشتم (که سپاه مالوه بکومک میرزا خان خانخانان تعین گردید) او نیز پیوسته باشارهٔ خانخانان بر سر سید دولت (که در کهنبایت مصدر هنگامه بود) رفت - و اورا سزا داده

---

(۲) در [بعضے نسخهٔ اکبر نامه] خواجه رواش ٭

فیروز مند گردید - پس ازان بلشکر سلطاني ملحق گشته در جنگ سلطان مظفر گجراتي تعینات مثل جرانغار و شریک ترددات مبارزان بود - پس ازان بهمراهي قلیچ خان بتسخیر بهرونج (۲) روانه گردید - سال سیم (که لشکر مالوه بکومک خان اعظم جهت تسخیر دکن تعین شد) او نیز بدان صوب شتافت - و در رنجش خان اعظم و شهاب الدین احمد خان بحرف طرازی هرزه درایان متهم گشته زنداني گردید پس از رهائي در کومکیان صوبهٔ بنگ و بهار قرار یافته سال سي و هفتم جلوس در جنگ پسران قتلو بهمراهي راجه مانسنگهه تقویت افزای فوج دست چپ بود - اوائل سال چهل و یکم مطابق سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار هجري رخت هستي بر بست *

* تردی خان *

پسر قیا خان کنگ است - بعد فوت پدر منظور نظر عنایت عرش آشیاني گشته بمنصب در خور مورد تفضل گردید - پستر همراه شاهزاده سلطان دانیال بمهم دکن تعین شده آثار نیکو بندگي بظهور رسانید - پس ازان بسبب بعضے بے‌اعتدالیها از نظر افتاده (۳) سال چهل و نهم باز مشمول عواطف ساخته باصل و اضافه بمنصب دو هزاري پانصد سوار و انعام پنج لک دام امتیاز اندوخت *

* ترخان مولانا نورالدین *

مولد او جام - و منشای او مشهد مقدس - رضوي سمت - پدرش

---

(۲) نسخهٔ [ب] بهرونچه (۳) نسخهٔ [ب] و ششم *

سلطان علي مشهور بسلطاني در هرات بامور شرعيه قيام مي‌نمود
مولانا بفضل و كمال و شجاعت و سخاوت اتصاف داشت - و بهيئت
و هندسه و اصطرلاب شوق مفرط بود - همراه قاضي برهان خوافي
بملازمت فردوس‌مكاني استسعاد يافت - و صحبتش با جنت‌آشياني
كوك گشته از جماعهٔ نديمان و مجلس نشينان بزم همايوني گرديد
و در سفر عراق ملتزم ركاب بوده بيست سال در ملازمت آن پادشاه
عالي جاه بسر برد - گاهے پادشاه ازو استفادهٔ علوم ميكرد - و گاهے او
از علم رياضي خصوص اصطرلاب از جناب همايوني (كه درين فن
مهارت تمام داشت) استفاضه مي‌نمود - طبعش موزون بود - ديوانے
دارد - ازوست * * بيت *

* چون دست ما بدامن وصلت نميرسد *
* پاي طلب شكسته بدامان نشسته ايم *

بمناسبت اسم نوري تخلص ميكرد - و اورا نوري سفيدوني ميگفتند
سفيدون قصبه ايست از توابع دهلي - چون مدتے در جاگيرش بود
بدان شهرت گرفته *

عرش آشياني در ايام فرمان روائي خود بنابر خدمات سابقه
ولاحقه مورد نوازش فرموده بخطاب خاني و پس ازان بترخاني
برنواخته صاحب طبل و علم گردانيد - و پرگنهٔ سامانه (كه در تيولش
بود) از جانب او مير سيد محمد نامي بمهمات آنجا مي پرداخت
در سال دهم شيرمحمد ديوانه (كه در اصل از خدمتكاران خواجه معظم

بود - و بعد ازان به بیرام خان پیوسته بواسطهٔ حسن صورت بقرب او امتیاز یافته اعتبارے بهم رسانید - و چون در ایام حوادث او سالک مسالک بیحقیقتي شده در درگاه پادشاهي منظور نگشته (ز چندے دران قصبه بسر مي‌برد) روزے نایب مولانا را بخانهٔ خود مهمان ساخت - در اثنای صحبت پیکان را سوهان میکرد - ناگهاني تیر را در کمان نهاده بر سینهٔ آن بیگناه زد - که کارش تمام شد - آنچه اموال و اسباب او بود متصرف گشته اوباشے چند فراهم آورد - و در حوالی آن ولایت دست نهب و غارت دراز ساخت - مولانا همت بدفع او گماشت - همین (که مقابله اتفاق افتاد) آن مغرور بر فوج مولانا تاخت - دران تاختن اسپش بتنهٔ درختے رسیده افتاد - جمعے پیادها دستگیرش ساختند - مولانا فورا بقتل رسانید - چون مولانا نورالدین محمد خان خطاب ترخاني یافته بود و معنی ترخاني نداشت این قطعه گفته *

* نظم *

* ز روی مکرمت وز راه احسان *

* بترخان داد خاني شاه عادل *

* ازین منصب سرافراز جهان شد *

* میان خلق و در ملک و اماثل *

* ازین خاني همین نامےست بروی *

* ازین نام کلان او را چه حاصل *

* ز ترخاني هم او را شکوهٔ هست *

* بغزد خسرو دانای کامل *

* که غیر از خان خشکے می‌نماند *

* ز ترخانی تری گردد چو زایل *

آخر عمر خدمت تولیت مقبرهٔ جنت‌آشیانی بدو مفوض گشته همانجا ودیعت حیات سپرد *

* تخته[2] بیگ سردار خان *

از یکهای میرزا حکیم بود - در جنگے (که میرزا را بافواج عرش آشیانی روداد) مصدر دلیری گشته نامے براد مردمی برآورد پس از فوت میرزا همراه پسرانش در سال سیم جلوس آن پادشاه بعتبهٔ سلطنت رسیده دولت بار یافته بگوناگون انعامات مشمول عاطفت گردید - پس ازان بتعیناتیِ صوبهٔ کابل آبرو یافته همراه کنور مانسنگهه و زین خان کوکه در تنبیه گروه یوسف زئي و تاریکیان بکرات مصدر ترددات شایان گشت - سال سي و نهم بهمراهیِ شاهزاده سلطان سلیم مقرر شده در نواح لاهور جاگیر یافت - پستر بتهانه‌داریِ پشاور سرافرازي اندوخته بارها گروه تاریکي را گوشمال بسزا داد - چون خدمات پسندیده ازو بظهور آمد در سال چهل و نهم بخطاب خاني رایت ناموري افراشت - و پس از جلوس جنت‌مکاني چون ماجرای آمدن حسین شاملو حاکم هرات با فوج گران و محاصره نمودن قلعهٔ قندهار بعرض خسرواني رسید او را بمنصب دو هزاري

(۲) در [بعضی نسخه] تخته بیگ - یا پخته یا بخته باشد *

و خطاب سردار خان بر نواخته همراه میرزا غازي بیگ بکومک
شاه بیگ خان حاکم قندهار دستوري شد - تا رسیدن اینها چون فوج
قزلباش از گرد قلعه برخاسته مراجعت بوطن خود نموده بود او از
تغیر شاه بیگ خان بحکومت قندهار سربلند گردید - و در اندک
مدت سال سیوم مطابق سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده هجري در انجا
ودیعت حیات سپرد - پسرانش حیات خان و هدایت خان بمنصب
قلیلے سرافراز بودند *

* تاش بیگ تاج خان *

از یکهای میرزا محمد حکیم است - پس از فوت میرزا در سال
سیم جلوس بملازمت عرش‌آشیاني کام دل اندوخته منظور نظر
عاطفت گشت - و بتنخواه جاگیر از صوبهٔ پنجاب سرفرازي یافت
سال سي و یکم بهمراهي راجه بیربر بکومک زین خان کوکه و سال
سي و دوم باتفاق عبد المطلب خان بمهم تاریکیان رخصت پذیرفت
سال چهلم خود اورا بمالش عیسی خیل دستوري دادند - اگرچه
دست و پای جنبانید اما چون رنجوري داشت چنانچه باید
کار صورت نبست - سال چهل و دوم در کشایش قلعهٔ مؤ (که یکے
از حصون معظمهٔ زمیندارن کوهسار شمالي صوبهٔ پنجاب است)
باتفاق آصف خان تعین شده مصدر تردد گردید - و از راه
مکرمت بخطاب تاج خان مخاطب شد - سال چهل و هفتم (که
باز شورش باسو زمیندار کوه مذکور در صوبهٔ پنجاب برخاست

و خواجه سليمان نامي بخدمت بخشي‌گري آن صوبه مامور گشته مرخص شد - که فوجي از تليبع خان صوبه‌دار و ديگر جاگير داران آن نواحي را مثل حسن بيگ شيخ عمري و تاج خان و احمد بيگ خان کابلي يک جا ساخته بتنبيه آن مقهور سزاولي نمايد) او انتظار ديگران ننموده بکوچهاي متواتر بپرگنهٔ پتهان (۲) رسيده بتهانه‌گاه آنها رفت - قضا را وقتي (که مردم او در صدد خيمه زدن بودند) فوجهاي آن شقي نمايان شد - جميل بيگ پسر او بي تابانه برانها تاخت جنگ سخت در پيوسته جميل بيگ با پنجاه کس از ملازمان پدر بقتل درآمد - پس از جلوس جهانگيري از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري سربلندي يافت - و در سال دوم چون پادشاه از کابل بهندوستان مراجعت فرمود و حکومت آن صوبه بنام شاه بيگ خان خاندوران (که از قندهار معزول شده در راه بود) تقرر يافت نام برده را حکم شد - که تا آمدن خان مذکور از کابل خبردار باشد بستر باضافهٔ منصب کامياب شده بصوبه داري تتهه چهرهٔ عزت برافروخت - سال نهم مطابق سنه (۱۰۲۳) هزار و بيست و سه هجري همانجا بخلوت‌کدهٔ بقا خراميد *

* تربيت خان عبد الرحيم *

پور قايم خان پسر مقيم خان بن شجاعت خان اکبري ست مقيم خان بعد فوت پدر بمنصب مناسب سرافرازي يافته اواخر

---

(۲) نسخهٔ [ب] ننهان يا بتهان باشد *

عهد عرش آشیانی بپایهٔ هفتصدي رسید - پس ازانکه جنت مکاني
در سال سیوم جلوس صالحه بانو صبیهٔ قایم خان را بعقد ازدواج آورده
بپادشاه محل مخاطب ساخت کار اینها ببلندي گرائید - عبدالرحیم
سال مزبور بمنصب شایسته و خطاب تربیت خان سربلند گردید
پستر بپایهٔ هفتصدي چهار صد سوار فایز گشت - سال پنجم
بفوجداری پرگنهٔ الور لوای امتیاز بر افراشت - سال نهم باضافهٔ
پانصدي پانصد سوار رتبه اش بر افزود - پسرش میان جوه نام
(که پادشاه محل بفرزندي بر گرفته بود) سالے (که مهابت خان
بر کنار دریای بهت نسبت بپادشاه مصدر گستاخي شده) او را
بعدم سر افرستاد *

* تهور خان میرزا محمود *

از اعیان سادات مشهد مقدس است - در زمان عرش آشیاني وارد
هند گشته بمدد بخت سعید بدولت روشناسي آن شاه والا دستگاه
و منصب پانصدي فایز گردید - و پس ازانکه نوبت فرمانروائي
بجنت مکاني رسید اتفاقا روزے شیرے بتفنگ زده بحضور والا
آوردند - بتقریبے در مجلس اشرف ذکر رفت - که موی پس سر شیر
بسیار گنده میباشد - بیک ضرب بریده نمیشود - جوانان قوي بازوی
پر نیرو باشارهٔ پادشاهي بزور تمام شمشیرها زدند - غیر از خطے ظاهر
نمیشد - میرزا ایستاده بود - از باریابان خسرواني درخواست - که
اگر حکم فرمایند من هم شمشیر خود بامتحان آرم - چون حقیر جثه

بود پادشاه فرمود - بسم الله ببینم - میرزا چنان بسبکدستي سر شیر را جدا ساخت - که از هر طرف آفرین و تحسین برخاست - میرزا محمود شیر بدونیم زبانزد خاص و عام گشت - در سخت‌کماني یگانه و مشهور آفاق - و در زور بازو بے همتا بود - هیچکس را درین امر با وی سر همسري و دعوی برابري نبود - زور آوران زمانه بسرپنجگی او زیر دست - و بالا دستان سپر قوت (۲) بتلاش او پست *

گویند میرزا شمسي جهانگیر قلي خان پسر میرزا عزیز کوکه از گجرات کمانے آورده بود - که مردم پر زور هرچند مي‌خواستند بکشش درآرند چاه از روی سرش برداشته نمیشد - میرزا همین که دست بچاه گذاشت تا بگوش آنچنان کشید که نزدیک بود پشت کمان خورد شود - ازان روز پادشاه اورا بشیخ کمان مخاطب فرمود - از تیراندازی او حکایات غریب نقل کنند - جنت مکاني در جهانگیر نامه (که خود انشا نموده) درج فرموده - در حالت تحریر آن حکایات بخاطر نبود - چون بشمول رافت روز افزون خسرواني پایهٔ عزتش اوج گرا گشت از پیشگاه خلافت بیکے از فوجداریهای سرحد پنجاب مامور گشته درانجا جنگے مردانهٔ رستمانه نموده بچیره‌دستي لوای استیلا برافراشت - و در جایزهٔ آن بخطاب تهور خاني سرافرازي یافت - و در عهد اعلی‌حضرت خلل دماغ بهم رسانیده (۳) رو بدیوانگي کشید - پسرانش بقید نگاه میداشتند - بهمان‌حالت درلاهور درگذشت

---

(۲) در [بعضی نسخه] تیز قوت (۳) در [بعضی نسخه] بهم رسانیده بدیوانگي *

نستعلیق جاي را بغایت خوب مي‌نوشت - و در قطعه نویسي ید بیضا مینمود - و لطائف نکات ازو سر میزد - و نقلهای رنگین و حکایات شیرین ازوی مي آرند - گویند روزے مجلس آراست - و مردم را بضیافت طلبداشت. آقا رشیدا (که همشیره زادهٔ میرعماد مشهور است و در خط نستعلیق آستاد) دران انجمن حاضر بود - و با یکدیگر گرم حرف - خان بیکبارگي بحجره در رفته بعد از ساعتے شمشیر علم کرده بر سرآقا رسید - و گفت شنیده ام که تو ازشاگردی من انکار میکني - رعب تمام برآقا مستولي شد - بالحاح گفت - خانم آخر چه میفرمائي - گفت بحضور اعزه بگواهی اینها خطے باعتراف شاگردي بنویس - آقا بگفته اش کام و ناکام خط اعتراف بر نگاشت - و از ستم ظریفش (۲) امان یافت *

* تربیت خان فخرالدین احمد بخشي *

در عهد جهانگیري از ولایت توران وارد هندوستان گشته بمنصب پادشاهي امتیاز یافت - و در کم منصبي بدولت روشناسي فایز شده از امثال و اقران پایهٔ اشتهار برتر افراخت - و در هنگامهٔ شهریار بهمراهی آصف خان یمین الدوله نیکو پرستاري بتقدیم رسانیده شایستهٔ عنایت پادشاهي گردید - پس از سریر آرائی اعلی حضرت بخطاب تربیت خان سر عزت برافراخت - و در سال ششم اورا بسفارت توران برگزیده با وقاص حاجي ایلچی نذر محمدخان والی آن ولایت

---

(۲) نسخهٔ [ب] ظریفش *

رخصت نمودند - و جواب نامهٔ خاني با تنسوقات هندوستان بقیمت یک لک روپیه مصحوب خان مذکور سمت ارسال یافت - و سال هشتم مراسم پیغام‌گذاري به بهین آئین بجا آورده بتلثیم عتبهٔ خلافت چهره بر افروخت - و چهل و پنج اسپ و همین‌قدر شتر نر و ماده با دیگر اشیا برسبیل پیشکش گذرانید - ازان میان مصحفی بود بخط شاد ملک خانم بنت سلطان محمد میرزا ابن جهانگیر میرزا پسر امیر صاحب قران - که بخط ریحان در کمال حسن و لطافت نوشته و در خاتمه اسم و نسب خود بخط رقاع رقم نموده - خان مشارالیه آن را در بلخ بدست آورد - اعلی حضرت بنابر یادگار بزرگان انبساط تمام فرمود *

گویند تربیت خان چون بدان‌دیار شتافت ترک لباس هندوستان نموده تا معاودت بهندوستان لباس متعارف آنجا اختیار کرد - چنانچه بهمان دستار اوزبکي ملازمت نمود - اعلی حضرت را بسیار خوش آمد - در همین ایام از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي هزار سوار و خدمت آخته بیگي سرفرازي یافت - و چون سال نهم حین مراجعت از دکن ماندو مخیم سرادقات پادشاهي گشت تربیت خان با جمعي برسر زمیندار جیت‌پور (که بتمرد و سرکشي میگذرانید) مامور گردید - خان مزبور اورا مستمال ساخته همراه خود بآستانبوس خلافت آورد - و در سال دهم باضافهٔ پانصدي ذات و بخشي‌گري دوم از تغیر معتمد خان مفتخر گشت - و در سال چهاردهم از انتقال

شاه قلي خان بصوبه داری کشمیر اختصاص گرفت - و چون در سال
پانزدهم دران دیار بسبب باران بے هنگام دریای بهت طغیان نمود
و سیلاب غلات فصل خریف را زده مواضع بسیار را خراب ساخت
و پراگندگي و بےنوائي باحوال قطان و سکان آن ولایت راه یافت
خان مذکور بتیمار داری عجزه و مساکین (که لازمهٔ چنین اوقات است)
چنانچه باید نتوانست پرداخت - آفت زدگان آن مملکت از سلوک او
چین شکایت بر جبین و اظهار نارضامندي بر زبان داشتند - بنابرین
معزول شده بحضور رسید *

صاحب ذخیرة الخوانین آورده که چون اعلی حضرت را داعیهٔ
تسخیر بلخ و بدخشان بخاطر گذشت از تربیت خان استفسار نمود
آن مرد راست درست (که بتازگي از کیفیت آندیار آگهي یافته بود) (۲)
بے محابا عرض کرد - که زنهار عزیمت آن مملکت نفرمایند - که
آنجا اسپ و آدم از مور و ملخ افزون است - و مردم هند تاب
برف و سرمای آنجا نمي‌توانند آورد - مهم سر نخواهد شد - اتفاقا
روزے از ملا فاضل کابلي هم (که از فحول فضلای وقت بود) از روی
مسئله در انتزاع ملک موروثي از دست سلاطین چنگیزیه (که بتغلب
متصرف اند) پرسش بمیان آمد - گفت که جنگ با مردم آنجا
(که همه مسلمانان دین دار اند) بے حجت شرعي مورث وبال
و نکال است - پادشاه ازجا درآمده فرمود که هرگاه مقتدای زمانه

---

(۲) نسخهٔ [ج] یافته بود عرض کرد *

چنین فتوی دهد و بخشی سرکار سپاه را از برف و سرما ترساند چگونه مهم متمشي‌شود - ملا را رخصت کعبه کرد - و تربیت خان را از بخشي‌گري تغیير فرمود - خان مزبور در همان ایام غصه مرگ گشته درگذشت - اگرچه این نقل باحوال او تطابق ندارد - بعد از بخشي‌گري صوبه‌دارکشمیر شد - و مهم بلخ سال‌نوزدهم درمیان‌آمد دران وقت شاید او بقید حیات هم بوده - هرچند تعین تاریخ فوتش بنظر نرسیده مگر میتوان گفت که او بار دیگر هم بخشي شده باشد یا پیشتر هم داعیهٔ تسخیر بلخ بپادشاه بهم رسیده باشد - و بعمل نیامده - بهر تقدیر چنانچه تربیت خان اندیشیده بود فروغ ظهور بخشید - که فوج هندوستان اصلا دران سرد سیر دل نهاد اقامت نگردیده ملک بدست آورده را از ناچاري واگذاشتند - اعلی‌حضرت بعد از مشاهدهٔ این‌حال تحسین رای‌تربیت خان فرموده پسرانش را برنواخت - و ازجانب آن‌مرحوم ذخیرهٔ خاطرے که داشت رفع‌نموده بپسر کلانش میرزا محمد افضل (که در سوارکاري و تیراندازي یکتا بود) ملتفت گردید - گویند بر اسپے که حرون چمنده مي‌بود پدر اورا سوار میکرد - مردم گفتند که امروز و فردا دست و پای این پسرمي‌شکند گفت بمیرد یا شه‌سوار شود - مشار الیه از انشا و علم مجلس هم بهره داشت - و بمیرزائي و پاکیزه وضعي میگذرانید - خاندوران ناظم دکن بنابرآشنائی پدرش همراه خودگرفته - و پس‌از فوتش اسلام‌خان نیز اورا قابل رفاقت دانسته بدکن برد - و بفوجداری پتهري تعین

نمود - پس ازان (که شاه نواز خان بدکن آمد) اورا فوجدار نواحی دهوندا پور ساخت - پانصدي پانصد سوار منصب داشت - و در سال بیست و پنجم در گذشت - پسر دوم فقیرالله سیف خان است - که براسه مذکور میشود *

* تقرب خان *

حکیم داود - پسر حکیم عنایت الله است - که شاگرد رشید میرزا محمد پدر حکیم مسیح الزمان بوده - پس از فوت پدر از کمال حذاقت و تجربه کاري در فن طبابت در خدمت شاه عباس ماضي بمحرمیت و مصاحبت امتیاز یافته سرآمد اطبای شاهي گردید و بعد از انتقال آن جم جاه بسعایت جمعی (که ازو ذخیرهٔ خاطر داشتند) از شاه صفي (۲) سلوک ناهموار دیده پس از جلوس شاه عباس ثاني (که در سن صبا بود) هم رعایتی نیافته از بودن ایران دلگران میزیست - ظاهرا ارادهٔ حج وا نموده و ضمنا احرام دریافت زمین بوس آستان صاحبقران ثاني برمیان جان بسته از عراق براه بصره عازم گردید و به بندر لاهري فرود آمده سال هفدهم سنه (۱۰۵۳) هزار و پنجاه و سه بادراک ملازمت پادشاهي شرف افزای روزگار خود شده بمنصب هزاري و انعام بیست هزار روپیه کامیاب گردید *

از حسن اتفاق پیش ازین به بیست روزے بیگم صاحب (۳) (که الفت حضرت اعلی بآن قدسي نقاب نسبت جمیع فرزندان زیاده بود)

---

(۲) نسخهٔ [ب] صفوي (۳) نسخهٔ [ج] صاحبه *

از خدمت پادشاهي بخوابگاه خود ميرفت - ناگاه گوشهٔ دامن بشمع (۲) (که در ايوان سر راه افروخته بودند) رسيد - و چون لباس پردگيان حريم عزت در کمال نزاکت مي‌باشد و روغنهای معطر بران ماليده ميشود آتش زبانه کشيد - و در تمام ملبوس درگرفت - اگرچه چهار خدمتگار (که حاضر بودند) در اطفای اين نايره چستی تمام بکار بردند اما چون برختهای آنها نيز سرايت کرد بخود در ماندند - تا واقف شدن ديگران و رسانيدن آب پشت آن عفيفه با اضلاع هر دو طرف و هردو دست محترق شده بود - از کمال دل بستگي خود متکفل امور بيمار داري گشته اول بمعالجهٔ روحاني پرداخته از روز اول تا روز سيوم هر روز پنج هزار مهر و پنج هزار روپيه باهل احتياج تصدق نمودند - و تا حصول صحت مبالغ خطير از زر نقد در وجوه خيرات صرف شد - و هفت لک روپيه از عين المال (که بر ذمهٔ محبوسان طلب بود) بخشيدند - و مقرر شد که بعد ازين هميشه هر روز يک هزار روپيه (که سالے سه لک و شصت هزار روپيه ميشود) تصدق آن ملکهٔ (۳) زمان بارباب استحقاق ميرسيده باشد - پستر بعلاج جسماني توجه گماشته هرجا (که طبيبے و جراحے بود) حاضر آمده بمعالجه و مداوا سعادت اندوختند*

حکيم داؤد (که آمدنش در چنين اوقات از مغتنمات بود) در ازالهٔ بعضے امراض (مثل لزوم تپ وليونت طبع و تهبّج اطراف چشم

---

(۲) نسخهٔ [ج] در ديوان سر راه (۳) در [اکثر نسخه] ملکة الزمان *

که در اثنای الم جراحت رو نموده) معالجات صایب بتقدیم رسانیده مورد تحسین و آفرین گشت - و در جشن صحت باضافهٔ هزاري دوصد سوار فرق عزت برافراخت - و بانواع عطایای خسرواني پیرایهٔ اعتبار یافت - و تا یک سال پیشکش روز جمعه بمشارالیه مفوض گردید - و در سال بیستم بخطاب تقرب خان بلند نامي اندوخت و در سال بیست و سیوم بمنصب سه هزاري هشتصد سوار اختصاص یافت - و در سال بیست و ششم در معالجهٔ اکبرآبادي محل کمال قدرت طبعی او پرتو ظهور افکند - و باضافهٔ پانصدی دیگر با انعام سي هزار روپیه فایز گشت - و در سال بیست و هفتم بمنصب معتبر چهار هزاري سه هزار سوار اوج پیمای اعتبار گردید - و چون در سال سي و یکم بعارضهٔ ناملایم حبس بول مزاج اعلی حضرت از مرکز اعتدال منحرف گردید و باستعمال ادویهٔ باردهٔ مدره بسلس البول و قبض طبیعت انجامید تجویز هیچ حکیمی از حکمای مسیحا دم سودمند نه افتاد - مگر برای دفع اعتقال بکار شناسی تقرب خان شیر خشت نفع عظیم بخشید - و بشگون تغیر مکان در محرم سنه (۱۰۶۸) (۲) یکهزار و شصت و هشت از دارالخلافه متوجه اکبرآباد شده بخوردن ماء اللحم و اشربهٔ مقویه طبیعت بصحت گرائید - تقرب خان بمنصب والای پنج هزاري کوس بلند رتبگي نواخت - و پس ازانکه سریر فرمانروائی هندوستان بجلوس عالمگیري زیب و زینت یافته

(۲) نسخهٔ [ب] هشت هجري •

اعلی حضرت را در قلعهٔ آگره بگوشهٔ انزوا برنشاندند ازان رو (که
تقرب خان در معالجهٔ اعلی حضرت مساعیٔ جمیله و تدابیر لایقه
بکار برده بمزاج آشنا شده بود) بانعام سي هزار اشرفي بتازگي کامیاب
مراحم پادشاهانه گردید - و برای علاج بقیهٔ کوفت و تدبیر (۲) اعادهٔ
صحت تام تعین خدمت اعلی حضرت گشت - و پس ازان بنابر جهتے
مورد عتاب عالمگیري گردیده از نظر التفات شهنشاه والا اقبال افتاد
و چندے در گوشه نشیني بسر برد - و در آغاز سال پنجم تپے باشتداد
بر مزاج خلدمکان طاري گشته بناتوانیٔ عظیم کشید - بدین تقریب
تقرب خان مجددا مشمول فضل و بخشایش گشته با آنکه استعلاج
از وی ننمودند رخصت کورنش یافت - و در همین سال سنه (۱۰۷۳)
هزار و هفتاد و سیوم هجري پیمانهٔ عمرش لبریز گشت - عواطف
پادشاهانه محمدعلي خان پسرش را بعطای خلعت از لباس کدورت
برآورد - و چون بسبب تقصیرات پدرش او نیز از منصب معزول
گشته بود درین وقت بمنصب هزار و پانصدي دو صد سوار نوازش
یافت - چون او بقرب و منزلت پادشاهي محسود عمدها بود و نامے
ببزرگي برآورده احوالش جداگانه ثبت گشته *

* تربیت خان برلاس *

شفیع الله نام ولایت زا بود - در عهد فردوس آشیاني در سلک
ملازمان پادشاهي انسلاک یافت. و بدولت روشناسي فایزگشته بتفویض

---

(۲) نسخهٔ [ا] تدابیر *

خدمت میر توزکي سر بر افراخت - و در سال نوزدهم بمحافظت
قلعهٔ دار السلطنت لاهور و منصب هزاري سرفرازي یافت - و در سال
بیستم مجددا میرتزکي یافته مامور گردید - که تا غور بند رفته
هرکدام از تعیناتیان بلخ را [که بشاهزاده محمد اورنگ زیب (که بنظم
آن مملکت انتهاض فرموده) نرسیده باشد] سزاولي نموده برساند
و در سال بیست و دوم بکابل آمده شرف استلام سدهٔ خلافت
دریافت - و باضافهٔ پانصد سوار مباهات اندوخته بدستور سابق سرگرم
عهدهٔ خود گردید - و در سال بیست و سوم بهمراهي سعدالله خان
از مهم قندهار معاودت نموده بشرف حضور فایز گشت - و بخطاب
تربیت خان چهرهٔ ناموري افروخت - و در سال بیست و چهارم
از تغیر مرشد قلي خان آخته بیگي شد - و در سال بیست و ششم
بداروغگي توپخانه ضمیمهٔ میرتزکي سرمایهٔ افتخار اندوخت - و در
سال بیست و نهم بمرحمت علم و منصب دو هزاري هزار و پانصد
سوار بر نواخته بحراست صوبهٔ اودیسه بنیابت شاهزاده محمد شجاع
دستوري یافت - و در سال سي و یکم بافزایش سواران منصب و عطای
نقاره و تفویض صوبه‌داري اودهه اختصاص گرفت - و در ایام تخلل
سلطنت باریاب حضور بوده بعد هزیمت دارا شکوه در باغ نور منزل
بملازمت عالمگیر پذیرای سعادت گردید - و پیش از بر افراختن
رایات عالمگیري از مستقر الخلافه بتعاقب دارا شکوه خان مذکور
باضافهٔ هزار و پانصدي دو هزار سوار بمنصب چهار هزاري سه‌هزار سوار

سربلند گشته بنظم مهام بلدهٔ طیبهٔ اجمیر معین شد - و پس ازانکه دارا شکوه در آوارگي سرے بگجرات کشیده پرو بال رفتهٔ خود درست ساخت و با فوج تازه فراهم آورده متوجه اجمیر گشت تربیت خان قبل از وصول او بدان ناحیه از قلعه برآمده در منزل توره بموکب عالمگیري (که بعزم رزم رهگرای اجمیر بود) پیوست - و پس از چهره نمائیِ شاهد فتح و ظفر خلدمکان اورا بدستور سابق بحکومت اجمیر منصوب ساخت - و درسال سیوم بصاحب صوبگیِ دارالامان از تغیر لشکر خان دستوري یافت *

و چون شاه عباس ثاني فرمان روای ایران آقا بیگ (۲) پسر قلندر سلطان چوله تفنگچي آقاسي را (که از عمدهای آن دولت بود) برسم ایلچي‌گري با نامهٔ تهنیت سریر آرائي بدرگاه پادشاهي فرستاد و مشار الیه بآستان بوس خلافت فایز گشته درهمان سال رخصت انصراف یافت ازانجا (که جواب نامه رسمے ست مستمر و معهود - خصوصا میان سلاطین ذوي‌الاقتدار - و ارسال رسل و رسائل مثمر فوائد نبیله است) تربیت خان را (که از امرای عمدهٔ صاحب ثروت و سامان بود) باضافهٔ یکهزار سوار برنواخته با ارمغاني شایسته ببهای زیاده از هفت لک روپیه از نوادر و رغائب مملکت هندوستان درسال ششم بسفارت ایران زمین مرخص فرمودند - خان مذکور در صفاهان (که دارالسلطنت ایران بود) ادراک صحبت

---

(۲) نسخهٔ [۱] بوداق بیگ *

پادشاهي نمود - از ناهنجاري نقش صحبت درست ننشست تربيت خان (كه از سنجيده وضعي و معامله فهمي بهره نداشت) سبک سريها بكار برد - شاه هم [كه دوام شرب مدام ضميمهٔ مستي جواني و غرور حكم راني داشت - و سامان قواى دماغش (كه چراغ كاشانهٔ خرد است) دستخوش آشفتگي گشته خالي از جنون و خبط نبود] خود نمائيها و بلند پروازيها (كه زيبندهٔ بزرگان و بزرگ منشان نيست) ظاهر ساخت - آنچه صحبتها گذشت و زبانزد مردم است قابل تحرير نيست •

بالجمله تربيت خان بعد از كشيدن خفت وذلت پس از يكسال از فرخ‌آباد اجازت معاودت يافته روانهٔ هندوستان گرديد - و بر خلاف ايلچيان زمان جنت‌مكاني و فردوس‌آشياني مثل خان عالم دولدي و صفدر خان آقاسي (كه بعنوان پسنديده بتقديم اين امر عظيم القدر پرداختند) مبطل فوائد وخشوري (كه تاسيس مباني مصادقت و تشئيد اركان موافقت ميان خواقين رفيع‌المكان است - و آن مستلزم آسايش جهان و جهانيان بود) گرديد - بل نتيجه بر عكس داد - كه الفت اسلاف را بكلفت اخلاف بدل‌ساخت - وكار بسپه‌كشي جانبين انجاميد - شاه بعداز روانه‌شدن تربيت خان سپاه گران بخراسان تعين نمود - و خود نيز در تهيهٔ اسباب رزم شد - و چون اين احوال از نوشتهٔ خان‌مذكور (كه داخل حدود ممالک پادشاهي شده بود) بخلدمكان رسيد شاهزاده محمد معظم در سال نهم با بيست هزار سوار رخصت

کابل یافت - اتفاقا شاه غرهٔ ربیع‌الاول این سال‌سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد
و هفت هجري بعارضهٔ خناق در گذشت - و این آشوب بلند ساختهٔ
تربیت خان فرونشست - خان مذکور از ایران بحوالی مستقر الخلافه
رسید - و مورد عتاب پادشاهي گشته از دولت ملازمت ممنوع شد
و در سال دهم بمنصب چهار هزاري سه هزار سوار مورد نوازش شده
از انتقال خاندوران بصوبه‌داری اوڈیسه مامور گشت - و در سال
سیزدهم بحکومت اودهه از تغیر فدائي خان مقرر شد - و بعد ازان
بحضور رسیده داروغگی منصبداران جلو یافت - و در سال نوزدهم
از تغیر امیرخان بنظم صوبهٔ بهار سر مباهات بر افراخت - و چون
آن صوبه در سال بیستم در تیول شاهزاده محمد اعظم قرار گرفت
خان مذکور بفوجداری ترهت و دربهنگه منصوب گردید - و در سال
بیست وچهارم بفوجداری جونپورتفاخر جست - وآخر در سال بیست
و هشتم سنه (۱۰۹۶) هزار و نود و شش هجري همانجا بساط هستي
در پیچید - هدایت‌الله پسرش بحضور رسیده خلعت ماتمي یافت
حکایتی (که بتربیت خان نسبت دهند) ظاهرا همین تربیت خان باشد
گویند روزے اعلی حضرت دم صبح بکنار دریای جون شکار مرغابي
مي‌نمود - بخار تر دود آسا (که از رود خانها و آبگیرها برمي‌آید
و بهندي کهر نامند) روی هوا فرو گرفته بود - پادشاه از روی
نشاط فرمود - که شعرے مناسب حال کسے بخواند - تربیت خان
عرض کرد *　* بیت *

* قدم نا مبارک و مسعود * گر بدریا رود بر آرد دود *

* تربیت خان میر آتش *

میر محمد خلیل مهین خلف داراب خان بني مختار است
(۲)
به پردلي و جان بازي در اواخر عهد خلد مکان جبهۀ پیش آمد
بر افروخته در عرصۀ نامورِي گوی مسابقت از اقران ربود - در سال
چهام بمنصب دو هزاري هزار و دویست سوار سرفرازي یافت
از برهم پوري (که دران وقت مضرب خیام پادشاهي بود) به تنبیه
مقاهیر کوه مهادیو مامور گردید - و بتجویز خان مسطور دوندي را
(که آوردهٔ خان مزبور بود) منصب هزار و پانصدي یافته بتهانه داري
آن کوه تعین گشت - و بعد ازان بمیر آتشي علم اقتدار افراشته در سال
چهل و دوم جهت برداشتن چهارنیٔ غنیم مرخص گردیده بافزوني
پانصدي عزت اندوخت - و ازان بعد همواره بتعریک و گوشمال
اشقیای دکن پرداخته سالم و غانم بر مي گشت - و در تسخیر قلاع
مرهته بمورچال پردازي و دمدمه سازي کارنامها بر میساخت - چون
در سال چهل و سیوم پنجم جمادی الاولی سنه (۱۱۱۱) هزار و یکصد
و یازده هجري پادشاه کشور کشا پس از اقامت چهار ساله در اسلامپوري
بآهنگ کشایش حصون سیوای بهونسله به نیت غزا و جهاد یکران
(۳)
عزیمت را بجولان درآورد و از مرتضی آباد مرچ گذشته تهانۀ میسوري
معسکر والا گشت خان میر آتش بموجب حکم کار بند مورچال

(۲) نسخۀ [ب] جان نثاري (۳) نسخۀ [ب ج] مسوري *

بسنت گدهه (که قلعه ایست بمسافت سه کروه از میسوری در خلال جبال) گردید - و از کار طلبي در دو روز کار دو ساله پیش برده مردم توپخانه را از زیر دیوار قلعه رسانید - و چون قلعگیان از توپ اندازي باز نمي‌ایستادند پیش خانهٔ پادشاهي سر دریای کشنا (که پای قلعه بتفاوت کروهے میرود) برپا شد - همان روز محصوران جان بدر بردن غنیمت انگاشته بیرون رفتند - و قلعه بکاید فتح موسوم گشت - میر عبدالجلیل بلگرامي * کوه کفر شکست * تاریخ یافت ۱۱۱۱ و ازانجا موکب پادشاهي بانتزاع قلعهٔ ستاره (که بر کوهے ست آسمان‌رفعت - و برصانت و عظمت سرآمد حصون سیوا ست - چنانچه امروز مکان راج و حاکم‌نشین نبیره اش راجه ساهو ست) متوجه شد بیست و پنجم جمادي‌الاخری نیم‌کروهی پای قلعه دایرهٔ خسروي گشت - خان میر آتش باستعداد قلعه‌گیري و عدو سوزي مورچال روان ساخت - و غریب واقعه رو داد - خان مزبور بفاصلهٔ سیزده ذراع از دیوار حصار دمدمه بارتفاع بیست و چهار گز مقابل برجے برساخت - چه زرهای گران که خرج آن نشد - و چون دید که آن مفید قلعه‌گیري نیست از پای همان زینه روان کرد - و عجب مصالح بصرف آن رفت - تا آنکه نقب در زیر قلعه رسید - و بر بالای آن زینهای چوبین گذاشت - و چون آن دیوار همه کوهي ست بارتفاع سي گز (که بالای آن شش گز دور و سنگچین نموده اند) درینصورت هم یورش صورت نبست - لهذا از جناب خلافت فتح‌الله خان بباشلیقی

روح الله خان مامور شد - که مورچالے دیگر روان کند - تربیت خان
نمي‌خواست که دیگرے در مقابل او مصدر تردد شود - بتدارک
سست فکریهای خویش (که در کار زینه بردن نموده بود) تدبیرے
درست اندیشیده طاقے در سنگچین قلعه حفر نموده از طرفے چهارده گز
و از طرفے ده‌گز بدرازي دیوار خالي‌ساخت - درمیان محصوران وبهادران
(که دران طاق چوکي میدادند) پردهٔ بیش نبود - لیکن از طرفین
هیچکس آن یک‌ذراع زمین‌را نمي‌توانست بپای جرأت پیمود - قرار
بدین داد که اینهمه جوف پر از باروت نموده دیوار را براندازد - تا راه
یورش وا شود - چنانچه پنجم ذی‌القعده (که چهار ماه و چند روز از
محاصره گذشته بود) یک‌فتیله را که آتش دادند دیوار درون قلعه
افتاد - و جمعے کثیر از دژ نشینان سوختند - چون فتیلهٔ دیگر را آتش
زدند بگمان اینکه این دیوار هم از طرف درون خواهد ریخت مردم
منتهز یورش - سوای عمله و فعلهٔ مورچال مخلص خان و حمیدالدین
خان با چند هزار سوار مستعد ایستاده بودند - ناگاه دیوار همین
طرف افتاد - سوای احشام بکسریه و کرناتکي و ماوالیه دو هزار
بهادر کار آمدنی پیکار گزین بکار آمدند - و طرفه تر اینکه (۲) درین حشر
و نشر پیادهٔ چند بالای دیوار بر آمدند - و فریاد میزدند که بیائید
این جا کسے نیست - بر لشکریان بمرتبهٔ ترس استیلا نیافته که کسے
پای تهور و جگرداري درین راه گذارد - تا آنکه ازان فریاد قلعگیان

---

(۲) نسخهٔ [ج] آنکه •

آگاه شده بسر وقت آنها رسیدند - و نقش زندگی آن بیچارها را بآب تیغ شستند *

و غریب‌تر آنکه چون دمدمه از هم ریخته بود و مرحلها افتاده و کار پردازان دست از کار برداشته پیادهای بهلیه (که از فرو رفتن برادران و فرزندان و یاران خویش بیدل شده بودند - و از میرآتش را سوختگی داشتند) چون دیدند (که برآوردن مردها از زیر سنگ و خاک متعذر است - و سوختن در دین‌بدآئین آنها واجب)مرحله را (که سراسر از چوب مرتب بود) همان شب آتش زدند - و این آتش هفت شبانه روز مشتعل بود - الغرض میرآتش در انفتاح قلعه سعي چند بکار برد که وهم تصور نکند - العبد یدبّر و الله یقدّر بشگرف‌کاری اقبال‌پادشاهي بعد نه روز ازین‌واقعه سیزدهم ذی‌القعده سال چهل و چهار سنه مذکور (که همگي چهار ماه و هیزده روز کشید) قلعه مسخر گردید - چنانچه تفصیل‌آن در جای دیگر بقلم آمده - و در مورچال پرناله و پون‌گده (که متصل هم اند) کار نامهٔ برروی کار آورد که موجب حیرت نظارگیان گردید - قریب چند جریب زمین را مجوف کرده راهے برآورد - که سه جوان متصل هم توانند رفت و بمفاصلهٔ چندگام نشیمنی (که بیست نفر کاري دران توانند نشست) طرح انداخت - و هر طرف غرفها (که مهب نسیم باشد - و روشنی آفتاب بتابد) مرتب ساخت - و درین اماکن مردم توپخانه را نشاند که بضرب بندوق محصورانرا نگذارند سر از دیوار برآرند - و این‌کوچه‌را

زیر برجے (که مضرب توپ بود) رسانیده بنیادش آنقدر خالی کرد که
جمعے از بهادران دران چوکي میدادند - و آسیبے از حقه و متوالۀ
غنیم بآنها نمیرسید - و آخر کار این کوچه را زیر دیوار فصیلش
برده درون قلعه رساند - اگرچه محمد مراد خان روزے کیف ما اتفق
قلعه بدست آورده بود دیگر سران بپاس خاطر میر آتش (که درین
امر عام انا ولا غیري مي‌افراشت) تن ده نگشتند - چنانچه در احوال
محمد مراد خان رقم پذیرفته - اما هنوز تدبیرات میر آتش انجام
نگرفته بود که محصوران بعجز گرائیده قلعه سپردند - و در سال چهل
و ششم بعد کشایش قلعۀ کهیلنه باضافۀ پانصدي امتیاز یافت
و در سال چهل و هفتم بشهامت و بهادري او قلعۀ کندانه موسوم
ببخشنده بخش مفتوح گشت - و در سال چهل و هشتم در جایزۀ گرفتن
قلعۀ راجگده باضافۀ پانصدي دوصد سوار بمنصب سه هزار و پانصدي
هزار و هشتصد سوار اختصاص گرفت - و در سال چهل و نهم داروغگیِ
توپخانۀ دکن از تغیر منصور خان نیز ضمیمۀ میر آتشي حضور گردید
و چون خان مزبور بضلع‌داري بني‌شاه گده و محي‌آباد تا دریای
بهیمرا مامور بود نیابت توپخانه بمحمد اسحٰق پسرش مقرر گشت
و پس ازان بخطاب بهادري امتیاز یافته بعد فتح واکنکیره باضافۀ
دوصد سوار و عطای نقاره باذن آوازه گردید - و درسال پنجاهم بمالش
هوتابان سمت رحمان‌بخش مرخص گشت - و پس از واقعۀ ناگزیر
خلدمکان محمد اعظم شاه نیز اهتمام توپخانه بعهدۀ او وا گذاشت

گویند روز جنگ چون غلبه جانب بهادر شاه مشاهده نمود ازانجا (که در تفنگ اندازي بے نظیر بود) فیل را پیش رانده دو تیر بار بندوق بسوی محمد عظیم الشان خالي نمود. هردو خطا شد - بندوق را از دست انداخت - در همان حال تفنگے بسینه اش خورد - و جان در باخت - پسرش محمد اسحٰق در حیات پدر رشادے داشت - پس ازان خطاب تربیت خاني یافته در عهد خسرو زمان میر توزک اول بود در هنگامهٔ نادر شاه عرض و مال او دفعت دستخوش تاراج نسقچیان شاهنشاهي گشت - در حالت تحریر بقید حیات است *

* ترکتاز خان *

نیاگانش از مردم توران دیار اند - پدرش در عهد خلد مکان وارد هندوستان شده بملازمت پادشاهي پیوست - و بمنصب درخور و خطاب یکه تاز خان معزز شده به تنبیه مرهته مامور گردید و عمش خواجه خان (که نسبت دامادي با سیادت خان سید اوغلان داشت) سال پنجاه و یکم جلوس از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي سر امتیاز برافراشته - نامبرده در دکن متولد گشته خود را بوضع مرهته ساخت - که در لباس و خوراک هم مخالفت بآنها نمیکرد و در جنگ هم مثل آنها شیوهٔ قزاقي (که باصطلاح اهل دکن برگي گري گویند) اختیار نموده بود - در منصبداران تعیناتي دکن انسلاک داشت - در جنگ عالم علي خان اگرچه همراه او بود اما بنابر رعایت هم وطني با آصفجاه ساخته اصلا مرتکب حرکتے نشد - آصفجاه

پس از وقوع فتح تلقي باحترام نموده رابطهٔ قدیم را یکرنگی(۲) تازه دو بالا گردانید - تا زنده بود بعزت و آبرو بسر برد - سال (۱۱۴۹) هزار و یکصد و چهل و نه هجري دیدهٔ تماشا بین را بر بست - سه پسر داشت کلاني خواجه محمد - که در عمل آصفجاه بخطاب خاني نامور شد و در وقت ناصر جنگ بخطاب پدر و در عصر صلابت جنگ بخطاب قوي(۳) جنگ بلند آوازه گشت - و بمنصب پنجهزاري رسید - مدتها بقلعه داري احمدنگر مي پرداخت - بوجهی قلعهٔ مذکور را بمرهته سپرد بعروض مرض سنه (۱۱۸۷) هزار و یکصد و هشتاد و هفت هجري بعالم بقا شتافت - مرد یار باش و خوش خلق و کمال دوست بود وباخط خوب میل خاطر بسیار داشت - با محرر اوراق هیچ گاه سررشتهٔ دوستي از دست نداد - دو پسر دیگرش یکی خواجه حمید خان دوم خواجه شریف خان (که هردو بمنصب و جاگیر میگذرانیدند) پیش از برادر کلان درگذشتند *

* تیغ بیگ خان میرزا کل *

او و دو برادر کلانش میرزا فقیر الله و میرزا گدا هر سه همشیره زادهای بیگلر خان میرزا احمد اند - که دیوان سلطان بیدار بخت بوده - و در عهد فردوس آرامگاه بقلعه داري بندر سورت سر برافراخته - پدر اینها از منصبداران کم پایه بود - بعد فوتش میر نعمان خان پسر دوم خواجه عبدالرحیم خان بیوتات پرورش اینها کرد

---

(۲) در [بعض نسخه] یکسوئي تازه (۳) در [اکثر نسخه] قوت جنگ *

چون خان مزبور درگذشت اینها در رفاقت تغائی خود میگذرانیدند میرزا فقیرالله جوان فوت نمود - و میرزا گدا ابتدا بخطاب گدابیگ خان و چون بیگلر خان مذکور درگذشت (ازانجا که نسبت دامادي هم باوی داشت) بخطاب بیگلرخان و تفویض قلعه داری بندر مذکور سررشتهٔ اعتبار بدست آورد - بستر میرزا گل از بختاوري و طالع یاوري در عصر فردوس آرامگاه بخطاب تیغ بیگ خان معزز گردیده بتقرر متصدي گری بندر مزبور جبین بخت را روشن ساخت و مدت مدید راتق و فاتق مهمات آن جا بود - خان مزبور بنان دهي وبلندهمتي نامے بر آورد - چون سنه (١١٥٩) هزار و یکصد و پنجاه و نه هجري جهان را پدرود نمود تعلقهٔ متصدي گری آنجا بمعین الدین خان بهادر عرف میان اچهن پور شاه مکهن خویش خواجه عبدالرحیم خان مذکور بعلاقهٔ دامادی بیگلر خان کلان مقرر شد - در حالت تحریر اگرچه بندر مذکور بتصرف کلاه پوشان انگریز در آمده اما پسر معین الدین خان (که بخطاب قایم الدوله سر بلندي دارد) بنام دخیل است * گل بخاک افتاد * تاریخ فوت تیغ بیگ خان است *

١١٥٩

* حرف الثاء *

* ثانی خان هروی *

از امرای پانصدی اکبري ست - موطنش هرات - و نسبش بطایفهٔ

اولاد میرسد - قدم خدمت درین دودمان داشت - و بحسن کفایت
و درایت و لطافت طبع مشهور بود - اگر کسے را پیش او تعریف
میکردند اول حال میگفت که آشنائي و صحبت ما مشروط است
باینکه سخنان ارباش در حق ما نشنوي - مانع اخلاص و باعث
نفاق مردم‌آدمي ایشانند - و پس ازانکه همراه افواج پادشاهي جهت
استیصال علي‌قلي خان زمان دستوري یافته در عرضداشت خود
این بیت بپادشاه نوشته * * بیت *

* ای شهسوار معرکه آرای روز رزم *
* از دست رفت معرکه پا در رکاب کن *

در علم صرف رسالهٔ منظوم ساخته - و این رباعي (که در هر مصراع
شش کلمه فراهم کرده - که هر دو کلمه باهم تضاد دارد) ازوست *

* رباعي *

* شب توبه نمود و روز پیمان بشکست *
* هشیار درون رفت و برون آمد مست *
* ز آمد شد سعد و نحس پیدا و نهان *
* برخاست ملال من و شوق تو نشست *

* ثناء الله خان - و امان الله خان *

پسران ضیاء الله خان بن عنایت الله خان عالم‌گیري - ضیاء الله
خان در عهد خلد مکان از روشناسان پادشاهي بود - سال چهل و هفتم
بدیواني اکبرآباد ممتاز گردیده - از نام بردها اولین بمصاهرت

عمادالملک مبارز خان اختصاص داشت - چون صوبه‌داری حیدرآباد بعمادالملک مقرر گردید هردو همراه او وارد بلدهٔ مزبور شده عیشے مهیا و روزگارے برحسب متمنّا داشتند - اولین بفوجداری سیکاکول مامور گردیده پس ازان (که عمادالملک در سال ششم جلوس فردوس آرامگاه کشته شد) دست رجوع بخدمت نظام الملک آصفجاه داده ابتدا بصوبه‌داری بیجاپور چهرهٔ عزت برافروخته درانجا از دست اردا چوهان شکست فاحش یافته پستر قلعه داری پریندہ داشت - بسیار شوخ طبع و رند مشرب بود - بوقت موعود جهان گذران را وداع نمود - و دومین مدت مدید در قید حیات بحیدرآباد نشسته اوقات بسرمی‌برد - آخر او هم درگذشت - بسیار میرزا منش بود *

* حرف الجیم *

* جعفر خان تکلو *

پسر قزاق خان است - پدرش محمد خان شرف الدین اُغلي تکلو در هنگام نهضت جنت آشیاني بایران دیار حاکم هرات و للهٔ سلطان محمد میرزا پسر کلان شاه طهماسپ صفوي بود - شاه فرمانے (که دستور العمل ارباب مروت و فتوت تواند بود) در آداب ضیافت و مهمانداری جنت آشیاني باو نوشته اند - و مشار الیه نیز کماینبغي

بمراعات لوازم خدمت (که در خور قدوم چنین مهمان عزیز باشد) پرداخته خود را مورد تحسین ساخت - پس از فوتش قزاق خان بدستور پدر للهٔ میرزا و حاکم خراسان گردیده کلهٔ گوشهٔ نخوت و استکبار کج نهاده با شاه چنانچه باید اطاعت فروگذاشت - شاه در سنه (۹۷۲) نهصد و هفتاد و دو فوجی بسرکردگی معصوم بیگ صفوي (که وکیل‌السلطنت بود) تعین فرمود - اتفاقا دران‌ایام قزاق خان استسقا بهم رسانیده جمعیت او بتفرقه انجامید - ناگزیر با سلطان محمد در قلعهٔ اختیار الدین حصاري گردید - عساکر شاهي بهرات درآمده بعهد و پیمان قزاق خان را پائین آوردند - و دران حالت درگذشت - اسباب و اموالش بتصرف معصوم بیگ در آمد پس ازین سانحه جعفر بیگ (که برشادت و شجاعت نزد پدر هم اعتبارے داشت) از خراسان پناه بدرگاه عرش آشیاني آورد - و مورد عنایت و رعایت گشت - و در سنه (۲) (۹۷۳) نهصد و هفتاد و سه (۳) در تعاقب خانزمان شیباني همراه رکاب پادشاهي بود - پس ازان [که صفح جرائم علي‌قلي خان (بشرط آنکه تا الویهٔ ظفرطراز اکبري دراین حدود است از آب گنگ عبور ننماید) بمیان آمد - و پادشاه بسیر قلعهٔ چنادہ انتهاض فرمود] خان زمان از عجلت زدگي و تنگ ظرفي از آب عبره نمود - عرش آشیاني باصغاي این خبر خود برسرِاو ایلغار فرمود - جعفر بیگ بتعجیل خود را بغازیپور

(۲) در [اکثر نسخه] و چون در سنه (۳) نسخهٔ [ب] سه هجري •

رسانيده بعضے کشتيهای اورا (که از اموال مالامال بود) بدست آورده درجهٔ استحسان يافت - و بمنصب هزاري و خطاب خاني اختصاص گرفت *

* جلال خان قورچی *

نديم بے بدل و مقرب بارگاه عرش آشياني بود - پانصدي منصب داشت - سال پنجم اورا براى آوردن تانسين کلانوت (که در خوانندگي کبت و دهرپد (۲) سرآمد دانايان فن موسيقي بود - و پيش رامچند بگهيله (۳) راجهٔ بهته بسر مي‌برد) با نامهٔ استمالت نزد راجهٔ مزبور فرستادند - نامبرده او را با پيشکشهاى راجه بحضور پادشاه آورد - سال يازدهم چون بعرض رسيد (که او بجوانے صاحب حسن مبتلا گرديده) اين معني در مزاج پادشاه گران آمد - آن جوان را ازو جدا ساختند - نامبرده لبريز سبک سري شده شبے آن جوان را همراه گرفته فرار گزيد - چون اين حقيقت بعرض رسيد ميرزا يوسف خان رضوي با جمعے بتعاقب او مامور گرديده گرفته آورد - مدتے در جلوخانه افتاده لکدکوب خرد و بزرگ بود - و پس ازان مورد عاطفت شده آب رفته بجو آورد - هميشه در يورشها ملازم رکاب پادشاهي بود پستر بکمک لشکرے (که بتسخير قلعهٔ سوانه از مضافات صوبهٔ اجمير مامور بود) دستوري يافت - سال بيستم جلوس بآن حدود رسيده ترددِ نمايان بظهور رسانيد - و چندر سين راجهٔ مارواڑ از دست مردم

---

(۲) دهرپد بدون واو نيز گويند (۳) در [اکثر نسخهای اکبر نامه] بگهيله *

پادشاهي كنج خمول گزيد - درين ضمن شخصي خود را ديوي‌داس (كه در جنگ ميرزا شرف الدين حسين در حدود ميرتهه مضاف صوبهٔ اجمير مقتول گرديد) ظاهر ساخته بخان مذكور پيوست - كه بتوسل او راهي ببارگاه سلطاني يابد - چون دران ايام جست و جوي چندر سين همه را مطمح نظر بود روزي آن تزوير پيشه ظاهر ساخت كه نام برده در جايگير كلا پسر رام راي برادر زادهٔ خود مختفي گرديده - بنابران فوج پادشاهي بر سر منازل كلا رفت - او بدر انكار زده شمال خان قورچي را بخود يكي ساخته در استيصال آن تزوير پيشه اهتمام نمود شمال خان او را روزي بخانهٔ خود آورده در تدبير گرفتن شد - او ببازوي مردانگي ازان مضيق رهائي جست - و پس‌ازان كينه در دل گرفته روزي خانهٔ جلال خان را منزل شمال خان انگاشته با چندكس به پيكار در آمد - او بي ساز جنگ بآويزشهاي مردانه مطابق سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه هجري نقد زندگي سپرد *

* جگمال *

برادر خرد راجه بهارامل اسمت[2] - چون راجه را بمساعدت طالع زمانه بكام شد هر يكي از خويشان او بمدارج دولت مرتقي گشتند مشاراليه نيز بعواطف سلطاني اختصاص پذيرفته سال هشتم بمحافظت قلعهٔ ميرتهه سر بلندي يافت - و سال هيزدهم (كه عرش آشياني بصوب گجرات ايلغار فرمود) او بمحافظت اردوي كلان نامزد شد

(۲) در [بعضي نسخهٔ اكبرنامه] بهارهمل *

(٢)
بمنصب هزاري رسيد - پسرش کهنکار (که با عم خود راجه بهارامل در اکبرآباد بسر مي‌برد) در هنگامهٔ ابراهيم حسين ميرزا راجه او را با جمعي بدهلي فرستاد - سال هيزدهم پيش از نهضت موکب پادشاهي بگجرات رخصت يافته در حوالئ پٹن باردوی سلطاني پيوسته سال بيست و يکم همراه کنور مان سنگهه بمالش رانا پرتاب دستوري پذيرفته پستر تعينات صوبهٔ بنگاله گرديده باشهباز خان سرگرم کارهای پادشاهي بود - در هنگامي (که خان مذکور ناکام از ملک بهاٹي برگشت - و راه دارالملک ٹانده گرفت) در اثنای طريق نام‌برده باتفاق چندے ديگر با جمع ناسپاسان (که از غارت گري باز گشته مي آمدند) دو چار شده باهم آتش پيکار افروختند - دران ميان نوروز بيگ قاقشال ازان مردم راه عدم پيمود - و ديگران مسلک فرار در پيش گرفتند *

* جانش بهادر *

از يکهای ميرزا محمد حکيم بود - بعد از فوت ميرزا همراه پسرانش سال سيم بدرگاه عرش آشياني رسيده دولت آستانبوس دريافت - و در خور مرتبت بانعام خلعت و اسپ و نقد سرمايهٔ شادکامي اندوخت - و در همان ايام همراه زين خان کوکلتاش بمهم الوس يوسف زئي دستوري پذيرفت - در جنگ افغانان چون شکست بفوج پادشاهي افتاد و کوکلتاش خواست که خود را بکشتن دهد

(٢) نسخهٔ [١] کنکار ٭

نام‌برده جلو گرفته کام و ناکام برگردانید - پس ازان بمهم تاریکیان اولا
با کنور مانسنگهه و ثانیا با صادق خان و ثالثا بکومک زین خان نامزد
گردیده مصدر گوناگون خدمات گشت - سال سي و پنجم (که
خانخانان بتسخیر قلعهٔ قندهار قرار یافت) اورا در همراهیانش
برنوشتند - ازانجا (که مهم مذکور درتوقف افتاد و خانخانان بکشایش
ٹهٹهه مامور شد) او درانجا رفته کاربند نیکوبندگي گشت - سال سي
و هشتم همراه خانخانان ببارگاه سلطاني آمده بعتبه بوسي چهرهٔ
امتیاز افروخت - و بستر بمهم دکن تعین شده آخرها در راه‌پوري
مي‌بود - سال چهل و ششم مطابق سنه (۱۰۰۹) هزار و نه هجري
پدرد شکم وداع زندگي کرد - از گزین سپاهیان بود - و منصب
پانصدي داشت - پس ازو برادرانش جاگیر یافته دران صوبه کارگذار
بودند - پسرش شجاعت خان شادي بیگ است - که احوالش
جداگانه برصفحهٔ بیان ثبت گردیده *

* جهانگیر قلي خان *

لاله بیگ کابلي - از غلام زادهای میرزا حکیم است - پدرش
نظام قلماق چراغچي بزم میرزا بود - لاله بیگ از کار طلبیها مورد
الطاف میرزا گشته مصدر خدمات عمده گردید - و پس از فوت میرزا
بخدمت عرش‌آشیاني رسید - عرش آشیاني اورا بشاهزادهٔ کلان
سلطان سلیم مرحمت فرمود - چون مشارالیه نفس قوي داشت و کارهای
[illegible] تمشیت یافت شاهزاده مشمول گوناگون نوازش فرموده

بخطاب باز بهادر برنواخت - و در روزے چند صاحب طبل و حشم گردانید - و چون شاهزاده بسریر فرمان روائی هندوستان برآمد اورا بوالا پایهٔ منصب پنج هزاري برآورده بخطاب جهانگیر قلي خان و تفویض ایالت صوبهٔ پتنه و بهار نامور ساخت - و چون حکم پادشاهي سمت نفاذ یافته بود (که از تیولداران آن صوبه هرکه از صوابدید خان مذکور سر پیچد تقلش در دست او ست) طرفه رعب و صولت جهانگیر قلي خان در دلها جا کرد - و راجه سنگرام مرزبان کهرکپور[2] (که از عمده زمینداران آنولایت است - و همواره از زمان عرش آشیاني با حکام صوبهٔ بهار مطیع و منقاد بوده دست از خدمتگریهای پادشاهي باز نمیکشید - چنانچه راجه تودرمل اورا پسر خوانده بود) درینولا تاب تحکم جهانگیرقلي خان نیاورده آمادهٔ پیکار گردید - خان مذکور با جمعیت شایان برسوش شتافته آویزش نمایان نمود - و پس از گیرو دار صعب سنگرام بزخم تفنگ آوارهٔ دشت عدم گشته خان مذکور اعلام نصرت و فیروزي بر افراشت - و در سال دوم سنه (۱۰۱۶) هزار و شانزده هجري از انتقال قطب الدین خان کوکه (که بدست شیر افکن خان استجلو کشته شد) بصاحب صوبگی بنگاله بلند پایگي یافت - و پس از وصول بدان دیار بضبط و ربط آنجا پرداخته[3] از قرار واقع بمهمات آنصوبه را نرسیده بود که سپاه اجل بر جمعیت آباد حیاتش تاخت - و در سال سیوم سنه (۱۰۱۷) هزار

---

(۲) نسخهٔ [ج] کهورکپور یا گورکهپور باشد (۳) در [اکثرنسخه] نپرداخته •

و هفده هجري درگذشت - بدينداري وحق‌پرستي شهرهٔ تمام داشت
و در احراز مثوبات بسيار ميكوشيد - و يكصد حافظ نوكر داشت
كه در سفر و حضر چند قرآن شريف ختم نموده ثواب آن را باد
مي بخشيدند - و خود هم نماز بسيار با وظائف و اوراد ميخواند
و با اين همه صلاح و تقوی قسي القلب بود - اصلا نرم‌دلي و ترحم
نداشت - در عين نماز و تسبيح از اشارهٔ تازيانه زدن و حلق كشيدن
و كشتن گنهگاران كه معتادش بود خود را باز نداشتي - و يكصد كرنائي
ملازمش بود - كه هرگاه جنگ ترازو ميشد يكدفعه همه را ميكشيدند
(٢)
كه زهرهٔ گواران و روستائيها مي‌ترقيد - و يكصد غلوله انداز كشميري
نوكر بود - كه هيچ پرنده بر سرش نمي‌توانست پريد - همه را
بغلوله ميزدند *

* جگناتهه *

پسر راجه بهارامل است - كه احوال او جداگانه پيرايهٔ ارتسام
پذيرفته - راجه او را با دو برادر زادهٔ خود بطريق يرغمال نزد ميرزا
شرف الدين حسين (كه هنگام تعلقه داري اجمير زرے بر سر راجه
مقرر كرده بود) نگاهداشت - پس ازان (كه راجه ادراك ملازمت
عرش‌آشياني نموده بجلائل عاطفت اختصاص گرفت) بقدغنهاي
متواترهٔ پادشاهي جگناتهه از دست ميرزا رهائي يافت - پس ازان
مورد الطاف بيكران گرديده هم در ركاب خسرواني و گاه در تعيناتي

---

(٢) نسخهٔ [ج] كشمير نوكر بود *

كنور مانسنگهه برادر زادهٔ خود بتقديم خدمات مي پرداخت - سال بيست و يکم (که رانا پرتاب زميندار ميوار با لشکر پادشاهي مقابله نموده بعضے سرداران را پاى از جا رفت) مشاراليه قدم همت استوار کرده داد مردانگي داد - رامداس پسر جيمل (که از ناموران مخالف بود) بضرب دست او رهگراى وادئ نيستي گرديد - سال بيست و سيوم تيول در صوبهٔ پنجاب يافته بدانصوب دستوري پذيرفت - سال بيست و پنجم چون آثار آمدن ميرزا حکيم از کابل بصوب پنجاب پيدائي گرفت و نهضت سلطاني بدانصوب تصميم يافت و جمعے برطبق حکم پيشتر روانهٔ آن سمت شدند مشاراليه نيز بدين خدمت مامور گرديد - سال بيست و نهم بمالش رانا (که کلاه نخوت کج نهاده بود) با جمعے کثير تعين گرديده بنگاه او را يغمائي ساخت پس ازان همراه ميرزا يوسف خان بکشمير شرف رخصت حاصل کرد - چون کارهاى آنجا صورت انجام گرفت مشاراليه عزيمت حضور نموده بدولت آستانبوس پيوست - پس ازان سال سي و چهارم تعيفات شاهزاده سلطان مراد گرديده بصوب کابل شتافته سال سي و ششم (که شاهزاده سلطان مراد بايالت مالوه تعين گرديد) او بهمراهئ شاهزاده اختصاص يافته سرمايهٔ عزت اندوخت - پس ازان بررکاب شاهزادهٔ مزبور بمهم دکن نامزد شد - سال چهل و سيوم از شاهزاده رخصت گرفته بيورت خود آمد - و ازان جا بعتبهٔ خلافت رسيد - چون بے حکم آمده بود چندے باز نيافت - و وقتے (که پادشاه

ازدکن معاودت فرمود - و نواحی قلعهٔ رنتهپور مضرب خیام گردید)
او پیشتر حسب الطلب از برهانپور رسیده بود - چون قلعهٔ مذکور
بدو تعلق داشت روزے (که پادشاه متوجه سیر شد) او بآئین فدویان
تقدیم مراسم نیاز و نثار را باعث افزایش افتخار خود ساخت - پستر
باز بدکن دستوری یافت - و در سال اول جلوس جنت مکاني همراه
شاهزاده سلطان پرویز بمهم رانا تعین گردید - چون شاهزاده بنابر
هنگامهٔ بغي خسرو باگهه پسر رانا را همراه گرفته روانهٔ آگره شد
نامبرده را با تمامی لشکر درانجا گذاشت - و در همین سال بدفع دلپت
بیکانیري (که در ضلع ناگور هنگامه پرداز بود) مامور گشت - سال چهارم
جلوس بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار سربلندي یافت - و پسرش
رام چند بمنصب دو هزاري هزار و پانصد سوار سر بلند گردیده
بصوب دکن رخصت پذیرفت - از اولادش یکے راجه منروپ است
که در ایام فترت ملتزم رکاب فردوس آشیاني بود - پس از جلوس
بمنصب سه هزاري دو هزار سوار و عطای علم و اسپ با زین نقره
و فیل و انعام بیست و پنج هزار روپیه نقد مباهي گردید - سال سیوم
بهمراهی راجه گجسنگهه بتخریب تعلقهٔ نظام الملک دکني تعین
شده همان سال راه عدم خانه پیش گرفت - پسرش گوپال سنگهه
بمنصب در خور سربلندي یافت *

* جان سپار خان ترکمان *

جهانگیر بیگ نام - از امرای جنت مکاني ست - مدتهای ممتد

در تعيناتيء صوبهٔ دکن گذرانيد - و از کار طلبي و مردانگي در تقديم
خدمات پادشاهي بذل مجهود نمود - چون مهمات دکن از شاهزاده
پرويز با وصف طول مکث در برهانپور و تعين امراي عمده با افواج
گران و صرف خزائن موفور اصلا رو براه نگرفت بلکه دنياداران دکن
خلع ربقهٔ اطاعت نموده سيما ملک عنبر که محالات بالاگهات را
قاطبةً متصرف گرديد ناگزير در سال يازدهم بتمشيت مهام آن
مملکت شاهزاده سلطان خرم (که بعد ازين فتح بخطاب شاهجهاني
ممتاز گشته) رخصت يافت - و به نيروي اقبال آوازهٔ صولت شاهي
هوش رباي دکنيان شده آنها دوش فروتني و سرافکندگي بزير بار
بندگي در آوردند - و دست تصرف عمال متعلقهٔ پادشاهي کوتاه
داشته عهدهٔ خراج سپاري و مال گذاري برذمهٔ انقياد و فرمان برداري
گرفتند - و در سال دوازدهم شاهزاده هرکرا از همراهان و متعينهٔ
دکن بهر مکان و ناحيه که مناسب دانست بتهانه‌داري و فوجداري
نامزد فرمود - جهانگير بيگ را مشمول الطاف گردانيده بضبط تهانهٔ
جالناپور و مضافات آن (که بيست وپنج کروهيء دولتاباد است - و دران
وقت عمدهٔ تهانهاي بالاگهات بود - و بسيارے از منصبداران پادشاهي
با تابين و جمعيت خود تعين آن مکان مي‌شدند) روانه ساخت
و پس ازان چندے از بد عهدان دکن بر سر نقض پيمان شتافته دست
تصرف بمحالات پادشاهي دراز کردند - و ببالاگهات اکتفا نا کرده
تا برهانپور رايت استيلا برافراشتند - ناچار شاهزاده مرتبهٔ ثاني يساق

دکن را وجهۀ همت گردانید - و در آغاز شانزدهم سال جهانگیري خطۀ برهانپور را بورود موکب خویش برآراست - و افواج قاهره بسرزنش و مالش نظام‌شاه وملک عنبر معین‌گشت - و پس از زد وخورد نمایان و آویزشهای سترگ (که هر مرتبه نصرت و فیروزي نصیب بندهای شاهي میشد) ملک عنبر بتازگي تماشاگر چهره نمائی شاهد اقبال شاهزاده گشته از کجروي رو برتافت - و از در ندامت در آمده دست عجز بدامن استیمان در آویخت - هریکے از سران و سرداران تا انقضای موسم برشکال در محالے از محالات بالاگهات گذرانید جان سپار خان با سه هزار سوار در بیر اقامت جا برساخت - و چون از سرنو تقسیم تهانجات سر برزد مشارالیه را باضافۀ منصب برنواخته بتهانه داری بیر نگاهداشتند و چون در سال نوزدهم در حوالی موضع بهاتوري مضاف احمدنگر میان ملک عنبر و ملا محمدلاري سپه‌سالار و وکیل‌السلطنت بیجاپور (که عادل شاه والی آنجا اورا در محاورات و مخاطبات ملا بابا میگفت) کارزار اتفاق افتاد و باقتضای سرنوشت تقدیر ملا کشته شد و سررشتۀ انتظام فوج گسیخته گشت امرای پادشاهي (که بکمک ملا مامور بودند) گرفتار گشتند - مگر خنجر خان که باحمدنگر در شد - و جانسپار خان گرم و گیرا خود را به تیول خویش رسانیده حصار بیر را مضبوط ساخت - و در ایام قرب ارتحال جنت مکاني خانجهان لودي ولایت بالاگهات را بنظام شاه را گذاشت - و نوشتها بنام امرای پادشاهي (که در تهانجات بودند)

فرستاد - که آن محال را حوالهٔ وکلای نظام شاه نموده به برهان پور آیند - خان مذکور نیز کاربند نگاشتهٔ خانجهان گردیده نزد او شتافت روزے چند نگذشته بود که میمنت جلوس صاحبقران ثاني بچهار دانگ هندوستان نشاط دیگر آورد - خان مذکور بر جناح استعجال احرام حضور بسته در سر آغاز جلوس دولت کورنش دریافته باضافهٔ هزار و پانصدي ذات هزار سوار بمنصب چهار هزاري ذات سه هزار سوار و عطای علم و نقاره سر افتخار بآسمان رسانید - و از تغیر جهانگیر قلي خان بصاحب صوبگیِ الهآباد مرخص گردید - اما بمقتضیات سپهر دوار (که هر کونے بفسادے پیوسته است - و هر عشرتے بحسرتے آغشته - بادهٔ کامیابیِ این جا خمار ناکامي در پی دارد - و زلال صافیِ عیش کدورت در ته - قدحے پر نشد که تهي نکردند - و صفحهٔ تمام نشد که ورق برنگردید) درهمین سال پیمانهٔ عمرش لبریز گشت امام قلي پسرش هزاري چهار صد سوار منصب داشت - در سال سیوم شاهجهاني بهمراهیِ اعظم خان ناظم دکن روزے (که بر بالاگهات در چنداول عادلشاهیه و نظام شاهیه یک دفعه ریختند - و ملتفت خان سردار فوج پهلو تهي کرد) او با چندے از ناموران روشناس عمده دل بجانفشاني نهاده مردانه در آویخت - و نیکناميِ جاوید اندوخته جان در باخت - جانسپار خان برادرے هم داشت - مرتضی قلي نام - هزاري شش صد سوار منصب - سال دهم در دکن بکنج نیستي خزید *

* جادو راو کانتیه (۲) *

خود را از قوم جادوان میگرفت - که کشن مشهور (۳) ازان قوم است از اعیان و ارکان سلطنت نظام شاهیه بود - چون مرتبهٔ ثاني سال شانزدهم جهانگیري پادشاهزاده ولي‌عهد شاهجهان صاحبقران ثاني سرزنش و مالش دنیا داران دکن را (که سر از اطاعت و انقیاد پیچیده دست تالان و تصرف بممالک پادشاهي دراز کرده بودند) وجههٔ همت عالي‌نهمت ساخته بعون رای صایب و نیروی شمشیر آبدار آن مهم را نسق شایسته داد جادو راو (که مقدمة الجیش عساکر دکن بود) برهنموني اقبال بزمین‌بوس شاهزادهٔ فتح نصیب تارک افتخار برافراخته بمنصب پنجهزاري ذات و سوار تحصیل بلندپایگي نمود - و با پسران و نبائر و دیگر منتسبان بهبیست و چهار هزاري پانزده هزار سوار منصب رسید - و جاگیرهای جید دکن تنخواه یافته در نهایت رفاهیت و جمعیت کمکی صوبه‌داران آن ولایت بود و همواره بتقدیم خدمات پادشاهي مي‌پرداخت *

و چون سال سیوم جلوس شاهجهاني ساحت برهانپور بسایهٔ اعلام جهانکشای پادشاهي مورد امن و امان گردید جادو رای نکبت‌گرای از ناسپاسي و حق ناشناسي رو از بندگی آستان خلافت نشان برتافته با فرزندان و خویشان بنظام شاه پیوست - چون او میدانست (که بیوفائي لازم ذات آن بد ذات است - و کافر ماجرائي ملازم جوهر

(۲) نسخهٔ [ا] کانذهیه (۳) در [بعضی نسخه] جادون *

آن بدجوهر) درصدد آن شد که او را بدست آورده چندے در زندان
مجازات نگاه دارد - و باین انداز اورا نزد خود طلبید - چون هنگام
پاداش کفران نعمت رسیده بود آن بے خبر با تمام قبیله شتافت
ناگاه جوقے از کمینگاه برآمده دست ببستن (۲) بر کشادند - آنها تیغ
به بند و اسیري نداده تیغها از نیام کشیدند - و هردو طایفه با یکدیگر
در آویختند - جادو راو با دو پسر اچلا (۳) و راگهو و ایسونت راي نبیرهٔ
جانشینش بقتل رسید - و بقیة السیف با کرجائي (۴) زنش (که مدار
کارهای آن خسران زده برو بود) از دولتاباد گریخته بوطن خود
سندکهیر (که پرگنه ایست مضاف مهکر برار نزدیک بجالنه پور که
جادو راو درانجا قلعهٔ ساخته) رفته تحصن جستند - هرچند نظام شاه
در دلجوئي و استمالت آنها سعي نمود دلنهاد نگشته بهزاران ندامت
و خجالت بدرگاه پادشاهي ملتجي گشتند - ازانجا (که جرم‌پوشي
و عذر نیوشي شیوهٔ رضیهٔ سلاطین‌عالیجاه است) جرائم عظیمهٔ آن گروه
عفو پژوه بذیل اغماض پوشیده بمراحم ملکانه مطمئن و مستمال
ساخته درسلک بندها منسلک گردانیدند - و فرمان عطوفت نشان
باعظم‌خان ناظم دکن (که بر بالاگهاٹ سرگرم استیصال خانجهان لودي
بود) سمت ارسال یافت - خان مذکور بمیانجي‌گري دنت جي نام
(که سرانجام معاملات جادو راو باو مفوض بود) آنها را باعزاز و احترام

---

(۲) نسخهٔ [ا] دست بستن (۳) در [بعضی نسخه] اجلا (۴) در [اکثر نسخه] کرجای زنش •

پیش خود طلب داشته برای هر یکے منصبی عمده تجویز نمود و از پیشگاه فرمان روائي بپذیرائیِ مناصب و عطای یک لک و سي هزار روپیه برسم مدد خرج و تنخواه تیول نیک در ولایت دکن و برار و خاندیس و بحالیِ محال جادو راو بدستور سابق مشمول عواطف خسروانه گشتند - و چون سال چهارم شرف استلام سدهٔ سلطنت دریافتند بهادر پسر جادو راو بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و عنایت علم و نقاره مباهي گردید - و جگدیو راو برادر جادو راو بمنصب چهار هزاري ذات و سوار و مرحمت علم و نقاره سر برافراخت و پتنگ راو بمنصب سه هزاري ذات هزار و پانصد سوار (که سابق برادرش ایسونت راو مقتول داشته) سرفرازي یافته بخطاب جادو رای (که نام جدش بود) موسوم گشت - و بیتوجي (۲) بمنصب دو هزاري ذات و هزار سوار (که منصب پدرش اچلای قتیل بود) سربلند گردید - و در سال پنجم جگدیو راو مذکور از هم گسیخت - و چون بهادر جي در سال هشتم رخت هستي بر بست دتاجي پسرش بمنصب سه هزاري هزار سوار شادکامي اندوخت - و چون او در عهد عالمگیري بهمراهیِ دلیر خان در جنگ مرهته بکار آمد پسرش بخطاب جگدیو رای و منصب عمده سرافرازي یافت - و پستر از پسران او مان سنگهه در وقت صوبه داریِ منصور خان روز بهاني با فوجے قلیل بمحافظت و حراست اورنگاباد مي پرداخت - منزلے

---

(۲) نسخهٔ [ج] پتهوجي •

برسر تالاب احداث نمود - برادر ديگرش راگهو بجگديو راى رسيده چون ساهوجي بهونساه پدر سيواى مشهور بدامادئ جادو راى (۲) در نظام شاهيه نامے برآورد ازان وقت اين سلسله را پا درميان - خواهر راجه ساهوى حال بجگديو راو مسطور منسوب است - او سال ششم محمد شاهي سنه (۱۱۳۶) هزار و يكصد و سي و شش در جنگے (كه ميان نظام الملک آصف جاه و مبارز خان ناظم حيدر آباد بحوالئ شكركهيره محال تيولش اتفاق افتاد) ازين طرف جدا شده بمبارز خان پيوست - و دران زد و خورد بقتل رسيد - ازان روز درين سلسله ديگرے منصب و اقطاع نيافته - پسرش مانسنگهه نامي (كه همشيره زادهٔ راجه (۳) ساهو ست) با عم زادهاى خود در سندكهير برسوم زمينداري سركار دولت آباد (كه از قديم به نياگانش متعلق است) ميگذرانيد و بملاحظهٔ وطن داري نميرفت - درين ولا از تنگئ معيشت ناچار شده شتافت - اين سندكهير پرگنه ايست سي كروهي از اورنگاباد مضاف سركار مهكر صوبهٔ برار - وطن اصلي و مسكن قديم جادو راو مقتول است - و شش هفت كروهئ قصبه موضعے ست ازان پرگنه مشهور بديول گانون راجه - كه جادو راو باحداث قلعهٔ مستحكم و آبادئ آن مكان همت گماشته - درين وقت هم آبادئ معتبر دارد كه قصبهٔ درجذب آن ويران است *

---

(۲) نسخهٔ [ب] خواهر زادهٔ ساهوى حال (۳) نسخهٔ [ج] در سندكهيره برسوم زميندارى *

* جهانگیر قلی خان *

شمس الدین مشهور بمیرزا شمسی مهین خلف خان اعظم میرزا عزیز کوکلتاش است - چون میرزا کوکه در ایالت گجرات از چیرگی واهمه از بندر بلاول (که نزدیک سومنات است) بجهاز آبی درآمده بحجاز شتافت بجز شمسی و شادمان دیگر پسران و اهل و عیالش همرهی برگزیدند - عرش آشیانی از کمال نوازش شمس الدین را بهزاری منصب سرفراز گردانید - و چون از سایر برادران بدانش والا و خرد متین امتیاز داشت و به نیکو منشی و پسندیده وضعی متصف از عهد عرش آشیانی تا عهد اعلی حضرت همواره مورد نوازش خسروانی بوده بخوبی و نیک نامی ایام حیات بانصرام رسانید و در زمان اکبری بپایهٔ دو هزاری بر آمد - چون سال سیوم جهانگیری صوبهٔ گجرات از تغیر مرتضی خان بخاری به تیول خان اعظم مقرر گشت ازانجا (که مزاج پادشاهی از خان مذکور اندکے کبیدگی داشت و بنابر جانب داری خسرو از طرف او مامون نبود) قرار یافت که خود در حضور باشد - و جهانگیرقلی خان (که خانه زاد رشید و فهمیده و بهمه جهت خاطر ازو مطمئن) بطریق نیابت پدر بحراست آن مملکت پردازد *

مشهور است که میرزا کوکه زبان باختیار نداشت - حرفهای بیصرفه گفتے - خصوص در وقت استیلای غضب خود را نتوانستے نگهداشت - حتی پاس حضور پادشاهی ننمودے - روزے واقعهٔ

رو داد - که جنت مکاني بجهانگير قلي خان فرمود - که تو ضامن پدر
(٢)
ميشوي - عرض کرد که ضامن مال و جان او هستم - اما ضامن زبان او
نمي‌توانم شد - و پس ازان بمنصب سه هزاري سه هزار سوار فرق
عزت برافراخته بحکومت جونپور اختصاص يافت - در همان ايام
شاهزاده شاهجهان بنگاله را متصرف شده رايت توجه بجانب پتنه
(٣)
برافراشت - و عبدالله خان فيروز جنگ با راجه بهيم بطريق منقلا روانهٔ
الهآباد شد - چون بگذر چوسا رسيد جهانگير قلي خان مقاومت را
از حيز قدرت خود بيرون ديده بر سبيل استعجال از جونپور برآمده
در اله آباد بميرزا رستم صفوي صاحب صوبهٔ آنجا پيوست
(٤)
و بعد ازان بتفويض ايالت الهآباد معين گشته پس از سرير آرائي
فردوس‌آشياني اگرچه از صوبه‌داري الهآباد معزول گرديد اما ببحالي
منصب سابق کام‌دل اندوخته از تغير بيگلرخان ولد سعيد خان بنظم
سورتهه و جوناگڏهه مرخص شد - در سال پنجم سنه (١٠٤١) هزار
و چهل و يکم هجري همانجا روزگارش سپري گشت - اعلی حضرت
بمقتضای خانه‌زاد نوازي پسر رشيدش بهرام را بمنصب دو هزاري
دو هزار سوار سرفرازي بخشيده بجای پدر منصوب فرمود - او
جوان قابل و شجاع بود - در حکومت گجرات بهرام پوره بنام خود
آباد کرده *

---

(٢) نسخهٔ [ب] مال و جان اويم (٣) در [بعض نسخه] برافراخت (٤)
نسخهٔ [ب] تعين گشته •

* جگراج عرف بکرماجیت *

پور راجه ججهارسنگهه بندیله است - سال اول جلوس شاهجهانی بمنصب هزاری هزار سوار تارک افتخار برافراخت - چون سالے پس ازین خانجهان لودی از اکبرآباد فرار نموده از راه غیر متعارف بملک بندیله رسیده بتعلقهٔ دیوگده درآمده داخل سرحد نظام الملک گردید و افواج پادشاهی (که بتعاقب او نامزد شده بود) نتوانست رسید پادشاه را مظنهٔ کلی شد - که بے تعب گذشتن او و نرسیدن افواج سرکار از راهبری و غلط نمائی نام برده است - سال چهارم (که خانجهان لودی باتفاق دریا خان روهله از دکن بصوبهٔ مالوه شتافته با کمال سراسیمگی بعزیمت کالپی در ملک بندیله درآمد) مشارالیه بجهت رفع بدنامی و دفع شرمندگی پدر خود کمر همت چست بسته دوید - و بچنداول (که سرگروه آن دریا خان بود) رسیده هنگامهٔ زد و خورد گرم ساخت - درین ضمن تفنگے بدریا خان رسیده کارش تمام ساخت - مردم بندیله خانجهان تصور کرده برو هجوم کردند بکرماجیت سر دریا خان را بریده روانهٔ حضور نمود - و تدارک مافات بآئین شایسته بعرصهٔ ظهور رسانید - بپاداش آن از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری دو هزار سوار و خطاب جگراج و عطای خلعت و شمشیر مرصع و علم و نقاره سربلندی اندوخت - پستر عوض پدر بدکن رسیده همراه خانخانان و خانزمان (۲) سرگرم ترددات بوده در جنگها

---

(۲) نسخهٔ [ب] خانجهان •

گاهی بمیمنه و گاهی بچنداول مامور گردید - و در محاصرهٔ قلعهٔ دولتاباد و قلعهٔ پرینده از محافظت مورچال و چپقلش با گروه مخالف لوازم جانسپاري بظهور آورد - و سال هشتم بنوشتهٔ پدر خود (که بنابر کشتن بهیم نراین زمیندار چورا گده از حضور متوهم شده بود) راه وطن پیش گرفت - خاندوران صوبه دار برهان پور باستماع خبر فرار او با جمعی بتعاقب او شتافت - و چند کس را بخاک هلاک انداخت - او زخمي شده براه غیر متعارف طی مسافت نموده بپدر ملحق شد - و پس از وصول افواج پادشاهي همراه پدر عرصه پیمای وادی فرار گردیده بتفصیلی (که در احوال ججهار سنگهه مرقوم شده) مطابق سنه (۱۰۴۴) هزار و چهل و چهار هجري بقتل رسید درجن سال پسر او هنگام تعاقب اسیر افواج پادشاهي گشته *

* جان نثار خان *

جنیری قدیمي کمال الدین حسین نام - از نیکو خدمتگذاران ایام پادشاهزادگی شاهزاده شاهجهان است - و سرآمد بندگان مزاجدان و فدویان جانفشان بود - چون بفارسي مشرف فیلخانهٔ جهانگیري (که در سرعت سیر از مسیر فلک هم گوی سبقت مي برد) باشارهٔ یمین الدوله بمجرد فوت جهانگیر پادشاه ببال استعجال پرواز (۲) نمود و از کوهستان کشمیر در عرض بیست روز نوزدهم ربیع الاول سنه (۱۰۳۷) هزار و سي و هفت هجري بجنیر دکن رسید و خبر

(۲) نسخهٔ [ب] ماه ربیع الاول *

(٢)
ارتحال جنت مكاني ازين دار فاني بعالم جاوداني رسانيد ازانجا (كه عزم صاحبقران ثاني در مهمات سلطنت و جهانباني درنگ و اهمال بر نمي تافت) سه روز بمراسم عزا پرداخته بيست و سيوم ماه مذكور براه گجرات متوجه دارالخلافة آگره گرديد - و جان نثار خان را با فرمان محتوي بر انواع لطف و عنايت و بحال داشتن منصب و جاگير و صوبه داري دكن بدستور سابق نزد خانجهان لودي روانهٔ برهانپور فرمود - تا او را بمواطف شاهانه مستمال ساخته بر سرائر ضميرش (كه ناصافي و بےاخلاصي او مظنون بل مجزوم بود) آگهي يابد - چون بخت و دولت از رميده بود پس از وصول فرمان جوابے داد كه سرش بباد داد - و خان مذكور را بے عرضداشت رخصت كرد - مشار اليه در احمد آباد بسعادت ملازمت رسيده در روز جلوس بمنصب دوهزاري ذات هزار سوار
(٣)
و مرحمت علم و نقاره و انعام فيل و پانزده هزار روپيه نقد كام دل
(٤)
اندوخت - و در سال سيوم از انتقال ديانت خان دست بياضي
(٥)
بقلعه داري احمد نگر اختصاص گرفت - و بعطاى چهل هزار روپيه بوسم مدد خرج مورد مرحمت گشت - و در سال چهارم بحضور رسيده باضافهٔ پانصدي پانصد سوار فرق افتخار برافراخته بفوجداري لكهي جنگل مامور گشت - و پس ازان بفوجداري سيوستان مرخص

---

(٢) نسخهٔ [ج] دار فنا (٣) نسخهٔ [ج] علم و انعام فيل (٤) در [بعضي نسخه] دشت بياضي (٥) نسخهٔ [ج] اختصاص يافته بعطاى •

گردید - و چون سال یازدهم قلعهٔ قندهار مسخر اولیای سلطنت
شد و صوبه داران و فوجداران قرب جوار بعنوان کمک خود را بدانجا
رسانیدند خان مذکور نیز از تعلقهٔ خود شتافته سرگرم تقدیم کارها
شد - و بهمراهیِ قلیچ خان صوبه‌دار قندهار در کشایش قلعهٔ بست
شریک تردد گردید - و در سال دوازدهم پانصد سوار دیگر بر
منصبش افزوده از سیوستان ببهکر رفته از تغیر یوسف محمد خان
ببندوبست آنجا پرداخت - و در همین سال رخت هستي بربست *

صاحب ذخیرة الخوانین آورده در حکومت سیوستان بسیارے
از دختران زمینداران آنجا از قوم سیمچه (۲) و سوده خواستگاري نمود
و بدان جهت نقش عمل او درست نشست - آثار تمرد و مفسده
نماند - پس ازان (که حیات مستعار را پدرود نمود) هر یکے از
زمینداران دختر خود را از خانهٔ او بزور و اشتلم کشیده برد - شاید
این واقعه در بهکر رو داده باشد - که سرحدش بسرحد سیوستان
پیوسته - والّا فوتش در حکومت سیوستان نشده - کمالایخفی - پسرش
میرزا حفیظ الله (که بنابر قدم خانه‌زادي مکرر در طفلي مورد عطایای
اعلی‌حضرت گردیده) در عهد خلدمکان بخطاب بسالت‌خان چهرهٔ
عزت افروخت - و در ایام محاصرهٔ بیجاپور بخشیِ فوج پادشاهزاده
محمد اعظم شاه بود - چندے بدان امر پرداخته - گویند بتجرّع
ادمان داشت - اسیر پنجهٔ (۳) اجل گشت *

(۲) نسخهٔ [ب] سمچه (۳) در [بعضی نسخه] اسیر سرپنجهٔ اجل ٭

* جان سپار خان خواجه بابا *

برادر زادهٔ نقیب خان قزوینی ست - در عهد جنت مکانی خطاب جانباز خان یافته بمنصب هزاری چهار صد سوار رسیده سال اول جلوس فردوس آشیانی بملازمت پیوسته ببحالی منصب سابق کامیاب گردیده سال سیوم از اصل و اضافه بپایهٔ هزار و پانصدی ششصد سوار مرتقی گشت - مدتی بفوجداری مندسور مامور بود سال هیزدهم مطابق سنه (۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج هجری (۲) بنهانخانهٔ عدم شتافت - از فهرس ده سالهٔ دوم شاهجهان نامه دریافت میشود - که موصی الیه بخطاب جانسپار خان و بمنصب دو هزاری هزار سوار سر بلند گردیده - اگرچه سال این واقعه بنظر نیامده *

* جلال کاکر *

پسر دوم دلاور خان است - از تعیناتیان صوبهٔ کابل بود - تا آخر عهد جنت مکانی بپایهٔ هزاری ششصد سوار رسیده پس ازان (که بست و کشاد امور خسروی بکف قدرت فردوس آشیانی در آمد) سال اول باضافهٔ پانصدی صد سوار خرسند گردید - و سال سیوم در هنگامهٔ کمال الدین بن رکن الدین روهله با سعید خان مصدر کارها شد - سال دوازدهم (که دارالسلطنت مقر اعلام ظفر ارتسام گردید) او بمرحمت خلعت و خدمت فوجداری جمو از تغیر شاه قلی خان هرمیاهات بر افراخت - سال سیزدهم (که سلطان مراد بخش با جمعی

(۲) نسخهٔ [ب] فهرست - و هردو صحیح است *

بتوقف در بهيره[1] مامور گشت) او را نيز در تعيناتيان شاهزاده برنوشتند - سال چهاردهم بافزوني سه صد سوار و عنايت اسپ نوازش يافته داخل كومكيان دكن شد - سال هيزدهم از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري هزار و پانصد سوار لواى اعتبار برافراشت - مدتها در دكن گذرانيده سال سيم با ميرزا خان منوچهر براى وصول تتمهٔ پيشكش ذمهٔ كوكيا زميندار ديوگدهه بدان صوب شتافت - و پستر حسب التماس سلطان اورنگ زيب بهادر بفوجداري و تيولداري نصيرآباد و غيره توابع صوبهٔ خانديس سربلندگرديد - و پس ازانكه سكهٔ سلطنت بنام خلدمكان رونق پذيرفت سال چهارم او از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري دو هزار سوار و تقرر خدمت فوجداري هوشنگ‌آباد مضاف صوبهٔ مالوه جبين بخت را نورآگين ساخت *

* جعفر خان عمدة الملك *

خلف الصدق صادق خان ميربخشي و همشيره زاده و خويش يمين‌الدوله آصف خان است - فرزانه بيگم مشهور به بي‌بي جيو زوجهٔ محترمهٔ اوست - از مبادي نشو ونما حديقهٔ احوالش بآبياري مرحمت پادشاهي نضارت و طراوت بے اندازه داشت - و همواره بحسن عقيدت و لطف خدمت منظور انظار خسرواني بود - چون پدرش درگذشت از فرط رافت محمد اورنگ‌زيب بهادر را بتعزيه فرستاد - كه اورا بفزوني الطاف خاقاني تسليه بخشيده با برادران

---

(٢) نسخهٔ [ب] بهيره *

بشرف بساط بوس مشرف گرداند - چون بسعادت حضور فایز گردید باضافهٔ هزاري ذات پانصد سوار بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار سر برافراخت - ازانجا (که عاطفت اصلي تقریبی و سببی نمیخواهد و عنایت دلي بهانه‌جو مي‌باشد) در سال هفتم منزلش بفیض قدوم پادشاهانه فروغ‌آمود گردیده ممتاز اقران و امثال گشت - و در سال دهم خان مذکور جواهر و اقمشهٔ نفیسه پیشکش کرد - از بنده نوازي متاع یک لک روپیه بپذیرائي درآمده او را بمنصب پنجهزاري ذات و سه هزار سوار بلند آوازه کردند - و پس ازانکه روزے چند بنابر جهتی معاتب گشته مجددا مشمول عواطف بیکران گردید - و در سال نوزدهم بصوبه داري پنجاب سر برافراخت - و در آخر سال بیستم بخدمت جلیل القدر میر بخشي‌گري از تغیر خلیل الله خان چهرهٔ کامیابي برافروخت - و در سال بیست و سیوم از انتقال مکرمت خان بصاحب صوبگي دارالخلافهٔ شاهجهاناباد رخصت یافت و در سال بیست و چهارم بنظم صوبهٔ تهته از تغیر سعید خان مباهي گردید - و در سال سیم بحضور رسید - و چون خدمت والامرتبت وزارت از معظم خان بنابر وجهے عزل گردید در سال سي و یکم خان مذکور بتفویض وزارت کل و عنایت قلمدان مرصع چهرهٔ مزید (٢) اعتبار برافروخت - و پس از جنگ داراشکوه چون باغ نور منزل مضرب خیام عالمگیري گشت جعفر خان (که در خدمت اعلی حضرت

---

(٢) نسخهٔ [ج] چهرهٔ اعتبار •

باب مانده بود) با سایر بندهای پادشاهی بسعادت زمین بوس فایز شد
قطع و پس از جلوس اول (که در باغ اعزآباد واقع سواد شاهجهان‌آباد
بندند - ۲) باقتضای حال عزیمت پنجاب بتعاقب دارا شکوه (که
شکنندگی‌اخیر دران منافی قانون تدبیر بود) پیش نهاد همت پادشاهانه
ی ماه گشت - و مراتب و مراسم (که لازمهٔ سریر آرائی ست) بجلوس
ان ولایتهانی حواله شد - بعمدة السلطنه جعفر خان صوبه داری مالوه
از ا تفویض یافت - و باضافهٔ یک هزار سوار دو اسپه سه اسپه منصبش
فرامسر سیوعمل و اضافه شش هزاری شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه
بای (که شر گرفت - و چون فاضل خان دیوان اعلی در سال ششم در کشمیر
قبال از هوی حق را لبیک اجابت گفت فرمان بطلب جعفر خان ارسال
اشت یافت - او هنگام برافراختن رایات ازان گل‌زمین بدارالخلافه در منزل
نزم پانی‌پت سنه (۱۰۷۴) هزار و هفتاد و چهار هجری جبهه سای عتبهٔ
رت خلافت گشت - از کمال قدر شناسی بخدمت والای وزارت اعظم
(که آن نوئین اخلاص آئین را لیاقت و شایستگی آن بر وجه اوفی بود)
برنواختند - چون آن زبدهٔ امرای منیع الشان برکنار دریای جون
منزلی عالی دل نشین اساس گذاشته حسن انجام یافته بود - برای
امتیاز و سرفرازی آن عمدة الملک خورشید اوج خلافت پرتو عاطفت
مکرر در سال هشتم و نهم بسر منزل او افکند - آن خان رفیع مقدار
مراسم پا انداز و نیاز بجا آورده پیشکشی گران از غرائب و نوادر

(۲) در [بعض نسخه] گردید ه

بنظر انور در آورد - و در سال سیزدهم سنه (۱۰۸۰) هزار و هشتاد و یک در شاهجهاناباد بیماری خان مذکور باشتداد و امتداد کشیده جهان گذران را پدرود نمود - خلدمکان دو مرتبه درین ایام اولا بجهت عیادت و ثانیا جهت تعزیت بخانهٔ آن عمدهٔ مخلصان تشریف فرمود - و شاهزاده محمد اعظم و محمد اکبر مامور شدند - که بخانهٔ نامدار خان و کامگار خان پسرانش مراسم پرسه بجا آرند - و بتسلی و دلدهی عفت مرتبت فرزانه بیگم والدهٔ مومی الیهما پردازند - و برای هر دو کس خلعت خاصه و بوالدهٔ اینها توره در خور حالته فرستاد - پستر شاهزاده محمد اکبر هردو را از ماتم برداشته بحضور طلبید - بعد عاطفت ظهور آورد - هر کدام بعطای خنجر مرصع بعلاقهٔ مروارید و انواع نوازش و خاطر داري و بر آوردن از سوگواري بر اقران امتیاز یافتند - و باقربا و خویشانش نیز خلعت ماتمي مرحمت شد *

جعفر خان در امرای متاخرین به نیک نفسي و خیر اندیشي شهرهٔ آفاق بود - و بکرائم شمائل و شرائف خصائل اتصاف داشت خوش وضعي و عالي‌دماغی او زبان زد خاص و عام است - گویند بپارچهٔ سفید بیش قیمت بسیار رغبت داشت - قاضی دهار صوبهٔ مالوه آنرا شنیده در ایام حکومتش نخ بسیار باریک فرمایشي از سوت بسعي تمام بهم رسانیده جامه وارے چند مرتب ساخت که تهانهای پنجاه روپیه بقماش او نمیرسید - و از راه تحفگي بعنوان نذر گذرانید - پیش طلبیده دید - چین بجبین شده گفت که

بسيار گنده است - صرف توان کرد - قاضي از راه ادب عرض کرد (۲)
که باب فرش چاندني دانسته جرأت نموده ام - بسيار خوش شده
حکم قطع چاندنيها نمود - و از حدّت شامه و ذايقهٔ او نيز حکايتها
ميکنند - گويند روزے هندوانه نزد او آوردند - که در کمال شيريني
و شکفتگي بود - محظوظ شده گفت - به ازين خورده نشده - اما
وي ماهي دارد - بعد تفحص ظاهر شد که هندوانهٔ کوکن بود - که
ان ولايت ريزه ماهي درخاک آغشته بپاليزها ميدهند *

* جان سپار خان *

پسر سيوم مختار خان سبزواري ست - مير بهادر دل نام داشت
هنگامے (که شاهزاده محمد اورنگزيب بهادر بعزم سلطنت قرين فتح
و اقبال از دکن رکضت فرموده لواى عزيمت بجانب مستقرالخلافه
افراشت) مشاراليه با برادر کلان خود مير شمس الدين مختار خان
ملتزم رکاب ظفر انتساب شاهي بود - در معارک هيجا (که آن شاه
نصرت نصيب را با دشمنان مغرور گران سپاه اتفاق افتاد) مراسم
جان سپاري و فدويت بتقديم رسانيد - بعد از جنگ دارا شکوه
از اصل و اضافه بمنصب هزاري پانصد سوار مباهي گشته بخطاب
جانسپار خاني نامور گرديد - و ازان بعد بکارهاى بيرونجات مامور
شده ساحت نيکو خدمتي را باقدام همواري و حسن سلوک پيموده
نقش روز بهي خود را بونشاند - در سال بيست و چهارم بقلعه‌داري

(۲) نسخهٔ [ب] صرف نتوان کرد *

بیدر اختصاص یافت - و بعد فتح حیدرآباد خان مذکور بفوجداری ظفرآباد می پرداخت - و چون موکب عالمگیری بعد بند و بست آن اُلکای نو تسخیر بمراجعت عطف عنان نموده سواد ظفرآباد بیدر را مضرب خیام گردانید ابوالحسن والی تلنگ (که از غایت انهماک در عیش و عشرت گاهے در پانزده ساله حکومت خویش از شهر حیدرآباد غیر از مسافت یک کروه بمحمدنگر گلکنده سفرگزین نشده بود - و سواری هر روزه برو دشوار بود) التماس گوشه‌نشینی نمود و در حقیقت خلدمکان‌هم از اوضاع او (که منافی مزاجش بود) ذخیرهٔ خاطر داشت - چنانچه سلوکے (که بعد تسخیر بیجاپور با سکندر والی آنجا بمیان آمد) با ابوالحسن مرعي نشد - حتی بمواجهه هم نطلبید - از اول روز نظربند نگاهداشتند - لهذا خان مزبور (که بفوجداری بیدر میپرداخت) مامور شد - که اورا بدولتاباد رساند که تا بقیهٔ عمر با تبعهٔ خود بفراغت بگذراند - و پس ازان بصاحب صوبگی حیدرآباد (۲) (که مملکتے ست زر خیز و آباد خصوص دران وقت که سلسلهٔ قطب شاهیه مساعی جمیله در معموری آن بکار برده بودند) رایت بلند پایگی بر افراخت - و او بحسن عمل و نیکو معاملگي مدتهای مدید دران ولایت گذرانید - بعد از شایسته خان امیرالامرا و عاقل خان خوافي کمتر صوبه دارے یکدفعه این مرتبه حکم راني کرده باشد - در سال چهل و پنجم سنه (۱۱۱۳) یکهزار

---

(۲) نسخهٔ [ب] خصوص که دران وقت سلسلهٔ *

و یکصد و سیزده هجري منزل بوادی خاموشان گزید - خلف رشیدش رستم‌دل خان است - که احوالش بجای خود رقم‌زدهٔ خامه گردید *

* جان نثار خان *

خواجه ابوالمکارم - ابتدا از ملازمان معتبر شاهزاده سلطان محمد معظم بود - در ایامی (که سلطان محمد اکبر اسباب بغي و مواد طغیان آماده ساخته باتفاق راجپوتان جهالت منش با فوج بسیار عزیمت خلاف با پدر والا قدر پیش‌گرفت) چون دران وقت خبر فوج سلطان کمتر بعرض پادشاه میرسید خواجه ابوالمکارم از جانب شاهزاده بقراولي (۲) رفته با قراولان سلطان دوچار شد - و بعد زد و خورد زخم برداشته آمد - و بدین تقریب با پادشاه روشناسي حاصل نمود و بستر بمنصب نهصدي و خطاب جان‌نثار خاني عز امتیاز اندوخته در یساق رامدرهٔ همراه شاهزادهٔ مسطور تعین‌گشت - و در محاصرهٔ ساتگانو (۳) ترددات نمایان بظهور آورده سند بهادري را بسکهٔ زخم اعتبار داد - چون شاهزادهٔ مذکور بموجب حکم ازانجا معاودت نموده برسر ابوالحسن قطب شاه تعین گردید او نیز بهمراهی شاهزاده نامزد گشت - و برطبق ایمای پادشاهزاده بتسخیر گلهي‌سرم (۴) پرداخته تهانه نشین ساخت - و برآمده افواج ابوالحسن را منهزم گردانید و در محاصره و یورش گلکنده چهرهٔ رادمردي بگلگونهٔ زخم بیاراست

---

(۲) در [بعضی‌نسخه] با قراولان رفته (۳) در [چند نسخه] ساپگانو (۴) یا گدهی‌ء بورم باشد *

در سال سي و سيوم عالمگيري بعطاى خنجر با دسته و ساز يشم برنواخته به تغبيه غنيم لئيم دستوري يافت - و در سال ديگر بعنايت خلعت و فيل از اقران تفوق جست - چون مكرر مصدر آوردات نمايان گرديده بود پادشاه بدو نازش ميفرمود - پستر (كه با سنتا كهور پره درموضع كرناتک مقابله صورت بست) از بدمددى تقدير شكست بر فوج پادشاهي افتاد - خان مزبور زخمي شده جان بدر برد - پس ازان بفوجداري و قلعه‌دارى گواليار سر برافراخته گوشهٔ قناعت گزيد *

چون خلد مكان بجنت خرامش نمود هرچند كه او از قديمان بهادر شاه و اميدوار ترقي بود اما اعظم شاه را قريب‌المسافت ديده از بے پروگي (۲) باعظم شاه و سلطان محمد عظيم عرضداشتها نوشت كه من باراده فدويت عزيمت رسيدن بجناب دارم - اما طرف مقابل براى بردن من فوجے تعين نموده - هرقدر زود جمعيت و باربردار رسد خود را برسانم - درين ضمن رسيدن بهادر شاه باكبرآباد معلوم نموده جريده خود را نزد بهادر شاه رسانيد - ازانجا (كه پادشاه را پيشتر مظنون آن بود كه جان نثار خان با چهار پنج هزار سوار پيش محمد عظيم (۳) رسيده باشد) اين معني خلاف مرضي شد - و بعد مقتول گرديدن محمد اعظم شاه چون آثار ندامت از لوحهٔ جبين او لايح گرديد پس از توقف بملازمت پيوست - و از اصل و اضافه بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار و عطاى نقاره كوس ترقي بلند آوازه ساخت

---

(۲) در [بعض نسخه] از بے پروگي (۳) نسخهٔ [ب] اعظم *

پس ازانکه خلدمنزل بسيرگاه جنت شتافت خان مزبور روز جنگ با فرخ سير پادشاه در ميمنهٔ جهاندار شاه بود - پستر ملازمت فرخ سير دريافت - چون حسين علي خان ناظم دکن بتعلقه رسيده با غنيم بقرار چهارم حصهٔ مال و ده روپيه سر صد ديسمکهي طرح صلح افکند و اين معني موافق مزاج سلطاني نيامد جان‌نثار خان (که مزاج‌گرفته و صحبت ديده و با عبدالله خان سيد ميان برادر خوانده بود) در سال ششم جلوس بصوبه‌داري برهان‌پور رخصت پذيرفت - که حسين علي خان را حرف معقول فهمانيده براه راست خواهد آورد پس از وصول بگذر اکبرپور حسين علي خان بعد دريافت احوال او (که جمعيتي با خود ندارد) فوج فرستاده پيش خود بخجسته بنياد طلبداشت - هرچند بظاهر جوشش بسيار از فرستادن طعام هرروزه و تعظيم و احترام نمود و در مخاطبات عمو صاحب ميگفت اما در دخيل ساختن در برهانپور توقف بعمل آورد - و پس از انقضای فصل ربيع بدين‌شرط دخيل ساخت که داراب خان پسر کلان خود را ببرهانپور فرستد - و خود همراه وی باشد - چون حسين علي خان عزيمت دارالخلافه نمود ازانجا (که از خان‌مزبور خاطر جمعي نداشت - و مردم برهان‌پور از داراب خان استغاثه هم نمودند) بجای او سيف‌الدين علي خان را مامور ساخته خان‌مزبور را همراه گرفت - بعدازان مآل کارش معلوم نشد - دو پسر داشت - يکی داراب خان - و دومين کامياب خان - هردو در جنگ عالم‌علي خان همراه

نظام الملک آصف جاه بودند - دومین در زد و خورد زخمي گردید
و اولین (که داماد خانجهان بهادر کوکلتاش عالمگیري (۲) بود - و صبیهٔ
جان‌نثار خان که خواهر وی باشد در عقد اعتماد الدوله قمرالدین
خان) بخطاب پدر مخاطب شده در عهد فردوس‌آرامگاه بفوجداری
سرکار کرا جهان‌آباد مضاف الهآباد مامور گردید - و هفت سال
درانجا مانده در سال چهاردهم جلوس بردست بهگونت سنگهه
زمیندار آنجا مقتول گردید *

* چورامن جات *

جات قومی‌ست فتنه سرشت گران جان و فساد پیشهٔ سنگین‌دل
اگرچه بعنوان کشاورزي در سرزمین پته (۳) تیام دارند و باحداث مواطن
معموره و گذه‌یهای رضیه پرداخته اند اما همواره از حوالی اکبرآباد
تا حدود صوبهٔ دهلي بقطاع الطریقي و رهزني گذرانند - مکرر
فوجداران پادشاهي دست خوش استیلای آن‌سرتابان گشته نقد جان
برافشاندند - چنانچه در عهد اعلی‌حضرت مرشد قلي خان ترکمان
فوجدار متهرا و مهابن و کامان پهاري (۴) در اثنای تاخت بر یکی از
مواضع مستحکم آن مرز و بوم برسیدن تفنگ جهان را پدرود نمود
بارها آن اشقیا نیز بدستبرد فوج پادشاهي مالشی بسزا یافته جان
و ناموس خود را بباد فنا داده اند - و باز بعد چندی یکی ازان قوم

---

(۲) نسخهٔ [ب] عالمگیري‌ست (۳) نسخهٔ [ب] پتّنه (۴) در [بعضی
نسخهٔ] کامان بهاري *

دست تمرد از آستین فساد بر آورده بتاخت و تاراج شوارع علم بیباکی برافراشته بریاست و سری آن فرقهٔ ضاله ناصیهٔ شهرت برافروزد در زمان عالمگیری کوکلا جات نامی بخیره سری و شورش انگیزی رعب افزای اطراف و جوانب گردید . و قصبهٔ سعید آباد (۲) را (که نزدیک متهرا ست) بآتش نهب و غارت سوخت - عبدالنبی خان فوجدار مشهور آنجا در سال دوازدهم بر موضع سوره (که مسکن آن بیدادگران بود) تاخته بسیارے را به نیستی سرا فرستاد - در اثنای جنگ تیر بندرق بمقتلش رسیده درجه پیمای شهادت گردید خلد مکان از جانب مستقرالخلافه اعلام فیروزی افراخته حسن علی خان بهادر را بفوجداری متهرا سرافراز ساخته با فوج جرار و توپخانهٔ آتشبار تسییل فرمود - آن خان کار طلب بحسن سعی و دلاوری آن مطرود را با سنکی مفسد بهمراهی او اسیر نموده بحضور فرستاد بقهرمان جلال پادشاهی بندبند آن دو واجب القتل جدا جدا گردید پسر و دختران بد اختر جهت تربیت حوالهٔ جواهرخان ناظر شد دختر در حبالهٔ نکاح شاه قلی چیله بیش منصب روشناس درآمد و پسرش فاضل نام حافظ شد . که نزد خلد مکان حفظ دیگرے آنچنان قابل اعتماد نبود *

چون رایات پادشاهی بتسخیر قلاع دکن ظلال افکن آندیار گردید این طایفهٔ مفتن قابو طلب از سستیهای عمل حکام (که قدرے

---

(۲) در [اکثر نسخه] سعد آباد

سر بگریبان آرامش فرو برده پا بدامن کم آزاری پیچیده بودند) یکسر سلسلهٔ انقیاد گسیخته بهوای (۲) تسلط طوفان بلا انگیختند و بسرکردگی راجه رام نامی مطرود بسیارے از پرگنات را بضبط تعدي در آورده دود از دمار قوافل و مترددین بر آوردند - ناموس عمدها رسوائی اسیری و بےحرمتي کشید - و آبروی بهادران بخاک مذلت و خواري چکید - صوبه داران از دست آن شوخ چشم خط به بیني کشیدند - ناچار شاهزاده بیدار بخت و خانجهان بهادر ظفرجنگ از دکن تعین یافته کوشش و کشش فراوان بکار رفت - و مبالغ خطیر بخرج آمد - پانزدهم رمضان سال سي و دوم آن شقي حربي بزخم بندوق جهنم مقر گردید - و آن نواحي از فساد شقاوت نهاد او پاک شد - سرش بحضور رسید - و پس ازان در سال سي و سه شانزدهم جمادي الاول سنه (۱۱۰۰) یکهزار و یکصد هجري باهتمام شاهزادهٔ جوان بخت گدهی (۳) سن سانی (که مسکن آن پیغوله گزین ادبار بود) از دست کفار نکبت آثار (که پیروان آن ضلالت شعار بودند) منتزع گشت - معهذا قلع و قمع این گروه صورت نبست - و استیصال واقعي برروی کار نیامد - مدام دل و بیداد این گروه بد فرجام بپادشاه اسلام میرسید - در سال سي و نهم مهین پور خلافت بهادر شاه بمالش و تعریک آنها مامور شد - و پس ازان چورامن بغبار انگیزی هنگامهٔ رستخیز علم کشیده طالع حرام نوشگي طرفه امدادش نمود - چون *

(۲) در [اکثر نسخه] بدعوای تسلط (۳) در [بعضے نسخه] سن سني

شاه عالم و محمد اعظم شاه بجنگ و پیکار بهم پیوستند آن بدسگال
حشرے از حرامي و دزد فراهم آورده حوالئ فتنین بامید غارت
جانب مغاوبه منتشر و قطره زن بود - همین (که صورت شکست
احد الفریقین در آئینهٔ شهودش منطبع گشت) دست و بازوی تالان
(۲)
برکشاده مال صامت و ناطق لشکریان در ربود - و بر خزانه و جواهر
نیز دستبردها نموده آنچه پیشینیان او بعمرے نیندوخته بودند در
طرفة العین بدست آورد - دران هنگام (که خلدمنزل بعد از معاودت دکن
باجمیر به تنبیه کروی نکوهیده خو نهضت پیمائي فرمود) چون مرور
موکب پادشاهي از نزدیکئ مساکن آنها اتفاق افتاد آن مآل اندیش
از تقبیل پایهٔ سریر خلافت مصیر ابواب حفاظت بر روی حال و مآل
خود کشود - و داغ تمرد را از چهرهٔ احوال خویش زدود - و بهمراهئ
(۳)
محمد امین خان چین بهادر (که بطریق منقلا بر سر سکهان تعین
یافته بود) مامور گشت - پس ازان با عمدة الملک خانخانان (که کرو را
(۴)
در لوهگدهه متصل کوه برفي میان جبال دشوار گذار محاصره نمود)
دامن جهد بکمر پرستاري بسته لوازم تردد بظهور آورد - پستر بوقوع
انقلاب سلطنت و طریان وهن بحال فرمان روائي در زاد بوم خویش
بشیوهٔ مالوفه پرداخته بیش از پیش بر تمرد و سرکشي افزود - بتاخت
و تاراج رنگ نا ایمني تا فنای دار الخلافه ریخت - بعهد فرخ سیر

---

(۲) در [بعضے نسخه] بر خزانهٔ جواهر نیز (۳) نسخهٔ [ب] سنگهان
(۴) نسخهٔ [ب] کوه برفي میان ●

راجه دهيراج جيسنگهه سوائي بر سرش لشکر کشيد - و سيد خانجهان خالوی قطب الملک با فوج شايسته از حضور بکومک شتافت - آن مطرود در قلعهٔ تهون (٢) متحصن گرديد - چون بعد محاصرهٔ يک ساله و آويزشهای سترگ عرصهٔ تردد بران حيله‌گر تنگ گشت دست انابت بدامن توسل قطب الملک کرده استدعای عفو جرائم و التماس سرفرازي از منصب (٣) به تقبل و تعهد پيشکش نمود - و با آنکه خلافت مرتبت راضي بدان نبود برغم آن راجه اصرار ورزيده اورا طلب داشت - و نزد خود جا داد - ناچار پادشاه يکبار باکراه حکم ملازمتش فرمود - و ديگر ببار يابي مجاز نگشت - اما بميامن التفات سيد عبدالله خان بمنصب عمده سرفرازي يافته از حضيض رهزني باوج امارت برآمد - او هم سلسلهٔ اتحاد و يک جهتي سادات بارهه بخود استحکام داده خويش را از عقيدت کيشان جانفشان را مي‌نمود - و دران وقت (که امير الامرا خاقان زمان را برداشته بعزم دکن روانه گشت - و قطب الملک بدار الخلافه شتافت) او در سلک همراهان امير الامرا انتظام يافت - و پس از کشته شدن آن سردار شهامت آثار منافقانه در لشکر پادشاهي روزے چند گذرانيد ميخواست که ببارودخانهٔ پادشاهي آتش درزند - يا گاوان (٤) توپخانه را پيش انداخته ببرد - از هوشياري عمله و بندوبست مير آتش ميسر

---

(٢) در [بعضے نسخه] بهون (٣) در [بعضے نسخه] سرافرازي منصب (٤) نسخهٔ [ب] تا گاوان •

نیامد - چون قطب الملک بارادهٔ رزم قریب رسید آن تبه‌کار چندین قطار شتر و سه زنجیر فیل از اردوی پادشاهی قزاقی کرده باو پیوست - و روز جنگ دستبرد عظیم به بهیر و بنگاه پادشاهی نمود و چون کنار آب را مردم او در تصرف داشتند آشنا و بیگانه را نمیگذاشتند که حلق‌تشنهٔ خود را بدم آب رسانند - و هرکه پی آب میرفت خانه‌اش بآب میرسید - و مردم (که کنار آب جمنا بر تل ریگی جمع شده بودند) یک قلم دست‌خوش تاراج او گشتند - حتی که دفتر صدارت هم بغارت رفت - و از زیاده سری جنگ‌کنان بجائی رسید که خسرو آفاق خود کمان بدست گرفته دو سه تیر بجانب او انداخت - تفنگچیان خاصه بردار بتوالی شلک برگردانیدند - و چون آثار شکست معاینه نمود در حوالی اردو براه دهلي سایر و دایر گردیده بر هزیمت یافتگان راه گریز بست - و بهرکه دستش رسید آنچه باقي‌مانده بود وا کشید - و پس ازانکه رسن‌زندگیش بکشاکش اجل گسسته گشت محکم سنگهه و غیره پسرانش بقلعهای مستحکم هنگامه آرا شدند - و بآتش بیداد و ستم تر وخشک سوختند - سعادت خان برهان‌الملک ناظم اکبرآباد با آن همه جلادت و جسارت و فرط کار طلبي مالش آنها نصب‌العین همت نموده مساعی جمیله بکار برد - لیکن تیغ او نبرید - و بزور بازویش خار بن فساد برکنده نشد خاقان زمان راجه دهیراج را با امرای حضور و توپخانهٔ پرشر و شور (٢)

---

(٢) نسخهٔ [ب] پرشور •

رخصت فرمود - راجه نخست بجنگل‌بري پرداخته باتفاق مبارزان مغوليه و افغان دو سه قلعچه را گردگرفت - و در فرصتے کمتر از دو ماه (که بآویزش و شبخون بسیارے از طرفین بجانستاني و جانفشاني نیک نامي اندوختند) کار بر محصوران تنگ‌تر ساخت - درین اثنا بدن سنگهه نامي یکے از بني‌اعمام آنها بمنازعت و مخاصمت وطن جدا شده براجه پیوست - و در کشایش گدهي رهنمائیها کرد و آنها یکباره ازین بیم و ترس استقلال باختند - و بداروت خانهٔ خود آتش داده بدر زدند - گدهي هم بتصرف در آمد - اما از خزائن (که شهرهٔ آفاق بود) نشانے نیافتند - چون زمینداری آنجا بصوابدید راجه ببدن‌سنگهه مقرر شد محکم‌سنگهه هم ایلي‌برگزیده بوسیلهٔ مظفرخان برادر خاندوران بحضور آمده تک و دو بسیار نمود - بجائے نرسید ازان وقت بدنا و مکانش ثیک اشتهار یافت - تا الآن پا از دایرهٔ اطاعت و انقیاد بیرون نگذاشته - و اظهار نوکري مي‌نماید - چنانچه در سنه (١١٥٠) یکهزار و یکصد و پنجاهم (که آصف جاه بهادر از پیشگاه سلطنت و جهانباني بگوشمال باجي راو رخصت یافت) یکے از خویشان خود با فوجے شایسته همراه کرد - از مردم او در جنگ بهوپال‌مالوه تردد دلیرانه بروی کار آمد - اگرچه بپاسداری منصب و نام نوکری پادشاهي رویهٔ قدیم خود دزدي و رهزني‌گذاشتند اما تسلط بجائے رسانیده اند که از پنج‌کروهی دارالخلافه تا چهارم بخش صوبهٔ آگره هم برسم زمینداري و هم بعنوان جاگیرداري و هم بطریق

اجاره متصرف‌اند - دست برداشته به‌ديوانداران[(٢)] ميدهند - و بے‌محابا
از متردديں راهداري خاطرخواه ميگيرند - هيچكس بفرياد نميرسد
سبحان‌الله صوبه‌داران اين‌همه ننگ بدعملي بر خود نمي‌پسنديدند
كار سلطنت هندوستان بكجا انجاميد *

چون بدن سنگهه اواخر عهد فردوس آرامگاه بمقر اصلي شتافت
پسرش سورجمل قدم بر وسادهٔ نياكان گذاشته استقلال كلي بهم رسانيد
و متمردانه بضبط محالات نواحي همت گماشته محالات خالصه
و جاگير مردم همه متصرف شد - از بلدهٔ شاهجهان‌آباد تا بهدارو[(٣)]
و از محالات متعلقهٔ كچهواهها تا گذار گنگ (كه آن طرف متعلق
بروهلها بود) هيچكس را نگذاشته اكثر پرگنات ميان دوآب و در
سنه (١١٧٤) هزار و يكصد و هفتاد و چهار هجري قلعهٔ اكبرآباد هم
بقبضهٔ اقتدار در آورد - و درايامے (كه خسرو زمان شاه عالم باقتضاي
وقت در نواح صوبهٔ بهار و الهٔ آباد تشريف داشت) بدست‌آويز
مخالفت بر محالات سرحدے كينهٔ نجيب خان بدل گرفته فوج
برو كشيد - و متصل شاهجهان‌آباد تلاقي فريقين دست داد - هرچند
با خان مزبور جمعيت كم بود اما نخوت و خود بيني او كار خود
كرده ناگاه او را بر خاك هلاك انداخت - تفصيل اين اجمال آنكه
نام برده با معدودے براي ملاحظهٔ مردم خود (كه بگرد گرفتن
نجيب خان تعين‌بودند) بر آمده منزل بمنزل ميگرديد - دريں‌ضمن

(٢) در [بعض نسخه] و هماتا (٣) نسخهٔ [ب] بهدورو *

جماعه‌داری از همراهیان خان مزبور (که او را میشناخت) با صد جوان برادری خود تاخته کارش تمام‌گردانید (۲) - پس ازو جواهر سنگهه پسرش بجای پدر متمکن شده باراده تدارک فوجی بر شاه‌جهان‌آباد برد و چندی هنگامه داشت (۳) - آخر بوساطت ملهار راو مرهته پای صلح بمیان آمد - و در سنه ( ) (۴) با راجه آنیر بدسلوکي آغاز نموده بجنگ مقابله پرداخت - و شکست یافت - پس ازو برادرانش بجای اسلاف بودند - میرزا نجف خان بهادر چیره دستي نموده اینها را از بن و بیخ برکند - یکی از اولاد اینها بر قلیلی متصرف است *

* حرف الحاء *

* حاجي محمد خان سیستاني *

نوکر عمده بیرام‌خان بود - و خان با وی همواره طریقهٔ مصاحبت مشورت مصروف میداشت چنانچه در سنه (۹۶۱) نهصد و شصت یک جمعی از مفتنان از جانب بیرام خان (که بحکومت قندهار می‌پرداخت) سخنان غیر واقع بجنت‌آشیانی رسانیدند - پادشاه کابل متوجه آن حدود شد - و پس از وصول بدان دیار یقین‌کرد که چه گفته‌اند در حق او از صدق پرتو ندارد - بعد انقضای زمستان

(۲) در [بعضی نسخه] باتمام رسانید (۳) نسخهٔ [ب] و چند روز هنگامه ... (۴) در [جمیع نسخها] بیاض است *

قندهار را بدو مستقیم و مسلم داشته لوای معاودت برافراخت - اما بنابر احتیاط حاجي محمد را (که همواره مردم ازو گمان فتنه اندوزي داشتند) همراه گرفت - و پس از فتح هندوستان بوسیلهٔ بیرام خان بخطاب خاني و مراتب علیه ترقي و تصاعد نمود - و در سال اول اکبري (که پادشاه از عرصهٔ جالندهر بجهت استیصال هیمو دهلي رویه نهضت فرمود) خضر خواجه خان را باحاجي محمد خان سیستاني و دیگر امرا بمدافعهٔ سکندر شاه سور و انتظام صوبهٔ پنجاب رخصت لاهور نمود - چون شکست تردي بیگ خان در حوالیٔ دهلي سرمایهٔ آشوب روزگار گردید ملا عبدالله مخدوم الملک (که گویند بظاهر خودرا از نصیریان پادشاهي وا نموده در باطن با افغانان سرے داشت) بسکندر سور مقدمات نوشته اغوای برآمدن از کوه سوالک نمود - خواجه خضر خان حراست شهر بحاجي محمد خان سیستاني گذاشته خود بدفع او برآمد - چون بحاجي بد اخلاصیٔ ملا یقین شد اورا بقین و شکنجه پاداش نموده نیمهٔ تن اورا در زمین کرده بعضے از زرهای او (که گور کردهٔ دست بخل بود) از زمین برآورد - و در سال سیوم سنه (۹۶۶) نهصد و شصت و شش هجري مزاج خانخانان از ملا پیر محمد شرواني (که به نیابت او وکیل السلطنت بود) منحرف شد اسباب امارت ازو گرفته بقلعهٔ بیانه فرستاد - و منصب وکالت بحاجي محمدخان تفویض نمود - در هنگامے (که مزاج عرش آشیاني از بیرام خان انحراف پذیرفته بتقریب شکار از آگره برآمده بدار الملک

دهلي سايه گستر گرديد) اول بيرام خان (كه تغير مزاج پادشاهي نسبت بخود ميشنيد) وقعي نمي‌نهاد - و چون آخر يقين او شد (كه واقعي عرش‌آشياني اورا از نظر انداخته) دست بدامن‌تدبير زده حاجي محمد خان را با ديگر امرا بحضور فرستاد - و لوازم فروتني و نيازمندي بانواع تقصير و معذرت پيغام داد - چون حاجي بدرگاه رسيد طبع پادشاهي بر آشفته ديده مصلحت خود را از جواب بيرون دانست - و رخصت نيز نيافت - پس‌ازان (كه بيرام‌خان دست بدامان استيمان زده از كوه سوالك برآمد و شرف ملازمت دريافته بسفر حجاز مرخص‌گرديد) عرش‌آشياني حاجي محمدخان‌سيستاني را با ترسون محمد خان همراه داد - كه بدرقه شده تا اقصاي ممالك محروسه از مسالك مخوفه بسلامت گذرانند *

گويند روزے در اثناي راه بيرام خان بحاجي گفت - كه مرا مخالفت هيچكس آنقدر كوفت نكرد كه بيوفائي تو - اين همه حقوق قديم را فراموش كردي - حاجي محمد خان در جواب گفت - شما با وصف آن دعوي اخلاص و افزوني تربيت جنت‌آشياني و آن همه مراحم و اشفاق عرش‌آشياني بغي‌نموده شمشير كشيديد - و رو داد آنچه رو داد - من اگر ترک صحبت شما كرده باشم چه دور باشد بيرام خان خجالت كشيده هيچ نگفت - حاجي‌محمد خان تا حدود ناگور رسانيده بحضور مراجعت نمود - و ازان باز هميشه در ركاب پادشاهي بوده در معارک هيجا كارهاي مرد آزما بتقديم رسانيده

بمنصب سه هزاري اختصاص يافت - و در سال دوازدهم هنگام نهضت الويۀ پادشاهي بتسخير چيتور (٢) از قلعۀ کاگرون (که سرحد ولايت مالوه است) بدفع پسران سلطان محمد ميرزا (که از سرکار سنبهل گريخته دران صوبه گرد فتنه برانگيخته بودند) بهمراهيِ شهاب الدين احمد خان تعين گشته در سرکار ماندو جاگير يافت - و در سال بيستم کمکيِ بنگاله گشته در جنگ داؤد خان کرراني (که تذبذبے بمبانيِ همت اکثرے راه يافته بود) بخانخانان منعم خان همپائي ورزيده زخمها برداشت - و چون خانخانان در شهر گور (که در سوالف ايام دارالملک بنگاله بود) طرح آبادي (٣) نموده رنگ سکونت ريخت عالمے از وضيع و شريف بعلت سميت هواى آنجا کامسپر ممر عدم گرديد - حاجي محمد خان نيز دران جوشش فنا در سنه (٩٨٣) نهصد و هشتاد و سيوم رخت زندگي بربست *

* حسين خان تکريه *

خواهر زاده و داماد مهدي قاسم خان است - در عنفوان حال عنوان نامۀ احوالش بطغراى رفاقت و نوکرى محمد بيرام خان خانخانان پيرايش داشت - چون سال دوم عرش آشياني پس از فتح قلعۀ مانکوت در دارالسلطنت لاهور بتوقف (٤) چهار ماه و چهارده روز نسق مهمات آن صوبه فرموده در ماه صفر سنه (٩٦٥) نهصد و شصت

(٢) نسخۀ [ج] جيت پور (٣) در [اکثر نسخه] آباهي طرح نمودة (٤) نسخۀ [ج] بتوقف چهاردة روز *

و پنج اعلام انتهاض بجانب دهلي برافراشت حسين خان بحراست و حکومت لاهور چهرهٔ امتياز برافروخت - روزے در ايام حکم رانئ خود هندوئے طويل اللحيه را مسلمان پنداشته تعظيم نمود - پس ازان (۲) قدغن ساخت - که هنود بجامهٔ خود نزديک بدوش عياري بدوزند و آن بکسر اول پارچهٔ باشد زرد - که جهودان بجهت امتياز بر دوش خود دوزند - و آنرا بهندي تکري ميگفتند - لهذا بتکريه شهرت يافت در هنگامے (که مزاج پادشاهي از بيرام خان منحرف شد - و مردم فوج (۳) ازو جدا شده در قصبهٔ جهجهر برکاب خلافت انتساب پيوستند) غير از حسين خان تکريه و شاه قلي خان محرم ازمعتبران رفاقت کيش ديگرے با وی نماند - و پس از برهم زدگئ دولت آن امير پسنديده شيم در سلک ملازمان سدهٔ سلطنت در آمد - و در سال يازدهم (که مهدي قاسم خان از حکومت گدهه دل برداشته از راه دکن بحجاز ميشتافت) حسين خان بمشايعت قدرے راه پيموده بر گشته چون (۴) بقصبهٔ سيواس مالوه رسيد غوغای ميرزايان باغيه برخاست - ناچار بقصبهٔ مذکور باتفاق مقرب خان (که تيولدار آنجا بود) تحصن جست (۵) بعدازان (که مقرب خان همت پای داده دست باجه گرديد) حسين خان بدر آمده ابراهيم حسين ميرزا را ديد - هرچند او تکليف رفاقت کرد قبول ننمود - سال دوازدهم هنگامے (که عرش آشياني بقصد

---

(۲) نسخهٔ [ج] غباري (۳) نسخهٔ [ب] جهجر (۴) در [بعض نسخه] سواس (۵) نسخهٔ [ب] دست پاچه •

استیصال خانزمان شیباني متوجه بود) شرف ملازمت دریافت
چون بازار قدرداني گرمي داشت و تهور و جلادت و خدمت گزیني
و کار طلبي او دل نشین پادشاه گشته محفوف انواع عنایت گردید
با آنکه سرانجام انتظام کثرت نیک نمیدانست بامید شناسائي
پایهٔ والاي امارت بخشیده بمنصب سه هزاري برآوردند - ازانجا
(که بادهٔ دنیا مردافکن است - و هر تنگ حوصله آنرا برنتابد) خودرا
نتوانست نگاهداشت - در محال تیول خود دست تعدي و ستم
برکشاد - و پا از اندازه فراترگذاشت - چون سال نوزدهم الویهٔ سلطاني
بعزیمت شرقي دیار باهتزاز آمد او را روز ادبار ازان خدمت متقاعد
ساخت - روزے عرش آشیاني مستفسر احوال او گردید - که درین یورش
چرا حاضر نگشت - بعرض رسید که سودائے بر مزاج یابس او استیلا
یافته بتاخت زیردستان و تاراج رعایا روزگار میگذراند - چون مهمے
درمیان بود کسے به تنبیه او تعین نشد - بضبط جاگیر متنبه ساختند
پس از فتح پتنه و حاجي پور هنگام معاودت رایات پادشاهي باگره
آن درماندهٔ طبیعت سودائي خویش در عرض راه باردو رسیده بار
مجرا نیافت - از دیوانگیها خیرباد اسباب دنیا گفته قلندري برگزید
عاطفت پادشاهي بتازگي او را برنواخته تیرے از ترکش خاصه
بدو عنایت شد - که باعتضاد آن جاگیر خود را (که بخالصهٔ شریفه
اختصاص یافته) در تصرف آرد - و بسرانجام سپاه همت گمارد - چون
بدین تقریب از حضور رخصت یافت از تیرگي و آشفتگي مزاج همان

شیوهٔ ناستوده را برگرفته در غارت و تاراج آن نواحي دست جرأت دراز ساخت - تا روزے غارت کنان بصوب بسفت پور (که از سرکار کمایون (۲) است - و صیت معدن و معموری آن ملک در جوهر هوشمندي او اختلال انداخته بود) شتافت - ازانجا (که جبین مآل بدکاران بقشقهٔ نکال نقش پذیر است) آن رشته گسل تدبیر دران سرزمین جنگ بے تزک کرده شکست یافت - و زخمي تیر بندوق (۳) برگشت - پیش ازین مکافات بدفع شورش او صادق خان از حضور نامزد شده بود - اگرچه بواسطهٔ زخم کاري از بدمستي قدرے بهوش آمده لیکن از آوازهٔ سطوت این فوج هشیارتر گشت - و اوباش بد گوهر از گرد او پراگنده شدند بسعي هوا خواهان مصلحت چنان دید که از حدود گدهه مکنیسر (۴) بکشتي درآمده خود را پیش منعم خان خانخانان رساند - شاید که بوسیلهٔ آن سپه‌سالار جرائم او بطیلسان مسامحت پوشیده آید تیزدستان عرصهٔ آگاهي در حوالیِ قصبهٔ بارهه رسیده بدست آوردند و حسب الحکم باگره در منزل او نگاهداشتند - همین سال سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه بهمان زخم جانکاه درگذشت - پسرش یوسف خان در عهد جنت‌مکاني در جرگهٔ امرا انتظام داشت *

* حیدر محمد خان آخته بیگی *

از قدیمان همایون پادشاه است - در سفر عراق (که باقتضای

---

(۲) نسخهٔ [ج] کماپون - و در [بعضے جا] کمارُن آمده (۳) نسخهٔ [ج] تیر و بندوق برگشت (۴) نسخهٔ [ا] مکنیسر *

تقدیر آن پادشاه والا قدر را ناگزیر پیش آمد) بالتزام رکاب سلطانی مشمول عاطفت والا بود - در شکست جنگ بلخ (که اسپ سواری همایون پادشاه بزخم تیر افتاد) او اسپ خود را پیشکش نموده سرمایهٔ مفاخرت اندوخت - و هنگامی [که موکب همایونی برای اطفای فتنهٔ میرزا کامران (که از کابل راه هزیمت سپرده بامید موهوم در افغانستان بناکامی بسر میبرد) نهضت فرموده بسرخ آب رسید] او با اکثری از یکهای عقیدت منش بخدمت هراولی معزز گردیده پیشتر از لشکر فیروزی برلب سیاه آب (۲) (که مابین سرخ آب و گندمک واقع است) منزل گزیده بود - میرزا کامران طاقت جنگ صف در خود ندیده برو شبخون آورد - او پای ثبات افشرده مردانه کارزار نمود - و زخمهای نمایان برداشته جای خود را نگذاشت - و در سفر قندهار و یورش هندوستان فتراک دولت سلطانی را از دست نداد - پس ازانکه شاهد مقصود جلوه‌گر شد خان مذکور بحکومت بیانه سرفرازی یافته چهرهٔ کامیابی افروخت - و پس از وصول بدان حدود چون غازی خان سور پدر ابراهیم خان دران حصار متحصن گردیده خیالات موهوم در سر داشت حیدر محمد خان عهود و مواثیق درمیان آورد - و چون غازی خان از قلعه برآمد بطمع اموال شکست عهد نموده بتیغ بی‌انصافی اورا ازهم گذرانید - وقوع این قسم بدعهدی خلاف مزاج معدلت سرشت جنت آشیانی گردید - بر زبان حق ترجمان گذشت

---

(۲) نسخهٔ [ب] سیاه آبه ٭

که او دیگر کمر نخواهد بست - گویند تا فوت او همان قسم که پادشاه فرموده بود بسر برد - پس از جلوس اکبري در هنگامهٔ هیمو بقال بتردي بیگ خان پیوسته سرداري دست چپ بدو تعلق گرفت و پس از شکست او بموکب عرش‌آشیاني خود را رسانیده بهمراهي علي قلي خان شیباني جهت سزا دادن هیمو دستوري یافت - بعد ازان (که فتح نصیب اولیای دولت گردید) بتقریبی بکابل رفت و چون پس از بےدخل شدن بیرام خان منعم خان حسب الطلب اعزام عتبهٔ خلافت بست اورا براي اعانت پسر خود غني خان (که جهت تمشیت مهمات کابل بجاي خود نصب کرده بود) در انجا گذاشت - و پس ازانکه از کوتاه حوصلگیها صحبت فیمابین هر دو کوک نشد بر طبق عرض منعم خان فرمان طلب بنام خان مذکور صدور یافت - و سال هشتم (که منعم خان خانخانان به بندوبست کابل مرخص گردید) حیدر محمد خان نیز بهمراهي او تعین شد و پس ازانکه منعم خان شکست یافته بعتبهٔ خلافت پیوست او نیز رسیده بتعیناتي منعم خان میگذرانید - در سال هفدهم بهمراهي خان‌کلان عرف میرمحمد خان (که برسم منقلا بجانب گجرات نامزد شده بود) شرف ارتخاص پذیرفت - بپایهٔ دو هزار و پانصدي رسیده بود - میرزا قلي برادر او در وقتي (که همایون پادشاه متوجه تسخیر بدخشان شد - و میرزا سلیمان بجنگ پیش آمد) تردد نمایان بتقدیم رسانید - و در جنگي (که میرزا کامران عزیمت ملاقات ظاهر

ساخته دغا نمود) زخمي شده از اسپ جدا گردید - و پسرش دوست محمد مردانه چپقلش نموده بکار آمد - و در عهد اکبري سال نوزدهم جلوس هردو بهمراهی منعم خان خانخانان جهت تسخیر بنگاله تعین گردیده در چهاونی جنت آباد عرف گور (که در سوابق ایام دارالملک بود - و پستر ویران شده آب و هوای آنجا سمیت حاصل نموده عالمے خرمن هستي را بباد فنا داد) این دوبرادر نیز مطابق سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه هجري سفرگزین ملک نیستي شدند *

* حاجي یوسف خان *

ابتدا در رفاقت میرزا کامران بوده در عهد عرش آشیاني سال دوازدهم جلوس همراه قیا خان جهت معاونت میرزا یوسف خان (که در قنوج متحصن بود - و علي قلي خان دران نواحي غبار فتنه برداشته) تعین گردید - و سال هفدهم بعد تسخیر گجرات باتفاق خانعالم جهت گوشمال ابراهیم حسین میرزا دستوري یافت و چون حکم پادشاه برای برگردانیدن افواج صادر شد مشارالیه نیز در جنگ سرمال (۲) خود را برکاب ظفر نصاب ملحق ساخته در سال نوزدهم بکمک خانخانان منعم خان رخصت بنگاله یافت - و درجنگ گوجر مصدر ترددات پسندیده گشت - سال بیستم در شهر گور بنگاله (که به بدهوائي معروف است) در ایامے (که خانخانان منعم خان چهاوني درانجا نمود - و صورت وبائے بهم رسید - و اکثر امرا

---

(۲) در [نسخهای اکبر نامه] سرنال آمده *

بعدم خانه شتافت) او نیز مطابق سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه هجري داعیٔ حق را لبیک گفت - از امراي پانصدي ست *

* حکیم مسیح الدین ابوالفتح *

پسر مولانا عبدالرزاق گیلاني ست - که در حکمت نظر و نالله بینش فراوان داشت - و سالها صدارت آنولایت بدو مفوض بود - چون گیلان در سنه (۹۷۴) نهصد و هفتاد و چهار بدست فرمان‌رواي ایران شاه طهماسپ صفوي درآمد و خان‌احمد والیٔ آنجا ازمعاملهٔ‌نشناسي بزندان افتاد مولانا از حقیقت اندوزي و راست کیشي در شکنجه و بند قالب تهي ساخت - حکیم با دو برادر خود حکیم همام و حکیم نور الدین (که هر یکی بجودت طبع و حدت فهم در علوم رسمي وکمالات صوري ممتاز زمان بودند) از وطن دوري‌گزیده بار غربت بدیار هند کشود - و سال بیستم بملازمت عرش آشیاني سعادت اندوخته هر سه برادر بمنصب درخور سرفرازي یافتند *

چون حکیم ابوالفتح شایستگیٔ دیگر داشت و بمزاج روزگار آشنا و بنبض زمانه شناسا بود در پیشگاه خلافت ترقي‌نموده سال بیست و چهارم بصدارت و امینیٔ صوبهٔ بنگاله تعین‌گردید - پس‌ازان(که‌امراي فتنه‌سرشت بنگ و بهار اتفاق نموده مظفر خان ناظم آنجا را از میان برداشتند) حکیم و بسیارے از دولت‌خواهان پادشاهي بقید افتادند او بزرے قابو دیده خود را از فراز قلعه انداخت - و بدشوار روي آبله پائي بمامنے رسیده احرام حضور بست - چون بآستان بوس

فایز شد بر قرب و اعتبارش افزوده براقران و امثال خود رجحان گرفت اگرچه در منصب از هزاری فراتر نرفت اما در رتبه از پایهٔ وزارت و وکالت درگذشت - چون سال سیم راجه بیربر بکمک زین خان کوکه (که بمالش الوس یوسف زئی مامور بود) دستوری یافت حکیم را نیز بسرداری فوجے جداگانه کمکی ساختند - لیکن اینها حساب یکدیگر برنداشته اتفاق فرو هشتند - و از دو روئی و خود رائی کار بجائے رسید که راجه دران شورش گاه فروشد - حکیم وکوکلتاش بفراوان خستگی ازان آشوب برآمده بحضور رسیدند - چندے معاتب ماند در سال سی و چهارم سنه (۹۹۷) نهصد و نود و هفت هنگامے (که انتهاض الویهٔ پادشاهی از کشمیر بکابل اتفاق افتاد) در مضافات دمتور باجل طبعی در گذشت - حسب الحکم خواجه شمس الدین خوانی بحسن ابدال برده درگنبدے (که خواجه بنا کرده بود) بخاک سپرد - چون پیش ازین سانحه روزے چند علامه امیر عضد الدوله شیرازی هم فوت کرده بود حرفی ساوجی این تاریخ یافته * * بیت *

* امسال دو علامه ز عالم رفتند *

* رفتند موخر و مقدم رفتند *

* تا هر دو موافقت نکردند بهم *

۹۹۷

* تاریخ نشد که هر دو باهم رفتند *

عرش آشیانی (که عنایت مفرط بحال او داشت) هم بعیادت سایهٔ عاطفت انداخته پرسش نمود - و هم پس از فوتش قرین تاسف

و اندوه گشته وقت نزول بحسن ابدال بفاتحه ترویح روح او فرمود حکیم دقیقه شناس هوشیار مغز بیدار دل عالي فطرت بود - فیضي در مرثیهٔ او گوید * بیت *

* تقریرش ازحقائق تقدیر ترجمه *
(٢)
* تدبیرش از مآثر اقبال ترجمان *

در مهم سازی خلائق خود را معاف نداشتی - و هرچه ازو ظهور یافتی بمیزان خرد سنجیده نمودے - کریم الصفات و محسن زمان و بکمالات یگانهٔ روزگار بود - و ممدوح شعرای وقت است - خصوص ملا عرفی شیرازي - که اکثر قصائد غرا در مدح او گفته - این قطعهٔ یکے از قصیدهٔ اوست * قطعه *

* آسمان گفت ندانم که حلول از چه نکرد *
* صورتش پیشتر از صورت عالم بمحل *
* زانکه چون روز ارادت ز افق سر بر زد *
* صبحدم دولت او زاد و شبانگاه ازل *
* زین سخن جوهر فعّال برآشفت و بگفت *
(٣)
* کای تنک بهره ز فهم رصد عام و عمل *
* بدم آن بود ز خاصیت یکتائیِ او *
* که هیولا نه پذیرد صور مستقبل *

و برادرش حکیم نورالدین قراري تخلص که فاضل سخن‌طراز بود

---

(٢) در [اکبرنامه] دفاتر اقبال (٣) نسخهٔ [ب] رصد و علم و عمل *

و شعر را خوب میگفت - ازوست * * بیت *

* چه تهمت بر اجل بندم زچشمت خورده‌ام تیرے *

* که آنم مي کشد گر بعد صد سال دگر میرم *

شگرف شورشے فروگرفت - حسب الحکم اکبري به بنگاله رفته بود ترقي ناکرده درگذشت - مقولهٔ اوست - که اظهار همت نزد دیگرے اظهار طمع است - ملازم بازاري نگاهداشتن خود را بدخو کردن است بر هر که اعتمادے کني معتمد است - او حکیم ابوالفتح را همه دنیا گفتے - و حکیم همام را مرد آخرت شمردے - و خود را از هر دو بر کناره داشتے - احوال حکیم همام جدا تحریر پذیرفته - و برادر دیگر نیز حکیم لطف الله نام (۲) (که از ایران رسیده بود) بوساطت حکیم ابوالفتح در سلک ملازمان پادشاهي انتظام یافته بمنصب در صدي سرفراز گردید - و زود رخت هستي بربست - و پسرش حکیم فتح‌الله صاحب حیثیت رقابلیت بود - چون جنت‌مکاني بدو بے‌التفات بود روزے دیانت خان لنگ اورا بنادرلتخواهي منسوب ساخته عرض نمود - که در اثنای بغي سلطان خسرو بمن میگفت - که صلاح وقت آنست که ولایت پنجاب را باو داده این مبحث را کوتاه سازند فتح‌الله منکر شد - طرفین رجوع بمباهله کردند - هنوز پانزده روز نگذشته بود - که سوگند دروغ کار خود کرد - چه با نور الدین پسرعم آصف خان جعفر (که با سلطان خسرو قرار داده بود که بوقت قابو

---

(۲) نسخهٔ [ج] نام از ایران رسیده بوساطت •

ازقید برآورده بسلطنت بردارد) متفق و همداستان گشت - اتفاقا
در سال دوم هنگام مراجعت از کابل بلاهور این راز سربسته بپادشاه
رسید - و پس از پژوهش نورالدین با دیگر رفقا بیاسا رسید - و حکیم
فتح الله را تشهیر کرده واژونه خرسوار منزل بمنزل می آوردند
بعد ازان مکحول گردید *

* حکیم عین الملک شیرازی *

در علم رتبهٔ عالی داشت - و صاحب اخلاق حمیده بود - نسبش
از جانب مادر بمحقق دوانی منتهی میشود - از ابتدا ساز صحبت او
با عرش آشیانی کوک گردیده در بزم و رزم شریک صحبت بود
در سال نهم جلوس اورا با منشور لازم الاتباع پیش چنگیز خان (که
در احمد آباد سر ببزرگی برداشته بود (۲)) فرستادند - او با پیشکش
خان مزبور برگردیده در آگره دولت بار یافت - و سال هفدهم (که
دلاما نامه بنام اعتماد خان گجراتی برد (۳)) اورا باتفاق میر ابو تراب
بملازمت آورد - و سال نوزدهم (که پادشاه متوجه دیار شرقی شده) او
از ملتزمان رکاب بود - بستر جهت رهنمائی عادل خان بیجاپوری
بدکن تعین گردیده سال بیست و دوم بحضور آمده شرف بار اندوخت
پس ازان بفوجداری حدود سنبهل مامور شده سال بیست و ششم
(که عرب بهادر و نیابت خان و شاهدانه (۴) با جمعی از ناسپاسان غبار

(۲) نسخهٔ [ب] سر خود سری (۳) نسخهٔ [ب] تسلی نامه (۴) در
[بعضی نسخه] دیانت خان ٭

شورش در حدود مذکور برانگیختند) نامبرده قلعهٔ بریلی را مستحکم ساخته بجمع جاگیرداران آن طرف کوشید - هرچند آنها به بیم و امید خواستند که حکیم را همداستان سازند نه پذیرفت - و بحسن تدبیر در مجمع آنها خلل انداخت - تا آنکه نیابت خان بفوج پادشاهی پیوست - حکیم باتفاق دیگر جاگیرداران گرد و پیش جوبای پیکار شده غنیم را غبار آلود دشت هزیمت ساخت - و در همین سال بصدارت صوبهٔ بنگاله ممتاز گردید - سال سی و یکم ببخشیگری صوبهٔ آگره چهرهٔ اعتبار برافروخت - بعد ازهمراه خان اعظم بمهم دکن رفت - چون خان مذکور پرگنهٔ هندیه جاگیر او را تغیر داده بود بے طلب سال سی و پنجم بحضور آمد - لهذا بار نیافت - و بعد دریافت کیفیت پروانگی کورنش دادند - و ببحالی پرگنهٔ مذکور نوازش پذیرفته بعد چندے مرخص گردید - و سال چهلم مطابق سنه (١٠٠٣) یکهزار و سه هجری بعدم آباد شتافت - شعر میگفت و دوائی تخلص میکرد - این بیت ازوست * * بیت *

* در شب زلف سیاهش خواب مرگم در ربود *
* بوالعجب خواب پریشانی که تعبیرے نداشت *

بمنصب پانصدی رسیده *

* حکیم همام *

برادر حکیم ابوالفتح گیلانی ست - همایون نام داشته - چون بملازمت عرش آشیانی استسعاد یافت بنابر پاس ادب اول بهمایون قلی

مخاطب گردیده پس ازان بحکیم همام ناموري اندوخت - در خط شناسي و شعر فهمي یگانهٔ روزگار بود - و بدانش طبعي و پزشکي لختي آشنا - پارسا گوهر شگفته پیشاني شیوا زبان ندیم منش - اگرچه بمنصب ششصدي و خدمت بکاول بیگي اختصاص داشت اما در مصاحبت و قرب پادشاهي پایهٔ بلندتر مي افراخت - در سال سي و یکم چون کارآگاهي و اخلاص مندي او ذهن نشین عرش آشیاني شده بود به پیغام گذاري و رخشوري نزد عبدالله خان والي توران رخصت یافت - و میران صدر جهان مفتي را براى پرسش سانحهٔ ناگزیر پدرش سکندر خان (که سه سال شده بود رخت هستي بسته) همراهش دادند - و از فرط عنایت در حق حکیم این فقره در نامه مرقوم گردید - که افادت و حکمت پناه زبدهٔ مقربان هوا خواه عمدهٔ محرمان کارآگاه حکیم همام را (که مخلص راست گفتار و مرد درست کردار است - و از ابتداى ملازمت ملازم بساط قرب بوده دوري اورا بهیچ وجه تجویز نکرده بودیم) برسم رسالت فرستادیم - چون در ملازمت ما اورا آن نسبت متحقق است که مدعیات را بیواسطه بموقف عرض میرساند اگر در مجلس شریف ایشان همین اسلوب مرعي باشد گویا فیمابین مکالمه بیواسطه خواهد بود - و در غیبت او عرش آشیاني مکرر فرمود - که تا حکیم همام رفته خوردني لذت ندارد و بحکیم ابوالفتح گفت - که بخاطر نرسد که در عالم برادري شما از جدائي او بیشتر از ما دل نگراني داشته باشید - مثل حکیم همام کجا

پیدا میشود - در سال سي و چهارم هنگام معاودت از کابل در منزل باریک‌آب حکیم همام از توران‌دیار رسید - یکماه از فوت حکیم ابوالفتح گذشته بود - بعد از ملازمت عرش آشیاني در غمگساري او بدین کلام دلنواز تسلي‌بخش گردید - که ترا یک برادر بود - از عالم رفت و مارا ده * بیت *

* از حساب دو چشم یک تن کم *
* و ز شمار خرد هزاران بیش *

در سال چهلم سنه (١٠٠٤) هزار و چهار هجري بتپ دق در دو ماه پیمانهٔ زندگي حکیم‌همام لبریز گشت - دو پسر داشته - اول حکیم‌حاذق احوالش بزبان قلم ادا خواهد شد - دوم حکیم خوشحال - در عهد اعلی‌حضرت بمنصب هزاري امتیاز یافته بخشي‌دکن گردید - مهابت خان در صوبه داري خود بسیار تفقد احوالش میکرد *

(٢)

* حسن بیگ خان بدخشي شیخ عمري *

از بابریان این سلطنت بوده سپاهي نقش و کار طلبیها داشت چون در سال سي و چهارم عرش‌آشیاني پس از فراغ سیر کشمیر بعزیمت زابلستان از ولایت پکهلي (که ولایتي سمت سي و پنج کروه طول و بیست و پنج عرض پیوسته بغربي کشمیر) میگذشت سلطان حسین خان پکهلي وال از نژاد قارلوغ (که صاحبقران وقت مراجعت بتوران چندے ازان قوم را بپاسباني این ملک گذاشته بود) ادراک

---

(٢) نسخهٔ [ج] حسن بیگ بدخشي *

شرف صلات نموده بعد چند روز فرار گزید - پادشاه آن ولایت را باقطاع حسن بیگ داده اورا بمالش آن بومی رخصت فرمود - حسن بیگ بشهامت و پردلي چیره دستیها نموده آن الکا را بدست آورد و چون در سال سي و پنجم بحضور رسید پکهلي وال باز سر از گریبان شورش و فساد برآورد - و از خام کاري خودرا سلطان نصیرالدین نام نهاده پکهلي را از مردم حسن بیگ برگرفت - حسن بیگ مجددا با فوج حضور تعین گشته سزای شایسته در کنارش گذاشت - و در سال چهل و ششم در ولایت بنگش نیکو پرستاریها بتقدیم رسانیده بمنصب دوهزار و پانصدي سر برافراخت - و در اواخر عهد اکبري رهتاس در جاگیر یافته بمحافظت کابل مامور شد - و در سال اول جهانگیري طلب حضور گشته چون بمتهرا رسید سلطان خسرو (که شب یکشنبه بیستم (٢) دي الحجه سنه (١٠١٤) هزار و چهارده هجري از ارک آگره فرار نموده) دوچار او شد - حسن بیگ (که از جانب جنت مکاني مطمئن نبود و ازین طلب استشمام رایحهٔ بے عنایتي مي نمود - و در اصل هم سرشت بدخشیان بشورش و فتنه مجبول است) بفسون و تملق سلطان خسرو از راه رفته قرار بهمراهي داد - و با سه صد جوان بدخشي رفیق طریق ضلالت او گردید - خسرو در مخاطبات خان بابا گفته مدار و اختیار خود را بقبضهٔ اقتدار او سپرد *

و چون در کنار آب بیاه خسرو با جمعے (که فراهم آورده بود)

---

(٢) در [بعضی نسخه] هشتم *

در مقابل فوج پادشاهي پای ادبار افشرده باندک زد و خوردے
شکست یافت و بحال تباه با حسن بیگ و عبدالرحیم دیوان لاهور
(که بدو پیوسته و خطاب ملک انور یافته بود) آوارهٔ دشت ناکامي
گشت اکثر افغانان(که رفاقت او اختیار کرده بودند) برفتن دیار شرقیه
ترغیب نمودند - حسن بیگ گفت - این کنکاش غلط است - شما را
بجانب کابل باید شتافت - چه از اسپ و آدم دران ولایت کمي
نیست - هرکرا کابل باشد هر قدر نوکر خواهد سامان مي‌تواند شد
فردوس مکاني و جنت آشیاني بیاوری کابل فتح هندوستان کرده اند
معهذا ایشان خزانه نداشته اند - من چهار لک روپیه در رهتاس دارم
پیشکش میکنم - و بمجرد رسیدن آن حدود دوازده هزار سوار کارآمدني
فراهم مي‌آرم - اگر پادشاه از پی شتابند جنگ را آماده ایم - و اگر
آن ملک را ارزاني دارند چندے بروزگار در ساخته منتهز فرصت
خواهیم بود - چون سلطان ناعاقبت اندیش ادبار مند عنان کارها
بدست او داده بود بصوابدید او راهي شد - از قضا بر ساحل دریای
چناب اسیر سرپنجهٔ مکافات گردید - درانوقت موکب جنت مکاني
در باغ میرزا کامران واقع سواد لاهور نزول داشت - سیوم صفر سنه (١٠١٥)
هزار و پانزده هجري خسرو را دست بسته و زنجیر بپا بتورهٔ چنگیزي
بحضور آوردند - حسن بیگ و عبدالرحیم را بر جانب راست
و چپ ایستاده کرده خسرو درمیان میلرزید - و میگریست - حسن
بیگ بگمان نفع موهوم بهرزه‌گوئي و ژاژخائي در آمد - چون غرض او

ظاهر گشت بحرف زدن نگذاشته حکم شد - که خسرو را مسلسل و محبوس نگاهدارند - و حسن بیگ را در پوست گاو و عبدالرحیم را در پوست خر کشیده واژونه بر دراز گوش نشانده تشهیر نمایند چون پوست گاو زود تر از پوست خر خشک شد او بیش از چهار پاس زنده نماند - و درمین بعد یک شبانه روز چون زندگي داشت بشفاعت باریابان از غضب سلطاني (که نمونهٔ قهر آلهي ست) رهائي یافت - و بجهت عبرت و سیاست از در باغ کامران تا در قلعهٔ ارک در رویه دارها نصب گشته جمعی را (که با خسرو طریق مرافقت پیموده بودند) مصلوب ساختند - و روز دیگر (که پادشاه داخل لاهور میشد) فرمود - خسرو را بر فیل نشانده از میان دارها گذرانند و از دوطرف آواز نمایند - که مقربان شما و اهل خدمات شما مجرا میکنند * نعوذ بالله من سوء الخاتمة والعاقبة * پسر حسن بیگ اسفندیار خان در عهد اعلیحضرت بمنصب هزار و پانصدي رسیده (۲) سال شازدهم درگذشت *

* حکیم علي گیلاني *

در فنون و علوم خصوص در طب و ریاضي مهارت تام داشت - و از حذاق اطبای وقت بود - گویند در کمال پریشاني و افلاس از ولایت بهند وارد گردید - و بدستیاري بخت مسعود در سلک ملازمان عرش آشیاني منتظم گشت - روزے بحکم آن پادشاه عالي جاه بنابر

(۲) نسخهٔ [ج] رسیده درگذشت *

امتحان چند قارورهٔ بول مریض وصحیح و گاو و خر یکدفعه آورده بحکیم نمودند - او همه را از روی قیاس مطابق واقع بیان کرد - ازانوقت برتبه و اعتبارش افزوده بدولت قرب ومصاحبت پادشاهي اختصاص گرفت - و صاحب ثروت و مکنت گشته سر همسري و مساوات با عمدها مي افراشت - پس ازان از پیشگاه خلافت بوخشوری بیجاپور مامور شد - علي عادل شاه والی آنجا استقبال نموده باعزاز فراوان بشهر در آورده سامان نفائس آندیار نموده میخواست حکیم را روانه سازد - که ناگهان در سنه (۹۸۸) نهصد و هشتاد و هشت ساغر زندگیش لبریز آمد - اگرچه صاحب فرشته آورده (که حکیم علي گیلاني با پیشکشهای شایسته پیشترها روانه شده - دریفوقت حکیم عین الملک شیرازي بسفارت آمده بود - که بسبب واقعهٔ ناگزیر بدون تحف و هدایا برگشته رفت) اما نزد مولف این اوراق تحریر علامي شیخ ابوالفضل در امثال این قضایا مطابق تر بواقع مي نماید *

(۲)
چون سانحهٔ قتل علي عادل شاه خالي از غرابت نیست بر لوحهٔ بیان مرتسم میگردد - که او رشید تر و باذل ترین آن طبقه است با وصف عدل و احسان همواره دامن عفت آلوده داشتي - و آخرها بمیلان ساده رویان افراط نموده بکوشش فراوان دو خواجه سرای را (که کمال صفائي داشتند) از ملک برید مرزبان بیدر طلب داشت چون مطلوب نزدیک رسید از بے آزرمي و فرومایگي پذیره شده

(۲) در [اکثر نسخه] از غرائب نیست *

درخانوادهٔ ظلمت آمود با یکی که کلان‌تر بود دست ناسزا خواهش دراز نمود - آن پارساگوهر از پاک‌دامنی و ناموس‌دوستی تن در نداده بدشنهٔ (که از دور بینی با خویش نهان داشته بود) کار او بانجام رسانید - عجیب تر آنکه مولانا محمد رضای مشهدی رضائی تخلص ۹۸۸
تاریخ این واقعه * شاه جهان شد شهید * یافته *

القصه حکیم علي در سال سي و نهم شگرف حوضی برساخته که راهی از درونهٔ آن بکاشانهٔ میرفت - و شگفت آنکه آب ازین برکه بدانجا در نمیشد - مردم فروشده براه پژوهي فراوان رنج برده و بسیاری آزار یافته از نیمهٔ راه برگردیدی - عرش آشیاني بتماشای آن خرامش فرموده خود آهنگ درآمد فرا پیش گرفت - در کنج حوض سری بآب فرو برده در سه زینه پایان رفته بدان خانه در آمد بسیار بتکلف آراسته - در غایت روشني جای ده دوازده کس استه فرش خواب ورخت پوشش مهیا - و حاضری طعام موجود - چند جلد کتاب در طاقها گذاشته - هوا نمي‌گذاشت که یک قطره آب اندرون درآید - و چون پادشاه لختی درنگ فرمود غریب حالتی برمردم بیرون رو آورد - تا سال چهارم حکیم بمنصب هفتصدي رسیده بود - وعلاجهای دست بستهٔ اوموجب حیرت عالمیان میشد - آخرها (که بعرش آشیاني اسهالی عارض شد) هرچند تدابیر بکار برد مفید نیفتاد - پادشاه غضب‌آلود باوگفت که تو پساري ولایت بیش نبودي - پاتابهٔ غربت را این جا وا کردي - ما ترا باین مرتبه رسانیدم - تا روزی بکار آئي - و از

غایت خشم دوتکه بجانب او برتافتند - حکیم چیزے از کیسه برآورده در کوزهٔ آب انداخت - فورا بسته شد - و عرض کرد این قسم دواها موجود است - اما چه فایده که این‌جا اثر نمیدهد - پادشاه بمقتضای اضطرار و اضطراب بیماري مبالغه فرمود - که هرچه شدني ست خواهدشد - همین را بمن بده - چنانچه ازان دوا قبض و اعتقال در طبیعت بهم رسید - اما وجعے در شکم پیچید که بقلق آورد - ناچار ادویهٔ مسهله بکار رفت - اطلاق زیادتي کرد - تادر گذشت *

از غرائب سوانح است تقدم سبب بیماري عرش آشیاني گویند گرانبار نام فیلے در سرکار جنت مکاني بوده - که دیگر فیلے (که مقاومت صدمات او تواند نمود) در فیلخانهٔ پادشاهي نشان نمیدادند - مگر آپروپ نام‌فیل سلطان خسرو - که نیز درجنگ سرآمد بود - لهذا عرش‌آشیاني فرمود - که این هردو کوه گران سنگ را باهم بجنگ اندازند * * شعر *

* دو کوه آهنین از جای جنبید *

* زمین گفتي ز سر تا پای جنبید *

و رن‌هتن (٢) فیلے از حلقهٔ خاصه بکمک مقرر شد - یعني هرگاه یکے ازانها چیرگي نماید و فیلبان نتواند نگاهداشت فیل مذکور از کمین برآمده کمک مغلوب کند - و آنرا طپانچه نامند - از اختراعات آن پادشاه است - عرش آشیاني در جهروکه نشسته تماشا میکرد - وشاهزاده سلیم

(٢) در[بعضے نسخه] رن‌تهن *

و سلطان خسرو بر اسپان سوار شده استاده بودند - که اتفاقا فیل گرانبار بعد زد و خورد بسیار حریف خود را زبون ساخت - خواستند طپانچه را بکمک آرند - جمعے از مردم شاهزاده مانع آمده سنگے چند بجانب او انداختند (۲) - فیلبان که بجسارت پیش راند سنگے بر شقیقه‌اش خورده چند قطره خون بر سینه‌اش چکید - باریابان حضور بآب و تاب وا نموده مزاج پادشاهي را بشورش آوردند - عرش‌آشیاني بسلطان خرم (که نزد جد بزرگوار حاضر بود) فرمود - که نزد شاه بهائي خود رفته بگوئید - که شاه بابا میفرمایند - که در حقیقت همه فیلها از شما ست - این بے‌اعتدالي چرا - شاهزاده در جواب گفت - که مرا اصلا آگهي نیست - و بزدن فیلبان راضي نبوده‌ام - سلطان خرم گفت اگر چنین است من رفته فیلان را بآتشبازي از هم جدا میسازم چنانچه هرچند تدابیر بکار برد مفید نشد - تا آنکه رن هتن نیز عاجز شده با آپروپ خود را بدریای جون انداخت - سلطان خرم برگشته کیفیت را بعنوان ملائم بعرض رسانیده فی‌الجمله وحشت مزاج فرو نشانید - درین اثنا سلطان خسرو رسیده بهرزه درائي و ژاژخائي درآمد - و نسبت بپدر حرفهای ناشایسته معروض داشت - که نایرهٔ غضب عرش آشیاني باشتعال آمد - و همه شب از تب بے‌تاب گشته طبیعت از مرکز اعتدال انحراف تام نمود - طرف صبح جالینوس‌الزماني حکیم‌علي را طلبیده فرمود - که هرزه گوئي خسرو

---

(۲) در [چند نسخه] انداخت *

مزاج ما را برشورانیده باین حالت انداخت - و آخر همین تب باسهال کشید - و موجب ارتحال گردید *

گویند چون در آخر بیماري حکیم علي تجویز تربز کرده بود جنت مکاني پس از جلوس معاتب فرمود - که بهمین تجویزها پدرم را کشتي - و در سال سیوم سنه (۱۰۱۸) هزار و هیزده جنت مکاني هم بسیر حوض مذکور بخانهٔ حکیم رفته بآب درآمد - و بعد از تفرج بیرون آمده حکیم را مورد عنایت ساخت - و بمنصب دو هزاري سرفراز فرمود - حکیم بعد از چندے بساط هستي در نوردید - گویند قریب شش هزار روپیه هر ساله بصرف ادویه و اشربهٔ اهل استحقاق مقرر ساخته بود - حکیم عبدالوهاب پسرش در سال پانزدهم جهانگیري بر جمعے از سادات لاهور دعوی هشتاد هزار روپیه کرد - که پدر من بآنها سپرده - و خط بمهر قاضي ظاهر ساخته دو گواه در دارالعدالت گذرانده بثبوت شرعي رسانید - سادات انکار داشتند - و ممکن نبود که از عهدهٔ آن مبلغ برآیند - آصف خان بتحقیق این قضیه مامور شد - چون خاین خایف مي باشد حرف آشتي با سادات درمیان آورد - آصف خان بگوناگون پرسش در آمد - ناگزیر اعتراف بابطال دعوی خود نمود - و بعزل منصب و جاگیر از مرتبه (۲) افتاد *

* حاکم بیگ *

داماد اعتماد الدوله جهانگیري ست - در عهد جنت مکاني

---

(۲) نسخهٔ [ج] رتبه *

چون عشائر و اقارب اعتمادالدوله هر یکی بخانی و ترخانی رسید
مشار الیه نیز صاحب حشم و طبل (٢) گشته بپایهٔ امارت برآمد
زنش خدیجه بیگم بهمشیرگی نورجهان بیگم در غایت اعزاز
و احترام میگذرانید - تا اواخر زمان اعلی حضرت در قید حیات بود
و باعتبار یمین الدوله (که برادر کلانش بود) در توقیر و تبجیل او فوت
و فروگذاشت واقع نشد - همواره بانعامات پادشاهی کامدل می اندوخت
فردوس آشیانی در سال بیست و چهارم یکدفعه بعطای سی هزار روپیه
او را مورد نوازش فرمود - چون حاکم بیگ مرد مغلی خالی از فضل
و کمال نبود بفراغت دوستی و تن آسانی میخواست بخود سری
بگذراند - جنت مکانی بپاس آن نسبت تکلیف خدمت حضور
بار معاف فرموده بیشتر بکارهای بیرون مامور میفرمود - چندے
حکومت متهرا بمشار الیه تفویض یافت - آخر معزول شد - سببش
این که اچهد (٣) روپ اسرم سناسیئی بود مرتاض موحد - نزدیک معمورهٔ
اوجین در گوشهٔ صحرائی از آبادی دور پشتهٔ واقع شده - دران سوراخی
کنده مسکن و مامن داشت - دهن سوراخ (که راه درآمد و برآمد است)
پنج و نیم گره دراز - و سه و نیم گره پهنا پیموده شده - او دو دست
خود را دراز ساخته بدرون در می آورد - آنگاه سر - بعدازان مثل
مارے خود را درون می انداخت - و وقت برآمدن نیز بهمین دستور
حیرت افزای نظارگیان بود - نه بوریا و نه کاهی - که در هوای سرد بزیر

(٢) نسخهٔ [ج] طبل و حشم (٣) نسخهٔ [ب] اجهد - و نسخهٔ [ج] اجد •

اندازد - و نه در زمستان آتش - و نه در تابستان باد - نیم ذراع پارچهٔ کرپاسي داشت - که پیش و پس خود بدان پوشیدے - هر روز دو مرتبه بدریا درآمده غسل کردے - وظرفے از مس بجهت آب‌خوردن در دستش بودے - در تمام شهر اوجین هفت خانهٔ برهمن (که صاحب زن و فرزند اند - و اعتقاد درویشي وقناعت بآنها دارند) اختیار کرده - روزے یکبار بیخبر بخانهٔ سه نفر ازان هفت‌نفر درآمده بروش گدایان مي‌ایستاد - وآنها پنج‌لقمهٔ خوردني از آنچه برای‌خود مهیا میکردند برکف دستش مي‌نهادند - و او بے آنکه ادراک لذتے کند فرو مي برد - بشرطیکه دران خانه زن حائض نباشد - و طوئے و مصیبتے و ولادتے‌واقع نشده باشد - اهل هند صاحب این مقام را سرب ناسي خوانند - سر تارک همه *

چون در سال یازدهم بلدهٔ اوجین مطرح رایات جهانگیري گردید جنت مکاني بدیدنش رفته - با آنکه بمجالست مردم چندان راغب نبود صحبت مستوفي نگاهداشت - علم بیدانت را (که مراد از علم تصوف باشد) خوب ورزیده - از فهم تیز و مدرکهٔ عالي مصطلحات تصوف اهل اسلام را با طریق تصوف خود تطبیق داده بیان نمود جنت مکاني را کمال حسن اعتقاد باو بهم‌رسید - و او بعد چندے از اوجین بمتهرا (که ازاعاظم معابد هنود است) نقل نموده برکنار دریای جمنا بآئین خویش یزدان پرستي مي‌نمود - جنت مکاني چون در سال چهاردهم نخستین بار نهضت کشمیر فرمود دران مکان

مکرر پیش او رفته در خلوت زمان ممتد صحبت میداشت - سخن او
در باطن پادشاهي اثرے تمام مي بخشید - برای هرکه میگفت
کامیاب میگشت - چنانچه خان اعظم کوکه از امتداد حبس سلطان
خسرو نگرانیِ بسیار داشت - باوجود تعصب دینداري تنها پیش او
رفته در باب خلاصیِ خسرو بعجز التماس نمود - او حرفهای محققانه
بپادشاه گفته برسرِ مهرباني آورد - و جرائم آن شاهزاده بعفو مقرون
گشته حکم شد - که بکورنش مي آمده باشد - و چنین امر دشوار
بعرض آن بیغرض صورت آساني گرفت - ازین که پادشاه وقت باو
معتقدانه بر خوردے رجوع خلائق بسیار شد *

با آنکه او با هیچکس کارے نداشت و از شادي و غم آسوده
میزیست ناگاه حاکم را یا رگ حمیت اسلام بحرکت آمد - یا هجوم
مردم را مخل حکومت پنداشت - روزے آن بیچاره را تازیانهای
بسیار زد - پادشاه ازین خبر بسیار برآشفت - هرچند بخاطر داشت
بیگم تلافي بعنوان دیگر نقش نبست اما از نظر افکنده بعزل خدمت
وسلب منصب و جاگیر معاتب فرمود - مشارالیه دراکبرآباد منزوي
گشته نزدیک نخاس آنجا باغے بطراوت و نضارت (که رشک گلشن
کشمیر بود) طرح افکنده درانجا بمشغلهٔ عام مي پرداخت - تا آنکه
باجل موعود درگذشت - پسرش میرزا نورالدهر نیز اعتنا بمنصب
پادشاهي ننموده از دولت مادر و خالهای خویش روزگارے مهیا
داشت - و اوقات عمررا بکمال خوبي گذرانید *

* حکیم صدرا *

ملقب بمسیح الزمان خلف حکیم فخرالدین شیرازي ست
که در عهد شاه طهماسپ فرمان فرمای ایران بمیرزا محمد نامي
گشته . اکثر خویش و قومش طبیب پیشه بوده‌اند - نسبش بحارث
ابن کلاده (که شرف ملازمت جناب ختمي مآب صلی الله علیه و سلم
دریافته - و بدعای فیض انتمای آنحضرت فن طبابت و پزشکي
در دودمان او تا روز جزا خواهد بود) میرسد - حکیم فاضل دانشمند
نیکو اخلاق بود - در معالجهٔ مرضی (۲) ید بیضا مي‌نمود - علمای عصر
قولش را معتبر و تصرفات اورا در معالجات معتمد علیه و موثوق به
میدانستند - اطبای وقت بشاگردی او افتخار کرده مباحثهٔ کتب طب
در خدمتش مي‌نمودند - اما چون بتوسعهٔ مشرب مشهور بود شاه
توجه کمتر بحالش میفرمود - حکیم صدرا نیز پس از تحصیل سائر
علوم و فنون در طب مثل پدر بدانشوري و حذاقت علم اشتهار برافراخته
در ریعان شباب سال چهل و ششم اکبري وارد هندوستان گشت
و در عهد جهانگیر پادشاه سرآمد حکما گردیده بخطاب مسیح الزمان
و منصب سه هزاري پانصد سوار سرفرازي یافت - بعد از جلوس
اعلی حضرت بیش از پیش مورد نوازش خسروانه شده بخدمت
عرض مکرر (که جز بمعتمد مزاجدان نسزد) اختصاص گرفت - و در سال
چهارم برخصت حجاز مجاز گردیده برهنموني هدایت و بدرقهٔ

(۲) نسخهٔ [ج] مرض •

توفیق بزیارت حرمین مکرمین چهرهٔ سعادت نور آگین ساخت و براه بصره مراجعت نموده به بندر لاهري رسید - و در سال هشتم باستلام پیشگاه خلافت و جهانبالي ناصیهٔ بخت برافروخت و چهل اسپ عربي (که در بصره و نواحي آن برای پیشکش خریده بود) بنظر درآورد - و بدرجهٔ قبول رسید - ازان جمله دو اسپ یکی بوز و دیگرے طرف (که حسن منظر ونیکوئی لون و تناسب اعضا با تیزگامي و باد خرامي فراهم داشتند) سرآمد طوائل پادشاهي گشته نخستین بپادشاه پسند و دومین بتمام عیار موسوم گردید - و حکیم بتفویض منصب پیشین و عطای فیل و بیست هزار روپیه نقد سر برافراخته بحکومت بندر مبارک سورت و پرگنات آن دستوري یافت *

و چون حکیم در مذهب امامیه مقتدا بود وکمال تقاوت و طهارت داشت انجام کار از ملازم پیشگي استعفا جسته در دارالسلطنهٔ لاهور با دلے آسوده و خاطرے شاد گوشهٔ انزوا برگزیده داد عیش میداد کثرے در لاهور و تابستان در خطهٔ کشمیر بسر میبرد - و گاهے حسب‌الطلب بحضور نیز میرسید - چون در ازالهٔ امراض بیگم صاحب (۲) (که بجهت آتش زدگي بهم رسیده بود) کوشیده در سال هیزدهم باضافهٔ ده هزار روپیه بسالیانهٔ پنجاه هزار روپیه کامیابي اندوخته رخصت انصراف یافت - و در سال بیست و چهارم سنه (۱۰۶۱) هزار و شصت و یک در کشمیر رخت هستي ازین جهان بربست

---

(۲) نسخهٔ [ج] صاحبه *

طبع موزون داشت - مسیح اللهي تخلص مینمود - این شعر ازوست * بیت *

* کم لذتم و قیمتم افزون ز شمار است *
(۲)
* گوئي ثمر پیشتر از باغ وجودم *

گویند حکیم سه صد کنیز داشت - و هریکے را بخدمتے مقرر نموده از صبح تا شام و از شام تا دو پاس شب مستغرق کار بود - و لمحهٔ فرصت نمیداد - چون وجه این همه تقید و تعذیب پرسیدند گفت زنان را تا شغلے پیش نباشد خیال باطل در سر میرسانند - گویند در وجه معیشت هم تنگ گرفته بود *

* حبش خان *

سیدي مفتاح حبشي از دیرین بندها و قدیم پرستاران نظام‌شاهیه است - و دران خانواده صاحب عزت و اعتبار بود - و از دیر باز بقلعه‌داري قلعهٔ اودگیر (که حصارے ست در کمال متانت و استواري از سنگ و صاروج اساس یافته) میپرداخت - چون از آغاز سلطنت صاحب قران ثاني ولایات نظام شاه پی سپر افواج پادشاهي گشته رفته رفته همگي حصون و محالات مسخّر اولیای دولت اعلی‌حضرت گردید و آن سلسله یکباره انقطاع پذیرفت محمد عادل‌شاه بیجاپوري برای گرفتن اسمٰعیل برادر زادهٔ خود (که دران قلعه محبوس بود) هرچند تدابیر بکار برد و سیدي مفتاح را بلطائف‌الحیل مستمال

---

(۲) در[بعضی نسخه] پیشترش باغ ٭

میگردانید سودمند نیفتاد *

این اسمعیل پسر درویش محمد است نخستین پسر ابراهیم عادل شاه و همشیره زادهٔ محمد قلي قطب الملک - چون ابراهیم عادل شاه بدولت نام غلام کلانوئے (که در نوکری او اعتبار تمام یافته قلعه‌دار بیجاپور شده بود) در مرض موت وصیت نمود (که بعد ازو پسر دوم محمد را بسري بردارند) محمد پس از مسند نشیني درویش محمد را نابینا گردانید - زنانش اسمعیل را (که دران ایام شش ساله بود) پنهان نزد نظام شاه فرستادند - باشد که از چنگ دشمنان رهائي یابد - او از بیم آنکه رسیدن اسمعیل شهرت یابد و خاطر عادل شاه ازان انحراف گیرد نادیده پیش سیدي مفتاح فرستاد - او ده سال در زندان نگهداشت - و مشار الیه بے آنکه اظهار ایلي بعادل شاه نماید بے سر و سردار بپشتگرمی قلعهٔ استوار سر نخوت و بزرگي مي افراشت *

سال نهم در ماه محرم سنه (۱۰۴۶) هزار و چهل و ششم هجري خاندوران بهادر بمحاصرهٔ آن قلعه پرداخت - و از طرفین دست و بازوی جلادت و حماست برکشادند - و چون نقبها بقلعه نزدیک رسید حصار نشینان را پای ثبات از دست رفت - سیدي مفتاح مضطرب گشته بخاندوران پیغام داد - که اگر مرا در سلک بندهای درگاه منخرط سازند من قلعه را مي سپارم - خان مذکور چون ملتمسات اورا قبول نمود او آرزوهای دیگر (که شایستگی

پذیرائي نداشت) درمیان آورد - و زد و خورد آغاز کرد *

گویند در ایام محاصره اکثر ما یحتاج قلعگیان بصرف آمده بود لهذا سیدي مفتاح تدبیرے انگیخته بخاندوران اظهار اطاعت و نوکري نمود - و برای ملازمت روزے معین ساخت - و در اثنای آن دروازهای قلعه را برکشاد - تا مردم بلشکر پادشاهي آمد و شد نموده آنچه مي‌بایست گرفته بقلعه آوردند - روز موعود ملاقات باز دروازها بسته برسر جنگ و جدال شتافت - بهر تقدیر خاندوران نقبی را (که سر بپای برج شیر حاجي کشیده بود) آتش زد - اگرچه چندان خلل بقواعد حصن ارک راه نیافت اما سیدي مفتاح از عاقبت بیني جز اطاعت چارهٔ ندیده نزد سردار آمد - و بعد محاصرهٔ سه ماه و کسرے قلعه تسلیم نمود - و اسمٰعیل نبیرهٔ ابراهیم عادل شاه را که زنداني بود حواله کرد *

سیدي مفتاح از پیشگاه خلافت و جهانباني بمنصب سه هزاري هزار و پانصد سوار دواسپه سه‌اسپه و خطاب حبش خان مورد التفات خسرواني گشت - و به تنخواه تیول جید سرمایهٔ دولت اندوخته همواره در کمکیان دکن انتظام داشت - و هیچگاه صوبه داران دکن پاس عزت و احترام اورا فرو نگذاشتند - و او هم اگرچه بشکل وشمائل عجیب و غریب بود و بسیار مرطوبي داشت اما خالي از اهلیت نبود علما و صلحا را بسیار دوست داشتے - و خدمت کردے - و بایصال زر بارباب کمال و اهل استحقاق کوشیدے - و در نوکري پادشاهي

بسیار چست و چالاک بود - در سال بیست و نهم شاهزاده محمد
اورنگ زیب بهادر ناظم دکن اورا با جمیع امرای دکني بهمراهي
میرزا خان حاکم برار بر سر زمیندار دیوگدهه تعین نمود - و چون
شاهزاده در سال سیم متوجه گلکنده گردید دران مهم نیز خود را
رسانیده مصدر خدمات گشت - مشار الیه به بابا فیروز (که درویشی
بود در قصبهٔ پاتهري) اعتقاد و اخلاص بسیار داشت - و اخراجات
خانقاه شیخ هر سال و هر ماه سر براه مي‌نمود - و چون بابای مذکور
ازین جهان گذران بدار الجنان نقل نمود خان مذکور مقبرهٔ او
دران قصبه بنا نهاده - که امروز زیارتگاه مردم است - پرگنهٔ رکاور
سرکار ناندیر دکن در جاگیر داشت - وطن قرار داده اکثر سادات
عربستان را درانجا ساکن گردانیده بانواع خدمتگاري پیش مي‌آمد
و کتب بسیار قیمتي از دیار عرب طلبید - و دست بذل و کرم دراز
داشت - پسرش احمد خان هم منصب عمده یافته - جوان وجیه
نمایان بود - شاه عالم بهادر در هنگام صوبه داری دکن التفات بسیار
بحالش میکرد - او زمینداری پرگنهٔ مذکور خریده با جاگیر داري
جمع ساخت - در عهد عالمگیري در گذشت - پسرانش منصب قلیل
یافتند - دیهات پرگنه بمردم دیگر تنخواه شد - مدتے بدر تمرد زده
بخود سري بسر بردند - در عهد خسرو زمان عوض خان بهادر
قسوره جنگ بمحاصرهٔ مسکن آنها پرداخته سیدي حسین را (که
کلان تر آنها بود) گرفته مقید نمود - پستر بحکم نظام الملک آصفجاه

مخلصي يافته بر سر كار خود شتافت - و پس ازو زميندارى مذكور تعلق باولادش دارد *

* حيات خان *

داروغهٔ آبدار خانه و سركردهٔ (۲) خدمتكاران اعلى حضرت بود بفزونى اعتماد و وفور محرميت و دوام حضور اختصاص داشت مدتها بداروغگى دولتخانه (كه جز بمعتمدان نسپارند) و داروغگى چيلها و داروغگى خواصان مي پرداخت - غالبا اين همان حيات خان است كه در عهد جنت مكاني نيز بداروغگى آبدار خانه مامور بود - و روز شكار شير (كه از انيراى (۳) سنگدلن گردد بسيار بظهور رسيد و پادشاهزاده شاهجهان بكومك او متوجه شده شمشيرے بشير حواله نمود) او نيز بهمركابى پادشاه اختصاص داشت - سال ششم جلوس فردوس آشياني بمنصب هشتصدي دو صد سوار رسيده و سال پانزدهم هزاري دو صد سوار گرديده سال هيزدهم باضافهٔ پانصدي دو صد سوار و سال نوزدهم بافزونى پانصدي دو صد سوار بمنصب دو هزاري شش صد سوار چهرهٔ كامراني افروخت - پستر بداروغگى گرز برداران و منصب داران احدي مامور شده سال بيستم باضافهٔ دو صد سوار و پستر بداروغگى مردم جلو و افزونى دو صد سوار بمنصب دو هزاري هزار سوار فائز گشت - پس ازان باضافهٔ پانصدي ذات و سال بيست و يكم بافزونى پانصدى ديگر بمنصب سه هزاري

(۲) يا سرگروه باشد (۳) در [بعضى نسخه] آهنراى *

هزار سوار سرفرازي يافت - سال بيست و سيوم بافزايش دو صد سوار
و سال بيست و چهارم بعطای علم و پستر باضافهٔ سه صد سوار
بمنصب سه هزاري هزار و پانصد (۲) سوار سربلندي اندوخت - و سال
بيست و نهم (۳) بعنايت نقاره طبل شادماني برنواخت - و سال سيم
(كه سنين عمرش بهفتاد رسيده بود) بنابر عروض مرض فالج
از دولت باريابي محروم گرديد - پادشاه بآئين بنده پروري ديهات
بيست لك دام از حوالی مستقر الخلافه بطريق سيورغال باو عطا
فرموده بر منصب پسر و نبيره اش افزود - و خدمات حضور (كه
بار متعلق بود) بديگران تفويض پذيرفت - سال سي و يكم بيست
و هفتم شعبان سنه (۱۰۶۷) هزار و شصت و هفت هجري در بلدهٔ
مذكور بديار خاموشان منزل گزيد *

* حسام الدين خان *

ميرزا حسام الدين حسن نبيرهٔ ميرزا غياث الدين علي آصف
خان است - پدرش نظام الدين علي نام داشته - موصی اليه مرد
عياش بے پروا بود - و در عنفوان جواني بكمال استغنا ميگذرانيد
بنابر قرابتے (كه اين سلسله را با يمين الدوله آصفجاهي ست)
بعد جلوس اعلی حضرت سرگرم تقديم خدمات پادشاهي گشته مدتے
در دكن بكارهای متفرق بسر برده در سال پانزدهم بمنصب هزاري

(۲) نسخهٔ [۱] سه هزار و پانصدي هزار سوار (۳) در [بعض نسخه]
بيست و ششم *

پانصد سوار سرفرازي یافته ببخشیگري دکن قامت اعتبار خویش بر آراست - با آنکه از دیانت و بیغرضي از آمیزش مردم آزادانه میزیست اما از روی دانش و فهمیدگي نوعي حسن سلوک سر کرد که زبانها بتحسین گویا گشت - صوبه‌داران دکن باعزاز و احترام با او پیش آمدند - خاندوران نصرت جنگ واسطهٔ ترقي او شده کاردانی و دیانت مشار الیه را با خدمت طلبیها دل‌نشین اعلی حضرت ساخت - در سال هیزدهم از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدي ششصد سوار و خطاب خاني سرمایه اندوز عزت و افتخار گردید و در سال بیست و یکم بمنصب دو هزاري ذات هزار سوار سرفرازي یافته بعزل بخشیگري دکن و تفویض حراست قلعهٔ اودگیر محکوم و مامور گشت - چون میخواست (چنانکه در دانش و کار شناسي شهرت گرفته بشجاعت و مردانگي هم نامی بر آرد) دران ناحیه دست جرأت و جسارت از آستین همت بر آورده تا سرحد گلکنده (۲) بسرکش افکني و متمرد گدازي قیام ورزید - و در پیشگاه سلطنت از متصدیگري برآمده نقش سري و سرداري نشاند - و باضافهٔ پانصدي پانصد سوار سر برافراخت - و در سال سیم از قلعه‌داري اودگیر تغییر شده بفوجداري تلنگانه از انتقال هادي داد خان انصاري (۳) سر عزت بر افراخت *

---

(۲) نسخهٔ [ج] بر کشاده (۳) در [بعضی نسخه] دیدار خان - و در [بعضی] دیداد خان - یا دیدار خان باشد *

معلوم نیست که صوبه‌داری برار چه وقت بخان مزبور قرار یافته جز اینکه در مرآت العالم نوشته که بعد نخستین جلوس خلد مکان چون آن شاه اقبالمند در تعاقب دارا شکوه از آب بیاه گذشت صوبه داری برار از تغیر حسام الدین خان بسید صلابت خان مخاطب باختصاص خان مقرر گشته فوجداری سرکار بیجاگده بخان مذکور مفوض گردید - سال فوتش بنظر نیامده *

مشارالیه با اشتغال دنیوی همواره اوقات را بعیش و طرب میگذرانید - و اصلا بکوچهٔ فکر و اندوه (۲) گذر نداشت - در فن موسیقی بسیار ماهر خوش محاورهٔ بدیهه‌گوی سخندان بود - اگرچه بتحصیل علوم نپرداخته اما از کثرت مصاحبت با علما آشنائی بهر علم داشته که بوقت تقریر عاری نبود - حسن خط را بخط استاد رسانیده قطعه نویس بےنظیر بود - و نهایت شیفتهٔ صید و شکار - و کثیرالاولاد بود - پسران رشید داشت - نخستین پورش میرزا نعمت الله - که از سائر برادران بیشتر صاحب نام و نشان گردید - هنگام عزیمت عالمگیری بقصد انتزاع سلطنت رفاقت گزیده بعد نخستین جلوس بخطاب سهرابخانی و از اصل و اضافه بمنصب هزار و پانصدی چهار صد سوار و فوجداری بالاپور برار کامیاب عزت گشته رخصت دکن یافت - و پیوسته بتقدیم خدمات حضور و بیرون مورد نوازش خسروانی بود - پسرش میرزا عاقبت محمود سزاوار خان است

(۲) نسخهٔ [ج] اندوه و فکر

(۲) (۳)
که از فوجداري الند و تلنگه بحدراست قلعهٔ بیدر امتیاز یافته در عهد خلد منزل ضعف بصر طاري گشته تغیر شد - و در برهانپور درگذشت

پسرش میر نظام الدین علي حسام الله خان مدتها در قلعه‌داري اودگیر گذرانیده در ایام بےضبطیهاي صوبه‌داران با سرکشان آن ناحیه (که قومي اند موسوم به بیدر بدال هندي) زد و خورد داشته پسران جوان او دران آویزشها فروشدند - پس ازو پسر خوردش خطاب پدر یافته تا حالت تحریر بقلعه‌داري آنجا مي پردازد - و چون شجاعت و جرأت ازثي دارد با آنکه فرقهٔ ضالهٔ مرهته بهر جانب و هر طرف تسلط افزاست اما متمردان آن ناحیه ازو سر حساب اند و في الجمله درین زمانه احیاي نام نیاکان خود میکند - این هم از حسن نیت حسام الدین خان مرحوم است - که از صد سال افزوده و هنوز سلسلهٔ او پا برجا ست *

* حکیم حاذق *

پسر حکیم همام گیلاني ست - ولادت او در فتحپور سیکري بعهد عرش‌آشیاني واقع شده - و هنوز حدیث السن بود - که پدر درگذشت چون نیاکانش همه صاحب فضل و دانش بودند او نیز اوقات خود را بتحصیل لختي کمال متعارفه صرف نموده بشعر و انشا شهرت گرفت و با آنکه در طب آنقدر ماهر نبود بحذاقت نام برآورد - و در زمان جهانگیري برشادت و اعتبار چهرهٔ بختوري برافروخت *

---

(۲) نسخهٔ [ج] للند و تلنکه (۳) نسخهٔ [ب] ملیکه ه

چون سریر سلطنت بجلوس فردوس آشیانی زیبی دیگر یافت بمنصب هزار و پانصدی ششصد سوار سر برافراخت - و در همین سال برسم سفارت توران رخصت یافت - که امام قلي خان والی آنجا سلسله جنبان صداقت و وداد شده عبدالرحیم (۲) خواجه جویباری را بعنوان حجابت نزد جنت مکانی فرستاده بتحریر آورده بود - که شاه عباس صفوي روابط قدیمه را منظور نداشته قندهار را از تصرف اولیای دولت براورد - لائق آنکه شاهزاده ولیعهد با لشکرے گران و سامانے درخور بتسخیرآن معین گردد - ما نیز با لشکر ماوراءالنهر و بلخ و بدخشان بدان سمت شتافته آنچه دولتخواهي ست بتقدیم میرسانیم - و بعد از فتح بتسخیر خراسان پرداخته هرچه خواهند ازان ولایت ضمیمهٔ ممالک محروسه گردانیده تتمه را بما مرحمت فرمایند - ناگاه درانثنای این گفت و شنود قضیهٔ ناگزیر جنت مکاني رو نمود - خواجه در مبادی جلوس شاهجهاني از دارالسلطنهٔ لاهور بدارالخلافهٔ اکبرآباد آمده سعادت بار اندوخت - و در همان نزدیکي بدیرین مرضے که داشت درگذشت - ارسال نامهٔ دوستي و تعین وخشور ازینطرف هم لازم آمد - حکیم را (که پدرش در فرمانفرمائیء عرش آشیاني برسم رسالت نزد عبدالله خان اوزبک رفته بود) با ارمغان یک لک و پنجاه هزار روپیه و نفائس هندوستان رخصت فرمودند - و پس از معاودت در سال چهارم خدمت عرض مکرر (که بحسن تقریر

(۲) نسخهٔ [ب] عبدالرحیم خان ٭

و مزاجداني محتاج است) از تغیر حکیم مسیح الزمان بدو تفویض یافت - و پستر بتوالي اضافها بمنصب سه هزاري پایهٔ برتري برافراشت و بعد ازان بظاهر وجهی از منصب افتاده در اکبرآباد گوشهٔ انزوا برگزیده بسالیانهٔ بیست هزار روپیه موظف گردید - و در سال هیزدهم بافزایش سالیانه از اصل و اضافه چهل هزار روپیه آسودگي اندوخت و سال سي و یکم سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت بساط هستي در پیچید - صاحب مرآت العالم فوتش را در سنه (۱۰۸۰) هزار و هشتاد نوشته *

حکیم بسیار تند مزاج با رعونت و تبختر بود - از خویشتن بیني و بر خود غلطي طرفه پندار داشت - رباعي میر اللهي همداني (که از سخن سنجان خوش فکر است - و هنگام مراجعت حکیم از سفارت توران در کابل بدیدنش رفته نقش صحبت درست نشست[2]) مشهور است * * رباعي *

* دایم ز ادب سنگ و سبو نتوان شد *

* در دیدهٔ اختلاط مو نتوان شد *

* صحبت بحکیم حاذق از حکمت نیست *

* با لشکر خبط رو برو نتوان شد *

هرچند طبابت را درست نورزیده بود اما نظر بر اعتبار و نامش امرا استعلاج مینمودند - چندے در نگارش مآثر صاحبقران ثاني

(۲) نسخهٔ [۱] نشست *

قلم معاني رقم را جولاني نموده - چون دیگر منشیان سخندان
بدان کار پرداختند او دست کشید - شعرش صاف و درست است
سخن سازی پیشین را طرز تازه گویان آمیخته - خالي از حلاوت
نیست - لیکن او خود را به از انوري میدانست - دیوانے در کمال
تزئین (۲) مرتب ساخته در قاب مرصع (۳) گذاشته هرگاه بمجلس مي آورد
هرکه بتعظیم آن بر نمي خواست اگر عمده هم مي بود ناخوشي
میکرد - و آنرا بر رحل طلا گذاشته میخواندند - این بیت او
مشهور است * * بیت *

* دلم بهیچ تسلي نمیشود حاذق *
* بهار دیدم و گل دیدم و خزان دیدم *

* حقیقت خان *

اسحق بیگ یزدي - ابتدا خانسامانی سرکار ممتاز الزماني
داشت - سال چهارم جلوس فردوس آشیاني چون آن عفیفه از دار
فاني بدار باقي نقل نمود پادشاه اورا (که مرد کتخدا منش
بود) بخدمت دیوانی بیگم صاحب بر نواخت - سال نهم جهت
تفتیش دفائن ججهار سنگهه باغي (که بقتل درآمده بود) با مکرمت
خان و باقي خان چیله جانب دیدا تعین یافت - و بحسن تفحص
اینها بیست و هشت لک روپیه از چاههای آن نواحي برآمده
داخل سرکار پادشاهي گشت - سال دهم بمنصب هزاري صد سوار

(۲) نسخهٔ [ا] ترزین (۳) نسخهٔ [ج] مي آوردند •

چهرهٔ اعتبار برافروخت - و سال دوازدهم بخطاب حقیقت خان
مخاطب گردیده بخدمت عرض مکرر از تغیر عاقل خان عنایت الله
نامزد شد - سال سیزدهم باضافهٔ صد و پنجاه سوار و سال شانزدهم
بافزونی پانصدي و سال هیزدهم بافزایش پنجاه سوار از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدي سه صد سوار ترقي پذیرفت - پس ازان
پانصدي اضافه یافته از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري سه صد
سوار عز امتیاز اندوخت - که از فهرس آخر پادشاه نامه منصب او
بشرح مرقوم مستفاد میشود - سال بیست و هشتم چون بکبر سن
رسیده بود پادشاه او را از کارها باز داشته بگوشه گزیني آرامش
بخشید - و سال هفتم جلوس خلد مکان مطابق سنه (۱۰۷۴) هزار
و هفتاد و چهار هجري در حالت انزوا کنج نیستي گزید *

* حسین بیگ خان زیک *

خواهر زاده و خویش علي مردان خان مشهور است - چون
سعید خان ناظم کابل حسب الاشارهٔ علي مردان خان بقندهار پیوست
رعایا و سکنهٔ آنجا را در موافقت متردد یافت - دانست که با افواج
قزلباش در حوالی بست بذد و بست واقعي صورت نخواهد گرفت
علي مردان خان را با جمعی در ارک قندهار گذاشته سه هزار سوار اورا
بسرداری مشارالیه همراه گرفته با قزلباشیه عرصهٔ نبرد آراست
فوج ایران بر مردم علي مردان خان غالب آمده در مردم او تزلزلي
راه یافت - اما سعیدخان بر وقت خود را رسانیده مخالفان را آوارهٔ

بادیهٔ هزیمت ساخت - موصی الیه بهمراهی علی مردان خان سعادت
ملازمت صاحبقران ثانی دریافته بنوازش خسروانی اختصاص گرفت
چون آثار کاردانی از وجنات احوالش ظاهر بود اورا از همراهی
خان مذکور برآورده شرف اندوز حضور ساخته بخدمت آخته بیگی
(که جز بمخصوصان معتمد تفویض نیابد) بر نواختند - و در سال
هیزدهم بانضمام آن خدمت توزک مقرر گشته بعنایت عصای مرصع
و اضافهٔ منصب تارک عزت بر افراخت - و در سال بیست و یکم
از کارهای حضور باز داشته بعنایت صوبه داری کشمیر و خطاب
خانی و باضافهٔ پانصدی ذات و پانصد سوار بمنصب هزار و پانصدی
هزار سوار و عطای علم و فیل مباهی فرموده بدانصوب دستوری
دادند - و در سال بیست و هشتم بخدمت فوجداری میان دوآب
از تغیر غضنفر خان و اهتمام عمارت مخلص پور (که ساعت تاسیس
آن هفدهم محرم سال مذکور سنه (۱۰۶۵) هزار و شصت و پنجم
هجری مقرر شده بود) رخصت یافت - و در سال سی و یکم بار دیگر
بمرحمت خدمت میرتوزکی کامیاب گردید - و در جنگ سموگدهه
خان مذکور میر اهتمام توپخانهٔ پادشاهی بود - داراشکوه توپخانهٔ
خود را بسرداری برقنداز خان میرآتش خویش از دست راست
و توپخانهٔ پادشاهی را از طرف چپ در پیش صف لشکر جا داده
هر دو در افروختن نیران جنگ و گرم ساختن هنگامهٔ نبرد پایه کمی
از یکدیگر نیاوردند - ادبار سردار را چه علاج - پس از فرار دارا شکوه

چون مهمات سلطنت بخدام عالمگيري باز گرديد مشار اليه نيز بتقبيل عتبهٔ خلافت سربلندي يافت - در سال جلوس بفوجداري بنگش مرخص گرديده در آخر سال دوم معزول گشت - و در سال هيزدهم بفوجداري جونپور سرفرازي يافت - و در سال نوزدهم آخر سنه (۱۰۸۶) هزار و هشتاد و ششم هجري وديعت حيات سپرد پسرانش ميرزا عطاءالله و ميرزا امان مدتها در رکاب پادشاهي بوده نخستين هفتصدي شده در گذشت - و دومين بتعيناتي کابل تعين شده درانجا ترقي نموده بخطاب ناصر خان ناموري اندوخت چنانچه احوالش جدا برشتهٔ تحرير درآمده *

* حسن علي خان بهادر *

عالمگير شاهي دومين خلف آله وردي خان مشهور است - چون چهرهاش در مهابت و صلابت مانا بشبر ببر بود (۲) در طفلي اورا ميرزا باگهه ميگفتند - بقوت دست و زور بازو و در قد و قامت جوان نمايان - و ازسائر برادران بامتياز (۳) شايان بود - و همواره برضامندي و همراهي پدر گذرانيده در اواخر زمان اعلى حضرت (كه شاهزاده شجاع پاى بے اعتدالي پيشتر گذاشت - و آله وردي خان با پسران طوعا و کرها رفاقتش اختيار نمود) در جنگ بهادرپور بنارس [كه فيمابين شجاع و سليمان شكوه پسر كلان دارا شكوه (كه از پيشگاه خلافت با بسيارے از بندهاى پادشاهي بمقابلهٔ او رفته بود) اتفاق

---

(۲) در [بعضى نسخه] بشير و ببر بود (۳) نسخهٔ [ب] باعتبار *

افتاد - و شجاع شکست یافته راه بنگاله گرفت] حسن علي از پدر
جدا شده بلشکر پادشاهي ملحق گشت - و پس از هزیمت داراشکوه
(که طوفان تفرقه بر جمعیت سلیمان شکوه ریختند - و هر یکی از
منصبداران پادشاهي و نوکرانش ترک همراهي گزیده راه مقصود
سر کردند) مشارالیه بوساطت راجه جیسنگهه احراز سعادت آستان
عالمگیري نموده باضافهٔ پانصدي و افزایش سواران بمنصب هزار
و پانصدي هزار سوار و خطاب خاني مورد انظار عاطفت شد - و در
همین سال هنگام توجه عالمگیري بجنگ کهجوه (۲) بافزوني پانصدي
و خدمت توش بیگي عزت اندوخت - و بعد از جنگ دوم داراشکوه چون
دارالخلافه بنزول موکب پادشاهي رونق یافت ضمیمهٔ قوش بیگي گري
فوجداري نواحي شاهجهان آباد از تغیر کیرتسنگهه (۳) باو نامزد گشت
و چون دوام التزام رکاب پادشاهي ناگزیر عهدهٔ توش بیگي گري است
خان مذکور پیوسته در سفر و حضر بحسن خدمت مطرح انظار
اعطاف خسرواني مي‌بود - و در سال نهم بداروغگي ملازمان جلو نیز
اختصاص گرفت - چون آخر سال دوازدهم انتهاض الویه از مستقرالخلافه (۴)
اتفاق افتاد خان مشارالیه از تغیر صف شکن خان بفوجداري متهرا
و از اصل و اضافه سه هزار و پانصدي دو هزار و پانصد سوار سر بلند
گشته با فوج حضور بمالش سرتابان آن ناحیه رخصت یافت

---

(۲) نسخهٔ [ب] کهچره (۳) نسخهٔ [ب] کیرتسنگ - و نسخهٔ [ج] کیرلسنگ - پاگوري سنگهه باشد (۴) نسخهٔ [ا] بمستقرالخلافه •

خان مزبور در قتل و اسر آن شور انگیزان و تاخت و تاراج مواطن آنها غایت جهد و دلاوري بکار برده در انقطاع نسل و تبار و انهدام قلعهای استوار دقیقهٔ از دقائق فرو نگذاشته دیگران را از همراهان خود و غیره بر محال زمینداري مستقل گردانید - و کوکلا جات شقي را (که علت کشته شدن عبدالنبي خان فوجدار و سبب نهب و غارت پرگنهٔ شادآباد او شده بود) با سنگي مفسد همراهي او گرفتار ساخته بحضور فرستاد - و بقهرمان پادشاهي در بادافراه اعمال زشت بند (۲) بند آن دو واجب القتل جدا کردند - پسر و دختر کوکلا جهت تربیت حوالهٔ جواهر خان ناظر شد - و آخر دختر در حبالهٔ نکاح شاه قلي چیله بیش منصب روشناس درآمد - و پسرش فاضل نام حافظي شد که نزد خاقد مکان حفظ دیگرے آن چنان قابل اعتماد نبود و باستماع قراءت آن پادشاه (که بعد جلوس بحفظ قرآن موفق شده) سعادت اندوز بود - خان مذکور در جایزهٔ این حسن تردد بعطاي نقاره کوس شادماني نواخت - و پس ازان بنظم صوبهٔ الهآباد تعین گشته در سال بیستم بصوبهداري اکبرآباد امتیاز یافت - و در سال بیست و یکم ازان جا معزول شده بحضور رسید - و در سال بیست و دوم (که مرتبهٔ اول رایات پادشاهي بجانب اجمیر افراشته شد) خان مذکور بهمراهي خانجهان بهادر جهت ضبط جودهپور و غیره ملک راجه جسونت متوفي معین شد - و چون سال بیست و سیوم

(۲) در [بعض نسخه] بند از بند *

موکب پادشاهي بعزم گوشمال از اجمیر بارديپور توجه نمود فوجے گران بسرکردگی حسن علي خان به تنبیه و تعاقب رانا با سامان شایان و مصالح فراوان تعین یافت - درین مهم از مشاراليه کارهای عمدهٔ دست بسته شده مصدر خدمات شایسته گردید - تا آنکه روزے از دره گذشته برسر رانا تاختن آورد - و او نتوانست خود را جمع کرد خیمه و اسباب گذاشته بدر زد - خان شهامت نشان بتخانهٔ پیش حویلی رانا را با یکصد و هفتاد و دو بتخانهٔ دیگر واقع نواحی اوديپور مسمار ساخته بحضور رسید - و بخطاب بهادر عالمگیر شاهي نامورى اندوخت - و پس ازانکه رایات پادشاهي ظلال افکن ساحت دکن گشت حسن علي خان بهمراهی شاهزاده محمد اعظم (۲) بمحاصرهٔ بیجاپور مامور گشت - با آنکه هر روز در مورچال هنگامهٔ دار و گیر و معرکهٔ زد و خورد گرم و آویزشها بافواج نواحي پی درپی بود قحط و غلای عظیم بر لشکر رو آورد - ازین جهت در سال بیست و نهم حکم بنام پادشاهزاده رفت - که هرگاه حال بدین منوال است دست از محاصره باز کشند - و با افواج بحضور (که درانوقت سواد شولاپور مضرب خیام پادشاهي بود) بیایند - پادشاهزاده مجلس کنکاش با عمدهای آزمونکار آراست - اول حسن علي خان بهادر عالمگیر شاهي مورد التفات گردید - که سرانجام مهم یساق موقوف بر اتفاق بندهای پادشاهي ست - بدین مضمون حکم محکم از جناب خلافت صادر

(۲) در [بعض نسخه] اعظم شاه ٭

شده - رای شما در مقدمات صلح و جنگ و شتاب و درنگ رصین و متین است - که بدین گونه متاعب و مصائب بسیار دیده و شنیده و کشیده اند - درین مقدمه چه اندیشیدند - خان موصی الیه پاسخ‌گذار شد - که نظر بر صلاح لشکر و رفاه عموم خلق مصلحت در برخاستن است - هرگاه در مهم بلخ پادشاهزاده مراد بخش را بنابر بواعث شتی تاب و توان (۲) استقامت نماند کام و ناکام بے حکم اعلی‌حضرت دست از محاربه برداشته راهگرای حضور شده بود آنچه برخلق میگذرد ظاهر است - و بحضرت خود حکم رسیده - بعد ازان دیگر عمدها مخاطب شده همگنان موافق رای خان مشار الیه تادیهٔ جواب نمودند - پادشاهزاده فرمود از خود گفتید - از من بشنوید - محمد اعظم با دو پسرو بیگم تا جان دارد ازین مهلکه نخواهد برخاست - بعد ازین پادشاه تشریف آرند - و تجهیز لاش فرمایند رفقا را در بودن و رفتن اختیار است - عزم خداوندان ناموس ملک و ملت قضای آسمان است - دیگرگون نمیگردد - و بمیامن استقامت پادشاهزاده خان فیروز جنگ با لشکرگران و رسد غله از شمار فراوان رسیده عسر بیسر تبدیل یافت - و در همین سال صوبه داری برار از انتقال ایرج خان نامزد حسن علي خان بهادر شد - چون او گرم محاصرهٔ بیجاپور بود و ترددهای پسندیده مي‌نمود رضي‌الدین خان شیخ رضي‌الدین (که از اشراف بهاگلپور بهار است - و مهمات خانهٔ

---

(۲) نسخهٔ [۱] توان و استقامت ٭

خان مذکور و افواج پادشاهي متعلقهٔ او سرانجام میداد) به نیابت متعین گردید *

شیخ فاضل متبحر و در مولفین فتاوای عالمگیري منخرط بود سه روپیه یومیه مي‌یافت - چون در اکثر فنون هم دست داشت سپاهگري و عملداري و ندیمي و از هرجا خبرداري علاوهٔ آن بوساطت قاضي محمد حسین جونپوري محتسب حضور کمالاتش بعرض خلد مکان رسیده یکصدي منصب یافت - و رفته رفته بیاریِ طالع و حسن سلیقه باعانت و امداد حسن‌علي‌خان برتبهٔ امارت و خاني فائز گردید - و پیشکار همه کار(۲) سرکار خان مذکور گشته در استیصال جات متهرا و مهم رانا کارهای‌نمایان بتقدیم رسانید - و در آغاز سال سیم در اثنای گفتگو با سپاه کشته گردید - نظم صوبهٔ مسطور بنیابت خان مذکور بمحمد مومن خویش ایرج خان قرار گرفت *

و چون محاصرهٔ بیجاپور بامتدادکشید همت پادشاهانه برجوشیده بر زبان‌گذشت - که ما زمرهٔ سلاطین از مراتب دنیوي فائدهٔ که داریم تحصیل نام است - خواستیم از فرزندان یکے حاصل‌کند - میسر نیامد به بینم این دیوار چه طور از پیش بر نمي خیزد - از شولاپور رایات عزیمت بدان طرف درجه پیمای تسخیر گشت - چون کارها درگرو اقبال است بیست و یکم شعبان سنه (۱۰۹۷) هزار و نود وهفت هجري رسولپور سه کروهیِ بیجاپور مطرح خیام ظفر ارتسام گردید

(۲) نسخهٔ [ج] همه کارهٔ سرکار *

و چهارم ذی‌القعده سنه مزبور بیجاپور کشایش یافت - حسن علی خان بهادر (که بیماری شدید داشت) بعد یکروز بعالم بقا شتافت گوی شجاعت و سپهداری از اقران می ربود - در خیرخواهی خلائق و گفتار و کردار درست ضرب المثل بود - پسرانش محمد مقیم و خیر الله ترقی نکردند *

* حکیم الملک *

نامش میر محمد مهدی - وطنش اردستان است - سالی (که محمد اورنگ زیب بهادر از دکن عزیمت مستقر الخلافه فرمود) او همراهی گزیده بمنصب هزاری سربلند گردید - و رفته رفته بخطاب حکیم الملک مخاطب گشته سال یازدهم از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری پانصد سوار چهرهٔ بختوری افروخت - و سال سی و هفتم (که محمد اعظم شاه را بنابر عرض بیماری استسقا نوبت بآن رسید که دورهٔ آستین نزدیک بچهارده گره تنگی میکرد - و دورهٔ پایچهٔ پاجامه یک گز و شش گره رسیده بود) حکیم الملک برای معالجهٔ شاهزادهٔ مذکور دستوری یافت - بعد رسیدن پادشاهزاده بحضور پادشاه از بس محبت پدری خیمه برای شاهزاده در گلال‌بار نصب ساخته هر روز یک مرتبه بدیدن پسر میرفت - و خود زیب النساء بیگم همشیرهٔ حقیقی شاهزادهٔ مذکور همراه شاهزاده طعام پرهیزانه میخوردند - و اکتفا بران داشتند - حکیم الملک که برای معالجهٔ شاهزاده تعین شده بود چه در راه و چه بعد رسیدن بحضور در علاج ید بیضا

نمود - پس ازانکه شاهزاده را شفا رو داد باضافهٔ هزاري ذات بپایهٔ چهار هزاري تصاعد پذیرفت *

صاحب مآثر عالمگیري زباني پادشاهزاده (که پیش پدر گفت) مي‌نویسد - روزے (که شدت مرض بنهایت رسید - و مردم مایوس گردیده واهمهٔ ترکیدن بدن داشتند) ناگاه بین‌النوم والیقظه شخصے نوراني نمودار شده گفت - توبهٔ نصوح بکن - شفا خواهد شد - چنانچه توبه بعمل آمد - و بعد رفع غفلت احتیاج بول شد - و در طشت کلان دفع گردید - و هفت حصه از ورم برطرف گشت - روز دوم آزاد واي شیخ عبدالرحمن درویش نوشت - که جناب مرتضوي فرموده اند امشب توبه دادم - شفای عاجل روزي میشود *

* حسین خان خویشگي *

پسرکلان سلطان‌احمد اعظم‌شاهي ست - چون پدرش حسب‌الطلب عالمگیر پادشاه از قصبهٔ قصور (که موطن خویشگیان است) عازم حضور گردیده رخت هستي بر بست - دو برادرش بایزید خان و پیرخان خود را بموکب پادشاهي رسانیده بمنصب سرفرازي یافتند و او با برادر چارمین بمسکن مالوف معاودت نموده اصلا بفکر نوکري نیفتاد - اگرچه منصبي‌بنام یافته بود اما هیچگاه از وطن برنیامد - آنچه دیگران را بعرق ریزي سعي و تلاش بدست آمدے او را باضعاف مضاعف آن در خانه نشیني میسر بود - پیوسته بر وسادهٔ ریاست آن ناحیه اتکا داشت - و بوفور سپاه و جمعیت علم انا و لا غیري

مي افراشت - بصوبه داران لاهور سر حساب فرود نياورده چيزے دست برداشته از تيول آنها (که دران حوالي بود) ميداد - و هر چند خود را ديوانه وضع و سودائي مزاج وا مي‌نمود اما بکارها هشيار بود ادب خاندان قدسيهٔ سيادت را کماينبغي بجا مي‌آورد - و از احترام و اکرام سادات دقيقهٔ فرو گذاشت نميکرد - بمجذوبے مشهور ببنگ گرويده بود - هرچه ميگفت ميکرد - ابا نمي‌آورد - و تا نشسته مي‌بود ساعت بساعت خبر ميدادند - که ميان صاحب بخيريت اند - او الحمدلله ميگفت - و آن مجذوب محمد خان نام داشت از بنگ زئي (۲) ست - ناگاه جنونے بر دماغش ريخت - و طبعش را بشورش آورد - مدتے زنجير بپا داشتند - آخرها صحبت حسين خان با وی که * ع *

* ديوانه چو ديوانه به بيند خوشش آيد *

در گرفت - و دران ربودگي و سلب احوال لختے گفتهای او پرتو صدق برداد - و بر اعتقاد حسين خان افزود *

بنگ زئي از اولاد شيخ بنگ اند - که بقول جمهور پسر خويشگي ست - و برخے نبيرهٔ شيخ الاسلام شيخ مودود چشتي دانند اما باتفاق مريد وتو شورياني بنگ وتوزئي ست - و به پير کبار زبانزد قوم است - و شوريان نام پدر او ست - که پسر خويشگي ست اورا سه پسر بود - وتو و حسين و خلف - نخستين را جاذبهٔ شوق

(۲) در [بعضے نسخه] بتک - و در [بعضے] نلک *

آلهي دامنگير وقت گرديد - بطلب مرشد برآمد - و چون بپاي سعي نشيب و فراز بسيار نورديده بقصبهٔ چشت رسيد بخدمت خواجه مودود چشتي [كه خواجه معين‌الدين سنجري (قدس سره) بدو واسطه بار ميرسد] پيوست - چهرهٔ مقصود نقاب بر كشود مدتها بپرستاري آن بزرگوار سعادت اندوخت - و پس از تكميل بمعاودت وطن مالوف مجاز گرديد - اما او بعد رحلت شيخ بمولد خويش رو آورد - و بسيارے از مردم كوه و جملهٔ خويشگيان و جمعه حلقهٔ مريدي او بگوش كشيدند - از كمال مريدانش شيخ بنگ است - كه عم اوست - و از ابدالان وقت بود - در حقش دعا كرده كه تا قيام قيامت از ارباب معرفت و ولايت اولاد تو خالي نباشد لهذا اكثرے درين قوم صاحب كمال بودند - و اين شعبه هم به پير زادگي مشهور *

نقل كنند كه لباس پير وتو سياه بود - چون شيخ بنگ بدرجهٔ كمال مرتقي گرديد آنرا بدو بخشيده خود بلباس سفيد متلبس (۲) گشت - ازين است كه بنگ زيان هر چيزے سياه را بر خود مبارك دارند - بخلاف وتوزيان كه آنها مشوم انگارند - و لواي خويشگيها كه سياه و سفيد مي باشد اشعارے دارد بتبرك هر دو بزرگوار *

بالجمله حسين خان در قصبهٔ قصور و اطراف و جوانب آن كوس خود سري و خود رائي مي نواخت - و بجاگيرداران عمده

---

(۲) نسخهٔ [ب] ملبس - و در [بعضي نسخه] ملتبس *

و غیرعمدهٔ آن ناحیه جز بسرتابي و گردن کشي جواب نمیگفت تا آنکه بهادر شاه بلاهور آمده طرح اقامت افکند - و پستر پرخاش و منازعت شاهزادها بمیان آمد - اصلا بتلاش و تردد (که ناگزیر چنین اوقات است) پا بیرون نگذاشت - و بهمان شیوهٔ نکوهیدهٔ خویش سرگرمي داشت - چون اوائل عهد فرخ سیر نظم صوبهٔ پنجاب بعبدالصمد خان دلیر جنگ تفویض یافت او با خان مذکور وسائل اخلاص و یکجهتي برانگیخته برای ملاقاتش بلاهور آمد - خان ناظم فوجداري لکهي جنگل را نیز بدو مفوض فرمود - آن نا انصاف زیاده بر خود تنیده مواد تمرد و فساد را بیش از پیش آماده گردانید - و چون ناظم دید (که زر لکهي جنگل را هم مثل زر قصور بلعیده تن بحرف حسابي در نمیدهد - و حاصلے غیر از ندامت و پشیماني نیست) قطب الدین روهله را بر تعلقه اش تعین نمود با او نیز کجگرائي پیش گرفته کارشکنیها میکرد - و بدان بسند ننموده آخرها بر سرش فوج کشید و جان و مالش را دست خوش غارت ساخت - معهذا عبدالصمد خان چندے بتغافل گذرانید *

(۲) چون بے اعتدالیهای او از حد در گذشت بند و بست آن ضلع را نصب العین همت نمود - و با هفت هزار سوار از لاهور برآمد و بحسین خان نوشت - که قصور و حوالی آن بتو ارزاني ست - دست تصرف از دیگر محالات کوتاه کن - ممنوع نگشته با سه هزار سوار

---

(۲) نسخهٔ [ب] از حد آهمیت درگذشت *

استقبال نمود - برخے برانند که سادات صاحب مدار سلطنت او را بتطمیع صوبه‌داری لاهور تحریض بر نبرد دلیر جنگ نمودند - و جوقے گویند که قطب الملک بنوشتهٔ سید حسن خان بارهه صوبه‌دار لاهور (که از راه قصور رفته بر سر شیخي و خیره سری او آگهي یافته) بعبدالصمد خان نوشت - که دست ازو بر ندارد - و زرے هم برای نگهداشت سپاه بر خزانهٔ لاهور تنخواه کرد - بهر صورت نزدیک قصبهٔ جوهاني (که سي کروهی لاهور و هیزده کروهی قصور است) ششم جمادی‌الاخری سال دوم محمد شاهي تلاقی فریقین روداد جنگے صعب و زد و خوردے سخت واقع شد - افاغنه مستانه خود را بر توپخانه زده ازان آتش شرر بار در گذشتند - پس از چپقاش نمایان هراول طرفین (که ازین طرف برادر زاده اش مصطفی خان پسر علي خان خویش بایزید خان بود - و ازان طرف کریم قلي خان بخشیٔ فوج دلیر جنگ) مردانه جان برافشاندند - آغرخان دیده مغول (که باتفاق عارف خان چیله در میسره بود) دو چار حسین خان گشت - و با شصت و پنجاه سوار تیر انداز قدر انداز پای ثبات افشرده بخانهٔ کمان درآمده دست و بازو بتیر دوزي برکشاد - حسین خان ازو دست برداشته بر دلیر جنگ حمله برد - آویزشے قیامت زا پدید آمد - آخر مردم ناظم تاب مقاومت نیاورده برمانیدند نزدیک بود که چشم زخمے بدلیر جنگ رسد - عمدها مثل جاني خان و حفظ الله خان مصدر تردد شدند - و آغر خان بار دیگر

خود را رسانیده صدای داروگیر بلند ساخت - در همان اثنا فیلبان حسین خان کشته گردید - و درویش مزبور (که با او در سواری فیل شریک بود) بزخم تیر مقابل دامن از گرد هستي برافشانده جهان را در چشم حسین خان تیره ساخت - چون حسین خان زخمي بود مغلان فیل او را نشانهٔ تیر و گلوله نموده از پا در افکندند * و کان ذلک في سنة الف ومائة و ثلثين من الهجرة النبوية *

* حمیدالدین خان بهادر *

عالمگیر شاهي پسر سردار خان کوتوال است - و نبیرهٔ باقي خان چیله قاماق شاهجهاني ست - از امداد روزگار و یاوری طالع در آخر عهد خلدمکان مدار سلطنت هندوستان گردیده رتق و فتق دولتخانهٔ پادشاهي و ضبط و ربط کارخانجات عمده بدو مفوض بود با این همه تیر روی ترکش خلیفهٔ زمان بوده چه در مورچال قلاع و چه در حوالي اردو و دور دستها بمالش و تنبیه اشقیا تعین میگشت و هرجا میرفت به تکتک پا و ضرب دست مخالف را زده و برداشته سالم و غانم مراجعت مي‌نمود - و بانواع تحسین اعزاز مي‌اندوخت ازین بود که به نیمچهٔ عالمگیري زبان‌زد عوام شده - در بدو حال چون پدرش مورد عنایت خسرواني بود او نیز بدولت روشناسي و دوام خدمت و حاضرباشي اکتساب سعادت مي‌نمود - و باقتضای خانه‌زاد نوازي در سال بیست وهشتم از تغیر پدر بخدمت داروغگي خاتم بندخانه سرفراز شد - و درانوقت (که پدرش از اهتمام خاني

بسردار خاني ناموري يافت) او باضافهٔ دوصدي بمنصب چهار صدي
پنجاه سوار ممتاز گرديد - و در سال سي و دوم از تغير پدر بخدمت
داروغگي فيلخانه بر خود باليد - و چون در پيشگاه خلافت منظور
نظر پيش آمده او شده بود متواتر اضافهٔ منصب مي يافت - چون
در مقامات ايلغار او بآوردن سنبهاي تبه‌كار (كه بحسن‌سعي خانزمان
حيدرآبادي با زن و فرزند اسير شده بود) مامور گرديد مشاراليه
آن محبوس زندان ناكامي را حسب يرليغ پادشاهي از دو كروهي
بهادرگده (كه لشكرگاه بود) تخته كلاه نموده و رفقاي اورا لباس
مضحكه پوشانيده شترسوار دهل كوبان و نفيرزنان در تمام اردو تشهير
نموده بحضور پادشاهي آورد - و در سال سي و سيوم بخطاب خاني
كامراني اندوخت - چون پدرش در گذشت از انتقال او بخدمت
كوتوالي و ديگرخدمات كمر فرمانبري بربست - و درين‌ضمن بعطاي
جيغهٔ مرصع و انعام فيل سر برافراخت - و مكرر بتنبيه غنيم مرخص
گشت - و در سال سي و هفتم اتفاقا چند كسے از ملازمان معزالدين
با فضل علي خان ديوان سركار ايشان نامُلائم پيش آمدند - و از
اوباش وضعي كار بپرخاش رسانيدند - حكم‌شد كه حميدالدين‌خان رفته
آن جماعت را پاداش اعمال در كنار نهد - چون خان مذكور بر سر آنها
رفت از هجوم و غوغا فيل سواري خان موميٰ‌اليه رم‌خورده از معركه
بدرآمد - و تا يك كروه طرف گنج پادشاهي برد - اتفاقا جوالهاي كلان
(كه در گنج انبار مي‌كنند) بنظرش آمد - همين كه فيل از برابر آن

گذشت خود را جمع نموده از حوضه برآمد - و بران نشست - و بر سواری دیگر خودرا بمعرکه حاضر کرد - و آنها را بسزا رسانید - و در سال سي و نهم در اسلام پوري از اصل و اضافه بمنزلت دو هزاري ارتقا گرفت - و در همین سال سنتای تبه‌کار قاسم‌خان و خانه‌زاد خان و دیگر امرای حضور را غارت نموده در گدهی دهندیري محصور نمود خان مسطور با فوج گران برسم کمک دستوري یافت - متصل ادرني بامرای تاراج زده ور خورده بلوازم ضروري امداد نمود - درین ضمن آن شقي همت خان بهادر را برشکسته راه خرابهٔ (۲) خود گرفته بود - خان مذکور تعاقب نموده اورا از ملک پادشاهي برآورد - چون بحضور رسید مورد تحسین و آفرین گشته بخطاب بهادر فرق بلند نامي برافراخت - و در سال چهل و دوم بخدمت تقرب مرتبت داروغگی غسلخانه اختصاص گرفت - و پستر بداروغگی جواهرخانه نیز اعتبار یافت - و در سال چهل و سیوم از انتقال اخلاص خان (که در آریزهٔ غنیم درجهٔ شهادت یافت) بخدمت آخته‌بیگي و عطای کمر و متکای مرصع مطرح الطاف خسرواني گشت - و درین‌میان مرارا بآوردن‌رسد و تعریک مفسدان رخصت یافته خاطرخواه پادشاهي بامر ماموره پرداخته درجهٔ استحسان یافت - اگرچه او در جمیع قلعه‌گیریها نیکو خدمتي و جانفشاني بتقدیم رسانیده نقش بهادري و پردلی خود کرسي‌نشین ساخت اما در تسخیر راجگدهه (که سیوا بعد انتزاع از تصرف

---

(۲) نسخهٔ [ب] زاد خرابهٔ خود *

عادل شاهیه در ایام استیلای خویش سه طرفش سه قلعه حصار ساخته)
تردد نمایان و کار دست بسته بجا آورد - و باتفاق تربیت خان میرآتش
بر پشت پشتهٔ محاذیٔ زاویهٔ مثلث آن قلعه (که زبان دانان این کار
آنرا سوندره نامند) برآمده اسباب جنگ آوري مهیا کردند - ودمدمه
بر کوه فرازے بر بسته بسمت چپین رسانیدند - و با آنکه محصوران
در انداختن تفنگ و بان و سنگ کوتاهي نمیکردند بهادران برفراز
برجے (که بر نوک سوندرهٔ مذکور بسته بودند) برآمده درون دیوار
آمدند - آنها از مشاهدهٔ این جرأت و جسارت همت باخته امان طلب
گشتند - بیست و یکم شوال آغاز چهل و هشتم سال جلوس سنه (۱۱۱۵)
هزار و یک صد و پانزده هجري چنین چهار قلعهٔ سر بفلک کشایش
یافته به بني شاه گذهه موسوم گردید - و خان بهادر (که بمنصب
سه هزار و پانصدي دو هزار سوار رسیده بود) درجلدوی این
حسن تردد بعطای نقاره کوس شادماني نواخت - و در تسخیر پورنا (۲)
هم بقدم سعي و تلاش منهج جانفشاني پیموده خود ریسمان درکمر
بسته داخل قلعه گردید - و بنوازش غیر مترقب پادشاهانه سر افتخار
بفلک سود *

بالجمله اواخر زمان عالمگیري در عرصهٔ دربار رایت انا ولا غیري
مي افراشت - و در جذب قرب و اعتبار خود دیگرے را وقعے
نمي گذاشت - اگرچه امیرخان هم در قرب و منزلت پای کمے

(۲) نسخهٔ [ب] تورنه - و در [بعض نسخه] تورنا *

نداشت اما بعدازو بود - و عنایت الله خان هرچند در دوام حضور بایشها نمیرسید اما باعتبار تصدی امور ملکی و مالی در اعتبار دوشادوش بود - و چون خلافت مرتبت حضرت عالمگیر در فضای احمدنگر اول پاس از روز جمعه بیست و هشتم ذي‌القعده سنه (۱۱۱۸) هزار و یکصد و هیژده هجري (که پنجاه سال و دو ماه و بیست و هشت یوم از فرمان‌روائي و نود و یک سال و سیزده روز از زندگاني سپري شده بود) بعالم بقا شتافت بعد تجهیز و نماز نعش را در خوابگاه نگاهداشتند - روز دوم محمد اعظم شاه (که بجانب مالوه رخصت یافته) از اصغای این سانحه از بیست و پنج کروهی اردو برگشته مراسم عزا بجا آورده روز دیگر نعش را بردوش گرفته تا بیرون دیوان عدالت مشایعت کرده بمزارات متبرکه (۲) معروف بروضه (که معموره ایست بمسافت هشت کروه از خجسته بنیاد و سه کروه از دولتاباد) روانه نمود - خان مذکور (که دقیقهٔ از جزع و فزع فرونگذاشته بود) مویه‌کنان پا پیاده با نعش راهي گشت و بر طبق وصیت آن مسافر ملک بقا در صحن مقبرهٔ أسوهٔ ارباب یقین شیخ زین‌الدین (رحمه الله) مدفون گشت - از آیهٔ کریمهٔ *

* روح و ریحان و جنة نعیم *
۱۱۱۸

تاریخ ارتحال مستفاد میشود - و خلدمکان لقب یافته آن موضع بخلدآباد موسوم گردید - خان مذکور لباس درویشي در بر کرده

---

(۲) در [اکثر نسخه] متبرکات ٠

جاروب کشي مرقد ولي نعمت و پير و مرشد خود اختيار نمود و دران مکان براى سکونت خود طرح حويلي انداخت - که هنوز بنام او زبان زد است *

(٢)
و چون محمد اعظم شاه از احمدنگر باورنگ آباد رسيد بر قبر پدر گرامي قدر رفته باداى مراتب فاتحه پرداخت - و دست حميد الدين خان گرفته همراه آورد - و دلجوئيها بکار برده برتبهٔ سابق اختصاص بخشيد - و در سفر هندوستان (که بارادهٔ جنگ بهادر شاه ناگزير وقت افتاده بود) همراه گرفت - گويند چون در عرض راه خبر رسيد (که محمد عظيم از جانب شرقي باکبرآباد آمد) بر زبان محمد اعظم شاه گذشت - که بلاى عظيم بآگره نازل شد خان بهادر عرض کرد - که ببرکت اسم اعظم دفع خواهد شد - روز جنگ پس از دار و گير بسيار آثار هزيمت معاينه نمود - بعد ازانکه ذوالفقار خان از معرکه بدر زد او هم خود را بکنار کشيد - و زخم تيرے هم دران وقت رسيد - پستر از گواليار آمده بآبيارى مرحمت بهادر شاه رنگ رفته برو آورد - و بعطاى عصاى مرصع و خدمت ميرتوزکي اول و داروغگي گرز برداران بانضمام آن چهرهٔ مباهات برافروخت - و بخطاب بهادر عالمگيري ممتاز گشت - و تا انجام عهد خلد منزل باعزاز و اکرام گذرانيد *

چون فلک نيرنگ ساز لوحهٔ روزگار را برنگ آميزئ حکمرانئ

---

(٢) نسخهٔ [ب] بر سر ديره *

جهاندار شاه بیاراست - و کمبتین مراد ذوالفقار خان نیز بر تختهٔ وزارت و اقتدار در شش آورد بکین توزی دیرین (که بظاهر نبود) بر نشسته او را بشکنجهٔ انواع خفت و ذلت کشیده مقید و مسلسل ساخت - تا آنکه عنقریب ذوالفقار خان بپاداش عمل رسید - اگرچه بفرو رفتن آن جفا کیش از عقوبات قید و حبس وا رست اما در دربار فرخ سیر رو نیافت - و بمراعات پیشین اعتبار یا بپاس ربطهای قدیم سیف الدوله عبدالصمد خان (که بنظم صوبهٔ پنجاب اختصاص یافت) همراه خود گرفته - هنگامے (که بعد استیصال گروی مشهور ناظم مذکور با شوکت و عظمت مافوق داخل لاهور میشد) راقم این سطور تماشائي بود - منتهای سواري خان مذکور با یک پالکي و چندکس معدود راه مي پیمود - و پژمردگي و فلک زدگي از حالش پیدا بود - پس ازان بحضور رسیده بخسرواني نوازش پر و بال تازگي بر کشود - و در عهد خسرو زمان بوسیلهٔ همان قرب عالمگیري بعرصهٔ پیش آمد خراهیده بمنصب عمده و داروغگی گرز برداران آب رفته بجوی آرزو آورد - و مدتے بود - تا بوقت موعود در گذشت - پسرے هم داشت که صاحب منصب و دستگاه بود - احوالش معلوم نیست *

* حیدر علی خان بهادر *

گویند نیاکانش بعبد الله صاحب مدني رحمة الله علیه (که یکے از بزرگان قریشي نسب مشیخت حسب بودند) میرسد - در آغاز

سنه (۱۱۶۵) یک هزار و یکصد و شصت و پنج هجري استقلال
تمام بهم رسانیده متصدي امور ریاست ملک میسوریه گشت
و بعده اکثر بلاد و قلاع اطراف مسخر فرموده لوای دولت و حکومت
بر افراخت - قلمرو که حاصلش شش کرور (۲) روپیه بود از کرپه تا کوزیال
و از کلیکوت تا دهاروار که فاصلهٔ بعید دارد بزور بازوی خود متصرف
شده بزیر نگین تحکم داشت - چون (۳) کلاه پوشان انگریز بملک او
درآمدند سواران را از پایان گهات کرناتک فرستاده لگدکوب تالان
گردانید - و بصلح خاطر خواه رفع نزاع نمود - پستر (که در خانهٔ
مرهته صورت نفاق پیدائي گرفت) او ابتدا باسترداد تهانجات خود
پرداخته رفته رفته تمام اماکن متعلقهٔ آنها تا کنار دریای کشنا برگرفت
پستر بمحاصرهٔ چیتل درگ (که مکان زمیندارے ست) پا از روز
بدست آورد - و درحال تحریر (که سنه (۱۱۹۳) هزار ازانکه
و نود و سه هجري ست) بر سر کرپه ایلغار نموده قلعهٔ و زخم
و کنجي کوت و غیره محالات را متصرف گشته عبدالحکیم مرحمت
حاکم آنجا را قید نموده همراه خود بسري رنگ پتن و خدمت
بسیار و آمدني فراوان دارد - جواهر وافر فراهم آورده - و زرهٔ مباهات
بهمرسانیده - هنوز هم بمردم زرها فرستاده میطلبد - توپخانه و تا انجام
مهیا کرده ضابطه دارد - که بعد فرود آمدن لشکر بگرداگرد پهار

(۲) در [بعضی نسخه] کوپربال - و نسخهٔ [ب] کورپال (۳) در [اکثر نسخه] کلا پوشان بدون هاء

بندوقچیان می‌نشاندند - که اجنبی بی پروانگی نتواند در شد *

* حرف الخاء *

* خضرخواجه خان *

از نسل فرمانروایان مغلستان است - صاحب طبقات اکبری گوید که از سلاطین کاشغر بوده - چون بخدمت جنت آشیانی پیوست بتلقی اکرام معزز گردید - و هنگامی (که از بی‌مهری سپهر روز ناکامی پیش آمد) پهلوی همت از مرافقت تهی ساخت - و در وقت مراجعت آن پادشاه از عراق برفاقت میرزا عسکری در قلعهٔ قندهار محصور و متحصن شد - چون کار بامتداد کشید خضرخواجه خان نزدیک بمورچالی (که مخیم پادشاهی بود) خود را از قلعه انداخته گریبان عجز بدست انکسار گرفته در پای جنت آشیانی افتاد مجددا مشمول الطاف پادشاهی گشت - چون بعلو نسب و شرف متحلی بود بسعادت مصاهرت این دودمان عالی نیز اختصاص یافت بدین بیگم همشیرهٔ آن پادشاه عالیجاه را بازدواج او در آوردند بنسبت منیف بمدارج امیرالامرائی متصاعد گردید *

چون سر آغاز جلوس اکبری باطفای نائرهٔ استیلای هیمو عرش آشیانی از پنجاب رایت عزیمت دهلی برافراشت (۲) خضرخواجه

---

(۲) در [بعض نسخه] ازین جانب رایت *

خان را با فوجے شایسته بنظم انسقاق صوبهٔ پنجاب گذاشته مدافعهٔ سلطان سکندر سور (که مدعی سلطنت هندوستان بود - و در جنگ سرهند از چنگ بهادران همایونی بدر جسته بکوهستان سوالک پناه برده بود) بشهامت و شجاعت آن خان بزرگ نژاد مفوض فرمود - سلطان سکندر که جویای فرصت بود هنگامهٔ هیمو را غنیمت پنداشته جمعی با خود فراهم آورده از کوهستان برآمد - و در ممالک پنجاب رو آورده بتحصیل پرداخت - خضر خواجه خان حاجي محمد خان سیستاني را بحراست بلدهٔ لاهور گذاشته خود بدفع او برآمد - چون نزدیک بقصبهٔ چماري رسید و فاصله بین الفریقین ده کروه ماند خان مشارالیه دو هزار کس گزیدهٔ خود را از لشکر جدا ساخته بطریق منقلا پیش فرستاد - سلطان سکندر فرصت از دست نداده رو برو شد - و جنگے عظیم درگرفت - و آن مردم را از پیش برداشت - خضرخواجه خان ایستادن را صلاح وقت ندیده بے ستیز و آویز بلاهور معاودت نمود - و باستحکام برج و باره پرداخت سکندر اندکے تعاقب کرده زمانه را بکام خود دید - و بے منازعت غیرے زرها وصول نموده بجمع افواج همت گماشت - عرش آشیاني پس از استیصال هیمو قلع و قمع فساد سکندر را اهم مهمات دانسته لوای معاودت به پنجاب برافراخت - گویند چون این یورش تصمیم یافت عرش آشیاني از دیوان لسان الغیب تفاؤل نمودند این بیت برآمد *

* بیت *

* سکندر را نمي بخشند آبے *

* بزور و زر میسر نیست این کار *

باستماع نهضت الويهٔ پادشاهي سکندر را طاقت مقاومت طاق گشته خود را بطرف کوهستان سوالک (که مقر معهودش بود) کشیده در قلعهٔ مانکوت متحصن گردید - چون مدت محاصره قریب بشش ماه انجامید و مورچالها بقلعه نزدیک شده سرکوبها ترتیب یافت سکندر مضطر گشته استدعای قدوم یکے از عمدها نمود - که بتسلی خاطر او پردازد - بوسیلهٔ شمس الدین خان[2] اتکه و پیر محمد خان شرواني (که آنها را بمبالغ گرانمند راضي ساخته بود) ملتمس او بدرجهٔ قبول رسید - و اتکه خان باستمالت او مامور شد - سکندر کثرت جرائم را عذر خواه ملازمت ساخته عبدالرحمن پسر خود را با غازي خان و چند زنجیر فیل برسم پیشکش بخدمت فرستاد - و برطبق خواهش او بهار و آن حدود به تیولش مقرر گشته بیست و هفتم رمضان سنه (۹٦۴) نهصد و شصت و چهار سال دوم جلوس قلعه تسلیم نموده بسمت بهار شتافت - و بعد دو سال درانجا بعدم خانه فروشد *

* خواجه جلال الدين محمود خراساني[3] بجوق *

ابتدا نوکر میرزا عسکري بود - از قندهار حسب الامر میرزا بتحصیل اموال ولایت گرم سیر شتافته - در همان ایام همایون پادشاه بعزیمت عراق ازان راه میگذشت - از آمدن خواجه آگهي یافته بابا دوست

(۲) نسخهٔ [ب] شمس الدين محمود خان (۳) در نسخهٔ [ب] این لفظ نیست *

بخشي را نزد او فرستاد - تا رهنمای سعادت گشته بملازمت آورد
خواجه این دولت را مغتنم دانسته بملازمت افتخار اندوخت - وهرچه
از نقد و جنس در بساط خود داشت پیشکش نمود - جنت آشیاني
میر سامانیِ سرکار خود باو مفوض فرمود - چون بعد معاودت عراق
و فتح قندهار خواجه از مردم میرزا عسکري طمع کرده بود بمیر
محمد علي گیراندند - در سنه (۹۵۹) نه صد و پنجاه و نه [که
جنت آشیاني شاهزاده محمد اکبر را بجانب غزنین (که در تیول
شاهزاده قرار یافته بود) رخصت کرد - تا در آداب ریاست و حکمراني
ورزشے بهمرساند] خواجه را همراه داده جمیع مهمات را برای زبان او
حواله کرد - و ازان باز پیوسته مورد عنایت و نوازش بوده مصدر
امور شایسته مي‌گردید - چون خواجه پادشاه قلي بود و تواضع
بے تقریب بمردم نمیکرد و بزرگان دنیا نظر بر رواج کار خود داشته
همه را چاپلوس درگاه خود میخواهند بنابران اکثر برکشیدهای دولت
همایوني اورا دوست نمیداشتند - و با این‌حالت عیب هزل ومزاح
(که بد ترین عیب بزرگان تواند بود) داشت - و باامیران زمانه
مطایبه میکرد - و بحرفهای دور از کار در لباس ظرفگي و ظرافت
(که نادانان آنرا خوش طبعي نام نهند) بسر مي برد - و هیچ کس
نبود که خاشے از خارستان ظرافت او در پهلو نداشت *

در مبادیِ سریر آرائی عرش‌آشیاني خواجه بمنصب دو هزار
و پانصدي امتیاز یافته بحکومت غزنین رخصت گرفت - ارباب غرض

فرصت دانسته هم خاطر منعم‌خان‌خانخانان را (که راتق وفاتق دارالملک (٢)
کابل بود) شوراندند - و اندیشهٔ انتقام دیرینهٔ او را تازه ساختند
و هم در هندوستان باعث مزید برهمزدگی خاطر بیرام خان شده
اورا در کشتن خواجه بجد گردانیدند - خواجه در شدن منعم خان
بمقام کینه‌کشي شنوده باندیشهٔ دراز فرورفت - نه روی آمدن هندوستان
که پادشاه بنابر حداثت سن اختیارے ندارد - و بیرام‌خان در نهایت
استیلا - چه هرگاه در زمان جنت آشیاني بجهت حرفِ نا ملائم (که
ازو رسانده بودند) فرصت یافته در حمام تنها بدست آورده انواع
اهانت رسانید الحال معلوم است که چگونه پیش آید - و همچشمان
ستم پیشه چه شماتتها که نخمایند - و نه مجال اقامت غزنین - که
شدت منعم خان برای العین ملاحظه میکرد - و بیوفائي پیش او
نکوهیده ترین عارها بود - لهذا بخاطرش راه نیافت که از بندگی این (٣)
سلطنت رو تافته بجای دیگر شتابد - تا آنکه منعم خان جمعی را
پیش او فرستاده - و بعهد و پیمان نزد خود طلبیده مقید ساخت
و بعد ازان که نشترے چند بچشم او زد چون تقدیر نرفته بود روشنائی
چشمش تباه نشد - پس از چندگاه اورا کور دانسته دست ازو
باز داشت - خواجه هرچه بادا باد گویان بارادهٔ هندوستان بنگش رویه
روانه شد - منعم خان آگهي یافته چندے از تیز زبان عرصهٔ تفحص را
فرستاده - و خواجه را با برادر خرد او جلال‌الدین مسعود بدست آورده

---

(٢) نسخهٔ [ج] منعم خان را (٣) در [بعضی نسخه] راه نیافتی

گرفتار بند و زندان ساخت - و در سال سیوم شبے جمعے را تعین کرد - تا خون آن هردو بیگناه را ریختند - بیرام خان نیز فرمانے درست کرده بکشتن او فرستاده بود - عرش‌آشیاني از استماع این قضیه خروش باطني نمود - چون هنوز پردهٔ بےاختیاري برنداشته بود مکافات آنرا بمنتقم حقیقي حواله فرمود *

* خواجه معظم *

برادر اعیاني مریم مکاني ست - از عنفوان حال خالي از شورش دماغ و گرمیِ مزاج نبود - اکثرے مصدر حرکات ناملائم میشد جنت آشیاني بپاس خاطر مریم مکاني بمدارا مي‌گذرانید - چون در سفر عراق ملتزم رکاب بوده بقرب و اعتبار اختصاص یافت و بعد فتح کابل از نابخردي میخواست بمرزا کامران پیوندد - پادشاه آگهي یافته از نظر انداخت - و در یورش بدخشان با خواجه سلطان محمد رشیدي (که منصب وزارت داشت) سخنان تعصب نشان درمیان آورده وقت افطار روزهٔ رمضان با جمع بیباک بخانه‌اش درآمده (۲) آن بیچاره را بآب شمشیر ستم بشربت واپسین افطار داد و از قهرمان پادشاهي اندیشیده راه کابل گرفت - و حسب الحکم درانجا مقید گردید - باز بشفاعت مقربان بار یافته به تیولداري زمین داور امتیاز گرفت - و چون از نسبت معنوي رایحهٔ نداشت این نسبت صوري دارِي بدهوشي آن بدمست بے اعتدال شده بارها

(۲) در [چند نسخه] سرزده در آمده *

خود را مصدر امور ناشایسته مي‌ساخت - تا آنکه در سنه (۹۶۲) نهصد و شصت و دو در جنگ سکندر شاه سور کارنامها پرداخت - اما بعد فتح بسکندر سخنان نالائق نوشته اظهار دولتخواهی او کرد - و چون از خواجه استکشاف رفت گفت من هواخواهی پادشاه اندیشیده بودم و چنان کردم که این نوشتها بنظر حضرت درآید - تا بیشتر بمن ملتفت شده سر براه خدمت عمده گردانند - جنت آشیاني مقید نموده پس ازان اخراج کردند - بسفر حجاز شتافته شرارت بر شرارت افزوده باز بهندوستان آمد - و همان ذمائم اخلاق بر روی کار آورد - روزے در دربار عرش آشیاني (که اعیان مملکت جمع بودند) با میرزا عبدالله مغل (که در سلک امرای عظام انتظام داشت) بے جهتے جنگ کرد - و بتقریب حکایتے بر سر او دویده اورا زیر مشت و لکد گرفت - و مرتبهٔ دیگر به بیرام خان بدرشتي پیش آمده دست بکارد برد - باز اورا اخراج کردند - بگجرات رفته چندے به تباه حالي بسر برد - و بکمال پریشاني بدولت ملازمت پادشاهي سر بلندي یافته بعنایت و رعایت ممتاز گشت *

ازانجا (که نهاد او بے اعتدالي سرشته بودند) بتازگي آئینه دار زشتی اعمال گردید - بیرام خان در فکر اخراجش بود - که دران اثنا تفرقه بدو رو نمود - و پس از برهمزدگی دولت او خواجه بوسیلهٔ آن انتساب شگرف رعایتهای عظیم یافت - اما بدست خوی خود گرفتار بوده بصد بے اعتدالي بیش زیست میکرد - تا آنکه در سال نهم

سنه (۹۷۱) نه صد و هفتاد و یک روزے بي بي فاطمه (که اردو بیگی جنت آشیاني بود - و در محل عرش آشیاني نیز پایهٔ اعتبار داشت) چون زهره آغا دخترش در خانهٔ خواجه بود و پیوسته از نا جنسي و بدخوئی او در زندان بلا بوده آزار میکشید بهزاران اضطراب آمده استغاثه نمود - که خواجه میخواهد بپرگنهٔ تیول خود برود - و زوجه را نیز همراه میبرد - از بد خوئي و بد گماني که در طینت او ست یقیني ست که قصد آن عفیفهٔ بیگناه کند - و مکرر این حرف بر زبان آورد - و در ینجا از ترس پادشاهي مرتکب این امر نمیشود - اکنون که اورا بجاگیربرد حال چه خواهد بود - عرش آشیاني بر ضعیف نالی آن قدیم الخدمت ترحم نموده فرمود - که ما بعزم شکار سوار میشویم - بخاطر تو از راه خانهٔ خواجه خواهیم گذشت و چون او بر سر راه ملازمت کند نصیحت کرده عاجزهٔ ترا از بردن مانع خواهیم آمد *

چون عرش آشیانی کشتي سواره از جون عبور فرمود بجانب خانهٔ خواجه معظم با مخصوصے چند (که از بیست کس زیاده نبود) روان شد - و چون ناهمواری خواجه معلوم بود میر فراغت و پیشرو خان را پیشتر فرستاد - که خواجه را از مقدم پادشاهي آگاه سازند چون او معلوم کرد (که پادشاه باین روی آب گذشته اینها را فرستاده) بشورش درآمد - و گفت من پیش حضرت نمي آیم - خشم آلود خنجر در دست متوجه حرم سرای خود شد - و کار زهره آغا (که

از حمام برآمده درجامه‌خانه لباس تازه مي‌پوشيد) بدان خنجر تمام‌کرد و سر از روزنهٔ خانه برآورده خنجر خون آلوده انداخت - و ببانگ بلند گفت - که من خون او ريختم - رفته بگوئيد - چون برين ستيزه پادشاه آگاه شد بصولت غضب جوشيده بخانهٔ او درآمد - آن ديوانه شمشير حمائل کرده و دست بقبضهٔ شمشير زده رو برو پيدا شد عرش آشياني بعتاب فرمود که اين چه روش است - دست بر قبضهٔ شمشير داري - اگر حرکت دهي دانسته باش که چنان بر سر تو خواهيم زد که روحت بپرواز آيد - آن ديوانه دست و پا گم کرد - حضار بگرفتن او پرداختند - و چون ازو پرسيدند (که خون آن بيچاره را بچه گناه ريختي) آن سفّاک زبان بسفاهت و هذيان برکشاد - تاآنکه بلکد و مشتي چند او را خاموش گردانيدند - و موکشان و لکدزنان دريا رويه روان کردند - و هرچند بآب غوطه ميدادند سخت جاني نموده از هرزه گوئي باز نمي‌آمد - اگرچه يقين بود (که درين ورطات قهر بلطمات موج فنا هلاک خواهد شد) اما از سنگدلي و سخت جاني زنده ماند - پادشاه اورا بقلعهٔ گواليار فرستاده محبوس ساخت - و بمريم‌مکاني ظاهر نمود که در قصاص خون زن بيگناه خود بقتل رسيد - آن عفت سرشت نيز تحسين فرمود - پس ازان دران محبس ماليخوليا برو زور آورد - و بفساد دماغ از عالم رفت - و در ظاهر قلعه بر پشتهٔ که واقع شده مدفون گرديد - بعد ازان بدهاي آوردند *

اقتضای منصب والای سلطنت در باز پرس معاملات همین است که دوست و دشمن و خویش و بیگانه را منظور نداشته داد مظلوم دهند و پاداش مظالم در گریبان ظالم نهند - تا مخصوصان دولت عظمی و منسوبان بارگاه عظمت خصوصیت نسبت خود را سرمایهٔ ستم و ستیزه نگردانند - و مشهور آنست که عرش آشیانی نسبت تخوّن منظور نداشته همان روز بقصاص رسانید - چنانچه یکی در تاریخ او گوید *　　* نظم *

* خواجهٔ اعظی معظم نام *
* که ازو بود دهر را زیور *
* زن خودرا بکشت و کشت اورا *
* از غضب شه جلال دین اکبر *
* سال فوتش ازو چو پرسیدم *
* در زمان گفت آن خجسته سیر *
* بے رخ آن بت جهان افروز *
۹۷۱
* کشت آخر شهادتم اکبر *

* خان زمان علیقلی *

پدرش حیدر سلطان اوزبک شیبانی ست - در جنگ جام با قزلباش پیوسته رتبهٔ امارت یافت- در حین معاودت جنت‌آشیانی از عراق با دو پسر خود علیقلي و بهادر بملازمت رسیده در تسخیر قندهار مصدر تردداث گردید - و چون پادشاه بعزم کابل متوجه شد

در عرض راه بنابر مخالفت هوا وبائی در اردو طاری گشته بسیارے مسافر شهرستان عدم شدند - حیدر سلطان ازانجمله بود - علیقلي همواره در معارک تردد‌های شایسته مینمود - خصوص در فتح هندوستان مساعئ جمیله بتقدیم رسانیده بپایهٔ امارت برآمده رایت بلند نامي برافراخت - چون قنبر نام دیوانه درمیان دوآب و سنبهل (۲) جمعے را با خود متفق ساخته دست بتاراج و غارت کشوده بود علیقلي خان حکومت آنجا یافته بدفعش نامزد شد - و بکمتر فرصتے بدست آورده سرش بحضور فرستاد - و هنگامی (که سریر سلطنت بجلوس اکبري زینت تازه گرفت) علیقلي خان با شاهي خان (که یکے از سرداران عمدهٔ افغانان بود) منازعت داشته - چون از توجه هیمو بجانب دهلي آگهي یافت آنرا اهم دانسته روانهٔ دهلي گشت هنوز نرسیده بود که تردي بیگ‌خان شکست خورد - درمیرتهه شنیده بطرف پادشاه راهي شد - عرش آشیاني هم بخبر نخوت آرائئ هیمو (۳) از پنجاب مراجعت نموده بود - علیقلي خان ملازمت دریافت و از سرهند با ده هزار سوار بطریق منقلا روانه گشت - اتفاقا در پاني‌پت جائے (که معارکهٔ گیتي ستاني با سلطان ابراهیم لودي شده بود) تلاقئ فریقین رو داد - محاربهٔ عظیم بمیان آمد - ناگاه تیرے بچشم هیمو رسید - فوجش دل بای داده رو بهزیمت گذاشت

(۲) نسخهٔ [ج] سنبهل و دو آب (۳) در [اکثر نسخه] هم که بخبر نخوت آرائی هیمو ه

وصول موکب اکبري با بيرام خان قريب بناوردگاه شده بود که مژدهٔ فتح رسيد - امرای پيش آهنگ بخطابهای مناسب سرفرازي يافتند - عليقلي خان بخطاب خانزماني و اضافهٔ منصب و جاگير بلند مرتبه گرديد - پس ازان در حدود سنبهل اورا فتوحات عظيمه رو داد - و اکثر متمردان آن نواحي را تا لکهنؤ ايل گردانيد - و صاحب ثروت و مال و اسباب و اقبال (۲) گشت - و سال سيوم شاهم بيگ ساربان پسر (که حسن صورت و تناسب اعضا داشت - و بهمين جهت در قورچيان جنت آشياني منسلک بود - و از مدتها خان زمان عشقے که از طغيان طبيعت بود با وي مي ورزيد) از حضور گريخته نزد مشار اليه رفت - و او شکوه دولت را منظور نداشته بطور خبثاء ماوراء النهر پادشاهم گفته کورنش و تسليم بجا مي آورد - و امثال اين حرکات شهرت يافته موجب آن شد که حکم طلب او صادر گرديد و هرچند از حضور بمواعظ و نصائح در باب انفکاک آن ساربان پسر مناشير صدور يافت اصلا عتنا نکرد - و اين ابتدا ست که بر حاشيهٔ خاطر پادشاهي از جانب علي قلي خان غبارے نشست - برخي تيول اورا بمردم تنخواه کردند - او از خود سري و بے آزرمي بر سر استبداد (۳) آمد - بيرام خان از بزرگ منشي اغماض کرده بتکرار نيفتاد اما ملا پير محمد خان شرواني (که وکيل خانخانان و صاحب اختيار سلطنت بود) با خان زمان ناخوشي داشت - سال چهارم تتمهٔ

---

(۲) نسخهٔ [ا] اقبال (۳) نسخهٔ [ب] اشتداد آمد ه

محالات او نیز گرفته بامرای جلایر تن نمود - و او را بجونپور (که دران حدود افاغنه باد مخالفت در دماغ فاسد داشتند) نامزد ساخت *

خان زمان برج علي نام نوکر معتبر خود را بعذر خواهي و اصلاح دربار فرستاد - روز اول پیر محمد خان (که در قلعهٔ فیروز آباد مي‌بود) با برج علي خشونت سرکرده آخر گفت که از برج قلعه بزیر اندازند - تا سرش خورد شکست (۲) - خانزمان دانست که بداندیشان ببهانهٔ شاهم بیگ میخواهند اورا مستاصل سازند - لاجرم اورا از خود جدا کرده بجونپور شتافت - و آن ملک وسیع را بمحاربات عظیمه نظمی شایسته داد - چون بیرام خان از میان رفت افغانان آنحدود فرصتی خیال کرده پسر عدلي را بشیر شاه مخاطب ساخته بسري برداشتند - و با لشکری گران و پانصد فیل بر جونپور هجوم آوردند - خانزمان امرای اطراف را جمع کرده عرصهٔ مبارزت آراست غنیم چیره گشته تا کوچهای شهر درآمد - خانزمان از عقب در آمده کار از دست رفته را پیش برد - و هنگامهٔ آنها را پراگنده ساخته غنائم فراوان و فیلان نامي بدست آورد - لیکن ازین فتوح آسماني (که هدیهٔ غیبي بود) بحضور نفرستاده بدر ترفع و استکبار زد - عرش آشیاني در ذي القعده سال ششم انتهاض سمت شرقي فرمود - خانزمان در قصبهٔ کره (که برکنار گنگ است) با برادر خود بهادر خان باستلام

(۲) نسخهٔ [ا ج] خورد و شکست *

عتبهٔ سلطاني رسیده نفائس آن حدود با فیلان نامي پیشکش گذرانید - و رخصت یافت *

و درین سال فتح خان پتني (۲) وغیره پسر سلیم شاه را دستمایهٔ فساد گردانیده در ولایت بهار لشکرے عظیم فراهم کرده محالات خانزمان را بتصرف در آورند - خانزمان با سائر امرا رفته چون جنگ صف صلاح وقت ندید کنار دریای سون قلعهٔ اساس نهاد و استحکام داده نشست - افغانان بر سرش رسیده در آویختند ناچار فوجها ترتیب داده برآمد - بمجرد تقابل آنها فوج پادشاهي را برداشته درهم نوردیدند - خان زمان (که در پناه دیوار تابو داشت) دل بمرگ نهاده بیکے از بروج قلعه رفته توپے سوداد - بسرنوشت آسماني بفیل حسن‌خان پتني رسید - و شورش عظیم در لشکرافتاده مردم رو بگریز نهادند - و فتحے (که در خیال نمي‌گنجید (۳)) نصیب خانزمان گردید - چون دنیا حکم باده دارد *　　* مصرع *

* آنچنان را آنچنان تر میکند *

خان زمان از نخوت جاه و دولت قدر نعمت و حق ولي نعمت نشناخته سال دهم باتفاق امرای اوزبک علم طغیان بر افراشته با تیولداران آندیار در آویخت - چون صیت وصول موکب پادشاهي قریب شنید از دریای گنگ گذشته نزدیک غازي‌پور بر نشست عرش آشیاني بجونپور رسیده منعم خان خانخانان را بر سر او تعین

(۲) نسخهٔ [ب ج] پني (۳) نسخهٔ [ج] نمي گنجد *

فرمود - آن ترک صاف دل از ساده لوحي ضعيف نالي مزورانهٔ او
پذيرفته استدعاى عفو جرائمش نمود - و باتفاق خواجه جهان
(كه حسب التماس وى از حضور بطمانينت و استمالت شتافته بود)
كشتي سواره باهم دريافتند - خان زمان از حيله و تلبيس ملازمت
بخود قرارنداده ابراهيم خان را (كه آقسقال اوزبكيه بود) با مادر خود
و فيلان نامي روانه ساخت - و مقرر شدكه تا معاودت پادشاهي ازين
ديار او از آب گنگ نگذرد - اما آن خود راى خيره روى انتظار
مراجعت نكشيده از گنگ گذشت - و شروع بتصرف محالات خود
نمود - عرش آشياني بمنعم خان عتاب كرده خود ايلغار فرمود
خان زمان ازين آگهي خيمه و اسباب گذاشته بدر رفت - و پس ازان
از مرنو بخانخانان توسل جسته باستشفاع او مجددا تقصيراتش
بخشش يافت - و ميرمرتضى شريفي و مولانا عبدالله مخدوم الملک
نزد خان زمان رفته ندامت او را بتوبه استحکام دادند *

و پس ازان (كه عرش آشياني بنابر دفع شورش ميرزا محمد حكيم
متوجه لاهور شدند) خان زمان (كه نافش بفتنه بريده بودند) باز سر
بفساد برداشته خطبه بنام ميرزا محمد حكيم خواند - و سركار اوده
بسكندر خان و ابراهيم خان داده بهادر خان برادر خود را در
كره مانكپور در مقابل آصف خان و مجنون خان نگاهداشت - و خود
تا ساحل گنگ متصرف شده بقنوج آمد - و ميرزا يوسف خان را (كه
جاگيردار آنجا بود) در قلعهٔ شيرگدهه چهار كروهي قنوج محاصره

نمود - ازین اخبار وحشت افزا عرش آشیاني از پنجاب باستعجال بآگره رسیده شرق رویه روان شد - خان زمان آگهي یافته چون گمان مراجعت پادشاهي بدین سرعت نداشت این بیت خواند * بیت *

* سمند تند زرین نعل او خورشید را ماند *
* که از مشرق بمغرب رفت و یک شب درمیان آمد *

و ناچار از پای قلعه برخاست - و نزد بهادر خان بمانکپور رفته ازانجا در حدود پرگنهٔ سنگرور بدریای گنگ پل بسته عبور نمود پادشاه از قصبهٔ بریاي ایلغار فرموده از گذر مانکپور از آب گنگ فیل سواره با ده یازده کس گذشت - و با معدودے (که همگي صد سوار بود) نیم کروهي دایرهٔ مخالفان رسیده شب توقف نمود مجنون خان و آصف خان با جمعیت خود (که منتظر بودند) متواتر خبر مي‌فرستادند - اتفاقا دران شب خان زمان و بهادر خان در کمال غفلت بباده پیمائي اشتغال داشتند - هرکه ایلغار پادشاهي و قرب وصول را میگفت راهي مي‌انگاشتند - صبح دوشنبه غرهٔ ذي الحجه سال (۹۷۴) نهصد و هفتاد و چهار مجنون خان بر میمنه و آصف خان بر میسره جای یافته در عرصهٔ قریهٔ سکراول از مضافات الهآباد (که بفتحپور موسوم شده) بخان زمان رسیدند - پادشاه بر فیل بال سندر میرزا کوکه را در عماري نشانده خود بجای فیلبان سوار بود - بابا خان قاقشال در حملهٔ اول مخالف را از جا برداشته تا صف خانزمان برد - یکی از گریختگان بآسیمه سري بر خانزمان خورد - و دستار از

سرش افتاد - بهادر خان بر بابا خان تاخته بهزیمت آورد - پادشاه درین‌وقت بر اسپ سوار شدند - چون کار ناحق‌شناسان بناکامي ست بهادر خان دستگیر گشته (۲) فوجش رو بگریز آورد - خانزمان در جای خود ایستاده استفسار احوال برادر مي‌کرد - که ناگاه تیرے باو رسید - و تیر دیگر باسپش رسیده بزمین آمد - در پیادگي تیر از بدن خود میکشید - که فیلان تول پادشاهي در رسید - سومناتهه فیلبان فیل نرسنگهه (۳) را بقصد او راند - خان زمان گفت من از اعیان سپاهم - مرا زنده پیش پادشاه ببر - که ترا رعایت خواهند کرد - او گفت مثل تو هزار کس بے نام و نشان میگردند - بدخواه پادشاه کشته بهتر - پامال فیل ساخت - چون خان زمان را کس ندانست که چه شد پادشاه در معرکه ایستاده گفت - که هرکه سر مغلے از مخالف بیارد یک اشرفي بگیرد - و هرکه سر هندوستانیئے بیارد یکروپیه - یکے از ناراجیان سرش جدا کرده بود - دیگرے در راه بامید اشرفي ازو گرفته آورد - گویند ارزاني نام هندوئے (که صاحب اختیار خان‌زمان بود - و در خیل اسیران ایستاده ملاحظهٔ سرها میکرد) چون چشمش بر سر خان زمان افتاد آن سر را برداشته بر سر خود زد و در پای سمند دولت پادشاهي انداخت - که سر علي قلي همین است - عرش‌آشیاني از اسپ فرود آمده سجدهٔ شکر کردند

---

(۲) نسخهٔ [ب] بهادر خان درین وقت دستگیر گشته (۳) نسخهٔ [ب] فیل برسنگهه را ٭

و سر هر دو برادر بآگره و دیگر ممالک فرستادند * * قطعه *

* سر دشمنان تو استغفر الله *

* که خود دشمنان ترا سر نباشد *

* سخن بر سر دشمنت قطع کردم *

* که مقطع ازین جای بهتر نباشد *

فتح اکبر مبارک * تاریخ یافته اند - و دیگرے گفته * * قطعه *
۹۷۴

* قتل علي قلي و بهادر ز جور چرخ *

* جانان مپرس از من بیدل که چون شده *

* جستم ز پیر عقل چو سال وفات شان *

* آهے ز دل کشید و بگفتا دو خون شده *
۹۷۵ (۲)

خان زمان از امرای پنج هزاري و صاحب نام و شکوه بود - در همت و جود و سپاهگري و سرداري یکتائي داشت - با آنکه اوزبک بود اما چون در ایران نشو و نما یافته و مادرش نیز ازان جا بوده مذهب امامیه داشت - اصلا تقیه نمیکرد - و موزون طبع بود - سلطان تخلص مي نمود *

* خواجه جهان هروی *

خواجه امین الدین محمود مشهور بامینا - در فن سیاق

(۲) این تاریخ یک سال زیاده است اما چون حادثهٔ قتل ایشان در ماه ذي الحجه که آخر سنه ۹۷۴ است بوقوع آمده این قدر تفرقه رواست و ممکن که آهے کشودن، کنایه باشد از اخراج یک بطریق تعمیه *

ازسباق فرسان قلمرو حساب بود - خط شکسته را بغایت درست
مي‌نوشت - و در کفایت اموال و دیانت محاسبات مو شکافي میکرد
در سفر عراق ملتزم رکاب همایوني بود - پس ازان همواره مشمول
عواطف پادشاهي گشته چندگاه ببخشیگري شاهزاده محمد اکبر
اختصاص یافت - چون سریر فرمانروائي بجلوس اکبري فر و بها گرفت
بمنصب هزاري و خطاب خان جهان سرفراز گردید - و مدتها مدار
مهمات سلطنت برای رزین او بوده علم استقلال در میدان وزارت
هندوستان مي افراشت *

چون عرش آشیاني بجهت اصلاح مقدمات خان زمان شیباني
او را بهمراهي منعم خان و مظفر خان در کره مانکپور گذاشته
بدار الخلافهٔ آگره مراجعت فرمود پس ازان (که امرا از مهمات
آنحدود وا پرداخته در آغاز سال یازدهم متوجه حضور گشتند)
مظفر خان از قصبهٔ اناوه ایلغار نموده پیشتر بزمین بوس استسعاد
یافت - و شرح درونئ امرا ببیان واضح خاطر نشان نمود
خواجه جهان معاتب‌شده مهرکلان پادشاهي (که پیرایهٔ حال و افتخار
روزگارش بود) ازو گرفته رخصت سفر حجاز کردند - و باز بوسیلهٔ
مقربان درگاه گناه خواجه بخشیده آمد - و در سال نوزدهم سنه
(۹۸۱) نهصد و هشتاد و یک (که رایات پادشاهي بگشایش حاجي‌پور
و پتنه باهتزاز آمد) خواجه بواسطهٔ انحراف مزاج عنصري در جونپور
توقف گزید . چون عرش آشیاني بهمعناني فتح و نصرت مراجعت

بجونپور نموده متوجه آگره شد روزے درین منازل فیل مست
بجانب خواجه دوید - پایش بطناب بند شده افتاد - وحال او بیکبارگي
تباه گشت - اوائل شعبان سال مذکور سنه (۹۸۲) نهصد و هشتاد
و دو در حوالی لکهنؤ بساط زندگي در پیچید - میرزا بیگ سپهري
تخلص (که شاعرے خوش طبع بود) برادر زادهٔ خواجه است - چون
سرمایهٔ توکلے بهمرسانیده بود رو از ملازمت تافته منزوي گشت
در سنه (۹۸۹) نهصد و هشتاد و نه درگذشت - گویند سپهري بارباب
استحقاق پنهاني چیزے میداد - شعر اوست * بیت *

* از تبسم دفع زهر چشم خشم آلود کن *
* کز نمک سازند شیرین چون بود بادام تلخ *

* خان عالم چلمه بیگ *

پسر همدم کوکه است - که کوکلتاش میرزا کامران بود - از یاوري
طالع و مساعدت بخت منظور عواطف جنت آشیاني گشته
خدمت سفرچي‌گري داشت - چون در سنه (۹۶۰) نهصد و شصت
میرزا کامران را میل کشیده هردو چشم اورا از بینش معزول ساختند
میرزا از کنار دریای سندهه التماس سفر حجاز نمود - جنت‌آشیاني
بوداع میرزا با جمعی از مخصوصان بمنزل او تشریف ارزاني داشت
میرزا بعد لوازم احترام این بیت خواند * بیت *

* کلاه گوشهٔ درویش بر فلک ساید *
* که سایه همچو توشاهے فکند برسر او *

و بعد ازان این بیت بر زبان راند * * بیت *

* بر جانم از تو هرچه رسد جای منت است *

* گر ناوک جفا ست و گر خنجر ستم *

پادشاه (که جهان مردمي و مهرباني بود) رقتها فرموده بتودیع پرداخت - و روز دیگر حکم‌کرد که هرکه از ملازمان میرزا همراهي‌گزیند منع نیست - هیچکس اقدام ننمود - آنانکه لاف دوستي میزدند ترک آشنائي کردند - بچلمه بیگ کوکه (که باریاب حضور بود) فرمود - که تو همراه میروي - یا پیش ما مي‌باشي - او باوجود سبق خدمت درگاه و فرط عنایت پادشاه طریق وفا داري را بر لذات صوري مقدم شناخته بعرض رسانید - که لایق (۲) بحال خود چنان مي‌بینم که درین تاریک روزهای بینوائي و تیره شبهای تنهائي در خدمت میرزا باشم - جنت آشیاني حرف وفاداری اورا بغایت پسندیده باوجود آنکه خدمت حضور او پسندیده تر بود رخصت داد و آنچه نقد و جنس برای اخراجات میرزا قرار یافته بود حوالهٔ او کرده پیش میرزا فرستاد - و پس از واقعهٔ ناگزیر میرزا بملازمت عرش آشیاني استسعاد یافته در کمتر زمانے بمنصب سه هزاري و خطاب خانعالم سرمایهٔ افتخار اندوخت *

چون در سال نوزدهم عرش آشیاني باستدعای خانخانان [که داود کرراني‌را (که بدعوی دیار بنگ و بهار علم‌اشتهار مي‌افراشت)

(۲) نسخهٔ [ب] لایق خود *

در حصار پتنه محاصره نموده بود] بحوالي آن ورود فرمود و پس از ملاحظهٔ اطراف قلعه بنظر امعان تسخیر حاجي‌پور را (که آن قلعه ایست محاذي پتنه - و دریای گنگ بعرض دو کروه تخمینا بهزاران جوش و خروش درمیان این دو شهر میگذرد) از اسباب کشایش آن حصار دانسته فوجے بسرکردگی خانعالم تعین نمود او کشتي سواره بالا رویه بجانب دریای گندک رفته با آنکه از فراز قلعه بارش توپ و تفنگ بود از کشتیها برآمده برخش جولاني در آمد - بسیارے از مخالفان دران هنگامهٔ مردآزما فروشده قلعه مفتوح گشت - خانعالم مورد هزاران تحسین و آفرین گردید - و چون در همین سال بنگاله هم (که در تصرف داؤد بود) بے جنگ کشایش یافت و او باوڈیسه رفته دم نخوت میزد خانخانان سپهسالار بهراولی خانعالم باستیصال آن بدخصال بدانحدود رو آورد - بیستم ذی القعده سنه (۹۸۲) نهصد و هشتاد و دو در مقام تکروئي[2] مضاف اوڈیسه تقابل فئتین روداد - خانعالم از ریعان شباب و افزونی شهامت سررشتهٔ تدبیر گسیخت - و تیز جلوي کرده دور تر شتافت - و گروه اوقچي دست بکار برده معرکه زد و خورد شرار افزا شد - خانخانان ازین بے‌راه روي برآشفته درشت گویان بعقب برگردانید - و هنوز آن فوج انتظام شایسته نگرفته بود که گوجر خان مقدمة الجیش مخالف (که فیلان تیز رو مردانه را بقطاسهای سیاه و پوست جانوران سباع دندان

---

(۲) در [بعض نسخه] تکروئي ٭

و سر و گردن آنها بسته طرفه رعب و مهابت افزوده بود) رسید
اسپان فوج هراول را از دید این اشکال بوالعجب روی همت برگشت
و هیچ کوشش سودمند نشده زیاده تر سررشتهٔ جمعیت گسیخت
خانعالم (که بر اسپ آزمودهٔ بیهراس سوار بود) پای ثبات افشرد
و داد مردانگی داده بسیارے را علف تیغ بهادري ساخت - ناگاه
اسپ او از زخم شمشیر چراغ پا شد - از سر زین بر زمین آمد - و باز
بچستي خود را بر اسپ رسانید - درین اثنا فیلے مست عربده‌ناک
رسیده بر زمین انداخت - افغانان هجوم کرده کارش تمام ساختند
گویند پیش از جنگ میگفت - چنان بخاطر پرتو مي اندازد که
درین ناوردگاه جان بسپارم - توقع آنکه شرح جانفشانی مرا بپادشاه
عرضه دهند - طبع موزون داشت - شعر میگفت - همدمي تخلص
میکرد - این قطعهٔ مشهور ازوست * قطعه *

* ای که کردي بهرزه ریش سفید *
* یک بیک میکني ز بهر نمود *
* بزبان دادهٔ جواني را *
* ریش کندن کنون ندارد سود *

* خانخانان منعم بیگ *

از عمده‌های دولت جنت‌آشیاني ست - پدرش بیرم(۲) بیگ نام
داشت - هنگامیکه زمانه طرح ناکامي ریخت جولانگاهے جز ولایت

---

(۲) نسخهٔ [ج] میرم بیگ •

سند بنظر همایوني نیامد - روزے چند سایهٔ وصول بحوالي بهکر
(۲)
انداخت - و ازانجا برخاسته قلعهٔ سیهوان را محاصره نمود - میرزا شاه
حسین حاکم تتهه پیش آمده پاسداد طرق و بازداشت رسد غله
(۳)
پرداخت - اکثر عمدها بے رخصت بدر زدند - منعم‌خان (که سرگروه
همه بود) نیز خواست خود را با فضیل بیگ برادرش بکنار کشد -
پادشاه از روی احتیاط اورا مقید فرمود - و هرچند در سفر عراق
ملازم رکاب همایوني نبود اما بعد معاودت از ایران دیار همواره
در قرب و منزلت مي افزود - او هم مراتب دولتخواهي پاس
میداشت - زمانے [که جنت‌آشیاني باستطلاع و استشراف احوال
بیرام خان (که سخن چیندان حسد کیش از خود غرضي خلاف واقع
وا نموده بودند) متوجه قندهار شده در حین مراجعت خواستند
ایالت آنجا بمنعم خان نامزد نمایند] او عرض نمود که چون یورش
هندوستان پیش‌نهاد خاطر است تغیر و تبدیل این هنگام باعث تفرقهٔ
لشکر است - بعد از فتح مقتضای وقت بعمل خواهد آمد - لهذا
قندهار بر بیرام خان بحال ماند - در همان ایام سال (۹۶۱) نهصد
و شصت و یک در کابل باتالیقی شاهزاده محمد اکبر امتیاز اندوخته
در ازای این عطیه جشنے آراست - و پیشکشهای لایق گذرانید - چون
در آخر همین سال بتسخیر هندوستان انتهاض الویهٔ همایوني
واقع شده شاهزاده محمد حکیم را (که یک ساله بود) در کابل گذاشته

---

(۲) نسخهٔ [ب ج] سهوان (۳) نسخهٔ [ج] که سرگروه برهمه بود *

جمیع مهمات آن ولایت برای زین خان مذکور مفوض گردید - او مدتها فراهم آور پراگندگیهای آن ولایت بود - در هنگامے (که خاطر عرش‌آشیاني از بیرام خان منحرف شد) حسب‌الطلب در ذی‌الحجه سنه (۹۶۷) نهصد و شصت و هفت هجري سال پنجم جلوس در منزل لودهیانه (۲) (که پادشاه در تعاقب بیرام خان بودند) شرف ملازمت دریافته بمنصب وکالت و خطاب خانخانانی سر افتخار برافراخت و در سال هفتم (که اتکه خان بتیغ بے اعتدالی ادهم خان شهادت یافت) منعم خان (که در خفیه مغوي بود) مغلوب واهمه شده فرار نمود - عرش‌آشیانی اشرف‌خان میر منشي را فرستاد - که باستمالت و طمانینت کوشیده برگردانید - روزے چند نگذشته که باز بهمان توهم بعزیمت کابل از آگره بدر زده راه دامن کوه گرفت - و بعد تکاپوی شش روزه در پرگنهٔ سرور (که بجاگیر میر محمود منشي بود) اتفاق عبور افتاد - عامل آنجا آثار خوف از ناصیهٔ احوالش دریافته خواهي نخواهي مقید ساخت - چون دران نواحي سید محمود خان بارهه (که از امرای عظام بود) نیز جاگیر داشت ازین قضیه مطلع شده معلوم کرد که خانخانان است - وقت را مغتنم دانسته آداب مردمي بتقدیم رسانید - و باعزاز تمام بملازمت پادشاهي آورد عرش‌آشیاني بدستور سابق بمنصب وکالت اختصاص بخشید - چون پسرش غني خان (که از جانب پدر بنظم و نسق کابل مي‌پرداخت)

---

(۲) در [اکثر نسخه] لودهانه *

از مستی جوانی و ریاست و بد مصاحبی سود خود بزیان دیگران اندیشیده به ستیزه کاری نشست و باحوال میرزا محمد حکیم هم تفقدے نمیکرد ناچار ماه جوجک (۲) بیگم والدۂ میرزا و هواخواهانش باتفاق فضیل بیگ کور و ابوالفتح پسرش (که از حکومت برادر زاده پیوسته پیچ و تابے داشت) کمر همت بسته دروقتیکه غنی خان از سیر فالیز برگشته می‌آمد دروازۂ شهر بررویش بستند - او چون دید (که سعی پیشرفت نیست - و احتمال دستگیر شدن‌است) دل از کابل برداشته راه هندوستان گرفت - بیگم وکالت میرزا نامزد فضیل بیگ ساخته پسرش را نائب قرار داد - و تقسیم جاگیر و تجویز خطابهای عمده بمیان آورد - و پس از چندے بستم نیرنگهای ابوالفتح از جا رفته باتفاق شاه ولي و غیره کارش در مستی بانجام رسانیده فضیل بیگ را نیز گرفته کشت *

چون برهم زدگی کابل بعرش آشیانی رسید منعم خان‌را (که مشتاق آندیار بود) اتالیق میرزا محمد حکیم نموده در سال هشتم با فوجے شایسته بطریق کمک رخصت فرمود - که هم انتقام پسر کشد و هم تدارک خرابیها نماید - منعم خان حسابے از کابلیان برنداشته بے‌آنکه کمک ملحق شود باستعجال روانه شد - بیگم (که ولي اتکه را باستشمام غدرے بعدم آباد فرستاده حیدر قاسم کوه بر را وکیل قرار داده خود بتمشیت امور مي پرداخت) باستماع این خبر

---

(۲) در [بعض نسخه] چوچک *

مردم از اطراف جمع کرده با میرزا بعزم رزم برآمد - و متصل جلال‌آباد تلاقی فریقین شد - شکست بر منعم خان افتاده اسباب و اثاثهٔ امارت بغارت داده از اندیشناکی غنیم هیچ جا توقف مناسب ندیده بملک گکهران درآمد - و عرض داشت نمود - که روی آمدن حضور ندارم - یا رخصت مکه شود - یا درین ضلع جاگیر مرحمت گردد که سامان خود درست کرده بملازمت رسم - عرش آشیانی از کمال قدرداني جاگیرهای هند بحال داشته بحضور طلبید - او مجددا بعواطف بیکران پادشاهي اختصاص یافته مدتها بحراست دارالخلافهٔ آگره مي پرداخت - چون در سال دوازدهم خانزمان و بهادر خان بجزای کردار رسیدند تعلقهٔ هر دو برادر از جونپور تا کنار آب چوسا بدو تفویض یافت *

خانخانان در همین‌سال بحسن تدبیر و کارداني با سلیمان‌کرراني حاکم بنگاله و بهار طرح آشتي انداخته سکه و خطبهٔ پادشاهي در ولایت بنگاله نیز مقرر نمود - او از امرای سلیم شاهي بود هنگامیکه بنگاله بدست شیر شاه افتاد حکومت آنجا بمحمد خان نامي (که قرابت قریبه داشت) سپرد - پس از ارتحال سلیم شاه او بریاست عامه سر برآورده درگذشت - پسرش بهادر خان خطبه و سکهٔ آنجا بنام خود کرد - و عدلی مشهور را (که دعوی سلطنت هندوستان میکرد) بجنگ کشت - و پس از مدتے بمرگ طبعي[2]

---

(۲) یا طبیعي باشد *

درگذشت - برادر خردش جلال‌الدین قائم مقام او گردید - تاج خان کررانی (که با برادران از عدای گریخته به بنگاله اقامت نموده بود) گاهی با او مخالفت و گاهی موافقت میکرد - چون او نیز بعدم فرشد ریاست بنگاله و بهار بتاج خان قرار گرفت - و بعد ازو ببرادرش سلیمان خان منتقل گشت *

پس از صلح خانخانان اودیسه نیز برگرفته راجهٔ آنجا را بغدر کشت - و در سنه (۹۷۹) نهصد و هفتاد و نه رخت هستی بربست پسر کلانش بایزید جانشین شده از زیاده سری خطبهٔ آندیار بنام خود ساخت - خانخانان را با او بر سر بهار پرخاشها روداد - چون از نخوت و استکبار با اعیان آن مملکت در مقام سخت گیری آمد هانسو پسر عمان (که عمزاده و دامادش میشد) ازو رنجیده برخی را بران داشت که او را از هم گذرانیدند - لودي خان (که نفس ناطقهٔ آن ولایت بود) پسر خرد سلیمان داؤد نام را بسروري برداشت و هانسوی مذکور را بقتل رسانید - گوجر خان کررانی (که میر شمشیر خود را میگرفت) در صوبهٔ بهار پسر بایزید را بکلانی برآورده باهم مخالفت کردند - لودي با لشکر فراوان از بنگاله بقصد بهار روانه گشته بمکر و تزویر گوجر را ایل خود ساخت *

و چون خانخانان بر طبق حکم والا بتسخیر ولایت بهار کمر بسته از دریای سون گذشت داؤد بنابر توهمی که از لودي بهم رسانیده بود او را از میان برداشته در قلعهٔ پتنه متحصن گردید - پس از امداد

محاصره عرش‌آشیاني حسب التماس خانخانان در سال نوزدهم سنه (۹۸۲) نهصد و هشتاد و دو از آگره برکشتیهای کلان (که بتازگي ترتیب یافته بود) شرق رویه بدریا نوردي در آمدند - با آنکه در راه لختی کشتیها طوفاني شده فرو رفت در دو ماه و هشت روز ورود رایات پادشاهي بسواد پتنه گردید - گویند چون پادشاه بتعجیل متوجه پتنه گردید در گنگداس پور (۲) بسید میرک اصفهاني جفري باستکشاف مستقبل احوال امر نمود - او کتاب جفر طلبیده این بیت استخراج کرد * بیت *

* بزودي اکبر از بخت همایون *
* برد ملک از کف داؤد بیرون *

عرش آشیاني گرفتن حاجي‌پور را (که آن روی آب گنگ مقابل پتنه واقع شده) موقوف‌علیه فتح پتنه دانسته اهتمام بتسخیر آن نمود پس از کشایش آن داؤد سراسیمه شده براه دریا بنگاله رویه فرار گزید - اکثر سپاهش در گریختن بقتل رسیده پتنه با غنائم موفوره بتصرف در آمد * فتح بلاد پتنه * تاریخ است * ۹۸۲

خانخانان پس ازین فتح به تیولداری بهار کامیاب گشته با بیست هزار سوار بکشایش بنگاله و مالش داؤد دستوري یافت افغانان از رعب و تسلط عساکر منصوره همت بای داده بے جنگ و جدل مکانهای مستحکم گذاشته بدر میزدند - خانخانان هرجا را

(۲) نسخهٔ [ج] کنک راس پور *

استحکام داده پیش روانه میشد - تا آنکه داؤد بجانب اودیسه گریخت - آن خان (۲) سپه سالار فوجی بسرکردگی محمد قلي خان برلاس بدنبال او کسیل نموده خود بثانده (که مرکز بنگاله است) در آمده بانتظام ملک پرداخت - کار پردازان حضور عوض جاگیر بهار در بنگاله تنخواه نمودند - و چون داؤد مابین بنگاله و اودیسه در استحکام مداخل اهتمام نموده اقامت گزید و محمد قلي خان برلاس (که در تعاقب بود) رخت هستي بربست خانخانان بصوابدید راجه تودرمل خود از ثانده متوجه شد - در همین سال بین الفریقین محاربهٔ عظیم پیوست - گوجر (۳) (که مقدمهٔ مخالف بود) هراول و تول را برداشته متفرق ساخت - کمی از ملازمان خانخانان توفیق نیکو خدمتي و ثبات پائي نیافت - مگر خود با معدودے بناموس دوستي زخمهای مردانه خورد - چنانچه پیوسته میگفت که اگرچه زخم سر به شد اما به بینائي نقصان رسید - و جراحت گردن اندمال یافت - اما آنقدر توانائي نیست که عقب توانم دید و از زخم دوش دست چنانچه باید بسر نمي‌رسد - و با چنین زخمهای عنیف نمیخواست بر گردد - هوا خواهان عنان گرفته بر آوردند - گوجر در معرکه قرار فتح بخود داده بلند میگفت که کار خانخانان باتمام رسید - دیگر امتداد (۴) در جنگ چیست

---

(۲) نسخهٔ [ب] آنجا سپهسالار (۳) در [بعضی نسخه] که در مقدمهٔ
(۴) نسخهٔ [ج] امتداد جنگ ●

و آهسته میگفت با وصف فیروزي خاطر نمیشگفد - که ناگاه تیر سه
بار رسیده در گذشت - داؤد (که در مقابلهٔ راجه تودرمل بود)
هراس بخود راه داده آوارهٔ دشت ادبار شد - خانخانان پس از
چنان نا امیدي بچنین فتح شگرف ارجمندي یافته راجه را با شاهم
خان جلایر بتکامشي تعین کرده خود هم با آنکه زخمها اندمال
نیافته بود روان شد - داؤد در قلعهٔ کٹک اڑیسه رفته متحصن گردید
و آخرالامر بدر لابه و چاپلوسي زده عهد و پیمان درمیان آورد - و بشرط
قبول نوکري پادشاهي ملاقات قرار یافت - خانخانان غرهٔ محرم
سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه بزم مصالحت ترتیب داده بانواع
آرایش (که حیرت افزای نظارگیان بود) جشن آرا گردید - اعیان دولت
باستقبال شتافته داؤد را آوردند - خانخانان تا سر گلیم پذیره
گشته گرمجوشیها نمود - او شمشیر خود کشوده گذاشت - یعني
از سر سپاهگري بر آمدم - و خود را بخدمت درگاه پادشاهي سپردم
تا بدانچه مصلحت دید ارکان خلافت باشد بجا آرند - و صاحب
طبقات اکبري گوید که داؤد شمشیر را گذاشته بخانخانان گفت که
هرگاه بمثل شما عزیزان زخم رسد از سپاهگري من بیزارم *

بالجمله خانخانان شمشیرش را بملازمان خود سپرده پس از
زماني از جانب عتبهٔ سلطنت خلعتي والا داده کمر شمشیر مرصع
حمائل ساخت - و گفت که ما کمر شما را بنوکري پادشاه مي‌بندیم
برخي محال اڑیسه بتیول او مقرر داشته شیخ محمد برادر زاده اش را

همراه گرفته معاودت نمود - و درین وقت خانخانان شهر گور را
(که در زمان پیش دار الملک بنگاله بود) مستقر گردانید - بجهت
آنکه گهوڑاگهات (که چشمه زی فتنه اندوزان است) نزدیک است
غبار شورش آن حدود یکبارگي فرو نشیند - و نیز این جای دلکشا
(که قلعهٔ شگرف و عمارات سترگ دارد) تعمیر پذیرد - غافل ازین که
بتداول روزگار و خرابی عمارات هوای آنجا خواص سمیت اکتساب
نموده - خاصه در زمان سپري شدن موسم باران - که در اکثر بلاد بنگاله
آب گردش شود - هرچند شناسندگان آن مرز گفتند مفید نیفتاد
با آنکه سیزده امیر نامی عمده (مثل اشرف خان و حاجي محمد
خان سیستاني) و بسیارے از اوساط و عوام بر بستر نیستي غنودند
چون بر خلاف رای مردم اندیشیده بود عبرت نمیگرفت - پس
ازانکه این بلیه از اندازه درگذشت در چاره گري شده شورش
جنید کرراني را (که در صوبهٔ بهار برخاسته بود) دست آویز ساخته
برآمد - چون بټانده رسید باندک بیماري سال بیستم سنه مذکور که
(۹۸۳) نهصد و هشتاد وسه هجري بود پیمانهٔ حیاتش لبریز گشت *

عجب از سخن نشنوی این کهنه مدبر روزگار - با همه تجربه
و پاس مراتب جهات ترکانه بکار برده دستی بتوکل عام پسند زد
و جهانے را در گرداب فنا انداخت - توکل خاصان بارگاه تحقیق
آنست که حفظ مراسم تدبیر بر فروغ خرد (که کارساز عالم اسباب
است) داشته کارسازی آنرا بایزد بیچون حواله کنند - نه بآن عقل

صواب اندیش و اسباب ظاهر - اگر خروج از وبا مکروه داشته اند
ولوج هم بدان ممنوع است *

خانخانان از اعاظم امرای پنجهزاري و سپه سالار اکبري ست
بمراتب سرداري و سپه کشي شناسا و بمراسم بزم و رزم دانا بود
مدت چهارده سال در امیرالامرائي و سپه سالاري گذرانید - چون
اولاد نداشت اموال ناطق و صامت او در سرکار والا ضبط گردید
سابق گذشت که غني خان پسرش با هزاران یاس و حسرت از کابل
برگشته بهندوستان مي آمد - چون در راه بپدر ملحق گردید
خانخانان بناخوشي که ازو داشت باخراجش پرداخت - او برهبري
قسمت نزد عادل شاه بیجاپوري رفته روزے چند بسر برده مسافر
ملک فنا گردید - از ابنیهٔ خانخانان (که بمرور دهور و مضي ایام
یادگار خواهد ماند) پل جونپور است - که *صراط المستقیم* (۹۸۱)
تاریخ آنست - و از اعاظم جسور ممالک محروسه است *

* خان جهان حسین قلي بیگ *

خواهرزادهٔ بیرام خان خانخانان است - پدرش ولي بیگ ذوالقدر
در زمان دولت خان مزبور بجهانگیر عمده و اعتبار بلند بر جمیع
امرا تفوق و برتري مینمود - در جنگ قصبهٔ دکدار جالندهر (که
مابین بیرام خان و شمس الدین خان اتکه واقع شد) زخمها برداشته
دستگیر گردید - و بهمان جروح مولم در گذشت - عرش آشیاني
که همه شورش و آشوب مزاج بیرام خان از اغوای او میدانستند)

سرش را بریده بمملکت شرقیه فرستادند - حسین قلي بیگ (که
باصابت راي و متانت خرد اتصاف داشت) خانخانان در ایام
انحراف مزاج پادشاهي مصحوب او اسباب و ادوات امارت خود را
از میوات بحضور فرستاد - که شاید در لباس نیازمندي وضعیف‌نالي
کارے تواند ساخت - در همان اثنا رکضت خانخانان به پنجاب (که
مصرّح بغي و فساد بود) پیدائي گرفت - او را بنابر مصلحت حوالهٔ
آصف خان عبدالمجید (که بحکومت دهلي امتیاز یافته بود)
کردند - که آدمیانه نگاهدارد - و گزندے نرساند - پس از انقضای
قضیهٔ بیرام خان مشارالیه رهائي یافته همواره باندازهٔ خدمت
واخلاص مشمول عواطف میبود - در سال هشتم سنه (۹۷۱) نهصد
و هفتاد و یک (که میرزا شرف الدین حسین احراري بے جهت
از حضور فرار نمود) عرش آشیاني حسین قلي بیگ را بخطاب
خاني و تیولداري اجمیر و ناگور از تغیر میرزا اعتبار افزوده بتعاقب
نامزد کردند - و چون میرزا جنگ نا کرده از ممالک محروسه بدر
رفت حسین قلي خان بے تعب و مشقت آن مملکت را متصرف
گشته از قرار واقع به بندوبست پرداخت - و قلعهٔ جودهپور را
(که مسکن و مقر راي مالدیو است - و او بمزیت جاه و افزوني
نوکر از سائر راجهاي هند امتیاز داشته - و بعد از انتقال او پسر
خردش چندر سین جانشین بود) در اندک زمانے مفتوح ساخت
و در ایام محاصرهٔ چیتور در تعاقب رانا اردي سنگهه مساعي فراوان

بظهور آورد - و مورد آفرین و تحسین گردید *

چون سال سیزدهم امرای اتگه خیل از پنجاب حضور طلب شدند حکومت آندیار (که از اعاظم ممالک پادشاهي ست) بحسین قلي خان تفویض یافت - اما بنابر پیش آمد مهم رنتهپور جدائي نگزیده بلزوم رکاب فتح انتساب مباهات مي‌اندوخت - پس از کشایش آن قلعهٔ متین چون دارالخلافهٔ آگره مهبط الویهٔ ظفرطراز گردید بمحال متعلقه رخصت یافت - و در سال هفدهم بعزیمت تسخیر قلعهٔ نگرکوت (که در تصرف راجه جیچند بود - و بعد حبس او بسرش بدیچند خود را در مقام پدر دانسته و اورا مرده انگاشته بسرکشي در آمد) حسب الحکم انتهاض نمود - چون قریب بدهمتهري رسید جنو (۲) نام ضابط آنجا بقرابت جیچند متوهم گشته خود را بکنار کشید - لیکن وکلا فرستاده متعهد راهداري شد خان جمعی از ملازمان خود را برسم تهانه‌داري در موضعیکه برسر راه واقع بود گذاشته پیشتر متوجه گردید - چون بقلعهٔ کوتله رسید (که در ارتفاع بفلک دعوی همسري مینمود) توپ‌چند از بالای کوهے (که محاذی قلعه بود) سر داده هوش از محصوران ربود - آنها وقت شب راه گریز پیش گرفتند - ازانجا (که این قلعه سابقا براجه انمچند (۳) راجهٔ گوالیار تعلق داشت - و راجه رامچند جد جیچند آنرا بزبردستي گرفته بود) براجهٔ گوالیاري (که از اولاد انمچند بود) سپرده تهانهٔ خود

---

(۲) نسخهٔ [ب] خهو نام (۳) نسخهٔ [ب] ایمچند و نسخهٔ [ج] اتمچند *

برنشاند - و چون پیشتر تشابک اشجار بمرتبهٔ بود (که عبور موکب بدشواري میشد) حشرے را بجنگل بري برگماشته هر روز بقدر میسور راه مي پیمود - اوائل رجب سنه (۹۸۰) نهصد و هشتاد حوالیِ نگرکوت مخیم فوج منصوره گردید - و در صدمهٔ اولی حصار بهون (که بتخانهٔ مهامائیِ آنجاست) بتصرف درآمد - و جمے غفیر از راجپوتیه و براهمه (که بقصد ثواب قدم ثبات افشرده بودند) بدارالبوار شتافتند - و پس ازان شهر بند بیرون نگرکوت نیز بدست آمده ساباط و سرکوب طرح انداختند - و هر روز بتوپاندازي در انهدام عمارات و اعدام جانداران میکوشیدند - چنانچه در وقت (۲) طعام خوردن راجه بدیچند توپ کلان سردادند - که قریب هشتاد کس در زیر دیوار بگو هلاک فرو رفتند *

بالجمله کار قلعه نزدیک بانجام رسیده بود (۳) که ناگاه آشوب آمدآمد میرزایان باغیه ابراهیم حسین میرزا و مسعود میرزا ولایت پنجاب را بر شورانید - و غلای تمام نیز در لشکر پیدا شد - ناچار حسین قلي خان به پیشکش پنج من طلا و اقمشهٔ بسیار بصلح گرائیده در پیش خانهٔ راجه جیچند مسجدے طرح انداخته در دو روز پیشطاق بر آوردند روز جمعه اواسط شوال سنه مذکور خطبهٔ پادشاهي خوانده حسین قلي خان ازانجا برخاست - و باتفاق اسمٰعیل قلي خان و میرزا یوسف خان رضوي بدنبال فیهٔ باغیه شتاب آورد - و در قصبهٔ

(۲) نسخهٔ [ب] روزے در وقت (۳) نسخهٔ [ج] رسانیده بود *

(۲)
تلنبه چهل کروهی ملتان بیخبر بر سر آنها رسیده بین الفریقین جنگ پیوست - ابراهیم حسین شکست خورده بملتان فرار نمود و مسعود حسین با چندے همراهان گرفتار گشت - حسین قلي خان در سال هیژدهم سنه (۹۸۱) نهصد و هشتاد و یک (که عرش آشیاني از فتح گجرات معاودت باگره نمود - و امرا از اطراف و جوانب بتهنیت فراهم آمدند) بحضور رسیده مسعود حسین را چشم دوخته و دیگر اُساری را در پوستهای گاو (که شاخها ازان جدا نساخته بودند) در آورد - و بهیئتی غریب از نظر گذرانید - پادشاه از فرط کرم و مروت چشم میرزا کشوده اکثرے را جان‌بخشي فرمودند - و حسین قلي خان بمنصب عمده و خطاب خانجهاني (که درین سلطنت بعد از خانخاناني زیاده برین خطاب نیست) لوای بلندنامي بر افراخت - و چون میرزا سلیمان والی بدخشان از تسلط میرزا شاهرخ پسرزادهٔ خود پناه بدرگاه اکبري آورد بخانجهان حکم والا شرف نفاذ گرفت - که با فوج جرار صوبهٔ پنجاب بهمراهی میرزا ببدخشان شتافته آن دیرین حکومت را بر مسند ایالت آن دیار متمکن سازد - درین اثنا سال بیستم سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه منعم خان خانخانان صوبه‌دار بنگاله ودیعت حیات سپرد - و اختلال عظیم دران ملک پدید آمد - امرای کمکي از سمّیت هوا (که دران ولایت بهم رسیده) بیمناک گشته و استیلای داؤد افغان
(۳)

(۲) نسخهٔ [ب] تلهنه (۳) در [اکثر نسخه] و بسبب استیلای ه

(که دعوی ریاست آن مرز و بوم میکرد - و دریغولا نقض عهد نموده بتازگي سر بشورش برداشت) سرباري شده یک دفعه مکانها گذاشته ازان مملکت برآمدند - ازانجا (که اهم را بر مهم گزیدن عمده قانون جهانداري ست) بادشاه خانجهان را بسرعت از پنجاب طلب حضور نموده بصوبه‌داری بنگاله نامزد فرمودند - و راجه تودرمل را (که بشجاعت و کارداني اتصاف داشت - و دران صوبه کارهای نمایان کرده بود) همراه ساختند - امرای بنگاله در حوالی بهاگلپور بهار بخانجهان بر خورده بعضی بعذر بد هوئي از معاودت تقاعد نمودند و برخی اختلاف مذهب را تقریب کرده بهرزه گوئي در آمدند خان جهان (که کهنه سردارے مزاج گرفتهٔ پی بر کرده بود) از جا نرفت - و بدلاسا و دلدهي پرداخته بهیئت مجموعي راهي گشت و با آنکه اکثر الوس چغتائي بودند و بسرداری قزلباش تن در نمیگذاشتند گڈهي را (که دروازهٔ بنگاله است) باندک سعي مستخلص ساخته تا ماندهٔ ملک از دست رفته را بتصرف آورد - و بحسن تدبیر در گرد آوری پراگندگیها کوشید - داؤد خان کرراني آک محل را مستحکم ساخته در مقابل عساکر بادشاهي نشست - هر روز جنگے میشد - و آویزشے رومیداد - هرچند خانجهان و راجه تودرمل کوشش فراوان بجا مي‌آوردند از کم همتیهای مردم کار پیش نمیرفت روزے خواجه عبدالله نقشبندي با برخی از ملازمان از مورچال خود پیشترک رفته طلبکار نبرد شد - جمعے انبوه از مخالف در عرصهٔ پیکار

پیشدستي نمودند - همراهان رفاقت نگزیده - خواجه از نجابت ذاتي
پای جلادت افشرد - و نقد جان درباخت - چون این خبر بعرش آشیاني
رسید متاسف گشته بمظفر خان صوبه‌دار بهار فرمان واجب الاذعان
توقیع یافت - که زود با جاگیرداران آن حدود بفوج بنگاله پیوندد
همین که در سال (۹۸۴) نهصد و هشتاد و چهار مظفر خان با سپاه
صوبهٔ بهار ضمیمه گردید خان‌جهان بتسویهٔ صفوف پرداخته معرکه آرا
گشت - اتفاقا شبیکه آبستن صبح فیروزي بود توپے از لشکر پادشاهي
بر چهار پائیهٔ (که جنید کرراني عم داؤد غنوده بود) رسید - و از
مصادمهٔ پایه (۲) ران او خورد گشت - بعد ازان (که آویزشهای سخت
زنگ زدای جوهر مردانگي گردید) کالا پهاڑ سردار میمنهٔ مخالف
زخمي رو بفرار آورد - و هنوز جنگ بقول نرسیده که سنگ تفرقه در
جمعیت غنیم افتاد - افغانان دل بای داده سراسیمهٔ دشت هزیمت
گشتند - و بسیارے بتعاقب بهادران علف تیغ بیدریغ شدند - داؤد
میخواست بطرفے بدر زند - در خلاب اسپش پای بند شده دستگیر
گردید - چون پیش خان‌جهان آوردند ازو پرسید که پیمان بستن
و سوگند خوردن با خانخانان چه شد - از بے‌آزرمي جواب داد - که
آن پیوندے بود زباني - تا داستان دوستي سرائیده عهد تازه اساس
یابد - خانجهان فرمود تا اورا از گرانباري سر شوریده مغز سبکسار
گردانند - و همان زمان سرش بسید عبدالله خان داده روانهٔ حضور

(۲) نسخهٔ [ا ج] مصادمه تا پران او *

ساخت - اورا پادشاه بر اسپ بام نزد خانجهان فرستاده بود - که هم مژدهٔ فتح راجه مانسنگه کچهواهه (که با رانا نزد کوکنده نبرد آرا گشته لوای چیره دستي افراشت) و هم نوید نهضت موکب پادشاهي بامرای دیار شرقي رساند - اتفاقا وقت رخصت فرموده بودند چنانچه این مژده مخبري ازان طرف نیز بشارت کشایش بنگاله خواهي آورد - سید عبد الله خان در یازده روز هنگامے (که پادشاه از فتحپور بعزیمت یورش آن مملکت برآمده بود) رسیده سر آن فتنه سگال را در جلوخانه انداخت - غریو از عالمیان برخاست و فتحنامها باطراف قلمي شد - خانجهان پس ازین فتح نمایان راجه تودرمل را روانهٔ حضور نموده خود بصوب ساتگانون (که زن و زاد داؤد دران حدود بود) لشکر کشید - جمشید خاصه خیل او بآویزش درآمده سترگ هزیمت یافت - و مادر داؤد با منتسبان خود روی نیاز آورد - و آن ملک (که از قدیم آنرا بلغاک خانه نامند - یعني از شورش بدگوهران آن سرزمین هیچ گاه خالي نباشد) بنیروی همت و مردانگي خانجهان از سر نو بحیطهٔ ضبط در آمده مورد امن و عافیت گردید - راجه ملگوسائین زمیندار ولایت کوچ نیز فرمان پذیر گشت - خانجهان پیشکش از نفائس آنجا با پنجاه و چهار فیل نامور ارسال حضور داشت - چون بعضے افغانان بولایت بهاتي شورش افزا بودند و عیسی زمیندار آنجا سرتابي مي‌ورزید در سال بیست و سیوم روی بدان صوب آورده لشکرے پیش فرستاد - پس از آویزش

سختی عیسی شکست خورده راه گریز سپرد - و افغانان زینهاری گشتند - خان جهان مقضیّ المرام معاودت نموده بصحت پور (که در حوالی تانده شهرے اساس نهاده بود) پیوسته علم عشرت و کامرانی بر افراشت - چون انجام هر نشاطے باندوهے سرشته اند و آخر هر کمالے بزوالے پیوسته * بیت *

* نیکو نبود هیچ مرادے بکمال *
* چون صفحه تمام شد ورق بر گردد *

خان جهان در کمتر زمانے بر بستر رنجوری افتاده یک و نیم ماه کشید - هندی پزشکان نافهمیده دواها بکار بردند - در همین سال سنه (۹۸۶) نهصد و هشتاد و شش رخت هستی بر بست - از امرای پنجهزاری اکبری ست - پسرش رضا قلی سال چهل و هفتم اکبری بمنصب پانصدی سه صد سوار سرفراز گردید *

* خواجه شاه منصور شیرازی *

ابتدا در ملازمان اکبری اختصاص داشته بمشرفی خوشبوی خانه مامور بود - مظفر خان دیوان در مقام بے التفاتی شده بمهمات او پیچید - روزے با مظفر خان آویزش زبانی کرده بودن خود متعذر دیده حرمان‌گرا شد - پس از ناکامی بجونپور رفته از رشادتیکه داشت دیوان خانزمان گردید - و بعد ازو بمنعم خان خانخانان پیوست و رتق و فتق مهمات او پیش‌گرفت - چون روزگار سپه سالار سپری شد راجه تودرمل بجهت محاسبات سرکار مقید و مسلسل ساخت

ازانجا (که در ایام دیوانیِ خانخانان بجهت مهم سازی او بدربار آمده از ادای سخن نویسندگي و سنجیدگیِ او با کاردانی و معامله فهمي معلوم عرش‌آشیانی شده بود) بے وسیلۂ غیرے در سال بیست و یکم (۲) سنه (۹۸۳) نهصد و هشتاد و سه خواجه را مشمول عنایت ساخته بخدمت وزارت سر بلند فرمود - خواجه بخراست درست و دانش رسا کارها را بهین رونقے داده کهنۂ معاملات را منقح ساخت - و چون ضابطه آن بود (که هر سال برخے کار دانان راستي‌منش بآوردن تفصیل هر ناحیه و پرگنه تعین گشته سال بسال دستور العملے در ادای حقوق دیواني از روی آن قرار گرفتے) پس ازانکه ممالک محروسه وسعت پذیرفت بدین نمط کار بدشواري کشید - چه آن نگاشتها بتفاوت رسیدے - و سپاه و رعیت گزند یافته خواهش باني و فاصل شورش افزودے - و هم نرخ واقعي گذارش نمي یافت - لهذا خواجه در سال بیست و چهارم حال ده سالۂ هر پرگنه از مراتب کشت و کار و ارزش و نرخ شناخته دهم بخش را مال هرسال قرارداده گزین‌نسخۂ انتظام داد - و درهمین سال باستصواب خواجه قسمت آباد هندوستان (که هنوز اوڑیسه و کشمیر و ٹهٹه و دکن مفتوح نگشته بود) بدوازده بخش شایسته قسمت پذیرفت - و هر بخش را صوبه نامیده سپه سالار و دیوان و بخشي و میر عدل و صدر و کوتوال و میر بحر و واقعه نویس نامزد شدند *

---

(۲) نسخۂ [ج] هشتاد خراجه را *

و چون خواجه در دقت و جزرسي و کفایت‌اندوزي و سخت‌گیري ید طولی داشت در سال بیست و پنجم درصدد باز یافت مطالبهای پیشین شده[2] - بنابر آنکه هوای ولایت بنگاله با سپ ناساز بود سپاه آنجا را علوفهٔ ده بیست و سپاه بهار را ده پانزده افزوده بودند خواجه با آنهمه سخن سنجي و دقیقه یابي از هنگام نشناسي و قباحت نا فهمي وقت مدارا را از ازان گرفت و گیر فرق نکرد و ندانست که درین وقت (که سپاه در یساق دور دست گرم جانفشاني ست) سزاوار رعایت و افزوني ست - نه کاهش و کمي بنگاله را ده پانزده و بهار را ده دوازده قرار داده جهت باز خواست بمظفرخان احکام برنوشت - او (که از دیواني بسپه‌سالاري رسیده بود) حساب را از سر سال برگرفته طلبگار فراوان زر شد - امرای بهار و بنگاله ازین کفایت بے محل و باز خواستهای بیجا یکدفعه راه بیوفائي گزیده سر بشورش برداشتند - چه فسادها که برنخ است - و چه خونها که ریخته نشد - راجه تودرمل (که بعناد همچشمي وهم پیشگي منتهز قابو بود) دریاوقت بعرض رسانید - که وزیر باید براستي گردآوری مال نموده در نگاهداشت ملازمان دیده وري بکار برد و از بایست وقت درنگذشته در داد و ستد در درشتي و نرمي میانه روي گزیند - نه که مستوفي بود - که بدقت مزاجي جز باقي کشیدن و مال افزودن کارے نداشته باشد *

---

(۲) نسخهٔ [ج] پیش شده *

از طبقات ظاهر میگردد - که راجه تودرمل از ولایت شرقیه عرضي نموده بود - که معصوم خان فرنخودي را بانواع تدبیر و مدارا همراه دارد - خواجه شاه منصور بوی خطوط درشت نوشته - و زر بسیار بر ذمه‌اش بر آورده - و همچنین بترسون محمد خان که از امرای کبار و سرداری لشکر بنام او بود - درین وقت (که صد امیدواری باید داد) تهدید چه لازم بود - لهذا پادشاه خواجه را عزل نموده بشاه قلي خان محرم چند روز حواله کردند - اما چون خیرخواهي و دماغ سوزی او ذهن نشین شده بود مجددا بعنایت خلعت وزارت قامت قابلیت اورا بر آراستند ٭

اتفاقا در همین سال میرزا محمد حکیم بترغیب معصوم عاصي (۲) (که سر حلقهٔ باغیان بهار و بنگاله بود) از کابل آمده در پنجاب خلل انداز گردید - و عرش آشیاني عازم آن سمت شدند - اهل عناد پروانچهٔ چند بخط منشي میرزا بنام خواجه از نظر گذرانیده اورا باتفاق و جانب داری مخالف متهم کردند - قضا را ملک ثاني (که از قدیمان (۳) میرزا و دیوان او بود - و خطاب وزیرخان داشت) درین وقت جدائي گزیده در منزل سونپت ملازمت دریافت - و بنابر ربط سابق بمنزل خواجه فرود آمد - چون شهرت گرفته بود [که او بجاسوسي آمده - چه درین وقت (که میرزا برسر تسخیر هندوستان ست) جدا ساخته فرستادن او خالي از تدبیرے نخواهد بود] اتهام سابق را

---

(۲) نسخهٔ [ب] معصوم خان عاصي (۳) نسخهٔ [ج] قدیمیان ٭

یاور افتاد - و بعد استفسار بعضی سخنان خواجه نیز مقوی ظن شد - درین اثنا خطوط جعلی خواجه را (که بمیرزا حکیم نوشته بود) بنظر پادشاه در آوردند - و خط شرف بیگ عامل او نیز رسید - چون وا کردند مرقوم بود که فریدون خان میرزا را ملازمت کردم - او مرا بخدمت میرزا برد - با آنکه بجمیع پرگنات عمال تعین شده پرگنهٔ ما را معاف داشتند - گویند هنوز پادشاه در احوال او متردد بود امرا و اعیان سعیها بکار بردند - که حکم شد مقیدنگاهدارند تا ضامن بدهد - چون کسے بضامنی او جرأت نکرد نزدیک سرای
٩٨٩
کوت کهجوه بدرختے از حلق آویختند * ثانی منصور حلاج * تاریخ است - عالمے از ترک و تاجیک از سخت گیریهای حسابی او رهائي یافته شادیها اندوخت - گویند پس از آوارگی میرزا محمد حکیم چون دارالملک کابل مهبط الویهٔ پادشاهي گردید هرچند از کیفیت شاه منصور استفسارها رفت استشمام رائحه ازان نشد - گویند کرم الله برادر شهبازخان کنبو باشارهٔ بعضے امرا خصوص راجه تودر مل خطوط ساخته بود - عرش آشیاني از خون ناحق و رفتن چنین کاردان تاسف بسیار میکرد - و میفرمود که ازان روز (که خواجه درگذشت)
(٢)
حسابها فرومرد - و سررشتهٔ محاسبه ازدست رفت - چنین اماره نویس خرده گیر نکته سنج مشخص گو کمتر یافته میشود - بهزاري منصب رسیده بود - چهار سال از روی استقلال و استحقاق بمنصب وزارت

(٢) در [بعضی نسخه] فرو برد *

اشتغال داشت * * انتباه *

دیرین رسمے ست - که هرگاه کارکیا بسیار مشغله بود تمیز و شناسائي کمتر فرادست دهد - قریب پرستاران (۲) هرچند نیکوبندگي کنند از خودغرضي و خویش کامي خالي نباشند - بها درست اخلاص راست منش را از حهد کالیوکي قسم دیگر وا نموده بکمین جان گزائي برنشینند - شگفت تر آنکه آن راستي مغرور ازین و آن حساب بر نگرفته بشاد خوابي و بے پروائي زید - زود تر آن بیند که کس مبیناد - کارهای فراخنای دنیا بے مسامحه و مساهله تمشیت نپذیرد - بل بترک مدارا و مواسا بسیار بود که کارهای نبیلهٔ جلیله مختل شود *

* مصرع *

* سختي میگیرد جهان بر مردمان سخت کوش *

ازینجا گفته اند که دنیا بدو پای قائم است - حق و باطل - بیک پا نتواند ایستاد - و این درخرده گیریهای حسابي و دقتهای نفس الامري رود - و الا آن خود آرای فسون ساز [که بجاه طلبي و ترفع جوئي در زي کفایت و دیانت در آمده بسخت بزهي و تنگ گیري اصناف خلائق (که بدائع ودائع آلهي اند) خشنودي یکتانه خداوند اندیشد] هرآئینه چیره دستان تقدیر در کمتر زمانے بادافراه بد سگالي او آماده ساخته دست فرسود خشم و پی سپر غضب همان بزرگ گردانند *

* قطعه *

---

(۲) نسخهٔ [اج] قرب پرستاران

* نباشي بكار جهان سخت گير *
(۲)
* كه هر سخت گيرے بود سخت مير *
* غم زير دستان بخور زينهـار *
* بترس از زبردستي روزگار *

* خداوند خان دكني *

از امرای نظام شاهيهٔ احمدنگر است - پدرش مشهدي - و مادرش حبشيه بود - جوانے قوي هيكل با صلابت - بپر زوري و مردانگي اشتهار داشت - چون خواجه ميرک اصفهاني مخاطب بچنگيز خان بمنصب وكالت و پيشوائی مرتضی نظام شاه اختصاص گرفت در صدد تربيت او شده بمرتبهٔ امارت و تيولداری محالات جيده از ولايت برار فايز گردانيد - او در کمتر زمانے دولت و مكنت عظيم بهم رسانيده صاحب جمعيت و دستگاه گرديد - مسجد
(۳)
قصبهٔ روهنكهيره (كه بمرور دهور شكست و ريخت بدان راه ندارد) بنا نهادهٔ دست همت اوست - در سنه (۹۹۳) نهصد و نود وسه همراه مير مرتضی سبزواري (كه سر لشكر برار بود - و از استيلای صلابت خان چركس تاب توقف دكن نياورد) در فتح پور بملازمت عرش آشياني رسيد - خان مزبور بمنصب هزاري امتياز يافته در بارگاه اكبري خيلے ترقي نمود - اما سال سي و دوم سنه (۹۹۵) نهصد و نود و پنج در مجلس پادشاهي در حرف و حكايات راه و رسمے (كه

---

(۲) در [اكثر نسخه] سخت گير (۳) نسخهٔ [ج] روهنكهره *

ازروی ناقدرداني و مرتبه نشناسي ميان او و نوکرانش واقع شد) ازان في الجمله در نظرها سبک گرديد - چون پٹن گجرات در تيولش مقرر شده بود بضبط و ربط آن رخصت گرفته سال سي و چهارم سنه ۹۹۷) نهصد و نود و هفت در قصبهٔ مندور رخت هستي بر بست *

گويند روزے شيخ ابو الفضل اورا بضيافت طلبيد - اکثر امرا حاضر بودند - چون وفور طعام و تکلف و تنوع دران شيمهٔ کريمهٔ شيخ بود پيش هر نوکر او نه قاب طعام و يک لنگري گوسپند بريان و صد تا نان نگاهداشتند - و پيش خداوند خان رکابيهای بسيار از مرغ و دراج و اقسام ساگ و سالن چيدند - ناخوش شده برخاست که پيش ما که کباب مرغ آوردند از روی استهزا و سخريت بوده چون بعرض عرش آشياني اين حرف رسيد بخداوند خان فرمود - که اين چيزها از تکلفات معمولهٔ هندوستان است - و الا اگر مقصود طعام باشد پيش هر نوکر شما نه لنگري گذاشته بودند - معهذا خداوند خان از شيخ صاف نشده باز بخانه‌اش نرفت - ازين است که در هندوستان اهل دکن بحماقت و سخافت عقل شهرت دارند *

* خواجه نظام الدين احمد *

پسر خواجه مقيم هروي ست - که در زمرهٔ ملازمان فردوس مکاني انتظام داشته در آخر عهد آن پادشاه بخدمت ديواني بيوتات اختصاص يافت - پس از ارتحال فردوس مکاني بميرزا عسکري پيوسته هنگامی (که جنت آشياني فتح گجرات نموده احمدآباد بميرزا

(۲)
ارزاني داشت) خواجه وزیر میرزا بود - در هنگامهٔ چوسا (که ش
خان سور غالب آمد - و جنت‌آشیاني با چند سوار بآگره ایل
فرمود) خواجه یکے ازان سواران بود - پس ازان در عهد عرش‌آشیاني
بخدمات پادشاهي مفتخر و مباهي بود - خواجه نظام‌الدین احـ
در راستي و درستي یگانهٔ وقت و در کارداني و معامله فهمي سرآ
اقران بوده - آنچه در ذخیرة الخوانین نوشته (که خواجه نظام‌الد
در بدایت حال دیوان حضور عرش‌آشیاني بود) جای د
بنظر نیامده - اما در سال بیست و نهم (که ایالت گجرات باعتم
خان گجراتي نامزد گردید) خواجه بخدمت بخشي‌گري آن صو
تعین گشت - در شورش سلطان مظفر گجراتي اعتماد خان پسرش
بهمراهئ پسر خود بمحافظت شهر گذاشته خود باتفاق خوا
بآوردن شهاب‌الدین احمد خان بقصبهٔ کدهي (که بیست کروه
احمدآباد است) شتافت - دران غیبت (که شهر بتصرف آشوب‌طلب
فتنه گرا در آمد) خانهٔ خواجه نیز بتاراج رفت - پس ازان برفاق
شهاب‌الدین احمد خان و اعتمادخان در جنگے (که با آن فیئهٔ فتنه پ
واقع شد) خواجه با مردم قلیل هرچند دست و پای زد بجائے نرس
ناچار همراهئ رفقا از دست نداده باتفاق بپټن در آمد - چ
خانخانان باستیصال سلطان مظفر گجراتي از حضور تعین شـ
(۳)
در سرکیچ سه کروهئ احمدآباد با مخالف عرصهٔ نبرد آراسـ

(۲) نسخهٔ [اب] جوسا (۳) نسخهٔ [ج] سرکیه *

خواجه را با جمعے از امرا تعین کرد - که از عقب غنیم درآمده بعزیمت جانفشانی همت بجان ستانی بندند - دران روز مصدر ترددد گردیده در تعاقب مظفر از قطره و پویه خود را معاف نداشت و مکرر دستبردها نمود - و مدتے ببخشیگری آنصوبه می‌پرداخت *

چون در سنه (۹۹۸) نهصد و نود و هشت سال سي و چهارم حکومت گجرات بخان‌اعظم (که صوبه دار مالوه بود) قرار یافت و خانخانان را عوض جاگیر گجرات جونپور مرحمت شد نظام‌الدین احمد نیز طلب حضور گردید - او با جمعے شتر سوار ششصد کروه راه بطریق ایلغار در دوازده روز نوردیده در لاهور مبادی جشن سال سي و پنجم دولت آستان‌بوس ادراک نمود - چون تماشای غریب داشت حکم شد که همه جمازه سوار روبرو بیایند - و بعد ازان خواجه بعواطف بیکران پادشاهي اختصاص گرفته در منزلت و اعتبار افزایش یافت - و در سال سي و هفتم (که آصف خان میرزا جعفر بخشي‌بیگي بجهت استیصال جلاله روشاني تعین گشت) خواجه بتقرر خدمت والای بخشي‌گري کلاه گوشهٔ افتخار بر اوج اعزاز رسانید و در سال سي و نهم مبادی سنه (۱۰۰۳) هزار و سه (که عرش‌آشیاني بآهنگ شکار برآمد) نزدیک شاهم علي خواجه را از تب افزوني حال دگرگون گشت - پسرانش دستوري گرفته بلاهور بردند - بر ساحل دریای راوي رسیده بود که نهنگ اجل ببحر فنا فرو کشید طبقات‌اکبري تالیف اوست - تا آخر سال سي و هشتم اکبري مطابق

سنه (۱۰۰۲) هزار و دو هجري وقائع و احوال هندوستان را بتحرير آورده - و گفته که اگر عمر مساعدت نمايد روداد استقبال نيز ترتيب نموده ضميمهٔ کتاب خواهم ساخت - و الا هرکه توفيق يابد بتسويد آن پردازد - و چون جز رسي و دقت در تنقيح اخبار و سعي تمام بفراهم آوردن مواد بکار برده و مثل مير معصوم بهکري و غيره اهل کمال دمساز تاليف آن بوده اند اعتبار تمام دارد و آن اول تاريخے ست - که احوال جميع سلاطين اسلام سواد اعظم هندوستان را (که مساحان بسيط غبرا چار دانگ روی زمين گفته‌اند) جامع است - و ماخذ صاحب تاريخ فرشته و متتبعان او (که مع شي زائد نگاشته اند) همين نسخهٔ مرغوبه است - اما آنچه بر مسود اين سطور ظاهر شد در جاها مخالف است با تحقيق علامي فهامي - و رتبهٔ هر کدام بر اديب واقف اخبار ظاهر و باهر است - فتدبر *

از پسرانش ميرزا عابد خان است - که در عهد جنت‌مکاني بنوازش خسروانه امتياز يافته بخدمات پادشاهي مامور ميشد در بخشي‌گري صوبهٔ گجرات (که از روی ارث و استحقاق يافته بود) بعبدالله‌خان فيروز جنگ ناظم آنجا برهم زد - خان مذکور (که مرد بے‌محابا و خيره بود) در اخفاف و اهانت او کوشيده بے‌عزت ساخت او ترک روزگار گفته با جمعے از مغلها طاقيه و کفني پوشيده بدرگاه جهانگيري حاضر شد - و اين انداز موجب عفو تقصيرش گرديد اما بعد ازين بشاهزادهٔ وليعهد شاهجهان توسل جسته ملتزم رکاب

شاهي گشت - و پس ازان بدیوانیِ شاهزاده اختصاص یافته در اکبرنگر بنگاله روزے (که شاهزاده بر مقبرهٔ پسر ابراهیم خان فتح‌جنگ یورش فرمود) عابد خان دیوان و شریف خان بخشي با چندے دیگر جان نثار گشته حیات جاوید یافتند - عابد خان پسر نداشت - دامادش محمد شریف چندگاه در عهد اعلی حضرت قلعه‌دار انکي تنکي دکن بود - پس ازان حاجب حیدرآباد شده باجل طبعي درگذشت *

* خواجه شمس الدین خوافي (۲) *

پدرش خواجه علاءالدین از اعیان و اکابر آندیار بود - در خدمت عرش‌آشیاني بحسن دیانت و کارداني فراوان قرب و منزلت بهم رسانیده - سخنش اعتبارے تمام داشت - با عنوان متصدي‌گري از کارنامهای شجاعت و جلادت خواجه بهمراهیِ مظفرخان در صوبهٔ بهار و بنگاله تاریخ اکبري شیوا زباني میکند - علامي شیخ ابوالفضل در احوال خواجه نوشته - که در کارهای صعب (که ترکان را مذبذب مي یافت - و سرکرده (۳) را سراسیمه میدید) از روی پردلي و شگفتگي انجام آن کار بر ذمهٔ خود میگرفت - و بآئین شگرف بپایان میرسانید - چون امرای شورش‌گر بهار با فتنه انگیزان بنگاله پیوستند مظفرخان را دل از جای رفت - هرچند ترغیب مبارزت مي‌نمودند سودمند نمي افتاد - بهزار گفتگو برخے سپاه بسرداریِ خواجه

---

(۲) نسخهٔ [ج] خافي (۳) در [بعضی نسخه] سرگروه را *

شمس الدين كميل نمود - هرگاه كار فرما را دل از جاى رود
فرمان پذيران را چه حال - خواجه قدرے راه طى كرده بود - كه
گروها گروه مردم بغنيم پيوستند - خواجه رو بكارزار آورده دستگير
گرديد - چون مظفر خان صاحب صوبهٔ بنگاله را در هنگامهٔ ناسپاسان
آن ديار پيمانهٔ زندگي پر شد خواجه را معصوم خان كابلي بگمان
زرداري بحمايت خود گرفت - و چون بملاءمت كارے نساخت
بدرشتي پيش آمد - نزديک بود كه در شكنجه قالب تهي نمايد
عرب بهادر بپاداش پيشين دوستي و آنكه شايد بنصيحت اندوختهٔ
اورا فرا گيرد پيش خود آورد - و بند از پا برگرفت - خواجه روزے
قابو ديده با چندے كناره گرفت - و در قصبهٔ كهرک پور براجه
سنگرام پيوست - از راه بستگي نتوانست بفيروزي سپاه رسيد - جمعے را
با خود همداستان ساخته اطراف لشكر مخالف را مي تاخت
و مواشي آن گروه را (كه بچرا بر آمدے) دستبرد مينمود - پس
ازان (كه در جمعيت مخالفان تفرقه افتاد) خواجه عازم حضور گشته
بنوازش پادشاهي پايهٔ اعتبار برتر افراخت - در همان ايام مطابق
سال بيست و ششم الهي بتاديب ميرزا محمد حكيم حوالي دريای
سنده مضرب خيام سلطاني بود - اساس قلعه بر ساحل آن از ناگزير
مصالح ملكي افتاد - باهتمام خواجه در اندک فرصتے بانجام رسيد
چون در اقصاى ممالک شرقي قلعهٔ كٹک بنارس بود باٹک بنارس
موسوم گشت - و گويا درين تسميه اشعارے ست بدانكه بنهضت

هنوز گذشتن ازین جایز نیست - چه بسا قواعد و رسوم دینی آنها مختل میگردد *

بالجمله خواجه چندے بدیوانی کابل نامزد شده در سال سي و نهم چون قلیج خان از انتقال قاسم خان بنظم صوبهٔ کابل تعین گردید خواجه بجای او دیوان کل گشت - و در سال چهلم سنه (۱۰۰۳) هزار و سیوم هجري دوازده دیوان قرار یافت - برای هرصوبه دیوانے - که هریک کار خود را بصوابدید خواجه (که وزیر کل بود) بعرض رساند چون در سال چهل و سیوم الویهٔ پادشاهي بعد اقامت چهارده سال در پنجاب بعزیمت یورش دکن سمت آگره باهتزاز آمد بیگمات را با سلطان خرم در لاهور گذاشتند - حراست و حفاظت آنها و سرانجام خالصهٔ آنصوبه و حکومت و سربراهی آن دیار بخواجه مفوض گردید چون سال چهل و چهارم مریم مکاني با مردم محل بآگره طلب شدند امور جزوي و کلی پنجاب برای رزین او اختصاص گرفت - و سال چهل و پنجم سنه (۱۰۰۸) یکهزار و هشت هجري در بلدهٔ لاهور روزگارش بسر آمد *

خواجه در راست کاري و وا رسیدگي و مردانگي یگانهٔ روزگار بود کار شناسی او فروغ کردار داشت - ناملایم اورا بر نشوراندے - دلیرانه بکارها همت بستے - و در نویسندگي یکتائي داشت - و دیانت را هیچ گاه از دست نمي داد - غریب تر آنکه با وصف دیانت مفرط اصلا نه پیچیدے - و دقت ننمودے - بسیار سلیم النفس بود - لهذا

از ابتدا تا انجام باعزاز و احترام گذرانید - پس از فوت او سرانجام خالصهٔ پنجاب بکهین برادرش خواجه مومن (که بشایستگیها روشناس بود) باز گردید - اگرچه خویش (۲) و اقارب بسیار داشت لیکن لاولد بود برادر زادهٔ اش خواجه عبدالخالق در عهد جنت‌مکاني با آصفجاهي مصاحبت و خصوصیت تمام داشت - روزے (که مهابت خان آصف خان را از قلعهٔ اتک برآورده مقید ساخت) بهمان نسبت آن بیچاره را به تیغ بےباکي روانهٔ صحرای عدم نمود - خوافي پورهٔ لاهور آباد کردهٔ خواجه است - همانجا مدفون است - بوسیلهٔ کاردانی و دیانت و نیک‌نامی او اهل خواف را دریں دودمان تیموریه رشدے و اعتبارے بهم رسید - و الحق بیشتر این قوم در اصل‌سرشت براستي و درستي مفطور اند - و دیانت و حق شناسي دریشها ودیعت نهادهٔ دست قدرت است - در عهد عالمگیري (که زمان قدرداني و روز بازار دیانت بود) بسیارے ازین فرقه بقرب و اعتبار و امارت و اعتماد امتیاز یافته اند *

اُلکای خواف از توابع خراسان است - امین رازي در هفت اقلیم گفته - خواف همیشه منشای سلاطین باداد و دین و فحول مشائخ و علما و وزرای کفایت آئین بوده - ساکنان آن زمین در هرجا که رفته اند بعلو همت و سمو مراتب بنفاذ امر و ارتقای قدر ممتاز بوده اند - ازانجمله سلاطین آل مظفر - که هفت تن ازان طبقه

(۲) نسخهٔ [ج] خواجه خویش *

پنجاه و نه سال در فارس و شیراز فرمانفروائي نموده‌اند - و از مشائخ شاه سنجان ست - که از خواجه مودود چشتي تربیت یافته - اشعارش در نفحات تصوف مذکور است - و دیگر شیخ زین الملة والدین خوافي مشهور - که نبیرهٔ او شیخ زین صدر است - که از افاضل گرامي قدر زمان خود بود - و بدوام صحبت فردوس مکاني امتیاز داشت - و در عهد جنت آشیاني بپایهٔ امارت برآمده - و از وزرا خواجه غیاث‌الدین که چهل سال وزارت باستقلال شاهرخ میرزا داشت - و پسرش خواجه مجدالدین در عهد سلطان حسین میرزا بوزارت رسیده رتبه‌اش بجائی رسید که پیش تخت نشسته بکارها مي پرداخت * بیت *

* از ره و رسمش یکي این بود کاندر پیش شاه *

* هر کسي بر پای مي‌استاد و او بنشسته بود *

و مردم خواف[2] همواره بکیاست و فراست شهرت تمام دارند - در تاریخ هرات آورده - که چون حسن صباغ[3] بحوالی خواف رسید در موضعي درختها کم دیده از کنیزکي بر سبیل امتحان پرسید - که این زمین اشجار کم دارد - او در جواب گفت - رجالها اشجارنا در ذخیرة الخوانین نوشته - که مردم خواف سابق در مذهب سنت و جماعت شدید التعصب بوده‌اند - گویند چون شاه عباس صفوي در آغاز جلوس بخواف آمد بمردم آنجا تکلیف سب صحابه نمود آنها ابا کردند - هفتاد کس را از اشراف و اعیان از بالای مسجد

---

(۲) در [بعضی نسخه] خوافي (۳) در [بعضی نسخه] صباح - یا صالح باشده

بزمین انداخت - که گردن هر یکی خورد شکست - هیچ کس عبرت نگرفته اقدام ننمود - و اکنون همانقدر در مذهب تشیع غلو دارند *

* خواجگي فتح الله *

پسر حاجي حبیب الله کاشي ست - که نظر بر کار شناسي و فهم درست سال بیستم جلوس اکبر پادشاه اورا بگوه بندر جهت آوردن تحائف آنجا روانه ساخته[(۲)] - و سال بیست و دوم با نوادر آنجا ببارگاه سلطنت رسیده دولت ملازمت اندوخت - شیخ ابو الفضل در اکبرنامه مي‌نویسد که از جملهٔ سازهای آن ملک ارغنون بود (که بدان بمحفل سلطاني افسون آگهي میدمیدند - حاجي مذکور سال سي و نهم بدیار خاموشان شتافت - نام برده از پرستاران حضور عرش آشیاني بود - و رتبهٔ تقرب داشت - در سالے (که پادشاه ایلغار فرموده بزیارت اجمیر توجه نمود) او را جهت آوردن قطب الدین خان اتکه دستوري داد - و حکم شد که از راه مالوه آورد - تاکاردانان فرستاده مرزبان خاندیس را در باب فرستادن مظفر حسین میرزا مقدمات امید و بیم برخواند - او در انجا رسیده موافق فرموده کاربند شده بدستان سرائي خود هم همراه فرستادها به برهانپور رفت - و پس ازان بے حکم پادشاه روانهٔ حجاز گردید - پستر ازین حرکت پشیمان شده همراه بیگمات (که بحج رفته معاودت نمودند)

(۲) نسخهٔ [ب] تحائف روانه ساخت *

آمده سال بیست و هفتم بسفارش آنها بخشایش یافته شرف
ملازمت اندوخت - و سال بیست و نهم بمحصلي بر امرای بنگاله (۲)
(که بنابر ناسازگاری صحت در کارهای پادشاهي تغافل میورزیدند) (۳)
تعین گشته سال سیم (که خان اعظم کوکه بمهم جنوبي دیار مقرر گردید)
بخشیگری فوج همراهی او بناه برده تفویض یافت - سال سي و هفتم
بهمراهی شیخ فرید بخشي بدفع یادگار عمزادهٔ میرزا یوسف خان
رضوي (که در کشمیر ساز فتنه را کوک کرده بود) دستوري پذیرفت
سال چهل و پنجم در ایامی (که رایات پادشاهي ببرهانپور رونق افزا
بود) او را بهمراهی مظفرحسین میرزا بتسخیر قلعهٔ للنگ فرستادند
چون میرزای مذکور بنابر سودا مزاجي قسمی (که در احوال او
نگاشته شد) طریق فرار پیمود مشارالیه با فوج همراهي بقلعهٔ مذکور
رسید - دژ نشینان بنابر کمی آذوق کلید قلعه سپردند - او برخی سپاه
بداندیس را (که جویای دست آویز فرمان پذیري بودند) پیمان
داده همراه ببارگاه خلافت آورد - و آخر همین سال بجانب ناسک
رخصت یافت - چون بقلعهٔ کالنه نزدیک شد سعادت خان تعلقه دار
آنجا (که از مدتے تمنای بندگي در سرداشت) آمده او را دیده
قلعه بسپرد - سال چهل و هشتم حسب درخواست شاهزاده سلطان
سلیم (که در الهآباد رونق افزا بود) او را بمنصب هزاري بر نواخته

(۲) نسخهٔ [ب] بمحصلیٔ امرای بنگاله (۳) در [اکثر نسخه] بنابر
ناسازگاریٔ صحبت •

تعیناتِ شاهزاده کردند - پس از جلوس جهانگیري خدمت
بخشیگري بار مسلم ماند *

* خواجگي محمد حسین *

کهین برادر قاسم خان میر بحر است - که احوالش سمت
ارتسام پذیرفته - سال پنجم جلوس عرش آشیاني همراه منعم بیگ
خانخانان از کابل آمده شرف ملازمت دریافت - و بعواطف
خسرواني سر عزت بفلک سود - چون میان غني خان پسر خانخانان
وحیدر محمد خان آخته بیگي (که خانخانان هر دو را بکابل
گذاشته بود) ناساز گاري بهم رسید پادشاه فرمان طلب بحیدر محمد
خان آخته بیگي فرستاده ابو الفتح برادر زادهٔ خانخانان را بکابل
براى کمک غني خان روانه فرمود - نام برده باتفاق موميٰ الیه تعین
کابل گشت - و چندے درانجا گذرانیده باز بحضور رسید - و در سفر
کشمیر در رکاب پادشاهي بود - چون در راستي و درستي کم همتا
بود ساز موافقت او با مزاج عرش آشیاني کوک شد - آخرها بخدمت
بکاول بیگي سر افراز و بمنصب هزاري ممتاز گردید - سال پنجم
جهانگیري چون حکومت صوبهٔ کشمیر بهاشم خان برادر زادهٔ او
(که مرزباني اوڈیسه داشت) مقرر شد پادشاه اورا تا رسیدن هاشم
خان به بندوبست صوبهٔ مزبور روانه فرمود - سال ششم بحضور
رسیده دولت پابوس یافت - و اواخر همین سال مطابق سنه
(۱۰۲۰) هزار و بیست هجري رخت زندگاني بر بست - فرزندے ازو

(۲)
نماند - پادشاه در جهانگیرنامه مي‌نویسد که کوسه بود - و در محاسن و بروت اصلا مو نداشت - وقت حرف‌زدن آواز او چون خواجه سرایان بگوش میرسید *

* خواجه جهان کابلي *

خواجه دوست محمد نام - از توطن گزینان کابل بوده - در ایام شاه زادگی جنت‌مکاني بدیوانی سرکار ایشان سرفرازي داشت چون صبیهٔ او بشرف ازدواج شاهي در آمد در اقران و امثال سرعزت برافراشته گلگونهٔ افتخار بر چهرهٔ روزگار خود کشید - و پس از جلوس بمنصب عمده و خطاب خواجه جهان پایهٔ اعتبار برتر افراخت و در سال سیوم جهانگیري ببخشیگری کل امتیاز گرفت - و آن خدمت عمده را از روی دیانت و دیده وري نوعے حسن سرانجام بخشید که مورد تفضلات پادشاهي گردید - و نیکو کاریهای او در پیشگاه خلافت لوامع ظهور داد - هرگاه جنت‌مکاني بشکار اطراف و حوالی آگره نهضت میفرمودند خواجه بحراست قلعه و حکومت شهر مامور میشد - گویند بعد نماز صبح مثنوی معنوی مولانای روم تا چهار گهري در مجلس او میخواندند - پس ازان بکارها مي‌پرداخت و بفراست و کار آگهي فصل قضایا و قطع خصومات مي نمود - لختی ازان شگفتي دارد - گویند شخصے دعوي کرد که زن برادرم (که عنین بود) طفلے را صلبي او قرار داده مالش متصرف شده - چون

---

(۲) نسخهٔ [ب] و در ریش و بروت *

ازان استفسار رفت گفت واقعي ست - که او مسلوب الباه بود - اما من بگفتهٔ حکیمی چهل روز سر ماهي روهو بخوردش دادم - رجولیت پیدا کرد - خواجه گفت آن طفل را دو جلو دار با خود بدوانند و عرقي (که بر رو و بدنش آید) برو پاک بگیرند - پس ازانکه روپاک تر شد گرفته بو کرد - في الواقع بوی ماهي بود - حضار همه استشمام کرده تصدیق نمودند - دیگر گویند شخصی همیان از راه برداشته بے تصرف بمالک سپرد - آن خام طمع آزمند بمنازعت برخاست که نصف زر من گرفته است - چون این مرافعه بخواجه بردند خواجه همیان بیابنده حواله نمود - که فتوح غیبي ست ببر - و بمالک گفت از تو دیگر خواهد بود - فورا او بعجز گرائیده اقرار کرد که زر من اینقدر است - چون شمردند درست برآمد - خواجه باجل طبعي در گذشت - در آگره عمارتے رفیع الشان طرح انداخته - از پسرانش جلال الدین محمود تا آخر عهد اعلی حضرت منصب و جاگیرے داشت - رشدے نکرد - و میرزا عارف خوشرو و خوش وضع (۲) بود - و در چوگان بازي نظیر نداشت - در خدمت جنت مکاني قرب و منزلتے بهم رسانیده - در بهار جواني گل حیاتش پژمرد * (۳)

* خسرو بے *

ازوبک قرقچي - نیاکانش در توران دیار ابًا عن جد صاحب ثروت و دولت بودند - و همه بامارت و حشمت سر مي افراشتند

(۲) نسخهٔ [ب] جاگیر نداشت (۳) نسخهٔ [ب] منزلت *

و نامے بشجاعت و مردانگي داشتند - مشار اليه نيز باين صفات
متصف بود - چون وارد هند گرديد جنت مكاني بتلقي اكرام معزز
گردانيده بمنصب عالي بر نواخت - و چون آثار رشادت و كارداني
از وجنات احوالش ظاهر و لايح بود از پيشگاه خلافت و جهانباني
بتفويض فوجداري نواحي دهلي و نارنول (كه دبو لاخ فتنه زا
و مسكن و ماواى فساد پيشگان تمردای است) دستوري يافت - گويند
مشار اليه چهار صد سوار اوزبک قرقره دار تركي سوار نوكر داشت
و همه مردانه و با تردد - درين فوجداري در قلع و قمع آن گروه
لازم الاستيصال دقيقهٔ نامرعي نگذاشت - و آن سر زمين را از خار
و خس وجود مفسدان پيرايش داد - و در بارگاه خلافت مورد
تحسين و آفرين گشت - چون سال هشتم جهانگيري بلدهٔ اجمير
معسكر پادشاهي گرديد شاهزادهٔ وليعهد (كه با لشكر آراسته بر سر
رانا تعين گشت) خسرو بے نيز در كمكيان انتظام داشت - مشاراليه
دران مهم كارهاى دست بسته و تلاشهاى بجا نمود - شاهزاده بذل
التفات بحال او فرموده بر منصب و اعتبارش افزود - و سفارش او
بدرگاه والا برنوشت - و چون به نيروى اقبال شاهي در كوهستان
رانا تهانه بندي پادشاهي قرار يافت او هم بتهانه داري مكاني مامور
گشت - و درانجا باجل طبعي درگذشت - همت عالي داشت
هر روز طعام بسپاه ميخورانيد - و هر كس كه بر سفره حاضر نميشد
غير حاضري او وضع ميكرد - در بخشش و انعام افراط ميكرد - اسپ

پیش او حکم بز داشت - راه و روشی را (که در توران داشته) اصلا تبدیل ننمود *

* خان اعظم میرزا عزیز کوکه *

پسر خرد شمس الدین محمد خان اتکه است - با عرش آشیاني هم سن و همبازي بود - و همواره بقرب و منزلت و فرط مراحم و اشفاق اختصاص داشت - مادرش جیجي انکه نیز نسبت قوي بپادشاه داشت - مراعات خاطر او از والدهٔ حقیقي بیشتر میفرمود - ازین جهتها بود که پیوسته پادشاه گستاخیهای خان اعظم را در میگذرانید و میگفت که میان من و عزیز جوی شیر واسطه است - ازان نمي توان گذشت - و چون پنجاب از اتکه خیل بنابر آنکه از مدتها تمکن گرفته بودند تغیر شد دیپالپور و غیره محال تیول میرزا (که بدوام حضور تحصیل سعادت مي نمود) بحال داشتند - چون در سال شازدهم آخر سنه (۹۷۸) نهصد و هفتاد و هشت پس از زیارت مزار شیخ فرید شکرگنج قدس الله سره (۲) (که در پتن پنجاب مشهور باجودهن آسوده‌اند) قصبهٔ دیپالپور معسکر والا گردید عرش آشیاني بالتماس میرزا کوکه منزل اورا بقدوم زینت افزود - میرزا جشنی بزرگ ترتیب داده پیشکش فراوان از اسپان عربي و عراقي با زینهای طلا و نقره و فیلان تنومند با ساز و زنجیر و دیگر طلا آلات از اواني و ظروف و تخت و کرسي و جواهر ثمینه و اقمشهٔ نفیسهٔ هر دیار از نظر

---

(۲) نسخهٔ [ج] قدس سره *

گذرانیده مورد الطاف بے پایان گشت - و بشاهزادها و مخدرات تتق عصمت تحفهای گرانمایه تکلیف نمود - و سایر ارکان دولت و اعیان سلطنت را از ارباب مناصب و اهل فضل و کمال بلکه مجموع عساکر منصوره را از مایدهٔ مروت و انسانیت خود بهره‌ور گردانید - شیخ محمد غزنوي تاریخ این بزم یافته * مصرع *

* میهمانان عزیز ند شه و شهزاده *
۹۷۸

صاحب طبقات گفته چنین ضیافتے بتکلف کمتر شده باشد - و در سال هفدهم چون احمدآباد گجرات بحوزهٔ تصرف اکبري درآمد ایالت آن ولایت تا کنار مهندري بمیرزا مکرمت فرموده خود بتسخیر قلعهٔ سورت متوجه شد - فیهٔ باغیه یعني محمد حسین میرزا و شاه میرزا باتفاق شیر خان فولادي میدان خالي یافته پتن را گرد گرفتند - میرزا کوکه با قطب‌الدین خان و غیره امرا (که بتازگي از مالوه رسیده بودند) بدان‌سمت شتافته عرصهٔ نبرد آراست اگرچه اول صورت شکست نمودار گشت اما آخر نسیم فتح از مهب ایزدي عنایت وزید - گویند چون فوج برانغار و هراول و التمش تاب نیاورده بے همتي نمودند میرزا با فوج قول رسیده خواست خود حمله نماید - برخے کهنه عملهٔ سپاهگري عنان گیر شده نگاهداشتند - که حمله بردن سردار باعث تفرقهٔ فوج است - خصوص درچنین هنگام - میرزا ثبات ورزید - تا سلک جمعیت اعادي (که اکثرے بتعاقب و تاراج گریختها پراگنده شده بودند) از هم گسیخت

و میرزا بفیروزمندي باحمد آباد مراجعت نمود *

و چون پادشاه از یورش گجرات معاودت نموده دوم صفر سنه (۹۸۱) نهصد و هشتاد و یک داخل فتح پور شد اختیار الملک (که پناه بایدر برده بود) بنواح احمدآباد آمده شورش افزود - و محمد حسین میرزا از دکن برگشته بطرف کهنبایت گرد غارت و تالان برانگیخت - و پس ازان باهم اتفاق کرده خواستند بلدهٔ احمدآباد را متصرف شوند - خان اعظم اگرچه مردم بکمیت بیشتر داشت اما کیفیت اخلاص و یکروئي درانها نمیدید - مبادرت بمبارزت نکرده شبگیر بشهر نمود - و باستحکام برج و باره پرداخت - مخالفان بهیئت مجموعي آمده گرد گرفتند - و جنگ مورچال آغاز کردند میرزا کوکه بتواتر و توالي بپادشاه نوشت * * ع *

* سر فتنه دارد دگر روزگار *

و التماس قدوم گرامي نمود * * بیت *

* بجز صرصر بادپایان شاه *

* کس این گرد را بر ندارد ز راه *

عرش آشیاني بعضے امرا را پیش روانه کرده خود چهارم ربیع الاول سنه مذکور با برخے از ملتزمان قرب خاص جمازه سوار برسم ایلغار راهي شد * * بیت *

* یلان بر شتر ترکش اندر کمر *

* شتر چون شتر مرغ در زیر پر *

(٢)
در جالور امرای پیش و در قصبهٔ بالسانه پنج کروهی پتن میر محمد خان با لشکر آنجا ملحق گردید - عرش آشیانی تقسیم فوج (که همگي سه هزار سوار بود) نموده خود با صد سوار در کمین‌گاه قرار یافت - و بے تحاشا بتعجیل رانده بسه کروهی احمدآباد رسیده نقاره و کرنا بنوازش در آورد - محمد حسین میرزا بتحقیق خبر خود بکنار آب آمده بسبحان‌قلي ترک (که پیش آهنگ بود) پرسید که چه لشکر است - گفت کوکبهٔ دولت پادشاهي ست - میرزا گفت امروز چهارده روز است - که جاسوسان معتمد در دارالخلافه گذاشته‌اند و اگر خود مي‌بودند فیلان جنگي کو - سبحان قلي گفت آنها راست گفته اند - نهم روز است که پادشاه برآمده - پیدا ست که فیلان باین سرعت کی توانند رسید *

محمد حسین میرزا اندیشناک گشته اختیار الملک را با پنج‌هزار سوار بحفاظت دروازها گذاشت - که تا مانع خروج محصوران باشد و خود با پانزده هزار سوار بتسویهٔ صفوف پرداخت - درین اثنا فوج پادشاهي از دریا گذشته باهم درآویختند - نزدیک بود که بنابر کثرت غنیم چشم زخم بهراول پادشاهي رسد که خود عرش آشیاني با صد سوار حمله آور گشته شکست بر مخالفان افتاد - محمد حسین میرزا و پس ازو اختیار الملک علف تیغ گشتند - چنانچه در احوال میرزایان بقلم آمده *

---

(٢) نسخهٔ [ب] بابسانه *

از سلاطین سابق هم مثل این ایلغارها در کتب نوشته اند چنانچه ایلغار سلطان جلال‌الدین منکبرنی (۲) از هندوستان بکرمان و ازانجا بگرجستان - و فتح قرشی (۳) امیر تیمور کورگان - و تسخیر هرات سلطان حسین میرزا - و کشایش سمرقند بابر پادشاه - لیکن بر اهل تتبع مخفي نیست - که مجموع از روی اضطرار بوده - و غفلت یا کمی مخالف دیده تاخته اند - نه اینکه پادشاهے (که بر جمع دو لک سوار قادر باشد) از روی اختیار با وصف علم کثرت دشمن و سرداری شجاع بهادر مثل محمد حسین میرزا (که بیشتر در معارک بر امور خارج از قدرت ابنای زمان اقدام مي‌نمود) و بعد مسافت از آگره تا گجرات (که زیاده بر چهار صد کروه رسمي‌ست) از ابتدای آفرینش مروي نگشته *

بالجمله پس ازین فتح میرزا جان تازه یافته از شهر برآمد - و گرد موکب پادشاهي را در دیدهٔ انتظار دیده بجای سرمه کشید و سال دیگر (که نهضت پادشاهي باجمیر واقع شد) میرزا بقاید شوق ملازمت بحضور رسید - عرش‌آشیاني قدمے چند استقبال کرده در بغل گرفتند - و چون پسران اختیار الملک گجراتي سرے بشورش برداشته بودند از آگره دستوري یافت - سال بیستم (که رواج داغ اسپ سپاه تصمیم خاطر پادشاهي شد) اکثر امرا ابا نمودند - میرزا

---

(۲) در [بعض نسخه] منکبرني - یا منگبري باشد (۳) نسخهٔ [ج] قراشي امیر تیمور کورگان *

حضور طلب گشت - تا رونق افزای معاملهٔ داغ گردد - او زیاده بر همه سر باز زد - پادشاه (که بیش از فرزندان میرزا را میخواست) ازین حرکت ناخوش شد - چندے از امارت فرود آمد - و در باغ خودش (که موسوم بجهان آرا در آگره ترتیب داده بود) پند پذیر ساخت و در سال بیست و سیوم میرزا مجددا شمول عواطف پادشاهي گشته برتبهٔ سابق امتیاز گرفت - اما در همان ایام بنابر جهتے از افزونيِ واهمه گمان بے التفاتیِ پادشاه نموده منزوي گشت - چون سال بیست و پنجم سنه (٩٨٨) نهصد و هشتاد و هشت شورش ناسپاسان شرقي دیار و کشته شدن مظفر خان صوبه‌دار بنگاله بمیان آمد میرزا را (که پایهٔ اعتبار افزوده بمنصب پنجهزاري اختصاص بخشیده بودند) بخطاب خان اعظم بر نواخته با فوجے گران کسیل نمود - اگرچه میرزا بنابر شورش صوبهٔ بهار رو به بنگاله نیاورد اما در انتظام این دیار و استیصال آن گروه شقاوت آثار تکاپوی شایسته بکار برده در حاجي‌پور رحل اقامت افکند - و چون آخر سال بیست و ششم عرش آشیاني از یورش کابل معاودت بفتح‌پور نمود میرزا کوکه بملازمت رسیده بگوناگون نوازش سرافرازي یافت - و چون در سال بیست و هفتم جباري و خبیطه و ترخان دیوانه از بنگاله ببهار آمده حاجي‌پور را از مردم میرزا گرفته برعیت‌آزاري شورش بر انگیختند میرزا در سال بیست و هفتم رخصت یافت - که فتنه اندوزان بهار را سزای شایسته داده همت بتسخیر بنگاله گمارد - اگرچه پیش از رسیدن میرزا

این ناسپاسان از جنود فیروزي باد افراه یافته بودند اما موسم بارش سر راه گرفت - میرزا عزیمت پیش نتمود - چون برشکال منقضي گشت در آغاز سال بیست و هشتم با تیولداران الهآباد و اوده و بهار عازم بنگاله گردیده گدهي (که دروازهٔ آن ملک است) بآساني برگرفت - معصوم کابلي (که بسری کافر نعمتان علم مي افراخت) بر ساحل گهاٺي گنگ مقابل آمده نشست - اگرچه هر روز آویزشها بظهور آمدے لیکن غنیم را وزنے گران نهاده دلها بصف جنگ قرار نگرفتے - درین اثنا میان معصوم و قاقشالان دوروئي (٢) تیرگي افزود خان اعظم باستمالت قاقشالان پرداخته پیمان نیکو بندگي برگرفت و قرار یافت که دست از کارزار برداشته رو به بنگاه خویش آرند و ازانجا بمعسکر فیروزي پیوندند - معصوم خان بسراسیمگي افتاده راه گریز سپرد - خان اعظم فوج نصرت پیوند را بدفع قتلوی لوهاني (که درین هرج و مرج بر ولایت اوڈیسه و برخے از بنگاله چیره دستي یافته بود) تعین نمود - و خود ناسازی هوای آندیار بحضور نوشت حکم شد که آنولایت را بشهباز خان کنبو (که عنقریب میرسد) بازگذاشته باقطاع خود بهار برگردد - در همین سال (که عرش آشیاني بالهآباد نهضت نمود) میرزا از حاجیپور بملازمت رسیده بجاگیرداری گدهه و رایسین کامیاب گشت - و در سال سي و یکم سنه (٩٩٤) نهصد و نود و چهار بتسخیر دکن مامور گردید - چون فوجها جمع

(٢) در [بعضے نسخه] دوئي ٭

شد رو براه آورد - اما دورونئي و دو زباني رفقا شورش افزود
شهاب‌الدين احمد خان (كه كمكي بود) بكينهٔ ديرينه نفاق بروی روز
آورد - ميرزا ببدگماني افتاد - و از توقفهای بيجا و غرضهای پراگنده
سپاه كمي پذيرفت - و غنيم كه برخود ميلرزيد چيره گشته بآهنگ
كارزار روانه شد - ميرزا نيروی آويزش نديده يكسو شده بصوب برار
گام فراخ برزد - روز نوروز ايلچپور را خالي يافته يغمائي ساخت
و با فراوان غنيمت گجرات رويه روان شد - مخالف از برگرديدن
بصيرت در شده جريده تعاقب نمود - ميرزا از وهم ناكي گرم رفتار
گشته تا ندربار عنان باز نكشيد - اگرچه غنيم دست نيافت اما
ملك برگرفته از دست داد - و از ندربار جريده بگجرات شتافت
تا سپاه آنجا فراهم آورد - خانخانان حاكم آنجا گرم جوئيها (٢) نموده
در كمتر زماني گزين لشكری سرانجام داد - اما از هرزه سگالي مردم
عزيمت دگرگوني گرفت - و در سال سي و دوم دختر ميرزا كوكه را
با شاهزاده سلطان مراد عقد ازدواج بسته جشن عالي ترتيب يافت
و در آخر سال سي و چهارم ايالت گجرات از تغير خانخانان بدو
نامزد شد - ميرزا مالوه را بهتر دانسته در رفتنها درنگ نمود
آخر در سال سي و پنجم باحمد آباد شتافت - چون سلطان مظفر
باعانت جام و زميندار كچهه و حاكم جوناگدهه شورش مي‌افزود
ميرزا در سال سي و ششم بدان ملك در آمده بجنگ صعب

(٢) يا گرم خوئيها باشد *

هزیمت افگن مخالفان گشت - و سال سي و هفتم جام و دیگر زمینداران ایل گشته سومنات و غیره شانزده بندر بتصرف در آورده بمحاصرهٔ جوناگدهه (که حاکم‌نشین ولایت سورتهه است) پرداخت میان خان و تاج خان پسران دولت‌خان خلف امین خان غوري بزینهار در آمده قلعه حواله نمودند - میرزا بهر یکے جاگیر آباد اقخواه کرده همگي همت بگرفتاری سلطان مظفر (که خاربن فتنه بود) گماشت - و فوجے بدوارکا (که به پناه بومی آنجا خزیده بود) تعین کرد - آن زمیندار بآویزش برخاسته فروشد - و آن تیره بخت بکچهه گریخت - میرزا خود بدان مملکت رفته خواست که بنگاه اورا بجام دهد - بایلي‌گرائیده مظفر را حواله کرد - نزد میرزا مي‌آوردند ببهانهٔ خلا جا بگوشهٔ در شده استرهٔ (که با خود داشت) برگلو راند و جان بسپرد *

و چون عرش‌آشیاني سال سي و نهم سنه (١٠٠١) هزار و یک میرزا را طلب حضور کردند او سوء المزاجي استشمام کرده عزیمت حجاز نمود - گویند چون سجده بپادشاه و حلق لحیه و دیگر مراتب مستحدثه (که معمول پیشگاه خلافت شده بود) اصلا بجا نمي آورد و بخلاف آن ریشے دراز میگذاشت لهذا رفتن حضور ناگوار دانسته عذرها نوشت - آخر پادشاه در جواب نوشتند - این همه تعلل در آمدن دارید - ظاهرا پشم ریش‌شما سنگیني میکند - گویند میرزا هم در مقدمهٔ مذهب حرفهای پوست کنده و تند نوشت - تا اینجا

که بجای عثمان و علي فيضي و ابوالفضل را قرار داده باشند -
بجاي شيخين کرا مقرر کرده‌اند *

و بالجمله ميرزا کشايش بندر ديو را آوازه انداخته راهي گشته
و با فرنگي آشتي نموده در بندر بلاول (که نزديک سومنات است
بجهاز الهي خود با شش پسر خرم و انور و عبدالله و عبداللطيف
و مرتضى و عبد الغفور و شش دختر و مامکان ايشان و صد کس
از ملازمان نشسته لنگر برداشت - عرش آشياني افسوس بسيار کرد
شمسي و شادمان پسران کلان اورا بمنصب و جاگير آباد نوازش فرمود
شيخ عبدالقادر بداوني تاريخ يافته * بيت *

* بجای راستان شد خان اعظم *
* ولی در زعم شاهنشاه کج رفت *
* چو پرسيدم بدل تاريخ اين سال *
۱۰۰۲
* بگفتا ميرزا کوکه بحج رفت *

گويند در حرمين زرهای بسيار صرف کرد - و بپاس آبرو بشرفا
و اعيان تواضعها نمود - و خرج روضهٔ مبارک جناب رسالت (صلى الله
عليه و آله) برآورد پنجاه ساله کرده حوالهٔ شريف نمود - و حجرها
خريده وقف آن مکان مقدس ساخت *

و چون بر مهربانيهای عرش آشياني بتازگي آگهي يافت
بدريا نوردي درآمده در همان بندر فرود آمده در آغاز سنه
(۱۰۰۳) هزار و سيوم ملازمت دريافت - و ببحالي منصب و تيول

صوبهٔ بهار مورد نوازش شده سال چهلم (٢) بخدمت والای وکالت و تفویض مهر پادشاهي (که مولانا علي احمد تا صاحبقران نام آبای قدسیه کنده کارنامهٔ ساخته بود) سر بر آسمان سود - و در سال چهل و یکم صوبهٔ ملتان بجاگیر میرزا مقرر گشت - و سال چهل و پنجم سنه (١٠٠٨) هزار و هشت (که در رکاب پادشاهي بمحاصرهٔ قلعهٔ آسیر اقدام داشت) والده اش بیبچه جیو ودیعت حیات سپرد عرش‌آشیاني تابوتش بدوش گرفته در سوگواري موی سر و بروت ستردند - هرچند کوشش رفت که جز فرزندان او دیگری نتراشد ممنوع نگشتند - عالمی این رسم بجا آورد - و آخر همین سال بهادر خان مرزبان خاندیس بوساطت میرزا ملازمت نموده قلعه بسپرد و چون با سلطان خسرو پسر کلان شاهزاده سلیم (که همشیره زادهٔ راجه مانسنگهه میشد) نیز صبیهٔ میرزا منسوب شده این هردو رکن رکین سلطنت در ارتفاع دولت خسروي کوشش فراوان داشتند - خصوص میرزا (که طرفه محبتی بدو داشت) میگفت راضیم که در گوش راست من مژدهٔ سلطنت او رسانند - و از راه گوش چپ روح مرا قبض کنند در بیماری ارتحال عرش‌آشیاني برای ولایت عهد سلسله جنبان شدند - پذیرائي نیافت - و هنوز رمقی از عرش‌آشیاني باقي بود که شیخ فرید بخشي و دیگران بشاهزاده سلیم (که باشارهٔ پادشاه و از اندیشهٔ غدر این دولت نا (٣) خواهان بیرون قلعه خانه نشین بود)

(٢) در[اکثر نسخه] سنه چهلم (٣) در[بعضی نسخه] این نا دولتخواهان*

پیوستند - و راجه مانسنگهه نیز بقرار آنکه خسرو را همراه گرفته بصوبه داری بنگاله شتابد از قلعه با خسرو بر آمد - خان اعظم مضطرب شده قبائل خود بخانهٔ راجه فرستاد - که من هم همراهم اما تحمیل خزانه ناگزیر - و بار بردار موجود نیست - راجه نیز همین عذر را پیش آورد - ناچار میرزا تنها در قلعه مانده بتکفین و تجهیز پرداخت - و پس ازانکه در سال اول جهانگیری خسرو گریخته با پدر عالیقدر بغي ورزید باغوا (٢) و رهنمونی او محمول داشته در معرض عتاب و خطاب آمد *

گویند خان اعظم کفن پوشیده بدربار میرفت - و میدانست که او را خواهند کشت - اما زبانش باختیار نبود - بیمحابا حرف میزد شبی با امیرالامرا گفتگوی تند کرد - پادشاه برخاسته در خلوت استشاره کردند - امیرالامرا گفت - کشتن او توقف نمیخواهد - مهابت خان عرض کرد - که مرا در کنکاش دخلی نیست - سپاهیم - شمشیر نیروئی دارم - بکمر او میزنم - اگر دو حصه نکند دست مرا ببرند - چون نوبت بخانجهان لودي رسید گفت - من حیران طالع اویم - که هرجا نام حضرت رفته نام او هم شهرت دارد - بظاهر ازو حرکتی سرنزده که واجب القتل شده باشد - اگر بکشند مظلوم زبان زد عالمیان خواهد شد - ازین حرف اندک سورت غضب پادشاهي اطفا یافته که درین اثنا سلیمه بیگم والدهٔ سببی پادشاه از پس پرده فریاد کرد

---

(٢) نسخهٔ [ج] باغرا *

که حضرت همه بیگمان بجهت شفاعت میرزا کوکه در محل جمع
شده‌اند - اگر تشریف آرند بهتر - و الا بر می‌آیند - ناچار بمحل رفته
بمبالغهٔ آنها عفو تقصیرش فرموده افیون معتاد (که نخورده بود)
از حبهای خاصه عنایت کرده رخصت خانه نمودند - اما روزے
در همان ایام خواجه ابوالحسن تربتي خط میرزا کوکه را (که
در وقتے براجه علي خان مرزبان خاندیس بالفاظیکه بهیچ احدے
سزاوار نیست در حق عرش آشیاني نوشته - و بعد فتح آسیر
از اموالش بدست خواجه افتاده سالها با خود داشت - آخر ضبط
نتواند کرد) از نظر گذرانید - جنت مکاني بدست خان اعظم دادند
او بے محابا شروع بخواندن کرد - باریابان حضور از هر جانب بلعن
و طعن زبان کشودند - پادشاه فرمودند - که تا حال همان نسبت
محبتے (که عرش آشیاني با تو داشتند) مانع است - و الا دوش ترا
از بار سر سبک میکردم - و از منصب و جاگیر معزول شده نظر بند
گردید - در سال سیوم صوبه‌داري گجرات بنام او قرار یافته پسر
کلانش جهانگیر قلي خان نیابةً بحراست آن ملک تعین گشت *
(۲)
و چون مهم دکن از بے اتفاقي امرا متمشي نگردید سال پنجم
خان اعظم با ده هزار سوار بکمک رخصت یافت - و پس ازان
او از برهان پور مهم رانا بنام خود درخواست کرد - میگفت اگر
درین جنگ کشته شوم شهید میشوم - حسب خواهش او آنچه سامان

---

(۲) نسخهٔ [ج] بے اتفاقي *

و سرانجام آن مهم بود تمشيت يافت - و چون بر سر كار آمد عرض داشت - كه بدون توجه رايات پادشاهي افتتاح اين عقده دشوار مينمايد - لهذا در سال هشتم سنه (١٠٢٢) هزار و بيست و دو هجري الويهٔ جهانگيري بدارالخير اجمير نزول نمود - و بالتماس او شاهزاده شاهجهان تعين گشته مدار كارها بعهده و صوابديد او ماند ليكن پادشاهزاده بنابر طرف داري خسرو سلوكهاي ناپسند پيش گرفت لهذا مهابت خان دستوري يافت - كه او را از اوديپور بدرگاه آرد و در سال نهم حوالهٔ آصف خان شد - كه در قلعهٔ گواليار محبوس دارند - زباني ميرزا نقل كرده اند - كه اصلا مرا از دعوت خبرے نبود آصف خان بعرض رسانيد - كه فلاني بافنا و اعدام من دعوت مي خواند - و چون خلوت و ترك حيوانات و جماع شرط آنست و آن همه در حبس موجود حكم شد - كه در وقت اطعمهٔ لذيذه از گوشت مرغ و دراج از بهر ميرزا بپزند * ع *

* عدو شود سبب خير چون خدا خواهد *

و بعد از سالے (كه از زندان بر آوردند) اول نوشته گرفتند - كه درحضور ناپرسيده حرف نزند - چه زبان باختيار نداشت - شبي جنت مكاني بجهانگير قلي خان گفتند - ضامن پدر ميشوي - عرض كرد كه كفيل همه چيز او هستم - اما ضامن زبان او نمي توانم شد - و چون خواستند منصب پنجهزاري بحال نمايند جهانگير پادشاه بشاهجهان نقل كردند - كه چون عرش آشياني خواستند (كه خان اعظم را

اضافهٔ دو هزاري بدهند) شيخ فريد بخشي و راجه رام داس را
بخانه اش فرستادند - كه مباركباد بگويند - او در حمام بود - تا يک
پاس سر دروازه نشستند - پس ازان (كه در ديوان خانه بر آمد)
آنها را طلبيده مباركباد شنيد - نشسته دستے بر سر گذاشت - و گفت
كه ضرور شد براى كار ايشان جمعيت ديگر نگاهداشت - و بآنها
هيچ مدارائے نكرده رخصت نمود - اين حرف مرا ياد است - شرم
مي آيد كه براى بحالئ منصب ميرزا كوكه ايستاده تسليم نمايد
بابا شما بنيابت او آداب بجا آريد - و در سال (۲) سيزدهم ميرزا كوكه
باتاليقي و همراهئ سلطان داور بخش پسر خسرو (كه بصوبه دارئ
گجرات نامزد شده بود) رخصت يافت - و در احمدآباد سال
نوزدهم سنه (۱۰۳۳) هزار و سي و سه هجري باجل طبعي
در گذشت - بحدت ذهن و سلاست بيان يكتا بود - و در تاريخ داني
مستثنى - گاهے شعر هم ميگفت - ازوست * * بيت *

* چون نشد حاصل مرا كام دل از ناموس و ننگ *
* بعد ازين خواهم زدن بر شيشهٔ ناموس سنگ *

و خط نستعليق بسيار خوش مينوشت - شاگرد ميرزا باقر پسر
ملا مير علي ست - كه باتفاق ارباب استعداد نمک قلم او از خط
استادان مشهور هيچ كم نيست - در مدعا نويسي يد طولى داشت
هرچند عربيت نورزيده (۳) ميگفت كه من در عربي داه عربم - گويند

(۲) نسخهٔ [ب] شازدهم (۳) نسخهٔ [ب ج] عربيم *

در مصاحبت بے نظیر بود - سخنهای رنگین داشت - ازو سمت *
شخصے حرفے گفت - راست انگاشتم - چون مبالغه کرد بشبهه افتادم
همین که سوگند خورد دانستم دروغ است - و از مطایبهای او که
مردم دولتمند را چهار زن لازم است - یکے عراقي بجهت مصاحبت
و همزباني - دوم خراساني برای سامان خانه - سیوم هندي بواسطهٔ
زناشوئي - چهارم ماوراءالنهري بجهت شلاق - تا دیگران عبرت گیرند
اما در خبث و نفاق و درشت گوئي هم سرآمد ابنای زمان بود
و بسیار مغلوب غضب میشد - هرگاه عامل معزول بحضورش میآمد
مستوفي زرے (که بر ذمهاش برآورده) اگر فورا ادا کردے رهیدے
و الا چندان میزد که تار و پود زندگي میگسیخت - و اگر بعد ازین
زنده ماندے دیگر مزاحمت نبود - گو همگي لک روپیه بر ذمهاش
میشد - و سالے نبود که یک در مرتبه هنود اهل قلم را سر نمي‌تراشید
گویند هنگامے اکثر اینها رخصت غسل گنگ گرفتند - بدیوان خود
رای درک داس گفت - چرا تو نمیروي - عرض کرد که غسل گنگ
بنده زیر قدم نواب است - فهمیده آن‌طریقه را بر طرف کرد - اگرچه
بنماز مقید نبود اما در مذهب تعصب تمام داشت - ازین جهت
در مراسم ارتداد و زندقه (که پادشاه وقت اختیار کرده بود) اصلا
تبعیت ننمود - بے محابا برشتي و شناعت منسوب ساختے - اصلا
زمانه ساز نبود - در عهد جنت‌مکاني با آنهمه پیش‌آمد سلسلهٔ
اعتماد الدوله بخانهٔ هیچکس نرفت - حتی بر دروازهٔ نور جهان

بیگم هم - بخلاف خانخانان میرزا عبدالرحیم - که بخانهٔ رای گوردهن دیوان اعتماد الدوله شتافت *

چون ذکر ارتداد اکبر پادشاه تقریبا بزبان قلم گذشت مجملی شرح آن ناگزیر سیاق کلام افتاد - اگرچه این مقدمه از کفر ابلیس مشهورتر است - و هرچند (که مورخین و اخبار نویسان عهد بترس ضرر و توهم اذیت زبان خامه بدان آشنا نکرده اند) مگر برخی بکنایه و شیخ عبدالقادر بداوني و امثال او بصراحت هم نوشته اند - لهذا جهانگیر پادشاه قدغن نمود که تاریخ شیخ صحافان ممالک محروسه بیع و شرای آن ننمایند - ازین جهت آن نسخه کمیاب است و اخراج علما و احداث سجده و ترویج دیگر رسوم خلاف اسلام همه از اوضح براهین این مطلوب است (۲) - و زیاده برین چه میباشد که عبدالله خان اوزبک والی توران درین باب (که بیکی از آحادالناس نمیتوان گفت - تا بپادشاه عظیم الشان چه رسد) بعرش‌آشیاني نوشت - در جواب تبریه (۳) و تزکیهٔ بسیار بتحریر آورده باین قطعه معذرت خواست *

* قطعه *

* قیل ان الآله ذو ولد *

* قیل ان الرسول قد کهنا *

* ما نجا الله و الرسول معا *

* من لسان الوری فکیف انا *

---

(۲) در [بعضی نسخه] مطلب (۳) نسخهٔ [ب] تنزیه *

چنانچه در اکبرنامه و منشآت شیخ ابو الفضل مندرج است - اما آنچه از تتبع آثار و اخبار محرر اوراق (۲) متفرس شده و بذهن متبادر میگردد حاشا که دعوی الوهیت و نبوت باشد - پادشاه زمان اصلا مقدمات علمي نورزیده - و مساس کتاب مطلقا نداشت - اما فطانت رسا و شعور تند بدرجهٔ اعلی بود - هرچه بعقل (۳) پسندیده مي‌نمود میخواست روائي یابد - اکثر علما مراتب دنیوي مطمح نظر داشته مزاج‌گوئي و خداوند ستائي اختیار کردند - پیش‌آمد فیضي و ابو الفضل هم ازین جهت بود - که آنها برگزیده و مختار خاطر پادشاهي را بدلیل عقلی سفسطي مدلل مي‌نمودند - و خلع ربقهٔ تقلید سلف را تحقیق نامیده پادشاه را محقق زمانه و مجتهد وقت قرار دادند - و چون فضل و کمال این دو برادر دران مرتبه بود (که هیچ کس از همعصران قوت سر پنجگی آنها نداشتند) و در اصل درویش زاده و مفلوک بیش نبودند و یک دفعه بقرب و اعتبار سلطاني اختصاص یافتند حسد پیشها (که همیشه عالم ازین قسم مردم پر است) خصوص همچشمان از ملاهای سقیفه‌بند (که رشک اندوزي و ناتوان بیني را حمیت دین نام نهند) چه اراجیف و اکاذیب که شهرت ندادند - و چه هنگامها که برپا نکردند و از عصبیت و نفسانیت جان و مال خود درین کار باختند عفا الله عنهم •

---

(۲) نسخهٔ [ج] بمحرر اوراق (۳) نسخهٔ [ج] بعقلش •

خان اعظم اولاد بسیار داشت - ارشد آنها جهانگیرقلي‌خان است
که احوال او بقید قلم در آمده - دیگر میرزا شادمان - که در عهد
جهانگیري به شاد خان مخاطب گردیده - دیگر میرزا خرم‌است - که
وقت عرش‌آشیاني حکومت جونه‌گدهه مضاف صوبهٔ گجرات (که
در جاگیر پدرش مقرر بود) داشت - و در عصر جنت مکاني بکامل
خان نامور شده در مهم رانا همراه پادشاهزاده سلطان خرم تعین‌یافته
دیگر میرزا عبدالله است - که در زمان سلطنت جهانگیري سردار
خان خطاب یافته - و پادشاه اورا همراه خان اعظم بقلعهٔ گوالیار
محبوس نموده بود - پس از رهائی پدر او هم مورد ترحم گشته
دیگر میرزا انور است - که صبیهٔ زین خان کوکه را بقید ازدواج آورده
هر یکے ازینها بمنصب سه هزاري و دو هزاري رسیده *

* خانخانان میرزا عبدالرحیم *

خلف الصدق بیرام خان است - والده‌اش از نژاد خانان میوات
بود - چون جنت آشیاني در سنه (۹۶۱) نهصد و شصت و یک
بدارالملک دهلي نزول‌اقبال نموده مرتبهٔ ثاني سریرآرای هندوستان
شد برای استمالت و تالیف زمینداران اطراف و جوانب اولیای
دولت را با فرزندان آن‌طبقه نسبت میکرد - جمال خان عم زادهٔ
حسین خان میواتي (که از زمینداران معتبر هندوستان بود) چون
بملازمت رسید دو صبیه داشت - کلان را پادشاه درحبالهٔ عقد
خود آورده دوم را به بیرام خان تزویج فرمود - چهاردهم صفر سنه

(٩٦٤) نهصد و شصت و چهار هجري آخر سال جلوس اكبري
در بلدهٔ لاهور ميرزا عبدالرحيم متولد شد - وقتي (كه پدرش
در پتن گجرات بر دست افغاني شهادت يافت) چهار ساله بود
بے اعتدالان دست تاراج باردوی خان دراز کردند - محمد امين
ديوانه و بابا زنبور ميرزا را با والدهٔ او ازان آشوبگاه برآورده
احمد آباد رويه روانه شدند - و با افغانان دنبال گرفته جنگ كنان
بشهر رسيدند - پس از چهار ماه محمد امين ديوانه و برخي پرستاران
ميرزا را برداشته عازم حضور گشتند - در جالور فرمان طلب از پيشگاه
خلافت نيز رسيد - سر آغاز سال ششم سنه (٩٦٩) نهصد و شصت
و نه هجري در آگره بزمين بوس عرش آشياني استسعاد يافت
پادشاه با هجوم بدگويان و بد انديشان آثار نجابت و حقيقت
از ناصيهٔ او دريافته مشمول تربيت و پرورش خاص گردانيد *

و چون بسن رشد و تميز رسيد بخطاب ميرزا خاني
سرفرازي يافته ماه بانو همشيرهٔ خان اعظم كوكه را بازدواج او
درآوردند - سال بيست و يكم سرداري گجرات بنام ميرزا نامزد گشته
حل و عقد مهمات بوزير خان قرار گرفت - در سال بيست و پنجم
بمير عرضي حضور افتخار اندوخت - و سال بيست و هشتم باتاليقي
شاهزاده سلطان سليم بلند مرتبه گرديد - و در همين سال بر سلطان
مظفر گجراتي ظفر يافت *

تفصيلش اينكه سلطان مظفر در نخستين يورش گجرات بدست

ملازمان پادشاهي افتاده زنداني گشت - او را نزد منعم خان خانخانان فرستادند - چون روزگارش بسر آمد بحضور باز گردید و بخواجه شاه منصور دیوان حواله شد - سال بیست و سیوم از حبس گریخته بگجرات شتافت - و در حواشئ جونه گدهه (۲) در حمایت کاتهي (۳) آرامش گرفت - امرا سهل انگاري نموده بدو نپرداختند درین هنگام (که اعتماد خان از تغیر شهاب‌الدین احمد خان ایالت گجرات یافت) بعضے نوکران حاکم معزول در پے حقیقتي زده سر شورش برداشتند - مظفر نیز بآنها پیوسته بسري هنگامه آرا گشته احمدآباد را متصرف شد - عرش‌آشیاني میرزا خان را با فوجے شایسته تعین نمود - چون با مظفر چهل هزار سوار فراهم آمده وهمگي مردم پادشاهي ده هزار بودند امرا مصلحت جنگ نمیدادند و پادشاه نیز نوشت - که تا قلیج خان و غیره امرای کمک از مالوه نرسند جنگ را آماده نگردد - دولت خان لودي (که مصاحب و میرشمشیر میرزا بود) گفت - درانوقت فتح بشرکت است - اگر میخواهي خانخانان شوي تنها فتح باید کرد - والا کشته شدن به از بگمنامي زیستن است - میرزا خان بهمت افزائی همراهان درآمده همه را دل‌نهاد محاربه ساخت - و بسرکیچ سه کروهئ احمد آباد سخت چپقلش رو داد - هر طرف بهادران با یکدیگر آویخته

---

(۲) در [بعضے نسخه] جونا گدهه - و در [بعضے] چونه گدهه (۳) نسخهٔ [ب] کاتهي *

داد مردي ميدادند - ميرزا خان با سه صد جوان و صد فيل مست ايستاده بود كه مظفر با شش هفت هزار سوار در برابر آمد - بعضي هوا خواهان جلو گرفته آهنگ برگردانيدن نمودند - ميرزا خان پاي جلادت افشرده برخي را خون بخاك آميخت - و بسيارے راه گريز سپردند - مظفر (كه ايستاده نخوت ميفروخت) سراسيمه گشته رو بهزيمت نهاد - وبكهنبايت رفته مالے از تجاران بر گرفت و باز سر شورش برداشت - ميرزا خان امراي مالوه را (كه بتازگي پيوسته بودند) همراه گرفته روانه شد - و مكرر مالشے بسزا داد او سر بطرف نادوت بر آورد - و دران ناحيه از سر نو هنگامهٔ پيكار گرمي گرفت - تهو: منشان هر دوسو پياده شده كارنامها ظاهر كردند (٢)
آخر مظفر رو از جنگگاه برتافته سمت راج پيپله ره سپر ناكامي گشت - ميرزا خان از پيشگاه خلافت و جهانباني بمنصب عمدهٔ پنجهزاري و خطاب والاي خانخاناني مباهي گشته سر افتخار بآسمان برين رسيد *

گويند روز فتح گجرات آنچه با او بود همه را بمردم بخشيد آخر وقت شخصے آمده گفت كه بمن چيزے نرسيده - يك قلمدان باقي مانده بود - باو داد - و پس از نظم و نسق ملك برهم خوردهٔ گجرات قليج خان را درانجا گذاشته خود شرف حضور دريافت (٣)
در سال سي و چهارم وقائع بابري را (كه از زبان تركي بفارسي

---

(٢) نسخهٔ [ب] راج پله (٣) نسخهٔ [ب] فارسي كرده بود •

بوده بود) بنظر پادشاه درآورده فراوان آفرین اندوخت - و درهمین سال (که سنه (۹۹۸) نهصد و نود و هشت هجري بود) بوالا پایهٔ وکالت بلند مرتبه شده جونپور باقطاع او مقرر گردید - و در سال سي و ششم سنه (۹۹۹) نهصد و نود و نه ملتان در تیولش قرار یافته تسخیر تته و ولایت سندهه پیش‌نهاد همت ساخته عازم گشت - شیخ فیضي تاریخ این عزیمت * قصد تته * یافته *
۹۹۹

و چون خانخانان بچالاکي و تیز دستي از پایان قلعهٔ سیهوان که سیوستان[۲] گویند گذشته لکهي[۳] را (که دروازهٔ آن ملک است - مثل گدهي بنگاله و بارهمولهٔ کشمیر) بدست آورد میرزا جاني حاکم تته (که بپاوزش ستیز آمده بود) پس از جنگهای سخت هزیمت یافته در سال سي و هفتم بآشتي گرائید - بشرط آنکه قلعهٔ سیهوان را (که بر ساحل دریای سندهه است) بسپارد - و میرزا ایرج پسر خانخانان را بدامادي بر گیرد - و بعد از برشکال بملازمت شتابد چون از کم آذوقي بسپاه پادشاهي هم خستگي راه یافته بود خانخانان پذیرش نموده قلعه بحسن علي عرب سپرده بیست کروهي سیهوان متوقف شد - چون هنگام بارش بسرآمد میرزا جاني عذرها در نیامدن پیش آورد - ناچار خانخانان روانهٔ تته شد - میرزا سه کروهي شهر برآمده فکرها داشت که یکدفعه فوج پادشاهي چیره دست گردید - ناگزیر بلابه‌گري در آمده تمام مملکت بمردم

(۲) نسخهٔ [ا ب] سوستان (۳) در [بعضی نسخه] لکي را *

پادشاهي باز گذاشته با زه و زاد همراه خانخانان بملازمت رسیده کامیاب عافیت گردید - ملا شکیبي (که نوکر خانخانان بود) مثنویئ درین فتح گفته - این بیت ازانجا ست * * بیت *

* همائی که بر چرخ کردے خرام *

* گرفتي و آزاد کردي ز دام *

خانخانان هزار اشرفي صله داد - میرزا جاني نیز هزار اشرفي بملا داده گفت - رحمت خدا مرا هما گفتي (۲) - اگر شغال میگفتي زبانت که میگرفت *

چون شاهزاده سلطان مراد حسب الامر پادشاهي بتسخیر دکن از احمدآباد گجرات بر آمده بانتظار لشکر کمکي در بهروچ نشست خانخانان (که بهمراهیئ شاهزاده از حضور تعین شده بود) در بهیلسه (۳) محال جاگیر خود لختے بسر برده باوجین رو آورد شاهزاده ازین آگهي برآشفته خشم آلود پیغامے بر گذارد - او نوشت که راجه علي خان مرزبان خاندیس یگانگي داستان بر میسراید - اورا همراه گرفته میرسد - شاهزاده بغضب در شده بهمان سپاه گجرات روانهٔ دکن شد - خانخانان لشکر و توپخانه را بمیرزا شاهرخ سپرده خود با راجه علي خان تیزروي فرا پیش گرفت - و در قلعهٔ چاندور سي کروهیئ احمدنگر بشاهزاده پیوست - بعد چندے بار دادند اما هیچ التفاتے بحالش نرفت - خانخانان بآزردگي در شده دست

---

(۲) نسخهٔ [ا] گرفتي (۳) در [بعضے نسخه] بهلسه

از کار باز کشید - اگرچه آخر ربیع‌الآخر سنه (۱۰۰۴) هزار و چهار
هجری احمد نگر را گرد گرفتند و بمورچال دوانی و نقب زنی
پرداختند لیکن بهوشیاری و دلاوری چاند بی‌بی سلطان همشیرهٔ
برهان نظام شاه زوجهٔ علی عادل شاه بیجاپوری (که باتفاق ابهنگ
خان حبشی تحصن گرفته بود) و هم بعلت نفاق امرا و کار شکنی
یکدیگر فتح قلعه بآسانی صورت نگرفت *

چون درونیان از دوئی سران لشکر آگهی یافتند آشتی داستان
بر سرائیدند - که بهادر پور زادهٔ برهان نظام شاه را از زندان برآورده
آن خرد سال را خطاب نظام الملک داده نوکر والا درگاه برسازند
و آباد ملک احمد نگر باقطاع او قرار گیرد - و ولایت برار بتصرف
پادشاهی باز گردد - هرچند کار آگهان کم آذوقی و سراسیمگی
و دستان سرائی دژ نشینان برگذاردند از بے اتفاقی کسے گوش نکرد
و درین ضمن آمدآمد سهیل خان خواجه سرا معتمدالدوله بیجاپوری
بکمک نظام شاهیه یاور پیشبین عزم گشته بوساطت میر مرتضی صلح
نموده ببالا پور برار برگشتند - و چون سهیل خان با فوج بیجاپور
در میمنه و قطب الملکیه دست چپ و نظام الملکیه در قول نخوت
افزوده عرصهٔ مبارزت آراست شاهزاده را بسیج آویزش در سر گرفت
امرا از پایه نشناسی (۲) بدان نگرائیدند - خانخانان با میرزا شاهرخ
و راجه علی خان از شاه پور بسوی غنیم چالش نمود - آخر

(۲) در [بعضی نسخه] پایه شناسی

جمادی الاخری سنه (۱۰۰۵) هزار و پنج هجري نزد قصبهٔ اشتي دوازده کروهیِ پتهري (۲) نبرد پیدا گردید - آویزش سخت رو داد مرزبان خاندیس با پنج سردار و پانصد کس (که در مقابلهٔ عادلخانیه بود) مردانه فرو شد - آنها اورا قول فهمیده بسر آمدن حیات میرزا شاهرخ یا خانخانان دانسته دست بتاراج کشادند - خانخانان نیز فوج روبروی خود را برداشته دران تیره شب از یکدیگر جدا شده ایستادند - و هردو گروه گمان فیروزي بخود برده شب بر پشت اسپ گذرانیدند - بامدادان فوج پادشاهي (که هفت هزار کس بود) چون همه شب بتشنگي گذشت دریا سو گام برداشت - مخالف با بیست و پنج هزار سوار آهنج پیکار در سر گرفته رو بآویزش نهاد سرداران بسیار از هر سه فوج غنیم دست فرسود نیستي گشتند *

گویند دولت خان لودي (که هراول خانخانان بود) هنگامی (که سهیل خان توپخانه و فیلان بر رو داده قدم فراتر گذاشت) با خانخانان گفت - نه همگي ششصد سواریم - پیش رو رفتن خود را بای دادن است - در کمر غنیم در مي‌آیم - خانخانان گفت که نام دهلي بباد میدهي - جواب داد که حریف را اگر برداشتیم صد دهلي ایجاد کرده باشیم - و اگر مردیم کار با خداست - و چون خواست (که اسپان بردارد) قاسم بارهه با سادات همراه بود - گفت که ما و شما هندوستاني ایم - غیر از کشته شدن چاره نیست - ارادهٔ

---

(۲) نسخهٔ [ب] بتهري *

خان باید دریافت که چیست - دولت خان برگشته بخانخانان گفت
که چنین انبوهے در پیش است - و فتح آسماني - اگر شکست رو دهد
جائے نشان دهید - که ما شما را دریابیم. گفت زیر لاشها - دولت خان
با سادات بارهه از کمرگاه در آمده غنیم را برشورانید - و در کمتر
زمانے سہیل راه فرار سپرد - گویند خانخانان درین روز از نقد
و جنس هفتاد و پنج لک روپیه با خود داشت - همه را یغمائي
ساخت - زیاده بر دو شتر بار همراه نماند - و با وصف چنین فتح
سترگ مهمات انجام شایسته نگرفت - خانخانان حضور طلب
گردید - سال چهل و سیوم بملازمت سربلندي یافت - کوچ او
ماه بانو هم درین سال درگذشت *

چون عرش آشیاني کنکاش مهم دکن ازو استفسار کردند طلب
شاهزاده بحضور و تفویض رتق و فتق دکن بنام خود عرض نمود
پادشاه را بد آمد - از نظر انداختند - و چون شاهزاده مراد فوت
کرد و سال چهل و چهارم سلطان دانیال بکشایش دکن مامور شد
و عرش آشیاني خود نیز عزیمت آندیار فرمود خانخانان را مجددا
برنواخته نزد شاهزاده فرستادند - آخر شوال سال چهل و پنجم
سنه (۱۰۰۸) هزار و هشت هجري شاهزاده باتفاق خانخانان قلعهٔ
احمدنگر را گرد گرفت - از هر جانب فراوان کوشش بکار رفت
چاند بي‌بي عهد و پیمانے درمیان آورد - چیتهٔ خان خواجه سرا
ازین معني سر باز زده باتفاق برخے بدگوهران آن گزین بانو را

جان بشکرد - و توپ اندازي فرا پیش گرفته مکرر از قلعه بیرون شده در آویختند - پس ازانکه بنقب سي گز دیوار بر هوا شد از برج بابلي (۲) گنداوران درون شده بدم تیغ بسیارے را گذرانیدند - و بهادر پور ابراهیم را (که بنظام شاهي برگرفته بودند) بدست آوردند - و پس از محاصرهٔ چهار ماه و چهار روز قلعه کشایش یافت - خانخانان نظام شاه را گرفته در برهانپور بملازمت عرش آشیاني شرف اندوز گشت - و بهنگام معاودت پادشاهي بدارالخلافه خاندیس را بدان دیس موسوم ساخته بشاهزاده دانیال مرحمت فرمودند و جانا بیگم دختر خانخانان را بشاهزاده پیوند بیوگاني دادند و آن سپهسالار را بمالش راجو منا (که پور شاه علي عم مرتضی نظام شاه را بسري برداشته گرد فتنه برانگیخته بود) بسمت احمدنگر دستوري دادند - و پس از فوت عرش آشیاني فتورے عظیم بولایت دکن راه یافت - خانخانان سال سیوم جهانگیري سنه (۱۰۱۷) هزار و هفده بحضور رسیده متعهد گردید - که سوای متعینهٔ سابق اگر دوازده هزار سوار تازه کمکي شود در مدت دو سال مهم دکن بانصرام میرسد - لهذا فورا رخصت دکن یافته شاهزاده پرویز باتالیقی آصف خان جعفر و امیرالامرا شریف خان و راجه مانسنگهه کچهواهه و خانجهان لودي مرةً بعد اولی بکمک تعین گشتند - و چون ظاهر شد [که خانخانان از برهانپور در عین برشکال

(۲) در [بعض نسخه] بابلي *

(که موسم سکون و قرار است) شاهزاده را ببالاگهات برآورده
و از بی اتفاقی سران سپاه سررشتهٔ تدبیر از دست داده بغلای غله
و سقطی دواب خستگی تمام بجنود پادشاهی راه یافت - و ناچار
آشتی نازیبا (که شایان این دولت نبود) با مخالفان کرده مراجعت
نمود] مهمات دکن بخانجهان مفوض گشته مهابت خان بآوردن
آن کهنه عملهٔ روزگار تعین شد •

چون بحضور رسید در سال پنجم بتیولداری کالپي و قنوج
دستوري یافت - که سایر متمردان آن نواح را از بیخ و ریشه براندازد
و در سال هفتم چون در دکن بعبدالله خان چشم زخم عظیم رسید
و از خانجهان کارے متمشي نشد انتظام آن مهم منحصر در فرستادن
خانخانان دانسته با خواجه ابو الحسن رخصت یافت - و چون درین
مرتبه نیز باوصف بودن شاهزاده پرویز و امرای عمده کارے صورت
نگرفت جنت مکاني سال یازدهم سنه (۱۰۲۵) هزار و بیست
و پنج هجري سلطان خرم را بخطاب شاهي (که از زمان صاحبقران
تا آنوقت بهیچ شاهزاده تجویز نشده) رخصت دکن فرموده خود
هم در محرم سنه (۱۰۲۶) هزار و بیست و شش بمالوه رسیده
طرح اقامت بماندو انداختند - و شاهزاده در برهانپور رنگ توقف
ریخته مردم سخندان نزد دنیا داران دکن روانه ساخت - و در
همین ایام دختر شاه نواز خان پسر خانخانان را حسب الحکم بعقد
ازدواج خویش درآورد - بعد وصول مردم شاهي عادلشاه پنجاه زنجیر

فیل و نقد و جواهر (که مجموع پانزده لک روپیه قیمت میشد) پیشکش فرستاده بعنوان شایسته اظهار بندگي و فرمان پذیري نمود چنانچه بالتماس شاهزاده بخطاب فرزندي امتیاز یافته در عنوان فرمان بقلم خاص بدیهه این بیت مرقوم گشت * فرد *

* شدي از التماس شاه خرم *

* بفرزندی ما مشهور عالم *

و قطب الملک هم بارسال همین قدر پیشکش محفوف عنایت گردید ملک عنبر نیز سر خدمت بربقهٔ اطاعت در آورده کلید قلعهٔ احمدنگر و دیگر قلاع با سایر پرگنات بالا گهات (که متصرف شده بود) تسلیم نمود *

شاهزاده چون از نسق دکن خاطر جمع کرد صاحب صوبگی خاندیس و برار و احمدنگر بسپه سالار تفویض فرموده شاهنواز خان پسر کلانش را بضبط ولایت مفتوحهٔ بالاگهات مقرر ساخت و هر محال را بجاگیر یکی از امرای صاحب جمعیت کمکي تنخواه کرده سي هزار سوار موجود و هفت هزار توپچي گذاشته سال دوازدهم در ماندو بملازمت پدر والا قدر پیوست - جنت مکاني وقت ملاقات بے اختیار برخاسته در سه قدم باستقبال شتافت منصب سي هزاري بیست هزار سوار از اصل و اضافه و خطاب شاهجهاني و بجهت نشستن صندلي متصل تخت (که عنایتے ست خصوص و از زمان امیر تیمور درین سلسله رسم نبود) عنایت فرموده

(۲)
خود از چهره‌کشه پایان آمده خوانچه از جواهر و خوان از زر برسر
فرزند اقبال پیوند نثار فرمود - و چون در سال پانزدهم از عهد شکفتی
ملک عنبر و تسلط و استیلای برگیان او تهانه داران پادشاهی عنان
تماسک از دست داد (حتی داراب خان از بالا گهات برگشته
ببالاپور آمد و درانجا نیز پای استقامت نتوانست افشرد و ببرهانپور
آمده باتفاق پدر نامور شهربند گردید) شاهزاده شاهجهان با یک کرور
روپیه جهت اخراجات یساق و انعام ده کرور دام از ولایت مفتوحهٔ
دکن مرتبهٔ ثانی بطریق استعجال دستوری یافت *

گویند چون پیهم عرائض او از نظر پادشاهی گذشت [که کار
برمن تنگ شده - و قرار جوهر (که رسمی سخت مقرر) بخود داده‌ام]
جنت مکانی بشاهزاده ولیعهد فرمود - که چنانچه عرش‌آشیانی
خان اعظم را بایلغار خاص از محاصرهٔ گجراتیان رهائی بخشید شما
خانخانان را ازین مهلکه نجات دهید - دکنیان بصیت آمد آمد
شاهی از هم پاشیدند - شاهزاده ببرهانپور رسیده از سرنو
به بندوبست دکن پرداخت - و چون سال هفدهم شاه عباس صفوی
بمحاصرهٔ قلعهٔ قندهار انتهاض نمود و شاهزاده بعجلت هرچه تمام‌تر
طلب حضور گشت خانخانان را نیز همراه گرفت - درین میان
زمانه طرح دیگر انداخت - و باغوای کوته خردان فساد خانه بجائی
رسید که بفتنهٔ بیگانه نپرداختند - ناچار شاهزاده با خانخانان

(۲) نسخهٔ [ب] خوانچهٔ جواهر •

عون نموده بماندو اقامت ورزید - جنت‌مکانی بتحریک نور جهان بیگم سلطان پرویز را بسپه‌سالاری مهابت خان تعین فرمود - شاهزاده بعد نمک حرامی رستم خان (که پیش روی عساکر پادشاهی فرستاده بود) با خانخانان از نربده گذشته بیرم بیگ بخشي را بکنار آب نگاهداشته روانهٔ برهانپور گردید - دریں‌وقت خط خانخانان (که پنهان بمهابت خان نوشته بود - و این بیت عنوان ساخته)(۲) * بیت *

(۳)
* صد کس بنظر نگاه میدارندم *
* ورنه بپریدمے ز بے آرامي *

بنظر شاهزاده درآمد - خانخانان را طلبیده اظهار کردند - عذر مسموعے نداشت - لهذا با داراب خان پسرش نظربند گشت - چون بحوالي قلعهٔ آسیر گذر افتاد پدر و پسر را حوالهٔ سید مظفر خان بارهه نموده بقلعه فرستادند - ازانجا (که حبس داراب خان بسبب بےتقصیري بعید از انصاف بود - و گذاشتن او و نگاهداشتن پدر پسندیده نه‌نمود) هردو را طلبیده بقول و عهد را گذاشتند - و چون مهابت خان با سلطان پرویز بکنار نربده رسیده دید (که کشتیها را بیرم بیگ آن طرف آب برده گذرها را بتفنگ و توپ استحکام داده‌است) بفریب کاري درآمد - و مخفي بخانخانان نوشتها فرستاده آن دیرین سال تجربه‌کار را از راه برد - خانخانان بشاهزاده

---

(۲) نسخهٔ [ب] فرد خانخانان (۳) نسخهٔ [ج] صد کس بنگاه قید مي‌دارندم *

عرضي نمود که فلک بر سر ناسازي‌ست - اگر روزے چند طرح آشتي
اندازند هرآئینه سبب امنیت بندها خواهد بود - شاهزاده (که
همواره همت برفع فساد مصروف داشت) سنوح این سانحه فوز عظیم
دانسته خانخانان را بخلوت سرا برد - و مجددا بسوگند مصحف
شریف خاطر ازو مطمئن ساخته روانه نمود - که این طرف آب بوده
در انچه صلاح طرفین باشد صلح قرار دهد - چون از رسیدن خانخانان
و آوازهٔ آشتي در پاسباني گذرها وهني راه یافت مهابت خان
(که منتهز فرصت بود) هنگام شب جمعے از جوانان کار طلب را
از آب در گذرانید - و خانخانان بمراسلات مزورانهٔ سلطان پرویز
و مهابت خان فریفته گشته از دنیا دوستي حق ناشناسي بکار برد
و عهد و سوگند تازه نسیا منسیا نموده بمهابت خان پیوست - ناچار
شاهزاده شاهجهان توقف در برهانپور مناسب ندیده از راه تلنگانه
عازم بنگاله گردید - مهابت خان ببرهانپور آمده باتفاق خانخانان
از آب تبتي گذشته بتعاقب قدرے راه نوردید - خانخانان براجه
بهیم (که از ارکان دولت شاهي بود) بر نوشت - که اگر شاهزاده
فرزندان مرا وا گذارند لشکر پادشاهي را بلطائف الحیل بر میگردانم
و الا کار بدشواري خواهد انجامید - راجه بهیم جواب فرستاد - که
هنوز پنج شش هزار جانفشان در رکاب - هرگاه نزدیک رسید (۲) اولادت را
بقتل آورده بر تو خواهیم تاخت *

(۲) در [بعض نسخه] رسند *

شاهزاده پس از ضبط ولایت بنگاله چون عزیمت بهار نمود داراب خان را از قید برآورده حاکم آنجا ساخت - مهابت خان درین هنگام (که بمقابلهٔ شاهزاده رهگرای اله‌آباد بود) خانخانان را (که از نیرنگ سازي و افسون طرازي او نگراني داشت) نظر بند ساخت - در سال بیستم جنت‌مکاني اورا از پیش مهابت خان بحضور طلب داشته صفح جرائم فرموده معذرت خواستند - که این همه از قضا و قدر سر زده - باختیار ما و شما نبود - من خود را شرمنده تر از تو مي بینم - و بانعام یک لک روپیه و بحالیء منصب و خطاب و جاگیر ملکوسه سرفرازي یافت - آن پیر ننگ و ناموس بباد دادهٔ دنیا پرست این بیت در نگین نقش کرد * * بیت *

* مرا لطف جهانگیري ز تائیدات رباني *

* دوباره زندگي داده دوباره خانخاناني *

مهابت‌خان در حین طلب حضور او معذرتها خواست - و در سامان و سرانجام کوتاهي ننموده بزعم خود در رفع غبار خاطرش کوشید بحسب اتفاق خانخانان رخصت جاگیر گرفته در لاهور متوقف بود که مهابت خان معاتب گشته بعزم حضور بلاهور رسید - خانخانان اصلا احوال پرسي هم نکرد - مهابت خان سوختهٔ بیمروتیء او شد - چون بکنار آب بهت استیلا یافت مردم تعین‌کرد - که اورا از راه برگردانند خانخانان در دهلي لنگر اقامت انداخت - درهمان ایام شعبده باز فلک لعبتے دیگر برانگیخت - وقت مراجعت رایات پادشاهي

از کابل مهابت‌خان آوارهٔ ادبار گشت - نور جهان بیگم خانخانان را طلب (۲) داشته با فوجے بتعاقب او تعین کرد - و دوازده لک روپیه با فیل و اسپ و شتر از طرف خود رعایت نمود - و تیول مهابت خان نیز بدو تنخواه کرد - اما زندگي فرصت نداد - در لاهور بیمار شد - و بدهلي رسیده در سن هفتاد و دو سالگي سنه (۱۰۳۶) هزار و سي و شش هجري آخر سال بیست و یکم جهانگیري ودیعت حیات سپرد * خان سپه سالار کو * (۱۰۳۶) تاریخ است و متصل مقبرهٔ همایون پادشاه مدفون گردید *

خانخانان در قابلیت و استعداد یکتای روزگار بود - و او عربي و فارسي و ترکي و هندي روان داشت - شعر خوب مي‌فهمید و میگفت - رحیم تخلص میکرد - گویند که باکثر زبانها (که در عالم رایج است) حرف میزد - و سخا و همت او ضرب‌المثل هند است بلکه برخے حکایات مستبعد شمارند - گویند روزے بر براتها دستخط میکرد - بر برات پیادهٔ بجای هزار تنکه هزار روپیه دستخط کرد و همان بحال داشت - مکرر شعرا را در صله بزر سرخ سنجید - روزے ملا نظیري (۳) گفت - که لک روپیه چه قدر توده میشود - ندیده ام فرمود از خزانه بیارند - و چون جمع کردند ملا گفت - شکرالله که بسبب نواب من اینقدر زر دیدم - فرمود همه بملا دهند - که حالا شکر الهي کند - همواره مبلغهای خطیر بدرویشان و علما باعلان و اخفا

(۲) نسخهٔ [ج] طلبیده (۳) در [بعضي نسخه] ملا نظري *

میداد - و بدرر دستها سالیانه میفرستاد - اجتماع اهل کمال از هر فن در وقت او مثل عهد سلطان حسین میرزا و میرعلي شیر بود *

بالجمله در شجاعت و سخاوت و دانش و تدبیر ملکي سرآمد روزگار بود - اما کینه وري و دنیا دوستي و زمانه سازي بیشتر داشت بارگیر کلامش بود - که با دشمن در لباس دوستي دشمني نموده آید از برای او گفته‌اند * * بیت *

* یک وجب قد و صد گره در دل *

* مشتکی استخوان و صد اشکل *

تقریبًا سي سال بدفعات در دکن ماند - هرکه از شاهزادها و امرا بکمک آمد اخلاص و اطاعت سلاطین دکن باو دیده نفاق و غدر نسبت باو میکردند - حتی شیخ ابو الفضل فتوای بغي در حق او میداد - در عهد جهانگیري بدوستی ملک عنبر متهم شده تغیر گشت - محمد معصوم نوکر معتبرش کور نمکي کرده بعرض پادشاه رسانید - که مکاتیب ملک عنبر نزد شیخ عبدالسلام لکهنوي سمت که ملازم خانخانان بود - مهابت خان بپژوهش آن مامور شد چندانکه بتعذیب آن بیچاره پرداخت - جان در باخته بافشا لب نکشود *

خانخانان از اعاظم امرای این‌سلطنت بود- نام نامی او برصفحهٔ ایام نقش دوام گرفته - در عهد عرش آشیاني مصدر خدمات شایسته گردید - ازانجمله سه کار نمایان کرد - فتح گجرات - و تسخیر

سندهه - و شکست بهیل خان بیجاپوري - چنانچه بتفصیل بجای خود ثبت افتاد - اما در زمان جهانباني جنت مکاني کارے ازو روائي نگرفت - با همه دانائی درست و فهمید پسندیده ذلتها کشید - و از حب جاه دست باز نداشت - گویند سخت ولوعي باخبار دربار داشت - با آنکه دو سه کس روزنامچه را هر روز بڈاک چوکي میفرستادند جواسیس بر عدالت خانه و کچهریها و چبوتره حتی در چوک و کوچه و بازارها تعین بود - که هرچه بافواه عوام مي‌شنیدند بتحریر در مي‌آوردند - شام همه را خوانده در آتش میسوخت - گویند اکثر چیزها دران وقت مخصوص خاندان اینها بود - چنانچه پرهما که بر سر کسے نمیزد - مگر شاهزادها - با آنکه پدرش امامیه مذهب بود خانخانان اظهار تسنن میکرد - مردم محمول بر تقیه میکردند - لیکن پسرانش سني متعصب بودند - سوای شاهنواز خان و داراب خان پسران دیگر هم داشت - یکے میرزا رحمن داد - که والده‌اش از قوم سودهۀ امرکوت بوده - در جواني بحیثیات شگرف آراسته - پدر بسیار دوست داشتے - در (۲) مهکر قریب العهد بفوت شاهنواز خان درگذشت - کسے را یارا نبود که باظهار آن پردازد بدر خواست مردم محل حضرت شاه عیسی سندهي (قدس سره) بخانۀ خانخانان آمده تعزیه و تسلیه فرمود - دوم میرزا امرالله از بطن جاریه بود - بے تربیت مانده در جواني زندگي بسپرد

(۲) نسخۀ [ب] بهکره

و عمدهٔ دولت خانخانانی میان فهیم بود - اگرچه شهرت بغلامی دارد اما در اصل راجپوت پسرے ست مثل فرزندان پرورش یافته کمال صلاح و تقوی داشت - تا دم واپسین نماز تهجد و چاشت و اشراق ازو قضا نشد - درویش دوست بود - با سپاه برادرانه بر خوردے - لیکن تند مزاج - صدای تازیانه همیشه بلند بود *

گویند روزے دید که راجه بکرماجیت شاهجهانی با داراب خان تکیه زده بر یک مسند نشسته - زبان بفحش کشوده گفت - مثل تو برهمنی با نبیرهٔ بیرام خان برابر نشیند - ای کاش عوض میرزا ایرج این می‌مرد - هر دو بعذر خواهی درآمدند - چون آخر طبیعت خانخانان انحرافی یافته بود اورا برفوجداری سرکار بیجاگدهه پای حساب آورد - او درشتی بسیار بجواب کرده طپانچهٔ بر روی حافظ نصرالله (که دیوان صاحب اختیار بود) زده از شهر برآمد - گویند خانخانان نیم شب خود رفته برگردانید - و در شجاعت و تهور آیتی بود - چون مهابت خان بفکر قید خانخانان شد اول فهیم را خواست که بتطمیع منصب عمدهٔ پادشاهی و انواع مواعید بفریبد راضی نشد - مهابت خان گفت - تا چند برسپاهگری خود میناز‌ی فهیم هرچند بخانخانان گفت (که اینجا غدر و مکر معلوم میشود مبادا بذلت و خواری کشد - مسلح و مستعد گشته عزم حضور باید نمود) قبول نکرد - چون نظر بندش نمودند پیشتر مردم پادشاهی را مهابت خان بر سر فهیم فرستاد - او بپسر خود فیروز

خان گفت - چندے مردم را نگهدار - که تجدید وضو کرده دوگانه بسلامت ایمان ادا نمایم - پس از فراغ با پسر و چهل کس از ملازمان خود جان را فدای آبرو ساخت *

* خدمت پرست خان *

رضا بهادر نام - از اوان صبی بغلامي و پرستاری شاهزاده شاهجهان افتخار داشته بدوام خدمت و سعادت محرمیت و مزاج داني ممتاز گردید - گویند هنگامے (که شاهزاده بمهم رانا تعین شده بود) روزے در اودیپور بتقریبی پانصد کره خورد - و بر زمین نه‌افتاد - و آه نکشید - این سخت جاني وسیلهٔ اعتبارش گشت بر منصب و عزتش افزودند - بتدریج بپایهٔ امارت تصاعد نموده بخطاب خدمت پرست خان سر برافراخت - در وقت مراجعت از صوبهٔ بهار در خدمت سلطان مراد بخش اورا از افزونی اعتمادش باتفاق سید مظفر خان بارهه در قلعهٔ رهتاس گذاشتند - چون بعد واقعهٔ ناگزیر جنت‌مکاني اعلی حضرت از جنیر دکن بگجرات رسیده از کنار تالاب کانگریه ظاهر شهر احمدآباد (که هفت روز مخیم سرادقات اقبال بود) بجانب مستقر الخلافهٔ آگره کوچ فرمود از اثنای راه اورا با فرمان از خط خاص نزد یمین‌الدوله بلاهور روانه نمود - مشتمل برانکه زمانه آشوب طلب است - و زمین فتنه خیز جهان را از لوث وجود شاهزادهٔ چند (که مادهٔ فساد اند) پاک سازد خدمت پرست خان در عرض نه روز بڈاک چوکي بلاهور پیوست

گویند سلطان داوربخش مشهور بسلطان بلاقي (که آصف خان باقتضای مصلحت چند روز اورا بر تخت نشانده بود) با برادر خود سلطان گرشاسپ شطرنج مي باخت - غلغلهٔ رضا بهادر شنید و فرس دریافته با برادر گفت - رضا نیامد - قضای ما و شما آمد یمین الدوله حسب فرمان سلطان شهریار مکحول را با سلطان بلاقي و برادرش پسران سلطان خسرو و طهمورس و هوشنگ پسران سلطان دانیال حوالهٔ خدمت پرست خان نمود - و او بیست و پنجم جمادي الاولی سنه (۱۰۳۷) هزار و سي و هفت همه را در یک روز بعدم آباد فرستاد *

در سرآغاز جلوس باضافهٔ منصب و خدمت میرتوزکي و عنایت عصای مرصع تحصیل مباهات نمود - و پس ازان بتفویض میرآتشي بلند مرتبه گردید - در سال دوم چون خانجهان لودي از آگره فرار نمود او پیش از امرای متعین (که بسرداري خواجه ابوالحسن بتعاقب مامور شده بودند) باتفاق سید مظفر خان بارهه و راجه بیتهل داس نیز در حوالي دهولپور بمخالف پیوسته دستبرد مردانه نمود - بارها یکه خود را بر صف غنیم زده دران دار و گیر زخم تیر (که بر شقیقه‌اش رسید) از پا درآمد *

گویند چون خدمت پرست خان در تعاقب مسارعت بکار برده شبگیر نمود راه را غلط کرده بر قبیلهٔ خانجهان (که همراه محمد شاه لودي دامادش پیشتر بطرف آب چنبل روانه بود)

رسیده جنگی عظیم در پیوست - و از طرفین بهادري و مردانگي بتقدیم رسید - که ناسخ کارنامهٔ رستم و اسفندیار گشت - محمد شه لودي با دو برادر خود و دوازده نفر از خویشان و نوکران معتبر خانجهان نقد جان در باخت - و رضا بهادر با شصت نوکر عمدهٔ خود بکار پادشاهي آمد - نعش اورا متصل نخاس آگره نقل نموده گنبدے بنا یافت - دختر کوتوال خان غلام گرجي دولت خان (که خانخانان باو بخشیده بود) در حبالهٔ نکاح داشت - و با هم محبت مفرط بود چنانچه حرف عاشقي اینها درانوقت بر زبانها افتاده - هرگاه خدمت پرست خان باو میگفت (که من فدوي جان نثار درگاهم امروز فردا بکار ولي‌نعمت مي‌آیم - حال تو چیست) او افیون و زهر که در کنار پارچهٔ خود بسته داشت مینمود - پس از فوتش اگرچه توفیق مردن نیافت اما ببد حالتي بر سر قبر او نشست - اعلی حضرت ازین جهت اموال خدمت پرست خان را بدو بخشیده یومیه نیز مقرر فرمود - سالے نگذشت که بزر مستي و سلسله جنباني بدهمنشینان شیفتهٔ سرود و رقص گشته بمی‌گساري افتاد - چون بپادشاه خبر رسید اورا در عقد ازدواج قلعه‌دار خان چیله در آوردند - و پس از فوتش سر محلوق ساخته باز بر سر قبر رضا بهادر نشست - اعلی حضرت باز آن یومیه بحال فرمود *

گویند رضا بهادر دویست کس بیش قرار نوکر داشت - که هر روز با پنجاه کس طعام میخورد - و چوکي و سواري باآنها

معاف بود - پس از جلوس اعلی حضرت با فوجی سنگین به تنبیه میوان میوات تعین گشت - درانجا خون بسیار ریخت - و همه را ته تیغ کشید - و بقیة السیف از پیر و جوان همه را مجبوب ساخت تا قطع تناسل شود - و جم غفیر را از نسا و اطفال باسر باگره آورد هر روز جوقی ازان از مجاعت و گرسنگی راه فنا می پیمودند *

گویند جوهریئ بود - دران وقت بزرداري مشهور - بحضور افضل خان دیوان اعلی آمده بتحصیل ثواب دو لک روپیه بالمقطع بچهار قسط بجهت استخلاص آنها ذمهٔ خود قبول کرده اسارا را سر داد - و قسط اول را بخزانه عاید ساخت - و در قسط دوم طومار سي هزار روپیه بابت حویلي و اسباب خانه - و عوض تتمه با پسران و دختران خود آمده در کچهري نشست - چون این کیفیت بعرض پادشاهي رسید و استفسار ازو رفت ظاهر کرد که زنان و اطفال بیگناه هر روز از گرسنگي تلف میشدند - عوض خون بهای آنها جان خود را با زن و اولاد خود باختم - اعلی حضرت ازین حسن ادا طومار را واپس داده باقي را هم بخشیدند - ایکن تقید شد که متصدیان دیواني بےتحقیق احوال کسے را ضمان نگیرند *

* خانجهان لودي *

پسر دولت خان لودي شاهوخیل است - پیرخان نام داشته در ریعان شباب با برادر کلان خود محمد خان از پدر رنجیده به‌بنگاله پیش راجه مانسنگهه رفتند - روزے (که میخواهند از دریا

گذشته داخل شهر شوند) بر سر کشتیها گفتگو واقع شد - و بزن و خورد انجامید - اتفاقا دو برادر زادهٔ راجه کشته شدند - پس ازانکه راجه از احوال اینها مطلع شد بدابر سابقهٔ معرفت سي هزار روپیه تواضع کرده رخصت نمود - که مبادا از راجپوتیه اذیت کشند - محمد خان (۲) در عین جواني درگذشت - و بیرا بیاوري اقبال نزد شاهزاده سلطان دانیال منظور نظر گردید - گویند (۳) بمصاحبت و قرب بجائی رسید که دوئي نماند - در مخاطبات بفرزندي مخاطب میگشت - پس از فوت شاهزاده در بیست سالگي درخدمت جنت مکاني پیوسته بقرب و منزلت خاص اختصاص گرفت - اولا بمنصب سه هزاري و خطاب صلابت خاني سرفرازي یافته در ایامی معدود بخطاب والای خانجهاني و از اصل و اضافه بمنصب پنجهزاري بلند نامي اندوخت - و در محرمیت و اعتبار سخن شریک و سهیمی نگذاشت حکم نشستن غسل خانه فرمودند - و مکرر اندرون محل بردند و خواستند بیکی از خویشان پادشاه محل نسبت کرده مخاطب بسلطان جهان فرمایند - او عرض کرد که سلطاني مخصوص بشاهزادها ست - و نشستن حضور و رفتن محل هم مختص بایشان امیدوارم که این تکالیف معاف شود - و نسبت محل بمیان نیاید گویند جهانگیر پادشاه آقائي و نوکري با او منظور نداشته یارانه سلوک میکرد - اما او دست از نوکري بر نداشته پا از حد خود

(۲) نسخهٔ [ج] شاهزاده دانیال (۳) در [بعضی نسخه] مصاحبت و قرب ه

فراتر نمیگذاشت - چون شاهزاده پرویز با راجه مانسنگهه و شریف خان امیر الامرا بکمک خانخانان تعین دکن شده کارے متمشي نگشت در سنه (۱۰۱۸) هزار و هیزده هجري خانجهان را با دوازده هزار سوار جرار ضمیمهٔ عساکر منصوره ساختند - و وقت رخصت پادشاه خود از جهروکهٔ خاص و عام فرود آمده دستار خود را بر سرش گذاشته دست او گرفته بر اسپ سوار کردند - و حکم شد که از حضور نقاره نواخته روان شود - ازین طرف پادشاه و ازان‌سو خانجهان بے اختیار گریهٔ مفارقت میکردند - و بهر منزل سوغات و ارمغاني از حضور میرسید - خانجهان در برهانپور توقف نکرده عزیمت بالاگهات (که معسکر فوج پادشاهي بود) نمود - در ملکاپور جنگے عظیم با ملک عنبر واقع شد - سپاه هندوستان (که از بزرگي گرے دکن واقف نبودند) تیز جلوي کرده بسیارے ضایع شدند - پس ازان خانخانان آمده بتواضع تمام در خورد - و ببالا گهات برد - چون از حضور قرار یافته بود (که از طرفے خانجهان با لشکر دکن و از جانب دیگر عبدالله خان زخمي با فوج گجرات بدولتاباد رفته عنبر را درمیان گیرند - و مالش بسزا دهند) گویند ملک عنبر ازین خبر مضطرب شده با خانخانان ساخت - و او خانجهان را بلطائف‌الحیل چندان در ظفرنگر نگاه داشت که عبد الله خان بدولتاباد رسید و هزیمت یافته رجع القهقری نمود - و ملک عنبر ازو وا پرداخته بقزاقي کهي و رسد اردوی خانجهان همت گماشت - گرانیِ غله

بجائی رسید که سیرے بیک روپیه میسر نمیشد - و سقطی دواب علاوه گردید - بکمال آسیمه سري صلح گونه کرده ببرهانپور بر گشت واین بدنفسي بنام خانخانان نشست - خانجهان (٢) بحضور نوشت که این همه از نفاق این کهنه عمله بوقوع آمد - بعهدهٔ او وا بابد گذاشت - و الا طلب حضور شود - که من با سي هزار سوار در عرض دو سال باقبال پادشاهي از استخلاص قلاع این ملک وا پرداخته بیجاپور را ضمیمهٔ ممالک محروسه میکنم - و الا روی خود به بندهای درگاه ننمایم - بنابرین مهمات دکن بخانجهان من حیث الاستقلال مفوض گشته خان اعظم کوکه و خانعالم با امرای دیگر بر کمک سابق افزوده خانخانان بحضور شتافت - اما نفاق امرا از میان نرفت - و هیچ بندوبست صورت نگرفت - خانجهان را به تیولداری تهانیسر و اقامت ایلچپور معاتب نموده سرداري بخان اعظم قرار یافت - و بعد سالی (که خانجهان بحضور رسید) همان قرب و منزلت داشت سرموئی تفاوت راه نیافت - تا در سال پانزدهم جلوس (که داعیهٔ قزلباش بتسخیر قندهار ظاهر شد) خانجهان را بصاحب صوبگی ملتان رخصت نمودند - در مبادی سال هفدهم (که شاه عباس صفوي در محاصرهٔ چهل روز قلعهٔ قندهار بتصرف در آورد) خانجهان حسب الحکم جهت مشورت این کار بسرعت تمام روانهٔ حضور شد اما مراجعت این وقت در مردم (که از حکم پادشاهي خبر نداشتند)

---

(٢) در [ا کذرنسخه] بدنقشي *

معمول برخفت و تا سرداری خانجهان گردید - و یقین مردم شد که درین مرتبه از پایه می‌افتد - بلکه جانبری نیست (۲) - حال آنکه مکرر فرامین بار رسید - که زنهار ارادهٔ قلعه نشمائی - که مقابله با سلاطین غیر سلاطین را تجویز نکرده اند - و پس از رسیدن حضور قرار بران یافت که تا رسیدن شاهزاده خود را بملتان رسانیده در سرانجام آن یساق کوشد *

گویند اکثر طوائف افغان حوالی قندهار بملتان آمده بخانجهان گفتند - که بنابر حمیت همقومی اگر از سرکار پنج تنکه یومیه بسوار و دوتنکه به پیاده مقرر شود (که از قوت ناگزیر است) با انبوهے تمام در هراول شما تا صفاهان ملک گرفته میدهیم - و تعهد میکنیم که بیک روپیه پنج آثار غله بلشکر شما تا آنوقت رسانیم خانجهان گفت که هرگاه این قسم اتفاق بادشاه معاینه کند مرا زنده چرا خواهد گذاشت - درین ضمن فلک انقلابے دیگر زد - که میان پادشاه و شاهزاده ولیعهد شاهجهان برهمزدگی واقع گشته بقتال و جدال منجر گردید - تعین افواج بر سر قندهار موقوف شده متواتر بطلب خانجهان احکام صادر شد - و آخر پادشاه نوشتند - که درین وقت شیرخان سور با آن همه عداوت اگر میبود خود را میرسانید شما هنوز نیامدید - اتفاقا بخانجهان عارضه رو داد - که سیزده شبانه روز هوش نداشته - و بعد ازانکه بحضور رسید جهت حفاظت

(۲) در [بعضی نسخه] جانبر نیست *

قلعهٔ آگره و خزائن آنجا باقامت فتحپور سیکري مامور شد و در سال نوزدهم از انتقال خان اعظم کوکه بصوبه داري گجرات تعین یافت - و چون مهابت خان را بتقریب صوبه داري بنگاله از اتالیقي سلطان پرویز جدا کردند خانجهان بجاي او مقرر شد و در برهانپور بسلطان پیوست - و در سال بیستم و یکم سنه (۱۰۳۵) هزار و سي و پنج (که سلطان پرویز ودیعت حیات سپرد) تمام کارهای دکن بعهدهٔ خانجهان تفویض یافت - او به تنبیه فتح خان پسر ملک عنبر (که بملک پادشاهي گرد شورش مي انگیخت) متوجه بالاگهات گشته تا کهرکي عنان باز نکشید - درانوقت حمید خان حبشي (که زنش فوج کشي میکرد) مدارالمهام نظام‌شاه (۲) بود - لابه‌گري و چاپلوسي پیش گرفته خانجهان را فریفت - که به پیشکش سه لک هون ملک شاهي بعهدهٔ او واگذاشت - چنانچه فوجداران و تهانه‌داران بالاگهات بموجب نوشتهٔ خانجهان مکانهای خود را بوکلای نظام شاه سپرده ببرهانپور فراهم آمدند - مگر سپه‌دار خان که بعذر حکم حضور قلعهٔ احمدنگر نداد - گویند خانجهان باقتضای عقل دور اندیش باین احسان نظام شاه را از خود ساخته پناه روز ناکامي اندیشید بالجمله داغ این بدنامي برچهرهٔ حال او ماند - و در همین ایام (که مهابت خان باندیشهٔ کردار ناهنجار خود از دربار بدر زده بشاهجهان درجنیر پیوست) جنت‌مکاني خطاب سپه‌سالاري اورا

---

(۲) نسخهٔ [ب] نظام شاهیه ·

بخانجهان عنایت فرمودند - و چند روزے نگذشته‌بود که جنت‌مکاني بملک بقا شتافت - شاهجهان جان نثار خان را (که از معتمدان مزاج دان بود) با فرمان عنایت و بحالی صوبه‌داری دکن نزد خانجهان فرستاده بدریافت مافي‌الضمیر او و استمزاج آمدن خود از راه برهانپور نیز مامور ساختند - خانجهان با وصف اینکه در مراسم خدمتگاری شاهزاده در حین اقامت جنیر کوتاهي نمیکرد دریندقت باغوای دریا خان روهله و مشورت فاضل خان دیوان دکن [که گفت سلطان داور بخش در اردو بر تخت نشسته و شهریار در لاهور دعوی‌سلطنت میکند - با ایشان (که شما این همه خدمتگاري کردید) بپرویز مهابت خان ملحق شد - و خطاب سپه سالاري (که از حضور بشما عنایت شده) باز دادند - نواب بفضل الهي صاحب جمعیت و الوس اند - هرکه پادشاه شود نوکر او هستند] چون زمان نکبت و زوال دولتش نزدیک رسیده بود با آنهمه دانش و فراست (که یگانهٔ وقت بود) غلط کرده جان نثار خان را بے آنکه عرضداشت هم در جواب فرمان کند برگردانید *

و چون شهرت یافت [که شاهجهان از گجرات مهابت خان را بر سر ماندو (که قبائل خانجهان درانجا اقامت داشت) تعین کرده اند] او با نظام شاه بتازگي[۲] عهود و مواثیق بر وفق مطلب خود موکد نموده سکندر دوتاني[۳] را بحراست برهانپور گذاشت - و خود

(۲) در [بعضی نسخه] عطاب (۳) در [بعضی نسخه] دوتابي ●

با امرای کمکی بماندو آمده صوبهٔ مالوه را از مظفر خان معموري صوبه‌دار آنجا بر گرفت - مردم پادشاهي همه گرویدگي داشتند اکثرے گفتند اگر ارادهٔ جنگ باشد ما همه رفیقیم - چون دیدند (که خانجهان یکرونی نمیکند و بدنامي صفت عاید حال ما ست) برخاسته راه حضور گرفتند - و خانجهان تا خبردار شود (که شاهجهان از راه گجرات گذشت) امرا و راجها از اطراف و جوانب پیش ایشان فراهم آمدند - و ظاهر شد که جلوس داور بخش هم توطیه و تمهید سلطنت ایشان است - که آصف خان کرده - دانست که آنچه کردند صواب بود - اما وقتش گذشت - ندامت چه سود وکیلے بحضور فرستاد - و بعد سریرآرائي پیشکشے با سهرهٔ مروارید ارسال داشت - اعلی‌حضرت (که جهان کرم و مروت بودند) از بد سلوکئ او اغماض کرده صوبه‌داری مالوه باز مسلم داشتند - و در سال دوم (که از تنبیه ججهار بندیله وا پرداخته بحضور رسید) اگرچه بدستور عهد جنت مکاني جمیع امرا پذیره نشدند اما پادشاه برعایت خاطر او (که همیشه بالا دست همه استاده میشد) مهابت خان را (که خانخانان شده سر بکسے فرود نمي‌آورد) رخصت دهاي فرمودند لیکن * مصرع * * آن قدح بشکست و آن ساقي نماند * آن اعزاز و سلوک آقا کجا - و آن رجوع خاص و عام کو - و معهذا از طرفین صفای خاطر هم نبود - حکم شد که این همه فوج در حضور با خود داشتن چرا - بر طرف بایدکرد - و بعضے محالات سیر حاصل

بتقریبی ازو تغیر کردند - و همیشه تا هشت ماه (که در حضور بود)
بتوهم کردار خود بناخوشي و تذبذب گذرانید - شبی در دربار
میرزا لشکري پسر مخلص خان از شوریده سري بپسران خانجهان
گفت - که امروز فردا پدر شما را مقید خواهند کرد - چون این
حرف واهي (که فروغی از راستي نداشت) بخانجهان رسید بسکه
بے عنایتیها میدید بهراس و وسواس افتاده خانه نشین گشت
اعلی حضرت اسلام خان را نزد او فرستاده استفسار و استکشاف
فرمودند - او استیلای توهم انحراف مزاج پادشاهي ظاهر کرده
مسئلت نمود - که امان‌نامه بخط مقدس مرحمت شود - چنانچه
بر وفق مدعای او نوشته فرستادند - و یمین‌الدوله آصف خان نیز
بظاهر رفتها کرده گفت - اگر شما منزوي میشوید انصاف این است
که امروز ما همه رفیق شویم - چون مواد نکال و خسران آماده
گشته بود اصلا تشفي و طمانینت نشد - و بحکم الخاین خایف
توهم بر توهم مي‌افزود *

گویند شبی (که میخواهد از آگره راه آوارگي پیش گیرد) آصف
خان مطلع شده باعلی حضرت رسانید - فرمودند چون عهدنامه
مرقوم شده و پاداش پیش از صدور جریمه عقلا و شرعا جایز نه
تعرض مناسب نیست - و هنوز حرف درمیان بود که آوارگی او
بعرض رسید - همان وقت خواجه ابوالحسن تربتي با امرای
دیگر بتعاقب تعین شدند *

گویند نصف شب دیوالي بیست و هفتم صفر سنه (۱۰۳۹) هزار و سي و نه بود - که از حویلیء آگره برآمد - چون بدروازهٔ (۲) هتیاپول رسید جلو در گردن انداخته سر تواضع بر قاش زین انداخت (۳) و گفت - خدایا تو میداني که برای حفظ آبروی خود میروم - بغي در خاطر نیست - و چون بدهولپور رسید پیش از همه سید مظفر خان بارهه و راجه بیتهل داس و خدمت پرست خان از فوج پادشاهي بسر وقتش رسیدند - و جنگے عظیم در پیوست - و آویزش سخت رو داد - حسین و عظمت دو پسر رشید و شمس داماد او با دو برادر خود محمد و محمود از نبائر عالم خان لودي (که از کهنه سپاهیان افاغنه بود) و شصت کس از نوکران عمده مثل بهیکن خان قریشي و غیره بقتل رسیدند - خانجهان بذات خود (۴) چپقلشهای مردانه کرده زخمي عنان عزیمت بدریای چنبل گردانید (۵) و بنابر طغیان آب نتوانست مردم محل گذرانید - زوجه و دختران خود را با بعضی اسامیء معتبر در حوضهٔ فیلان نشانده بآسیمه سري و اضطراب تمام گذشت * * بیت *

* نیم جانے بدر آورده ام از وادیء مرگ *

* این قدر زین سفر دور ره آورد بس است *

---

(۲) در [بعضی نسخه] هزار و چهل و نه (۳) در [بعضی نسخه] هتیا پول و در [بعضی] هتاپول (۴) نسخهٔ [ب] بهنگي خان - و در [بعضی نسخه] بهنگن خان (۵) در [بعضی جا] چیتل آمده *

و بنابر توقف فوج پادشاهي يک شبانه روز بعبور دريا خانجهان خود را بجنگلهاى ملک ججهار بنديله انداخت - و راههاى نامسلوک پيش گرفته سرے بگوندوانه برآورد - بکرماجيت پسر ججهار عمدا اغماض کرد - و الا ميتوانست دستگير ساخت - خانجهان چندے در لانجي دم آسايش گرفته از راه برار بولايت نظام شاهيه در آمد - بهلول خان ميانه جاگيردار بالاپور و سکندر دوتاني نيز ملحق گشتند - نظام شاه آمدنش فوز عظيم (٢) دانسته گرمجوشيها کرده از دولتاباد بيرون خيمه زد *

چون خانجهان متصل سراپردهٔ او رسيد هنوز از اسپ فرود نيامده بود که نظام الملک باستقبال بيرون برآمد - و برده بالاى مسند نشاند - و خود بگوشهٔ آن جا گرفت - و زرے براى اخراجات داده پرگنهٔ بير با آنکه تهانهٔ پادشاهي بود تنخواه کرد - و برفقا نيز جاگير داده رخصت نمود - و خود بجمع فوج پرداخت - و در سر آغاز سال سيوم اعلى حضرت بارادهٔ استيصال او بلدهٔ برهانپور را بورود مسعود دار السرور ساختند - و سه فوج پنجاه هزار سوار بسرکردگى اعظم خان سارجي صوبه‌دار دکن کسيل‌کردند - و خانجهان با چهل هزار سوار نظام شاهيه و غيره مقابله نمود *

گويند روز جنگ در پالکي نشسته تنباکو ميکشيد - عزيز خان پسرش گفت - اگر ارادهٔ جنگ است سوار شده بايد تاخت

---

(٢) نسخهٔ [ب] فوزے عظيم*

والا چرا عالمے را بخرابي ميدهيد - گفت اعتقاد شما اين است
كه بر لشكر پادشاهي غالب شويم - حاشا و كلا - اقبال خداداد است
ميخواهم باين حركت مذبوح اصلاحے واقع شود - و براى شما روزگارے
بهم رسد - و من روانۀ مكه شوم - وازين تبديل حرفهاى خانجهان
باعث تفرقۀ افغانان شد - كه از هندوستان بكمال دعوى سلطنت
هجوم آورده بودند - چون برشگال در رسيد خانجهان در موضع
راجوري چهار كروهئ قصبۀ بير (كه در دامن كوه واقع شده)
اقامت گزيد - و بعد انقضاى برسات مقرب خان سرفوج نظام شاهي
باتفاق بهلول خان بآمد آمد فوج اعظم خان از جالناپور خود را
بدهارور كشيد - و هنوز دريا خان روهله درنه پيوسته بود كه اعظم
خان قابو ديده از ديول گانون روانه شده از گنگ گذشت - و از
منجهاي گانون بر خانجهان (كه زياده برچهار صد سوار نداشت)
تاخت - خانجهان آمادۀ پيكار گشته قبائل را بكوهستان روانه كرد
و خود جنگ كنان برآمد - و چون بالاى گهات[2] راجوري رسيد
با بهادر خان لودي برادر زادۀ خانجهان و بهادر خان روهله
مقابله شد - از طرفين داد مردانگي داده هرچند بهادر خان روهله
در ميدان افتاد اما فوج پادشاهي متواتر بكمك رسيد - بهادر خان
لودي دل باى داده ميخواست بدر رود - راجه بهار سنگهه بنديله
بآن خون گرفته رسيده از هم گذرانيد - خانجهان با زنان اسپ سوار

---

(۲) در [بعضى نسخه] بر بالاى گهات ه

از سیوگانون گذشته به بیضا پور رسید - و دریا خان نیز در راه ملحق گردید - و ازانجا بدولتاباد شتافته چندے طرح اقامت انداخت - هرچند مبالغه میکردند که بر تخت نشیند در جواب میگفت - پنجاه سال از عمر گذشته - معلوم نیست که بعد از من پسران من قابل سلطنت باشند - هر مغلے یک یک افغان را از بلاد و دیهات بخفت اخراج کند - آنوقت داه و کنیز افغانان نام مرا گرفته کفش بر زمین میزنند - که بشومی او باین حال رسیدیم - مرا تاب این همه پاپوش خوردن نیست - بهلول و سکندر ناخوش شده جدا گشتند - و از نظام شاه هم چندان التفات معاینه نکرد بلکه منتهز غدر دید - از درستی غرض آلود او دل بر گرفت و بمشورت دریا خان روهله و ایمل خان ترین و صدر خان عزیمت پنجاب نمود - که باعانت افغانان آنجا شورشے بر انگیزد - از دولتاباد بانتور (۲) آمد - و از راه دهرنگانون و انبه پاتر گذشته روی عزیمت بمالوه گذاشت - عبدالله خان فیروزجنگ و سید مظفرخان بارهه بتعاقب تعین شدند - جائے نتوانست توقف نمود - تاراج کنان میرفت - از نواح سرونج پنجاه فیل پادشاهي گرفته بملک بندیله در آمد - تا بکالپي سر برآرد - بکرماجیت پسر جهجهار بندیله بتدارک تقصیر سابق خود را رسانیده بدریا خان (که چنداول او بود) در آویخت - و دران زد و خورد دریا خان راه فنا پیمود

---

(۲) نسخهٔ [ب] باپاوره

خانجهان از کشته شدن چنین رفیق قرین اندوه و تاسف گشته روانهٔ پیش شد - چون بولایت بهاندیر رسید سید مظفر خان بارهه هراول فوج پادشاهي قریب گردید - خانجهان بنه و بار را روانه کرده با هزار سوار گرم پیکار گشت - محمود خان پسرش با جمعے کشته شد - خانجهان ناچار جلو گردانیده براه افتاد - و چون در حوالیٔ کالنجر رسید سید احمد قلعه‌دار آنجا سر راه گرفت - و دران آویزش حسن خان پسر او دستگیر گردید - خانجهان بقائد اجل بیست کروه دیگر رفته کنار تالاب سهیندہ (۲) فرود آمد - و بمردم گفت که فوج پادشاهي دست از تعاقب بر نمیدارد - پاشنه‌کوب رسید - تا کے بگریزم - این همه خویش و قوم کشته شدند - من هم از زندگي سیر آمده‌ام - غیر از کشته شدن علاجے نیست - هرکه خواسته باشد بدر رود - و آنچه مانده بود بهمه قسمت کرد - بسیارے جدا شده رفتند - غرهٔ رجب با جمعے پای ثبات افشرده با سید مظفر خان بارهه در آویخت - و آخر پیاده گشته با عزیز خان پسر خود و ایمل خان تَرین و صدر خان تا جان در بدن بود آویزشهای نمایان نموده مشت بشمشیر و پهلو بنوک خنجر میبرد - بزخم تیر مادهو سنگهه بر زمین افتاد - و عبدالله خان زخمي سر او را بحضور ارسال داشت وقتي (که اعلی حضرت در برهانپور بکشتي سیر دریای تپتي میکردند) از نظر گذشت - بموجب حکم در مقبرهٔ پدرش مدفون

---

(۲) در [بعضی نسخه] سیهندہ - و در [بعضی] شهیندہ ‌•

گرديد - طالب كليم اين رباعي گفته گذرانيد * * رباعي *

* اين مژدهٔ لطف از پي هم زيبا بود *
* اين كيف دو بالا چه نشاط افزا بود *
* از رفتن دريا سر اعدا هم رفت *
* گويا سر اين حباب آن دريا بود *

و بطريق تعميه تاريخ اين واقعه يافته اند * * مصرع *
۱۰۴۰
* كه آه و ناله از افغان بر آمد *

مردم آن وقت در احوال خانجهان افراط و تفريط كرده اند - بعضے برانند كه اصلا بغي و خروج در سرش نبود - آنچه بوقوع آمد محض براى خود داري بود - و برخے گويند هميشه مزاجش مجبول خودسري و طغيان بود - و بے تحاشا زبان طعن و سرزنش برو دراز كنند - قطع نظر از اقوال مخالف و موافق از احوال او كه بتفرس
(۲)
مي‌رسد اين است - كه مرد زشت و درست بود - زمانه سازي و دو روئي نداشت - سيلئ روزگار نخورده بود - حرف كاهشے بگوش نرسيده محسود همه بود - و همه دست نگرش - پادشاه هندوستان با آن همه عظمت و شان شيفته و فريفتهٔ او - از نخوت و بے پروائي سر بفلك و دلك فرونمي‌آورد *

روزے شاهجهان تقريبا بسيد خانجهان بارهه گفتند - كه اين خطاب شخصے ست كه ما و جميع شاهزادها آرزومند نگاه او بوديم

(۲) نسخهٔ [ب] راست بود *

و او باستغنا با کسے حرف نمیزد - یکبارہ نیرنگی چرخ بوقلمون عالمے تازہ بروی کار آورد - و صفحۂ دیگر بر بساط روزگار چید - آن خصوصیت و محرومیت نماند - مردمے (که بار مجرای او نمي یافتند) سر همسري برداشتند - بل یکسر و گردن بلند تر افراشتند - و صدور بعضے حرکات بےاخلاصي (که در پیشگاہ خلافت محمول بر بغي و فساد شد) باعث آن گردید که هر بیقدرے بچشم حقارت مي‌نگریست و هر هرزہ گوئے صدای خارج آهنگي بگوش مي‌کشید - بسکه غیور بود و شریف النفس متحمل نشد - طبع کبید - و دل بر کند آوارگي و بیابان مرگي مرجح پنداشت - و اذا ابتلیت ببلیتین فاختر ایسرهما - بمزاج ننگ پرستان غیرت آئین هیچ تعبے و جان‌کنیئے ناگوار تر از ذلت بعد از عزت نیست - لهذا خود را رسانید بجائے که رسانید - پس در بدو حال علت اینهمه ارتکاب متاعب و مهالک غیر از پاس آبرو و حفظ مرتبه نبود - بعد ازان اغراض دیگر هم ضم شد - بلکه ضرورت لازم وقت افتاد - مثل جمع فوج و اتفاق با نظام‌الملکیه - اگر نقشش درست مي‌نشست و زمانه بر سر یاري مي‌بود حب جاہ دنیا کی میگذاشت که بذوکري سر فرود آرد *

بالجمله خانجهان بوقار و حلم متصف بود - ومجوز ضرر احدے نمیشد - بیشتر رغبت بصحبت اهل ایران داشت - با آنکه سني‌مذهب بود - اگرچه پدرش بتشیع شهرت دارد - و مقولۂ اوست

که شجاعت بے غلامیِ مرتضی علي نمي‌باشد - آخرها از صحبت شیخ فضل الله برهانپوري (۲) شوقے بتصوف بهم رسانید - شبها با درویشان و علما بسر میبرد - و اظهار تنفر از دنیا میکرد - در سرکارش فروغ بدعت نبود - اخراجات او گاهے سه لک روپیه در ماه و گاهے کمتر - و قلیلے پس‌انداز هم میشد - خود بکارها نمي‌رسید و با هنود التفات نمیکرد - محاسبهٔ عمال و دیگر اکثر امور ملتوي بود - پسرانش بسیار بودند - چندے در معارک جان سپردند و اصالت خان (که سه هزاري منصب داشت) در ایام آوارگي در دولتاباد درگذشت - و مظفر از پدر جدا شده بحضور رفت و فرید و جهان دستگیر گشتند - و عالم و احمد گریخته بعد مدتے بحضور آمدند - کسے تا حال از اولاد او ترقي نکرد *

* خان عالم میرزا برخوردار *

پسر میرزا عبدالرحمن دولدي ست - که ابا عن جد (۳) درین دودمان تیموریه دیرین خدمت و ثابت حقوق است - و از زمان صاحبقران نیاکان او پشت بپشت امرا شده اند - جد کلانش میرشاه ملک از اعاظم امرای صاحبقران بود - و بخیراندیشي و دولتخواهي همواره روشناس - میرزا برخوردار تا سال چهلم اکبري در صد و پنجاهي منصب داشت - در سال چهل و چهارم [که دایمت اجینیه (که

---

(۲) نسخهٔ [ب] فضل برهانپوري (۳) نسخهٔ [ج] که احوالش جداگانه بتحریر آمده ابا عن جد *

از سرتابان صوبهٔ بهار بود) از زندان رهائي یافته دستوري بنگاه
گرفت] میرزا بکین آنکه پدرش عبدالرحمن باویزهٔ آن بومي
زندگاني سپرده بود با برخے در صحرا برو ریخت - دولت بدر رفت
عرش آشیاني فرمودند که میرزا را بر بسته نزد آن زمیندار برند
باستشفاع بعضے بار یابان حضور موتوف شده زنداني گردید
اتفاقا در خدمت شاهزادهٔ سلطان سلیم بسیار مربوط بود - پس
ازجلوس چون درفن میرشکاري کمال مهارت داشت بخدمت
قوش‌بیگي امتیاز یافت - و در سال چهارم جهانگیري بخطاب خانعالم
لواي ناموري بر افراخت - و چون در سال ششم سنه (۱۰۲۰) هزار
و بیست هجري شاه عباس صفوي پادشاه ایران یادگار علي سلطان (۲)
طالش را بتعزیت عرش آشیاني و تهنیت جلوس فرستاد در سال (۳)
هشتم بهمراهي او خان عالم بسفارت دستوري یافت - چون شاه
بدفع رومیه در سمت آذربائیجان متوجه بود حسب المرضي
چندگاه در هرات و قم متوقف گشت - گویند مردم بسیارے
همراه داشت - دویست نفر قوشچي و میرشکار بودند - و هزار
کس از ملازمان معتبر پادشاهي بود - بنابر امتداد وقفه بیشترے را
از هرات برگردانید - در سال (۱۰۲۷) هزار و بیست و هفتم (که شاه
بدارالسلطنت قزوین معاودت نمود) خان عالم (که همگي قریب (۴)

---

(۲) نسخهٔ [ب] هشت هجري (۳) در [بعض نسخه] طاش (۴) نسخهٔ
[ج] قریب هشتصد نفر •

هفتصد و هشتصد نفر همراه داشت) با ده زنجیر فیل قوي هیکل با حوضهای سیمین و زرین و زینهای گوناگون آراسته و اقسام جانوران از سباع و ستور جنگي و طیور و مرغان سخن‌گو و گاوان گجرات و گردونهای مکلف و پالکیهای مقطع بحوالی شهر رسید جمعے از اعاظم امرا استقبال کرده بباغ سعادت‌آباد فرود آوردند روز دوم شاه در میدان سعادت‌آباد (۲) سرگرم چوگان‌بازي و قبق اندازي بود - خانعالم ملازمت نمود - شاه اعزاز و احترام بسیار بجا آورده و فرمود که چون میانهٔ ما و پادشاه عالي‌جاه جهانگیر پادشاه طریقهٔ اخوت مسلوک است و ایشان ترا برادر نامیده اند برادر برادر هم برادر است - برادرانه بآغوش کشید - خانعالم میخواست که از تحف و هدایا هر روز یک چیزے بنظر گذراند - شاه بشکار زنگول (که مخصوص ولایت مازندران است و موسم آن میگذشت) عازم آندیار بود - لهذا آنچه تحفگي داشت در یک روز گذرانیده سایر امتعه را به بیوتات سپرد - که بتدریج ملاحظه فرماید - و شاه بمرتبهٔ شیفتهٔ صحبت او شد که اگر بشرح و بسط رقمزدهٔ کلک گردد محمول بر اغراق میشود - از فرط التفات در محاورات جانعالم میگفت - و تا درانجا بود دمے بے او بسر نمیبرد - اگر روزے یا شبے بحسب اتفاق نمیرفت شاه بے تکلفانه بمنزل او تشریف آورده عواطف و مهرباني را پایه برتر مي‌نهاد - روزے

---

(۲) نسخهٔ [ج] سعادت سرگرم •

(که از شاه رخصت شده بیرون شهر منزل گزیده) بمشایعت آمده عذرها خواست *

الحق که خانعالم این خدمت را بشایستگي "حسن انجام بخشید و زرهای بسیار دراین کار صرف کرده نامی ببزرگي برآورد - سکندر بیگ منشي راقم تاریخ عالم آرای عباسي مینویسد - روزیکه خانعالم داخل قزوین شد مشاهدهٔ تجملات ظاهري او کردم - و از ثقات استماع افتاد - که از آغاز دولت صفویه الي الآن از ولایت هند بلکه روم هم ایلچیئی باین شوکت و اسباب و جاه و حشمت بولایت ایران نیامده - معلوم نیست که در زمان سلاطین سابقه از اکاسره و کیان نیز آمده باشد - در سر آغاز سنه (۱۰۲۹) هزار و بیست و نهم هجري (که اواخر سال چهاردهم جهانگیري بود) هنگامے (که مرتبهٔ اول بعزیمت سیر کشمیر نهضت جنت مکاني واقع شد) در قصبهٔ کلانور خانعالم از یران مراجعت نموده بملازمت استسعاد یافت - پادشاه از غایت الطاف و مراحم دو شبانه روز در خوابگاه نگاهداشته لحاف خاص عنایت فرمود - و در جلدوی تقدیم سفارت بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار سر برافراخت - عجب از شیخ عبد الحمید لاهوري که در پادشاهنامهٔ شاهجهاني درحق خانعالم نوشته - که چون از چرب زباني و مزاجداني (که ناگزیر سفیر است) بهره نداشت ادای این شان جسیم چنانچه باید از و بتقدیم نرسید معلوم نمیشود که چرا میگوید - و از کجا میگوید - و چون سریر

سلطنت هندوستان بجلوس صاحبقران ثاني شاهجهان مزین گشت
خانعالم بمنصب شش هزاري پنجهزار سوار و علم و نقاره سرافرازي
یافته بصوبه‌داري بهار از تغیر میرزا رستم صفوي رخصت یافت
و بنابر آنکه از افزوني کوکنار بمهمات ملکي نمي‌توانست پرداخت
درهمین سال معزول گردید . و در سال پنجم آخر سنه (۱۰۴۱)
هزار و چهل و یک (که اعلی حضرت از برهانپور بکبرآباد علم
معاودت افراخت) خانعالم بتقبیل سدهٔ سنیه مباهي گشت
پادشاه بسبب کبر سن و التزام کوکنار او را از خدمت معاف
داشته مبلغ یک لک روپیه برسم سالیانه مقرر شد - در دارالخلافهٔ
آگره رحل اقامت افکنده بجمعیت خاطر روزگار بسر برد - باجل
طبعي درگذشت - لا ولد بود - برادرش میرزا عبدالسبحان فوجدار
الہ آباد بوده ضبط درست داشت - تغیر شده تعین کابل گشت
و در هنگامهٔ افریدي کشته گردید - پسرش شیر زاد خان بهادر
پردل بود - در جنگ سهندره با خانجهان لودي بکار پادشاهي آمد
صاحب عالم آرا نوشته - که خان عالم از جانب جهانگیر پادشاه
بخطاب بهائي یعني برادر سرافرازي داشت - اما در احوال‌نامهاي
هندوستان هیچ جا مذکور نیست - و بر زبانها ساير و داير نه
و چون شاه هم در وقت ملاقات اظهارے باین معني فرمود چنانچه
در صدر گذشت دلیلے واضح بر صدق مدعا ست - چه بدون تحقیق
شاه بر زبان نمي آورد - والله اعلم *

* خواجه ابوالحسن تربتي ملقب بركن السلطنه *

تربت اُلکائے ست از خراسان - قطب الدین حیدر (که مظهر آثار غریبه و امور عجیبه بود - و حیدریان بوی منسوب اند) ازانجا ست خواجه در عهد عرش آشیاني بخدمت وزارت شاهزاده دانیال و دیوانئ دکن اختصاص داشت - چون جنت مکاني سریر آرای سلطنت شد خواجه از دکن حضور طلب گردید - سال دوم (که آصف خان میرزا جعفر بمنصب وکالت بلند رتبگي یافت) اورا بهمراهئ خود جهت سررشته داري درخواست - پس ازان (که آصف خان بمهم دکن شتافت - و دیواني باعتماد الدوله بازگردید) خواجه در رکاب پادشاهي بقرب و اعتبار امتیاز یافته در سال هشتم سنه (۱۰۲۱) هزار و بیست و یک هجري بمنصب والای میر بخشیگري افتخار اندوخت - و چون اعتماد الدوله سفر گزین ملک بقا گشت خواجه را بتفویض دیوانئ کل و منصب پنجهزاري پنج هزار سوار امتیاز و اعتبار افزودند - در هنگامهٔ مهابت خان در آب بهت پیش روی عماریٔ نور جهان بیگم خواجه باتفاق آصف جاهي و ارادت خان با جمعے قلیل اسپان شنا کرده و یراقها تر گشته رو بروی فوج مهابت خان آمد - ناگاه بباد شپهٔ (۲) تیر مخالف جلو مردم بیگم بے اختیار برگشت - و هر یکے از امرا بطرفے افتاد خواجه دران آشوب گاه و روا رویٔ ناهنجار از اسپ جدا گشته

(۲) نسخهٔ [۱] ببازشپهٔ تیر *

بمدد ملاح کشمیري جان بسلامت برد - و چون وکالت بآصف‌جاهي
قرار یافت در سال نوزدهم صاحب صوبگی دارالملک کابل بعهدهٔ
خواجه مقرر گردید - و بنیابت او پسرش ظفر خان از حضور
دستوري یافت - و در عهد اعلی حضرت بمنصب شش هزاري
شش هزار سوار پایه افزای دولت خود گشت - چون شب یکشنبه
بیست و ششم صفر سنه (۱۰۳۹) هزار و سي و نهم خان جهان
لودي از آگره فرار نمود همان‌شب اعلی حضرت خواجه را با امرای
نامدار بتعاقب تعیین فرمود - اگرچه بعضے امرای جلادت کیش
سبقت آهنگ پیش شتافته بجنگ پرداختند و خانجهان فرار
گزیده خود را بدریای چنبل زده درگذشت اما خواجه آخر روز
بکنار آب رسید - و چون بدون کشتي نتوانست عبور نمود تا دو
پاس روز دیگر متوقف گشت - خانجهان بعلت این فاصلهٔ هفت
پاس فرصت یافته خود را بملک بندیله انداخت - جگراج پسر
ججهار سنگهه پناه داده اورا از ملک خود گذرانید - و براهبران
لشکر پادشاهي مواضعه نمود - که بی غلط کرده براه دیگر دلالت
نمایند - بنابرین خواجه با سرداران دیگر در جنگلهای انبوه
بهرسمت تردد نا مفید داشته غیر از سرگرداني طرفی‌نبست - چون
اعلی حضرت بعزم استیصال خانجهان بخطهٔ برهانپور ورود فرمود
خواجه با سایر کمکیان آمده ملازمت کرد - و باستخلاص ولایت
ناسک و ترمک رخصت یافت - و پس از ضبط آن الکا و تنخواه

بجاگیر ساهو بهونسله حسب الحکم پادشاهي بکمک نصیري خان
(که محاصرهٔ قلعهٔ قندهار داشت) رو آورد - و از میانهٔ راه خبر فتح
شنیده برگشت - و بقصبهٔ پاتور شیخ بابو (که پرگنه ایست از
پایان گهات برار) بکنار رودآبے تنک آب فرود آمد - میخواست
ایام برشکال را درانجا گذراند - که ناگاه سیلابے عظیم از سر کوه
رو بلشکر نهاد - مردم از تاریکیٔ شب و شدت آب سراسیمه
گشته از بیم جان بهر سو گریزان گشتند - خواجه با امرای دیگر
بر اسپان بے زین سوار شده خود را ازان مهلکه بر آورد - و قریب
دو هزار کس و مجموع اسباب خواجه را با لک روپیه نقد آب برد
در سال پنجم بصوبه‌داریٔ کشمیر سرفراز گشته ازانجا (که آنسقال
دولت بود) اعلی حضرت بے ضرورت دوریٔ او را روا نداشته
ظفر خان پسرش را بنظم مهام آن ملک بنیابت رخصت فرمود

خواجه سال ششم سنه (۱۰۴۲) هزار و چهل و دو هجري
در سن هفتاد سالگي مرحله پیمای عقبی گردید - طالب کلیم تاریخ
فوتش یافته * ع *

۱۰۴۲

* با امیر المومنین محشور باد *

خواجه مرد راست درست کارگذار بود - لیکن بترشروئي
و درشتخوئي اتصاف داشت - خلف رشیدش ظفر خان است
که ذکر او نقش پذیر خامهٔ وقائع طراز میگردد - و پسر دیگر میرزا
خورشید نظر است *

* خان زمان بهادر میرزا امان الله *

خلف رشید مهابت خان زمانه بیگ است - و والده اش از خانزادهای میوات بود - بخلاف پدر بملکات رضیه متحلي و بخوبیها در امثال و اقران سر برتري مي‌افراخت - از چنان پدرے چنین پسرے مردم را بشگفت مي‌انداخت - چون در سال هفدهم جهانگیري قرعهٔ برهمزنی دولت شاهزاده شاهجهان بنام مهابت خان افتاد جنت مکاني اورا از صوبه داری کابل حضور طلب فرموده نظم آن مملکت بمیرزا امان‌الله بنیابت پدر تفویض یافت و بمنصب سه هزاري و خطاب خانزاد خاني (۲) سرافراز گردید چون جتي (۳) نام اوزبک از الوس المان نوکر نذر محمد خان والي بلخ (که او درالسنهٔ عوام بیلنگتوش اشتهار داشته - بجهت آنکه در جنگے سینه را تاخته بود - چه ترکان یالنگ برهنه و توش سینه را گویند) پیوسته در سرحد خراسان و مابین قندهار و غزنین مي گذرانیده بقزاقي نام برآورد و مکرر بر خراسان تاخته شاه ایران ازو حساب برمي‌داشت و قلعهٔ بجهت ضبط هزارجات (که یورت آنها درحدود غزنین واقع است - و از قدیم بحکام آنجا مالگذاري مي‌نمودند) دران‌نواحي احداث کرده همشیره زادهٔ خود را با فوجے باز داشت سران الوس هزاره بخانزاد خان استغاثه نمودند - او با فوجے آراسته بر سر آنها شتافت - سردار با جمعے از اوزبکان در جنگ بقتل رسید

---

(۲) در [بعضی نسخه] خانه زاد خاني (۳) نسخهٔ [ج] جهني *

و آن حصار را منهدم ساخت - یلنگتوش از نذر محمدخان (که تجویز فوج کشي بسرحد پادشاهي نمیکرد) بمبالغه رخصت گونه حاصل کرده در سال نوزدهم با حشرے از اوزبک و ایمانچي (۲) بدوکروهي غزنین رسیده آمادهٔ پیکار گردید - خانزاد خان با کمکیان آنصوبه دران عرصهٔ شهامت در کشتن و بستن و تاختن کارنامهٔ جلادت و جانسپاري بتقدیم رسانید - گویند درین جنگ از فیلان کارے غریب شد - هرگاه اوزبکان حمله مي آوردند فیلان را بر سر آنها میدوانیدند بے اختیار اسپان رم میکردند - اصلا سعي اوزبکان پیشرفت نمیشد ناچار یلنگتوش رو بفرار آورد - گویند درین جنگ سوارے مسلح اسیر شد - خواستند بکشند - فریاد کرد که من عورتم - چون برهنه کردند زن بود - ازو معلوم شد که قریب هزار زن اینچنین درین لشکر است - که مردانه شمشیرها میزند - خانزاد خان تا شش کروه دنبال کرده بامعنانیء فتح و نصرت معاودت نمود *

چون صاحب صوبگيء بنگاله بمهابت خان اختصاص گرفت بالتماس او از کابل طلب شده نزد پدر رخصت یافت - و در سال بیستم (که مهابت خان بعتاب حضور طلب گردید) صوبه داريء بنگاله بخانزاد خان نامزد شد - پس ازان (که مهابت خان ببادافراه کردار ناپسندیدهٔ خود از کنار دریای بهت راه آوارگي سپرد) او از حکومت بنگاله معزول گشته بحضور رسید - و بحسن سلوک و تدبیر درست

(۲) نسخهٔ [ب] المانچي - و نسخهٔ [ج] ایماچي *

پاس عزت خود داشته در رضا طلبی آصف خان سر موئی تجاوز ننمود پس از واقعهٔ ناگزیر جنت‌مکانی در معاملاتے که روداد شریک آصف خان بود - در آغاز جلوس فردوس‌آشیانی از لاهور بملازمت رسیده بمنصب پنجهزاري پنجهزار سوار و خطاب خانزمان و صوبه داری مالوه از تغیر مظفرخان معموري سر بر افراخت و در همان سال (۲) چون صوبه داری دکن بنام پدرش مقرر شد بنیابت پدر از مالوه بدکن رو آورد - و پس ازان در سال دوم (که نظم دکن بارادت خان مخاطب باعظم خان تفویض یافت) خان زمان بتقبیل سدهٔ خلافت کامیاب گردیده بجاگیر خود سنبهل شتافت و چون اعلی حضرت باستیصال خانجهان لودي متوجه دکن شد خان‌زمان متعاقب رسیده بهمراهی آصف خان یمین الدوله (که بمالش محمد عادل شاه والی بیجاپور تعین شده بود) نامزد گشت و سال پنجم هنگام مراجعت پادشاهي از برهانپور بهندوستان صوبه داری دکن و خاندیس از تغیر اعظم‌خان بمهابت خان (که بنظم دهلي مي پرداخت) مقرر گردید - و بیمین‌الدوله فرمان صادر شد که خانزمان را با تعینات‌یان آنصوبه در برهانپور گذاشته با اعظم خان و دیگر امرا احراز شرف ملازمت نماید - خانزمان در همان ایام محمود خان حارس قلعهٔ کالنه را (که سر از اطاعت فتح خان ولد ملک عنبر پیچیده بود) بنابر آنکه نظام شاه را رهگرای عدم ساخت

---

(۲) نسخهٔ [ج] همین سال •

و میخواست قلعه را بساهو بهونسله بسپارد مستمال نموده آن حصن حصین را بدست آورد - چون پدرش در سال ششم بکشایش آن قلعهٔ فلک شکوه دولتاباد همت گماشت خانزمان با پنجهزار سوار آمادهٔ کارزار گشته بهر مورچال (که احتیاج کمک میشد) بے توقف خود را مي‌رسانید - دران ایام بیست هزار گاو و غله و جمعے از تابین امرای کمکي در ظفرنگر جمع شده بسبب انتشار اشقیا نتوانستند ملحق شد - خانزمان بدان طرف رو آورد - ساهوجي بهونسله و بهلول خان در چکلتهانه سه کروهي کهرکي او را دایره وار احاطه نمودند - خانزمان در جای خود ثبات ورزیده ببان اندازي و سردادن گجنال و تفنگ پرداخت - هر طرفے (که مقاهیر قدم جسارت پیش (۲) میگذاشتند) سرچنگ آسا مي‌یافتند - چون شب افتاد طرفین دست از جنگ باز داشتند - خانزمان در ناوردگاه فرود آمده بهوشیاري صبح نمود - غنیم سعي پیشرفت ندیده مایوس بر گشت - و او رسد را گرفته بپدر پیوست - و همواره در مورچال و بر کهي نبردهای مردانه نموده لوای چیرگي مي‌افراشت - دفعهٔ دیگر برای آوردن رسد غله و خزانه و باروت پادشاهي (که بررهنکهیره رسیده پیش نمي‌توانست آمد) راهي گشت - رندوله خان و ساهو و یاقوت حبشي دنبال گرفتند - که قابو یافته دست بخزانه و رسد توانند رسانید خانخانان ازین خبر نصیري خان را بکمک تعین کرد - خان زمان

---

(۲) نسخهٔ [ج] جسارت مي گذاشتند ٭

بنیروی همت و پردلي همه را همراه گرفته برگشت - چون هنگام رهگرائي فوج هراول و چنداول یک کروه از قول دورتر مي‌بود روزیکه داخل کهرکي میشد ناگاه آنها ریختند - از طرفین آویزشے سترگ رو داد - اکثرے مالش بسزا یافته راه فرار پیمودند و پس از فتح آن قلعهٔ متین بدرخواست سپه سالار شاهزاده محمد شجاع بتسخیر دژدشوار کشای پرینده تعین شد - خانزمان برسم منقلا روانه گشته در مراتب محاصره از دراندن نقب و نشاندن مورچال دقیقهٔ فرو نگذاشت - اما بنابر دو روئی امرا و برسر رسیدن برشکال انفتاح آن حصن در عقدهٔ تعویق افتاد - شاهزاده با مهابت خان و دیگر نوئینان عظام بے نیل مقصود مراجعت نمود *

با آنکه مهابت خان از همه پسران اورا دوست‌تر میداشت و هرگاه سر امان الله میگفت اگر معاملهٔ لکها بودے از سر آن در گذشتی لیکن از سبعیت و بد مزاجي سر دیوان دشنامهای فحش بار میداد - هرچند او کنایةً و تصریحاً پیغام کرد (که شرمے از سن و سال کرده پاس مرتبهٔ مرا نگاهدارند - و خفت ندهند) وی بیشترے بمذلت بمر میکوشید - مکرر خانزمان میگفت که مرگ باختیار من نیست - و کشتن چه قدر کار است - اما زبان زدهٔ دین و دنیا میشوم - چون بسیار بجان آمد از گهات روهنکهیره بے رخصت بعزم حضور روانه شد - روز اول ببرهانپور رسید - و شب درمیان از گذر هانتیه درگذشت - مهابت خان

باندوه و آشفتگي در شده میگفت - اعیان حضور (که همه با من مدعي اند) اگر حرفی نکوهیده از من بپادشاه میرسانیدند محمول بر عداوت و حسد میشد - الحال [که چنین پسرے (که بحسن اخلاق و نیکوئی شیم مشهور آفاق است) این قسم برود] بد نقشی(۲) من یقین خواهد شد - درین پیرانه سالي مرا رسوا کرد آهے سرد میکشید - و دست بر زانو میزد - و میگفت آه امان الله جوان مرگ شوي - گویند چون آمدنش بعرض رسید اعلی حضرت خواندند • ع •

* آشنا را حال این است وای بر بیگانهٔ •

اتفاقا روزے (که ساعت ملازمت خانزمان بود) خبر فوت مهابت خان رسید - اعلی حضرت یمین الدوله را با دیگر امرا بتعزیت فرستاده باعزاز طلب داشت - و بانواع عواطف نواخت - چون تا آن زمان یک صوبه دار بنظم خاندیس و برار(۳) مي‌پرداخت درینولا درحصه ساخته بالاگهات را (که عبارت از دولتاباد و احمدنگر و سنگمنیر و جنیر و پټن و جالناپور و بیر و دهارور و لغتے محال برار و تمامي تلنگانه که جمع آن یک ارب و بیست کرور دام بود) بدو تفویض نموده مرخص ساخت - و چون بنابر مالش ججهار سنگهه بندیله صوبه داری مالوه بخاندوران بازگردید خاندیس باآله وردي

(۲) یا بدنفسي باشد (۳) نسخهٔ [ب] برار دکن - و نسخهٔ [ج] برار و دکن مي پرداخت •

خان مقرر شده برار نیز ضمیمهٔ بالاگهات بخانزمان متعلق گشت *

و در سال نهم (که اعلی حضرت بسیر قلعهٔ دولتاباد نهضت دکن فرمود) خانزمان را بهراوای راو ستر سال و سایر راجپوت و چنداولی بهادر خان روهله و طایفهٔ افغانان جهت تسخیر محال چمارکونده (۲) وطن ساهو و ولایت کرن (که در تصرف او بود) و نهب و غارت مملکت بیجاپوریه (که درین سمت واقع است) کسیل نمود او مکرر بساهوی ادبار پژوه مالشهای مستوفي داده (۳) چمارکونده و غیره محالات احمدنگر را تهانه‌نشین پادشاهي ساخت - و تا کولار و ازانجا بمرج و رایباغ بتاخت و تاراج پرداخت - چون عادل شاه سر بربقهٔ اطاعت گذاشت عطف عنان نموده بخطاب بهادري سر برافراخت - و پس ازان بکشایش قلعهٔ جنیر (که از اعاظم قلاع نظامشاهیه است) دستوري یافت - خانزمان تنبیه ساهو (۴) و تعاقب آن بدخو مقدم و اهم داشته بدنبالش بکوکن شتافت - و هرجا میرفت دست ازو بر نمیداشت - ساهو بنه و بار بغارت داده بقلعهٔ ماهولي متحصن گشت - چون رندوله خان از جانب عادل شاه مامور شد (که باتفاق خانزمان بهادر قلاع متصرفهٔ ساهو را مستخلص ساخته ضمیمهٔ ملک پادشاهي سازد) از یک طرف خانزمان و از جانب دیگر رندوله خان ماهولي را گرد گرفتند - ساهو ترسان

---

(۲) نسخهٔ [ب] چمارکنده (۳) نسخهٔ [ج] بساهو مالشهای (۴) نسخهٔ [ج] ساهو مقدم و اهم *

(۲)
و هراسان گشته قلعهٔ جنیر و ترنکلواري و تربنک و هریس و جودهن و هوسل را با خویش نظام شاه (که پیش او بود) سال دهم سنه (۱۰۴۶) یکهزار و چهل و شش بخانزمان سپرد - و چون صوبه داري هرچهار صوبهٔ دکن بپادشاهزادهٔ محمد اورنگ زیب بهادر قرار یافته بود خانزمان بدولتاباد معاودت نموده بخدمت آن پادشاهزادهٔ اقبالمند قیام داشت - بسبب امراض متباینه (که از دیر باز طاري شده بود) گاهے ازان بهي مي‌یافت - و باز نکس میکرد تا در آخر سنه مذکور (۱۰۴۷) رخت حیات بربست * رستم زمانه مرد * تاریخ یافته اند - گویند دم وایسین بافاقه آمده این بیت مشهور برسخت * بیت *

* جان بلب دارد اماني چون چراغ صبحدم *
* جنبشے زان آستین خواهم که کار آخر شود *

در شجاعت و سپاهگري یگانهٔ وقت و بسیار غضوب و غیور بود و با وصف آن حلم و تواضع را بمرتبهٔ ورزیده که آنهائے (که با پدرش مدعي جان بودند) براي او بساط محبت و یکدلي مي‌گستردند - اگرچه مهابت خان میگفت - که دوستي اینها برغم من است - بعد از من اگر این اتفاق و وفاق بماند نفرین برمن خواهي کرد - در فهم و دانش هم بے نظیر وقت بود - تاریخے متضمن حالات جمیع سلاطین روي زمین برشتهٔ تالیف کشیده

---

(۲) در [بعضي نسخه] جودهن و چوند و هرسل •

مجموعهٔ گنج باد آورد نیز جمع او ست - امانی تخلص میکرد صاحب دیوان است - ازوست * * قطعه *

* بر دور جام ما بنویسید نام ما *
* تا نام ما بدور بماند ز جام ما *
* دوران اگر بکام نگردد گو مگرد *
* این بس که دور جام بگردد بکام ما *

یک پسر داشت - میرزا شکرالله نام - قابل و رو شناس پادشاهی بود در هنگامے (که خانزمان باستخلاص جنیر مامور شد) او بنیابت پدر بحراست برهانپور رخصت یافت *

* خواجه جهان خوافی *

خواجه جان نام - از قدیمان فردوس آشیانی ست - پس از وصول خبر فوت جنت مکانی چون پادشاه از جنیر مضاف دکن نهضت نموده متصل احمدآباد رسید اورا (که بمنصب دو هزاری ششصد سوار سرفراز بود) بدیوانی گجرات سر بلند نمود - اواخر سال چهارم درخواست رخصت حرمین شریفین (۲) نموده بدین امنیت کامیاب گشت - چون پادشاه پنج لک روپیه نذر کرده بود (که باهل استحقاق آن در بقعهٔ مبارکه ارسال نماید) بکار پردازان صوبهٔ گجرات فرمود که دو لک و چهل هزار روپیه را متاعے (که باب خرید و فروخت آن دو مکان باشد) بنام برده (که بدیانت و امانت موصوف بود)

---

(۲) نسخهٔ [ب] رخصت زیارت حرمین شریفین *

بسپرند - که بعد فروخت اصل و سود آنرا بمحتاجان آن دو بقعه برساند - و سال نهم ازانجا برگردیده بحصول ملازمت و گذرانیدن نه اسپ عربي بطریق پیشکش سر عزت بآسمان رسانید - سال دوازدهم از دیواني گجرات معزول گردیده سال هفدهم مطابق سنه (۱۰۵۳) هزار و پنجاه و سه هجري بدار بقا خرامید *

* خان دوران نصرت جنگ *

خواجه صابر نام پسر خواجه حصاري نقشبندي ست - در زمان جنت مکاني منصبي یافته تعین دکن گشت - خانخانان آثار بردلي و کارداني از ناصیهٔ حالش دریافته در مقام تربیت شد - او بنابر جهتي دست از نوکري برداشته بنظام شاه پیوست - چون درانجا رواج خرد سالان بیشتر دید خود را داخل آن گروه کرده چندان سعي نمود که بقرب مصاحبت امتیاز یافت - و بخطاب شاه نواز خان مخاطب گشت - باز ازانجا دل بر گرفته در ملازمان شاهزاده شاهجهان منتظم شد - و بخطاب نصیري خان اعتبار اندوخت و در گردش فلکي همه جا ملتزم رکاب بود - از نیکو پرستاري دقیقهٔ فرو گذاشت نمي نمود - حتی بمقتضای وقت گاهے بترتیب زین و لجام اسپ خاصه قیام مي‌ورزید - در جنگ تونش (۲) سردار فوج شاهي بود - چون دران روز عالمے خاک بے حقیقتي بر فرق روزگار خود بیخت او نیز نتوانست پا افشرد - پس ازان (که عبدالله خان

(۲) نسخهٔ [ب] تومس - و نسخهٔ [ج] تونس *

بیوفائی گزیده از شاهزاده جدا شد) او نیز نسبت دامادی خان مذکور منظور داشته حرمان گرا گشت - و بملک عنبر پیوست و پس از فوتش با نظام الملک (که استقلالے بهم رسانیده بود) می‌گذرانید - در سال دوم فردوس‌آشیانی روی نیاز بآستان خلافت آورده بمنصب سه هزاری دو هزار سوار و خطاب قدیم نصیری خان سر برافراخت - چون در سال سیوم اعلی حضرت از خطهٔ برهانپور افواج متعدده به تنبیه خانجهان و تسخیر ملک نظام‌شاهیه و حدود و اطراف آن تعین فرمود او بهمراهی راجه گجسنگهه نامزد شد از کارطلبی عرضه داشت که اگر خدمت تسخیر ملک تلنگانه و قندهار (که راه رفتن بدان سمت دستوری یافته) بمن بازگردد در کمتر مدتے بانجام میرسانم - از پیشگاه سلطنت بمنصب چهار هزاری سه هزار سوار تحصیل ناموری نموده بدان مهم دستوری یافت و کشایش قلعهٔ قندهار را (که بمتانت و دشوارکشائی اشتهار دارد) پیش نهاد همت ساخته اول سرافراز خان سرلشکر آن ملک را (که درمیان قصبه و قلعه آمادهٔ پیکار بود) مالشے بسزا داده آواره نمود پس ازان تقسیم مورچالها نموده گردگرفت - مقرب خان و بهلول خان و رندوله خان عادلشاهی (که بکمک قلعگیان رسیده هجوم آوردند) بتلاشهای مردانهٔ او عنان تاب گشتند - دریں اثنا اعظم خان صوبه‌دار دکن بیاوری در رسید - متحصنان گرفتاری خود قریب دیده زینهاری شدند - و بعد چهار ماه و نوزده روز سال چهارم سنه (۱۰۴۰)

هزار و چهلم هجري صادق داماد یاقوت خداوند خان کلید قلعه
حواله نمود - توپ ملک ضبط و بجاي و عنبري مشهور از خرد و کلان
یک صد و شانزده (که هر یکی برای برهم زدن لشکرے و شهرے
کفایت کند) با سایر اسباب قلعه داري بضبط درآمد - نصیري خان
باضافهٔ هزاري هزار سوار بلند پایه گردید - و در همین سال هنگام
رخصت بالاگهات دکن بالماس او ماهي و مراتب [که به پیشین ایام
در سلاطین دهلي شیوع داشت - و ایشان بحکام دکن داده بودند
و ازان باز درین ملک اعتبارے تمام گرفته سلاطین آنجا بکسے (که
شایان عنایات عظیمه باشد) میدهند] مرحمت شد - و در سال
پنجم از تغیر معتقد خان بصوبه‌داري مالوه اختصاص یافت *

گویند که چون اُجین و سارنگپور از انتقال خواجه ابوالحسن
(که از مدت ممتد آنرا آباد ساخته بود) بجاگیر او تن شد دران ایام
درخاندیس و دکن قحط و غلا بمرتبهٔ بهم رسید که نانے بجانے [(۲)]
مي ارزید - مدار قوت سکنهٔ آنجا بر غلهٔ مالوه شد - نصیري خان
خرمنهای غله را بزر پر ساخت - در هیچ وقت اینقدر زر از محالات
مالوه وصول نشده *

چون در سال ششم مهابت خان قلعهٔ دولتاباد را محاصره نمود
نصیري خان بکمک تعین گشته مصدر کارهای نمایان گردید - روزے
(که در مورچال خانزمان نقبرا بهفتاد من باروت انباشته آتش زدند

(۲) نسخهٔ [ب] بجانے ارزید *

و بیست و هشت گز از دیوار عنبرکوت و دوازده گز از برج آن پریده راهی وسیع پیدا شد - اما از ریزش تفنگ و بان قلعگیان هیچکس اقدام بیورش نمیکرد) مهابت خان خواست که خود پیاده شده در آید - نصیري خان گفت - از سران و سرداران چنین سگالش خلاف قانون کارداني ست - من ... ر مي آیم - سپر حفظ ایزدي بر رری کشیده بقلعه درید - و از تیر وتفنگ گذشته بجنگ شمشیر و خنجر رسید - متحصنان از مشاهدهٔ چنین جانسپاري و سرافشاني لختی آویزش نموده بمهاکوت در آمدند - و چون آنرا نیز نقب زده برکشودند دژنشینان بزینهار گرائیده کلید قلعه سپردند - مهابت خان هرکرا بحراست قلعه تعین میکرد بنابر آنکه آذوقه در قلعه نمانده بود و درین چهار ماه محاصره انواع تعب گذشت از تکفل سر باز میزد - نصیري خان (که دو هزار سوار نوکر داشت) از غایت کارطلبي پذیرای خدمت شده باتفاق سیدمرتضیخان بمحافظت قلعه پرداخت - بیجاپوریه چند منزل بدنبال سپه سالار رفته بدولتاباد برگشتند - و بمورچالها (که هنوز برجا بود) درآمده قلعه را گردگرفتند چون نصیري خان آویز و ستیز بکرات نمود ناچار خائب و خاسر برخاسته آواره گشتند - خان مذکور بخطاب خاندوران و منصب پنجهزاري پنج هزار سوار سرافرازي یافته قلعه را بموجب حکم بمرتضیخان حواله نموده بمالوه معاودت نمود *

و چون شاهزاده محمد شجاع در سال هفتم بتسخیر پرینده

نامزد شد او نیز بهمراهي مامور گردید - روزے (که در نوبت گهي (۲)
مقاهیر عرصه بر خانخانان تنگ ساخته (۳) نزدیک بود که چشم زخمی
عظیم برسد) خاندوران آگهي یافته بسرعت خود را رسانیده فوج
عقب خانخانان را بر فوجے (که دست راست او حلقه داشت)
زده هردو قشون را بجوق مقابل رسانید - و زخمیان را برداشته
بخانخانان پیوست - غنیم ازین دستبرد رو بفرار آورد - و این کار
دست بسته در پیشگاه خلافت باعث مجرای سترگ گردید - چون
مهابت خان ازین سپنجي سرا در گذشت بالا گهات بخانزمان
تفویض یافت - و پایان گهات (که تمام خاندیس و اکثر ولایت برار
باشد) بجمع نود و دو کرور دام بعهدهٔ او قرار گرفت - و حکم شد
که سرکار بیجاگدهه و سرکار نذربار و لختے محال سرکار هاندیه (که
آنروی آب نربده است) از توابع خاندیس اعتبار نمایند - و چون
بکرماجیت پسر ججهار سنگهه بندیله (که با جمعیت پدر بهمراهی
خانزمان در بالاگهات میبود) باشارهٔ پدر (که در خراب‌آباد موطن
خود ارادهٔ سرتابي نمود) فرار اختیار کرده راه ممکن گرفت خاندوران
ازان آگهي یافته از برهانپور بتکامشي درآمد - و در مقام اشته
مضاف صوبهٔ مالوه باو رسید - نزدیک بود که گرفتار شود - زخمي
بجنگلهای دشوار گذار زده در دهاموني بپدر ملحق شد - خاندوران

(۲) نسخهٔ [ج] کهي نوبت - یا نوبت کهي باشد (۳) نسخهٔ [ب] عرصهٔ خانخانان تنگ ساخته ٭

بانتظار حکم در مالوه توقف نمود - لهذا از حضور صوبه‌داری مالوه باو متعلق گشته ببرکندن بیخ فساد آن متمرد کوته اندیش تعین گردید و باتفاق عبد الله خان در تعاقب مساعی شگرف برروی کار آورد و درسال نهم سر ججهار و پسرش بریده بحضور فرستاد - و در جلدوی این حسن تردد بخطاب بهادری ناموری اندوخت و در همین سال (که اعلیحضرت بسیر قلعهٔ دولتاباد ظلال افکن صوبهٔ دکن گردید) خاندوران را بهمراهی راجه جیسنگهه و سایر راجپوتیه و چندارلی مبارزخان نیازي با دیگر افاغنه بکشایش قلعهٔ اودگیر و اوسه و تاخت و تاراج سرحد بیجاپور و گلکنده تعین فرمود - او تا دوازده کروهی بیجاپور هرجا معموري و آبادي یافت بخاک سیاه برابر کرد - و مکرر بهلول خان (۲) میانه و خیریت خان حبشي را مالشی بسزا داد - چون عادل شاه بقدم عجز و انکسار راه اطاعت وانقیاد پیمود خاندوران دست از خرابی ملک او کشیده بسمت اودگیر عنان عزیمت انعطاف داد - و بمحاصرهٔ سه ماه و کسرے آن حصن استوار را هشتم جمادی الاولی سنه (۱۰۴۶) یکهزار و چهل و شش از سیدي مفتاح برگرفته بتسخیر اوسه همت گماشت - بهوجراج حارس آنجا دست و پای زده قلعه سپرد - و پس ازان فرمان شد که فیل گجموتي نام (که سرآمد افیال قطب الملک است) بدست آرد - او بکوت گیر (که سرحد ملک اوست) رف

(۲) نسخهٔ [ج] پهول خان •

بترغیب و ترهیب آن فیل را با یک لک روپیه تعلیقدي گرفته (۲) بشعور دیوگذهه در آمد - و کیلاچهر و اشته را (که از توابع کررماندگانون براز است) از تصرف گونڈان متغلب بر آورد - و ناگپور را بمحاصرهٔ چندن روز برکشود - کوکیا راجهٔ دیوگذهه یک لک و پنجاه هزار روپیه نقد و یکصد و هفتاد فیل پیشکش نموده ناگپور را بازپس گرفت *

خاندوران بهادر در سال دهم بحضور رسیده دویست فیل بقیمت ده لک روپیه با هشت لک روپیه نقد (که مرزبانان گونڈوانه و دیگر زمینداران لختے برسم پیشکش پادشاهي و برخے باو داده بودند) با فیل گجموتي (که یک لک روپیه قیمت شده بپادشاه پسند موسوم گردید) با یراق طلا (که از جانب خود بیک لک روپیه ترتیب داده بود) بنظر اعلیحضرت درآورد - چون جوهر اخلاص و مردانگیِ او درین تردداتِ مردآزما فروغے دیگر داد و پیشکشے (که بدین کیفیت و کمیت در اندک وقتے هیچ یکے از نوئینان والا مکان یک مرتبه از گردن‌کشان گاهے نگرفته بود) او برگرفت بانواع عواطف و تحسین نواخته بخطاب نصرت‌جنگ و منصب شش هزاري شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه (که تنخواه آن ده کرور و هشتاد لک دام که بقرار دوازده ماهه بیست و هفت لک روپیه باشد) و تنخواه پرگنهٔ شجاعت پور از خالصه در طلب اضافه بلند مرتبه گردید - و چون در سال هفدهم شاهزاده محمد اورنگ زیب بتقریب

(۲) در [بعضے نسخه] کیلچهر *

عیادت بیگم صاحب از دکن رسیده نظر ببعضی حرکات خود (که دران دیار منافی مزاج اعلی حضرت سر زده بود) پیش ازان (که آثار بیلطفي از طرف پدر والا گوهر ظاهر شود) دست از امور دنیوي کشیده انزوا گزید اعلی حضرت را ازین داعیهٔ بے سبب ملالت افزوده نظم دکن را بنصرت جنگ (که بایالت مالوه مي‌پرداخت) تفویض فرمود - و بمنصب هفت هزاري هفت هزار سوار و انعام یک کرور دام (که منتهای مدارج نوکری هندوستان است) اختصاص گرفت *

گویند خاندوران در صوبه داری دکن بضوابط مخترعهٔ خود عالم کهنه را دیگر ساخت - بسیارے دیمکهه و دیسپاندیه را بمیخ کوب (۲) زده رهگرای بادیهٔ فنا ساخت - و از سرنو همت بآبادی ملک گماشته منصب داران را (که متفرق جاگیر داشتند) یکجا تنخواه نمود و تمام قلاع را دیده تجویز احشام و سرانجام آذوقه بر وجه اتم کرد و آنچه خزانهٔ پادشاهي در قلاع و پرگنات خالصه بود قریب کرور روپیه بحضور ارسال داشت - تا بعالمیان ظاهر شود که همیشه از حضور زر میرسد - من در صوبه‌داری خود از دکن زر فرستادم - (۳) چون از بندوبست آن مملکت خاطر او طمانینت پذیرفت تسخیر بیجاپور پیش‌نهاد همت ساخت - سال هیزدهم جهت برخے مصالح ملکي از دکن طلب حضور گشت - تا کشمیر ملتزم رکاب پادشاهي بود - ازانجا دستوری

---

(۲) نسخهٔ [ج] بمیخ چوب زده (۳) در [بعضی نسخه] میرسید *

تعلقه یافته بلاهور رسید - و دو کروهی شهر فرود آمد - آخر شب در جامهٔ خواب بود - از نیرنگی تقدیر برهمن پسرے کشمیري (که اورا باسلام آورده درسلک خدمتگاران خود منتظم ساخته بود) چندهر کاري درشکم او زد - گویند هفده تانکه دوخته بودند - ابرو خم نکرد - با قلیچ خان حرف میزد - یک روز بهوشیاري گذرانیده از نقد و جنس بهریک از فرزندان حصهٔ متعین ساخته تتمه جهت خالصه قرار داد - و موافق آن بخط خود عرضي نوشته روانهٔ حضور کرد - شب هفتم جمادی الاولی سنه (۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج بساط حیات در نوردید - اعلی حضرت بهرکدام از فرزندانش زیاده از وصیت او عنایت فرموده شصت لک روپیه بسرکار والا باز گردید چون مدفن آبای او گوالیر است[۲] آنجا برده مدفون ساختند *

خان دوران در کار پادشاهي اصلا مداهنه[۳] و مساهله نمیکرد و آزمندي و طمع درین کار نداشت - سه پاس روز و یک پاس شب در معاملات سرکار والا میگذرانید - و بدیگرے نگذاشته بجز و کل مهمات خود میرسید - اما با رعایا سختگیر بود - و با خلق خدا بدرشتي و تعدي زندگي میکرد - تیر آه مظلومان بود که کارگر افتاد - روزے (که خبر فوتش ببرهانپور رسید) شیریني و قند و شکر در دوکانها نماند که مردم بشکرانه بخش نکردند - بیشتر عمارات عمدهٔ برهانپور در وقت او شده - مندوی زین آباد کنار تپتي

(۲) در [بعض نسخه] گوالیري ست (۳) نسخهٔ [ب] مداهنه نمیکرد *

(۲)
ازو ست - و از سرونج تا برهانپور بده کروهي سراها ساختهٔ
او ست - پسرانش سید محمد و سید محمود بعد فوت پدر هر در
منصب هزاري هزار سوار و عبدالنبي (که خرد سال بود) پانصدي
منصب یافتند *

* خان جهان بارهه *

(۳)
سید مظفر خان از سادات تهانپوري ست - ابوالمظفر نام داشت
سال چهاردهم جهانگیري (که شاهزاده سلطان خرم بمهم دکن رخصت
یافت) او در جنگ با دکنیان پای همت قایم کرده زخمے برداشته
در میدان افتاد - و نقش سپاهگري او دلنشین شاهزاده شد - در حینے
(که شاهزادهٔ مزبور از پدر والا قدر خود جدائي گزیده بدکن پرتو
ورود افکند - و پس از عبور نمودن مهابت خان با شاهزاده سلطان
پرویز از دریای نربده مجال توقف در بلدهٔ برهانپور متعسر دیده
از راه سیکاکول تعلقهٔ قطب الملک متوجه صوبهٔ بنگاله گردید
و درانجا با ابراهیم خان فتح جنگ محاربه دست داد) مومی الیه
در جنگ مذکور مصدر ترددات نمایان شد - و در تمام مدت فترات
ملتزم رکاب شاهزاده بود - مراسم خدمت‌گذاري و جانسپاري بظهور
آورده در خاطر شاهزاده جا بهم رسانید - و پس ازان (که شاهزاده
بتخت سلطنت بر نشست) در سال اول جلوس اورا بعطای منصب
چهار هزاري ذات و سه هزار سوار و علم و نقاره و اسپ از طویلهٔ

---

(۲) نسخهٔ [ب] بهرونچه (۳) یا رتنهپوري ست *

خاصه با زین مطلا و انعام یک لک روپیه بین الاقران ممتاز ساخت
و بحراست قلعهٔ گوالیار مامور گردانیده توابع آن در تیول او
مقرر شد - و در همین سال باتفاق مهابت خان جهت تنبیه ججهار
سنگهه بندیله (که هنگام بغي و فساد برپا کرده بود) دستوري یافت
و چون باستشفاع مهابت خان خانخانان صفح جرائم او شد دیوانیان
پادشاهي منجملهٔ ملک (که در تصرف او بود) بقدر طلب
منصبش باو گذاشته تتمه بجاگیر خان مذکور و غیره امرا تنخواه
نمودند - و در سال دوم چون خانجهان لودي بنابر توهمے (که درخاطر او
جا کرده بود) از مستقرالخلافه راه فرار اختیار نمود خان مزبور
بهمراهي خواجه ابوالحسن تربتي بتعاقب او مامورگشت - و بچستي
و چالاکي همان شب بے انتظار سر کرده روانه شد - شش گهري
روز بر آمده بر کنار دریای چنبل متصل دهولپور بدو رسیده
چپقلش مردانه نمود - و محمد شفیع نبیرهٔ او با نوزده تن از
سادات بدرجهٔ شهادت پیوست - و پنجاه کس از رفقای او زخمي
گردید - چون این معني بعرض پادشاه رسید خان مذکور را ازانجا
طلب داشته باضافهٔ یک هزار سوار و اسپ از طویلهٔ خاصه با زین
مطلا و فیل از حلقهٔ خاصه سرفراز فرمود - و در سال سیوم بعنایت
خلعت و جمدهر مرصع و اسپ از طویلهٔ خاصه با زین مطلا و فیل
از حلقهٔ خاصه کام اندوز گردیده بهراولي لشکر پادشاهي (که همراه
اعظم خان بنابر تنبیه خانجهان لودي مقرر شده بود) شرف

رخصت اندوخت - و پس ازان چون مسموع شد (که خان مزبور را بسبب ورم بالای ناف طاقت سواري نیست) جگجیون جراح را بجهت علاج او روانه نموده حکم شد - که بعد تخفیف بحضور بیاید - ازانجا (که جراح بنابر قوت ماده موضع ورم را شگافته خلط بسیار دفع شده بود) خان مزبور چندے بنابر التیام جراحت توقف نموده خود را بحضور رسانید - پادشاه از وفور قدرداني بعنایت خلعت و جمدهر مرصع با پهول کتاره و اضافهٔ هزاري ذات بمنصب پنجهزاري چهار هزار سوار و مرحمت اسپ از طویلهٔ خاصه با زین مطلا بلند مرتبه گردانید *

و چون ملک نظام شاه پی سپر افواج پادشاهي گردیده خانجهان لودي مجال اقامت تنگ دیده دل از بودن آنجا بر گرفته راه مالوه پیش گرفت خان مذکور (که بقدم خدمت و شیوهٔ شجاعت و قبیله داري موصوف بود) بعنایت خلعت خاصه و شمشیر خاصه و اسپ قپچاق (۲) از طویلهٔ خاصه نوازش یافته بتعاقب او نامزد گردید - و ازانجا (که عبد الله خان بهادر نیز با فوج علیحده بتعاقب او تعین شده بود) حکم شد - که اگر بهادر مزبور بآن حدود رسیده باشد هر دو فوج فراهم شده خار بن فساد بر کنند - سید مظفر خان بپای استعجال از گذر اکبر پور عبور آب نربده نموده خبر گیران عرصهٔ مسافت مي‌پیمود - تا آنکه در منزل موضع تال‌گانون

---

(۲) در [اکثر نسخه] پنچاق *

تعلقهٔ مالوه عبد الله خان بهادر نیز ملحق بوی گردید - پس از وصول موکب ظفر کوکب بموضع نیمي از ولایت باندهو (۲) (که پانزده کروهی سهینده و سي کروهي آله آباد است) بدریافت خبر قرب او عازم آن سمت گردید - نخست سید مظفر خان (که هراول فوج پادشاهي بود) باو رسیده تلاشهای مردانه نمود - خانجهان بعد بکار آمدن جمعے رو براه گریز نهاد - بهادران لشکر دست از تعاقب برنداشته بعد دو روز باز بوی رسیده هنگامهٔ زد و خورد برپا ساختند - او بهراول سید مظفر خان مقابل شده کشته گردید و سید ماکهن پسر سید عبدالله و نبسهٔ سید مظفر خان با بیست و هفت کس بدرجهٔ شهادت فایز گردید - و پس ازانکه خان مذکور بحضور رسیده شرف ملازمت دریافت باضافهٔ هزار سوار بمنصب پنجهزاري ذات و سوار و عنایت خطاب خانجهان چهرهٔ ناموري بر افروخت - و در سال چهارم جلوس یک هزار سوار تابین او دو اسپه سه اسپه قرار یافته با یمین الدوله بتنبیه عادل شاه بیجاپوري تعین شد - و در سال پنجم کامیاب ملازمت پادشاهي شده یک هزار سوار دیگر تابین او دو اسپه سه اسپه مقرر گردید - و سال ششم نیز بهمین عنایت سر بلندي اندوخت - پستر بهمراهی شاهزاده محمد شجاع بمهم پرینده رخصت پذیرفت - درین مهم مصدر ترددات شایان و دلیریهای نمایان گردید • و چون تسخیر پرینده ملتوي مانده

---

(۲) نسخهٔ [ب] ماندهو •

شاهزاده حسب الحکم فردوس‌آشیانی عازم عتبهٔ خلافت گشت سید
خانجهان بسرعت سریعه خود را رسانیده متصل اکبرآباد جبههٔ سای
آستان خلافت گردید - و در سال هشتم تتمهٔ سواران تابین او دو اسپه
سه‌اسپه تقرر پذیرفت - و در همین سال به تنبیه ججهار سنگهه بندیله
(که شیوهٔ بغی ورزیده بود) با جمعی از دیگر امرا تعین شده نطاق
عزیمت بر کمر همت بست - و پس ازان [که ججهار سنگهه دست
و پای زده راه دیوگدهه (که متصل صوبهٔ برار واقع است) پیش
گرفت - و عبدالله خان بهادر فیروز جنگ و خاندوران بتعاقب او
مامور گردیدند] سید خانجهان بر طبق حکم محکم جهت تنسیق
ولایت مفتوحه و تفتیش دفائن آنجا متصل چورا گدهه توقف
گزید - و پس ازان بحضور رسیده در ایامی (که فردوس آشیانی
عزیمت سیر دولتاباد پیش نهاد خاطر ساخته از دریای نربده
گذشته کنار آن مخیم سرادق اقبال بود) سعادت ملازمت دریافت
و بعنایت خلعت خاصه با چارقب طلا دوز و جمدهر مرصع با پهول
کتاره و شمشیر مرصع و یک لک روپیه نقد رایت ناموری بر افراشت
در سال نهم بعطای خلعت خاصه و شمشیر خاصه و اسپ از طویلهٔ
خاصه فرق مباهات برافراخته با جوقی از امرا بتادیب عادل شاه
بیجاپوري دستوري یافت - و از سمت بیر بدهارور (۲) رسیده بنه و بار
درانجا گذاشته راه طرف شولاپور گرفت - و در اثنای قطع مسافت

---

(۲) در [بعض نسخه] بدهار وار *

مردم تعین نموده سرادهون را مسخر ساخت - و بر محالات جاگیر ریحان شولاپوري تاخته قصبهٔ دهاراسین را تهانه نشین گردانید و بکرات با بیجاپوریان زد و خورد بمیان آمد - خان مزبور خود مصدر مراسم شجاعت گردیده مخالفان را هر بار شکست فاحش داد *

گویند روزے رندوله بیجاپوري زخمي شده از اسپ بر افتاد یکے از رفقا اسپ باو رسانیده از میدان بر آورد - پس ازان (که بعضے از ولایت بیجاپور ویران گردید - و موسم برسات برسر رسید) خان مزبور بارادهٔ چهاوني برگشته بدهارور آمد - پستر چون عادل خان زینهاري شده اطاعت فردوس آشیاني اختیار نمود خان مزبور حسب الطلب بزمین بوس عتبهٔ سلطنت فایز گشت - و چون اواخر همین سال پادشاه عزیمت مستقر الخلافه نموده ایالت هر چهار صوبهٔ دکن (که عبارت از خاندیس و برار و پاره از ملک تلنگانه و قلیلے از ملک نظام الملکیه باشد) بعهدهٔ شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر مفوض فرمود سید خانجهان بعنایت خلعت خاصه مطرح التفات گردیده مقرر شد - که تا فراغ خانزمان بهادر از تسخیر حصار جنیر و غیره بخدمت پادشاهزاده قیام نماید در سال دهم بحضور شتافته دستوري گوالیار (که متعلق بوی بود) یافت - و در سال یازدهم باز بعتبهٔ خسرواني رسیده چون عزیمت دار السلطنت لاهور پیش نهاد خاطر پادشاهي شد مشار الیه باجازت تیول کام دل اندوخت - و سال چهاردهم در دار السلطنت

لاهور شرف ملازمت دریافت نموده بعطای اضافهٔ هزاري ذات هزار سوار بمنصب شش هزاري شش هزار سوار پنجهزار سوار دو اسپه سه اسپه سررشتهٔ اعتبار بدست آورد *

درین ایام (که راجه جگت سنگهه ولد راجه باسو سر طغیان برداشته بود) مشار الیه به تنبیه او و تسخیر قلاع متصرفه اش با فوجي نامزد گردید - وقت رخصت بعنایت خلعت خاصه و دو اسپ از طویلهٔ خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقهٔ خاصه با ماده فیل و یک لک روپیه بطریق مساعده سر بلندي یافت - مشار الیه بموجب حکم پادشاهي موسم بارش را در لاهور گذرانیده پس ازان (که از کتل بهلوان (۲) و مچهي بهون گذشته نیم کروهي قلعهٔ نور پور معسکر ساخت) مساعي جمیله از نصب مورچالها و کندن نقب بتقدیم رسانید اگرچه برجي از قلعه پرید اما چون محصوران پس هر برجي دیوارے کشیده بودند راه درآمد پیدا نشد - بعتر بر طبق فرمان پادشاهي تسخیر قلعهٔ مؤ وجههٔ همت ساخته جوهر شجاعت را بر روی کار آورد و به نبردهای متواتره کار بر محصوران چنان تنگ ساخت که افواج پادشاهي از جوانب دیگر بقلعه در آمدند - و جگت سنگهه راه فرار پیمود - در جلدوی آن یکهزار سوار دیگر از تابین او دو اسپه سه اسپه قرار یافت - پستر (که راجه جگت سنگهه باظهار ندامت پرداخته صفح جرائم او از پیشگاه عنایت منظور شد) خان مشار الیه همراه

(۲) نسخهٔ [ب] پهلوان *

شاهزاده مراد بخش بحضور آمد - چون درین سال خبر آمدن شاه صفي دارای ایران جهت تسخیر قلعهٔ قندهار بر زبانها افتاده بود (۲) شاهزاده دارا شکوه برای دفعیهٔ او دستوري یافت - خان مزبور هم بعطای خلعت خاصه و شمشیر مرصع و دو اسپ از طویلهٔ خاصه با زین طلا و مطلا و فیل از حلقهٔ خاصه مورد عنایات گردیده در همراهیان شاهزادهٔ مزبور تعین گشت *

درین اثنا خبر فوت شاه صفي شیوع گرفت - درسال شانزدهم خان مزبور برخصت گوالیار محال جاگیر خود مورد التفات شد - و در سال هفدهم باز بملازمت پیوسته در ایامے (که فردوس آشیاني سمت اجمیر متوجه گردید) اورا بحراست اکبرآباد گذاشت - پس از معاودت موکب خسرواني چندے درحضور بوده درسال هیزدهم رخصت محال جاگیر یافت - و درسال نوزدهم جلوس حسب فرمان طلب عازم گشته در دارالسلطنت لاهور دولت آستانبوس حاصل نمود دراواسط همین سال مطابق سنه (۱۰۵۵) هزار و پنجاه و پنج هجري مفلوج گشته در ماه صاحب فراش بوده سفر آخرت گزید پادشاه قدر شناس تاسف نموده دربارهٔ پسرانش سید منصور خان و سید شیرزمان و سید منور (که آخرها بخطاب سید مظفر خان و سید لشکر خان مخاطب شدند - و احوال هریک درین صحیفه رقمزدهٔ کلک وقائع نگار گردیده) توجه مرعي داشت *

(۲) نسخهٔ [ب] صفوي *

خان مزبور نامی ببزرگي و کثرت جمعیت و سخاوت بر آورده تا زیست بآبرو بسر برد - نوکران بیش قرار داشت - و هرکه از ملازمان پادشاهي بوی متوسل میشد سلوک خوب نموده دیهات در جاگیر او میداد - حلیم و متواضع بسیار بود - گویند روزے فردوس آشیاني بر دستار خوان نشانیده شریک طعام ساخت پس ازانکه پادشاه برخاست سید خانجهان دویده جفت پاپوش را زیر پا گذاشت - پادشاه بر آشفته فرمود - که شما را شرم این خطاب عالي باید کرد - شخصے (که بدین خطاب مخاطب بود) اُمرا چه که ما و جمیع شاهزادگان محتاج نگاه او بوده اند - و باستغنا با کسے حرف نمیزد - او عرض کرد که بندہ فدوی درگاه است - پادشاه فرمود - که من بعد در جمیع امور رعایت توره و ضابطه باید کرد اما گویند که بمعاملات دنیوي نمي رسید - و بر کارپردازان خود اعتمادے نمیکرد - خدمت گاران هموطني خود را بسیار درست میداشت - گفتهٔ آنها پیش او معتبر بود - روزے عاملے (که پنجهزار روپیه عین المال جاگیرش بتصرف خود آورده بود) معرفت خدمتگارے سه هزار روپیه را اشرفي پیش خان مزبور آورد - که این حق دیوان و معتوني ست - اما میترسم که فردا فتوای قتل من خواهند داد - خان مزبور خوش شده اشرفیها برگرفت - بعد ازین هرچند متصدیان ظاهر نمودند (که پنجهزار روپیه عین المال ذمهٔ او باقي ست) قبول نکرد *

* خسرو سلطان *

دومي پسر نذر محمد خان والی بلخ و بدخشان است - چون
در سنه (۱۰۵۱) یکهزار و پنجاه و یک خطبهٔ ماوراء النهر بنام
نذر محمد خان خواندند خان مزبور باتفاق پسر کلان خود عبدالعزیز
خان در بخارا بکمال استقلال مسند نشین خاني گشته مهمات
فرمانروائي را بنهج استقامت جاري گردانید - و در سنه (۱۰۵۵)
هزار و پنجاه و پنج بقرشي رفته ارگنج را (که حاکمش اسفندیار
خان درگذشته بود) بتصرف درآورد - و با اوزبکیه (که برادر کلانش
امامقلي خان سلوک تمام مرعي داشته و ضبط محصول و بندوبست
ماوراء النهر بران قوم وا گذاشته خود محض باسم خاني خرسند
بوده) باز خواست آن ایام درمیان آورد - آن قوم خلیع العذار
مطلق العنان رنجیده خاطر و رمیده دل گشته بران شدند که او را
با پسرش از میان بردارند - خان مذکور استشمام رایحهٔ یکتائی آن
بداندیشان نموده باقتضای مصلحت سنگ تفرقه در جمعیت آنها
انداخت - هر یکی را بجائی تعین کرد - سمرقند را با توابع بعبدالعزیز
خان داده بیگ اوغلي را اتالیق و خسرو بیگ را دیوان بیگی او
ساخت - و تاشکند را بامضافات ببهرام پسر سوم خود داد
باقي یوز را اتالیق او نمود - و نذربی اتالیق امام قلي خان را (که در
اوزبکیه اعتبار تمام داشت - و اورا سرخیل فتنه انگیزان میدانست)
حکومت بلخ نامزد گردانید - و قندوز را (که حاکم نشان بدخشان

(۲)
است) بخسرو سلطان مذکور داد - و کهمرد را با لواحق و توابع و هزارجات (که از دیر باز تعلق به یلنگتوش داشت) بے سابقهٔ تقصیر تغیر نموده بسبحان قلي پسر چهارم سپرده توردي علي قطان را اتالیق او نمود - و تیول اکثرے در خالصه ضبط نموده آنها را نقدي ساخت - و اکثر مدد معاش و سیورغال قدیمه را بلباس اسناد متهم ساخته خود متصرف شد *

ازانجا (که ایام دولتش بسر آمده بود - و اقبال او رو بادبار گذاشته) همگي خواجگان توران را (که وضیع و شریف آنجا حلقهٔ ارادت شان در گوش دارند) بسبب وقوع برخے امور آزرده ساخت و ازین رو (که هرجا چراگاهے بود برای دواب خود قرق نموده دیگرے را رخصت نمیداد) تمام احشام بهم برآمده دل دگرگون کردند عبد العزیز خان (که خلف ارشد و ولي عهدش بود) هرچند وسائل انگیخت (که خود بدستور امام قلي خان بخارا را دارالخلافه ساخته بلخ را بمن عطا کند) او چون چهل سال در بلخ گذرانیده آب و هوای آنجا با طبعش سازگار بود و دل کندن ازان مکان دشوار مي‌نمود و نقل و تحویل اندوختهٔ چندین ساله دشوار تر پسر را نیز بعدم انجاح مرام رنجانید - و با سران و سرداران بلخ (که مدتے ممتد در تقدیم مراتب عبودیت سر موئے فروگذاشت ننموده توقع احسان و چشم نوازش داشتند) از حقیقت نشناسي

---

(۲) در [بعضی نسخهٔ اکبرنامه] کهمرد آورده •

چشم پوشي بكار برد - و يكدست مراسم حزم و كار آگهي از دست
را هشته هركه از روی هوا خواهي حرفی از بد انديشان مخفي باو
ميگفت از تنگ ظرفي بافشای آن او را شرمسار و بے اعتبار
ميگردانيد - تا آنكه دفعةً تمام توران و همه تورانيان برشوريدند
و يكبارگي طبل مخالفت فروكوفته خطبهٔ ماوراء النهر بنام عبدالعزيز
خان خواندند - و المانان فرصت جو دست بنهب و تاراج بر آورده
اكثر كارخانجات را يغمائي ساختند - آخرالامر نذر محمد خان با پسر (۲)
بمصالحه پرداخت - كه فرمان روائي ماوراءالنهر بخود متعلق ساخته (۳)
بلخ و بدخشان باو بگذارد - و خود بعد آشتي از پيكار و نبرده
بر آسود - اما از دورنگي اوزبكان و خودسري المانان بيم جان و مال
هر روز مي افزود - ترک صيد و شكار نموده چندے درون حصار
بلخ خانه نشين گشت - و چون بعد وقوع حادثهٔ ناگزير جنت مكاني
و بودن وارث تخت و تاج يعني صاحبقران ثاني بر بعد مسافت
در جذير (كه انتهای دكن است) عرصه خالي پنداشت از شورش طلبي
و غرور جواني لشكرے گران بتسخير كابل كشيد - هرچند كارے
پيش نبرده از صولت لشكر فيروزي رجعت قهقري نمود اما دست
تعدي و تطاول دراز ساخته از سكنهٔ شهر و رعايای نواحي و اطراف
هرچه اوزبكان تهي‌دست يافتند بنهب و غارت بردند - و ابواب
بيداد و ستم بر روی اهل آنديار فراز نمود - ازان وقت مركوز

---

(۲) در [اكثر نسخه] اكثر كارها را (۳) در [بعض نسخه] شناخته *

خاطر اعلی حضرت بود - که بمقتضای * * مصرع *

* کلوخ انداز را پاداش سنگ است *

(۲)
فوجی جرار بر سر بلخ و بدخشان فرستاده آن ملک موروثی را انتزاع نمایند - بسبب اشتغال مهمات ملکی ارادهٔ مذکور از مکمن بطون بر منصهٔ ظهور نرسید - دریں وقت (که خود بخود دران ولایت هرج و مرج افتاد - و الامانان بے دین آتش ظلم افروخته در قتل و اسر اهل اسلام و هتک استار ناموس اشراف و اخیار خود را مستحق انواع سیاست ساختند) شاهزاده مراد بخش را با پنجاه هزار سوار بتسخیر آندیار و مالش آن گروه ناهنجار در نوزدهم سال باستعجال رخصت فرمود - و چون شاهزاده از کتل طول گذشته بمیدان سرا منزل نمود اوزبک و المان (که قری و مواضع بدخشانات را بجاروب غارت پاک رفته کار بر خسرو سلطان تنگ ساخته بودند) از آوازهٔ موکب منصور بپای سرعت راه فرار پیمودند - خسرو سلطان بر وفق مصلحت دید خرد با پسر خود بدیع سلطان و دو هزار خانه‌دار از احشام و اهل قندوز (که بیشتر رعایای جور کشیدهٔ المان دیده بودند) احرام ملازمت شاهزاده بست و چون نزدیک باندراب رسید امیرالامرا علی‌مردان خان پذیره شده بر پشت اسپ دریافت - و پس ازانکه داخل خیمهٔ شاهزاده شد آن قاعده دان بر طبق حکم بادشاهی تا منتهای بساط رفته معانقه

---

(۲) نسخهٔ [ب] بر لخ و بدخشان *

نموده همراه آورد - و نزدیک بمسند نشانده گوناگون عاطفت و دلجوئي بکار برد - و انواع عطایا و پنجاه هزار روپیه نقد تواضع نموده روانهٔ حضور ساخت - از پیشگاه خلافت مرحمت‌خان ولد صادق خان مرحوم با چهار اسپ عربي و عراقي با زین طلا و بیش‌قیمت‌پارچه از نوادر اقمشهٔ هندوستان و یک پالکي و چهار تواي با چوبهای نقره و غلافهای مخملي برای سواري عورات و دو دست پیش‌خانهٔ مکمل تعین گردید - که اشیای مذکور را بسلطان مزبور رسانیده همه جا بمرافقت او بوده بدرگاه رساند - بیست و پنجم ربیع الآخر سنه (۱۰۵۶) یکهزار و پنجاه و شش هنگامیکه بظاهر کابل رسید مدار المهام سعد الله خان و میر جلال صدر الصدور استقبال نموده بملازمت رسانیدند - او التماس تقبیل قدمبوس نمود - باجازت آن امتیاز بخشیدند - پس ازان سرش را اعلی حضرت از راه قدر شناسي بدو دست برداشته بآغوش عاطفت در آوردند - و بحکم نشستن مباهات اندوخت - و باقسام عنایات و نوازش و انعام پنجاه هزار روپیه نقد کامیاب گشته بمنصب شش‌هزاري دو هزار سوار اختصاص یافت - و منزل خاندوران بهادر را با فروش و اسباب تجمل برای او آراسته قرار یافت - و بدیع سلطان پسرش (که همراه پدر بود) بسالیانهٔ دوازده هزار روپیه نوازش یافت - و چون خسرو سلطان مرد ضعیف بنیهٔ افیوني (که مدتها بتعدي و اشتلم اوزبکیه روی بهبود ندیده بود - و از بیم و هراس دست‌انداز المانان

دمی نه آسوده) یک دفعه بے رنج و تعب بدولت خدا داد رسید بفراغبال و ترفه حال بهره یاب لذت زندگانی گشت - تکاپوی نوکری درمیان نبود - گاهے در دارالسلطنت لاهور و گاهے در شاهجهان‌آباد و احیانا در رکاب بسر میبرد - و در سال بیست و ششم اورا از منصب باز داشته یک لک روپیه مشاهره موظف گردید - و درین سال پسرش بدیع سلطان بمنصب هزاري دو صد سوار سرافرازي یافت - و تا آخر سلطنت اعلی حضرت بمنصب دو هزار و پانصدي رسیده بود *

* خواجه عبدالهادي *

پسر کلان صفدر خان خواجه قاسم است - از اوائل سلطنت فردوس آشیاني در قصبهٔ سرونج (۲) تیول پدر خود مي بود - سال چهارم (که خانجهان لودي باتفاق دریا خان روهله از دکن بمالوه شتافته بقصبهٔ مذکور رسید) او بحراست آنجا از قرار واقع پرداخت تا سال بیستم بمنصب نهصدي شش صد سوار فایز شده سال بیست و یکم از اصل و اضافه بپایهٔ هزار و پانصدي هشت صد سوار مرتقي گشته سال بیست و سیوم باضافهٔ دویست سوار چهرهٔ عزت برافروخته سال بیست و ششم همراه پادشاهزاده دارا شکوه (که بتسخیر قلعهٔ قندهار نامزد شده) دستوري پذیرفته وقت رخصت از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هزار سوار و عطای خلعت و اسپ با زین نقره و سال بیست و هفتم بعنایت علم لوای بلند رتبگي برافراخت

---

(۲) در [بعضی نسخه] پرونج *

(۲)
سال سیم مطابق سنه (۱۰۶۶) یک هزار و شصت و شش هجري
پا درعدم خانه گذاشت - پسرش خواجه جان تا سال سیم هزاري
چهارصد سوار منصب داشت *

* خوشحال بیگ کاشغري *

سال نوزدهم جلوس فردوس‌آشیاني بمنصب هزاري چهارصد
سوار چهرهٔ عزت برافروخته با سلطان مراد بخش بتسخیر بلخ
و بدخشان رخصت پذیرفت - و پس از فتح بلخ و مراجعت شاهزادهٔ
مذکور بهندوستان چون جملة الملک سعدالله خان به بندوبست
آنجا تعین شد اورا با دیگر کاشغریان بتهانه‌داري شیرپور و سام چاریک
مقرر نمود - سال بیستم حسب تجویز جملة الملکي از اصل و اضافه
بمنصب هزار و پانصدي پانصد سوار عز امتیاز اندوخت - و سال
بیست و دوم همراه سلطان محمد اورنگ زیب بهادر بصوب
قندهار مرخص گشته ازانجا همراه رستم خان و قلیچ خان در محاربهٔ
قزلباشان پای قیام مستحکم داشته مصدر تردد گردیده سال بیست
و سیوم از اصل و اضافه بمنصب دو هزاري هزار و دویست سوار
سررشتهٔ اعتبار بدست آورده سال بیست و پنجم باز همراه شاهزادهٔ
مذکور بمهم مسطور شتافت - و سال بیست و هشتم همراه جملة‌الملک
(۳)
بر سر چیتور کسیل شده گام جلادت برداشت - پستر همراه خلیل خان
بتادیب زمیندار سري‌نگر شتافته اواخر سال سي و یکم با مهاراجه

---

(۲) نسخهٔ [ب] هزار و شصت هجري (۳) نسخهٔ [ب] خلیل الل[illegible]ن *

جسونت سنگهه جهت سد راه بودن بر فوج دکن (که عزیمت سلطان محمد اورنگ زیب بهادر بحضور بتقریب عیادت پدر والا قدر زبان زد شده بود) بصوبهٔ مالوه دستوري یافته دامن همت بر کمر عقیدت زد - پس ازان در جنگ سموگدهه برکاب سلطان داراشکوه بود باقي احوالش بنظر نرسید •

* خواص خان بختیار خان دکهني *

در عهد جنت‌مکاني در سلک ملازمان انتظام یافته سال هشتم جلوس فردوس‌آشیاني بخدمت فوجداري لکهي جنگل و تهاره (۲) از تغیر سردار خان چهرهٔ اعتبار برافروخته سال دوازدهم (که پادشاه بسرحد پنجاب ورود فرمود) او احراز سعادت ملازمت نمود و سال چهاردهم ازانجا معزول شده در کومکیان صوبهٔ بهار قرار یافته سال شانزدهم بفوجداري ترهت مضاف صوبهٔ بهار عزامتیاز اندوخته سال بیستم بعنایت خلعت و اسپ سرفراز گشته ببدخشان دستوري پذیرفته سال بیست و یکم بحضور رسیده دولت بار یافت و بفوجداري و تیولداري مندسور مضاف مالوه لواي کامراني برافراشت سال بیست و سیوم چون صوبه‌داري مالوه بشاهنواز خان و مندسور بمیرزا محمد پسر میر بدیع مشهدي (که خویش خان مزبور میشد) قرار گرفته او ازانجا تغیر شده بمقر داخل کومکیان دکن گردید در محاصرهٔ کالکنده همراه سلطان محمد اورنگ زیب بهاد

---

(۲) در [بعض نسخه] تهاده - یا تهاره باشد •

مصدر ترددات بود - و پس ازان (که زمام سلطنت باختیار شاهزادهٔ مزبور در آمد) از اصل و اضافه بمنصب دوهزاري هزار و پانصد سوار و خطاب خواص خان بر نواخته شد - و در حروب متواتر (که خلد مکان را با مهاراجه جسونت سنگهه و شرکای سلطنت رو داد) در رکاب پادشاهي بوده بتعیناتی صوبهٔ بهار بدان حدود شتافت و چون قبل از جلوس ثاني قلعهٔ چنار از دست سید ابو محمد نام نوکر سلطان شجاع مستخلص گردید او بحراست آنجا اعتبار اندوخت - و سال دوم از انجا عزل پذیرفت - بر مآل حالش اطلاع نیست *

* خلیل الله خان *

برادر خرد اصالت خان میر بخشي ست - حمیده بانو بیگم صبیهٔ سیف خان و صبیه زادهٔ آصف خان یمین الدوله در عقد ازدواج داشت - در عهد جنت مکاني هنگام استیلای مهابت خان همراه آن آصف مرتبت در قید مهابت خان افتاد - و در سال سیوم جلوس اعلی حضرت بخطاب خاني سر برافراخت - پستر بخدمت میر تزکي اختصاص گرفت - و در سال ششم سنه (۱۰۴۲) هزار و چهل و دو هجري بخدمت میر آتشي مباهات اندوخت - و در سال نهم بمنصب دو هزاري صید مراد بدام آورد - و قراول بیگي گردید - و درسال هیزدهم بمنصب سه هزاري دو هزار سوار سرفرازي یافت - و بخدمت قوربیگي کمرخدمت بر بست - و در سال نوزدهم

بهمراهی شاهزاده مراد بخش بتسخیر بلخ و بدخشان رخصت یافته بسرداری فوج طرح دست چپ متعین گردید - شاهزاده خلیل الله خان را باتفاق چین قلیچ خان و میرزا نوذر (٢) صفوی از چاریکاران براه آبدره بانتزاع قلعهٔ کهمرد و غوری روانه نمود خان مزبور از چستی و کارطلبی با میرزا نوذر یک منزل پیش افتاده چون از کتل گندک (که سرحد صوبهٔ کابل و ولایت کهمرد است) گذشت جمعی را بسرعت هرچه تمامتر بر سر کهمرد تعین کرد- ازبکان بمجرد وصول بهادران منصور مضطر گشته از حصار برآمده هریکی بطرفی بدر زد - بعضی ازانها اولا ثبات قدم ورزیده آخر کار زینهار پژوه شده قلعه را سپردند *

خلیل الله خان خاطر از استحکام آن وا پرداخته باز باتفاق میرزا نوذر یک منزل از قلیچ خان پیش راهی گشته بدستور کهمرد جوقی را بصوب غوری کمتدل نمود - آنها با قباد میر آخور محافظ غوری (که فوج منصوره را مردم هزارجات پنداشته از قلعه برآمده بود) درآویختند - او بکمتر آویزه ره سپر فرار گردید - دلیران چالاک پاشنه‌کوب با او جنگ کنان بحصار درآمدند - قباد بارک پناه جسته بعهد و پیمان خلیل‌الله خان را دید - خان مسطور قلعه را باهتمام خان سپرده خود با قباد بشاهزاده پیوست - و پس از درآمدن آن‌مملکت بتصرف اولیای دولت قاهره و وصول علامي سعدالله خان

---

(٢) نسخهٔ [ب] نوذر - یا نودر باشد *

بلده باخ جهت بند و بمت آندبار خلیل الله خان متعلقان
نذر محمد خان را همراه گرفته بحضور بادشاهي آورد - و در سال
بیستم در رکاب شاهزاده نتح نصاب ظفر نصیب محمد اورنگ زیب
باز رخصت بساق باخ یافت . بمنزل ضحاک رسیده بود که از واقعهٔ
باخ در گذشتن امالت خان بوضوح پیوست - او از فرط محبت
و افزونی وداد دل از اسباب تعلق برگرفته زاویه‌گزیني اختیار نمود
با آنکه پادشاهزاده بتعزیت شتافته مواعظ شکیب افزا فرموده گفت
(که در چنین مهمی خود را از کارهای پادشاهي باز داشتن منافی
طریقهٔ عقیدت و ارادت است) بخان مذکور درنگرفت - لهذا از پیشگاه
فرمان روائي بعزل منصب و جاگیر معاتب گشت - و در سال بیست
و یکم نقوش ندامت و پشیماني از سیمای حالش بر خوانده بدستور
سابق بمنصب چهار هزاري ذات سه هزار سوار و تیول میوات
و فوجداری آن از تغیر شاه بیگ خان سربلند گردانیده امر شد - که
دولت ملازمت نا یافته از لاهور روانهٔ تعلقه گردد - و در سال بیست
و دوم بپایهٔ بخشیگری دوم مرتقي گردید - و در سال بیست و سیوم
از تغیر جعفر خان بتفویض خدمت والای میر بخشیگري پایهٔ
دولت بر تر افراخت - و در سال بیست و چهارم باضافهٔ هزار سوار
کامیاب گشته از انتقال مکرمت خان بصوبه داری شاهجهان آباد
مرخص شد - و در سال بیست و ششم بمنصب عمدهٔ پنجهزاري
چهار هزار سوار تحصیل بلند نامي نمود - و بهمراهی علي مردان

خان امیر الامرا بحراست کابل (که نظم آن بشاهزاده دارا شکوه و بصوبه متعلق بود . و شاهزاده درین سال بمحاصرهٔ قندهار عازم شد) با فوجی بسیار تعین گشت . و پس ازان [که مرزبان سری نگر (که در کوهستان شمالی دارالخلافه است) باستظهار مصاعب مکان و مضائق کوهستان از زمان سریر آرائی اعلی‌حضرت دولت تقبیل عتبهٔ خلافت در نیافته سر نخوت می‌افراشت] خلیل‌الله خان بمالش آن خود سر مقرر گشته حکم شد . که به تیول خود رفته و خاطر از نظم و نسق آن وا پرداخته رو بمقصد نهد . او در سال بیست و نهم از اقطاع خود
(۲)
بدارالخلافه آمده در ماه صفر سنه (۱۰۶۵) هزار و شصت و پنجم با هشت هزار سوار نبردکار بره نوردی در آمد . زمیندار سرمور (که سرکوه است شمالی دارالخلافه . و بغ ازانجا بشاهجهان آباد آرند) بخلیل الله خان پیوسته کمر ارادت بخدمتگاری بر بست
(۳)　　(۴)
و چون بدون [که جاکائی سمت بیرون کوه سری نگر بدرازی بیست کروه و پهنائی پنج کروه (که بطول یکسر آن بجون پیوسته . و دیگر بگنگ) و در اطراف مواضع و محال آباد دارد] رسید از نزدیک کهیلاگهر شروع بتهانه بندی نمود . تا ساحل گنگ هر جا مناسب دانست کابین قلعه احداث نموده جمعی را باستحکام آن برگماشت و چون بساحل گنگ (که ازان عبور نموده بکوه در می‌آیند)

---

(۲) در [اکثر نسخه] سال (۳) نسخهٔ [ب] جنگل است (۴) در [بعض نسخه] هشت کروه *

رسیده جمعی عبره نموده تهانهٔ چاندني را (که از توابع سري‌نگر است - و خارج دون و کهیلا گهر) بتصرف در آوردند - بهادر چند مرزبان کماؤن بارادهٔ خدمتگذاري بلشکر ملحق گشت *

ازان رو [که برسات نزدیک رسید - و موسم یساق آن سرزمین و هنگام درآمدن کوهستان درگذشت - معهذا گرفتن آن هیچ مصلحت نبود - و آب و هوای آن مکان جز سکنهٔ آنجا را (که از قبیل دیو و دد اند) سازگار نیست] خلیل الله خان بر طبق یرلیغ والا مهم کوه را موقوف داشته دون را (که حاصل آن هنگام معموري یک لک و پنجاه هزار روپیه است بشصت لک دام موافق دوازده ماه) بطریق وطن در تیول چتربهوج چوهان (که هزار و پانصدي هزار سوار منصب داشت) مقرر نموده و تهانهٔ چاندني را بکروري هردوار سپرده بحضور موفور السرور معاودت نمود - و مکرر باضافهٔ سواران دو اسپه سه اسپه سرافرازي یافت - و در سال سي و یکم (که بعد طریان عارضه باعلی حضرت و حصول تخفیف در عوارض کوفت بنابر تغیر مکان حرکت لازم گردید - و در محرم سنه (۱۰۶۸) هزار و شصت و هشت هجري از دار الخلافه متوجه مستقر الخلافهٔ اکبرآباد شدند) خان مزبور بحراست شاهجهان‌آباد مامور گشت و چون اواخر دولت اعلی حضرت دارا شکوه محمد امین خان میر بخشي را باتهام نظربند نمود آن خدمت والا بخان مشارالیه باز گردید - و پس ازان (که دارا شکوه تصمیم مقابلهٔ عالمگیري

بخود قرار داد) از فرط اعتماد و وفور قدردانی (که بآن عمدهٔ بارگاه
(۲)
خلافت گمان داشت) اورا با فوج جرار برسم منقلا از اکبرآباد
بدهولپور رخصت نمود - در روز جنگ با سایر نوراندیده و امرای
پادشاهی بسرداری میمنه قیام داشت - و چون پنهانی عهد و پیمان
بندگی و درست اخلاصی استوار ساخته بود در وقت گرمی کارزار
با پانزده هزار سوار تیغ زن نیزه گذار از جای خود حرکت ننمود
مگر بقدر مدافعهٔ جاوید اوزبکیه (که با او بودند) دست جرأت
بر کشودند - و پس از هزیمت دارا شکوه چون ظاهر اکبرآباد
مضرب خیام عالمگیری گردید فاضل خان خانسامان مکرر از جانب
اعلی حضرت سلسله جنبان شوق گشته دواعی ادراک ملازمت
برانگیخت - جناب عالمگیری سخن او بسمع رضا اصغا نموده ثانیا
بتحریک مصلحت کیشان خود کام از قدمبوس پدر والا قدر
ابا آورد - اعلی حضرت خلیل الله خان را باتفاق فاضل خان
بگذارش پیغام فرستاد - خان مذکور بنابر سابقهٔ یکتائی پیش از
فاضل خان بارباب خلوت گشته چندان بر او عکس مدعا شناعت که
وحشت و کلفت شاهی از یکی بصد رسیده خلیل الله خان را نزد
خود نگاهداشته فاضل خان را بے نیل مقصود بر گردانیدند - اگرچه
میر بخشیگری بدستور سابق بمحمد امین خان بحال فرمودند
اما عمدة الملک خلیل الله خان را بمنصب والای شش هزاری

(۲) نسخه [ب] باافواج جرار *

(۲)
شش هزار سوار دو اسپه سه اسپه مشمول التفات خسروانه ساخته
از اعز آباد دهلي بپاشليقي جيوش منصور بتعاقب دارا شکوه
مرخص کردند - و خان مذکور باتفاق بهادر خان کوکه تا ملتان
عنان مسارعت بازپس نکشید - و در همان ایام مبادی سنه (۱۰۶۹)
هزار و شصت و نهم هجري خلیل الله خان بصوبه‌داری پنجاب
مباهي شد - و در سال چهارم در لاهور عارضه بر مزاج او طاري گشت
چون کوفت او بامتداد کشید بدار الخلافه آمده از شدت ضعف
ملازمت ناکرده بسر منزل خویش فرود آمد - تقرب خان و دیگر
حکمای پایهٔ سریر خلافت بحکم والا بمعالجهٔ او پرداختند - بسبب
(۳)
ازمان مرض فتور قوی بمرتبهٔ کمال رسیده بود - باندک نقصے (که از
بےتدبیری غذا رو داد کارش از مدارا درگذشت - دوم رجب سنه
(۴)
(۱۰۷۲) یکهزار و هفتاد و دو هجري روزگار حیاتش بسر آمد
خلد‌مکان بمقتضای قدرشناسي سایهٔ عاطفت پایه بر سر بازماندهای
آن مرحوم افکنده بانواع تسلیه و دلجوئي نوازش فرموده میرخان
و روح‌الله خان و عزیز الله پسران او را و افتخار خان و ملتفت خان
و بهاءالدین برادر زادها و سیف الله صفوي دامادش را بعطای
خلاع فاخره بر نواخته از کدورت ماتم رسیدگي بر آوردند - و زوجه
و صبیه اش را بسالیانهٔ پنجاه هزار روپیه کامیاب گردانیدند - و پسران

---

(۲) در [بعضے نسخه] شش هزار سوار چهار هزار سوار دو اسپه سه اسپه
(۳) در [بعضے نسخه] دفعے (۴) نسخهٔ [ج] هفتاد هجري *

دامادش باضافهٔ مناصب مطرح انظار خسروانه گشتند *[2]

خلیل الله خان با علو حسب و بزرگی نژاد درین سلطنت عایهٔ عالیه دیرین خدمت و قدم بندگي داشت - و آخر عمر را در خیر اندیشي و هوا خواهی خلیفهٔ زمان سپري ساخت - ازین دو اخلافش هریکی بدولت و کامراني کوس بلندنامي بر نواختند - گویند خلیل الله خان نسبت ببرادر کلان اصالت خان درشت خوی تندگو بود - چون هر دو برادر بهمراهی شاه شجاع بمهم پرینده تعین گشتند مهابت خان سپه سالار آنقدر که از اصالت‌خان راضي و خوسند گشت همانقدر از خلیل الله خان آزرده و گله مند گردید - و آصف خان نیز از ناسازی مزاجش همیشه ازو نخیرهٔ خاطر داشت *

* خان دوران *

سید محمود پسر میانهٔ خاندوران نصرت جنگ است - بعد فوت پدر بمنصب هزاري هزار سوار سر افرازي یافت - و بدستیاری اقبال و پایمردی نیکوخدمتي در تلاش جاه و دولت از برادر کلان سید محمد سبقت گرفت - در سال بیست و دوم بمنصب دو هزاري سر بر افراخت - و در یساق قندهار ملتزم رکاب شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر بود - سال بیست و سیوم هنگام معاودت بهمراهی سعد الله خان (که در استلام سدهٔ سلطنت و جهانباني پیش آهنگي کرد) شرف بار یافت - و داوابین خطاب پدر نصیري خان چهرهٔ

(2) نسخهٔ [ج] انظار عنایت خسرواني *

ناموري بر افروخت - و پس ازان بتعیناتي صوبهٔ مالوه و تیولداري
و قلعه داري رایسین دستوري یافت - و در سال سیم بموافقت
صوبه دار مالوه (که با جمیع کمکیان آن ناحیه تعین شاهزاده محمد
اورنگ زیب ناظم دکن بنا بر تعریک عبدالله قطب شاه شده)
بدانجا شتافت - و پس ازان مهم (که بآئین شایسته انجام گرفت)
بمکان خود معاودت نمود - و در همین سال باز بر طبق حکم حضور
بدکن رفته بهمراهي شاهزادهٔ مذکور در تاخت و تاراج ولایت
عادلشاهیه جوهر مردي نمایان ساخت *

و چون سیوا و مناجي بهونسله باشارهٔ بیجاپوریه در حوالي
احمدنگر سر بشورش برداشته برخی محال را تاختند نصیري خان
با سه هزار سوار باتفاق جمعی از امرا مثل کار طلب خان و ایرج خان
بدان سو رو آورده دست و بازوی جرأت برکشاد - و بسیارے را
از مردم سیوا علف تیغ بیدریغ گردانید - و خود پاندیه بیرگانون (۲) را
اتاهت جا بر ساخت - تا آسیب آن مفتنان بمحالات پادشاهي
نرسد - و پس از کشایش قلعهٔ بیدر (۳) و کلیان مساعي هریک از امرای
کمکي از نوشتهٔ پادشاهزاده بعرض اعلی حضرت رسیده هرکدام
از پیشگاه نوازش باضافهٔ درخور کامیاب گردید - خان مذکور نیز
از اصل و اضافه بمنصب سه هزاري دو هزار و پانصد سوار بلندپایگي

---

(۲) در [بعضی نسخه] پیرگانون (۳) در [اکثر نسخه] بدر - اما در [اکثر جا] بیدر آمده *

یافت - و چون در یساقهای متوالیه بصدور نیکو خدمتی و فدویت شایان گوناگون عاطفت شاهزاده گردید رشتهٔ عقیدتش با اخلاص تاب یافته و مشام ارادتش از شمامهٔ یکجهتی معطر بوده بعد محاربهٔ راجه جسونت چون نواحی گوالیار مضرب خیام آن‌شاهزادهٔ ظفر نصیب گشت نصیری خان از قلعهٔ رایسین برطبق یرلیغ طالب جبهه سای عتبهٔ عالمگیری شده بخطاب والای خاندورانی کلاه گوشهٔ مباهات باوج اعزاز رسانید - و در جنگ دارا شکوه بسرداری فوج طرح میسره اختصاص گرفته بعد از فتح بمنصب پنج هزاری پنجهزار سوار دو هزار سوار دو اسپه سه اسپه کلاه نشاط بر افلاک انداخت - و او با برخی از عساکر پادشاهی بنظم صوبهٔ الهٰ‌آباد و تسخیر قلعهٔ مذکور (که در متانت و حصانت شهرهٔ ایام است و سید قاسم بارهه از جانب دارا شکوه بحکومت آن جانب قیام داشت - و باوجود آگهی بر فرار دارا شکوه تصمیم دولتخواهیش بخود داده سر بر خط انقیاد ننهاده بر استحکام آن قلعه افزود) دستوری یافت - خان مذکور از کارطلبی چست و چالاک شتافته بمحاصرهٔ آن پرداخت - پس ازان (که شجاع بقصد کارزار و پیکار از بنارس گذشته نزدیک بالهٰ‌آباد رسید) خاندوران دست از محاصرهٔ قلعه باز کشیده بشاهزاده سلطان محمد (که بطریق منقلا بحوالی قلعه رسیده بود) پیوست - و چون شجاع اسباب تجمل و جاه بباد نهب و غارت داد و فوجی بباشلیقی محمد سلطان

بتکامشي آن آوارهٔ دشت ناکامي تعین گشت خاندوران نیز کمکی شاهزاده گردید *

درین وقت سید قاسم بارهه قلعه دار الهآباد (که بخوشتهٔ دارا شکوه ضمیمهٔ لشکر شجاع گردیده بود) بعد هزیمت یافتن او از پخته‌کاري بوسم ایلغار پیش از شجاع بقلعه رسیده داخل شد و از مآل اندیشي ابواب تصرف بر روی آن یاس زدهٔ (۲) روزگار بر بست و از صواب بیني بندگی پادشاهي برگزید - و پس از وصول سلطان محمد بقرب الهآباد بخاندوران (بمناسبت آنکه قبل ازین حکومت آنجا یافته بمحاصره قیام داشت) ملتجي گشت - و اورا وسیلهٔ دفع جرائم خود ساخت - خان مذکور بامر پادشاهي اورا مستمال عواطف پادشاهانه نموده قلعه را بتصرف درآورد - و بحکومت و ایالت آنصوبه همت برگماشت - و در سال دوم چون صاحب‌صوبگی آنولایت ببهادر خان کوکه تفویض یافت خاندوران بارسال فرمان صوبه‌داري اودیسه پذیرای سعادت گردیده بدان سمت شتافت و مدتے دران آلکای دور دست گذرانید - و در سال دهم سنه (۱۰۷۷) هزار و هفتاد و هفت هجري باجل طبعي همانجا بساط هستي در نوردید *

* خان زمان *

میر خلیل - پسر دوم اعظم خان جهانگیري ست - و داماد

---

(۲) در [بعض نسخه] یاس زدهٔ *

بمین الدوله آصف خان خانخانان سپه‌سالار - بهمراهی پدر بزرگوار کارهای نمایان و ترددهای شایان بمنصهٔ ظهور آورد - و میر شمشیر و صاحب مدار پدر او بود - در ایام حکومت جونپور (که باعظم خان متعلق بود) بمرتبهٔ در متمرد افکنی و سرکش براندازی کوشید که نام مفسد دران ناحیه نماند - و هر جا گدهی مستحکم شنید یا به‌نیروی تدبیر یا بدستیاری دلیری و سالاری منهدم ساخت - اکثر قلعچها (که مملو به بندوق و تفنگ بود - و حکام سابق ایام ممتد صرف کشایش آن نمودند) او باندک روز از بن برانداخته نشان نگذاشت - و چون پدر فوت کرد از پیشگاه خلافت و جهانبانی بمنصب هزاری هفتصد سوار سر عزت بر افراخت *

گویند در فوجداری نارنول (که مفسد‌زار است مقرری قریب دارالخلافه) کارهای رستمانه کرده نامی بشجاعت و مردانگی برآورد ودر ظاهر آن قصبه خلیل ساگر تالابی بر ساخت - که تال شاه‌قلی‌خان محرم را (که چهل ساله جاگیر دار آنجا بود) پیش او آبرو نماند و در سال سیوم باضافهٔ (۲) پانصدی سرافرازی یافته به برادر کلان خود ملتفت خان تعین دکن گشت - و در همین سال خدمت داروغگی توپخانهٔ دل دکن حسب التماس شایسته خان ناظم آنجا بدو مفوض گردید - آنچه او بندوبست درین کارخانه نمود از صوبه‌داران نشده بود - خود را بهمه قلاع رسانید - و بتغییر و قطمیر هر قلعه

(۲) نسخهٔ [ج] سیوم *

را رسیده در خور هر مکان از غله و سرب و باروت ذخیره نمود - و کهنه عمله و فعلهٔ احشام را (که سالها بحمایت و رعایت بکار سازی و نرباشی بعوض و بلاعوض (۲) گذرانیده بودند) همه را موجودی ساخت - و دیوار سه گز دراز و پهنا را نشانه قرار داده از هر تفنگچی سه مرتبه از فصل چهل قدم امتحان گرفت - تیر هر که یکبار هم بنشانه نرسید اورا برطرف کرد - و برخی ضعیف و زبون را علوفه کم کرده نگاهداشت و بدین صیغه در یک و نیم ماه مبلغ پنجاه هزار روپیه کفایت پادشاهی نمود - و دیانت و جزرسی و کاردانی و معامله فهمی خود را بعالمیان ظاهر ساخت - و در سال بیست و هفتم از اصل و اضافه بمنصب دو هزاری هزار سوار و خطاب مفتخر خان چهرهٔ افتخار برافروخت - و از انتقال عرب خان مرحوم بقلعه‌داری فتح‌آباد و دهارور (۳) مامور شد - وچون درین مدت اتامت دکن باظهار بندگی و فدویت نقش حرف یکجهتی و اخلاص خود دلنشین پادشاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر صاحب اختیار دکن ساخته بود در ایام مرهم خوردگی و آشوب سلطنت (که شاهزاده را عزیمت مستقر الخلافهٔ اکبرآباد باقتضای وقت واجب گردید) او نیز کمر مرافقت بنطاق همت چست بست - پس از وصول بلدهٔ برهانپور باضافهٔ هزاری هزار سوار بمنصب سه هزاری دو هزار

(۲) نسخهٔ [ب] بے عوضی و بلاعوضی و نسخهٔ [ج] بے عوض و بلاعوض
(۳) نسخهٔ [ب] فتح آباد دهار وار*

سوار و خدمت میر بخشیگري و خطاب سپهدار خاني امتیاز یافت . و بعد جنگ جسونت بخطاب خانزماني و بعطایت طوغ و نقاره باذن آوازه گردید . و پس از نگون ساري اعلام داراشکوهي و وزیدن نسائم از مهب عنایت ایزدي بر شقهٔ رایت عالمگیري میر بخشیگري بمحمد امین خان خلف محمد معظم‌خان باز گردید و خانزمان را از مصالح دکن دانسته باضافهٔ هزاري بمنصب چهار هزاري دو هزار سوار مورد نوازش فرموده بقلعه‌داري ظفرآباد بیدر (که بصرف توجه آن شاه جهان ستان عالمگیر قریب العهد ضمیمهٔ ممالک محروسه شده بود) مرخص گشت . و پستر بنظم مهام احمد نگر مامور گردید . و در سال نهم از تغیر داؤد خان قریشي بصوبه‌داري خاندیس رایت اعتبار برافراشت . و در سال هیزدهم بمنصب پنجهزاري سه هزار سوار بصوبه‌داري برار مورد مراحم گردید و در سال بیستم بانتظام صوبهٔ ظفرآباد بیدر و حراست قلعهٔ مذکور اعزاز اندوخت . و بهمراهي شاه عالم سال بیست و چهارم از دکن باجمیر رسیده استلام سدهٔ خلافت نمود . و روزے چند برکاب شاهزاده بتعاقب اکبر باغي و بمالش راجهوتیهٔ ضلالت کیش پرداخته در همین سال مجددا بخدمت صوبه داري برهانپور از تغیر ایرج خان مقرر گشت . و بافزایش یکهزار سوار منصب سرافرازي یافت *

اتفاقا در همین سال [که سنین هجریه (۱۰۹۱) یکهزار و نود

و یک بود] پیش از ورود خان مزبور سنبهای سوائي از سي و پنج کروه شبگیر نموده دفعة بر بهادر پوره دو کروهي برهانپور ریخته دست تصرف بناموس و مال اهل اسلام و کفره بر کشاد - برخي از شرفا را فرصت جوهر کردن اهل و عیال بدست آمد - و بسیاری بے سر و پا دست آنها گرفته آواره گشتند - کاکرخان افغان (که بنیابت خانزمان حراست شهر مي‌نمود) بصد دشواري شهر را از آسیب آن ستمگر محفوظ نگاهداشت - و چون فضلا و مشائخ آن بلده ترک نماز جمعه داده محضر استیلای کفار (که عرض و مال مسلمین دستخوش تاراج آنها گشته) بحضور ارسال نمودند از اجمیر عزیمت دکن تصمیم یافت - و دوازدهم ذیقعده سال بیست و پنجم بلدهٔ برهانپور بورود موکب پادشاهي رونق پذیرفت - خانزمان ناظم آنجا ناصیهٔ بندگي را بآستانبوس خلافت نوراني ساخت *

و چون درین سال غرهٔ ربیع الاول سنه (۱۰۹۳) هزار و نود و سیوم هجري جانب اورنگ‌آباد نهضت پادشاهي اتفاق افتاد شاهزاده محمد معزالدین باقامت برهانپور مامور شده از بهادر پوره رخصت یافت - خانزمان در خدمت شاهزادهٔ مذکور متعین گردید - و در همین ایام (۲) از تغیر مختار خان بایالت صوبهٔ مالوه رفش عزیمت راند - و در آخر سال بیست و هفتم سنه (۱۰۹۵)

(۲) در [بعضی نسخه] سال *

یکهزار و نود و پنج هجري همانجا رخت اقامت بعالم بالا کشید
از هر علم بهره و در حسن خط شهره داشت - انشاپرداز درست سلیقه
دانشور معامله فهم بود - در تمشیت مهام برهانپور تجربه محتاج له
و خوش اوضاع پسندیده اطوار جوهر شناس بود - مردم خوب فراهم
آورد - خصوص تفنگچیان قدر انداز او (که دیده ها در شب تار
به تمر آتشبار میدوختند) مشهور آفاق است - و در فن موسیقي
مهارت تمام داشت - و با دوام انهماک در کارهای دنیوي مولع
و شیفتهٔ رنگ و رنگ بود - پري چهرگان خوش آواز و مغنیات
عشوه ساز در خانه داشت - زین آبادي مشهور (که محبوبه
و معشوقهٔ ایام پادشاهزادگی خلد مکان بود) ازان زمره است - گویند
مدخولهٔ اوست *

روزے شاهزاده بباغ عالم آرای زین آباد برهانپور معروف
بآهو خانه با اهل محل تفریح فرمود - و با مخصوصان بزم الفت
گشت و واگشت مي نمود - زین‌آبادي در نغمه سنجي هوش ربا
و در شیوهٔ دلبري یکتا بود - همراه اهلیهٔ محترمهٔ خانزمان (که
خالهٔ شاهزاده میشد) آمده در عین سیر درخت انبهٔ پربار دیده
بے آنکه پاس ادب شاهزاده نماید از شوخي و شنگي پیش رفته
برجست[2] - و دانهٔ ازان بدست آورد - این انداز (که سراسر انداز
دلبري و دلربائي بود) شاهزاده را از خود برده هوش را

(۲) نسخهٔ [ع] انداز دلربائي بود *

و پارسائي را در باخت * نمود *

* عجب گيرنده دامے بود در عاشق ربائيها *

* نگاه آشناي يار بيش از آشنائيها *

بابرام و سماجت اورا از خالهٔ مکرمه گرفته بآن همه زهد و ورع خشک و تقشف بعنت شيفته و دلدادهٔ او شد - و پيالهٔ (۲) شراب بدست خود پر کرده باو ميداد *

گويند روزے او هم قدح باده بدست شاهزاده داد - و تکليف نمود - هرچند عجز و نياز بکار بود بر سر رحم نيامد - شاهزاده ناچار خواست در نوشد - آن عيارهٔ جادو طراز خود پياله درکشيد - و گفت غرض امتحان محبت بود - نه تلخ کامي شما باين آب پر شر و شور و اين عشقبازي بمرتبهٔ سر کشيد که باعلى حضرت رسيد - دارا شکوه (که عناد دلي داشت) اين حکايت را دستمايهٔ سعايت و غمازي ساخته باعلى حضرت ميگفت - که آن مزور ريائي چه صلاح و تقوى ساخته - خود را براى يک کنيز خاله برباد داد - قضا را در عين بهار گل زندگيش پژمرد - و شاهزاده را بداغ هجران ابدي مبتلا ساخت - مقبره اش در اورنگاباد است متصل تالاب کلان آن‌جا (که فقدان محبوب طاقت رباى مردان است) روز موتش طرفه تغير حال بشاهزاده شد - از فرط قلق بسوارى شکار توجه فرمود - مير عسکري عاقل خان در جلو بود - خلوت يافته بعرض

(۲) نسخهٔ [ب ج] که پيالهٔ شراب *

رسانید - که باین حالت اختیار شکار مصلحتی خواهد بود
در جواب خواند * * بیت *

* فالهای خانگی دل را تسلی بخش نیست *
* در بیابان میتوان فرباد خاطرخواه کرد *

عاقل خان مناسب مقام دیده این بیت خواند * * بیت *

* عشق چه آسان نمود آه چه دشوار بود *
* هجر چه دشوار بود یار چه آسان گرفت *

شاهزاده بے اختیار رفتها نموده بیت را یاد گرفت - خانزمان در صوبه‌داری برار موضع هرم را (که سه کروهی ایلچپور حاکم نشین آنصوبه است) اقامت‌جا برساخته خانزمان‌نگر نامید - و عمارات عالیه طرح انداخت - هنوز آثار آن نمودار است - در برهانپور هم حویلی دارد - از پسرانش هیچکدام ترقی نکرده در گذشتند *

* خواجه عبدالرحیم خان *

وطن نیاکانش اندجان متعلقهٔ ولایت فرغانه است - پدرش خواجه ابوالقاسم از مشائخ آنجا بود - در عهد فردوس آشیانی وارد هندوستان گردید - خان مذکور در ایام شباب برفاقت سلطان داراشکوه امتیاز داشت - پس از سریر آرائی خلدمکان حصول ملازمت نموده چون مزاجش بتشرع آشنا بود درخدمت پادشاه مذکور اختصاص پذیرفته بمنصب درخور و خطاب خانی لوای کامیابی بر افراشته سال بیست وششم بصوبه‌داری بیجاپور تعین گردید - و بعد

معاودت ازانجا بعطای فیل مباهات اندوخت - و سال سي و دوم
از تغیر محسن خان بتفویض خدمت بیوتاتي چهرهٔ عزت برافروخت
و چون سال سي و سیوم قلعهٔ راهیري مفتوح گشت برای ضبط
اموال آنجا متعین شد - پستر از انتقال معتمد خان داروغگی
داغ و تصحیحه نیز بنام او قرار یافت - سال سي و ششم مطابق
سنه (۱۱۰۳) هزار و یکصد و سه هجري شربت واپسین درکشید
چندتا پسر داشت - دوم آنها میر نعمان خان است - که پسرش
میر عبدالمنان بدکن رسیده چندے بخدمات خانگی نظام الملک
آصف جاه میپرداخت - آخر خانه نشین گردید - شعر میگفت
و عترت (۲) تخلص میکرد - ازوست * * بیت *

* آهوی وحشی چشم تو چسان رام کنم *
* پیچ وتاب دل خود را مگرش دام کنم *

از پسرانش کلاني معتمد الدوله بهادر سردار جنگ - که در عمل
صلابت جنگ دیوان سرکارش گشته مطابق سنه (۱۱۸۸) هزار
و یکصد و هشتاد و هشت هجري رحلت نمود - دومین میر نعمان
خان که در عمل صلابت جنگ در جنگ مرهته بکار آمد - سیومین
میر عبدالقادر که در جواني بمرض درگذشت - چهارمین احسن الدوله
بهادر شرزه جنگ و پنجمین مفوض الله خان بهادر یکه تاز جنگ
هردو بقید حیات اند - و با محرر سطور دوستي دارند *

(۲) یا عبرت باشد *

* خان زمان شیخ نظام *

حیدرآبادي - از شیخ‌زاده‌های سپاهي‌پیشهٔ دکن است - از پردلي و جگرداري نصیبهٔ وافر داشت - و در دولت ابوالحسن (۲) والي تلنگانه زینه افزای امارت گشت - و بسرداري و سرکردگي و صف آرائي و سپه کشي نام برآورد - در ایام محاصرهٔ گلکنده بسری عساکر قطب شاهیه سر برافراخته بیرون قلعه با افواج پادشاهي زد و خورد مي‌نمود - روزے بر سر مورچال با خان فیروز جنگ دو چار شده شور قیامت ریخت - کوشش و کشش سترگ از طرفین بکار رفت هرچند پردلان فوج پادشاهي از روی جلادت خواستند (لاش یکے از مردهای خود بدست آرند) میسر نیامد - و آنها لاشهای مردم خود با لاش چندے ازین طرف برداشته بردند *

و چون اقبال و نیک اختري از ابوالحسن رو تافته آثار تباهي و بیدولتي هرروز در تزاید بود ازین‌رو دل از همراهي و دولتخواهي او برکنده بذریعهٔ رسوخ عقیدت بآستان عالمگیري ملتجي گردید چون نوکران عمدهٔ ابوالحسن از آز وري و حرص اندوزي بامید منصب و حکومت خاک بے حقیقتي بر فرق روزگار خود بیخته بملازمت پادشاهي پیوستند وتا آن وقت دیگرے غیر ازو صاحب فوج نماند (۳) افتراق او موجب کار شکني ابوالحسن پنداشته بیشتر باستمالت خان مذکور پرداختند - و پس از ادراک ملازمت بتفویض

---

(۲) نسخهٔ [ج] والي (۳) یا پیشتر باشد *

منصب شش هزاري پنجهزار سوار و خطاب مقرب خان و عطای علم و نقاره و انعام لک روپیه نقد با اسپان عربي و عراقي و فیلان تنومند و دیگر مواهب شایان مورد التفات خسرواني گردید - و پسران و اقربای او بمناصب نمایان (که چندے ازانها از چهارهزاري کم نیست) همگي بمنصب بیست و پنجهزاري بیست و یکهزار سوار ممتاز گشت و پس از تسخیر حیدرآباد چون مرتبهٔ ثاني سواد بیجاپور مضرب خیام پادشاهي شد اورا (که در فنون سپاهگري و سرداري یکتائي داشت) بکشایش قلعهٔ پرناله (که در تصرف غنیم بود) مامور فرمود خان مذکور باقتضای دواعئ هوشیاري و خبرداري جواسیس خود را بآوردن اخبار سنبها (که بعد فوت پدر سر راجگي و سرداریٔ دکن مي افراشت) مقرر داشت - ناگهان خبر رسید که او بنابر نزاعے با قوم بیراگي (که نسبت خویشي بآنها دارد) از راهیري بقلعهٔ کهیلنه رسیده بعد دار و مدارے بآن طایفه و وا پرداختن خاطر از ذخیرهٔ قلعه در سنگمنیر (۲) نام جائے (که پیشکار او کب کلس آنجا عمارات و باغات عالیه بنا گذاشته) آمده ببسط بساط لهو و نشاط اشتغال دارد خان شجاعت نشان از کولاپور (که تا آنجا چهل و پنج کروه بود و عقبات صعب و هولناک هایل) در راه نمک خوارگیٔ والي نعمت دست از جان برداشته با معدودے از فدائیان ناموس پرست ایلغار کرد - هرچند جاسوسان بسنبها خبر کردند که فوج مغل رسید

---

(۲) نسخهٔ [۱] سنگمیر ٭

آن مست بادهٔ سفاهت و غرور بایمای ابرو سر از تن آنها برداشت و برزبان بطالت بیان گذراند - بیخبران دیوانه شدند - فوج مغل درینجا می‌تواند رسید - تا آنکه خان شهامت آثار پس از تحمل فراوان محن و مشاق (که اکثر جا خود پیاده شده راه میرفت) بسرعت برق با سه صد سوار بسروقت او رسید - آن سرشار در بالای نشهٔ رعونت و باده نوشي باعتضاد چهار پنج هزار سوار دکني نیزه گذار حمله آور شد - قضا را تیرے از شست تقدیر بکمپ‌کلس رسید - و باندک زد و خورد آن حزب ادبار طریق فرار گزید - و او در حویلي کمپ‌کلس درخزید - و خودش با کمپ‌کلس و بیست و پنج کس (۲) از عمده‌های او با زنان و دختران سوای رام راجه برادر خوردش (که در یکے از قلاع بود) دستگیر گردید - ازان میان راجه ساهو پسر کلانش هفت هشت ساله بود - و چون این نوید در مقام ایکلوج بپادشاه رسید آن مکان بسعدنگر موسوم شد - و پس ازان (که خان فیروزمند بتدابیر صائبه ازان دبولاخ برآمد) هیچکس از اعوان و انصارش دست و پا نتوانست زد - در بهادر گذهه بحضور رسید - اورا زنداني مکافات کردند - همان زمان خلد مکان از تخت فرود آمد - و گوشهٔ قالین شکسته بادای سجدات شکر سر نیاز بر زمین ابتهال آورد * مصرع *

۱۱۰۰

* با زن و فرزند شد سنبها اسیر *

---

(۲) نسخهٔ [ج] پسر خودش ه

تاریخ است - خان منصور در جلدوی این شگرف خدمتے بخطاب
خانزمان فتح جنگ و از اصل و اضافه بمنصب هفت هزاري هفت هزار
سوار و انعام پنجاه هزار روپیه نقد و دیگر انواع عطایا و مواهب
سر مباهات بچرخ برین سود - و پسران و رفقای او بافزونیٔ مناصب
و عطیهٔ خلاع سرافرازي یافتند - پس ازان خانزمان مدتے متعینهٔ
فوج بادشاهزاده محمد اعظم شاه بود - در سال سي و هفتم شاهزاده
بسبب عارضهٔ استسقا بحضور رسید - خانزمان شرف اندوز ملازمت
گشته با پسران و اقربا گرانبار عنایت و انعام بادشاهي شده بهمراهیٔ
شاهزاده بیدار بخت به تنبیه غنیم لئیم رخصت یافت - و گویا در
سال چهلم باجل طبعي ودیعت حیات مستعار سپرد - کثیرالاولاد
بود - پسرانش خانعالم و منور خان از ناموران دهر بودند - از احوال
آنها معلوم توان کرد - و دیگرے فرید صاحب - که همراه برادران
در جنگ اعظم شاه مردانه کشته شد - و احوال امین خان نیز جدا
بتحریر آمده - دیگرے حسین منور خان بود - که سکونت حیدرآباد
اختیار نمود - و از سرکار آصف جاه عاملي مرتضی‌نگر گرفت - و در
سنه (۱۱۵۸) هزار و یکصد و پنجاه و هشت درگذشت - پسرانش
زیر محاسبهٔ سرکاراند - و دیگر نظام‌الدین خان - که حضرت خلدمکان
بوصیت پدرش از راه خانه‌زاد نوازی در حضور تربیت فرمود
و همشیرهٔ راجه ساهو را (که بدست افتاده بود) بنکاح او در آورد - اوضاع
مغلي داشت - هیچ بپدر و برادران مانا نبود - در خجسته بنیاد

طرح اقامت ریخت - خالي از نام و نشان نبود - بخست میگذرانید (۲) و در سنه (۱۱۵۵) هزار و صد و پنجاه و پنج هجري بمنزل خاموشان شتافت - پسران (که باهم علاتي بودند) در دعوی ترکهٔ پدر مدتے با یکدیگر منازعت داشتند *

* خانجهان بهادر ظفرجنگ کوکلتاش *

میر ملک حسین نام - پدرش میر ابوالمعالي خوافي سمت سیدے بود موصوف بصلاح و تقوی - بعنوان درویشانه میگذرانید چون حلیلهٔ جلیلهٔ او بشرف رضاعت فیض اشاعت شاهزاده محمد اورنگ زیب بهادر رسید پسرانش میر مظفرحسین و میر ملک حسین بمناصب مناسب سرافرازي یافته اوج پیمای دولت و امارت گشتند نشو و نمای اولین در حضور فردوس آشیاني بود - چنانچه از احوال او پرتو وضوح میدهد - دومین از صغر سن در خدمت شاهزاده تربیت یافته بقرب و اعتبار اختصاص گرفت - در سال بیست و هفتم از خدمت شاهزاده گران خاطر گشته جدائي گزید - و بقصد بندگی پادشاهي از دکن بحضور شتافت - اعلی حضرت بمنصب هفت صدي صد سوار کامیاب عزتش فرمود - و چون ترک رفاقت او پسندیدهٔ شاهزاده نبود در سال سیم از جناب پدر والا قدر فوجداری هوشنگ آباد هندیه بنام او التماس نمود بدین تقریب اورا بجانب عاطفت بدکن کشیدند - و در سال سي

(۲) نسخهٔ [ج] پنجاه هجري *

و بکم چون شاهزاده بعد تسخیر قلعهٔ بیدر همت بکشایش حصن کلیان برگماشت اورا بگرفتن حصار نیلنگه (۲) مامور گردانید - پس از وصول بمقصد باوجود آنکه متحصنان در مدافعت وممانعت کوشیدند سر سواري قلعه را بقهر و غلبه بدست آورد - و محافظان را با تمامیِ اسپ و اسلحه مقید ساخته نزد شاهزاده فرستاد - دران هنگام (که شاهزاده لوای جهان کشائي از برهانپور بصوب اکبرآباد برافراخت) اورا بخطاب بهادر خاني نامور ساخت - ازانجا (که جرأت و جلادت او دلنشین شاهي بود) در محاربهٔ جسونت از پیش‌آهنگان مقدمة الجیش گردید - و در صف آرائیِ داراشکوه بسرداریِ طرح دست راست معین گشت - و از غایت کار طلبي پیش رفته قریب بهراول پیوست - ناگاه رستم خان دکني با همگي فوج جرانغار مخالف باو برخورده بجنگ و پیکار پرداخت - خان مذکور آنچه نهایت مرتبهٔ تلاش و سپاهگري بود بتقدیم رسانیده زخمے برداشت - و بعد ازین‌فتح چون موکب عالمگیري از اکبرآباد بسمت دارالخلافه باهتزاز آمد اورا باضافهٔ هزاري پانصد سوار بر نواختند و بتعاقب دارا شکوه (که بقصد سرانجام اسباب تدارک بلاهور شتافته بود) دستوري یافت - خان مذکور بچستي و چالاکي از آب ستلج (که مردم مخالف باستحکام آن پرداخته بودند - و عبور ازان بآساني صورت نداشت) گذشته بسطوت و صولت حمله بران

---

(۲) در [بعضی نسخه] تیلنگه •

بیخبران ادبار گرفته آورد - آنها عنان تماسک از دست داده راه فرار سپردند - داراشکوه در لاهور هم پای تمکن (۲) نیفشرده روی آوارگي بجانب بهکر گذاشت - بهادر خان باتفاق خلیل الله خان تا ملتان دنبال از دست نداد - و در جنگ کهجوه (که با شجاع اتفاق افتاد) بهادر خان بسرکردگی التمش پادشاهي انتظام داشت به نیروی همت داد بردلي داد - چون داراشکوه بار دیگر در اجمیر طرح کارزار انداخته فرار بجانب گجرات نمود بهادر خان باتفاق راجه جیسنگهه بتکامشی آن رمیده همت گام سرعت برداشت - و چون آن آوارهٔ دشت سرگشتگي بولایت کچهه رفته راه بهکر پیش گرفت و از دریای سندهه گذشته بنابر سابقهٔ معرفتي (که با ملک جیون دهادهر داشت) نزد او شتافت و روزے چند از تعب راه برآسوده بعزم قندهار برآمد آن زمیندار حق ناشناس صلاح کار خویش در دستگیر ساختن او دیده سر راهش گرفته دستگیر ساخت - و حقیقت حال ببهادر خان بر نوشت - خان مذکور بهمعنانیِ تعجیل خود را بدان حدود رسانید - و اورا بدست آورده با راجه جیسنگهه از راه بهکر بر جناح استعجال روانهٔ حضور گردید - و شانزدهم ذی الحجه سال دوم جلوس بدارالخلافه رسیده زمین بوس دریافت - و آنروز داراشکوه را با پسرش سپهر شکوه در حوضهٔ سر کشاده بر ماده فیل نشانده از راه میان شهر و بازار بدهلی کهنه برده بخضر آباد

---

(۲) نسخهٔ [ب ج] تمکین *

در جای محفوظ نگاهداشتند - روز دوم بیست و یکم شهر ذي الحجه سنه (۱۰۶۹) هزار و شصت و نه هجري چراغ زندگانیش خاموش گردانیده در مقبرهٔ جنت آشیاني مدفون گشت - خان مزبور بعطای یکصد راس اسپ (که بکثرت ایلغار اسپ بسیار ازو تلف شده بود) نوازش یافت - و پس ازان بقلع فساد بهادر بچگوتي (۲) (که بسمت بیسواره سر بفساد برداشته بود) مامور شد - و بعد انصرام آن مهم بارسال فرمان صوبه داری الهآباد از تغیر خاندوران و منصب پنجهزاري پنجهزار سوار چهرهٔ عزت افروخت - و مدتها بصاحب صوبگی ولایت مذکور گذرانید - و در سال دهم صوبه داری گجرات از تغیر مهابت خان باو تفویض یافت - از الهآباد عازم آندیار گردید - و مدتے به بندربست آنصوبه قیام نمود - و در سال شانزدهم از اصل و اضافه بمنصب شش هزاري شش هزار سوار در اسپه سه اسپه مرتقی مدارج دولت و اقبال گشت - و بعطای خطاب خانجهان بهادر و تفویض صوبه داری دکن از تغیر وکلای شاهزاده محمد معظم لوای بلند نامي افراخت - و خلعت خاصه و جمدهر مرصع مصحوب گرز برداران بخان مذکور مرسل شد - و حکم شد که ماهي مراتب مرحمت فرمودیم - خود بسازد - از کار طلبیها در همین سال بایلغار شصت کروهي سیوای بهونسله را (که دران ایام تاخت و تاراج از حد گذرانیده آرامگاه و جمعیت رای سکنهٔ دکن بود) بشکست

(۲) در [بعضے نسخه] بچکوتي *

(۲)
قادش مغلوب و منکوب ساخت - و غنیمت فراوان بدست آورد
پس ازان (که بتاختهای متواتر و قطره و بوبهٔ زبان سر پرشور و شو
سیوا را پست و نگون ساخت) در سرزنش و مالش دیگر سرکشان
ممالک دکن سعي نمایان بظهور آورد - و پیشکش از والیان بیجاپور
(۳)
و حیدرآباد بتحصیل درآورده مرارا بحضور ارسال داشت - پادشاه
قدرشناس در جایزهٔ کارهای دست بسته آن پیش قدم معرکهٔ رزم
و پیکار را در سال هبزدهم سنه (۱۰۸٦) هزار و هشتاد و شش هجري
بخطاب خانجهان بهادر ظفرجنگ کوکلتاش و از اصل و اضافه
هفت هزاري هفت هزار سوار و انعام کرور دام بر امثال و اقران سري
و برتري بخشید - و در سال بیستم سنه (۱۰۸۸) هزار و هشتاد
و هشت هجري قلعهٔ نلدرک را (که از معظم قلاع ولایت بیجاپور
است) بصرف اسباب قلعه‌گیري و جنگ و پیکار مورچال از دست
داؤد خان بني (که طفل چهار ساله بود) انتزاع نموده بتصرف
اولیای دولت درآورد - و در جنگ مورچال این قلعه محمد محسن
نام پسرش بکار آمد - ازانجا (که عمدگي و عالیجاهي بخود راٴي
و خود آرائي میکشد - و کار سرکردگي و کامیابي باستغنا و رعونت
(۴)
مي‌انجامد - بل از کارطلبي بکهنه عملگي مي‌برد) در پیشگاه خلافت
برخی تقصیرات بروی اثبات یافته طلب حضور شده بعزل خدمت

---

(۲) نسخهٔ [ب] مغلوب ساخت (۳) در [بعض نسخه] که بتحصیل (۴)
در [اکثر نسخه] میبرود ٭

و منصب و ساب خطاب و ضبط اموال از صامت و ناطق معاتب
گردید - و چون نقش سرداریش در جانب و اجانب درست نشسته
و نام عمدگی او بدور و نزدیک رسیده و دیرین‌بندگي و نیکوخدمتیها
علاوه داشت پس از چندے سال بیست و یکم بدستور سابق
ببحالی منصب و خطاب و تفویض رتبهٔ علیا و اعادهٔ دولت عظمی
آب رفته بجویش درآمد - و چون سال بیست و دوم مهاراجه جسونت
به نیستي سرا درشد و خالي و جا نشیني نداشت جهت ضبط ملکش (۲)
خانجهان تعین یافت - و رایات پادشاهي بسیر جانب اجمیر
باهتزاز در آمد - و خان مذکور تکتک پای نموده در جودهپور (۳)
(که حاکم‌نشین آندیار است) بانهدام بتخانها پرداخت - و چندین
ارابه بار اصنام (که اکثر مرصع بطلا و نقره بود) بعد معاودت اعلام
خسرواني بدار الخلافه آورد - و بحکم پادشاهي در جلوخانهٔ دربار
زیر زینهای جام جهان نما انداختند - مدتها پامال مترددین (۴)
شد - تا نام و نشانے ازان نماند - اما بند و بست آن ضلع چنانچه
باید صورت نبست - و شورش راجپوتیه و سرکشی رانا سرکشید
و منجر بنهضت پادشاهي گردید - خانجهان در سال بیست و سیوم
سنه (۱۰۹۱) هزار و نود و یک هجري از حوالی چیتور رانا از تغیر (۵)
شاهزاده محمد معظم بنظم صوبهٔ دکن رخصت یافت - او در عین

---

(۲) در [بعضی نسخه] خلفي جا نشیني (۳) یا تکتک پائي باشد (۴) در
[اکثر نسخه] جامع جهان نما (۵) نسخهٔ [ج] جیت پور •

برشکال همت بمحاصرهٔ قلعهٔ سالهیر (که رفیع ترین قلاع بکلانه است - و بتصرف غنیم در آمده بود) همت گماشت - و انواع تعب و صعوبت کشیده بے نیل مقصود برخاسته بخجسته بنیاد شتافت - میر محمد رضا لاهوري شارح مثنوي معنوي بعنوان منصبداري همراه او بود (۲) - این یساق را منظوم ساخته در کثرت گل ولا گفته * مصرع *

* شده کار بیچاره کار زمین *

القصه در همین سال ماه محرم سنه (۱۰۹۱) هزار و نود و یک هجري سنبهای سوائي از سي و پنج کروهي شبگیر کرده بیخبر بر بهادر پوره (که دو کروهي برهانپور معمورهٔ عظیم بود) ریخته غارت کرد - کاکر خان نایب خانزمان صوبه‌دار برهانپور با معدودے در شهر متحصن گردید - آن شقي بخاطر جمع پوره‌های معتبر اطراف شهر را آتش زده بخاک سیاه برابر کرد - و دران حادثه بر اکثر شرفا بے ناموسیها رو داد - برخے از غیرت قبیله را ته تیغ آورده کشته شدند - خانجهان ازین آگهي از خجسته بنیاد ایلغار نموده در یک شبانه روز خود را بکتل فرداپور (که سي و دو کروه مسافت دارد) رسانید - و درانجا بتقریب عبور کتل چهار پاس توقف گزید - بر زبانها افتاد که برجوع وکیل سنبها و تعهد مبلغ خطیر این درنگ بیوقت واقع شد - و دران فرصت سنبها با هرچه

(۲) نسخهٔ [ج] همراه بود *

توانست برداشته با جمعے از اسیران راه چوپره برگرفته بقلعهٔ سالهیر شتافت - خانجهان (که مي بایست از عرض راه بجانب او عنان تاب میشد) راه راست گرفته ببرهانپور رسید - و این اغماض بار سوء الظن مردم گشت - و باعث تغیر مزاج پادشاهي بتازگي شد و فرمان عتاب آمیز سر زد - و دران سال آنچه تجویز او از منصب و اضافه بحضور رفته بود بکقلم نامنظور گردید - اتفاقا در همان ایام شاهزاده محمد اکبر سال بیست و چهارم روی فرار بجانب دکن گذاشت - احکام بجمیع حکام رسید - که اکبر ابتر هر ظرف سر بر آرد سد راه او گشته تا ممکن زنده دستگیر نمایند - و الا بقتل رسانند چون از متصل کوه سلطان پور میگذشت خانجهان (که بارادهٔ گرفتنش گرم روي نموده نزدیک رسیده بود) عنان بازکشید - تا آنکه اکبر از کوهستان بگلانه گذشته باعانت بهیل و کولی براهیري رسید - و روزے چند در پذنه سنبها بیاسود - هر چند اخبار نویسان از تحریر این مراتب خود را باز داشتند اما میر نور الله پسر میر اسد الله فوجدار تهانیسر (که مرد بیباک بود) باعتبار خانه زادي و اعتمادے که داشت مفصل بر نوشته بر ذخیرهٔ خاطر پادشاهي افزود و کهنه عملگي و عیاري خانجهان بر همگنان ظاهر شد *

و چون مالش سنبها و گوشمال اکبر هریک بانفراده داعيِ توجه پادشاهي بود سال بیست و پنجم سرزمین دکن مطرح رایات عالمگیري گشت - خانجهان بتسخیر قلعهٔ رام سیج متعلقهٔ کاشن آباد

(که در تصرف سنبها بود) مامور گردید - و هرچند درکشایش آن سعي زیاده بکار برد از خبرداري و دیدبانی قلعه دار (که از مرهتهای آزموده کار بود) پیش نرفت - ناچار از پای قلعه برخاست و روز کوچ بمصالح مورچال از چوب و غیره (که بمبلغ خطیر فراهم آمده بود) آتش زد - مردم قلعه بشوخی تمام بر کنگرهای اطراف برآمده طبل و نقاره زده ناگفتنیها میگفتند - چون بسمع کروهی اورنگاباد رسید از پیشگاه خلافت بارسال خلعت خورسند ساخته حکم شد که ملازمت درنیافته سمت بیدر رفته اقامت نماید - و هر طرف خبر آوارگی اکبر برسد بتعاقب پردازد - وچون دران ایام اکبر از حدود سنبها برآمده بسواری جهاز عازم ایران‌دیار گردید خانجهان تنبیه اشقیا وجهٔ همت ساخته در سال بیست و هفتم ازسي کروه تاخته بآویزش سخت سلسلهٔ جمعیت مقهوران را (که باراده فاسد بر کنار آب کشنا فراهم آمده بودند) گسیخت - و بسیارے از کفار اشرار را عرضهٔ تیغ بیدریغ نمود - و مال و ناموس را دست خوش تاراج ساخت - و بجایزهٔ آن فرمان تحسین و آفرین از حضور اصدار یافته پسرانش مظفرخان بخطاب همت خان و نصیري‌خان بخطاب سپهدار خان و محمد سمیع بخطاب نصیري خان و محمد بقا بخطاب مظفر خان و برادر زاده و داماد او جمال الدین خان بخطاب صفدرخان مورد مراحم والا شدند *

و چون شاهزاده محمد اعظم شاه بمحاصرهٔ بیجاپور قیام داشت

اورا باقامت تهانهٔ ایذدي (۲) بجهت رسانیدن رسد بلشکر شاهزاده محکوم گردانیدند - و از همانجا آخر سال بیست و هشتم بهمراهی شاهزاده محمد معظم (که بتادیب ابوالحسن حیدرآبادي رخصت یافته بود) متعین شده با ده هزار سوار پیش آهنگ شاهزاده گشت و با خلیل الله خان سرلشکر و حسیني بیگ (۳) علي مردان خان (که با سي هزار سوار جرار (۴) در مقابل عساکر پادشاهي سر نخوت مي افراشتند) کارزار هاى سترگ نمود - روزے از هنگام دمیدن سپیدهٔ صبح کوس و کرناى رزم بلند آوازه گشته تا سه پهر بازار پیکار گرمي داشت - بهادران از تیر و تفنگ گذشته دست و گریبان بجمدهر گشتند - و هر طرف از کشتها پشتها نمودار گردید - دران هنگام بر پسرش همت خان که هراول بود عرصهٔ جنگ تنگ‌تر گردید هرچند از پدر طلب کمک نمود اعادي آنچنان هجوم نموده اورا هاله وار درمیان گرفتند که نمي‌توانست یک قدم برداشت - و دران اثنا پرب خان (۵) ملقب بهات پتهر (که از مبارزان جانباز قطب شاهیه بود - و سنگ دستش از دور کار تیر و تفنگ میکرد) اسپ تازان نیزه در دست بمقابلهٔ فیل خانجهان رسیده فریاد کرد که سردار کدام است - و خواست نیزه حواله نماید - خانجهان بتهیب تمام بانگ

---

(۲) نسخهٔ [ب] تهانه بذدي - و نسخهٔ [ج] تهانهٔ ابذدي (۳) نسخهٔ [ج] حسیني بیگ خانسامان که (۴) نسخهٔ [ب] سوار در مقابل (۵) نسخهٔ [ج] بذري خان یا پري خان باشد *

برزد - که سردار مذم - و اورا فرصت نیزه اندازي نداده به تبر ترکش اززین بر زمین انداخت - و آخرکار صولت‌افزائیهای مخالف بجائی رسید که نزدیک بود که آثار هزیمت پدیدار گردد - ناگاه اقبال عالمگیري بصورتے دیگر جلوه نمود - که فیل مستے از لشکر پادشاهي بمیان آنها در آمد - و اسپان را بچراغ پائي در آورد - و دران ته و بالا اسپ و آدم دو سه سردار نامي بزمین سرنگون افتاده فوج حیدرآبادي رو بگریز آورد - و با وصف چنین صف آرائیها (که کرةً بعد اولی و مرةً بعد اخری افواج گران را از پیش رو زده برداشت) و بدست آوردن حیدر آباد * • بیت •

(۲)　　۱۰۹۷

* شد فتح بجنگ حیدر اباد *

تاریخ این واقعه است - و متحصن شدن والی آنجا در قلعهٔ گلکنده چون در اصل مزاج پادشاهزاده و خانجهان بر استیصال ابوالحسن نبود و اول وهله میخواستند واسطهٔ صلح شده عفو جرائم او از جناب خلافت نمایند هرچند که امرای جهالت کیش او بجنگ و پرخاش رسانیدند در مراسم تعاقب و مراتب تاخت و تاراج همه جا اغماض و خود داري بکار مي‌رفت - و این معني در پیشگاه سلطنت علاوهٔ بے دماغیهای سابق گشت - خانجهان را بحضور طلبیدند - چون او با پادشاه همبازي بود و سرباری آن نسبت رضاعت (که نصیبے ست رعونت افزا) و باز پندار تفرد بخود در کاردانی

---

(۲) در [بعضی نسخه] بے جنگ •

سرکردگي خصوص مهمات دکن (که مجددانست بے او منتشي نخواهد شد) و با این همه زبان و دستش باختیار او نبوده روبرو گستاخانه عرض مي‌نمود - و در غیبت سردیوان نا گفتني میگفت و در کارهای ملکي هرچه مي‌خواست بے محابا میکرد - اگر حکم حضور هم میرسید موثر نمیشد - چنانچه (۲) ممنوعات و منهیات (که مزاج پادشاهي مصروف رفع آن بود) در لشکر او ترویج تمام یافته - مکرر ارشاد اعتراض آمیز رفت - اصلا در منع آن نمیکوشید - روزے در جلوخانه بر سر پالکي گذاشتن میان مردم او و معظم خان صفوي خانه جنگي عظیم برپا گردید - خانجهان را رخصت کردند که رفته مردم خود را از شورش و پرخاش باز دارد او بعد برآمدن از خود سري بمردم خود گفت - که بازار معظم خان تاراج نمایند - و این معني سرباري (۳) سرگرانیهای پادشاه گردیده ملالت بر ملالت افزود - ناچار بعد ازین در نخوت شکني او تدبیرے اندیشیده بصوبه داري هر جا که تعین میگردید هنوز تمتعے از فصل سالم بر نمیداشت که تغیر میشد - و زیر بار خسارت سبکبندي (۴) مي آمد *

بالجمله آخر سال بیست و نهم به تنبیه جات (۵) و مفسدان صوبهٔ

---

(۲) در [اکثر نسخه] رفع ممنوعات و منهیات که مزاج پادشاهي مصروف آن بود (۳) نسخهٔ [ا] سرباري و سرگرانیهای پادشاه (۴) نسخهٔ [ب ج] سبندي (۵) نسخهٔ [ب] جات مفسدان *

اکبرآباد دستوري یافت - و بانعام دو کرور دام مباهات اندوخت
و سوای همت خان (که تعین مهم بیجاپور شده بود) دیگر پسران
بمرافقت پدر مرخص گردیدند - و چون آن مهم دشوار انجام بے لشکر
فراوان و کوشش بے پایان سر نمیشد شاهزاده بیدار بخت نخستین
خلف محمد اعظم شاه را نیز در پی آن کار تعین نمودند - و پس
ازان بمساعی جمیلهٔ شاهزاده و اهتمام خانجهان سنه (۱۰۹۹)
یکهزار و نود و نه هجري راجا رام جات سرکردهٔ مفسدان آن نواحي
بزخم تفنگ درگذشت - شاهزاده بانتزاع سانسني (۲) و دیگر مکانهای
احداث کردهٔ آن شقي رعب افزای آن مرز و بوم گشت - خانجهان
بصوبه داری بنگاله متعین گردید - و در سال سي و سوم بنظم
صوبهٔ الهآباد مامور شد - و در سال سي و چهارم بایالت صوبهٔ پنجاب
رخش عزیمت دواند - و در سال سي و هفتم حسب الطلب از لاهور
بسجود قدسي آستان خلافت ناصیهٔ بندگي آراست - و باز از حضور
بجای دیگر نشتافت - تا در سال چهل و یکم در چهاوني اسلام آباد (۳)
برمپوري نوزدهم جمادي الاولی سنه (۱۱۰۹) هزار و یکصد و نه
هجري جهان گذاشتني (۴) را واگذاشت - چون مرض او اشتداد داشت
خلدمکان وقت معاودت از شولاپور بنگاه اورا بشرف عیادت نوازش
فرمود - چون صاحب فراش بود از بستر نتوانست برخاست

---

(۲) نسخهٔ [ب] سینیني و نسخهٔ [ج] سنسي (۳) نسخهٔ [ج] یکصد
هجري (۴) نسخهٔ [ج] گذشتني را ‎•

زار زار گریست - که نمیتوانم دولت قدمبوس دریافت - و آرزوی خود ظاهر کرد - میخواستم که در معرکه بکار بیایم - بر زبان پادشاه گذشت - تمام عمر در بندگي و اخلاص جان نثار بوده اید - مگر درین عمر آرزو باقي ست - تابوت اورا بقصبهٔ (۲) نکودر دوآبهٔ پنجاب (که گور خانه اش آنجا بود) نقل نمودند - از پسرانش احوال همت خان و سپهدار خان بجای خود مرقوم گشته - دیگر پسرانش چندان رشادتے نداشتند - نصیري خان مرد دیوانهٔ بےرتبه بود و ابوالفتح خان کهین پسرش تا مبادی جلوس محمد شاهي در قید حیات بود - و بپریشاني میگذرانید *

خانجهان بهادر سپه سالار سردار ممالک مدار بود - بعلو شان و سمو مکان و کثرت اسباب جاه و دولت و افزونیٔ مواد ثروت و صولت در نوئینان والا قدر عدیل و نظیر خود نداشت و خلیق و مهربان و مستجمع مراتب بر و احسان بود - و محفل او شاني عالي داشت - جز او کم کسے حرف میزد - آنچه او میخواست خود میگفت - دیگران را جز نعم جوابے نبود - زیاده گوئي خوش نداشت - بیشتر ذکر مجلس او نظم و نثر و شمشیر و جواهر و اسپ و فیل و ادویهٔ مبهي بود - فراستے غریب داشت - روزے در ایام صوبه‌داری دکن با جد کلان محرر این سطور امانت خان مبرک معین‌الدین مغفور (که در انوقت دیوان مستقل دکن بود)

---

(۲) نسخهٔ [ب] نکودرادانهٔ پنجاب •

نقل میکرد - که پادشاه بوقت رخصت بمن فرمود - که اگر بشنوي (که محمدمعظم علم بغي و طغیان بر افراشته) قبول خواهي کرد - اگرچه ازو متمشي نخواهد شد - و اگر بنام محمد اعظم شهرت دهند زینهار باور نخواهي کرد - هر چند که مي‌تواند پیش برد - و محمد اکبر طفل است - اما آنچه من متفرس شده ام این راه ناهنجار را غیر از اکبر دیگرے نخواهد پیمود - و دران وقت اصلا از سرداري اکبر و ارادهای او اثرے و خبرے نبود - بعد از شش ماه این کچه گل کرد - و دریافت درست خانجهان مطابق واقع گردید و پندار سري و سرداري هم طرفه در سر داشت - بلند پروازیها و کلاه بر زنیهای او مثل عالمگیر پادشاهے را (که با عزم و همت خود دیگرے را نمي سنجید) به پیچ و تاب مي‌آورد - ازین جهت بود که آخرها او را بے جاگیر و بے کار در حضور نگاهداشتند - و برغم او تعریف سپاهگري و سپه کشئ برخے از خانه زادان تازه بعرصه آمده مي‌نمودند - چنانچه تهور خان پسر صلابت خان و جان نثار خان خواجه ابو المکارم قضا را درهمان ایام اینها را با سنتای شقي اتفاق جنگ افتاد - تمام فوج و توپخانه بغارت داده جان‌نثار خان نیم جانے بهزار پا بدر برد - و تهور خان زخمي خود را میان مردها انداخته عمر دوباره یافت - چون این سرگذشت بعرض پادشاه رسید فرمود اینها همه از مقدرات است (٢) - باختیار کسے

(٢) نسخه [ب] این همه مقدرات است ●

نیست - خان جهان این کلام را شنیده گفت - خیر در عالم بالا عرض مکرر نمي‌باشد - که بدهند و باز ستانند - چرا در سرداري مدتها بمن چشم زخمے نرسید - حرفهای دروغ و حکایات مبالغه (که عقل از قبول آن آبي‌ست - و از قبیل خرافات است) مشهور و زبانزد مردم است - اگرچه در خوبیها و بزرگیهای خانجهان حرفے نیست که قریب بتواتر رسیده اما نظر بانصاف سبکي مزاج هم فطري داشت - و چرا نباشد - که از هفتصدي یک دفعه بمرتبهٔ پنجهزاري رسید - و بر مراتب شتی (که درین میانه عبور واقع مي شود) نگذشته بود - اما چنین پادشاهے را (که از غضب و غیرت سر زنده نمیخواست) این قسم نوکر بے محابای گستاخ از حکمتها بود *

در آخرها روزے (۲) در عدالت‌گاه آفتابهٔ خرد چیني مدور از نظر پادشاهي گذرانید - و گفت آفتابهٔ حضرت موسی است علی نبینا و علیه الصلوة والسلام - خلد مکان بران نگاهے انداخته بشاهزاده محمد معزالدین و محمد معظم (۳) داد - دو سطر نقشے مانا بخط در گردن آن مرقوم بود - شاهزادها گفتند - این خط عبراني خواهد بود - بهادر طور حرف دریافته گفت - عبراني مبراني نمیدانم - کسیکه فروخت همچو نشان داد - پادشاه فرمود این که حرفے (۴) ست چنیک بد نیست *

---

(۲) نسخهٔ [۱] درآخر روزے (۳) در [اکثرنسخه] محمد عظیم
(۴) در [بعضے نسخه] خشک *

* خدا بنده خان *

پسر شایسته خان امیرالامرا ست - در حیات پدر والا قدر از پیشگاه خلافت در سال سي و ششم عالمگیري بمنصب هزاري و فوجداري بهرایچ مضاف صوبهٔ اوده سرافرازي یافته بود - بعد (٢) از فوت پدر در سال سي و نهم عالمگیري از محال فوجداري (٣) بحضور رسیده حسب الارشاد خسرواني وعلت خان مذکور با صبیهٔ جملة الملک اسد خان قرار یافت * ٥ ع ٥

١١٠١
* سعدین کرده اند ببرج اسد قران *

تاریخ است - در سال چهلم از تغیر مرید خان بمیر بخشیگري احدیان اختصاص گرفت - و در سال چهل و یکم بخدمت بیوتاتي رکاب پادشاهي امتیاز یافت - و در سال چهل و چهارم از تغیر عسکر خان حیدرآبادي بنظم صوبهٔ بیدر مامور شد - و در سال چهل و ششم از تغیر چین قلیج خان بفوجداري کرناتک بیجاپور دستوري یافت - و در سال چهل و هشتم از انتقال روح الله خان ثاني بخدمت خانساماني پایه افزای اعتبار گردید - در هزار و پانصدي هزار سوار منصب داشت - آخرها در احمدنگر پانصدي در صد سوار اضافه یافت - در همان ایام واقعهٔ ناگزیر خلد مکان اتفاق افتاد - از اخلاف خلافت محمد اعظم شاه (که بصوبه‌داري مالوه رخصت یافته بسمت کروهي اشکر رفته بود) فورا از سنوح این

(٢) نسخهٔ [ب] بهرونچه (٣) نسخهٔ [ج] در سال نهم ٥

سانحه بازوی معاں برگشته سریر آرای سلطنت گردید - اعیان و ارکان عالمگیری کام و ناکام بل از طوع و رغبت (که بظاهر طرف غالب مي‌نمود) موافقت او برگزیدند - و خان مذکور نیز همراهي نمود - در جنگ بهادر شاه (که بعد از سه ماه و بیست روز از واقعهٔ خلد مکان رو داد - و دران معرکهٔ مرد آزما محمد اعظم شاه با دو پسر و بسیارے از امرای پادشاهي و مردم شاهي دلیرانه شربت واپسین نوشیدند) مشارالیه نیز زخمهای کاري برداشت - و باکبرآبا (٢) رسیده با آنکه زخم رو ببهي آورده بود و ملازمت خلدمنزل هم نمو اما بد پرهیزیها بکار برده زخمها عود نموده درگذشت *

گویند از میدان جنگ اورا با مطلب خان چون برداشته بردن علي مردان خان کوکلتاش بسر وقت آنها حاضر شده سرزنشے (ک لازمهٔ چنین اوقات است - و مردم طرف غالب بمصیبت زدهای طرف ثاني میکنند - و نمکے بر جراحتها مي‌پاشند) میکرد - مطلب خان از ضعیف نالیها میگفت که ما مجبور بودیم - و باکراه آمدی خدا بنده خان (که بسبب زخمها پارهٔ غشي داشت) مي‌شنید یک دفعه دران حالت تند شد - وگفت خیر ما بشوق تمام آمده بودی که زن و بچهٔ شما را اسیر کنیم - و شما را قتیل نمائیم - خدا نخواست این سر حاضر است - بهرکیدے که خواسته باشد بدترین جای خود باندازد - پسران داشت - اما از بطن صبیهٔ اسد خان نبودند

(٢) نسخهٔ [ج] مي‌نمود *

یکی ازانها خطاب پدر یافته بخلاف امیر زادها (که باهو و لعب
مشغول مي‌باشند) در کمال صلاح و تقوی ست - و بوظائف و اوراد
اشتغال دارد - در حالت تحریر بدیوانی سرکار آصف جاه اختصاص
یافت - و جوهر دیانت خود را (که همیشه در عالم کمیاب
بوده است) بر همگنان ظاهر ساخت - از نا قدردانیها بنارسائي
منصوب شده معزول گردید *

* خانعالم اخلاص خان *

پسر ارشد خانزمان شیخ نظام است - سال بیست و نهم
جلوس خلد مکان همراه پدر بدولت ملازمت پیوسته بمنصب
شایسته قامت لیاقت آراست - و سال سي و دوم چون پدرش
در گرفتار ساختن سنبها جهد بلیغ نموده خدمت نمایان بظهور آورد
او نیز درین تردد با پدر شریک بود - از اصل و اضافه بمنصب
پنج هزاري چهار هزار سوار و خطاب خانعالم سرمایهٔ ناموري
اندوخت - و سال سي و نهم باضافهٔ هزاري هزار سوار بلند رتبگي
یافت - سال چهل و سیوم در جنگی (که محمد بیدار بخت را
با رانا بهونسله رو داد) مصدر کشش و کوشش بسیار گردید - سال
پنجاهم بحراست صوبهٔ مالوه نامزد شده با محمد اعظم شاه (که
چند روز پیش از ارتحال پادشاه رخصت مالوه یافت) تعین
گردید - پس از وقوع آن قضیهٔ ناگزیر برفاقت محمد اعظم شاه
تن در داده روز جنگ با بهادر شاه بمقابلهٔ سلطان عظیم الشان

شتافته دلیرانه حمله آورد - و جرأتهای سترگ نمود - بزخم تیر
از پا در افتاد - پسرانش یکی خانعالم ثاني - که بعد از پدر بصوبداري
رسید - پرگنهٔ بسمت صوبهٔ بیدر ارثاً درجاگیر داشت - و بطور
وطن قرار داده بود - با منکوحهٔ خود محبت بسیار داشت - کار وبار
جاگیر باو گذاشته بود - از نیرنگئ تقدیر مسمات مذکوره فوت کرد
الم بسیار بروِ طاري گردیده بفاصلهٔ چهار ماه خود هم منتقل گشت
(۲)
بجمع جواهر و سلاح حریص بود - با آنکه استعمال نمیکرد - نقد
هم معتدبه فراهم آورده بود - پس ازو زیاده بر نصف بضبط سرکار
در آمد - پسر نداشت - دومین احتشام خان - که در اوائل حال
بعالم بقا خرامید - پسرش احتشام خان ثاني با عم خود خانعالم
میگذرانید - و صبیهٔ او درخانه داشت - ازو یک پسر ماند - که بعد
(۳)
سعي بسیار بخطاب خانعالم و تیولداریِ محال ارثیِ مذکور کامیاب
شد - اما به نیرنگ سازيِ فلک کج رفتار در اوائل ایام شباب
کوس سفر بملک آخرت نواخت *

* خانجهان بهادر کوکلتاش خان ظفرجنگ *

علي مراد نام کوکهٔ سلطان جهاندار شاه است - و بنجابت
خاندان موصوف - در اوان شاهزادگي بمزاج آقا جا کرده در صوبهداريِ
ملتان راتق و فاتق مهمات سرکار او گشت - و در عهد بهادرشاهي
بخطاب کوکلتاش خان مخاطب گردید - پس از ارتحال خلد منزل

(۲) نسخهٔ [ا ب] بجمیع جواهر (۳) نسخهٔ [ب] از محاله

و بقتل رسیدن هر سه پادشاهزاده (که شاهد سلطنت هندوستان
در آغوش جهاندار شاه در آمد) او از اصل و اضافه بمنصب
نه هزاري نه هزار سوار و خطاب خانجهان بهادر ظفر جنگ و خدمت
میربخشیگري پایهٔ عزت برافراخت - و محمد ماه برادر کوچک او
(که بظفر خاني مخاطب بود) و خواجه حسین خان بزنهٔ او هر یک
بمنصب هشت هزاري و اولین باعظم خاني و نظامت اکبرآباد
و دومین بخاندوراني و بخشیگري دوم لواى اعتبار بر افراختند
و این همان خاندوران است که اتالیق محمد اعزالدین پسر جهاندار
شاه مقرر شده بمقابلهٔ محمد فرخ سیر شتافته - و از غردلي (۲)
و بیجگري بدون آنکه شمشیر از نیام بر آید و خونے از بینئ احدے
بریزد باتفاق شاهزادهٔ مذکور وقت شب از لشکر برآمده راه
اکبرآباد گرفت *

بالجمله کوکلتاش خان در مساعئ فدویت کوتاهي نمي ورزید
اما چون فیمابین او و ذوالفقار خان هم چشمي واقع شده مواد
حسد در جوش بود و در مشورت خلاف یکدیگر گفتن و باندیشهٔ
مآل‌کار نپرداختن شیوهٔ لازم و طریقهٔ واجب گردیده علاوه پادشاه
وقت (که بعشق لعل کنور مبتلا بود) رسوم خبرداري و هوشیاري را
خیرباد گفته باوازم سلطنت و مراسم جهانداري نمي‌پرداخت
گل مراد نشگفت - و چمن آرزو رنگ خزان گرفت - در جنگے (که

---

(۲) نسخهٔ [ب] غره دلي *

با محمد فرخ سیر در سنه (۱۱۲۳) هزار و یکصد و بیست و سه هجري متصل اکبرآباد رو داد) او ثبات قدم ورزیده بکار ولي نعمت در آمد *

* خاندوران امیر الامرا *

خواجه عاصم نام - از خاندان نجابت بود - نیاگانش از روستاق بدخشان بهندوستان وارد شده در اکبرآباد سکونت گزیدند - بعضی ازانها بزيّ سپاهگري و برخی بلباس درویشي میگذرانیدند - برادر کلانش خواجه محمد جعفر از منزویان با اعتبار بود - قضیهٔ شیخ عبدالله واعظ ملتاني با او بتقریب مناقب‌خوانی ایمهٔ دین (که سال سیوم سلطنت محمد فرخ سیر پادشاه رو داده) بر زبانها ست - خواجه محمد باسط پسر خواجه محمد جعفر است - نام‌برده ابتدا بمنصب قابل در والا شاهیان سلطان عظیم الشان انسلاک یافته - در وقتی (که بعد فوت خلد مکان حسب الطلب پدر خود از بنگاله عزیمت اکبرآباد نمود - و پسر خود محمد فرخ سیر را در صوبهٔ مذکور گذاشت) او را نیز تعیناتِ پسر ساخت - ازانجا (که سلیقهٔ درست داشت - و بارقهٔ ایتمت از ناصیهٔ حالش مي‌تافت) در چند روز ساز موافقت با مزاج محمد فرخ سیر کوک کرده دخیل مهمات جزوي و کلي گردید - تعلقه داران دیگر شکایت او آنقدر نوشتند که سلطان عظیم الشان اورا بحضور خود طلبداشت درین ضمن (که خلد منزل عازم رحل بعالم بقا کوفت - و سلطان

عظیم الشان با برادران جنگ نموده کشته شد - و محمد فرخ سیر
بر تخت جهانداري پا گذاشته باتفاق سادات بارهه کمر عزیمت
بجنگ عم خود جهاندار شاه بربست) مشار الیه خود را نزد محمد
فرخ سیر رسانیده نظر بر قدم ارتباط و افزوني اعتماد بداروغگي
دیوان خاص و اضافهٔ شایسته و خطاب اشرف خان اختصاص گرفت
و چندے میر آتشي هم ضمیمهٔ داروغگي دیوان خاص سر براه میکرد
و پس ازانکه محمد فرخ سیر بر عم خود ظفر یاب گشت بعد رسیدن
شاهجهان آباد سال اول جلوس نامبرده از اصل و اضافه بمنصب
هفت هزاري هفت هزار سوار و علم و نقاره و خطاب صمصام الدوله
خاندوران بهادر منصور جنگ لوای ترفع بر افراشت - پستر (که
مابین پادشاه و سادات بارهه بنابر در اندازي مردم سبک مزاج
و ناتجربگي والي وقت و خود رائي سادات بارهه صحبت یکرنگي
مبدل بدو رنگي شد) مشار الیه (که سر فکري ضمیمهٔ سنجیدگي
داشت) هرچند با پادشاه شریک مصلحت بود اما با سادات
نشکست (۲) - سال دوم (که امیر الامرا حسین علي خان بنظم صوبهٔ دکن
از تغیر نظام الملک فتح جنگ بهادر دستوري پذیرفت) او به نیابت
میربخشیگري چهرهٔ اعتبار برافروخت - و در همان ایام ببخشیگري
دوم از تغیر محمد امین خان بهادر سر افرازي یافت - پستر
بصوبه‌داري گجرات سربلند گشته حیدر قلي خان (که بمتصدیگري

---

(۲) نسخهٔ [ب] بشکست *

بقدر سورت از حضور مقرر بود) به نیابت او تعلقهٔ مذکور را سرانجام میداد *

چون سلطنت بفردوس آرامگاه رسید و سال اول جلوس حسین علی خان کشته گردید و فوج همراهی او جوق جوق و سید غیرت خان همشیره زادهٔ او با فوج خود رو بسرا پردهٔ پادشاهی آوردند پادشاه بتجویز دولت خواهان بر فیل سوار شده پیش دولتخانه ایستاد - نامبرده در عین گرمی هنگامه با جمعیت خود رسیده بمقل هراولی(۲) تعین یافت - و پس از کشته شدن غیرت خان و فرونشستن هنگامه بخطاب امیرالامرا و تفویض میر بخشیگری درجهٔ اعتلا پیمود - مدتها باستقلال بتعلقهٔ مذکور پرداخت - خوش وضع و خوش محاوره بود - بصحبت علما و فضلا رغبت بسیار داشت و همواره در مجلس او فصوص الحکم مذکور میشد - با غربا بخلق پیش می آمد - و با همچشمان بر خود می پیچید - هرچه از جاگیرش می آمد صرف سپاه (که همه بیش قرار بودند) می نمود و در معاملات پادشاهی رسم کارسازی مطلق نداشت *

گویند چون جعفر خان صوبه دار بنگاله فوت کرد و شجاع الدوله خویش خان مذکور بجای او مقرر گردید مبلغی (که تعبیر بالکوک توان کرد) برای او سوای پیشکش پادشاهی فرستاد - او مبلغ مذکور را همراه پیشکش مزبور داخل خزانهٔ پادشاهی ساخت

---

(۲) نسخهٔ [ب] مقل هراولی *

راجها اکثر با او توسل داشتند - چون شورش مرهتهای دکن در صوبهٔ مالوه رو داد سال (۱۱۴۷) هزار و یک صد و چهل و هفت هجري باتفاق راجها جهت گوشمال آن فرقهٔ ضاله حسب الحکم روانه شد - و فوج دیگر بسرداری اعتماد الدوله قمرالدین خان بود و مقابل خاندوران ملهار راو دوکر - اما کارے که باید صورت نبست صلح گونه نموده بحضور برگشت - سال (۱۱۴۹) هزار و یک صد و چهل و نه هجري (که باجي راو بدور دار الخلافه هنگامه آراست) او از بلده برآمد - باجي راو عطف عنان نمود - و سال (۱۱۵۱) هزار و یک صد و پنجاه و یک هجري (که نادر شاه بهندوستان رسید و پادشاه وقت بعزیمت مقابله تا کرنال (۲) نهضت فرمود) برهان الملک سعادت خان صوبه دار اوده (که عقب مانده بود) منزل طولاني کرده بملازمت پیوست - و باستماع خبر تاراجی بهیر خود بمقابلهٔ فوج ایران شتافت - خاندوران نیز با جمعیت خود بنابر کومک از عقب رسید - فوج مقابل بطریق قزاقي بمیدان کشیدند - نامبرده پا قایم داشته تا مقدور در زد و خورد کوشید - همراهانش اکثرے بکار آمدند - خود هم بزخم تفنگ مجروح گشته بخیمه آوردند روز فردای آن بدیار باقي خرامید - سه پسر او (که همراه بودند) و مظفر خان برادر او (که بعمدگي نام برآورده بود - و چندے صوبه داری اجمیر داشت) درین جنگ ره سپر وادی عدم گردیدند

(۲) در [بعضے نسخه] کرمال *

(۲)
خواجه عاشوري نام پسر او (که اسیر مخالف گردیده بود) در عهد محمد شاه پادشاه بخطاب پدر امتیاز اندوخته سنه (۱۱۶۷) هزار و یکصد و شصت و هفت هجري بمیرآتشي و در عصر عالمگیر ثاني بامیرالامرائي علم بلند رتبگي افراخته پس از چندے در گذشت *

چون مذکور نادرشاه بزبان قلم گذشته تحریر پارهٔ احوال او نیز ناگزیر خامهٔ اخبار طراز است - او از ایل قرقلو (که صنفے از افشار ترکمان است) بود - در قدیم الایام مسکن این قوم ترکستان - و در ایام استیلای مغولیهٔ توران ازانجا بر آمده در آذربایجان توطن گزیده در عهد شاه اسمعیل صفوي بتقاریب کوچ کرده در سرچشمهٔ منات
(۳) (۴)
کوبکان محال ابیورد متعلقهٔ خراسان (که در سمت شمالي مشهد مقدس بفاصلهٔ بیست فرسخي قرب جوار مرو واقع شده) اختیار سکونت نمود - تولد او در سال (۱۱۰۰) هزار و صد هجري بوقوع آمده بنام جد خود نذر قلي موسوم گردید - ازانجا [که اواخر سلطنت سلطان حسین صفوي بنابر وفور حلم و عدم سیاست (که لازمهٔ ریاست است) نسق عملداري برهم خورده در هر سرے سودای حکمراني و در هر خاطرے تمنای فرمانروائي جا کرد - چنانچه در خراسان و قندهار افاغنهٔ ابدالي و غلزه

(۲) نسخهٔ [ب] عاشور نام (۳) نسخهٔ [ب] کوابکان - یا کولکان باشد
(۴) در [بعض نسخه] ابیورد *

دست تصرف یافتند - و اهل روم بر اماکن سرحد مستولي شدند]
او در وطن خود سکهٔ خروج زده اول با همقومان خود (که با او طریق
معاندت مي پیمودند) جنگ کرده غالب شد - پستر بصف آرائیهای
متواتره افاغنه را بقتل رسانیده دست تصرف آنها را کوتاه ساخت
و پس ازان بتسخیر مشهد مقدس پرداخته در سال (۱۱۴۱)
هزار و یکصد و چهل و یک هجري اصفهان را گرفت - و سال (۱۱۴۵)
هزار و یک صد و چهل و پنج هجري افواج روم را شکست داده
مصالحت را بقبول پنج شرط مقرر نمود - اول اینکه علماء روم طریقهٔ
امامیه را مذهب خامس شمارند - دوم اینکه ارکان اربعهٔ مسجدالحرام
(که بایمهٔ اربعه متعلق است) مردم این مذهب هم در یک رکن
با ایشان شریک بوده بآئین جعفري نماز گذارند - سیوم هر سال
از جانب ایران میر حاج تعین شود - و باعزاز و احترام او پردازند
چهارم اینکه اسارای مملکت ایران و روم نزد هرکس که باشد
مطلق العنان شود - و بیع و شرای آنها روا نباشد - پنجم اینکه وکیل
همدیگر در پای تخت هر یک حاضر باشد - که امور هر مملکت
بآئین بهین فیصل میداده باشد - و سال (۱۱۴۷) هزار و یکصد
و چهل و هفت هجري بر تخت سلطنت نشست - و سنه (۱۱۵۱)
هزار و یکصد و پنجاه و یک هجري بهندوستان آمد - و فردوس آرامگاه
آخر بدر صلح زده مبلغ خطیر و جنس بیکران و تخت طاؤسي (که
ساختهٔ اعلیحضرت بود) سپرد - و سال (۱۱۵۲) هزار و یکصد

و پنجاه و دو هجري معاودت نمود - و تمام ممالک ایران و بلخ و خوارزم بتصرف درآورد - و سال (۱۱۶۰) هزار و یکصد و شصت هجري مردمے کشک باش وقت شب در سراپرده در آمده کار او را باتمام رسانیدند - پس ازو چندے پسرانش بهري برخاستند آخر ازانها هم جزنامے باقي نماند *

* خدا یار خان *

مرزبان سنده مشهور دانتی در نسب عباسي ست - و لقب عشیرهٔ او بزبان سندهه کلهوره است - و اتباع او را سرائیان گویند زیراکه اکثر این قوم از سرا اند - که ضلعهٔ مابین بهکر و ملتان را سرا گویند - اجدادش در لباس درویشي بسر میبردند - و سلسلهٔ طریقت از سید محمد جونپوري مهدوي نیز داشته اند - یکے از اسلاف او برئیس قوم ابره (که از قدیم الایام مرزبانان ولایت سندهه بودند) پیوست - و پارهٔ اراضي بطریق مددمعاش حاصل کرد - اولادش بدان مستظهر شده قوتے گرفتند - و مریدان و معتقدان بسیار بهم رسانیدند - و آخر بصیغهٔ زمینداري بر آمده محصول بحکام ادا میکردند - و رفته رفته بر قوم ابره غالب آمده اکثر مواضع ایشان را در تحت تصرف آوردند - تا آنکه نوبت بشیخ نصیر رسید - و او استقلالے کلي در امر زمینداري بهم رسانید - و بعد فوت او پسر کلانش شیخ دین محمد بریاست نشست - و در عهد خلد مکان چون شاهزاده معز الدین بحکومت

صوبهٔ ملتان قامت مباهات برافراخت و رایات شاهزاده بسیوستان رسید دین محمد سر از اطاعت پیچیده بملازمت نیامد - و آخر قرآن درمیان داده دین محمد را با دو کس دیگر از اقربای او طلبداشتند - و بعد ازانکه هرسه تن بدرگاه رسیدند شاهزاده فوج را تعین کرد - تا باقي ماندگان را با عیال و اطفال بسته بیارند یار محمد برادر خرد دین محمد بسرعت تمام قبائل را در شعاب جبال گذاشته مستعد بجنگ شد - و بعد از محاربه فوج شاهزاده شکست یافت - و یار محمد قوي‌دل شده بدرهای کوه متردد جنگ نشست - و شاهزاده بقید آن سه تن اکتفا کرده رایت معاودت (۲) بصوب ملتان بر افراخت - و در ملتان حکم فرمود تا آن هر سه کس را بقتل رسانیدند - و پس ازین یار محمد بتدریج استقلال تمام گرفت - و سیوستان را بقبض آورد - و سیوي دره (۳) (که مملکتے وسیع از سنده و بقندهار پیوسته است) و دیگر محالات را از تصرف زمیندارات قدیم بر آورده بتصرف خود در آورد و روز بروز اختر طالعش عروج داشت - و ظاهرا در عهد محمد فرخ سیر بخطاب خدا یار خان و منصب سرافرازي یافت (۴) و در اواخر عهد فرخ سیر رخت سفر بآن‌عالم کشید - از جملهٔ اولادش دو فرزند رشید بودند - شیخ نور محمد و شیخ داؤد - روزے چند

---

(۲) نسخهٔ [ب] هر سه تن را (۳) در [بعضی نسخه] سیوور دهاهر - و در [بعضی] سهوي و کدا (۴) نسخهٔ [ب] رخت سفر عالم بقا کشید ٭

درمیان هردو برادر غبار محاربه مرتفع بود - آخر شیخ نور محمد غالب آمده بجای پدر نشست - و برادر را بصلح طلبیده پارهٔ اقطاعے مقرر کرد - شیخ نور محمد از پیش‌گاه خلافت بخطاب پدر یعني خدا یار خان و منصبے سرباوج عزت برافراخت - و قوت و شوکتش از جمیع اسلافش درگذشت - و دبدبهٔ امارت و کوکبهٔ ایالت باقصی‌الغایة مهیا شد - اکثر زمینداران اطراف را منقاد خود ساخت - و در اوائل حکومت خود با جماعهٔ داؤد پوتره زمینداران شکار پور و غیره جنگهای معب نموده غالب آمد - و آن جماعه را از مواطن اصلی خودها با عیال و اطفال قریب شش هفت هزار مرد و زن را اخراج نمود - جماعهٔ داؤد پوتره در عهد شاهزاده معزالدین بزمینداری شکارپور قایم شده بودند - سببش آنکه چون شاهزاده بر بختیار خان زمیندار شکار پور فوج فرستاد جماعهٔ داؤد پوتره در رکاب فوج والا ترددات نمایان بظهور رسانیدند - و سر بختیار خان را بریده آوردند - شاهزاده بجلدوی این خدمت آن ضلع را بآن جماعه مرحمت فرمود - و عبدالله خان بروهي (۲) مرزبان کلات (که حصن حصین است مابین سندهه و قندهار) همیشه در ملک خدا یار خان تاخت مي‌آورد - و هر سال پیشکشے میگرفت خدا یار خان در سنه (۱۱۴۳) هزار و یکصد و چهل و سه هجري قصد عبد الله خان نمود - و از نشیمن خود (کهخدا آباد است)

(۲) یا بردهي باشد *

حرکت نموده بلادکانه[2] آمده نشست - و فوجے جرار پیش فرستاد
عبد الله خان (که در شجاعت و مردانگي یگانه بود) با فوجے قلیل
از کلات بر آمده و سرحد ملک خود گذاشته استقبال این فوج نمود
و جنگے صعب انداخته بقضای آلهي در معرکه کشته‌گردید - و خدایار
خان هرچند بعضے مضافات کلات را متصرف شد اما بسبب
صعوبت شعاب جبال کلات را نتوانست بدست آورد - و بعد ازین
ذتهم از پیش‌گاه خلافت بخطاب خدا یار خان بهادر ثابت جنگ
و منصب پنجهزاري با اصل و اضافه و عطیهٔ نوبت و خلعت فاخره
پیرایهٔ امتیاز پوشید. و در سنه (۱۱۴۹) هزار و یک صد و چهل و نه
هجري حکومت صوبهٔ تتهه و سرکار بهکر نیز بوی مقرر شد - و جمیع
مملکت ترخانیان مع شئ زاید در قبضهٔ اقتدار او درآمد *

و چون نادر شاه قصد هندوستان کرد بخدا یار خان نوشت - که
از جانب ملک خود راه دهد - خدا یار خان سر اباز زد - و درهای
کوه را مضبوط ساخت - ناچار نادر شاه از راه کابل بهندوستان رفت
و بعد معاودت کابل چون غبار خاطرے از خدا یار خان داشت
توسن عزیمت را جانب سندهه معطوف العنان ساخت - و هرگاه
خبر وصول نادر شاه بدایرهٔ غازي خان (که از ملتان سي کروه
مفاصله دارد) بخدا یار خان رسید خواست که از ممالک خود
کناره کند - و بطرف دشت و ریگستان (که عبور لشکر جرار درانجا

(۲) نسخهٔ [ب] بلاورکانه *

محال باشد) انتقال نماید - بارادهٔ آنکه هرگاه نادر شاه از ملک سنده
بگذرد باز بر ملک خود قایم شود - باین کنکاش با جمیع اهل
و عیال و قبائل کلهوره و سرداران معتبر خود از خدا آباد و سیوستان
کوچ کرده بامرکوت (که قلعهٔ مستحکم است) رسید - و نادر شاه
از استماع این خبر ایلغار کرده خود را بامرکوت رسانید - خدا یار
خان جز اطاعت چاره ندیده آمده ملازمت نمود - نادر شاه
بعد از عتاب و خطاب گفت - چرا از ما گریختی - خدا یار خان
جواب داد - که ما از آبا و اجداد نوکر پادشاه هندوستان بودیم
اگر با شما موافقت میکردیم شما را هم برما اعتماد نمی‌ماند
این حرف معقول و مقبول افتاد - و در همان مجلس مژدهٔ بشارت
تفویض ملک بدستور سابق داد - و بعد از اخذ اموال و امتعه
نادر شاه سیوم حصهٔ آن ملک باو باز گذاشت - و یک حصه بقوم
داؤدپوتره و یک حصه بزمینداران بهکر سپرد - و تبدیل از حالت
تحریر غلام شاه نامی و سرافراز خان پسرش (که نسبت قرابت
با خدا یار خان داشتند) بحکومت این صوبه می‌پرداختند
درین اوان هم بهمان مردم متعلق است *

* خانزمان میواتي *

پدرش شیخ غلام مصطفی کارطلب خان والا شاهی بهادر شاهي
که از قاضي‌زادهای فیروز پور میوات است - بقدرے طالب علمي
داشت - برخی نسخهٔ متداوله گذرانیده بود - آغاز کار در سرکار

عاقل خان خوافي ناظم شاهجهان آباد ملازم شده بتعليم پسران خان مزبور مامور گرديد - پس ازان با منعم خان (که ديوان پادشاهزاده محمد معظم بود) مربوط گشته بوسيلهٔ آن خان فيض رسان بمنصب شاهي امتياز يافت - دران هنگام (که منعم خان از جانب شاهزاده بصوبه‌داري لاهور قيام داشت) کارگذاري و تمشيت اکثر مهام خان مذکور بمشار اليه مفوض بود - چون پادشاهزاده بعد واقعهٔ والد بزرگوار از پشاور بسواد دار السلطنت لاهور رسيد و بر تخت سلطنت متمکن گشته بضرب سکه و خواندن خطبه بساط خرمي چيد ملازمان قديم و جديد را باضافه و افزوني مناصب و عطاي خطابهاي مناسب بر نواخت - مشار اليه از فرط کار طلبي و کاربژوهي باقزايش منصب و خطاب کار طلب خاني فرق اعتبار برافراخت و بعد از جلوه گري شاهد ظفر در آغاز فرمانروائي از پيشگاه سلطنت بخدمت کرور گري گنج اردوي معلي درجهٔ اعزاز پيمود اما چون منعم خان بخطاب خانخاناني بلند نامي يافته مربع نشين چار بالش وزارت گرديد او بقدم مصاحبت و ديرين ربط در ساير شئون ملکي و مالي دخلي تمام نموده بمنصب عمده فايز گشت و دران هنگام [که شاه دهورا(۲) (که پرگنهٔ ايست مضاف سرهند و بميامن نسبت مزار شاه فيض(۳) قادري مشهور) معسکر بهادر شاهي بود] پيش از فوت خانخانان بساط هستي درچيد - خانزمان (که دران وقت

---

(۲) يا دهورا باشد (۳) در [اکثر نسخه] شاه فيض •

مخاطب بعلي اصغر خان بود) بفوجداري چكلهٔ اتاوه (كه از محالات خالصهٔ شريفهٔ اكبرآباد است - برسي كروهي كنار آب جون) فرق اعتبار بمهري و سرداري مي‌افراشت - پس ازانكه نوبت فرمان فرمائي (۲) بجهاندار شاه رسيد شاهزاده اعزالدين نخستين خلف او باتاليقي خواجه حسن خاندوران در مقابل محمد فرخ سير (كه از پتنه راهي شده بود) تعين گرديد - اكثر فوجداران سر راه و اطراف آنجا بكومك مامور شدند - خان مزبور (كه فوج خوب با خود داشت) رفته ملحق گشت - و روزے چند همراهي گزيده بر روبهٔ سردار و اسلوب دربار آگهي يافت - شاهزاده (كه جز نامے بيش نيست) محكوم خاندوران است - و مدار كار آن سردار نا تجربه‌كار بر حيله و غدر است - و از غردلي و نامردي دلے كه نداشت باي داده هوش و عقل باخته نقوش تباهي و ادبار از سيماي احوال فوج نكبت‌موج پيدا و هويدا ست - در اثناها قابو و كمين شده چون آمد آمد فرخ سير قريب گرديد با فوج و خزانهٔ تعلقهٔ خويش (كه همراه داشت) بر خاسته بايوار و شبگير بار پيوست - و مورد هزاران آفرين و تحسين شد - در جنگ جهاندار شاه باتفاق جهبله رام ناگر (۳) بجهار مب كوكلتاش خان خانجهان عنان‌ريز گشته بآويز و ستيز در آمد - و مكرر دليرانه تاخته معركهٔ سرتابي و سرفشاني گرم نمود - بعد فتح چون چهرهٔ عقيدت او بگلگونهٔ

(۲) نسخهٔ [ب] فرمان روائي (۳) نسخهٔ [ب] چهپله رام ٭

تلاشهای نمایان آراستگي یافته بود بخطاب خانزمان بهادر و منصب
عالي مشمول نوازش پادشاهي گردید - و بعد بصوبه‌داری ملتان
رخصت یافته رایت بلند نامي برافراخت - در عهد خاقان زمان
چندان عزت و اعتبارش نماند - چنانچه بعد از سانحهٔ نادرشاهي
(که نواب آصف جاه عزیمت دکن فرمود) محالات تیول خویش
(که در هندوستان تن شده بود) سپرد او نمود - آخر سالیهی
کاه فروشي سمت - در همین‌کار پیمانهٔ حیاتش لبریز گردید *

* خواجه عبدالله خان *

اصلش از مملکت توران است - ابتدا نام برده باتفاق برادر
خود خواجه رحمت‌الله خان در رفاقت عمادالملک مبارز خان بود
هردو عامای سیکاکول و راجبندري (۲) داشتند - چون پس از کشته شدن
مبارز خان نظام الملک آصف جاه بحیدرآباد آمد هردو پیش
نوّاب مذکور رسیده او بخدمت خانساماني بانضمام تعلقهٔ محال
راجبندري و برادرش بخدمت دیواني سرکارش امتیاز یافتند
خواجه رحمت الله خان زود درگذشت - و پس از فوتش او
بدیواني سرکار آن امیر چهرهٔ بخت افروخته در ایامی (که نوبت
دوم آصف‌جاه عزیمت دار الخلافه نمود) او را اتالیق ناصر جنگ
شهید نموده در دکن گذاشت - و پس ازانکه آصف جاه مراجعت
بدکن نمود او همیشه جلیس راز دار بود - چون سعادت الله خان

---

(۲) نسخهٔ [ب] راجبندي - یا راجبندري باشد *

تعلق دار کرناتک حیدرآباد فوت نمود و دوست علي خان
برادر زاده اش با صفدر علي خان بتفصیلے (که در احوال
سعادت الله خان مرقوم شده) بکار آمدند و قلعهٔ ترچناپلي (که
از مشاهیر قلاع آن الکا ست) بتصرف مرار راو کهورپره رفت
آصف جاه تعلقداري کرناتک مذکور بنام برده مقرر نموده خود
بمحاصرهٔ قلعهٔ مزبور همت گماشت - و پس از تسخیر هنگام
مراجعت جانب صحن بنیاد او بعطای نقاره بلند آوازه گشته
دستوري تعلقه یافت - و همان شب سنه (۱۱۵۷) هزار و یکصد
و پنجاه و هفت هجري بمرگ مفاجات از مکاره دنیا باز رست
۱۱۵۷
نقارهٔ آخر تاریخ است - مرد ولایت زای آرمیده مزاج بود - بجود
نان‌دهي متصف - اما مغلوب الغضب - هرگاه بر یکے غصه میشد
دیگرے حسب‌الاتفاق وارد میگردید با او هم بعنف و درشتي
پیش مي آمد - ارشد اولادش خواجه نعمت الله خان - بعد فوت
(۲)
پدر چندے بعاملئ راجبندري مامور شد - و در عمل صلابت‌جنگ
به نیابت صوبه داري بیجاپور و خطاب تهور جنگ بهادر افتخار
اندوخت - و بعد چندے مادهٔ سودا بر دماغش ریخته بساط
زندگي را در پیچید - دیگر اخلافش خواجه عباد الله خان و خواجه
سعد الله خان بنوکري شجاع الملک امیر الامرا بسر مي برند
دومي با علم مناسبتے دارد *

(۲) ن [بعضے جا] راجندري آمده *

* خواجم قلي خان بهادر *

پسر نذر بے ست - که از عمده‌های توران دیار بود - و بسفارت (۲)
ازانجا پیش عالمگیر پادشاه آمد - و بعد معاودت یولبارس خان
پسر کلان خود را برای نوکري بهندوستان فرستاد - بعد فوتش
پسر دوم او بیگلر بیگي خان با توابع و لواحق پیش برادر کلان
خود آمد - خان مذکور درانوقت سن رضاعت داشت - بیگلر بیگي
خان در ایام استقلال سادات بارهه بفوجداري و قلعه داري ماندو
از تغیر مرحمت خان سر بر افراخته بود - او نیز با برادر
همراهي داشت - سنه (۱۱۳۶) هزار و یکصد و سي و شش هجري
(که نظام‌الملک آصف جاه پس از تقرر وزارت از فردوس آرامگاه
درخواست رخصت نموده بدکن روانه گردید) او را از ابتدای راه
همراه گرفت - و پس از جنگ مبارز خان تیول از صوبهٔ برهانپور
یافته بفوجداري سرکار کهرکون صوبهٔ خاندیس اوقات را بسر مي‌برد
در عمل اول ناصر جنگ شهید نیابت نظامت برار بنام او تقرر
پذیرفت - و بعد چند ماه معزول گردید - و پس ازان گاهے
بفوجداري بگلانه و کرةً بعد اولی به نیابت صوبه‌داري برهانپور
مامور گشت - و در عمل صلابت‌جنگ بخطاب ذوالفقار الدوله
نایم‌جنگ سرمایهٔ ناموري اندوخت - چون اُلکای خاندیس بتصرف
مرهته رفت او بعسرت و پریشاني پیش صلابت جنگ بحیدرآباد

---

(۲) نسخهٔ [ب] یولبارش خان *

آمد - و پرگنهٔ جلگانو صوبهٔ برار در اقطاع یافته راهی آنصوب (۲)
گردید - و بعد چند روز در سنه (۱۱۷۹) هزار و یکصد و هفتاد
و نه هجري رخت سفر بدار عدم بر بست - آصف جاه با وی
سلوک بامتیاز مي‌نمود - و وقت مجرا دست بسر میگذاشت (۳)
اما او بسیار بر خود مي‌چید - شعر ساده میگفت - و موزون تخلص
مي نمود - ازو ست * بیت *

* بیتو هر گه که بگلشن گذرے بود مرا *
* نکهت غنچه و گل درد سرے بود مرا *

از پسرانش هیچ یک ترقي نکرده - و بعد پدر بفاصلهٔ کم و زیاد پای
بدیار عدم گذاشتند - مگر خواجه قدرت‌الله خان بقید حیات است *

* تمام شد *

* جلد اول از مآثرالامرا *

---

(۲) نسخهٔ [ب] هفتاد هجري (۳) نسخهٔ [ب] مي پیچید ٭

فهرست

نامهای مردمان و قبائل و اقوام و مواضع و قلعجات و
آبها (که در اولین جلد - **مآثر الامرا** اندراج یافته اند)
بترتیب حروف هجا

از طرف

ایشیاتک سوسائیتی بنگاله

حسب تالیف و تصحیح

مولوي مرزا اشرف علی صاحب

پروفیسر عربي و فارسي

پریسیڈنسي کالج

در مطبع آردوگائیڈ پریس

واقع نمبر ۱۴ غلام سبحان لین

زیور طبع پوشید

کلکته

سنه ۱۸۹۴ ع

بسم الله الرحمن الرحیم

فهرست نامهای مردمان و قبائل و اقوام و مواضع و قلعجات و آبها وغیره (که در اولین جلد مآثر الامرا اندراج یافته‌اند) بترتیب حروف هجاء - مرتب بر دو منظر- اولین برای مردمان - و دومین برای مواضع وغیره *

* شعر *

حسبی اله العالمین فانه * مولی حبیب قادر و نصیر

* منظر اول در اسامی مردمان و قبائل و اقوام وغیره *

* حرف الف *

* حرف باء *

٭ حرف تا ٭

* حرف ثاء *

* حرف جيم *

* حرف چه *

* حرف حا *

* حرف خا *

* حرف دال *

* حرف ذال *

* حرف را *

* حرف زا *

---

* حرف شين *

* حرف صاد *

* حرف ضاد *

* حرف طا *

* حرف ظا *

* حرف عین *

* حرف غین *

* حرف فا *

• حرف قاف •

* حرف کاف تازی *

* حرف گاف فارسي *

* حرف لام *

* حرف نون *

* حرف واو *

* حرف ها *

* حرف یا *

تمام شد اسمای مردمان و قبائل و اقوام

و بتلوه اسماء الواقع

مناظر دوم در اسمای مواضع و قلعجات
و آبها و کوهها وغیره

* حرف الف *

---

* حرف با *

* حرف تا *

* حرف ثے *

* حرف جیم *

* حرف چے *

* حرف حا *

* حرف خا *

* حرف دال *

* حرف را *

* حرف شین *

* حرف صاد *

* حرف ظا *

* حرف عین *

* حرف غین *

* حرف فا *

* حرف قاف *

* حرف کاف تازی *

* حرف کاف فارسی *

* حرف لام *

* حرف ميم *

* حرف واو *

* حرف ها *

• حرف یا •

تمام شد

فهرست اغلاطی چند که درحین انطباع سرزده

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۹۶	۱۷	هشاد	هشتاد
۹۷	۱۹	دیرناز	دیرباز
۱۰۰	۵	پذن	پتن
۱۰۱	۸	زمانے	زمانی
۱۰۵	۱۱	سال سیم	سال سي ام
۱۰۶	۱	لابه کذاری	لابه گزاری
ایضا	۴	بجور	بجو
ایضا	۶	تذنک	تنک
۱۰۹	۱	ارذیپور	اردیپور
۱۱۱	۳	بالاکهات	بالاگهات
۱۰۴	۱۱	یسیار	بسیار
ایضا	۱۷	رنته	رفته
۱۱۵	۴	ببالاي	ببالاي
۱۱۷	۱۰	وخیم العاقبت	وخیم العاقبة
۱۲۱	۱۶	انفاق	اتفاق
۱۲۶	۵	کذارانیده	گذرانیده
۱۲۹	۱۲	مزار	هزار

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۱۳۵	۱۳	دواهدار	دوابه دار
۱۳۷	۸	جولانگاه نگاهی	جولانگاهی
۱۴۱	۱۴	بمحاظت	بمحافظت
ایضا	۱۶	خوشدز	خوشدل
۱۴۲	۱۲	بزي	بدزي
۱۴۳	۳	ملا محمدلا زي	ملا محمد لاري
۱۵۲	۴	آغام	اغام
۱۶۲	۶	سال نوزدم	سال نوزدهم
۱۷۱	۱۱	الملدان	المانان
۱۸۸	۲۰	دوز	و در
۳۲۳	۱	دهسردار	ده سردار
۳۳۱	۱۰	بمقلابل	بمقابل
۳۹۱	۱۴	سابر	سایر
۴۳۲	۹	جاني خلن	جاني خان
۴۴۱	۱	ناچار	ناچار
۴۸۱	۱۳	راجپوتيه	راجپوتة
۴۸۵	۱۰	بعدم سر فرستاد	بعدم سوا فرستاد
۵۱۴	۱۸	متواترة	متواترة
۵۵۴	۹	بدگوهو	بدگوهر

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۵۶۶	۱	شرف ملات	شرف ملازمت
ایضا	۱۲	دی الحجه	ذی الحجه
۵۷۶	۹	معتقدانه ورخوردي	معتقدانه درخوردي
۶۸۱	۱۷	هاجیپو	هاجیپور
۶۹۰	۳	ادکاشم	ادکاشتم
۷۱۸	۱۳	ور خورد	در خورد
ایضا	۱۹	حزیمت	هزیمت
۷۱۹	۴	وا باید گذشت	وا باید گذاشت
۷۳۵	۱۳	یران	ایران
۶۱۲	نمبر صفحه	۱۱۲	۶۱۲
۶۱۳	ایضا	۱۱۳	۶۱۳

